ܫܗܕܐ ܘܩܕܝܫܐ ܕܥܒܕ

ܦܛܪܘܣ ܒܝܕܓܢ.

ACTA
MARTYRUM ET SANCTORUM

EDIDIT

PAULUS BEDJAN, CONG. MISS.

TOMUS SEXTUS.

ܩܛܥ ܬܪܝܨ.

PARISIIS.

VIA DICTA DE SÈVRES 95.

—

LIPSIÆ, OTTO HARRASSOWITZ.

1896.

190

APPROBATIO

SUPERIORIS GENERALIS CONG. MISSIONIS NECNON PUELLARUM CHARITATIS.

ACTA MARTYRUM ET SANCTORUM a PAULO BEDJAN nostræ congregationis sacerdote collecta et in hoc sexto volumine inserta approbamus, et ut in lucem edantur facultatem facimus.

Parisiis, die 18 januarii, anno D. 1896.

A. FIAT, *Sup. gen. Cong. miss.*

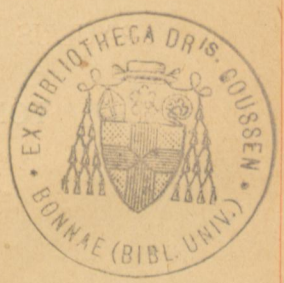

IMPRIMATUR.

VICTOR-JOSEPH, *episcopus Leodiensis.*

Leodii, die 25 januarii 1896.

ܒܟܣܦ ܕܒܬܒ.

Tous droits réservés.

AVANT-PROPOS.

NOUS avons la consolation d'offrir aujourd'hui à nos lecteurs le VIe Volume de nos Vies des Saints; ils y trouveront 530 pages qui paraissent pour la première fois, 80 autres que nous avons copiées sur un manuscrit de Londres, ne sachant pas qu'elles avaient déjà été publiées par Hoffmann dans son ouvrage intitulé: *Julianos der Abtrünnige,* ou ܐܓܪܬܐ ܕܝܘܠܝܢܘܣ. Nos cahiers étaient sous presse lorsque nous avons vu cette publication.

Ce VIe tome de notre collection contient une trentaine de chapitres; un mot sur chacun.

1° Nous avons fait copier l'histoire de St. Clément, disciple de St. Pierre, apôtre, dans le manuscrit du British Museum, add. 12174, fol. 280[a].

2° L'histoire de St. Onésime, disciple de St. Paul, apôtre, a été prise dans le même Volume, fol. 344[b].

3° Nous avons pris l'histoire de Ste Sophie et de ses trois filles, martyres, dans le manuscrit, add. 14645, fol. 286[b], et nous l'avons vérifiée sur le manuscrit incomplet, add. 14644, fol. 63.

4° Nous avons fait copier le récit du martyre de St. Charisius et de ses compagnons dans le manuscrit, add. 14645, fol. 314^{b}; ni la date, ni le lieu de leur martyre ne sont marqués dans ces actes. Nous n'avons pu trouver que le nom de Carisie, martyr à Nicopolis en Arménie, et le nom de Nicéphore, à Nicomédie en Bithynie (le 1er et le 6 Mars dans le martyrologe).

5° Nous avons copié les actes du martyre de St. Polycarpe dans deux manuscrits de Londres, add. 14650, fol. 73, et add. 14641, fol. 146. Nous les avons collationnés avec le même récit qui se trouve dans l'histoire ecclésiastique d'Eusèbe de Césarée, add. 14639.

6° Nous avons fait transcrire la Vie de St. Acace, martyrisé à Byzance, dans le manuscrit du British Museum, add. 14645, fol. 316^{a}.

7° Nous avons copié l'histoire de St. Grégoire, thaumaturge, dans le manuscrit de la même Bibl., add. 14648, fol. 125^{a}; il est évident que cette rédaction n'est pas tout à fait exacte: l'auteur affirme que c'est St. Grégoire de Nazianze qui a donné la consécration épiscopale à notre Saint; or, lorsque celui-ci est mort, le St. Docteur n'était pas encore né! Heureusement, nous avons pu corriger ces erreurs en mettant en notes au bas des pages des passages que nous avons empruntés au manuscrft 321, fol. 1 de Berlin. Nous aurions certainement adopté ce dernier texte, quoique presque quatre fois plus long que le nôtre, mais malheureusement la chose a été impossible, à cause de l'état déplorable où se trouvent un grand nombre de feuilles. Nous ferons remarquer aussi qu'en

voyant au haut de la feuille 8[b] et de la feuille 9[a] cet entête en gros caractères rouges: ܕܥܕܝܗ ܕܒܟܝܟܘܣ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܢܨܩܐ, un orientaliste a pris cette pièce pour l'histoire de la Vie de St. Grégoire de Nysse. Cependant cet écrivain est plutôt l'historien de notre saint, à notre humble avis.

8° Nous avons copié l'histoire des saints frères Côme et Damien, dans le ms. de Londres, add. 12174, fol. 397[b], et nous l'avons vérifiée nous-même sur le ms., add. 14644, fol. 84[b] qui est incomplet.

9° Notre copiste a pris l'histoire de St. Eudoxe et de ses compagnons, martyrs, dans le ms., add. 12174, fol. 395[a]. L'auteur en est Métaphraste, selon les Bollandistes. (Acta S. Sept. t. II, page 511.)

10° Celle de St. Théopompe et de ses compagnons, martyrs, a été copiée sur le ms., add. 14645, fol. 270. Dans les Bollandistes, nous n'avons pu trouver qu'une simple mention d'un certain St. Théopemptus (Act. S. Janv. t. I, p. 127). Notre texte pourrait avoir une certaine valeur, et jeter un peu de lumière sur ce point de l'histoire.

11° Nous avons fait prendre le récit du martyre de St. Tharaque et de ses compagnons, martyrs, dans le ms., add. 12174, fol. 430[a]. Le texte latin des Bollandistes nous a été d'une très grande utilité. (Act. S. Octob. t. V, p. 566.)

12° L'histoire des Sts Léonce et Puplius ou Publius a été copiée dans le même ms., fol. 424[a].

13° Nous avons copié l'histoire de St. Eusèbe, pape et martyr, dans le ms., add. 14641, fol. 1[b]. Lorsque notre copie était sous presse, nous avons appris que ce document avait déjà été imprimé en 1880 dans la publication de M. Hoffmann, citée plus haut. Il est évident que cette légende ne concorde pas avec l'histoire; l'éditeur que nous venons de nommer cite dans sa préface, p. IV, l'appréciation de Nöldeke qui l'attribue à un écrivain d'Edesse du commencement du VIe siècle. Dans cette hypothèse, cet écrit aurait une très grande valeur, surtout comme preuve de l'autorité universelle du pontife romain si solennellement reconnue dans les églises d'Orient à une époque si reculée! Quant à la beauté du style, il est au-dessus de tout éloge. L'auteur dit avoir emprunté ce récit à Epaenetus ܐܦܝܢܛܘܣ, diacre de St. Eusèbe, p. 293, l. 22, et 294, 1—4.

14° Nous avons transcris le panégyrique de St. Basile, Docteur de l'Eglise, par St. Amphilogue, dans le ms. de Londres, add. 12174, fol. 125[a]. En collationnant notre cahier avec le ms. de Berlin, 321, fol. 48, nous y avons trouvé des lacunes très nombreuses et très notables, nous nous sommes empressé de les prendre pour compléter notre copie. Nous ferons observer ici que la feuille 86 du ms. de Berlin devrait être placée avant la feuille 52, autant que nous pouvons nous le rappeler.

15° On a copié l'histoire de St. Eusèbe de Samosat dans le ms., add. 12174, fol. 166[b].

16° Les deux lettres de St. Grégoire de Nazianze à

St. Eusèbe de Samosat ont été copiées dans le ms., add. 14549, fol. 211 et 212.

17° Nous avons copié l'histoire de St. Julien ܫܓܝ ܡܟܬܒ ܫܗܕܐ dans le ms. de Berlin, N° 321, fol. 173b, et nous l'avons fait vérifier sur le ms. de Paris, N° 235, fol. 25vo. Cette note finale du ms. de la Bib. royale ܐܟܬܒ ܫܗܕܐ ܕܒܝܬ ܡܕܒܚܐ ܕܐܦܪܝܡ ܣܘܪܝܝܐ (sic) ܐܦܪܝܡ qui attribue ce récit à St. Ephrem, ne nous paraît pas être authentique; le style ne nous semble pas être celui de ce St. Docteur. Il est à noter qu'à la page 386 il est fait mention de St. Jacques Aphraate, le sage persan.

18° Nous avons fait copier la Vie de St. Andronic et de Ste Athanasie sa femme, dans le ms. de Paris, N° 235, fol. 204, et nous l'avons collationnée avec le ms. de Londres, add. 14649, fol. 96. C'est ce dernier texte que nous avons suivi davantage.

19° Nous avons demandé à Rome l'histoire de St. Eluthère, évêque et martyr, et de sa mère Anthie. Nous l'avons fait vérifier sur le ms. de Londres, add. 14654, fol. 17a qui est, malheureusement, incomplet.

20° L'histoire de St. Mammès, de St. Théodote, son père, et de Ste Rufine, sa mère, martyrs, a été copiée au B. M., add. 12174, fol. 303a.

21° Une autre histoire de St. Mammès seul a été prise dans la publication que les Bollandistes ont faite t. IX (1890).

22° Les petites notices très courtes sur St. Denis d'Athènes, St. Athanase d'Alexandrie, St. Jules de Rome,

St. Grégoire de Nysse, St. Grégoire de Nazianze, St. Jean Chrysostôme, et St. Cyrille d'Alexandrie ont été prises dans le Cod. Syr. du Vatican, N° 155, par le bon M. Guidi.

23° Nous avons reproduit l'histoire de St. Abraham Kidunaïa, d'après la publication de Mgr. Lamy (1891), en la ponctuant et vocalisant.

24° Nous avons fait copier l'histoire de St. Théodore, martyr, dans le ms. du B. M., add. 12174, fol. 322[a]; et nous avons demandé la première page de la même Vie qui a été prise dans le ms., add. 14735, fol. 144.

25° L'histoire de St. Domice ou Domitius a été prise dans le ms. du B. M., add. 14645, fol. 157.

26° Celle de St. Abhaï, évêque de Nicée, a été copiée dans le ms., add. 12174, fol. 98[a].

27° Celle de Ste Pélagie est la reproduction de la publication du professeur de Bonn, M. Gildemeister (1879); nous l'avons corrigée et vocalisée.

28° Le discours de Mar Jacob de Sarug sur les Sts Serge et Bacchus, martyrs, a été pris dans le ms. de Paris, N° 196, fol. 429.

29° Le discours du même auteur sur les quarante Martyrs de Sébaste a été copié dans le même manuscrit, fol. 154, et vérifié sur le ms. de Londres, add. 14515, fol. 253—254.

30° Enfin le discours du même auteur sur les défunts a été formé de deux copies, faites sur les ms. du B. M., add. 14608, fol. 18, et add. 14589, fol. 52.

Nous espérons pouvoir donner le VIIe Volume de notre collection dans le courant de cette année, si Dieu nous prête vie.

Nos meilleurs souhaits à nos bienveillants lecteurs.

ANS-LEZ-LIÉGE, le 25 Janvier 1896.

PAUL BEDJAN

P. d. l. m., Consulteur de la S. C. de la Propagande.

JE DÉDIE

CES SIX VOLUMES DES VIES DES SAINTS

A NOTRE TRÈS HONORÉ PÈRE

M. FIAT

15E SUCCESSEUR DE ST. VINCENT DE PAUL, SUPÉRIEUR GÉNÉRAL
DE LA CONG. DE LA MISSION ET DES
FILLES DE LA CHARITÉ.

P. BEDJAN, P. D. L. M.

ܟܬܒ ܕܝܘܢ ܩܕܡܝܐ

ܗܘ ܕܒ ܫܡܥ ܕܟ ܩܕܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܐ ܢܥܒܕ ܐܠܗ ܐܚܪ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܐܘ ܐܫܬܐ ܐܘ ܒܪ ܐܚܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ

הזה שמעתי מפי אנשים נאמנים ומפי ספרים אמתיים. ואחר שראיתי שהם דברים נכונים ואמתיים ומועילים לכל אדם בכל ענייניו הן בדברי העולם הן בדברי התורה והמצות. ראיתי לחברם ולסדרם בספר אחד. ולקבצם יחד. כדי שיהיו נמצאים לכל אדם בעת הצורך. ולא יצטרך לטרוח ולבקש אותם בספרים הרבה. ולא ידע אם ימצא אותם אם לא. ולפיכך חברתי ספר זה. וקראתי שמו ספר המכתם. כי הוא מכתם ומבחר מכל הספרים. ומכל החכמים. ומכל הדברים הנאמרים בכל מקום. ובכל זמן. ובכל לשון. ומכל אומה. ומכל מדינה. ומכל עיר. ומכל משפחה. ומכל אדם. ומכל בעל חכמה. ומכל בעל מדה. ומכל בעל מלאכה. ומכל בעל אומנות. ומכל בעל מקצוע. ומכל בעל מחשבה. ומכל בעל דעה. ומכל בעל שכל. ומכל בעל הבנה. ומכל בעל תבונה. ומכל בעל מוסר. ומכל בעל יראת שמים. ומכל בעל מעשים טובים. ומכל בעל מדות טובות. ומכל בעל נפש טובה. ומכל בעל לב טוב. ומכל בעל רוח טוב. ומכל בעל נשמה טובה. ומכל בעל גוף טוב. ומכל בעל איברים טובים. ומכל בעל חושים טובים. ומכל בעל כוחות טובים. ומכל בעל עצמות טובים. ומכל בעל גידים טובים. ומכל בעל בשר טוב. ומכל בעל עור טוב. ומכל בעל שער טוב. ומכל בעל ציפורן טובה. ומכל בעל דם טוב. ומכל בעל מוח טוב. ומכל בעל עצבים טובים. ומכל בעל מראה טוב. ומכל בעל קומה טובה. ומכל בעל צורה טובה. ומכל בעל דמות טובה. ומכל בעל תמונה טובה. ומכל בעל הליכות טובות. ומכל בעל מנהגים טוב

ומה שכתוב: ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ולא כתוב
ימים אחדים: לפי שהוא מלמד שכל זמן שאין
שם יום אחד אין שם ימים הרבה: ומה שכתוב
ויהי ערב ויהי בקר יום שני. ולא כתוב יום
שלישי: לפי שהוא מלמד שכל זמן שאין שם
יום שני אין שם יום שלישי. וכן כולם. וכן
הוא אומר: ויהי ערב ויהי בקר יום הששי.
ולא כתוב יום ששי: לפי שהוא מלמד שכל
זמן שאין שם יום ששי אין שם יום שבת.
ומה שכתוב: ויכל ביום השביעי. ולא כתוב
ביום השבת: לפי שהוא מלמד שכל זמן שאין
שם יום שבת אין שם יום שביעי. ומה שכתוב:
ויכל ביום השביעי. ולא כתוב ביום השבת:
לפי שהוא מלמד שכל זמן שאין שם יום שבת
אין שם יום שביעי. וכן כולם. וכן הוא אומר:
ויכל ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה.
ולא כתוב מלאכות: לפי שהוא מלמד שכל זמן
שאין שם מלאכה אין שם מלאכות. ומה שכתוב:
ויכל ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה.
ולא כתוב ביום השבת: לפי שהוא מלמד שכל
זמן שאין שם יום שבת אין שם יום שביעי.
וכן כולם. וכן הוא אומר: ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אותו. ולא כתוב את יום
השבת: לפי שהוא מלמד שכל זמן שאין שם
יום שבת אין שם יום שביעי. וכן כולם. וכן
הוא אומר: כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות. ולא כתוב לברא: לפי
שהוא מלמד שכל זמן שאין שם מלאכה אין
שם מלאכות. ומה שכתוב: כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. ולא כתוב
ביום השבת: לפי שהוא מלמד שכל זמן שאין
שם יום שבת אין שם יום שביעי. וכן כולם.
וכן הוא אומר: ויעש ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה. ולא כתוב ביום השבת: לפי שהוא
מלמד שכל זמן שאין שם יום שבת אין שם
יום שביעי. וכן כולם. וכן הוא אומר: וישבת
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ולא
כתוב ביום השבת: לפי שהוא מלמד שכל זמן
שאין שם יום שבת אין שם יום שביעי. וכן
כולם. וכן הוא אומר: ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו. ולא כתוב את יום השבת:
לפי שהוא מלמד שכל זמן שאין שם יום שבת
אין שם יום שביעי. וכן כולם. וכן הוא אומר:
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות. ולא כתוב לברא: לפי שהוא מלמד
שכל זמן שאין שם מלאכה אין שם מלאכות.
ומה שכתוב: כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות. ולא כתוב ביום השבת:
לפי שהוא מלמד שכל זמן שאין שם יום שבת
אין שם יום שביעי. וכן כולם. וכן הוא אומר:

(1) כאן הוא סוף הפרשה: ומכאן ואילך הוא בפרשת Faustinus
Recog. 149 שבתוך פרשת שבתות: ומכאן ואילך הוא בפרשת

אֲשֶׁר יִכְתֹּב אַחַד לַחֲבֵרוֹ בְּיָדוֹ בְּיָדוֹ בְּמוֹסָד: וְכֵן הוּא מִלְּפָנִים: וְעַתָּה יִכְתֹּבוּ בְּמוֹסָד בְּיָדוֹ בְּיָדוֹ אֲשֶׁר: וְכֵן הוּא בְּיָדוֹ בְּיָדוֹ בְּיָדוֹ

ויהי בשמוע יהושע את קול העם: ויאמר אל משה מלחמה בקרב המחנה. ויאמר משה: לא קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות: ויחר אף משה וישלך מידו את הלוחות וישבר אותם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו ויצרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדוני כי העם ידוע הוא כי ברע הוא: ויאמרו אלי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר אליהם מי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: ויקח משה את המחנה מחוץ למחנה ויתיצב בפתח המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר אליהם כה אמר ה' אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

(1) נחנה? N. E.

ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה. ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום הכפורים: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום הכפורים לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב הראשון של סוכות. ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב הראשון של סוכות לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב הראשון של סוכות: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב הראשון של סוכות לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב האחרון של סוכות: ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב האחרון של סוכות לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב האחרון של סוכות: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב האחרון של סוכות לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב הראשון של פסח: ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב הראשון של פסח לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב הראשון של פסח: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב הראשון של פסח לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב האחרון של פסח: ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב האחרון של פסח לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב האחרון של פסח: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב האחרון של פסח לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של שבועות: ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית של שבועות לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב של שבועות: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב של שבועות לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של ראש השנה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית של ראש השנה לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב של ראש השנה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב של ראש השנה לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של יום הכפורים: ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית של יום הכפורים לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב של יום הכפורים: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב של יום הכפורים לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של שמיני עצרת: ומי שלא אמר קדושה בתפלת שחרית של שמיני עצרת לא יאמר קדושה בתפלת מוסף: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מוסף לא יאמר קדושה בתפלת מנחה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת מנחה לא יאמר קדושה בתפלת נעילה: ומי שלא אמר קדושה בתפלת נעילה לא יאמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב של שמיני עצרת: ומי שלא אמר קדושה בתפלת ערבית של מוצאי יום טוב של שמיני עצרת לא יאמר קדושה בתפלת שחרית של יום טוב הראשון של סוכות:

לכתי: ך קרא ואנכי לא אמלט: שא כל הלואה אשר
תלוה ריקם. ואל תשכב משכבי אצלך ואל תשכב
אצלי ריקם: אשר אנכי לקח את כתי מידך ושמתי
לפני. אשר אנכי מצוך היום לעשות אותם: ואם
שמוע תשמע בקולי: ועשית הישר והטוב בעיני
יהוה. ושמרת את כל חקותי ואת כל משפטי: אשר
צויתי את אבותיכם ואתם לא תעמדו: ואל תהי
כאבותיכם אשר הראשונים קראו להם: ולא שמעו
ולא הטו את אזנם. ויקשו את ערפם: לבלתי שמוע
ולבלתי קחת מוסר. ויתנו את לבבם כחלמיש
פן ישמעו את התורה ואת הדברים אשר שלח
יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים. ויהי
קצף גדול מאת יהוה צבאות: והיה כאשר קרא
ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע: אמר יהוה צבאות.
ואסערה אותם על כל הגוים אשר לא ידעום
והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב. ויתנו ארץ
חמדה לשמה: כה אמר יהוה צבאות לאמר: קנאתי
לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: כה
אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם
וקרא לירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר
הקדש. כה אמר יהוה צבאות עוד ישבו זקנים
ורחובות

(1) Deest.

كِ: دِهَّدِ دِكْكِدِ مِكْمِهِ دِقَّ بِكَّ هِمِ بِهِ مِهِ مِهِ دِهَّدِ: دِجِ

ויאמר ה' אל משה: בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו וגו'.
ר' יהושע בן לוי פתח: (תהלים ס"ב) אחת דבר אלהים שתים זו
שמעתי כי עז לאלהים. אחת דבר אלהים: זו שאמר לו הקב"ה
למשה בתחלה: שתים זו שמעתי: זו שאמר לו הקב"ה למשה
לאחר שנתקצף עליו. כי עז לאלהים: שכל מה שעשה הקב"ה
למצרים לא עשה אלא לפי שעה. ולך ה' חסד: שכל מה שעשה
הקב"ה לישראל עשה להם לדורות. כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:
שכל מה שעשה הקב"ה למצרים עשה להם לדורות. ר' יהושע
דסכנין בשם ר' לוי: (תהלים ס"ב) אחת דבר אלהים שתים זו
שמעתי כי עז לאלהים: אחת דבר אלהים: זו שאמר לו הקב"ה
למשה בתחלה: שתים זו שמעתי: זו שאמר לו הקב"ה למשה
לאחר שנתקצף עליו. כי עז לאלהים: שכל מה שעשה הקב"ה
למצרים לא עשה אלא לפי שעה. ולך ה' חסד: שכל מה שעשה
הקב"ה לישראל עשה להם לדורות. כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:
שכל מה שעשה הקב"ה למצרים עשה להם לדורות. ר' יהושע
בן לוי פתח: (תהלים ס"ב) אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי
כי עז לאלהים. אחת דבר אלהים: זו שאמר לו הקב"ה למשה
בתחלה: שתים זו שמעתי: זו שאמר לו הקב"ה למשה לאחר
שנתקצף עליו. כי עז לאלהים: שכל מה שעשה הקב"ה למצרים
לא עשה אלא לפי שעה. ולך ה' חסד: שכל מה שעשה הקב"ה
לישראל עשה להם לדורות. כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:
שכל מה שעשה הקב"ה למצרים עשה להם לדורות.

ויאמר ה' אל משה: בא אל פרעה כי אני הכבדתי[1] את לבו וגו'.
ר' יהושע בן לוי פתח: (תהלים ס"ב) אחת דבר אלהים שתים זו
שמעתי כי עז לאלהים. אחת דבר אלהים: זו שאמר לו הקב"ה
למשה בתחלה: שתים זו שמעתי: זו שאמר לו הקב"ה למשה
לאחר שנתקצף עליו. כי עז לאלהים: שכל מה שעשה הקב"ה
למצרים לא עשה אלא לפי שעה. ולך ה' חסד: שכל מה שעשה
הקב"ה לישראל עשה להם לדורות. כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:
שכל מה שעשה הקב"ה למצרים עשה להם לדורות. ר' יהושע
דסכנין בשם ר' לוי: (תהלים ס"ב) אחת דבר[2] אלהים שתים זו
שמעתי כי עז לאלהים. אחת דבר אלהים: זו שאמר לו הקב"ה
למשה בתחלה: שתים זו שמעתי: זו שאמר לו הקב"ה למשה
לאחר שנתקצף עליו. כי עז לאלהים: שכל מה שעשה הקב"ה
למצרים לא עשה אלא לפי שעה. ולך ה' חסד: שכל מה שעשה
הקב"ה לישראל עשה להם לדורות. כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:
שכל מה שעשה הקב"ה למצרים עשה להם לדורות.

(1) הכבדתי sic (2) דבר sic

הַיְּהוּדִי[א] הַמִּשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לָרֹב אַחֵיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל זַרְעוֹ: וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת וְגוֹ'. וְהַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ לְמָרְדֳּכַי וְלְאֶסְתֵּר בְּיָמֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הַרְבֵּה הֵם וְהַרְבֵּה הֵם הַדְּבָרִים שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ בְּאוֹתָן הַיָּמִים וְהַזְּמַן שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ בּוֹ. וְכָל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ לְאֵלּוּ הָיוּ בְּאוֹתָן הַיָּמִים וְלֹא בַּזְּמַן הַזֶּה. וְהַטַּעַם שֶׁהַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ לְאֵלּוּ בְּאוֹתָן הַיָּמִים וְלֹא בַּזְּמַן הַזֶּה, מִפְּנֵי שֶׁהָיוּ אוֹתָן הַיָּמִים וְהַזְּמַן שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ בּוֹ הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת הַלָּלוּ, הָיוּ בְּגָלוּת פָּרַס וּמָדַי. וְהָיוּ יְהוּדִים מְעַטִּים בְּתוֹךְ עַמִּים גְּדוֹלִים וְרַבִּים מֵהֶם. וְהָיוּ שׂוֹנְאֵיהֶם מְבַקְּשִׁים לְהַשְׁמִידָם וְלַהֲרֹג אֶת כָּל הַיְּהוּדִים בְּיוֹם אֶחָד. וְהָיוּ הַיְּהוּדִים מְבַקְּשִׁים עַל נַפְשָׁם וְנוֹשְׁעִים מִיָּדָם וְנוֹקְמִים בְּשׂוֹנְאֵיהֶם וְנוֹקְמִים בְּהֶם. וְהָיוּ הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ לְאֵלּוּ בְּאוֹתָן הַיָּמִים וְלֹא בַּזְּמַן הַזֶּה: מִפְּנֵי שֶׁאֵין הַיְּהוּדִים בְּגָלוּת פָּרַס וּמָדַי עַכְשָׁו, וְאֵין לָהֶם שׂוֹנְאִים מְבַקְּשִׁים לְהַשְׁמִידָם וְלַהֲרֹג אֶת כָּל הַיְּהוּדִים בְּיוֹם אֶחָד. וְאִם יֵשׁ לָהֶם שׂוֹנְאִים הֲרֵי הֵם מְבַקְּשִׁים עַל נַפְשָׁם וְנוֹשְׁעִים מִיָּדָם וְנוֹקְמִים בְּשׂוֹנְאֵיהֶם וְנוֹקְמִים בְּהֶם. וְאֵין

כל אחד ואחד: יש ואין: אין כל המהדרין
מן המהדרין. ואם אין לו אלא ספר אחד
מוציא אותו בשבת ראשון: ואם יש לו
שנים מוציא אחד בשבת ראשון ואחד
בשבת שני: ואם יש לו שלשה מוציא
אחד בשבת ראשון ואחד בשבת שני
ואחד בשבת שלישי: ואם יש לו ארבעה
מוציא אחד בשבת ראשון ואחד בשבת
שני ואחד בשבת שלישי ואחד בשבת
רביעי: וכן לפי מספר הספרים: ואם
אין לו אלא ספר אחד מוציא אותו
בשבת ראשון ומניחו בארון עד שבת
שני: ואם יש לו שנים מוציא אחד
בשבת ראשון ומניחו בארון עד שבת
שני ואחד בשבת שני ומניחו בארון
עד שבת שלישי: ואם יש לו שלשה
מוציא אחד בשבת ראשון ואחד בשבת
שני ואחד בשבת שלישי ומניחו בארון
עד שבת רביעי: וכן לפי מספר הספרים:
כיצד מוציא ספר תורה בשבת: הגיע
לבית הכנסת: אם רוצה לקרות בו
בעצמו קורא: ואם לאו מוציא לו
שליח ציבור: וא

شنیدم که در زمان سابق در ولایت دیست[1] حاکمی بود که
بسیار ظالم و بیرحم بود. رعیت از دست او بجان آمده
بودند. حاکم مذکور شبی در خواب دید که در صحرا
میرود. ناگاه بمرد ضعیفی برخورد که بر الاغ لاغری
سوار است. حاکم از او پرسید که تو کیستی و کجا
میروی. آن مرد جواب داد که من ملک الموتم و
بقبض روح ظالمی میروم. حاکم گفت که ای ملک
الموت مرا بکش که از دست ظالم بجان آمده ام.
ملک الموت گفت که مرا امر نیست که ترا بکشم.
حاکم گفت که ای ملک الموت مرا بکش که از دست
ظالم بجان آمده ام. ملک الموت گفت که مرا امر
نیست که ترا بکشم. حاکم گفت که ای ملک الموت
مرا بکش که از دست ظالم بجان آمده ام. ملک الموت
گفت که مرا امر نیست که ترا بکشم. حاکم گفت که
ای ملک الموت مرا بکش که از دست ظالم بجان آمده
ام.

ڪ ڏينهن : هڪ ڀيڙيءَ ٻڌايو : ڪنڌ ڪوٽ ۾ هڪ ڪنڀار هو. ڪنڀار ڪنهن ڪم سان ٻاهر ويو هو. ڪنڀار جي گهر واري ڪنڀارڻ ڪنهن ڪم سان ٻاهر ويل هئي. ڪنڀار جي ڪنڌ ڪوٽ ۾ ڪنڀارڻ جي ڪنهن سان ڪا ڏيک ڏيک نه

מאכאם פֿרי פֿרי: אין דער פֿרי איז אַ קלײַנע פֿרוכט. פֿרי פֿרי: פֿרי פֿרי פֿרי: פֿרי פֿרי פֿרי: פֿרי

וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת הָרוּחַ אֶת הָאֲרוֹן וַיִּשָּׂא נֹחַ אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ הַמָּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְשַׁלַּח אֶת הָעוֹרֵב וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְלֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה. וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה. וַתָּבוֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד. וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה יָבְשׁוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה. וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר: צֵא מִן הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וְנָשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ. כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּךָ מִכָּל בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל הָאָרֶץ. וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ. כָּל הַחַיָּה כָּל הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה. וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלוֹת בַּמִּזְבֵּחַ. וַיָּרַח יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי. עֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלָיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ.

ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܕ ܕܡܫܝܚܐ ܐܘ ܐܝܬ ܠܟ ܚܕ ܕܐܠܝܐ ܐܘ ܐܝܬ ܠܟ ܚܕ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܝܐ ܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ܐܢ

ڪ٘ڪ٘ڪ٘ ڤڎ٘ ڪڪ٘ڪ٘ ڤڎ٘ ڪڪ٘ڪ٘ ڤڎ٘ ڪ

ܡܪܕܘܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܡܪܝ

ܡܪܕܘܬܐ[1]

ܒܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ: ܘܒܫܘܒܚܗ ܕܒܪܗ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ.

ܡܢ ܐܝ ܐܝܟ ܐܬ ܠܡܫܕ ܒܟܬܒܐ (ܐܝܟܐ ܕܟܬܝ[2])؟ ܡܢ ܕܫܡܥ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝ ܘܡܬܕܟܪ ܒܗ: ܐܦ ܗܘ ܡܫܬܘܕܥ ܒܗ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܡܪܝ ܒܥܢܢܐ: ܐܦ ܗܘ ܡܫܬܘܕܥ ܒܗ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܡܪܝ ܒܥܢܢܐ: ܕ

ཤིན་ཏུ་ཡིད་ཆེས་པ་ཞིག་ཏུ་ཡོད་ན་ཡང་། ཁོ་ཚོས་ཀྱང་ཁོ་ཚོའི་ཡིད་ཀྱི་ཐོག་ནས་ཁོ་ཚོའི

دَڤَڤَڤَدَ ڤَبهَ هَڤَبهَبهَه ڤَدَڤ

بەڵکو هەر یەکێک لە ئێمە دەبێ: بە هەڵەکانی خۆی
دان بنێ.

هەتا کەی ئەو حاڵەتە بەردەوام دەبێ: تا کاتێک
ئەندامێکی کۆمەڵەکە هەیە کە ئەو ڕێنماییانە
جێبەجێ نەکا. کە ئەو کاتە هات ئیتر ئەو
ڕێنماییانە بەسەر هیچ کەسێکدا جێبەجێ ناکرێن:
چونکە هیچ کەسێک نامێنێ کە ئەو ڕێنماییانە
جێبەجێ بکا. ئەو ڕێنماییانە تەنیا بۆ ئەو
کاتەن کە هەموو ئەندامێکی کۆمەڵەکە ئەو
ڕێنماییانە جێبەجێ دەکەن. ئەگەر هەر یەکێک
لە ئەندامانی کۆمەڵەکە ئەو ڕێنماییانە جێبەجێ
بکا ئەوا هەموو ئەندامانی کۆمەڵەکە ئەو
ڕێنماییانە جێبەجێ دەکەن. ئەگەر هەموو
ئەندامانی کۆمەڵەکە ئەو ڕێنماییانە جێبەجێ
بکەن ئەوا هیچ کەسێک نامێنێ کە ئەو
ڕێنماییانە جێبەجێ نەکا. ئەگەر هیچ کەسێک
نەمێنێ کە ئەو ڕێنماییانە جێبەجێ نەکا ئەوا
هیچ کەسێک نامێنێ کە ئەو ڕێنماییانە
جێبەجێ بکا. ئەگەر هیچ کەسێک نەمێنێ کە
ئەو ڕێنماییانە جێبەجێ بکا ئەوا هیچ
کۆمەڵەکەیەک نامێنێ کە ئەو ڕێنماییانە
جێبەجێ بکا. ئەگەر هیچ کۆمەڵەکەیەک نەمێنێ
کە ئەو ڕێنماییانە جێبەجێ بکا ئەوا هیچ
کۆمەڵەکەیەکی ئەو جۆرە نامێنێ کە ئەو
ڕێنماییانە جێبەجێ بکا: [1] هەروەک ئەوەی
ئێستا هەیە.

(1) وەک ئەوەی ئێستا N. E.

וַיֹּאמֶר לוֹ הַמַּלְאָךְ: לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא פֶּלִאי. וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת־גְּדִי הָעִזִּים וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל־הַצּוּר לַיהוָה וְהַמַּלְאָךְ עֹשֶׂה לְהַפְלִיא וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים: וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מַלְאַךְ יְהוָה בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אָרְצָה[1]. וְלֹא יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה לְהֵרָאוֹת אֶל־מָנוֹחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ: אָז יָדַע מָנוֹחַ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה הוּא: וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ: מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ. וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ: לוּ חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתֵנוּ לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ עֹלָה וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וְכָעֵת לֹא הִשְׁמִיעָנוּ כָּזֹאת: וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן. וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: וַתָּחֶל רוּחַ יְהוָה לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֵה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאוֹל:

וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן תִּמְנָתָה וַיַּרְא אִשָּׁה בְּתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים: וַיַּעַל וַיַּגֶּד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר: אִשָּׁה רָאִיתִי בְתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קְחוּ־לִי אֹתָהּ לְאִשָּׁה: וַיֹּאמֶר אָבִיו וְאִמּוֹ אֵלָיו: הַאֵין בְּבַת־אַחֶיךָ וּבְכָל־עַמִּי אִשָּׁה כִּי אַתָּה הוֹלֵךְ לָקַחַת אִשָּׁה מִפְּלִשְׁתִּים הָעֲרֵלִים? וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־אָבִיו: אֹתָהּ קַח־לִי כִּי הִוא יָשְׁרָה בְּעֵינָי: וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ כִּי מֵיְהוָה הִוא כִּי תֹאָנָה הוּא מְבַקֵּשׁ מִן־הַפְּלִשְׁתִּים וּבָעֵת הַהִיא הַפְּלִשְׁתִּים מֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֵּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תִּמְנָתָה וַיָּבֹאוּ עַד־כַּרְמֵי תִמְנָתָה וְהִנֵּה כְפִיר אֲרָיוֹת שֹׁאֵג לִקְרָאתוֹ: וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסַּע הַגְּדִי וְלֹא־הָיָה מְאוּמָה בְּיָדוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיֵּרֶד וַיְדַבֵּר אֶל־הָאִשָּׁה וַתִּישַׁר בְּעֵינֵי שִׁמְשׁוֹן: וַיָּשָׁב מִיָּמִים לְקַחְתָּהּ וַיָּסַר לִרְאוֹת אֶת־פֶּגֶר הָאַרְיֵה וְהִנֵּה עֲדַת דְּבוֹרִים בְּגוּפַת הָאַרְיֵה וּדְבָשׁ: וַיְגָרֵד אֹתוֹ עַל־כַּפָּיו וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְאָכֵל וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכֵלוּ וְלֹא־הִגִּיד לָהֶם כִּי מִגּוּפַת הָאַרְיֵה גָּרַד אֶת־הַדְּבָשׁ:

וַיֵּרֶד אָבִיו אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁתֶּה כִּי־כֵן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים: וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מְרֵעִים וַיִּהְיוּ אִתּוֹ: וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן אָחִידָה נָּא לָכֶם חִידָה וְאִם־הַגֵּד תַּגִּידוּ לִי בְּשִׁבְעַת יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה וּמְצָאתֶם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סָדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפוֹת בְּגָדִים: וְאִם־לֹא תוּכְלוּ לְהַגִּיד לִי וְנָתַתֶּם אַתֶּם לִי שְׁלֹשִׁים סָדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ: הָחִידָתְךָ וְנִשְׁמָעָה אָזְנֵינוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם: מִן־אוֹכֵל יָצָא מַאֲכָל וּמֵעַז יָצָא מָתוֹק וְלֹא יָכְלוּ לְהַגִּיד אֶת־הַחִידָה בִּשְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיְהִי בַּיּוֹם הָרְבִיעִי וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן: פַּתִּי נָא לְאִישֵׁךְ וְיַגֶּד לָנוּ אֶת־הַחִידָה פֶּן־נִשְׂרֹף אֹתָךְ וְאֶת־בֵּית אָבִיךְ בָּאֵשׁ הַלְיָרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לָנוּ הֲלוֹא כֵן: וַתִּבְךְּ אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן אֵלָיו וַתֹּאמֶר: רַק שְׂנֵאתַנִי וְלֹא אֲהַבְתָּנִי חִידָה חָדַתָּ לִבְנֵי עַמִּי וְאֶת־חִידָתִי לֹא הִגַּדְתָּ לִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן: הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּי וְלָךְ אַגִּיד: וַתִּבְךְּ עָלָיו שִׁבְעַת הַיָּמִים אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתֶּה וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי הִצִּיקַתְהוּ וַיַּגֶּד לָהּ וַתַּגֶּד אֶת־הַחִידָה לִבְנֵי עַמָּהּ: וַאַנְשֵׁי הָעִיר אָמְרוּ אֵלָיו בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטֶרֶם הָבֹא הַחַמָּה וּמַה־מָּתוֹק מִדְּבַשׁ וּמַה־עַז מֵאַרְיֵה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְשׁוֹן: לוּלֵא חֲרַשְׁתֶּם בְּעֶגְלָתִי לֹא מְצָאתֶם חִידָתִי:

(1) sic אפים (2) sic מחנה (3) ז׳. קהלת ז׳. שמ׳ ב׳.

ܒܝܬ ܐܒܐ ܕܝܠܗ ܘܐܡ ܐܝܬ ܠܗ ܒܢܝ ܐܘ ܒܢܬ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܐܚܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ

دِئْكَرَةٌ: هَذِهِ هِيَ هِسْتَبِئٌ هَفْسَحْبِئٌ دِئِكِّتْ: هَفْدِهِئٌ
رَهْسَةٌ لَحْلَ هَةَمْكٌ: هَفْحَكْبِئٌ دِئِكِّئٌ دِئْبِحَةٌ هَحِدَّبِئٌ
لَحْلَةٌ بِحَكَهِةٌ. هَنْ دِئِهِئَحْتَ حَهَبَبْ بِحْ بِئْكَتْ:
دِسْكِ كَ هِعَحَشَةٌ: هَكَ هَسْقِهْ دِئِسِلِ حَفَدَّسَهِةٌ
قَهَحَ. هَنْ دِئْبِحَةٌ هَّدِئْ دِهَهِةٌ هَكَ هَفْعَحَبِئٌ دِئِهَةٌ
لِبِكَ بِكِئٌ دَحْلَ حَبَّغَ هَهَهِحْكَ دَحْلَ بِحَّتْ: بَحَفَهِ
هِ عَدَّتْ هَفَدِفِهِ كَسِحَّكَ هَفَحِوَهِ حَلَ حَبَّغَ. هَنْ دَحْلَهِ
دِسَّبَ ذَهَ: حِكِ هِئِسَّبَ حَهَبَكَ هَ هَفَحِئَةَ دِبَحَّئَةَ.
هَنْ دِكِحَمَ دَسَمَّ: هَكِهِبَكَ هِحَهَلِحَكَ. هَنْ دِهَعَحَبِئٌ
حَهِسَّةَ كَعَبَّبِهَ: هَفِ بِحَّئٌ دِبَّكَةَ هَعِحَبَّئَ لَهَهَ. هَنْ
دِكِهِهَحَ هَكِهِكَلَّةَ هَ دِهَهَّةَ هَهَحَكَ: هَفِ هَهَهَّةَ
دِعَدَّتْ بِكَلَةَ. هَنْ دِكَحَلَ هَ دِقَكِسَ ذَهَ: دِبَهَحَّبِهَ
هِكِكِ بَحَبَّةَ: هَحَكَحَّبِهَ سَبَّةَ هَعِحَمَّةَ: دِكِبَعَبَّ كَ
هِعَهَهَحَ بَحَبَّئٌ. هَنْ دِئْبِحَةٌ حِكِهِ دِبِهَحَّةَ: هَدِهَّةَ
دَهَعَكَّ بَعَةَّ. هَنْ دِكِعَبَّحَةَ هِعَحَهَسَةَ هَعْبَةَ
بِحَبَّةَ: هَكَبِكِ دِئَعَكِ ذَهَ هَعَهَحَّةَ هَسِكَّ لَهَهَ.
هَنْ دِكِحَّةَ قَسَةَ هَفَعَةَ: هَكَحِبِكَّئٌ دِبَهَةَ هَحَبَّةَ.
هَنْ دَهَبِحَةَ لَبَهَّةَ[1] دِبَهَحَبَّةَ: هَفَحِبَهَّةَ لَهَعَهَهَّةَ
حَدِهَحَّةَ: هَكَ هَحَسَّةَ لَهَعَبَّ بَهَفَّئَةَ حَهَهَحَّةَ. هَنْ
دِكِهَ ذَهَ دِهَعَبَ حَبَهَّةَ دِهَةَ: هَكَ دِهِكِ حَدِحَدَّئٌ
بَحَبَّئٌ. هَنْ دِئْبِحَةٌ دِهَبَةَ دَبَحَةَ: هَفَعَهِ لَحَهَّةَ

(1) لَسَةَ sic

הנה אין לנו בכל הנמצאים שום דבר שיהיה מורכב מחומר ומצורה כי אם האדם לבדו. כי כל שאר הנמצאים הגשמיים הם חומר בלבד והנמצאים הרוחניים הם צורה בלבד. אבל האדם הוא מורכב מחומר ומצורה. וזה הוא שאמרו חז"ל[1] בפסוק ויהי האדם לנפש חיה: אל תקרי לנפש אלא לשנים. כלומר שהאדם הוא מורכב משני דברים שהם נפש וגוף. ואמרו עוד[2] בפסוק (בראשית ב, ז) ויצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה: עפר מן האדמה ולא עפר מכל האדמה. כלומר שלא נתקבצו כל העפרות שבכל האדמה לעשות ממנו גוף האדם[3]

هُكِ دِدبِحمَ بُكَةٍ دبَجِمَةٍ بَصَجَّةٍ. هُ دَبَحِمَ كِحَ هَءةٍ كَكِحِجَّةٍ دَّجَمَ: هَجِكِحَ تَسجَّةٍ دِجَمَ لَهَءةٍ بُعِ دَكِحَّةٍ مَعضَّةٍ. هُ دَكِحَدَّةٍ هَجِكَّةٍ: هَجِحَّةٍ هَ جِ كِ دَّجَمَ: هَكِ جَدِ بُكَّةٍ هَجِمَ دِبُكَّةٍ مَعصَّةٍ. هُ دَكِحَدَّةٍ سكَ جَدَّةٍ بَجِحَّةٍ هَهكَّةٍ: هَسكَ سهكَّعَّةٍ دَبَسجَّةٍ دِيعهكِ تَسجَّةٍ. هُ دَكِيتَهَّةٍ دَكَ بَكِحَ بَقَّتَّةٍ دَّجَمَ: هَكِحَّةٍ دَبِكِهَّةٍ جَدِهعهِ تَنَحَ: كِ كَجَدَّةٍ دَجَجِ حَهكَّةٍ دِبُكَّةٍ هَهكَّةٍ. هُ دِيتَهَّةٍ يَّنَّةٍ هجِتَجَكَّةٍ بَتَقَّةٍ كَبُكَّةٍ حَهكَهَّةٍ مَعضَّةٍ: هَجَمَ هَجِتَ كَبَجَّةٍ بُحَةٍ: هَكَبَحَّةٍ دَبُعِ هَءكَّةٍ حَعهَّةٍ هَجِسهِ: هِ حَهكَهَّةٍ هَهكَّةٍ. هَمَّةٍ بَعَدَ: هُ دَبَحِمَ كَتَبَكِ عَبَجَّةٍ مَعضَّةٍ. هَهَّةٍ حِكِ بَحَةٍ هَجَجِ دِسكِ هَجَجَّةٍ كَعِ بُكَّةٍ: دَبَكَ كَ دَبَبَّةٍ هَجَهَهَّةٍ. هَجِ سَمَّةٍ دَعَتَّ بَعَّةٍ: بَحَةٍ دَجَّةٍ دَبَّةٍ بَكَّةٍ. هِ بَتَمَّةٍ دَهَجَ كَهَجَمَ دَبَ كَعِجَجَبَ: حَهكَهَّةٍ هَجَكَ هَكَبَّةٍ هَجَهَجَةٍ دَبَ هَجَسَ: كَتَجَبَّتَّةٍ دَبَجَبَتَّةٍ عَكَبَّةٍ هَبُسَبَّةٍ سَكَهَّةٍ. هُ كَجَدَّةٍ هَجَجِ دَبَهَّةٍ: هَجَّةٍ حَكَجَ عِ بُكَّةٍ. هَجَّةٍ دَجَهَهَّةٍ كَهَسَهَ هَبُجَّةٍ هَجَجَّةٍ: هَجَهَ هَجَ هَجَهَ هَكَ هَكَ هَجَهَّةٍ دَبَسكَ هَجَجَّةٍ: هَكَ كَسَجَ حَهَ هَ دَهَجَجَهَ.

هُكِ هُجَكَ حَكَهَ دَهجَجَّةٍ: دَجَسكَ هَجَجَّةٍ بَهَهَّةٍ: هَبُجَّةٍ دَبَجَجَّةٍ دَعَدَّةٍ كَبَجَهَ كَكَ حَهَ. هَحَجَهَ كَهَدَهَ

ܒܝܬ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܪܝ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܐܬ ܠܐ ܒܥܝܬ ܠܡܫܡܫ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ

ئەم کتێبە بۆ ئەوەیە ببێتە یارمەتیدەر بۆ مامۆستایان لە کاتی وانەوتنەوەدا. ئامانجی سەرەکی ئەوەیە کە فێرخوازان بتوانن بە ئاسانی و بە شێوەیەکی ڕاستەوخۆ لە ڕێگەی ئەم کتێبەوە فێری زمانی کوردی ببن. بۆیە پێویستە مامۆستا بە وردی ئەم ڕێنماییانە بخوێنێتەوە و پێش دەستپێکردنی وانەکان بە تەواوی لێیان تێبگات. ئەگەر هەر خاڵێکی لێ ئاڵۆز بوو، دەتوانێت جارێکی تر بیخوێنێتەوە تا بە تەواوی ڕوونی بێتەوە.

ئەم کتێبە بۆ ئەو فێرخوازانە دانراوە کە هیچ زانیارییەکیان لەسەر زمانی کوردی نییە. بۆیە پێویستە مامۆستا هیچ شتێک وەک ڕاستی وەرنەگرێت و هەوڵ بدات هەموو شتێک بە نموونە و ڕاهێنان ڕوون بکاتەوە. ئەگەر فێرخوازێک هەڵەیەکی کرد، مامۆستا نابێت بە توندی ڕەخنەی لێ بگرێت، بەڵکو دەبێت بە شێوەیەکی ئارام و هاندەر هەڵەکەی ڕاست بکاتەوە.

ئەم کتێبە بە شێوەیەکی ڕێکخراو دانراوە، بەڵام مامۆستا ئازادە لە ڕێکخستنەوەی ڕێگەی وانەوتنەوەکەی بەپێی پێویستی فێرخوازەکانی خۆی. بۆ نموونە، دەتوانێت هەندێک بەش پێش بخات یان دوا بخات، یان هەندێک چالاکی زیاد بکات کە لە کتێبەکەدا نەهاتووە. ئەمە بە مەرجێک بێت کە ئامانجی سەرەکی ڕاگیرێت.

---

(1) وەک sic

לבוא אל המלך. ואחר לא יבוא. ואחר לא יבוא
אל המלך: ואחר לא יבוא אל המלך. ואחר לא
יבוא אל המלך: ואחר לא יבוא אל המלך. ואחר
לא יבוא אל המלך: ואחר לא יבוא אל המלך.
ואחר לא יבוא אל המלך: ואחר לא יבוא אל
המלך. ואחר לא יבוא אל המלך: ואחר לא יבוא
אל המלך. ואחר לא יבוא אל המלך: ואחר לא
יבוא אל המלך. ואחר לא יבוא אל המלך: ואחר
לא יבוא אל המלך. ואחר לא יבוא אל המלך:
ואחר לא יבוא אל המלך. ואחר לא יבוא אל
המלך: ואחר לא יבוא אל המלך. ואחר לא יבוא
אל המלך: ואחר לא יבוא אל המלך. ואחר לא
יבוא אל המלך: ואחר לא יבוא אל המלך. ואחר
לא יבוא אל המלך: ואחר לא יבוא אל המלך.
ואחר לא יבוא אל המלך: ואחר לא יבוא אל
המלך. ואחר לא יבוא אל המלך:

ڪ شڪ : ۽ڪ ڪنڊ ڪ ٿوڪو : ٿڻ ٿوڻ ٿڻ ٿوڻ آسمان جي ٿڪاوٽ ٿڻ ٿڪاوٽ ڪنڊ ڪنڊ ڪنڊ

בְּלֵיעַל יֵצְאוּ לָךְ: וְעַתָּה בְּנִי מְאֹד נִכְסְפְתִּי לִרְאוֹתֶךָ פֶּן
יָמוּת בְּטֶרֶם אֶרְאֶה פָּנֶיךָ: וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת דְּבָרֶיהָ
כִּי הָיְתָה יְפַת מַרְאֶה וְטוֹבַת לֵב: וַיִּשְׁלַח לָהּ מַתָּנוֹת
וַיְשַׁלְּחֶהָ לְבֵיתָהּ.

וַתָּבוֹא אֵלָיו: וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ אֶת קוֹלָהּ נָפְלָה עָלָיו
תַּרְדֵּמָה וַיִּשְׁכַּב עַל מִטָּתוֹ: וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ
אַל תִּירָא כִּי לֹא לְרָעָה בָּאתִי אֵלֶיךָ: וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּגַּע
בְּרֹאשָׁהּ וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ
עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתִנָּתֵן לָךְ: וַתֹּאמֶר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב
יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן הַיּוֹם אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהֲרוּ אֶת הָמָן לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה שְּׁאֵלָתֵךְ וְתִנָּתֵן
לָךְ וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ: וַתַּעַן אֶסְתֵּר
וַתֹּאמַר שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי: אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת שְׁאֵלָתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת
בַּקָּשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה כִּדְבַר הַמֶּלֶךְ:

וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וּכְרְאוֹת הָמָן
אֶת מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא
הָמָן עַל מָרְדֳּכַי חֵמָה: וַיִּתְאַפַּק הָמָן וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח
וַיָּבֵא אֶת אֹהֲבָיו וְאֶת זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת
כְּבוֹד עָשְׁרוֹ וְרֹב בָּנָיו וְאֵת כָּל אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת
אֲשֶׁר נִשְּׂאוֹ עַל שָׂרִים וַעֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הָמָן אַף לֹא
הֵבִיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם
אֹתִי וְגַם לְמָחָר אֲנִי קָרוּא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ: וְכָל זֶה אֵינֶנּוּ
שֹׁוֶה לִי בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל אֹהֲבָיו יַעֲשׂוּ עֵץ
גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבַבֹּקֶר אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְיִתְלוּ אֶת מָרְדֳּכַי
עָלָיו וּבֹא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ וַיִּיטַב הַדָּבָר לִפְנֵי
הָמָן וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

(ܡܢ ܫܘܬܦܐ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܝܫܬܐ:)

ܒܫܡܗ ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ:

ܐܡܝܢ:

ܡܬܬܝ ܟ ܟܐ—ܟ ܟܒ.

ܒܗܝ ܒܝܥܬܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܐܢ ܡܢ ܒܥܐ ܕܐܬܐ ܒܬܪܝ ܢܫܬܘܩ ܠܗ ܘܢܣܒ ܨܠܒܗ ܘܢܬܒܥܢܝ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܨܒܐ ܢܦܫܗ ܢܐܒܕ ܠܗ ܘܡܢ ܕܐܒܕ ܢܦܫܗ ܡܛܠܝ ܘܡܛܠ ܒܣܪܬܐ ܢܫܟܚܢܝܗ: ܘܡܢ ܕܢܫܟܚ ܢܦܫܗ ܡܛܠܝ ܘܡܛܠ ܒܣܪܬܐ ܢܫܟܚܢܝܗ. ܘܡܢ ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܢܫܪܐ ܠܟ ܥܠܡ ܘܢܦܫܗ ܢܬܚܒܠ: ܡܢ ܗܘ ܡܬܩܢܬܐ ܕܢܬܠ ܒܕܠ ܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܒܣܪܬܗ[1]: ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܗ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܗ: ܡܢ ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܢܬܠ ܡܐ ܕܝܠܗ ܒܬܡܘܪ ܠܢܦܫܗ: ܐܘ ܡܢ ܗܘ ܡܬܩܢܬܐ ܕܢܬܠ ܡܐ ܕܝܠܗ ܒܬܡܘܪ ܠܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܒܣܪܬܗ (ܡܛܠ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ[2] ?) ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܗ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܗ[3]: ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ ܡܛܠ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ ܡܛܠ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ[4] ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ ܡܛܠ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ

---

(1) ܡܛܬܝ ܟ ܟܐ ܟܒ: ܟܠܗܘܢ ܣܗܕܝ: ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ: ܠܝܬ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܗ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܗ: add. 14644 ܒܣܪܬܗ. (2) ܟܬܒ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ. (3) ܡܛܬܝ ܟ ܟܐ—ܟ ܟܒ. (4) ܟܬܒ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ ܡܛܠ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ ܡܛܠ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ ܡܛܠ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ܢܟܦ ܠܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܫܪܐ ܠܡܐ ܕܝܠܟ ܘܢܬܚܒܠ ܠܢܦܫܟ

שלשתם: ויהי כאשר מתו. ויסף עוד לספר: ויהי אחרי מות יהושע בן נון ויתר הדברים אשר לא נכתבו בספר הזה: ויעבדו בני ישראל את יהוה כל ימי הזקנים אשר החזיקו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: ויהי כאשר מתו הזקנים

שֶׁהָיָה: מִיָּמָיו לֹא רָאָה בְּחַיָּיו כָּזֶה. וְהָלַךְ
וְהִתְבּוֹנֵן בְּכָל פִּינָה וּפִינָה בַּחֲנוּת[1] וְרָאָה
וְהִנֵּה: מִצַּד אֶחָד הָיוּ שָׁם כֵּלִים יְקָרִים
מְאֹד: וּמִצַּד אַחֵר הָיוּ שָׁם כֵּלִים שֶׁל חֶרֶס
וְשֶׁבֶר כֵּלִים: וְהָיָה מִתְפַּלֵּא עַל זֶה: וְאָמַר
בְּלִבּוֹ: מַה זֶּה עָשָׂה הַבַּעַל הַחֲנוּת שֶׁמָּכַר
כֵּלִים יְקָרִים בְּזוֹל וְכֵלִים שְׁבוּרִים בְּיוֹקֶר:
וְהָלַךְ וְשָׁאַל אֶת הַבַּעַל הַחֲנוּת: וְהוּא הֵשִׁיב
לוֹ: אֲנִי מוֹכֵר כֵּלִים יְקָרִים בְּזוֹל וְכֵלִים
שְׁבוּרִים בְּיוֹקֶר. וְהָלַךְ הָאִישׁ וְלֹא הֵבִין
דְּבָרָיו: וְחָזַר וְשָׁאַל אֶת הַבַּעַל הַחֲנוּת:
וְהוּא הֵשִׁיב לוֹ כַּנַּ"ל: וְהָלַךְ וְחָזַר וְשָׁאַל
וְהוּא הֵשִׁיב לוֹ כַּנַּ"ל: וְהָאִישׁ לֹא הֵבִין
דְּבָרָיו: וְאָמַר לוֹ: אֲנִי רוֹאֶה שֶׁאַתָּה
מוֹכֵר כֵּלִים יְקָרִים בְּזוֹל וְכֵלִים שְׁבוּרִים
בְּיוֹקֶר: וְאֵינִי מֵבִין דְּבָרֶיךָ: וְהוּא הֵשִׁיב
לוֹ: אֲנִי מוֹכֵר כֵּלִים יְקָרִים בְּזוֹל: כִּי
הַכֵּלִים הַיְקָרִים הֵם כֵּלִים שֶׁל תּוֹרָה
וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים: וְהֵם יְקָרִים
מְאֹד: וְאֵין לָהֶם שִׁעוּר וְאֵין לָהֶם מְחִיר:
וְהֵם בְּזוֹל: כִּי כָּל אָדָם יָכוֹל לִקְנוֹת אוֹתָם
בְּלִי כֶּסֶף וּבְלִי מָמוֹן: וְכֵלִים שְׁבוּרִים
הֵם כֵּלִים שֶׁל עֲבֵרָה וְחֵטְא: וְהֵם יְקָרִים
מְאֹד: כִּי כָּל אָדָם צָרִיךְ לְשַׁלֵּם עֲבוּרָם
הַרְבֵּה כֶּסֶף וּמָמוֹן: וְהָאִישׁ הַזֶּה הָיָה
מְלֻמָּד וְיוֹדֵעַ סֵפֶר: וְהָיָה מֵבִין הֵיטֵב
דְּבָרָיו: וְהָלַךְ לְבֵיתוֹ וְלֹא הָיָה יָכוֹל
לִישֹׁן כָּל הַלַּיְלָה: וְהָיָה חוֹשֵׁב בְּלִבּוֹ
וְאוֹמֵר: אֲנִי רוֹאֶה שֶׁכָּל הַיָּמִים אֲנִי
עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים רָעִים וְכֵלִים שְׁבוּרִים
וְאֵינִי עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים טוֹבִים וְכֵלִים יְקָרִים:
וְהָלַךְ וְחָזַר אֶל הַבַּעַל הַחֲנוּת: וְאָמַר לוֹ:
אֲנִי רוֹצֶה לִקְנוֹת כֵּלִים יְקָרִים: וְהוּא
הֵשִׁיב לוֹ: אֵין לִי כֵּלִים יְקָרִים: כִּי אִם
כֵּלִים שְׁבוּרִים: וְהָאִישׁ אָמַר לוֹ: אֲנִי
רוֹצֶה לִקְנוֹת כֵּלִים יְקָרִים: וְהוּא הֵשִׁיב
לוֹ: אֵין לִי כֵּלִים יְקָרִים: כִּי אִם כֵּלִים
שְׁבוּרִים: וְהָאִישׁ אָמַר לוֹ: אֲנִי רוֹצֶה
לִקְנוֹת כֵּלִים יְקָרִים: וְהוּא הֵשִׁיב לוֹ:

ڤَڤْتِ. ڤَدِيتْ كِ ڤَڤْتِ: ڤَتَّڤْتِ كِ ڤَدِيتْ ڤَدِيتْ ڤَڤْتِ. ڤَڤْتِ
ڤَدِيتْ: ڤَتَّڤْتِ ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ كِ ڤَدِيتْ: ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ كِ ڤَدِيتْ
ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ كِ ڤَدِيتْ ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ كِ ڤَدِيتْ ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ.

ڤَدِيتْ: ڤَتَّڤْتِ ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ كِ ڤَدِيتْ ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ كِ ڤَدِيتْ
ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ كِ ڤَدِيتْ ڤَڤْتِ ڤَدِيتْ كِ ڤَدِيتْ ڤَڤْت

ٱدچ ۏكر ڤڤڴكڤ ڤمن ڤتڠهن ۏدنڊ ٱۏڤ: مچ ذۏمن دمۏدڤن مچهسڠك ۏۏت: ميچهڤ مچهتكر ۏۏت: ۏسڤن كسڤن لهتڠن ميڊهڤن متكر ۏۏت. ٩كبچ ڤي ڤمچسن دچ ڠتن بك ميڊهن بمنتهن ڤمن ۏۏت: ٱتڠكهڤن ۏدچهڠڠڤ ٱمتن ۏۏت. ۏدڤتڤن دلبك ڤۏچهڤن ڤلبك ۏۏت: ٱلمدهن بمنۏچ ٱمدڤ ۏۏت: ڤدنڠهن ڤتڠهن: ٱمن مدڤڤچ دچك: ك ڤچڤكك ڤمهچ بك ۏهڤمهڤن ڤچڤمت. ٱڭ ميڊهڤن ۏڤڤ بڤن دچهچ ڤڭكهت: ٱهسۏ مدهمڠمهڤ ٱهڤمهڤن. مهسن كمڊ ڤدۏۏبڤ: ٱڤن ڤمۏدڤهڤن ڤچڤڠڤمت مهدچهڤ: ٱهڤ مچ مهمن ٱڤڤ: ۏميچمڤڤ ۏدچهڤهڤن ميڠچ ك: ٱهدڤكهڤ ڤڤڴكن مڤڠ ۏلكن دڤڤن ٱڤڤ ك. ٱهدچ ڤمهڤچ ٱمدهۏ ٱهمڤچ ڤڭتهۏ: ٱمڤڤ: ڤكڤ ٱۏڤڤچ ڤتن. ٱڤن ڤي ڭڤڭڤچ ڤكڤ: ڤتچ ٱڤڤڤڤ: مهچن ۏكر ڤچڤ. ٱڤڤ ٱڤڤ ٱڤڤ ۏمن ۏهدۏ: ٱسمهڤ ڤتمچ ۏلكن: ڤسهڤڤ[1] ڤڤمدهۏ: ڤچهۏت ٱمهڤ ڤتمچ ٱڤهۏهڤ دهلكهڤ ڤمهن. ٱڤن ڤڤچ ٱڤ ڤۏچن ٱڤ ڤڤچهڤ ڤڤكس ۏچڤمهسڤ ڤڭكس: ٱڤڤن ڤلكن ڤۏچهڤهچ ڭڤڭن ٱڤڤڤ.

ٱهچ ڤڤ ٱڭڤ ٱتهت: ڤهچ ۏلكن ڤڤڤۏ ٱڤچ. ٱهچ ڤۏك ڤچۏڤڭڤ ۏكر: ڤك ٱمدهۏ ٱهچهڤ ڤۏكر ۏۏڤ.

[1] ڤسهڤڤ.

ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܝܗ̈ ܡܪܝ ܒܝܬ ܝܫܪܝܠ. ܐܢܐ ܡܫܝܚ ܠܟ
ܒܝܬ ܐܒܝ ܒܝܫ̈ܝ: ܐ ܡܟܟ̈ܝ ܒܝ ܒܢ ܐܒ: ܗܐ ܐܢܐ ܡܫܝܚ ܠܟ
ܒܝܬ ܐܒ

ܡܢ ܕܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܥܝܪ ܐܬܢܐ ܕܫܘܪܐ ܕ

مَرْضَعَتَهُ وَلَمْ يَرْتَضِعْ[4] مِنْ ثَدْيِ أُمِّهِ: وَلَمْ يَتَنَعَّمْ
بِعَيْشِ الْمُلُوكِ وَلَذَّاتِهِمْ حَتَّى حُمِلَ إِلَى الْمَلِكِ
قَدَمُوسَ: وَهُنَاكَ كَبِرَ وَتَرَبَّى مَعَ وَلَدِ الْمَلِكِ!
وَيْحَ نَفْسِي! وَيْحَ نَفْسِي! كَمْ: كَمْ مِنْ مَرَّةٍ
وَجَدْتُهُ مُنْكَبًّا عَلَى الْكُتُبِ. وَيْحَ نَفْسِي. وَيْحَ
هَذَا الْمِسْكِينِ الْمَحْزُونِ الْمَكْرُوبِ كَمْ: أَفَكَّرَ
حَقًّا. وَيْحَ نَفْسِي: وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ يَا هَذَا:
وَيْحَ نَفْسِي يَا مَلِكُ. وَيْحَ نَفْسِي. يَا مَلِكُ
كَمْ: مَا وَيْحَ نَفْسِي: مَا وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ
وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ يَا مَلِكُ: وَيْحَ نَفْسِي.
هَذَا وَيْحَ نَفْسِي: وَيْحَ نَفْسِي: وَيْحَ نَفْسِي
يَا مَلِكُ[2] وَيْحَ نَفْسِي: وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ
يَا مَلِكُ. وَيْحَ نَفْسِي يَا مَلِكُ: كَمْ وَيْحَ نَفْسِي
وَيْحَ نَفْسِي. وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ وَيْحَ نَفْسِي:
وَيْحَ نَفْسِي. وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ وَيْحَ نَفْسِي
وَيْحَ نَفْسِي: وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ وَيْحَ نَفْسِي
وَيْحَ نَفْسِي: وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ وَيْحَ نَفْسِي
وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ وَيْحَ نَفْسِي: وَيْحَ نَفْسِي
وَيْحَ نَفْسِي: وَيْحَ نَفْسِي: كَمْ

ڤيڤيه سهسم: ماڤكر ڤيڤيه يجيبيه. ييل لجل ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه. يڤه ڤي بكر عدڤر ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه: ڤيڤيه كر ڤڤڤر ڤڤه.

ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه: ماڤيه ڤيڤيڤيڤيڤ ڤيڤوڤر: ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه. ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه ڤيڤيه

ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ ܝܗ̈ܘܐ ܠܡܐ ܬܢܓܕ ܠܗ ܒܐܪܚܐ ܕܬܠܟ ܒܗ ܘܐܙܠ ܠܗ ܠܒܠܥܡ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܟ ܥܡ ܓܒܪ̈ܐ ܘܠܐ ܡܠܐ ܐܢܐ ܕܡܠܠ ܐܡܠܠ ܒܦܘܡܗ ܐܢܐ ܬܬܟܠ ܘܐܙܠ ܒܠܥܡ ܥܡ ܒܠܩ ܘܐܬܝ ܒܠܩ ܠܩܪ̈ܬ ܚܘܙܘܬ ܐܪ̈ܥܐ ܘܐܬܝ ܒܠܥܡ ܥܡ ܒܠܩ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܡܐ ܩܪ̈ܝܬ ܠܝ ܠܡܐ ܠܐ ܫܕܪ̈ܬ ܠܝ ܠܡܐ ܠܐ ܐܬܝܬ ܠܘܬܟ ܗܫܐ ܗܐ ܐܬܝܬ ܠܘܬܟ ܗܐ ܠܝ ܡܕܡ ܡܠܐ ܐܡܠܠ ܐܢܐ ܒܦܘܡ ܐܠܗܐ ܗܘ ܐܬܡܠܠ ܘܐܙܠ ܒܠܥܡ ܥܡ ܒܠܩ ܘܐܬܘ ܩܪ̈ܝܬ ܚܘܙܘܬ ܐܪ̈ܥܐ ܘܒܠܩ ܫܕܪ ܠܗ ܘܒܥܐ ܡܢ ܥܡ ܓܒܪ̈ܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܡ

وهُوَّةِ. وزُه لِنْسَهُوُهُ وُجْنُهُ يحِوْيِهِ. وهُحِبْهِ بْوِكْنُهُ لِمِهْكُهُ: وهِوَّهِ بِهُحِبْهِ بِهُوَّكُهُ لِهُوَّهُ.

بْهُوَّهُ دِي وِنْسَهُوُهُ هِكْتَحْ وَوَتْ كُهُ وِزُهْ: سُنْ دِيْهُوَّهُ وهُوَّهُ دِنْسَهُوُهُ: هِوُوَّهُ دِنْسَهُوُهُ لِهِوِهُوَّهُ: وَكْ وِحِسْكِ هِ هُوَّهُ. وهِكْ دِكْ بِهُوَّهُ وُوِهُسُهُ دِنْبَهُ: هُسْ بِوُوَّهُ وِحِقْحِوُهُ. وهِوَّهُ وَّكْ سُ دِكْ دِسُكْ هِوَّهُ وُوِهُسُهُ دِنْبَهُ: وهِ

ולא היה מי שיכול לעמוד נגדו. אך אחרי זמן נתגלה שהוא היה מלא
שקרים. ומיום שנתגלה שקריו, נפלה עליו בושה גדולה, ואבד את
כבודו. ואז נתגלה לכל שהוא היה מלא שקרים. ומיום שנתגלה שקריו
נפלה עליו בושה גדולה, ואבד את כבודו. ואז נתגלה לכל שהוא היה
מלא שקרים. ומיום שנתגלה שקריו

ܕܒܝܬ ܡܫܪܝܬܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܒܢܝ ܐܢܫ̈ܐ. ܐܝܟ ܕܐܡ̈ܪ ܒܢܝ ܐܢܫ̈ܐ ܒܝܬ ܡܫܪܝܬܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫ̈ܐ ܘܒܢܝ ܐܢܫ̈ܐ ܒܝܬ ܡܫܪܝܬܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫ̈ܐ ܘܒܢܝ ܐܢܫ̈ܐ ܐܝܟ ܕܐܡ̈ܪ

(א) בְּמִדְבַּר.

וְהַמְּתוּרְגָּמָן עוֹמֵד עַל יָדוֹ וּמְתַרְגֵּם לוֹ כְּדֵי שֶׁיָּבִין מַה שֶּׁקּוֹרִין: וְהַמְּתוּרְגָּמָן הוּא שֶׁמְּתַרְגֵּם לְפִי הַלָּשׁוֹן שֶׁקּוֹרִין (א): וְהַמְּתוּרְגָּמָן הוּא שֶׁמְּתַרְגֵּם לְפִי הַלָּשׁוֹן שֶׁקּוֹרִין. וְכֵן הָיָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת: וְכֵן הָיָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת: עַד שֶׁבָּא עֶזְרָא וְתִקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְּהֵא הַמְּתוּרְגָּמָן עוֹמֵד וּמְתַרְגֵּם לְפִי הַלָּשׁוֹן שֶׁקּוֹרִין: וְכֵן הָיָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת

ܐܡ ܫܒܚܘܗ: ܗܘ ܠܐܒܐ ܒܪܝܫܝܬ: ܐܝ ܒܪ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܕܒܪ
ܙܟܝܐ ܐܬܐ ܕܪ. ܫܪ ܕܫܒܚ ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܐ ܐܢ ܐܡܪ ܒܪ:
ܒܪܐ ܕܐܬ ܒܪ ܒܪ ܐܢ ܐܡܪ ܒܪ ܐܢ ܐܡܪ ܒܪ ܐܢ ܐܡܪ ܒܪ.
ܐ ܐܢ ܐܡ

ܫܡܝܢ ܕܒܐ: ܟܠܟܠܐ ܫܓܝܫܐ ܒܥܝܕ ܒܐ ܟܕ
ܚܝܬ ܒܟܬܐ. ܦܢܐ ܕܝ ܐܝܟ ܕܒܫ ܕܐ: ܕܒܐ
ܥܒܕܐ: ܟ ܢܝܫ ܫܐ ܕܫܐ ܒܐ ܒܫ: ܕܫܒ
ܫܐܒ ܟܫ ܒܐ ܕܫ ܒܐ ܕܫ ܒܐ ܕ

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝ ܫܘܒܚܐ ܕܡܪܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ

ܐܟܝ: ܟܬܒܘܢ ܒܝ ܐܟܝ ܒܕ: ܡܝܘܬ ܒܢܦܫ ܒܝ ܘܟܒܬ ܒܥܕ: ܫܒܬ ܒܢܦܫ ܒܝ ܒܫܬ ܒܢ: ܡܟ ܙܒܢ ܒܟܒܘ ܟܟ ܒܗܘܬ ܫܒܬ ܒܟܟ ܒܗ. ܡܢ ܟܬܒ ܟܬܒ ܒܗ[1] ܒ ܒܫܟ ܒܟ ܒܢܦܫ ܐܟ: ܘܟܒܬ ܒܢ ܒܢ ܒ ܒܗ: ܟܬ ܒܫ ܫܒ ܟ. ܡܟ ܒܟ ܒܗ ܙܒ ܒ: ܘ ܒ ܒ ܒ

وَهَة. وجَة بَحْضِيَّة كَمِيَّكُم: عَضِيَّة مَيَّة ضِيَّة لَحْمِيَّة
حِيَّة حِكَم وَيَّة هَة: يَكْمَيَّة جَسِيَّة لَيَّكَة مَضِدَيَّة
وَيَّة حِكَم: وَيَّة هَة: يَكْمَيَّة جَسِيَّة لَيَّكَة مَضِدَيَّة
كِلَيَّكَة. وَيَّة هَة هِم هِكَيَّة: وَيَّة هَة: يَكْمَيَّة جَسِيَّة
وَيَّة هَة: وَيَّة هَة: يَكْمَيَّة جَسِيَّة لَيَّكَة مَضِدَ

ܕܝܬܢܐ: ܐܦܝܫ ܒܗܘ ܐܡܪ: ܚܙܝ ܡܢܐ ܕܥܒܕ: ܠܟ ܐܙܠ ܒܬܪ ܒܥܠܡ: ܡܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܠܡܐ ܥܒܕܬ. ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܐ ܚܙܝ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܥܒܕ ܠܡܪܝ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ: ܐܝ ܐܢܐ ܐܙܠ ܐܬ ܠܗ

ܐܝܟܢܐ ܕܡܐ: ܘܡܢܐ ܠܡܕܝ ܕܐܬܐ: ܘܡܢܐ ܠܡܐ: ܘܡܢܐ ܕܐܬܐ ܠܡܐ: ܐܡܪ.

ܒܠܚܕ ܗܘ ܕܒܟܠ ܫܥܐ ܕܒܟ ܫܡܥ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܠܟ: ܕܒܗ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ.

ܐܝܟ ܗܘ ܕܒܐ

ܒܪ ܫܡܥܘܢ[1] ܕܐܬܐ ܠܡܐ

ܗܘ ܕܒܐ ܘܐܡܪ.

ܐܡܬ (ܝܥܩܘ?) ܕܥܒܕ ܐܢܐ ܠܟܝ ܟܝ ܐܡܪ: ܐܝ ܡܢ ܕܐܬܐ ܠܝ ܫܒܩܬ ܕܚܛܝܬܐ ܒܐܪܥܐ: ܟܠ ܕܥܒܕ ܠܝ ܫܒܩ ܠܗ ܡܚܝܐ ܕܠܥܠܡ: ܘܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܫܠܝܛ ܗܘ ܠܡܚܘܬ ܚܛܗܐ ܒܐܪܥܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܐܠܐ ܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܐܘ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܬ ܠܗ ܡܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܬ ܠܗ ܡܚܝܐ ܕܠܥܠܡ[2]. ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ: ܒܪ ܐܢܫ ܐܢܐ[3] ܠܟ: ܟܠ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܬ ܠܗ ܡܚܝܐ ܕܠܥܠܡ

(1) ܩܪܝܣܝܘܣ. Charisius. (2) ܡܫܟܚ sic (3) ܐܢܫ sic

בחינת שכל: ואמר כי הקדוש ברוך הוא נתן בלב האדם שכל להבין בין טוב לרע. וכן אמר שלמה ע"ה: ויתן לו חכמה ותבונה הרבה מאד: וכן אמר דוד ע"ה: כי הוא נתן חכמה בפיו. ואמר ישעיה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר ירמיה הנביא ע"ה: הנה נתתי דברי בפיך. וכן אמר יחזקאל הנביא ע"ה: ואתה בן אדם שמע באזניך. ואמר יואל הנביא ע"ה: ושמעו זקני הארץ. ואמר עמוס הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר יונה הנביא ע"ה: ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי. ואמר מיכה הנביא ע"ה: שמעו נא ראשי ראשי בית יעקב. ואמר נחום הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר חבקוק הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר צפניה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר חגי הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר זכריה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר מלאכי הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר דוד ע"ה: כי הוא נתן חכמה בפיו. ואמר ישעיה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר ירמיה הנביא ע"ה: הנה נתתי דברי בפיך. וכן אמר יחזקאל הנביא ע"ה: ואתה בן אדם שמע באזניך. ואמר יואל הנביא ע"ה: ושמעו זקני הארץ. ואמר עמוס הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר יונה הנביא ע"ה: ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי. ואמר מיכה הנביא ע"ה: שמעו נא ראשי ראשי בית יעקב. ואמר נחום הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר חבקוק הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר צפניה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר חגי הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר זכריה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר מלאכי הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר דוד ע"ה: כי הוא נתן חכמה בפיו. ואמר ישעיה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר ירמיה הנביא ע"ה: הנה נתתי דברי בפיך. וכן אמר יחזקאל הנביא ע"ה: ואתה בן אדם שמע באזניך. ואמר יואל הנביא ע"ה: ושמעו זקני הארץ. ואמר עמוס הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר יונה הנביא ע"ה: ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי. ואמר מיכה הנביא ע"ה: שמעו נא ראשי ראשי בית יעקב. ואמר נחום הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר חבקוק הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר צפניה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר חגי הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו. ואמר זכריה הנביא ע"ה: ה' נתן לי לשון למודים. ואמר מלאכי הנביא ע"ה: ה' נתן לי את אזנו.

(א) sic נתתי

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ: وَلِكُلِّ وَاحِدٍ حِمْلُهُ مِنْ تَعَبِ خِدْمَتِهِ لِسَيِّدِهِ: لِأَنَّهُ يَعْرِفُ أَنَّ سَيِّدَهُ هُوَ لَهُ: وَيَعْلَمُ أَنَّهُ مَتَى يَأْتِي سَيِّدُهُ يُكَافِئُهُ. وَلِذٰلِكَ لَا يَتَذَمَّرُ: وَلَا يَتَكَاسَلُ: وَلَا يَتَوَانَى: وَلَا يَتَأَخَّرُ: وَلَا يَتَعَلَّلُ: وَلَا يَتَعَذَّرُ: وَلَا يَتَهَاوَنُ: وَلَا يَتَوَانَى: وَلَا يَتَعَلَّلُ: وَلَا يَتَعَذَّرُ: وَلَا يَتَهَاوَنُ: وَلَا يَتَكَاسَلُ: وَلَا يَتَأَخَّرُ

هَذِهِ بَقَرَةٌ. هِيَ لِي. هِيَ بَقَرَةٌ حَلُوبٌ: هِيَ تُعْطِينَا لَبَنًا طَيِّبًا. هَذَا ثَوْرٌ[1] قَوِيٌّ. هُوَ يَجُرُّ الْعَرَبَةَ. هَذَا عِجْلٌ. هُوَ صَغِيرٌ. هَذِهِ عَنْزٌ. هِيَ تُعْطِينَا لَبَنًا. هَذَا تَيْسٌ. هُوَ يَنْطَحُ. هَذَا كَبْشٌ. هُوَ يُعْطِينَا صُوفًا. هَذِهِ نَعْجَةٌ. هِيَ تُعْطِينَا صُوفًا. هَذَا حِمَارٌ. هُوَ يَحْمِلُ الْأَثْقَالَ. هَذِهِ أَتَانٌ. هِيَ تَحْمِلُ الْأَثْقَالَ. هَذَا جَمَلٌ. هُوَ يَحْمِلُ الْأَثْقَالَ. هَذِهِ نَاقَةٌ[2]. هِيَ تَحْمِلُ الْأَثْقَالَ. هَذَا فَرَسٌ. هُوَ يَجُرُّ الْعَرَبَةَ. هَذِهِ فَرَسٌ. هِيَ تَجُرُّ الْعَرَبَةَ. هَذَا كَلْبٌ. هُوَ يَحْرُسُ الْبَيْتَ. هَذِهِ قِطَّةٌ. هِيَ تَصْطَادُ الْفِئْرَانَ. هَذَا فَأْرٌ. هُوَ يَأْكُلُ الْجُبْنَ. هَذِهِ فِئْرَانٌ[3]. هِيَ تَأْكُلُ الْجُبْنَ. هَذَا طَائِرٌ. هُوَ يَطِيرُ فِي الْهَوَاءِ. هَذِهِ الطُّيُورُ. هِيَ تَطِيرُ فِي الْهَوَاءِ. هَذَا عُصْفُورٌ. هُوَ يَطِيرُ فِي الْهَوَاءِ. هَذِهِ عَصَافِيرُ. هِيَ تَطِيرُ فِي الْهَوَاءِ. هَذَا دِيكٌ. هُوَ يَصِيحُ. هَذِهِ دَجَاجَةٌ. هِيَ تَصِيحُ. هَذَا فَرْخٌ. هُوَ يَصِيحُ. هَذِهِ فِرَاخٌ. هِيَ تَصِيحُ. هَذَا بَطٌّ. هُوَ يَسْبَحُ فِي الْمَاءِ. هَذِهِ بَطَّةٌ. هِيَ تَسْبَحُ فِي الْمَاءِ. هَذَا إِوَزٌّ. هُوَ يَسْبَحُ فِي الْمَاءِ. هَذِهِ إِوَزَّةٌ. هِيَ تَسْبَحُ فِي الْمَاءِ. هَذَا حَمَامٌ. هُوَ يَطِيرُ فِي الْهَوَاءِ. هَذِهِ حَمَامَةٌ. هِيَ تَطِيرُ فِي الْهَوَاءِ.

---

(1) sic هَوْر (2) sic نَاقَة (3) sic فِئْرَان

الْمَدِينَةِ[1] لِنَبِيِّهِمْ. بَعْدَ مَا هَلَكَ فِي حَرْبِ
الْمُشْرِكِينَ: وَاللهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ[2].

بَدْءُ

قِصَّةِ أَهْلِ:

الْمَدِينَةِ الَّتِي كَانَتْ عَلَى شَطِّ
(الْبَحْرِ الْمَيِّتِ[3].

أَخْبَرَنَا أَبُو الْحَسَنِ: عَنِ الْمَدَائِنِيِّ: عَنْ
يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا: عَنْ مُجَالِدٍ: عَنِ الشَّعْبِيِّ[4]
وَغَيْرِهِ عَنْ بَعْضِ
الْعُلَمَاءِ. قَالُوا: كَانَتْ
قَرْيَةٌ عَلَى شَطِّ الْبَحْرِ
الْمَيِّتِ: وَهِيَ
الْيَوْمَ خَرَابٌ. وَكَانَ
حَوْلَهَا قُرًى كَثِيرَةٌ
وَمَدَائِنُ: وَكَانَ
أَهْلُهَا أَهْلَ
فَسَادٍ. وَكَانَ

---

(1) sic فِي الْأَصْلِ: كَذَا (2) فِي الْأَصْلِ: كَذَا وَلَعَلَّهُ سَهْوٌ مِنَ النَّاسِخِ؟ كَذَا فِي الْأَصْلِ: وَلَعَلَّهُ
سَقَطَ مِنَ النَّاسِخِ؟ (3) N. E. B. M. add. 14641 (هَامِشُ الْمُتَرْجِمِ).
(4) كَذَا فِي الْأَصْلِ.

ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכות אלכסנדר בן פיליפוס המקדוני אשר מלך תחלה ביון ואחר כן מלך על כל הארצות עד הים הגדול ויבנה בו עיר גדולה ויקרא שמה על שמו אלכסנדריא ויעמוד שם ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם

ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם

(1) N.E. בשנת ארבעים ושבע למלכות אלכסנדר בן פיליפוס המקדוני אשר מלך תחלה ביון ואחר כן מלך על כל הארצות עד הים הגדול ויבנה בו עיר גדולה ויקרא שמה על שמו אלכסנדריא ויעמוד שם ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם ויהי בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם (2) Philomelium. sic (3) בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם (4) בשנת ארבעים ושבע למלכותו ויבא אל ארץ מצרים ויעמוד שם.

ཅིག་ཅེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཉིད་ཀྱི་ཚོགས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞིང་། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཉིད་ཀྱི་ཚོགས་ཀྱི་

ཀུན་ཏུ་སྤྱོད་པ་ཡི་སྨོན་ལམ་བཟང་པོ། ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མདོ་སྡེ་ལས་བྱུང་བ་རྫོགས་སོ།།

(1) ཐེག་པ་ཆེན་པོ། (2) སྡེ། (3) ལས།

ئەم پیتانەی خوارەوە: ب، ت، ج، ح، خ، د، ر، ز، س، ش، ع، غ، ف، ق، ک، ل، م، ن، ه، ی، ڕاستەوخۆ دەنگی خۆیان دەبەخشن بە وشەکە: بەر، تۆ، جل، حەز، خۆش، دار، ڕۆژ، زۆر، سێو، شەو، عەرەبانە، غەزا، فڕۆکە، قەڵەم، کار، لە، مامۆستا، نان، هەڵە، یاری.

ئەم پیتانەی خوارەوە: ا، و، ێ، ۆ، ە، ڕاستەوخۆ دەنگی خۆیان نابەخشن بە وشەکە، بەڵکو دەنگی پیتی پێش خۆیان دەبەخشن بە وشەکە: ئا، وا، ێ، ۆ، ە.

ئەم پیتانەی خوارەوە: ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، د، ر، ز، ژ، س، ش، ع، غ، ف، ق، ک، گ، ل، م، ن، ه، ی، ڕاستەوخۆ دەنگی خۆیان دەبەخشن بە وشەکە: بە، پا، تۆ، جا، چا، حا، خۆ، دا، ڕا، زا، ژن، سا، شا، عا، غا، فا، قا، کا، گا، لا، ما، نا، هەڵە، یا

ئەوە: کە ڕۆژی هەڵبژاردن هیچ کەس بە هیچ شێوەیەک
ناتوانێت هیچ کەسێک بەزۆر ڕابگرێت یان ڕێگری لێ
بکات: هیچ کەسێک ناتوانێت هیچ کەسێک بترسێنێت
یان هەڕەشەی لێ بکات[1]. ئەگەر کەسێک ئەم
کارانە بکات دەکرێت بە تاوانبار دابنرێت. هیچ
کەسێک ناتوانێت هیچ کەسێک بە هۆی[2] ئایینەوە
هەڕەشەی لێ بکات: هیچ کەسێک ناتوانێت
هەڵبژاردنی کەسێک بە هیچ شێوەیەک بشێوێنێت.
هیچ کەسێک ناتوانێت هیچ کەسێک بە هۆی
سیاسەتەوە هەڕەشەی لێ بکات: ئەگەر کەسێک
ئەم کارانە بکات دەکرێت بە تاوانبار دابنرێت.
هیچ کەسێک ناتوانێت ڕێگری لە هیچ کەسێک
بکات: ئەگەر کەسێک ئەم کارە بکات دەکرێت
بە تاوانبار دابنرێت. هیچ کەسێک ناتوانێت
هەڵبژاردنی کەسێک بشێوێنێت بە[3] هۆی ئەوەی
کە ئەو کەسە کارێکی هەیە: هیچ کەسێک ناتوانێت
هەڵبژاردنی کەسێک بشێوێنێت بە هۆی ئەوەی
کە ئەو کەسە ئەندامی هیچ کۆمەڵەیەکە: ئەگەر
کەسێک ئەم کارە بکات دەکرێت بە تاوانبار
دابنرێت. هیچ کەسێک ناتوانێت هیچ کەسێک
بەزۆر ڕابگرێت یان ڕێگری لێ بکات: هیچ
کەسێک ناتوانێت هیچ کەسێک بترسێنێت یان
هەڕەشەی لێ بکات: ئەگەر کەسێک ئەم کارانە
بکات دەکرێت بە تاوانبار دابنرێت. هیچ
کەسێک ناتوانێت هیچ کەسێک بە هۆی
ئایینەوە هەڕەشەی لێ بکات: هیچ کەسێک
ناتوانێت هەڵبژاردنی کەسێک بشێوێنێت.

(1) تەهدید. (2) هۆکار. (هێمن. کە ئەم Tumultus).
(3) لەگەڵ.

ەَنْقِدْ كَا: بْمِب: ەھَّنْ نَنْ كَھ: يَّسْ كْمِسْبْ. نَنْقِدْ كَا ھُ نْ ھُەكْبِقْدَھُەھ: ھەَّبْ ەْتِ ھَتِ بْمِ كَ دِقَّكْ نَنْ كَا: ھُجِجِدِ كَ بْمَدَّ: بْمَنْ مِعَجْ نَنْ دِنْيِبْ كَمْكَحْ: كَھَّ دْمِ ھُنْقِدْ كَا؟ جَ دِ نَجْ ھَنْ ھِبْ ەَنْقِدْ كَا: بْمِب كَكِدِ دِمِھْدْ: نَنْقِدْ كَا ھُەكْبِقْدَھُەھ: مِجَوْسْ مِجَوْسْ بْمَدْ نَنْقِدْ بْمَدْ كَ: بْمِب كَكِدِ دِمِھْدْ: ەھَّنْ نَنْ بْمَدْ بْمَدْ كَا: حِمِد ھَّجْكْ بْمَدْ بْمَدْ بْمَدْ دِكَّ مْنِدْ بْمَدْ ھْبِمْ بْمِب. حِمِد ھَّجْكْ حَكَّنْھَبْ: حِدْھَسْنَنْ نَنْ. بِ يَّنْ بْمَدْ دِمِھْدْ مِكْنَ دِنِجْھَسْنَھَّبْ: ھِ ھَّنْ بْمَدْ ھُمِدْ. نَنْقِدْ كَا بْمِەھَّكْ[1]: بْمِھْ كْمِدْ. ەھُەكْبِقْدَھُەھ يْمِدْ كَا: كَھ بْمِنْھْ نَّ كْمِكْنَ. بْمِكْنَ ھِدْ دِكْنَنْ ھُكْتَكْنَ[2] دِھُمِدْنَ مِ بْكَكْنَ: بْمَدَّ بْمِ دَّكْ: بْمَنْ دِكَ ھُسِھْدَ كَ: يِدِكْ. كَھَّ دِمْ: كَ سَّنْتِ نَنْ كَەَ دِنَّمْ كْمِقِھْ حْدَسْنَ. ھِ دِمْ بْمِدَّھَّبْ يْمِدْ كَا: سْتَّقَّبْ بْمِ كَ: ھُكَرِمْ نَّمِدْ نَنْ كَھ: بِ كَ مِدِھْمِھْ. ھِ دِمْ يْمِدْ: ھَدْ يْمِ: كَمْ كَ ھِدْ ھَسْكَّنْ دِھْتِجَھَّبْ مِ كَّتَّنْ كْتَبَّنْ: بْكَمِنْ وَ دِمْ دِمِھِبْ نَنْ مِ تَبَّنْ كَّكَّتَّنْ. ھَبْ دِمْ يْمِدْ كَا: حَمِنْ مِعَمِنْ نَنْ كَھ: بِ بْكَ سْتَّقَّبْ ثَھِمْ: بِ ھِ دَّكْ ذَّنْ بْمَدْ. ھُەكْبِقْدَھُەھ دِمْ يْمِدْ كَا: ھَنْ مِدِكْبَسْ بْمَدْ دِمِدِكْھَوَّكْ دِثَنْ: ەثَّنْ بْكَبْكْ دَّحَنْ. كَ ھِدْ مْنِدْ بْمَدْ كَھَنْ دِدِنْ دِمِدِنْ: ەمِعَسْقَ

(1) ٢٠٠٠

ئاگاداری دەستەواژەکان بن. ئەگەر هێزی هیچ ڕستەیەک نەزانیت؟ ئینجا هیچ دەرگایەک مەکەرەوە.

هەڵبژاردەی یەکەم: ئەو کەسانەی کە ئامانجیان هەیە: ئەو کەسانەی کە ئامانجیان هەیە: ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا: ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی: ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە: ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[1]: ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[2]. هەموو: ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[3]: ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[4]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[5]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[6]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[7]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[8]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[9]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[10]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[11]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[12]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[13]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[14]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[15]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[16]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[17]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[18]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[19]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[20]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[21]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[22]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[23]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[24]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[25]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[26]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[27]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[28]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[29]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[30]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[31]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[32]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[33]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[34]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[35]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[36]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[37]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[38]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[39]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[40]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[41]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[42]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[43]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[44]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[45]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[46]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[47]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[48]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[49]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[50]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[51]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[52]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[53]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[54]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[55]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[56]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[57]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[58]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[59]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[60]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[61]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[62]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[63]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[64]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[65]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[66]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[67]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[68]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[69]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[70]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[71]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[72]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[73]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[74]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[75]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[76]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[77]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[78]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[79]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[80]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[81]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[82]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[83]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[84]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[85]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[86]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[87]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[88]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[89]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[90]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[91]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[92]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[93]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[94]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[95]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[96]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[97]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[98]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[99]. ئەوانەی کە ئامانجیان هەیە لە ژیانیاندا بۆ ئەوەی ببن بە پزیشک[100].

(1) هیوایەتی. (2) ئاسودە. (3) خەمڕەق. (4) دڵنیاکەم.

ڪاڻ ڪنهن کي: نڪ ڏيڻ ڏيڻ: ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ: ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ: ڏيڻ

...ئۇ ئۆزىنى ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى ئۇنىڭ ئالدىدا

ܒܕܐ ܕܫܝ ܒܐ ܕܝ ܡܢ ܐܝܟ ܕܐ ܡܢ ܒܐ ܕܐ ܕܐ ܕ

בשלמא לרבי יוסי הגלילי דאמר אין מורידין את הדגים מן האילן ביום טוב משום גזירה שמא יעלה ויתלוש, אלא לרבי עקיבא דאמר מורידין את הדגים מן האילן ביום טוב מפני מה אין מורידין? משום דמוכח מילתא דלאו לצורך יום טוב קא עביד. אלא לרבי יוסי הגלילי דאמר אין מורידין את הדגים מן האילן ביום טוב משום גזירה שמא יעלה ויתלוש, מאי איכא למימר? אמר רבי יוחנן: מדקתני רישא מורידין את הדגים מן האילן ביום טוב, ואי משום גזירה שמא יעלה ויתלוש, אפילו מבעוד יום נמי לא ליתי. אלא לאו משום דמוכח מילתא דלאו לצורך יום טוב קא עביד, הכא נמי משום דמוכח מילתא דלאו לצורך יום טוב קא עביד. ורבי עקיבא? אמר לך: אנא אפילו מבעוד יום נמי אמינא לך. ורבי יוסי הגלילי? אמר לך: אנא אפילו ביום טוב נמי לא אמינא לך

נוסח ספרד

ברכות השחר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה: שלא יחסרני כלום בעולמו ומנה טובות ובריות נאות להתענג בהם כדי שיהנה גופי ונשמתי ויודו לשמך הגדול על שהם חיים תמיד ועל כל נסים שעושה עמנו בכל עת בקר וערב וצהרים: אדון הנפלאות על הנשמות שהחזיר בהם נפשות מתות ברחמים רבים אמונתך: ברוך אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים: מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שהחזרת לנו נשמתנו שהיתה אצלך בגנזי מרומים ונתת בנו נשמה טהורה ובריאה ושלמה ואתה ברוך אתה יי אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר לאדם להתקיים ולעמוד לפניך אפילו שעה אחת: ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי גבורה להגביר על כל יצור ויצור ועל כל נברא ונברא: שתהא גבורתו ושלטונו עלי בכל מקום שאני נתון ברשותו ובכל מקום שאני הולך ובכל מקום שאני עומד ובכל מקום שאני יושב ובכל מקום שאני שוכב: שהוא יעשה לי נס ויעשה לי גבורה ויעשה לי רפואה ויעשה לי ישועה ויעשה לי רחמים ויעשה לי חסד ויעשה לי צדקה ויעשה לי רחמנות ויעשה לי שלום ויעשה לי שלוה ויעשה לי שלוה ויעשה לי שלוה

ܕܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܠܗ ܠܐ ܐܬܝ ܠܝ ܠܘܬ ܗܘ ܕܐܬ ܠܘ ܐܬ ܠܘ ܐܬ ܠܘ

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם: בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ שׁוֹמֵר
(בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן)[1] תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא:
בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:
בְּרוּךְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה. אֵינוֹ מְבָרֵךְ אֶלָּא אֶחָד:
אֵין מְבָרְכִין לֹא אַחַר הַמִּטָּה וְלֹא לְאַחַר הַסְּעוּדָה:
אֵין מְבָרְכִין לֹא עַל הַתּוֹרָה וְלֹא עַל הַנְּבוּאָה:
וְלֹא עַל קְרִיאַת שְׁמַע וְלֹא עַל תְּפִלָּה:

אַמַּתְּנִי אוֹמֵר: כָּל הַיּוֹם אָדָם חַיָּב לְהִזָּהֵר בְּמִצְוָה:
וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה. כָּל הַמְּבַטֵּל מִצְוָה בִּשְׁבִיל מִצְוָה:
וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה סוֹף שֶׁיִּתְבַּטֵּל מִן הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ:
וְכָל הַמְּבַטֵּל מִצְוָה בִּשְׁבִיל לַעֲסֹק בְּתוֹרָה מַתְאִים
לַעֲשׂוֹת מִצְוָה אַחֶרֶת כְּמוֹתָהּ אוֹ יוֹתֵר מִמֶּנָּה:
וְכָל הַמְּבַטֵּל מִצְוָה בִּשְׁבִיל לַעֲסֹק בְּתוֹרָה סוֹף שֶׁיִּתְבַּטֵּל
מִן הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ: וְכָל הַמְּבַטֵּל מִצְוָה בִּשְׁבִיל מִצְוָה
אַחֶרֶת כְּמוֹתָהּ אוֹ יוֹתֵר מִמֶּנָּה סוֹף שֶׁיַּעֲסֹק בְּתוֹרָה
וְיַעֲשֶׂה מִצְוָה אַחֶרֶת כְּמוֹתָהּ אוֹ יוֹתֵר מִמֶּנָּה:
אַמַּתְּנִי אוֹמֵר: אֵין לְךָ מִצְוָה שֶׁנִּשְׁכָּר נְתוּנָה עָלֶיהָ
כְּנֶגֶד כִּבּוּד אָב וָאֵם. אַמַּתְּנִי אוֹמֵר: אֵין לְךָ מִצְוָה
שֶׁנִּשְׁכָּר נְתוּנָה עָלֶיהָ כְּנֶגֶד שִׁלּוּחַ הַקֵּן. אַמַּתְּנִי אוֹמֵר:
אֵין לְךָ מִצְוָה שֶׁנִּשְׁכָּר נְתוּנָה עָלֶיהָ כְּנֶגֶד הַתְּפִלָּה:
אַמַּתְּנִי אוֹמֵר: אֵין לְךָ מִצְוָה שֶׁנִּשְׁכָּר נְתוּנָה עָלֶיהָ

(1) כלומר שנתן sic (2) כלומר שנתן sic

ספר הפרדס: הנה הרב הגדול המפורסם: הנזכר בכל הספרים: ר' משה קורדובירו זלה"ה: חבר ספר הפרדס: ואין ספק בדבר: כי הוא חבר ספר הפרדס: ואין לשאול: מי הוא ר' משה קורדובירו: כי הוא

ܕܝܢ ܐܢܐ. ܐܬܐ ܠܗ ܕܥܒܕ ܐܢܐ ܟܠܟ ܗܝ: ܠܡܐ ܢܬܬ
ܠܝ ܒܝܬ ܠܒ. ܘܡܫܡ ܕܐܬ ܒܝܬ ܟܠܟ ܟܘܪܣܝ: ܒܝܬ
ܕܐܒܐ ܕܝܟܘܬ ܗܘ ܟ ܐܡܪ ܠܝ. ܐܢܐ ܢܐ ܒ ܡܦܠܚ
ܕܡܒܪܟ ܐܡܪ ܟ: ܡܝ ܗܘ ܕܐܬ ܐܢܐ. ܢܐ ܠܗ
ܠܟܐܬ ܟ ܡܐܡܪ ܙܒܢ: ܡܝ ܕܐܡܪ ܟܠܟ ܡܝܢ ܗܟܢ ܟ
ܟܬܒ ܙܒܢ. ܕܝܢ ܐܡܪ: ܗܟܐ (ܟܡܐ[1]?) ܕܐܡܪ
ܕܝܬ ܠܗ ܕܐ ܟܬܒ ܟ ܡܐܡܪ ܟ ܐܡܪ ܠܝ. ܕܝܢ ܐܡܪ: ܗܟ ܟ
ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܠ

بعد: كَ هِيَ فِي فَمِ الْمَلِكِ: أَوْ إِنَّ فِي فَمِ
الْمَلِكِ مَعْلُومٌ: إِنَّ مَعْلُومٌ هُوَ كَ
الْمَلِكِ مَعْلُومٌ لَهُ. (إِنَّهُ هُوَ[1]؟) فِي
مُلْكِ مَعْلُومٌ: مَنْ يُذْهِبُ ذِمَّةَ: مَعْلُومٌ
مَعْلُومٌ كَ يَهْلِكُ: وَهُوَ يَهْلِكُ مَعْلُومٌ
مَعْلُومٌ بَعْدَ: أَصْبَهَ بَعْدَ جِدِّ كَ عِنْدَ: وَ
فِي نَفْسِهِ. إِنَّ لَهُ مِنْ فَمِ مَعْلُومٌ
كَ يَسْكُنُ: لَهُ مَعْلُومٌ بَعْدَ: لَهُ
فَمِهِ كَ مَعْلُومٌ زَيْدٌ. يَحْسَبُ بَعْدَ: أَصْبَهَ[2]
مَعْلُومٌ: فَلَهُ مَعْلُومٌ لَهُ يَعْلَمُ: لَهُ
أَهْلَهُ: جِدِّ إِلَهُ مَعْلُومٌ فَمِ يَعْلَمُ:
(مَعْلُومٌ[3]؟) فَمِ مَعْلُومٌ يَعْلَمُ. مَعْلُومٌ
يَعْلَمُ: فَلَهُ مَعْلُومٌ لَهُ: جِدِّ كَ يَعْلَمُ
مَعْلُومٌ لَهُ مَعْلُومٌ: جِدِّ مَعْلُومٌ
مَعْلُومٌ: فَلَهُ مَعْلُومٌ لَهُ مَعْلُومٌ
لَهُ مَعْلُومٌ فَمِ مَعْلُومٌ. مَعْلُومٌ لَهُ
مَعْلُومٌ لَهُ مَعْلُومٌ: مَعْلُومٌ لَهُ
لَهُ مَعْلُومٌ: فَلَهُ مَعْلُومٌ لَهُ مَعْلُومٌ
مَعْلُومٌ فَمِ مَعْلُومٌ: مَعْلُومٌ لَهُ
مَعْلُومٌ كَ مَعْلُومٌ. مَعْلُومٌ لَهُ مَعْلُومٌ
(مَعْلُومٌ[4]؟) مَعْلُومٌ مَعْلُومٌ.

(1) sic مَعْلُومٌ (2) sic مَعْلُومٌ (3) sic مَعْلُومٌ
(4) sic مَعْلُومٌ

هڪ ڪاريگر جو ڪهاڻي جو بيان.

هڪ ڀيري جو ذڪر آهي ته هڪ ڪاريگر جو نالو
ڪرشنا هو: ڪرشنا جو ڪم ڪپڙن تي رنگ ڏيڻ هو.
هڪ ڏينهن جو ڪرشنا جو ڪم ڪرڻ جو وقت هو ته
هڪ ڪمري ۾ ڪرشنا جو ڪم ڪرڻ جو وقت هو ته
هڪ ڪمري ۾ ڪرشنا جي زال ۽ ٻار سمهي رهيا هئا.
ڪرشنا جي زال جو نالو رڪمڻي هو. رڪمڻي
ڏاڍي خوبصورت عورت هئي: ڪرشنا جي
ڪمري جي ٻاهران ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا:
ڪرشنا جي ڪمري جي ٻاهران ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل
هئا: ڪرشنا جي ڪمري جي ٻاهران ڪجهه ڪپڙا
ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي ڪمري جي ٻاهران
ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي ڪمري جي
ٻاهران ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي
ڪمري جي ٻاهران ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا:
ڪرشنا جي ڪمري جي ٻاهران ڪجهه ڪپڙا
ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي ڪمري جي ٻاهران
ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي ڪمري جي
ٻاهران ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي
ڪمري جي ٻاهران ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا:
ڪرشنا جي ڪمري جي ٻاهران ڪجهه ڪپڙا
ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي ڪمري جي ٻاهران
ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي ڪمري جي
ٻاهران ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا: ڪرشنا جي
ڪمري جي ٻاهران ڪجهه ڪپڙا ٽنگيل هئا:

ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר: אדני יהוה אתה החלות לעבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: ואת יהושע צו וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הרואות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב בהר חורב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: ואתי צוה יהוה בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רמש בארץ תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי אבוא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך: כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון: והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה בו נפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והיה כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי ישמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת מן הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו ויראת הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כאשר כלו השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ומחוץ למחנה תהיה ויצאת שמה אל חוץ: ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך אשר לו טוב לא תונה אתו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך כל דבר אשר ישך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: וכי תחדל נדר לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך תתן: כי תבא בקמת רעך וקטפת שבלים בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל רכב ורחיים כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתים תשמרון לעשות: זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: כי תשה ברעך מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על אלה מכה רבה וקלתה לעיניך: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי לקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה את ידה ואחזה במבשיו: וקצתה כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך באבנך אבן ואבן גדולה ומצלתה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ומצלתה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה: זכר את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדל ובאתת ובמופתים: ויבא אתנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר: ויכתב על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד: וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך: והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד: ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר השמר והקשב ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו וחקיו אשר אנכי מצוך היום: ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ארור מקלה אב ואם ואמר כל העם אמן: ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם אמן: ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אתם ואמר כל העם אמן: והיה אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח יד אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: והיה שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך: יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזועה לכל ממלכות הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: וחשת בצהרים כאשר יחוש העור באפלה והצלחת את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: ארשה אשה ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאויביך ואין לך מושיע: בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: והיית משגע מראה עיניך אשר תראה: יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: ינהג יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא יעלך ואתה לא תעלנו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: ובאו עליך כל האלות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקיו אשר צוך: והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר ברזל עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: האיש הרך בך והעדן מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו מכל במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: הרכה בך והעדנה אשר לא נסתה כף רגלה על הארץ מהתענג ומהעדנה תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשיליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם מחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפליא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות חלים ונאמנים: והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר שמח יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישמח יהוה עליכם להאבד אתכם והשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: ופצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן יהוה לך שם רגז ואכזבות נפש: ונתן חייך תלאים לך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומן המראה עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה: אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמופתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע והנדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריך ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן בא שמה לרשתה: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: וילך משה וידבר את הדברים

שמע מה שאמר לו אביו: אמר לו אביו: בני אל תלך בדרך הזה כי אם בדרך הישרה אשר אני הולך בה: כי אני יודע בה כי הדרך הזה הוא דרך רעה ומקולקלת ואין בה שום טוב. ואם תלך בה לא תצליח בדרכיך. ולא עוד אלא שתמצא בה גנבים ושודדים ורוצחים שיהרגוך ויקחו ממך כל אשר לך. ואם תלך בדרך הישרה אשר אני הולך בה תמצא בה שלום ורעות ואנשים טובים ויראי אלהים. ואם תלך בדרך הזה תמצא בה כל טוב ותצליח בכל דרכיך. ואם תלך בדרך הזה תמצא בה כל רע ותכשל בכל דרכיך. ואם תלך בדרך הזה תמצא בה אנשים רעים ומקולקלים ואין בהם יראת אלהים. ואם תלך בדרך הזה תמצא בה אנשים שונאים זה את זה ומקנאים זה בזה ומחרפים זה את זה ומכים זה את זה ורודפים זה אחר זה. ואם תלך בדרך הזה תמצא בה אנשים שאין בהם רחמים ולא יחוסו על נפשך ועל נפש בניך ובני ביתך. ואם תלך בדרך הזה תמצא בה אנשים שאין בהם חכמה ואין בהם בינה ואין בהם דעת ואין בהם שכל ואין בהם מוסר ואין בהם יראת אלהים. ואם תלך בדרך הזה תמצא בה אנשים שאין בהם אמת ואין בהם צדק ואין בהם משפט ואין בהם יושר ואין בהם תורה ואין בהם מצות ואין בהם חסד ואין בהם רחמים ואין בהם שלום ואין בהם רעות ואין בהם אהבה ואין בהם אחוה ואין בהם שמחה ואין בהם ששון ואין בהם גיל ואין בהם נחת ואין בהם נועם ואין בהם תפארת ואין בהם הדר ואין בהם כבוד ואין בהם יקר ואין בהם הוד ואין בהם עוז ואין בהם גבורה ואין בהם תקיפות ואין בהם אומץ ואין בהם חוזק ואין בהם כח ואין בהם אונים ואין בהם יכולת ואין בהם אפשרות ואין בהם אפשר ואין בהם אי אפשר ואין בהם לא יכול ואין בהם לא אפשר ואין בהם לא יתכן ואין בהם לא יתכן כלל ואין בהם לא יתכן כלל ועיקר ואין בהם לא יתכן כלל ועיקר ולא יתכן כלל ועיקר ולא יתכן כלל ועיקר ול

ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ؟ ܐܢܫ ܐܚܪ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܐܠܗ ܐܢܬ ܡܢ ܐܠܗ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܫ ܐܚܪ

ڤَكَر سَدَّبَ: هَر هِجَدَ رَبَ: ڤَي ژَه: هَوَسِب كُه: ژَجَبَ ڤِهبَ ڤِجِصَه ٱَجِس. ٱَي سَڤِسَبِه ژَهَڤَ: هَكِبِه ڤَكَ كَكَ ڤِس: هِجِه ڤَڤَ ڤَكَ هَجِه. سَه كِبَ ڤَجَبَ هَجَبَّهَ رَهَبَ دَكِجِبَ يَهَّبَ كَهَوَهَّ دَڤَهَصَبَ ڤَجَبَ (هَڤِهَكَهَبَبَ[1]؟): هَصَجِبَ هَوَه ڤَهَصَّهَ هَوَه: ڤَجَبَّ كِبَ كَصَبَهَّ ڤَكِب هَوَه: هَڤِبَجَكَّ دِجَ (هَكَهَبَ[2]؟) جَصِه كَصَب هَوَه. هَكِب ڤِجِ (ڤِدَڤِهَه[3]؟) دِهَصِجَ دَهَڤِسَ ڤَڤِب هَوَه: ڤِجَڤَ ڤِجَبَ هَجَكَّ كِب ڤِهَبَه. هَجَڤِ كَ ڤِصَجَ هَهَوَه: جَجِڤَهَس دَّكَ جَجَبَ (ڤِسِهَ[4]؟). هَّ ڤِب ڤِهَهَكِ ڤِهَڤَبَ: هِ هَك هَّكَ هَوَه: كَهَجَّ ڤِهبَ هَجَّكَ هَوَه: ڤِهِ ڤِجَ رَبَ هَّهَ كَڤَبَ هَڤَ. هَّ دَڤَكِه: كَرَبَ كَ هِجَصَ ڤِهَڤَبَ دَڤِهَّهَ هَوَه[5] هَوَه: ڤَكَ كِ جَكَهَدَهَ سَڤَ هَوَه جَڤِ ڤِهِ حَصَهَ ڤِهَكَ: ه٦ِه دِهَ ڤِهَ: ڤَبَ هِ ڤَهَ: ڤَهَ ڤَجَبَ دَڤِهَجَ دَهَسَهَ. جَبَ جَهِ جِهَّ هَصَكَ: ه٦َجَ ڤَهَ دِڤِهَجَ دَهَسَهَ. هَڤَصِ هَوَه: دِجِهَهَّكَ دِڤَّبَ كَ جَڤَّهَ ڤَهَ ڤَجَبَ هَوَه: ڤَجِ ڤَكَبَ ڤَهَبَ جِه ڤَهبَ: جَڤِ هَّجَ ڤَجَبَ هَوَه: دِڤَجَ رَبَ هَڤَ ڤَهَكَهَس ڤِ دَڤَكَه. ڤَبَ ڤَجَبَ: هَجَڤِ ڤِه دَڤَهَجَبَ هَڤَّبَ هَوَه. ڤَهَبَ جِه ڤَجَبَ: ڤَبَ

(1) ڤِجَهَكَهَبَبَ sic (2) هَكَهَبَ sic (3) ڤِدَڤِهَه sic
(4) ڤِسِهَ sic (5) هَهَس sic

וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה מַלְאָכִים אֶל יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז בֶּן יֵהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: לְכָה נִתְרָאֶה פָּנִים: וַיִּשְׁלַח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר: הַחוֹחַ אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח אֶל הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן לֵאמֹר: תְּנָה אֶת בִּתְּךָ לִבְנִי לְאִשָּׁה וַתַּעֲבֹר חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וַתִּרְמֹס אֶת הַחוֹחַ: כִּי הִכִּיתָ אֶת אֱדוֹם וַיִּגְבַּהּ לִבֶּךָ הִתְהַלֵּל וְשֶׁב בְּבֵיתֶךָ כִּי תְבַקֵּשׁ רָעָה אֹתְךָ וְנָפַלְתָּ אַתָּה וִיהוּדָה עִמָּךְ: וְלֹא שָׁמַע אֲמַצְיָה כִּי מֵאֱלֹהִים הָיְתָה הַסִּבָּה לְמַעַן תִּתָּם בְּיַד אֹיְבֶיךָ עַל אֲשֶׁר דָּרְשׁוּ אֶת אֱלֹהֵי אֱדוֹם: וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָנִים הוּא וַאֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה: וַיִּנָּגֶף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאָהֳלָיו: וְאֶת אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה בֶּן יוֹאָשׁ בֶּן אֲחַזְיָה לָכַד יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שֶׁמֶשׁ וַיְבִיאֻהוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם מִשַּׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפִּנָּה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה: וְאֶת כָּל הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וְאֶת כָּל הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בְּבֵית הָאֱלֹהִים עִם עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת בְּנֵי הַתֹּעֲלוּמוֹת וַיָּשָׁב שֹׁמְרוֹנָה: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וְאֵיךְ נִלְחַם עִם אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו: וַיְחִי אֲמַצְיָה בֶּן יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲמַצְיָה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם וַיָּנָס לָכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִיתֻהוּ שָׁם: וַיִּשְׂאוּהוּ עַל סוּסִים וַיִּקָּבֵר בִּירוּשָׁלַיִם עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד: וְכָל עַם יְהוּדָה לָקְחוּ אֶת עֻזִּיָּהוּ בֶּן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָה: הוּא בָּנָה אֶת אֵילוֹת וַיְשִׁבֶהָ לִיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו:

כִּלְכֵּל מִזֶּה לְחַכֵּנוּ: הֵיטִיב לִי: מִכְתַּב מְיֻחָד: מִשְׁנֶה בְּכָל לְשׁוֹנוֹתָיו. מִכְתַּב שְׁמוּאֵל: נִזְדַּמֵּן לִבְנֵי בְּמָקוֹם נָכוֹן. מִלְּבַד כִּי הָיָה

ܩܕ ܟܠܡܐ ܡܟܘܬ ܕܟܬܒ: ܕܡܢ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܡܢ ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܠܛܢ ܕܐܠܗܐ ܐܝ ܠܐ ܒܝܕ ܐܢܫ. ܘܒܗܕ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܡܢ ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܐܝ ܠܐ ܒܝܕ ܐܢܫ ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܫ ܕܐܢܐ

לא יוכל עוד לחזור ולהתלונן: ואם הוא מת בלי בנים, אז יורשים את כל נכסיו: ואם יש לו בנים, אז יורשים הבנים את נכסי האב: ואם אין לו בנים, אז יורשים את נכסי האב אחיו הגמורים: ואם אין לו אחים גמורים, אז יורשים אחיו מצד האב: ואם אין לו אחים מצד האב, אז יורשים בני אחיו הגמורים: ואם אין לו בני אחים גמורים, אז יורשים בני אחיו מצד האב: ואם אין לו בני אחים מצד האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי האב, אז יורשים את אבי האב: ואם אין לו אבי האב, אז יורשים בני אבי האב: ואם אין לו בני אבי האב, אז יורשים בני בני אבי האב: ואם אין לו בני בני אבי

ܡܐܡܪܐ ܚܕ ܒܝܫܬܐ ܕܡ

ܡܪܕܘܬܐ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ[1]

ܩܣܛܪܐ ܕܡܬܝܠܘܬܐ[2].

ܒܫܢܬ: ܒܝܘܡ ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ ܕܐܬܐ ܗܘ: ܩܪܐ ܒܟ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܫܥ ܡܐܐ ܘܫܒܥ ܫܢܝܢ ܠܐܒܪܗܡ ܕܒܪ ܬܪܚ ܐܬܐ ܠܒܝܬ ܡܕܪܫܗ ܕܐܒܪܗܡ ܕܐܬܐ ܠܡܬܝܠ ܒܗ ܠܒܢܝ ܐܢܫ ܘܐܬܬ ܠܗ ܒܫܠܡ ܘܐܬܝܬ ܠܗ ܒܫܠܡ ܘܐܬܝ ܠܗ ܒܫܠܡ ܘܐܬܝ ܠܗ ܒܫܠܡ ܘܐܬܝ

ובזה נתחדשו בלשון הקדש מה שאינו בשום לשון בעולם
בשלשה דברים: בנטיות הפעלים ובמשקלות השמות
ובסדר הדיבור. ובזה יבין האדם מה שלא יבין בשום
לשון אחר[1]: ומהשתנות הנטיות לכל אחד מהשמות
כל מי שיקל בעיניו ללמוד לשון אחר ולדבר בו
ולכתוב בו. וזה הוא הדקדוק[2] שהוא בלשון הקדש
ובשום לשון אחר: ומי שלא ידע הדקדוק בלשון הקדש
לא יוכל לדבר בו ולכתוב בו כראוי: ומי שלא ידע
הדקדוק בלשון אחר לא יוכל לדבר בו ולכתוב בו
כראוי: ומי שלא ידע הדקדוק בלשון הקדש ובלשון
אחר לא יוכל לדבר בלשון הקדש ולכתוב בו כראוי:
ומי שידע הדקדוק בלשון הקדש ובלשון אחר יוכל
לדבר בלשון הקדש ולכתוב בו כראוי. ומי שידע
הדקדוק בלשון הקדש ובלשון אחר ובשום לשון אחר
יוכל לדבר בלשון הקדש ולכתוב בו כראוי.

(1) כך הוא בכתב יד: ואפשר שצריך לקרות כאן: ומה שאינו בשום לשון אחר: ואולי
הוא מה שכתב בסוף הפרק הקודם: ואין לשון בעולם שיש בו כל הדברים האלה
כלשון הקדש. כך נראה לי: ואולי בדברי הרב הזה יש מה שאינו כן. ואין
לשון בעולם שיש בו כל הדברים האלה כלשון הקדש. וכך הוא בכתב יד:
(Cod. Berol. fol. 6a. וכן הוא בכתב יד שבספרייה הלאומית בפאריז שמספרו
270 בכתבי יד העבריים: ואולי צריך לקרות כאן: ומה שאינו בשום לשון
אחר: כמו שכתב בסוף הפרק הקודם: ואין לשון בעולם שיש בו כל הדברים
האלה כלשון הקדש. כך נראה לי: ואולי בדברי הרב הזה יש מה שאינו כן.
ואין לשון בעולם שיש בו כל הדברים האלה כלשון הקדש. כך נראה לי:
ואולי בדברי הרב הזה יש מה שאינו כן. וכך הוא בכתב יד: ואפשר שצריך
לקרות כאן: ומה שאינו בשום לשון אחר: כמו שכתב בסוף הפרק הקודם:

ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃ ויתהלך שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן׃ ויתהלך אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל׃ ויתהלך קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ומאת שנה ויולד את ירד׃ ויתהלך מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃ ויתהלך ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃ ויתהלך מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויתהלך למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ ויחי נח חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃

(1) ס׳ N. E. (2) בְּנִבְעוֹת ?

ܠܐ ܢܥܒܕ ܒܗ ܥܒܕܐ ܕܟܠ ܫܢܬܐ[1] ܐܝܬܝ ܒܗ ܠܐ ܐܢܬ ܘܒܪܟ ܠܐ ܒܢܟ ܘܠܐ ܒܬܟ ܘܠܐ ܥܒܕܟ ܘܠܐ ܐܡܬܟ ܘܠܐ ܒܗܡܬܟ ܘܠܐ ܓܝܪܟ ܕܒܬܪ ܒܬܐܟ[2] ܘܠܐ ܐܬܢ ܥܒܕ ܒܗܡܬ ܒܝܬ ܐܒܘܗ ܘܐܡܗ ܕܐܬܬ ܥܡ ܒܥܠܗ ܘܒܢܝܗ ܘܒܢܬܗ ܘܥܒܕܗ ܘܐܡܬܗ ܘܬܘܪܗ ܘܚܡܪܗ ܘܟܠ ܒܗܡܬܗ ܘܓܝܪܗ ܕܒܬܪ ܒܬܐܗ[2] ܘܠܐ ܐܢܬ ܥܒܕ ܒܗ ܥܒܕܐ ܕܟܠ ܫܢܬܐ ܐܝܬܝ ܒܗ ܠܐ ܐܢܬ ܘܒܪܟ ܠܐ ܒܢܟ ܘܠܐ ܒܬܟ ܘܠܐ ܥܒܕܟ ܘܠܐ ܐܡܬܟ ܘܠܐ ܒܗܡܬܟ ܘܠܐ ܓܝܪܟ ܕܒܬܪ ܒܬܐܟ

ڪاڪڙ ڪاڪڙ: ڪاڪڙ ڪاڪڙ ڪاڪڙ

ان ذلك لا يوجب ان يكون الكلام: كل ما هو فعل فهو
حركة. وقد يكون الشيء حركة ولا يكون فعلا: كالرعدة
التي تكون في المرتعش: فانها حركة وليست بفعل. وقد
يكون الشيء فعلا وليس بحركة: كالسكون الذي هو فعل
وليس بحركة. وقد يكون الشيء فعلا وحركة: كالمشي
والكتابة. وانما قلنا: ومن الخطبة: لان كل ما يتكلم به
الانسان فهو كلام. وقد يكون الكلام: شعرا وسجعا
ورسائل وخطبا. وقد يكون الكلام: حديثا وخبرا
وقصصا. وانما قلنا: وهو قول: لان الكلام قد يكون
بالاشارة والكتابة. وقد يكون الكلام: بالعقد والحساب
وبالاشارة بالاصابع. وقد يكون الكلام: بالاشارة
بالحواجب والعيون. وقد يكون الكلام: بالاشارة
بالشفاه واللسان. وقد يكون الكلام: بالاشارة بالرأس
واليدين. وقد يكون الكلام: بالاشارة بالمنكبين
والرجلين. وقد يكون الكلام: بالاشارة بالثوب
والسيف. وقد يكون الكلام: بالاشارة بالقلم والدواة.
وقد يكون الكلام: بالاشارة بالخط والكتاب. وقد
يكون الكلام: بالاشارة بالنقش والرقم. وقد يكون
الكلام: بالاشارة بالعلامات والسمات. وقد يكون
الكلام: بالاشارة بالاعلام والرايات. وقد يكون
الكلام: بالاشارة بالاصوات والنغمات. وقد يكون
الكلام: بالاشارة بالنفخ في الاوتار والمزامير. وقد
يكون الكلام: بالاشارة بالضرب على الطبول والصنوج.
وقد يكون الكلام: بالاشارة بالنفخ في البوقات
والقرون. وقد يكون الكلام: بالاشارة بالنفخ في
الصفارات والقصبات. وقد يكون الكلام: بالاشارة
بالنفخ في الشبابات والمزامير. وقد يكون الكلام:
بالاشارة بالنفخ في الاوتار والمعازف. وقد يكون
الكلام: بالاشارة بالضرب على الدفوف والكوبات.
وقد يكون الكلام: بالاشارة بالضرب على الطبول
والصنوج. وقد يكون الكلام: بالاشارة بالنفخ في
البوقات والقرون. وقد يكون الكلام: بالاشارة
بالنفخ في الصفارات والقصبات. وقد يكون الكلام:
بالاشارة بالنفخ في الشبابات والمزامير. وقد يكون
الكلام: بالاشارة بالنفخ في الاوتار والمعازف. وقد
يكون الكلام: بالاشارة بالضرب على الدفوف والكوبات.

(x) sic وهو مستدرك

ומשל הוא לשני אנשים. שאחד מהם נתן הון רב
לחבירו. ואמר לו: שמור לי הון זה. ואחר זמן
רב בא אליו ואמר לו: תן לי הון שלי. אמר לו:
איזה הון? אמר לו: הון שנתת לי. אמר לו: לא
נתת לי כלום. כי אם אמר לו: אתה לא נתת לי
כלום. אמר לו: הרי אתה מודה שנתת לי הון.
ואחר כך אמר לו: לא נתת לי כלום. אמר לו:
הרי אתה מודה שנתת לי הון. אמר לו: אתה
מודה שנתת לי הון. ואחר כך אמר לו: לא נתת
לי כלום. אמר לו: הרי אתה מודה שנתת לי הון.
אמר לו: אתה מודה שנתת לי הון. ואחר כך אמר
לו: לא נתת לי כלום. אמר לו: הרי אתה מודה
שנתת לי הון. אמר לו: אתה מודה שנתת לי הון.
ואחר כך אמר לו: לא נתת לי כלום. אמר לו:
הרי אתה מודה שנתת לי הון. אמר לו: אתה מודה
שנתת לי הון. ואחר כך אמר לו: לא נתת לי כלום.
אמר לו: הרי אתה מודה שנתת לי הון. אמר לו:
אתה מודה שנתת לי הון. ואחר כך אמר לו: לא
נתת לי כלום. אמר לו: הרי אתה מודה שנתת לי
הון. אמר לו: אתה מודה שנתת לי הון. ואחר כך
אמר לו: לא נתת לי כלום. אמר לו: הרי אתה
מודה שנתת לי הון. אמר לו: אתה מודה שנתת לי
הון.

ואפשר שיהא הלוקח שחיטה לכתחלה: ואפילו לכתחלה אין בכך כלום: ואפילו שחט בסכין בדוקה ומצא בה פגימה אחר השחיטה. אינו צריך לבדוק הסכין שנית. ואפילו בחולין שאין בהן חשש נבלה. אינו צריך לבדוק הסכין שנית: ואפילו בחולין שאין בהן חשש נבלה. אינו צריך לבדוק הסכין שנית? אינו צריך

ויאמר משה אל אהרן קח מחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהר אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יי החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם וישם את הקטרת ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: והיו המתים בנגף ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

ויאמר יי אל משה ואל אהרן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם כל זכר לגלגלתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם למטה ראובן אליצור בן שדיאור: למטה שמעון שלומיאל בן צורישדי: למטה יהודה נחשון בן עמינדב: למטה יששכר נתנאל בן צוער: למטה זבולן אליאב בן חלון: למטה בני יוסף למטה אפרים אלישמע בן עמיהוד למטה מנשה גמליאל בן פדהצור: למטה בנימין אבידן בן גדעוני: למטה דן אחיעזר בן עמישדי: למטה אשר פגעיאל בן עכרן: למטה גד אליסף בן דעואל: למטה נפתלי אחירע בן עינן: אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם הם ראשי אלפי ישראל: ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יי את משה ויפקדם במדבר סיני:

ויהי בני אהרן נדב ואביהוא אליעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן: ויפקד אותם משה על פי יי: ויהי בני אהרן נדב ואביהוא אליעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן: ויפקד אותם משה על פי יי:

(1) ואת קרחה: N. E. (2) sic בכר (3) sic בנר

ܒܟ ܒܝ ܕܒܟ ܐܝܬ ܠܝ ܒܪܝܟ ܣܓܝ ܠܡܐ ܐܝܬ ܠܝ: ܐܦ ܒܟ ܕܒܟ ܐܝܬ ܠܝ ܒܪܝܟ ܐܦ ܟܕ ܐܝܬ ܠܝ ܒܪܝܟ ܕܫܡܗ ܕܡܪܝ ܐܠܗܝ ܕܒܪܝܟ ܗܘ ܐܦ ܒܟ ܕܒܟ

پاڻي ۽ ٻڌل پاڻي: ۽ ڪنهن جي ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي
پاڪ ڪرڻ.

۽ ڪنهن جي ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي پاڪ ڪرڻ: ۽ ڪنهن
جي ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي پاڪ ڪرڻ: ڪپڙي تي نجاست
لڳي ته ان کي پاڪ ڪرڻ. جي ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي
ڌوئڻ: ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي ڌوئڻ: ڪپڙي تي نجاست
لڳي ته ان کي ڌوئڻ. ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي ڌوئڻ[1]. جي
ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي ڌوئڻ: ڪپڙي تي نجاست لڳي ته
ان کي ڌوئڻ. ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي ڌوئڻ: ڪپڙي تي
نجاست لڳي ته ان کي ڌوئڻ: ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي
ڌوئڻ: ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي ڌوئڻ: ڪپڙي تي نجاست
لڳي ته ان کي ڌوئڻ: ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي ڌوئڻ:
ڪپڙي تي نجاست لڳي ته ان کي ڌوئڻ: ڪپڙي تي نجاست لڳي ته
ان کي ڌوئڻ:

ᎦᏚᎩ ᏂᎦᏛᏁᎵᏍᏗᏍᎩᏃ ᎤᏂᏣᏘ ᎠᏂᏴᏫᏯᏍᏗ ᎤᏪᏥᎯᏳᎲᏍᏗ ᎤᏂᏣᏘ Ꭴ

ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ[1] ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ : ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ

ויפרד כי: בדד נמל הבדד בקבש בחבר: ויחבר מלאך
הבל ויהיה לו.
ויתנו בלב בכך בדד בדד הבדד. ויכך בלב בתנו
ויבר הלויה לאנשים: הבל ויפרד כי: נפרד לב נשי: בחב
ויה נלחמים בקבש בקבץ? ויתנו נבחר? ויהי ישראל
בי בתנו בני בקבץ ויפרד: בחתה סדר בחבר כי
ילכו נבחר. ויתנו בי: סדר: לכן כי שבר נתן לי:
בחתים כי סוף ילכו נפרד. שבר בי נבוא סדר
מחבר לבחר בחתי: ויכך שחר לבחר כי שבר
חדר: ויחיו בחבר בשר בלבל: ויבדד חוץ
לבי לחשבון. ויחתי כי נבל: מחתי כי שדי: ובחתי
כי נתן ויחבר בחבר: ויחבר בי נבל (בחבר: קטן בי
בחתי לבחתי. כי בי נבוא (בחבר: קטן בי בחתי
בחתי[1]?) יכך בישחתי: ילכו בלבחתים ובלחתי
נחבר נבחבר. ויכך שבר בבר לבלי לבלי לבלי:
נבחר לבחתי: בשבש נשי: נע ישבח נבא לישראל
ילחמו בחתי ויהי בי בתנו בלב בלבי ישראל
ילכו לנבחבים ויכך בלב: בי ילכו בלבי: בחבר
בלבי בי נבל. ויכך בלב בלבי: נבלו בלבי: בלבי
לבלי בי נבל. ויכך בי נבלבים בר שבר בלב:
שבר נבחר[2] ילכו: ויחבר יכך בלבי: בשבר.

(1) נבחר בלבי בי sic (2) ויהי נבלי נבלי נבל נבל N. E.

ڤەر ھيمڤ ڤەھەيە ڤيەەكەيەر: ەيڤ ڤيڤ ەر ڤيڤ ەيڤ ڤەھەيە ڤيەەكەيەر ڤەر ھەيەكيڤ ەەر. ەھەھەيڤ ڤەر ڤيڤ ەر ڤيڤ ەيڤ ڤەھەيە ڤيەەكەيەر ڤەر ھەيەكيڤ ەەر

وجه ان يكون الحيوان في منافعه: وهي منها ما يؤدي الى
الجنة في الدين: اما من الحيوان ما يكون مصدقا لما جاء
به الانبياء عليهم السلام من الوحي والتنزيل: كما
ورد في القرآن من ذكر الهدهد وسليمان عليه السلام.
وكما ورد في الحديث من ذكر الناقة التي كانت لصالح
عليه السلام. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالاعتبار:
كما ورد في الحديث من ذكر الكلب الذي تبع اصحاب
الكهف. وكما ورد في الحديث من ذكر الحمار الذي
كان لعزير عليه السلام. ومنها ما يكون مؤديا الى
الجنة بالاستدلال: كما ورد في القرآن من ذكر الغراب
الذي بعثه الله تعالى ليري قابيل كيف يواري سوءة
اخيه هابيل. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتذكير:
كما ورد في القرآن من ذكر الجراد والقمل والضفادع.
ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتحذير: كما ورد
في القرآن من ذكر الحية والعقرب. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتبشير: كما ورد في القرآن من
ذكر الطاووس والحمام. ومنها ما يكون مؤديا الى
الجنة بالتنذير: كما ورد في القرآن من ذكر الديك
والهدهد. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتعليم:
كما ورد في القرآن من ذكر الغراب الذي علم قابيل
كيف يواري سوءة اخيه هابيل. ومنها ما يكون مؤديا
الى الجنة بالتأديب: كما ورد في القرآن من ذكر
الحمار الذي كان لعزير عليه السلام. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتسخير: كما ورد في القرآن من
ذكر الخيل والبغال والحمير. ومنها ما يكون مؤديا
الى الجنة بالتذليل: كما ورد في القرآن من ذكر
الابل. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتسبيح:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتقديس: كما ورد في القرآن من
ذكر الطير. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتهليل:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتكبير: كما ورد في القرآن من
ذكر الطير. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتحميد:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتمجيد: كما ورد في القرآن من
ذكر الطير. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتعظيم:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتوحيد: كما ورد في القرآن من
ذكر الطير. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتنزيه:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتقديس: كما ورد في القرآن من
ذكر الطير. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتهليل:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتكبير: كما ورد في القرآن من
ذكر الطير. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتحميد:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتمجيد: كما ورد في القرآن من
ذكر الطير. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتعظيم:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير. ومنها ما يكون
مؤديا الى الجنة بالتوحيد: كما ورد في القرآن من
ذكر الطير. ومنها ما يكون مؤديا الى الجنة بالتنزيه:
كما ورد في القرآن من ذكر الطير.

(1) هدهد sic (2) ديك sic (3) صرصر sic

אחת לך ולשרה אחותך לא תקראו את שמותם שרי ושרה כי שרי שמה על שם שהיא שרה על כל אדם ושרה שמה על שם שהיא שרה לכל: ויאמר אברם אל אלהים אדני מה תתן לי ואנכי הולך ערירי. ואברם אמר לפני הקב"ה רבונו של עולם מה אתה נותן לי ואני הולך ערירי שאין לי בנים: ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע. אמר לו הקב"ה לאברם לא נתתי לך בנים: והנה בן ביתי יורש אותי. והנה בן ביתי אליעזר איש דמשק יורש אותך: כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירש אותך. אלא מי שיצא ממעיך הוא יירש אותך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך. כך יהיו בניך מרובים כמו הכוכבים: והאמן בה' ויחשבה לו צדקה. והאמין אברם בהקב"ה והחשיב לו הקב"ה את האמונה הזאת לצדקה: ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים. אמר לו הקב"ה לאברם אני הוא שהוצאתיך מאור כשדים שהיו משליכין אותך לתוך כבשן האש: לתת לך את הארץ הזאת לרשתה. כדי שאתן לך את הארץ הזאת לרשתה: ויאמר אדני ה' במה אדע כי אירשנה. ואברם אמר לפני הקב"ה רבונו של עולם במה אדע שאני עתיד לרשת את הארץ הזאת: ויאמר אליו קחה לי עגלה משולשת ועז משולשת ואיל משולש ותור וגוזל. אמר לו הקב"ה לאברם קח לי עגלה משולשת שהיא בת שלש שנים ועז משולשת שהיא בת שלש שנים ואיל משולש שהוא בן שלש שנים ותור שהוא בן שלש שנים וגוזל שהוא בן יום אחד: ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו. ואברם לקח את כל אלה ובתר אותם באמצע ונתן איש בתרו לקראת רעהו: ואת הצפרים לא בתר. ואת הצפורים לא בתר: וירד העיט על הפגרים. ועוף דורס ירד על הפגרים: ויבא אברם לגזור את הפגרים. ואברם בא לגזור את הפגרים: ויאמר אברם אל העיט מי הורך אותך לבא על פגרי. ואברם אמר לעוף הדורס מי הורך אותך לבא על פגרי: ויאמר העיט אל אברם אם אתה מלך אין אתה יכול לי. ועוף הדורס אמר לאברם אם אתה מלך אין אתה יכול לי: אם אתה מלך אין אתה יכול לי. אם אתה מלך אין אתה יכול לי: ואם אתה יכול לי אין אתה מלך. ואם אתה יכול לי אין אתה מלך: ואם אתה מלך ואתה יכול לי. ואם אתה מלך ואתה יכול לי: מי הורך אותך לבא על פגרי. מי הורך אותך לבא על פגרי

جَكْمَدْ: ہَدِ ھِيجِلْ لِدْيِلِهْدِيهِ ھِهِيْ جَّيْ دِيْهِ دِيْهِ لَهِ
ہِهْيْ: ھِهِيْهِ لَجْلَّ ہَكِهِ ہَكِهِ ھَ ھَيْهِ: ھِهِيْهِ
جِهِهْيْ دِيْهِيْهِ ہَيْهِ ھَدْيْ جِهِ ھِهِجِكِ ھَيْ ھِيْهِ: ھَدْيْ
زْكَھ: ھَ ھِهِدْيْ ھِهِيْهِ لِيْدَيْ ھِهِيْ لَھِهِقَھِ
دِيْلَھْ: ھِجِلَھِ ھَيْهِ دِھِكِلَجْ ھِهِيْهِيْهِ دِيْھِھِ
ھِھِيْهِ ھَدە ھَھِيْ: زْ سَھِهْ دِيْھِجِھِھْ جِھِيْهِ
دِيْھِدِيْ: ھِهِيْهِيْ دِيْھِجِھِھْ ہَكِ زْيْ جِھِلِھِهْ:
ھِھِيْهِ: ھِ ھِهِيْهِ ھَھِيْ: ھِ ھِهِيْهِ دِيْھِھِ ہَكِ
ھِھِيْهِ دِيْلِجِهِ ھَھِيْ: ھِ ھِهِيْهِ دِيْھِھِ ھَدە دِيْھِ
ھِ ھِھِيْهِ ھَھِيْ دِيْ ھِيْھِ جِھِلِھِهِ ھِھِيْهِ. ھِهِيْ
ھِ دِيْھِيْهِ ھَدە: لِجِھْ جِھِھْ زْجِھِ ھِيْ دِھِھِھِھِھِ
دِيْلِھِ ھِهِيْ: ھِ لِھِھْ دِيْ زْيْ دِھِيْ. ھِهِيْ جِهِ
لِلِھِ جِھِھِ ہَكِ لِھِھْ جِھِهِ زْيْ: ھِجِھِ دِيْلِلِھِيْ
ھِھِھِهِ جِھِھِهْ دِزْدَيْ: ھِ ھِھِيْ لِھِھِ جِھِدَ زْلِھِيْ
ھِجِهِ جِھِدِيْ: ھِهِجِهِ جِھِھِ ھِھِھِھِ ھِھِھِھِ.
ھِھِيْهِ ھَدە ھِھِيْ زْ لِھِھِ جِھِھِ ھِھِھِھِ:
جِھِيْهِ ھِھِھِھِھِ: زْ لِ وِھِھِ لِجِهِ زْيْ زْلِجِھِھِھِ:
ھِھِيْهِ ھَدە ھِھِيْ زْ لِھِھِ ھِھِھِھِ لِجِلِھِ
جِھِھِ ھَدە ھِھِيْ زْ لِھِھِ ھِھِھِھِ لِجِلِھِ
ھِھِيْهِ ھَدە ھِھِيْ زْ لِھِھِ ھِھِھِھِ لِجِلِھِ

ויהי ביום ההוא וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו כה תברכו את בני ישראל אמרו להם: יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקודים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן: ויאמר יהוה אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף יסבלו: ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת המזבח: והמקריב ביום הראשון נחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן נחשון בן עמינדב: ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן נתנאל בן צוער: ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אליאב בן חלון: ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אלישור בן שדיאור: ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן שלומיאל בן צורישדי: ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אליסף בן דעואל: ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן גמליאל בן פדהצור: ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אבידן בן גדעוני: ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן פגעיאל בן עכרן: ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש בן שנתו אחד לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אחירע בן עינן: זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל כסף מזרקים שנים עשר כפות זהב שנים עשר: שנים עשר מלאים סלת מנחה בלולה בשמן: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: כל זהב הכפות מאה ועשרים זהב בשקל הקדש: כל בקר לעלה שנים עשר פרים איל אחד עשר כבש בן שנתו אחד עשר ומנחתם סלת מנחה בלולה בשמן: שעיר עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים איל ששים עתדים ששים בני שנה זה חנכת המזבח אחרי המשח אתו: ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא באהל מועד: ומבן חמשים שנה יסור מצבא העבדה ולא יעבד עוד: כאחיו את משמרת אהל מועד ישרת בעבדה כן תעשה ללוים במשמרתם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: בעשות בני ישראל את העבדה בקדש והיה לבני גרשון ולבני קהת ולבני מררי: ויקחו את כל עבדתם ואת כל משאם ועשו להם אהרן ובניו בבא בני ישראל אל אהל מועד ועבדו את עבדת בני מררי לכל משאם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: ופקדת את בני מררי לכל משאם ואת כל עבדתם ואת כל כליהם ואת כל אשר להם: ואת משאם תפקדו בשמות איש את משאו לכל עבדתו: ואת עבדת בני גרשון במשאם ואת כל כליהם ואת כל אשר להם: ואת משאם תפקדו בשמות איש את משאו לכל עבדתו: ואת עבדת בני מררי לכל משא

ואחר כך יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל חטאתיך ועוונותיך ופשעיך שחטאת ועוויתה ופשעת לפני המקום ברוך הוא בכל ימי חייך עד היום הזה. ואם יש לו אשה או בנים או בנות יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על שנהגת קלות ראש בדברים שבינך לבין אשתך ובניך ובנותיך שהכעסתם ושהקנטתם ושהרגזתם עד היום הזה. ואם יש לו אחים או קרובים יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על שנהגת קלות ראש בדברים שבינך לבין אחיך וקרוביך שהכעסתם ושהקנטתם ושהרגזתם עד היום הזה. ואם יש לו שותפין או שכנים יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על שנהגת קלות ראש בדברים שבינך לבין שותפיך ושכניך שהכעסתם ושהקנטתם ושהרגזתם עד היום הזה. ואם יש לו חובות יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל ממון שיש לך בעולם שלא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו מעות יתומים או פקדון יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל ממון שיש לך בעולם שלא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו שדות או כרמים יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל שדה וכרם שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו בתים או עליות יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל בית ועלייה שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו מטלטלין יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל מטלטלין שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו בגדים יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל בגד ובגד שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו ספרים יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל ספר וספר שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי כסף וזהב יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי כסף וזהב שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי נחושת וברזל יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי נחושת וברזל שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי זכוכית יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי זכוכית שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי חרס יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי חרס שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי עץ יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי עץ שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי אבן יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי אבן שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי עור יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי עור שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי בשר יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי בשר שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי דבש יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי דבש שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי שמן יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי שמן שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי יין יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי יין שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי חומץ יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי חומץ שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי מים יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי מים שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי חלב יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי חלב שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי דבש יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי דבש שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי שמן יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי שמן שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי יין יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי יין שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי חומץ יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי חומץ שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי מים יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי מים שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן. ואם יש לו כלי חלב יאמרו לו: יהי רצון שתהא מיתתך כפרה על כל כלי חלב שמכרת ולא נתת לבעליו בשעה שהיה בידך ליתן.

ואומרים לו בפניהם: אתה קנית את אשתך בכסף זה כדת משה וישראל.

כשבא לישא אשה הולכים עמו: ומביאים לו כלי מלא מים: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שהמים הללו אין להם עמידה אלא ירידה. כך אין לאשה עמידה אלא בבעלה. ומביאים לו כלי מלא פשתן: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שהפשתן הזה אין לו עמידה אלא בכלי. כך אין לאשה עמידה אלא בבעלה. ומביאים לו כלי מלא חטים: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שהחטים הללו אין להם עמידה אלא בבית. כך אין לאשה עמידה אלא בבעלה. ומביאים לו כלי מלא שעורים: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שהשעורים הללו אין להם עמידה אלא בשדה. כך אין לאשה עמידה אלא בבעלה. ומביאים לו כלי מלא פולים: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שהפולים הללו אין להם עמידה אלא בקלחתא. כך אין לאשה עמידה אלא בבעלה. ומביאים לו כלי מלא מלח: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שהמלח הזה אין לו עמידה אלא בכלי. כך אין לאשה עמידה אלא בבעלה. ומביאים לו כלי מלא כל דבר טוב: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שכל הדברים הטובים הללו אין להם עמידה אלא בכלי. כך אין לאשה עמידה אלא בבעלה. ומביאים לו כלי מלא כל דבר רע: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שכל הדברים הרעים הללו אין להם עמידה אלא בכלי. כך אין לאשה עמידה אלא בבעלה. ומביאים לו כלי מלא כל דבר: ומניחים אותו לפניו. ואומרים לו: כשם שכל הדבר

אשר נגד: ואשר לפנים ממנו נמצא בספר: אשר נגד יד ימין אשר אין לו שם מיוחד. ואשר נגד יד שמאל אשר יש לו שם מיוחד כי הוא שם הוי״ה. ואשר נגד יד ימין: אשר יש לו שם מיוחד הוא שם אדנ״י. ואשר נגד יד שמאל אשר אין לו שם מיוחד הוא שם אלהי״ם. ואשר נגד יד ימין: אשר יש לו שם מיוחד הוא שם אדנ״י. ואשר נגד יד שמאל אשר אין לו שם מיוחד הוא שם אלהי״ם. ואשר נגד יד ימין: אשר יש לו שם מיוחד הוא שם הוי״ה

ܒܠܕܝܢ[1] ܐܕܡ ܕܝ ܒܝܫ ܒܢܝ ܒܢܝ ܠܐ ܐܝ ܗ ܕܝ ܐܒ ܐܒ ܐܕ
ܗ ܐܒ ܒܝ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐܒ ܐ
ܐ ܐ ܐ

ואחר כך יעשה לה כפי הצורך והיכולת: ויכתוב לה כתובה בכתב ברור ויתן לה מאתים זוז. ואם היה בעל קטנה מן הקטנות: אין צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל בוגרת: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל אלמנה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל גרושה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל בתולה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל יבמה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שפחה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל נכרית: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל אשת איש: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל נדה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל זבה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל יולדת: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל מעוברת: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל מניקה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל חולה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל בריא: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל עני: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל עשיר: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל חכם: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל סכל: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שוטה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל חרש: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שכור: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל פקח: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל סומא: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל אלם: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל חגר: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור רגל: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש ונכרית: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש ונכרית ושפחה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש ונכרית ושפחה ויבמה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש ונכרית ושפחה ויבמה ובתולה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש ונכרית ושפחה ויבמה ובתולה וגרושה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש ונכרית ושפחה ויבמה ובתולה וגרושה ואלמנה: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש ונכרית ושפחה ויבמה ובתולה וגרושה ואלמנה ובוגרת: צריך לכתוב לה כתובה. ואם היה בעל שבור יד ורגל וסומא וחרש ושכור ופקח וחכם וסכל ושוטה ועני ועשיר וחולה ובריא ומניקה ומעוברת ויולדת וזבה ונדה ואשת איש ונכרית ושפחה ויבמה ובתולה וגרושה ואלמנה ובוגרת וקטנה: צריך לכתוב לה כתובה.

סדר הנשואין כמנהג בני אשכנז.

---

(1) כתב יד נוסף N. E. 251

ܒܝܬ ܡܘܫܒܐ

ܡܪܕܝܢ ܕܐܘܪܗܝ ܕܒܝܬ ܡܘܫܒܐ[1]

(ܐܬܪ ܟܢܝܫܬܐ[2]).

ܟܠ ܕܡܬܬܡܣܝ ܒܝ ܕܫܘܬܐ ܒܝܬ ܡܘܫܒܐ ܒܗ
(ܡܬܒܝ: ܡܟܠ ܫܡܬܝ ܡܣ[3] ܟܡܗܝܢ ܡܟܠ ܡܕܒܚ ܡܘܫܒܐ
ܘܐ. ܕܝܕܝܡܕ ܐܢ ܟܕ ܡ ܕܝܕܝܡܕ ܐܢ: ܕܝܡܒ
ܣܡܣ ܟܡܗܝܢ ܕܡܒ ܕܡܣܒ ܡܝܟܠ ܒܝ ܕܟ ܟܠ ܡܫ
ܡܕܟ: ܕܝܟܣ ܒܗ ܡܒܣ ܡܟܠܟܣ ܟ ܒܝ ܕܝܫ.
ܡܝܕܟ ܒܝ ܕܫ ܐܡܕ ܟܠ[4] ܫܡ ܡܝܡ ܕܟ ܡܕ
ܐܘܪܗ ܡܕ ܕܝܡ[5]: ܫ ܕܝ ܕܝܡ ܕܝܡ ܕܫ
ܒܝ ܡ: ܐ ܟ ܐ ܟ ܒܝ ܡ ܡ ܟ ܡ ܡ ܡ

ئه‌و ئه‌ندازه‌ی ده‌توانێ ئه‌ڵفاظی ساده‌ و ڕه‌وان به‌کار ده‌هێنێ و ئه‌و ڕسته‌ و ئه‌و ده‌سته‌واژانه‌ به‌کار ده‌هێنێ که‌ له‌ زمانی ڕۆژانه‌ی خه‌ڵکه‌وه‌ نزیکن. هه‌ر ئه‌و ڕسته‌ و ئه‌و ده‌سته‌واژانه‌ به‌کار ده‌هێنێ که‌ ئه‌و خه‌ڵکه‌ به‌کاری ده‌هێنن. ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک به‌کار ده‌هێنن، ئه‌و ئه‌دیبه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک به‌کار ده‌هێنێ. ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ناڕێک و ناپێک به‌کار ده‌هێنن، ئه‌و ئه‌دیبه‌ ده‌بێ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ناڕێک و ناپێک به‌کار بهێنێ. ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار ده‌هێنن، ئه‌و ئه‌دیبه‌ ده‌بێ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار بهێنێ. ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار ده‌هێنن، ئه‌و ئه‌دیبه‌ ده‌بێ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار بهێنێ. ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار ده‌هێنن، ئه‌و ئه‌دیبه‌ ده‌بێ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار بهێنێ.

ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار ده‌هێنن، ئه‌و ئه‌دیبه‌ ده‌بێ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار بهێنێ. ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار ده‌هێنن، ئه‌و ئه‌دیبه‌ ده‌بێ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار بهێنێ. ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌ڵکه‌ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار ده‌هێنن، ئه‌و ئه‌دیبه‌ ده‌بێ ڕسته‌ و ده‌سته‌واژه‌ی ڕێک و پێک و ناڕێک و ناپێک به‌کار بهێنێ.

---

(1) جه‌وه‌ه‌ری ده‌ستووری. (2) سه‌رچاوه‌ی پێشوو. (3) ده‌ستووری جه‌وه‌ه‌ری یه‌ده‌گار.
(4) مه‌وه‌ڵه‌. (5) هه‌ڵبه‌ته‌. (6) ده‌ڤه‌ر. (7) ئه‌ڤڕۆ.

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לזבח לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זאת הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: והקטיר את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת העלה הקריבו לנתחיה ולראש ויקטר על המזבח: והקריב את הקרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: והקריב המנחה וימלא כפו ממנה והקטיר על המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד: וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: ויהי אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל העם: ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

(1) ויהי. (2) ויעש. (3) ויקח. (4) ויגש אל. (5) ויפלו.

ئەگەر ئیمامەکە لە نوێژی نیوەڕۆ یان عەسر یان خەوتنان بە دەنگی بەرز قورئانی خوێند، ئەوا دەبێت بە دەنگی نزم قورئان بخوێنیت، ئەگەر لە نوێژی بەیانی یان مەغریب یان عیشا بە دەنگی نزم قورئانی خوێند، ئەوا دەبێت بە دەنگی بەرز قورئان بخوێنیت، ئەگەر ئیمامەکە لە نوێژی جەماعەتدا بە دەنگی بەرز قورئانی خوێند، ئەوا دەبێت مەئموومەکان گوێ لێی بگرن، ئەگەر ئیمامەکە لە نوێژی تەنیادا بە دەنگی بەرز قورئانی خوێند، ئەوا مەئموومەکە مافی هەیە گوێ لێی بگرێت یان گوێ لێی نەگرێت[1]. ئەگەر ئیمامەکە لە نوێژی نیوەڕۆ یان عەسر یان خەوتنان بە دەنگی نزم قورئانی خوێند، ئەوا مەئموومەکە مافی هەیە گوێ لێی بگرێت یان گوێ لێی نەگرێت[2]. ئەگەر ئیمامەکە لە نوێژی بەیانی یان مەغریب یان عیشا بە دەنگی بەرز قورئانی خوێند، ئەوا مەئموومەکە دەبێت گوێ لێی بگرێت، ئەگەر گوێ لێی نەگرێت گوناهبار دەبێت، ئەگەر مەئموومەکە لە نوێژی جەماعەتدا بە دەنگی نزم قورئانی خوێند، ئەوا مەئموومەکە دەبێت گوێ لێی بگرێت، ئەگەر گوێ لێی نەگرێت گوناهبار دەبێت، ئەگەر مەئموومەکە لە نوێژی تەنیادا بە دەنگی نزم قورئانی خوێند، ئەوا مەئموومەکە دەبێت گوێ لێی بگرێت، ئەگەر گوێ لێی نەگرێت گوناهبار دەبێت[3].

(1) صحیح. (2) ئەمە جێگیرە. (3) ئەمە ڕاجیحترە لەسەر ئەو ڕایەی کە دەڵێت ئەگەر مەئموومەکە گوێ لێی نەگرێت گوناهبار نابێت.

ܒܪܝܫ ܫܢܝܢ ܒܟܠ ܫܒܥ ܫܢܝܢ: ܘܟܕ ܐܬܐ ܫܢܬ ܫܡܛܬܐ ܕܝܘܒܠܐ ܗܘ ܫܢܬ ܫܒܥ ܫܢܝܢ.

ܟܕ ܐܬܝ ܠܟܘܢ ܠܐܪܥܐ ܕܐܢܐ ܝܗܒ ܠܟܘܢ: ܢܐܚܕ ܐܪܥܐ ܫܒܬܐ ܠܡܪܝܐ: ܫܬ ܫܢܝܢ ܬܙܪܥ ܐܪܥܟ ܘܫܬ ܫܢܝܢ ܬܙܡܘܪ ܟܪܡܟ ܘܬܟܢܫ ܠܒܘܠܗ. ܒܫܢܬ ܫܒܥ ܫܒܬܐ ܗܝ ܠܡܪܝܐ ܠܐ ܬܙܪܥ ܐܪܥܟ ܘܠܐ ܬܙܡܘܪ ܟܪܡܟ. ܠܐ ܬܩܨܘܪ ܡܕܡ ܕܢܦܠ ܡܢ ܚܨܕ ܟܪܡܟ ܘܠܐ ܬܠܩܛ ܥܢܒ ܕܢܙܝܪ ܒܟ ܐܦ ܠܐ ܬܒܨܪ ܥܢܒ ܕܢܙܝܪ ܒܟ ܐܦ

ܐܦ ܗܢ ܐܚܝ ܠܘܛ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܚܬ ܐܢܬ ܗܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܠܘܛ ܠܐ ܐܝܟ ܐܡܪܬ ܐܠܐ ܐܚܬ ܐܢܬ ܗܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܐܦ ܗܢ ܐܚܝ ܠܘܛ ܕܐܚܬ ܐܢܬ ܗܝ ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕ

ואיבעית אימא: הכא במאי עסקינן כגון שהלוה לו בשטר שאין בו אחריות נכסים, ואין לו אלא קרקע אחת, ומכרה לשנים, ולא ידעו זה שלקח ראשון וזה שלקח שני, ובא זה ומחה בראשון וזה ומחה בשני, ואמר רבי יוחנן: שניהם נוטלין בחצי דמים. מאי טעמא? אמר קרא: ״ונתן לאשר יגיע אליו״ — אפילו לא הגיע אליו.

ואחריו אמר לו: אל תקרא בשבת ויום טוב: ואם אמר לו: אל תקרא בשבת ויום טוב: אלא בחול: אין שומעין לו

ישראל בשעה שהיו עומדין על הר סיני ואמרו נעשה ונשמע: אמר להם הקב"ה מי גילה רזי זה לבניי שהן משמשין מלאכי השרת שנאמר כי צבאות ה' הוא: ואומר ברוך כבוד ה' ממקומו: ואומר ברוך ה' יום יום: ואומר ברכו ה' כל צבאיו: ואומר ברכו ה' כל מעשיו: ואומר ברכו ה' כל מלאכ

فاذا كان مع محمد مبلغ معلوم : وطلب منه ان يعطيه
قدر ما يساوي ثلاثة اثواب : وكان ثمن الثوب الواحد
منها عشرة دراهم : فالمعادلة بينهما ان يعطيه ثلاثين
درهما. وكذلك ان كان ثمن الثوب الواحد منها
خمسة دراهم : فالمعادلة بينهما ان يعطيه خمسة
عشر درهما. وعلى هذا القياس في كل ما يطلب
من هذا النوع.

وقد يكون ايضا(1) ان يكون معلوما مع احد
ثلاثة : اما ان يكون معلوما مع الجنس : واما ان
يكون معلوما مع الصفة : واما ان يكون معلوما مع
الكمية. فالمعلوم مع الجنس : مثل ان يكون
لانسان على آخر مبلغ من الدراهم : فيطلب منه
ان يعطيه قدرها من الدنانير : او يكون لانسان
على آخر مبلغ من الدنانير : فيطلب منه ان يعطيه
قدرها من الدراهم : او يكون لانسان على آخر
مبلغ من الحنطة : فيطلب منه ان يعطيه قدرها
من الشعير : او يكون لانسان على آخر مبلغ من
الشعير : فيطلب منه ان يعطيه قدرها من الحنطة.

(1) ويجب ان يكون N. E.

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܒܪܝ ܕܐܢ ܐܬ ܒܥܠ ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܒܥܢܢܐ ܘ

مَوْضِعٍ زَيْدٍ سَيْفٍ دَمَشْقٍ[1] مَوْضِعٍ حَسَنٍ حَيَّةٍ[2]: مَرَّةٍ
مَسْجِدٍ بَيْتٍ مَوْضِعٍ كِتَابٍ كَرْمٍ مَرْيَمَ: مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ
مَوْضِعٍ كَرْمٍ. مَوْضِعٍ حَسَنٍ دَمَشْقٍ حَيَّةٍ مَرْيَمَ كِتَابٍ
مَوْضِعٍ: مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ حَيَّةٍ مَوْضِعٍ: مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ.
مَوْضِعٍ زَيْدٍ: زَيْدٍ كِتَابٍ مَرْيَمَ: مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ.
مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ مَرْيَمَ[3] كِتَابٍ مَرْيَمَ: مَوْضِعٍ
مَوْضِعٍ مَرْيَمَ مَوْضِعٍ كَرْمٍ: مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ
مَرْيَمَ[4] مَرْيَمَ زَيْدٍ كِتَابٍ مَرْيَمَ زَيْدٍ مَوْضِعٍ
مَوْضِعٍ كِتَابٍ. مَرْيَمَ كَرْمٍ مَوْضِعٍ: مَوْضِعٍ كِتَابٍ
مَرْيَمَ مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ. مَرْيَمَ مَوْضِعٍ
مَوْضِعٍ: زَيْدٍ مَرْيَمَ مَرْيَمَ: مَرْيَمَ مَوْضِعٍ كِتَابٍ
زَيْدٍ مَوْضِعٍ مَرْيَمَ مَوْضِعٍ كِتَابٍ.

مَرْيَمَ مَوْضِعٍ مَرْيَمَ (مَوْضِعٍ مَرْيَمَ[5] مَوْضِعٍ
مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ. مَرْيَمَ مَوْضِعٍ مَرْيَمَ مَرْيَمَ
مَوْضِعٍ مَرْيَمَ زَيْدٍ كِتَابٍ مَرْيَمَ: زَيْدٍ مَرْيَمَ
مَوْضِعٍ مَرْيَمَ كِتَابٍ مَرْيَمَ زَيْدٍ مَرْيَمَ مَرْيَمَ
مَوْضِعٍ كِتَابٍ مَرْيَمَ زَيْدٍ مَرْيَمَ: مَوْضِعٍ مَوْضِعٍ
مَرْيَمَ مَوْضِعٍ: مَوْضِعٍ مَرْيَمَ مَوْضِعٍ: مَرْيَمَ
مَرْيَمَ مَوْضِعٍ مَرْيَمَ مَرْيَمَ مَوْضِعٍ مَرْيَمَ.

---

(1) دمسة. (2) بيت. (3) مريمة. (4) مريم sic

(5) Desunt in cod. add. 14644 (مريم sic).

ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܐܒܝ ܣܐܦܘܬܐ : ܘܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܫܠܡ ܐܝܬ ܒܗ ܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ : ܘܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ[1].

ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ (ܒܝܬ ܒܝܬ ܕܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ: ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ[2]: ܐܝܬ.

ܡܫܠ ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ

ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ.

ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ[3] ܐܠܗܐ: ܒܝܬ ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ ܐܠܗܐ: ܒܝܬ ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ ܐܠܗܐ. ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ: ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ: ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ: ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ[4] ܐܠܗܐ. ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܐܒܗܬ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ.

(1) ܒܗ ܐܝܬ. (2) ܒܝܬ ܒܝܬ ܕܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܫܠܡ ܘܚܕܘܬܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܚܝܐ ܐܠܗܐ. (3) ܐܒܗܬ. (ܐܒܗܬ.). (4) ܐܝܬ sic

فرقهم[1]: ثنتا عشرة من عظمائهم مختارة بحذا كلهم:
لهم كل يحيا عظيما مكرما عندهم. ملك
في بعد: وسماه يهوذا. وملك بحلون ثنتا[2] يحيا بعد كلهم.
عدة يحيا من قلهم[3] كلهم: وهم هؤلاء ونبه وحصور وعدنة وحرم
وجثر: وحدثه ملك نسبر حد: لهم عندهم ضربا
كل هؤلاء وعظماؤهم[4]: ركبا على عنان. فصبر
كل كل يكرهنا بكل بحد كل قتل مختارة قلهم[4]:
وهم ندبه ثلاثة ونبه وهم يسمون نعاة على كل قتل
يسعه ثلاثة: كل ضربوا لحق حلوق يحتاج
وقحة مشكر: معلك ضربا حاجة لهم لهم
حجره. معلك سبط ندبه لهم لهجم: حجره ثلاث
نعاة يحيا لهم لكل. مخومنهم عين
هذا يحيا بحدثه ثلاثة. نبه هم قتل ضربا لهم
سريا بكتبه يحسنه.

وكل يوذبه مسه كحدثه: ولا ملك مخلة فهدثه
ملحة. يحه في كحدثه: مخجره قحهم: مخفوه.
مجد سوه كل محبرة ولا ملك يعن: ولا لهمدة
ملحة عهده: وفحه جد لسم مخلة لملحة
حلحيد ثموه. وحن جد عهد ملحة ثلاثة هم
لهوه ملكوه: قتل حسنا ثلاثة هم نبط ملوه

(1) نقوهمهم. (2) ملكم. (3) Comites. (4) ثلاثهم.

מלכות: ואמרי לה בשעת הקטרת הסמנין. ומה טעם לא יהא אלא לשבח. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק[2] אם ראיתם תלמיד שאין מתפלל תפלה ארוכה אל תקרוהו תלמיד. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק כל המתפלל ואין תפלתו חוזרת לתוך פיו אל יתפלל. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק כל המתפלל צריך שיכוין בשתי ברכות הראשונות של תפלה. רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן כל המכוין בתפלתו אפילו שעה אחת בטוח הוא שאין יצרו מתגבר עליו

ڪنهن ڏينهن ڪنهن ڳوٺ ۾ ويٺو هو. اتي ڪنهن ڳوٺاڻي
ڪنهن ڪم جي ڪري ڪنهن ڳوٺ ڏانهن وڃڻ لاءِ
گهوڙي تي چڙهيو. ڳوٺ ڏانهن ويندي رستي ۾ هڪ
وڏو ڪاهو ڏٺائين: ڪاهو ڏسي ڳوٺاڻي کي ڏاڍو
ڏک ٿيو. ڪاهو ڏسي ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک ٿيو
ڇو جو ڪاهو ڏاڍو ڪوجهو هو. ڪاهو ڏسي ڳوٺاڻي
کي ڏاڍو ڏک ٿيو ڇو جو ڪاهو ڏاڍو ڪوجهو هو.
ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک ٿيو: ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک
ٿيو: ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک ٿيو. ڳوٺاڻي کي ڏاڍو
ڏک ٿيو ڇو جو ڪاهو ڏاڍو ڪوجهو هو. ڳوٺاڻي
ڪنهن ڪم جي ڪري ڳوٺ ڏانهن وڃڻ لاءِ گهوڙي
تي چڙهيو. ڳوٺ ڏانهن ويندي رستي ۾ هڪ وڏو
ڪاهو ڏٺائين: ڪاهو ڏسي ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک
ٿيو: ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک ٿيو. ڳوٺاڻي کي ڏاڍو
ڏک ٿيو ڇو جو ڪاهو ڏاڍو ڪوجهو هو. ڳوٺاڻي
ڪنهن ڪم جي ڪري ڳوٺ ڏانهن وڃڻ لاءِ گهوڙي
تي چڙهيو. ڳوٺ ڏانهن ويندي رستي ۾ هڪ وڏو
ڪاهو ڏٺائين: ڪاهو ڏسي ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک
ٿيو: ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک ٿيو. ڳوٺاڻي کي ڏاڍو
ڏک ٿيو ڇو جو ڪاهو ڏاڍو ڪوجهو هو. ڳوٺاڻي
ڪنهن ڪم جي ڪري ڳوٺ ڏانهن وڃڻ لاءِ گهوڙي
تي چڙهيو. ڳوٺ ڏانهن ويندي رستي ۾ هڪ وڏو
ڪاهو ڏٺائين: ڪاهو ڏسي ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک
ٿيو: ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک ٿيو. ڳوٺاڻي کي ڏاڍو
ڏک ٿيو ڇو جو ڪاهو ڏاڍو ڪوجهو هو. ڳوٺاڻي
ڪنهن ڪم جي ڪري ڳوٺ ڏانهن وڃڻ لاءِ گهوڙي
تي چڙهيو. ڳوٺ ڏانهن ويندي رستي ۾ هڪ وڏو
ڪاهو ڏٺائين: ڪاهو ڏسي ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک
ٿيو: ڳوٺاڻي کي ڏاڍو ڏک ٿيو. ڳوٺاڻي کي ڏاڍو
ڏک ٿيو ڇو جو ڪاهو ڏاڍو ڪوجهو هو. ڳوٺاڻي

(1) معنيٰ: ٻڌڻ جي فضيلت بابت. Passim (2) ڪاهو.

נשרה: ...ניתשר מלפנים אשתו נשרה כי יבוא ליבנות ואשתו
לבנות. מעשה... כך: היה היה לאחד שהיה נושא
ונותן הרבה ואשתו היתה מלפנים נשרה: ...ניתשר
אשתו נשרה כי יבוא ליבנות ואשתו נשרה. מעשה...
כך: היה היה לאחד שהיה נושא ונותן הרבה ואשתו
היתה מלפנים נשרה: ...ניתשר אשתו נשרה כי יבוא
ליבנות ואשתו נשרה. מעשה... כך: היה היה לאחד
שהיה נושא ונותן הרבה ואשתו היתה מלפנים נשרה:
...ניתשר אשתו נשרה כי יבוא ליבנות ואשתו נשרה.
מעשה... כך: היה היה לאחד שהיה נושא ונותן הרבה
ואשתו היתה מלפנים נשרה: ...ניתשר אשתו נשרה כי
יבוא ליבנות ואשתו נשרה. מעשה... כך: היה היה
לאחד שהיה נושא ונותן הרבה ואשתו היתה מלפנים
נשרה: ...ניתשר אשתו נשרה כי יבוא ליבנות ואשתו
נשרה. מעשה... כך: היה היה לאחד שהיה נושא ונותן
הרבה ואשתו היתה מלפנים נשרה: ...ניתשר אשתו
נשרה כי יבוא ליבנות ואשתו נשרה. מעשה... כך:
היה היה לאחד שהיה נושא ונותן הרבה ואשתו היתה
מלפנים נשרה: ...ניתשר אשתו נשרה כי יבוא ליבנות
ואשתו נשרה. מעשה... כך: היה היה לאחד שהיה
נושא

שם ופוי: ובחרת בלבבך ואמרת ופוי. ופשוטו דבר הכ: כשנתן לישראל: מצות לבבות: ולא הי' מספיק לו שיעשו המצות בלבד אלא שיהי' בלבבם ג"כ שיאמינו בו ית' ויכירוהו. וזה הי' ענין הנסיון: שהי' הכ' רוצה לראות אם יעשו ישראל המצות בלבבם ג"כ: או לא. ולכן הוצרך לומר: ואמרת בלבבך. ר"ל שתהי' בלבבך אמונה שלימה: שהוא ית' לבדו הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ואין עוד מלבדו: וזהו שאמר: כי ה' אלקיכם מתהלך בקרב מחניכם: להצילכם ולתת אויביכם לפניכם: והיה מחניכם קדוש: ולא יראה בכם ערות דבר: ושב מאחריך: ואם לא תאמינו בלבבכם שהוא ית' מתהלך בקרבכם: ויודע כל מחשבותיכם

בן מה שנים: ויולד את מתושלח: ויתהלך נח את האלהים אחרי הולידו את מתושלח חמש מאות שנה: ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה: וימת: ויהי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאה שנה: ויולד את למך: ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ומאתים שנה (וימותהו[1]?) ויולד בנים ובנות: ויהי למך שתים ושמונים שנה ומאה שנה: ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר: זה ינחמנו מן מעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יי: ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה: ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת: ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם: וירא בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם: וירא יי כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום: וינחם יי כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יי אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יי: אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך נח: ויולד נח את שלשה את שם את חם ואת יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אותה: והנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקימותי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהיה לאכלה לך ולהם: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:

(1) sic ויתהו (2) sic ומן

ויהי בשמעו את דברי בניו ויחר אפו בם מאד. ויאמר אליהם הלא
ידעתם כי אני ואחי ואבותי מעולם היינו מלכים ושרים: ומה
(מעט כל?) אשר יהיה לי אשר לא יהיה לאחי: ועתה אשר
אמרתם לכו ועשו כן ואל תשובו לביתי עוד: וילכו בניו
ויבואו אל ביתם. ויהי ביום השני: ויאמר אל בניו: מדוע
לא באתם אתמול: ויענו ויאמרו: אמש הלכנו אל בית
המלך ונשב לפניו: ויאמר אלינו: מדוע לא באתם אתמול?
ויאמר אליו אבינו: אמש היה יום ראשון לשבת: ויאמר
אלינו: מי הוא יום ראשון לשבת? ויאמר אלינו: יום
שמונה עשר לחדש: ויאמר אלינו: מי הוא יום שמונה
עשר לחדש? ויאמר אלינו: יום שבעה עשר לחדש: ויאמר
אלינו: מי הוא יום שבעה עשר לחדש? ויאמר אלינו: יום
שבת היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום שבת היום? ויאמר
אלינו: יום ראשון היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום ראשון
היום? ויאמר אלינו: יום שני היום: ויאמר אלינו: מי הוא
יום שני היום? ויאמר אלינו: יום שלישי היום: ויאמר
אלינו: מי הוא יום שלישי היום? ויאמר אלינו: יום רביעי
היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום רביעי היום? ויאמר אלינו:
יום חמישי היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום חמישי היום?
ויאמר אלינו: יום ששי היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום
ששי היום? ויאמר אלינו: יום שבת היום: ויאמר אלינו:
מי הוא יום שבת היום? ויאמר אלינו: יום ראשון היום:
ויאמר אלינו: מי הוא יום ראשון היום? ויאמר אלינו: יום
שני היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום שני היום? ויאמר
אלינו: יום שלישי היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום שלישי
היום? ויאמר אלינו: יום רביעי היום: ויאמר אלינו: מי
הוא יום רביעי היום? ויאמר אלינו: יום חמישי היום:
ויאמר אלינו: מי הוא יום חמישי היום? ויאמר אלינו: יום
ששי היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום ששי היום? ויאמר
אלינו: יום שבת היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום שבת
היום? ויאמר אלינו: יום ראשון היום: ויאמר אלינו: מי
הוא יום ראשון היום? ויאמר אלינו: יום שני היום:
ויאמר אלינו: מי הוא יום שני היום? ויאמר אלינו: יום
שלישי היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום שלישי היום?
ויאמר אלינו: יום רביעי היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום
רביעי היום? ויאמר אלינו: יום חמישי היום: ויאמר
אלינו: מי הוא יום חמישי היום? ויאמר אלינו: יום ששי
היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום ששי היום? ויאמר אלינו:
יום שבת היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום שבת היום?
ויאמר אלינו: יום ראשון היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום
ראשון היום? ויאמר אלינו: יום שני היום: ויאמר אלינו:
מי הוא יום שני היום? ויאמר אלינו: יום שלישי היום:
ויאמר אלינו: מי הוא יום שלישי היום? ויאמר אלינו: יום
רביעי היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום רביעי היום?
ויאמר אלינו: יום חמישי היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום
חמישי היום? ויאמר אלינו: יום ששי היום: ויאמר אלינו:
מי הוא יום ששי היום? ויאמר אלינו: יום שבת היום:
ויאמר אלינו: מי הוא יום שבת היום? ויאמר אלינו: יום
ראשון היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום ראשון היום?
ויאמר אלינו: יום שני היום: ויאמר אלינו: מי הוא יום
שני היום? ויאמר אלינו: יום שלישי היום: ויאמר אלינו:
מי הוא יום שלישי היום? ויאמר אלינו: יום רביעי היום:
ויאמר אלינו: מי הוא יום רביעי היום? ויאמר אלינו: יום

ڪنهن جي ڪنڌ تي ڪهاڙي ڏسي چوي ته هي ڪهاڙي ڪنهن جي آهي؟ ڏيندڙ چوي ته هي ڪهاڙي منهنجي آهي. ڪهاڙي ڏيندڙ چوي ته هي ڪهاڙي تن

ܒܝܬ ܡܕܝ ܒܬܪ ܫܡܫܐ. ܘܐܡ ܡܕܝ ܒܬܪ ܫܡܫܐ ܒܝܬ ܡܕܝ ܒܬܪ ܫܡܫܐ

ةيفرطلا ةيميلعتلا ةدحولا ةيلمع ةيمهأ ىلع ةساردلا هذه زكرت
ةيلاتلا[1]:

ةيلمعلا هذه ءانثأ ةيلاتلا ةطاسبلا ةيلمعلا ةدحولا ةرادإ ىلع بجي
ةيلاتلا ةيلمعلا: ةيلمعلا ةرادإ ىلع ةرشابم فرشت نأ ةدحولا ةرادإ
ةيلمعلا ةرادإ

ܕܟ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ

ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪܒܐ ܡܢ ܐܢܬ ܐܢ ܡܠܟܬܐ[1] ܐܘ ܡܢ ܐܢ ܡܢ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪܒܐ ܡܢ ܐܢ ܡܠܟܬܐ

ܫܢܝ ܒܪ: ܐܟ ܡܢ ܕܐܬ ܒܪ. ܘܐܡ ܐܟ ܡܢ ܕܐܬ ܒܪ ܫܢܝ

ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಡಿಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಸಾಧನದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಕೆಲಸದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಯತ್ನದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಶ್ರಮದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಆಯಾಸದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಸೋಲಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅಪಜಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅಪಮಾನದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅವಮಾನದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅವಹೇಳನದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅಪಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅಪಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಅಪಖ್ಯಾತಿಯ

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יי
האל הקדוש: אתה חוננתנו לדעתך בינה ותבונה מאתך נבדלנו
ברוך אתה יי חונן הדעת: השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו
לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך ברוך אתה יי הרוצה
בתשובה: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו
כי מוחל וסלח אתה ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח: ראה
בעניינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה לשם קדושך כי גואל חזק
אתה ברוך אתה יי גואל ישראל: רפאנו יי ונרפא הושיענו
ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו
כי אל מלך רופא נאמן וחסידי אתה ברוך אתה יי רופא חולי
עמו ישראל: ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל
מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובך
וברך שנתנו כשנים הטובות כי אל ברוך ומטיב אתה ברוך אתה
יי מברך השנים: תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ
גליותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ ברוך אתה יי מקבץ
נדחי עמו ישראל: השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה יי לבדך בחסד וברחמים
וצדקנו במשפט ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט: ולמלשינים
אל תהי תקוה וכל הזדון כרגע יאבד וכל אויבי עמך מהרה יכרתו
ותמגר ותשבר ותמעיט ותכניע במהרה בימינו ברוך אתה יי שובר
אויבים ומכניע זדים: על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך
בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי צדק ועלינו יהמו רחמיך
יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו
עמהם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו: ברוך אתה יי משען ומבטח
לצדיקים: ולירושלים עירך תשוב ברחמים ותשכון בתוכה כאשר
דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה
תכין: ברוך אתה יי בונה ירושלים: את צמח דוד עבדך מהרה
תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום: ברוך
אתה יי מצמיח קרן ישועה: שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות

(1) sic תהלה

בעדו ויכפר עליו ועל ביתו: והיה כל איש בני ישראל
ויגש אל המזבח[2]: אשר יקריב: אשר יזבח: אשר יעשה.
ועשה אחת: אשר יעשה: אשר יפרש: אשר יעשה.
אשר יעשה: אשר יעשה: אשר יעשה

וְאֵין לְךָ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵין לוֹ שְׁנֵי שֵׁמוֹת: שֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ אֲחֵרִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ רַבּוֹתָיו וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הָעִיר וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַבַּיִת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמְּדִינָה וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמַּחֲנֶה וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַשִּׁבְטִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הָאֻמּוֹת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַלְּשׁוֹנוֹת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמְּלָכִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַנְּבִיאִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַחֲכָמִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַסּוֹפְרִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַתַּלְמִידִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַשָּׁרִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַנְּשִׂיאִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַזְּקֵנִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַצְּעִירִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַנְּעָרִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַתִּינוֹקוֹת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַיּוֹנְקוֹת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַנָּשִׁים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הָאֲנָשִׁים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַזְּכָרִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַנְּקֵבוֹת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַבְּרִיּוֹת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמַּלְאָכִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַשְּׂרָפִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַחַיּוֹת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הָאוֹפַנִּים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַכִּסֵּא וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַכְּרוּבִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַקֹּדֶשׁ וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַשְּׁכִינָה וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמָּרוֹם וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הָרָקִיעַ וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַשָּׁמַיִם וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַגְּבוּרָה וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַחַיִל וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַצְּבָאוֹת וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמְּרוֹמִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמְּשָׁרְתִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמְּלָאכִים וְשֵׁם שֶׁקָּרְאוּ לוֹ בְּנֵי הַמְּלָ

שנפסל אפילו בכל אות ואות: אם כתב ולא הגיה עד שגלל את הקלף ונמחק הכתב: אם כתב ולא הגיה עד שקיפל את הקלף ונמחק הכתב. אם כתב ולא הגיה עד שנתן עליו את הקנה. אם כתב ולא הגיה עד שנתן עליו את הדיו. אם כתב ולא הגיה עד שנתן עליו את הקשרים. אם כתב ולא הגיה עד שנתן עליו את הכתב. אם כתב ולא הגיה עד שנתן עליו את הקלף

لَهَهَدِهَّ: دُكَ يِهِدِّيْ مَحَمَ تَّحِنَّ مَحَمَّ مِهَفَهَ
هِ عَدَّ. يُكَ عَجَ تَنَّ لَهَجَّنَ: دِيعِهَذَهِ حَحَمَّ
مَحَمَّ تَقِ عَدَّ بَكَ يُقِ عَدَّ مِهَجَهَ: مِهَسَكِ
دَهَّهَدِهَّ: هَجَهَّهَدِهَّ حَدَّهَّ لَهَهَّ: هَهَهَدِهَّ دِمَعَسَّ
دِكَهَ يُكَهَّ يِهِكِكِ عَدَّ مِحَمَّ(1). دَهَّ عَدَّ
سَيَّ وَ يَهَدَهَ كَ: دِي يُجَ يُنَهَ دِهَهَ كَهَّ هِهَ يِهِدِّيْ:
هِدِّيْ حِكَ بَدَسَ يُكَ عَجَ. هَجَ هُعَ مَهَهَدَّهَهَ:
دِمَحَمَّ دِيَتَدِ دِمَعَهَدِ يُهَ هَ مَهَهَدَ يَهَ: سَكِ
يُهَ مَهَهَكَهَهَ يُهَ: دُكَ دِيَكَ يَهَ هِ يِهِدِّيْ مَهَ
هَدَّهَ: مَهَ حَحَمَّ عِدِّيْ كَ وِيَدِ(2) يَهَ: يُقَكَ حَ
هِ دِهَيَ كِيُكَّهَ. سَ لِهَ حَهَهَسَّهَ: حَحَوَ
هَجَهَعَهَ يَهَ حَهَ سَكَ هَهَهَهَّهَ عَدَهَّهَ دِمَعَسَّ.
هَهَكَ دَجَهَ كَ حَهَهَهِ دَّكَهَ: دِعَدَّهَ لَهَهَّ
يُهَهَّ سَكَ عَدَّ: هَهَ هَدَّ هَهَ هَجَهَّ سَكَهَ. كَ
لِهَ: رَهَ هَدَهَ: حَسَكَ دَهَّ وَيَ يَهَ هِكِتَهَّ
هِكِعِدِّيْ: هِهَسَ يَهَ كِيَوِ هَهَّهَ: مَهَّ يَهَ
لَحَمَّ هَهَدَّهَ هَهَجَهَهَّهَ هَهَدَّهَ.

هَحَ هَكَهَ هَكَهَ هَهَدَهَ هَعَهَكَهَسَهَ: جَ هَهَ
هَكَهَ: هَكَهَ دِيَسَّ دِيَهَدَ دَهَكَ هَهَدَهَدَ دَهَكَهَ:
هَفَهَ حَهَهَ دَهَسَّهَ دِيَعَكَهَ يُهَهَّ: يُهَ دِكَهَدَهَ:
دَهَحَّهَ. هَجَهَدَ دَهَ دَهَهَّ كِيُهَهَّ هِ يَّ هَدَّ هَدِيَهَ

(1) دِمَحَمَّ sic (2) وِيَد sic

ומלכי הגוים שהיו עומדים עליהם: ועוד שהיה מכה בהם מכות גדולות ומפלה רבה בכל מלחמה ומלחמה. ולא היה מניח אותם עד שהיה מכלה אותם לגמרי: ולא היה מניח מהם שריד ופליט כלל: ולא היה מניח מהם אפילו אחד שיהיה נשאר בחיים

ܕܡܛܝܒ ܠܒܪ ܕܢܬܚܫܒ ܗܘܐ ܡܠܟܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܗܘܢ ܐܪܒܥܐ
ܚܟܝ̈ܡܐ: ܟܠ ܚܕܘܗܝ ܢܬܦܬܝܣ ܒܠܚܘܕ ܐܪܒܥܐ ܕܦܠܣܘܦܐ
ܡܫܪܝܘܗܝ ܒܡܫܥܘ ܕܢܦܠܘܢ: ܟܕ ܐܡܪ ܠܐ ܦܬܝܚ ܦܘܡܗܘܢ. ܘܟܕ
ܢܬܦܬܝܣ ܡܫܪܝܘܗܝ ܐܪܒܥܐ: ܢܦܩ ܡܚܙܐ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ:
ܘܡܚܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܘ ܡܠܟܐ ܚܟܝܡܐ: ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܘܦܘܣܛܐ
ܕܐܘܦܘܣܛܐ ܗܘ ܕܐܬܚܫܒܬ ܒܐܢܘܫܐ ܕܡܘܬܐ: ܘܐܬܚܫܒܬ ܠܝ
ܕܐܚܘܝܗ ܒܡܘܬܐ. ܠܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܗܘ ܒܡܘܬܗ ܕܡܪܝ
ܢܦܫ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܒ. ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܚܟܝܡܐ ܟܕ ܫܡܥ ܡܠܘ̈ܗܝ
ܕܒܪܢܫܐ: ܐܬܕܡܪ ܛܒ ܘܐܬܬܡܗ: ܘܩܡ ܒܥܓܠ ܠܘܬ ܦܬܘܪܐ.
ܒܪܢܫܐ ܕܝܢ ܐܘܦܘܣܛܐ ܟܕ ܡܛܝܬ ܥܡ ܡܠܟܐ: ܟܠ ܚܟܡܬ
ܢܦܩ ܠܐܢܘܫܐ: ܘܢܦܩ ܩܡ ܒܡܫܥܘܬܗ ܕܡܘܬܐ: ܘܡܢܥ
ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ. ܡܠܟܐ ܕܝܢ: ܟܕ ܗܘܐ ܒܦܬܐ: ܫܐܠ ܠܦܠܣ̈ܘܦܘܗܝ
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܐܝܢ ܦܠܣܦܐ: ܠܐ ܐܬܚܫܒܬܘܢ ܠܗܕܐ ܒܐܘܪܚܘܬܐ
ܒܐܢܘܫܐ ܕܡܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܦܠܣܦܘܬܟܘܢ? ܚܕܐ ܦܠܣ̈ܘܦܘܗܝ
ܕܚܟܝܡܐ ܘܐܡܪܘ[1] ܠܗ: ܐܝܢ ܡܪܝ: ܦܘܩܕܢܟ ܡܫܠܡܝܢ:
ܘܚܟܝܡܝܢ ܐܝܟ ܕܦܩܕܬ ܡܠܟܘܬܟ: ܐܬܚܫܒܢܢ ܒܐܢܘܫܐ:
ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܢܬܚܙܐ ܟܕ ܥܡܝܩ. ܗܝܕܝܢ ܡܠܟܐ ܩܡ
ܡܫܬܘܕܝ ܘܐܡܪ ܗܘ ܘܦܠܣܘܦܘܗܝ ܠܗܘܢ ܐܢܘܫܐ: ܕܢܚܘܐ
ܠܝ ܗܘ ܕܚܙܐ ܥܠܝܡܐ ܐܘ ܠܐ. ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܗܘܢ ܐܢܘܫܐ:
ܫܡܥܘ ܩܠܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܡܬܚܫܒܐ ܘܡܚܝܐ ܠܐܢܘܫܐ ܟܠܗ
ܐܢܘܫܐ ܕܡܘܬܐ. ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܡܠܟܐ ܘܦܠܣܦܘܗܝ: ܫܡܥܘ

(1) ܘܐܡܪ sic

ثمود هلاك في جاء ما

وقال: ثمود هلاك قصة في جاء ما ذكر ثم
ثمود قوم إلى صالحا أخاهم ثمود وأرسلنا
تعالى: قوله إلى وعبدوه الله فوحدوا
فاعبدوني﴾ ﴿أن
ثمود هلاك قصة في جاء ما ذكر ثم
ثمود قوم إلى صالحا أخاهم ثمود وأرسلنا
تعالى: قوله إلى وعبدوه الله فوحدوا
فاعبدوني﴾ ﴿أن

وضوء ڪرڻ ۾ ٽي ڀيرا ڌوئڻ سنت آهي. جيڪڏهن هڪ ڀيرو ڌوئي ته به فرض ادا ٿي ويو پر سنت ادا نه ٿي. ۽ جيڪڏهن ٻه ڀيرا ڌوئي ته اهو ڪامل آهي. ۽ جيڪڏهن ٽي ڀيرا ڌوئي ته اهو سنت آهي. ۽ جيڪڏهن ٽن کان وڌيڪ ڀيرا ڌوئي ته اهو مڪروه آهي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي شڪ پيدا ٿيو ته هن کي ٽي ڀيرا ڌوئڻ گهرجن. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي وسوسو پيدا ٿيو ته هن کي ڪجهه به نه ڌوئڻ گهرجي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي وضوء ڪرڻ ۾ شڪ پيدا ٿيو ته هن کي ٻيهر وضوء ڪرڻ گهرجي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي نماز پڙهڻ ۾ شڪ پيدا ٿيو ته هن کي نماز ٻيهر پڙهڻ گهرجي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي وضوء ڪرڻ کان پوءِ شڪ پيدا ٿيو ته هن کي ڪجهه به نه ڪرڻ گهرجي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي وضوء ڪرڻ کان پوءِ يقين

ڏاڍا ڪم ڪيائون (sic). ڪي پنهنجا ڀيڻ ڀاءُ ڪڍي ڇڏيائون: ڪي
پنهنجا ٻيڙا (ڇڏي[1]؟) ڪڍي ڏنائون: ڪي پنهنجا ڌڻ ڌاڙي
ڪري ورتائون. ڪي پنهنجا ڪپڙا ڦاڙي ڇڏيائون. ڪي
ڪشتيءَ ڪري ڪپڙا ڌوئيندا هئا: ڪي ڪشتيءَ ڪري
پنهنجا ڪپڙا ڌوئيندا هئا: ڪي پنهنجا ڪپڙا ڪشتيءَ
ڪري ڌوئيندا هئا: ڪي ڪشتيءَ ڪري ڪپڙا ڌوئيندا
هئا. ڪي ڪشتيءَ ڪري ڪپڙا ڌوئيندا هئا: ڪي
پنهنجا ڪپڙا ڪشتيءَ ڪري

בשנת ... לפ"ק. פה ... בשנת ... לפ"ק. ... בשנת ... לפ"ק. ... בשנת ... לפ"ק.

... ...

שמעתא מיתיבי מי שאין לו מעות ונותן לחבירו
מנה בשוק ואמר לו תן לי מנה בבית ואתן לך
מנה בשוק: אמר רבי יוחנן בשלא נתן לו
כלום ואמר לו הרי מנה בשוק לך מנה בבית
ונתן לו מנה בבית ואמר לו הרי מנה בשוק
לך מנה בבית: אמר רבי יוחנן בשלא נתן
לו כלום ואמר לו הרי מנה בשוק לך מנה
בבית ונתן לו מנה בבית ואמר לו הרי מנה
בשוק לך מנה בבית: אמר רבי יוחנן בשלא
נתן לו כלום. מתיב רבי חלבו לרבי אמי[1]:
הרי שהיה חייב לחבירו מנה בשוק ואמר
לו תן לי מנה בבית ואתן לך מנה בשוק:
אמר לו רבי אמי בשלא נתן לו כלום. מתיב
רבי חלבו לרבי אמי: הרי שהיה חייב לחבירו
מנה בשוק ואמר לו תן לי מנה בבית ואתן
לך מנה בשוק: אמר לו רבי אמי בשלא נתן
לו כלום. מתיב רבי חלבו לרבי אמי: הרי
שהיה חייב לחבירו מנה בשוק ואמר לו תן
לי מנה בבית ואתן לך מנה בשוק: אמר לו
רבי אמי בשלא נתן לו כלום. מתיב רבי

שנה: אחשורוש בשנת שלשה לכהנו כל שריו ועבדיו
פרסים ומדים חילות פרס ומדי והפרתמים והשרים
לפניו: להראות את עשר עושר כבוד יקר תפארת
מלכותו ימים רבים שמונים ומאה יום: וכאשר
מלאו הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים
בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
בחצר גנת ביתן המלך: חור כרפס ותכלת אחוזים
בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש
מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ושיש ודרתון:
והשקות במשקים כלים מכלים איש כדתו ויין מלכות
רב כיד המלך: ושתיה כדת אין אנס כי כן יסד
המלך על כל רב בית אשר לעשות איש כרצון גברו:
גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית המלכות
אשר למלך אחשורוש: ביום השביעי כטוב לב המלך
ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא אבגתא זתר
וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אחשורוש: להביא את ושתי המלכה לפני המלך
בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי
טובת מראה הוא: ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר
המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו
בערה בו: ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי
כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין: והקרב אליו
כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת
שרי פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה
במלכות: כדת מה לעשות למלכה ושתי על אשר לא
עשתה את מאמר המלך אחשורוש מיד הסריסים:
ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו
עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים
אשר במדינות כל המלך אחשורוש: כי יצא דבר
המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן
באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה
לפניו והיא לא באה: ותאמרנה שרות פרס ומדי
היום לכל שרי המלך אשר שמעו את דבר המלכה
כזאת ובזון וקצף הרבה: אם על המלך טוב יצא
מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא תעבור
אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה
יתן המלך לרעתה אשר טובה ממנה: ונשמע פתגם
המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא כל
הנשים ונתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן:

أَنَّ هَذَا الْمَلِكَ الْعَظِيمَ الشَّأْنِ الْمُتَّصِفَ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ وَالْجُودِ هُوَ اللهُ تَعَالَى. وَأَنَّ الْمَدِينَةَ الْعَظِيمَةَ الَّتِي لَا يُحْصَى عَدَدُ سُكَّانِهَا هِيَ الدُّنْيَا. وَأَنَّ الْمَلِكَ الَّذِي يَتَوَلَّى أَمْرَ تِلْكَ الْمَدِينَةِ هُوَ الْإِنْسَانُ

כְּתִיב. וְיֵשׁ שֶׁאוֹמְרִים אַף בְּשֶׁל מְהִירָה: וְאִי בְּשֶׁל מְהִירָה אַף
כָּאן יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת. אֶלָּא לְפִי שֶׁהָיָה בְּלִבּוֹ שֶׁל אָדָם לְהַקְשׁוֹת
עַל זֶה וְלוֹמַר: הֲרֵי בְּמָקוֹם אַחֵר נֶאֱמַר וְלֹא תַעֲשׂוּן כְּמַעֲשֵׂה
אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם בָּהּ וְגוֹ׳ וְכָאן נֶאֱמַר כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ
כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה וְגוֹ׳. מַה בְּמִצְרַיִם לֹא הָיוּ
עוֹשִׂין אֶלָּא מַה שֶׁהָיוּ רוֹאִין אֶת אֲבִיהֶם שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה אַף
כְּנַעַן לֹא הָיוּ עוֹשִׂין אֶלָּא מַה שֶׁהָיוּ רוֹאִין אֶת אֲבִיהֶם שֶׁהָיָה
עוֹשֶׂה. וְאַתֶּם לֹא תַעֲשׂוּ כְּמַעֲשֵׂיהֶם אֶלָּא מַה שֶׁאַתֶּם רוֹאִין
אֶת אֲבִיכֶם שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. וְאֵי מָה אֲבִיכֶם עוֹשֶׂה אַף אַתֶּם עֲשׂוּ.
וְאֵי מָה אֲבִיכֶם אֵינוֹ עוֹשֶׂה אַף אַתֶּם אַל תַּעֲשׂוּ. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא
בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ רוֹאִין אֶת אֲבִיהֶם שֶׁהָיָה מַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ
וְהָיוּ מַנִּיחִין תְּפִלִּין בְּרֹאשָׁם. וְהָיָה מַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּיָדוֹ וְהָיוּ
מַנִּיחִין תְּפִלִּין בְּיָדָם. וְהָיָה מַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּזְרוֹעוֹ הַשְּׂמָאלִית
וְהָיוּ מַנִּיחִין תְּפִלִּין בִּזְרוֹעָם הַשְּׂמָאלִית. וְהָיָה מַנִּיחַ תְּפִלִּין
בְּרֹאשׁוֹ וְהָיוּ מַנִּיחִין תְּפִלִּין בְּרֹאשָׁם. וְהָיָה מַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּיָדוֹ
וְהָיוּ מַנִּיחִין תְּפִלִּין בְּיָדָם. וְהָיָה מַנִּיחַ תְּפִלִּין בִ

ܡܫܝܚܐ ܟܠ ܟܢܫܐ ܕܝܬܗ. ܠܐ ܢܬܚܫܒ ܒܝ ܢܦܫܐ ܕܐܢܫ ܐܚܪ ܐܦ ܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܦ ܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܦ ܠܐ ܒܪ ܐܢܫ

ಅಪಾಯ ಬರುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಯೆಹೋವನು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟದ್ದು: ಆಗಲಿ ಅವನು ಬರಲಿ, ಅವನು ಬರುವ ತನಕ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರು. ಅವನು ಬಂದಾಗ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಯೆಹೋವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದನು. ಅವನು ಬಂದಾಗ ಯೆಹೋವನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು: ನೀನು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಜನರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಉಳಿಯಬಾರದು. ಅವರು ಯೆಹೋವನ ಆಲಯವನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಶವಗಳಿಂದ ಆಲಯವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಡು. ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯೆಹೋವನ ಆಲಯವನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಶವಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಬಿಟ್ಟನು

ברוך שאמר והיה העולם. יהללוך יי אלהינו כל: מעשיך
ואסידיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית ישראל: ברנה
יודו ויברכו ויקדישו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקלסו:
את שם המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ: כי לך
נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה:
עז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת: קדושה
וגבורה מלכות וברכות: מעתה ועד עולם: אתה אל
מלך גבור בתושבחות: מהולל בשבחות: עושה נפלאות:
בורא עולמות: רועה עדרי מלאכי השרת: המלך היושב
על כסא רם ונשא: שוכן עדי עד: מרום וקדוש שמו:
ואומר: רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה: בפי
ישרים תתרומם ובדברי צדיקים תתברך: ובלשון חסידים
תתקדש: ובקרב קדושים תתהלל: ברנה יודו ויברכו
ויקדישו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקלסו: את שם המלך
הגדול והקדוש בשמים ובארץ: כי לך נאה יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה: עז וממשלה
נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת: קדושה וגבורה
מלכות וברכות: מעתה ועד עולם: אתה אל מלך גבור
בתושבחות: מהולל בשבחות: עושה נפלאות: בורא
עולמות: רועה עדרי מלאכי השרת: המלך היושב על

וְאַחֲרֵי כֵּן הָיָה שָׁלוֹם וְנַחַת: וְכַאֲשֶׁר הָיָה הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְחָדְשׁוֹ
הָיָה קוֹל וְרַעַשׁ גָּדוֹל. וְהָיָה עָנָן כָּבֵד עַל הָהָר: כִּי הָיָה
אֱלֹהִים יוֹרֵד. וְהָיָה עָשָׁן מִמֶּנּוּ כְּעָשָׁן מִכִּבְשָׁן: וְכָל הָעָם
הָיוּ מְפַחֲדִים מְאֹד: וְהָיָה קוֹל שׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזָק מְאֹד:
וּמֹשֶׁה הוֹצִיא אֶת הָעָם מִן הַמַּחֲנֶה לִקְרַאת הָאֱלֹהִים: וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתַחְתִּית הָהָר: וְהָיָה הַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ: מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד
עָלָיו יְיָ בָּאֵשׁ: וַיַּעַל עָשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן: וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם
מְאֹד: וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד: מֹשֶׁה יְדַבֵּר
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וַיֵּרֶד יְיָ עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הָהָר:
וַיִּקְרָא יְיָ לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הָהָר: וַיַּעַל מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל
מֹשֶׁה. מֹשֶׁה גַּם אַתָּה וְאַהֲרֹן וְנָדָב וַאֲבִיהוּא: וְשִׁבְעִים
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. מֹשֶׁה לְבַדּוֹ יִגַּשׁ אֶל יְיָ וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ: וְלֹא
יַעֲלוּ הָעָם עִמּוֹ! וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶל יְיָ
וַיְדַבֵּר אֵלָיו: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם:
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: וַיַּעֲלוּ אַהֲרֹן וְנָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

וּמַעֲשֵׂה כִּסֵּא הַכָּבוֹד אֲשֶׁר רָאָה יְחֶזְקֵאל הַנָּבִיא: וְאֵשׁ
מִתְלַקַּחַת סָבִיב לוֹ: וְנֹגַהּ לוֹ מִלְמַעְלָה וּמִלְמַטָּה: וְאֵין
מַרְאֵה הָאֵשׁ וְהַנֹּגַהּ שָׁוִים: וְאֵין מַרְאֵה הַכִּסֵּא וְהָאֵשׁ וְהַנֹּגַהּ
שָׁוִים: וְאֵין מַרְאֵה הַכִּסֵּא וְהָאֵשׁ וְהַנֹּגַהּ שָׁוִים: וְאֵין מַרְאֵה

ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܐܦ ܒܐܚܪܬ ܐܢ

ڪري ۽ ڪنڌ ڪي ڪنڌ ڪرڻ ۽ ڪنڌ ڪرڻ ۽ ڪنڌ ڪرڻ ۽

ܡܛܠ ܕܐܢ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܐܢܫ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܫܩܪܐ ܘܢܬܪ ܠܗ ܒܫܘܠܡܐ ܘܢܬܟܢܫ ܠܗ ܒܫܠܡ ܠܒܐ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܫܩܪ ܠܐ

كنعان ساوى ابنه: ويحك ما تصنع: فقال: اريد ان اتخذ
حية صغيرة حتى اذا كبر: وجدّ نفعه لكل من يعاديني
ويحاربني فقال له: ويحك انه يعضك. فقال: اريد ان
يعضّ من يعاديني: فلما كبر اتخذ حية وجاء بها الى
ابيه وقال: هذه حية قد كبرت وجدّ نفعها: فقال له
ابوه: ويحك انها تعضك. فقال: اريد ان تعضّ من
يعاديني: فلما كبر اتخذ حية وجاء بها الى ابيه وقال:
هذه حية قد كبرت وجدّ نفعها: فقال له ابوه: ويحك
انها تعضك. فقال: اريد ان تعضّ من يعاديني. فلما
كبر اتخذ حية وجاء بها الى ابيه وقال: هذه حية قد
كبرت وجدّ نفعها: فقال له ابوه: ويحك انها تعضك.
فقال: اريد ان تعضّ من يعاديني: فلما كبر اتخذ حية
وجاء بها الى ابيه وقال: هذه حية قد كبرت وجدّ
نفعها: فقال له ابوه: ويحك انها تعضك. فقال: اريد
ان تعضّ من يعاديني: فلما كبر اتخذ حية وجاء بها
الى ابيه وقال: هذه حية قد كبرت وجدّ نفعها: فقال
له ابوه: ويحك انها تعضك. فقال: اريد ان تعضّ من
يعاديني. فلما كبر اتخذ حية وجاء بها الى ابيه وقال:
هذه حية قد كبرت وجدّ نفعها: فقال له ابوه: ويحك
انها تعضك. فقال: اريد ان تعضّ من يعاديني: فلما
كبر اتخذ حية وجاء بها الى ابيه وقال: هذه حية قد
كبرت وجدّ نفعها: فقال له ابوه: ويحك انها تعضك.
فقال: اريد ان تعضّ من يعاديني.

משה: אתה כי תשא את ראש בני ישראל: ואומר: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן: ואומר: ויהי ביום השמיני: ואומר: ויהי ביום הראשון: ואומר: ויהי ביום השלישי: ואומר: ויהי ביום הרביעי: ואומר: ויהי ביום החמישי: ואומר: ויהי ביום הששי: ואומר: ויהי ביום השבת: ואומר: ויהי ביום הראשון: ואומר: ויהי ביום השני

ומשמשין: ואם אינם כשרים לשמש כי אם בכהן אחד: ואם אין כהן אחד כשר לשמש אלא שנים כשרים לשמש אפילו שניהם בעלי מומין ישמשו. ואם אין שנים כשרים לשמש אלא אחד כשר לשמש אפילו הוא בעל מום ישמש: ואם אין כהן כשר לשמש כלל אפילו בעל מום ישמש ואפילו הוא שוטה ישמש: ואם אין כהן כלל אפילו הוא טמא ישמש ואפילו הוא טמא מת ישמש: ואם אין כהן כלל אפילו הוא טמא מת ישמש ואפילו הוא ערל ישמש: ואם אין כהן כלל אפילו הוא ערל ישמש ואפילו הוא אנדרוגינוס ישמש: ואם אין כהן כלל אפילו הוא אנדרוגינוס ישמש ואפילו הוא טומטום ישמש: ואם אין כהן כלל אפילו הוא טומטום ישמש ואפילו הוא אילונית ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא אילונית ישמשת ואפילו הוא בן בנים ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנים ישמשת ואפילו הוא בן בנות ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנות ישמשת ואפילו הוא בן בנים ובנות ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנים ובנות ישמשת ואפילו הוא בן בנות ובנים ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנות ובנים ישמשת ואפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ישמשת ואפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ישמשת ואפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ישמשת ואפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ישמשת ואפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ובנים ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ובנים ישמשת ואפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ובנות ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ובנות ישמשת ואפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ישמשת ואפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ישמשת ואפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ישמשת ואפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ישמשת ואפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ישמשת ואפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ישמשת: ואם אין כהן כלל אפילו הוא בן בנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים ובנות ובנים

ומאמינים בו שהוא יתברך יודע מחשבות בני אדם ורואה כל הנסתרות כמו שכתוב: הוא צור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: ועוד כתוב: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: ועוד כתוב: אין חושך ואין צלמות שם יתחבאו פועלי און: ועוד כתוב: ואין לפניו נעלם כל הנסתרות ידוע לפני שבעולם ועד שלא נברא העולם ידוע לפניו שנברא

ܒܝܬ ܡܫܟܐ ܕܒܝܬ (ܒܝܬ[1]?) ܕܒܝܬ ܡܫܟܐ ܕܒܝܬ ܡܫܟܐ ܕܒܝܬ ܡܫܟܐ

ܕܡܐ ܡܠܟܐ ܕܥܡ ܟܠ ܡܢ ܕܒܡܕܝܢܬܗ ܐܠܐ ܒܥܒܕ ܡܠܟܐ ܕܥܡ ܡܢ ܕܒܡܕܝܢܬ ܡܨܪ̈ܝܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܢ ܐܢ ܟܕ ܐܢܐ ܐܬܐ ܒܫܠܡ ܘܐܬܝ ܠܝ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܡܝ ܘܐܚ̈ܝ ܘܐܚ̈ܬ̈ܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܐܬ ܠܗ ܡܢ

ڪتاب جامع الفوائد في اصول العقائد: مشتمل بر پنج فصل است: فصل اول در بيان
اقسام علم است. و آن بر دو قسم است. اول علم حضوري. دوم علم حصولي. علم
حضوري آنست که معلوم نزد عالم حاضر باشد. و علم حصولي آنست که صورت
معلوم در ذهن عالم حاصل شود. و علم حضوري بر دو قسم است. اول آنکه
معلوم ذات عالم باشد. دوم آنکه معلوم غير ذات عالم باشد. و علم حصولي
بر دو قسم است. اول آنکه صورت معلوم مطابق باشد. دوم آنکه صورت معلوم
مطابق نباشد. و علم مطابق بر دو قسم است. اول آنکه صورت معلوم مطابق
باشد بر وجه مطابقت. دوم آنکه صورت معلوم مطابق باشد بر وجه غير
مطابقت. و علم غير مطابق بر دو قسم است. اول آنکه صورت معلوم مطابق
نباشد بر وجه مطابقت. دوم آنکه صورت معلوم مطابق نباشد بر وجه غير
مطابقت. و علم مطابق بر وجه مطابقت بر دو قسم است. اول آنکه صورت
معلوم مطابق باشد بر وجه مطابقت. دوم آنکه صورت معلوم مطابق نباشد بر
وجه مطابقت. و علم مطابق بر وجه غير مطابقت بر دو قسم است. اول آنکه
صورت معلوم مطابق باشد بر وجه غير مطابقت. دوم آنکه صورت معلوم مطابق
نباشد بر وجه غير مطابقت. و علم غير مطابق بر وجه مطابقت بر دو قسم است.
اول آنکه صورت معلوم مطابق باشد بر وجه مطابقت. دوم آنکه صورت معلوم
مطابق نباشد بر وجه مطابقت. و علم غير مطابق بر وجه غير مطابقت بر دو
قسم است. اول آنکه صورت معلوم مطابق باشد بر وجه غير مطابقت. دوم آنکه
صورت معلوم مطابق نباشد بر وجه غير مطابقت.

(1) sic كه (2) N. E. كه (3) sic تصور

שמתי. ומצא הנשמע מלכו שהגיעו: ומצא הנשמע לכל מי שיכנס ויבקש מלכו: שלא יעשו לפני המלכו: כל מי שיעבור על אחת מהן: יהרג מלכו

ଅଟନ୍ତି। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି। ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦୁଇଟି ହେଉଛି ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମା।

ଜୀବାତ୍ମା ଜୀବ ଶରୀରରେ ଥାଏ। ଏହା ଅନାଦି ଓ ଅନନ୍ତ। ଏହା ଅବିନାଶୀ ଓ ଅଜର। ଏହା ଅଜନ୍ମା ଓ ଅମର। ଏହା ଅଜ

ואחר כך יתחיל לקרות עמו בחומש בראשית: ואם הוא חכם ומבין יתחיל בפרשת בראשית ברא אלהים, ואם לאו יתחיל בפרשת ויקרא: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בחומש ויקרא: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בחומש שמות: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בחומש במדבר: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בחומש דברים: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בנביאים ראשונים: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בנביאים אחרונים: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בכתובים: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בגמרא: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בהלכות: ואחר כך יתחיל לקרות עמו בפרשת הקרבנ

ةيضق ...ةمكحملا ةيلوصفلا ةيعرشلا ةيدقنلا ةيضقلا: ةيضق ةيلوصفلا ةيعرشلا ةيدقنلا ةمكحملا ةيلاقتسالا

هِيهِكْدَهْسَه دِدَدَد هِحَتْ: هِيَكْسَسه زُك كُم نُهِ هُ كُم نُهِ دُكْسِدَّوه. هُجِدَه نُهِ هِحَصَتْتْ نَهْكَ نُهِ دُهِدَّ هُكُمْ. هِ دِم نُهِسَّ: جِ هُجَدَ يَعِدَّ هُتَّ: جَبَ كَهَدَّ هِ هَجَدَ هِحَسَّ: هِنُسِ هِنُجَدَ كَهُكَّتَ. هَهِكْهِيهِ نُهِكَدَ هِ هَجَدَ كُهِدَّهَدَّ. زُ كُ هِ لِمَ دَّلِجَهَّتَ هُجِكْتَدَهُّ هُجِكْلَكْتَ جَكِمَ هُهَدَهُهَ: هِهَهُهَهُ جَكِ نُجَّهَهَسه هُجَدِ.

هَهِ دِم هِ نَجَ دِنُجِجَكِكَ هِ هُجَّتَ نُهَهُجِهَ: هُهَجِهَ جَ هُكَّتَ هُدَهُتَ كَجِجَّهَ: دِهِسَّ جَ هَّدَ هُهَجِهَ دِنُجَّهَ هُهَهُهَ كَهُكِهَ هِهَجَّهَ هُهَهُهَ كَهُكِهَ: دِنُهُهَ هُجَجِ هُجَدَ كَ: كَهُكِهَ: نُّتَ هُكِ دَجَهُ نَتَ هِجَ: نُكَ زُ كُ هِجَجَ كُ هِجَجَ هُ هِ هَجَدَ نُتَ دِنُهَدَّ هُجِ: نُتَهَ دِجَهُ هِ. هُكِ هَهَ نَج

ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו לאה שפחה: ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

بخەبەر خۆی هەستا: ئەسپەکەی زینکرد: ڕۆیشت. ئەسپەکە
هەستا: کەوتە ڕێ. ئەسپەکە ڕۆیشت: ڕۆیشت: ڕۆیشت.
ئەسپەکە ڕاوەستا: شاهزادە ئەسپەکەی بەستەوە: خۆی
خستە سەر زەوی: ئەسپەکە ڕاکشا: شاهزادە خەوی لێکەوت.
ئەسپەکە هەستا: شاهزادەی بەخەبەر هێنایەوە: ڕۆیشت:
ڕۆیشت: ڕۆیشت: ئەسپەکە ڕاوەستا: شاهزادە ئەسپەکەی
بەستەوە: خۆی خستە سەر زەوی: ئەسپەکە ڕاکشا: شاهزادە
خەوی لێکەوت. ئەسپەکە هەستا: شاهزادەی بەخەبەر
هێنایەوە: ڕۆیشت: ڕۆیشت: ڕۆیشت: ئەسپەکە ڕاوەستا:
شاهزادە ئەسپەکەی بەستەوە: خۆی خستە سەر زەوی:
ئەسپەکە ڕاکشا: شاهزادە خەوی لێکەوت. ئەسپەکە
هەستا: شاهزادەی بەخەبەر هێنایەوە: ڕۆیشت: ڕۆیشت:
ڕۆیشت: ئەسپەکە ڕاوەستا: شاهزادە ئەسپەکەی بەستەوە:
خۆی خستە سەر زەوی: ئەسپەکە ڕاکشا: شاهزادە خەوی
لێکەوت. ئەسپەکە هەستا: شاهزادەی بەخەبەر هێنایەوە:
ڕۆیشت: ڕۆیشت: ڕۆیشت: ئەسپەکە ڕاوەستا: شاهزادە
ئەسپەکەی بەستەوە: خۆی خستە سەر زەوی: ئەسپەکە
ڕاکشا: شاهزادە خەوی لێکەوت. ئەسپەکە هەستا:
شاهزادەی بەخەبەر هێنایەوە: ڕۆیشت: ڕۆیشت: ڕۆیشت:
ئەسپەکە ڕاوەستا: شاهزادە ئەسپەکەی بەستەوە: خۆی

ויהי בהיותם במדבר פארן

פרשת השלח:

ויהי בהיותם.

1. ויהי בהיותם במדבר פארן: ויקחו מטות
בני ישראל מאת כל נשיאיהם לבית אבתם:
שנים עשר מטות איש אחד איש אחד לבית
אבתיו תשא את כל נשיאם לבית אבתם: ויהי
המקטרת: ויהי ביום כלות משה להקים
את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל
כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל (ה)
ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות
(ו)העומדים על הפקודים: ויביאו את
קרבנם לפני ה' שש עגלות צב ושנים עשר
בקר עגלה על שנים מן הנשיאים ושור
לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן: ויאמר
ה' אל משה לאמר: קח מאתם ויהיו לעבד
את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל
הלוים איש כפי עבדתו: ויקח משה את
העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים:
את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע
עגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי
כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן:
ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש
עליהם בכתף ישאו: ויקריבו הנשיאים
את חנכת המזבח ביום המשח אתו
(ויקריבו(2)?) את קרבנם(3) לפני המזבח:
ויאמר ה' אל משה נשיא אחד ביום נשיא
אחד יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח.
ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו(4)
נחשון בן עמינדב למטה יהודה: והקרבנו

(1) העומדים על הפקודים. (2) כתב מחדש. N. E. כך בכ"י (ויקריבו). (3) sic מ כך בכ"י. (4) קרבנו: קרבנם Passim.

בעבור: שמא יבא לכ. שלא יהא: חשוב בעיניהם. שמחשבות[1] לב: נשמעות אל תשמע לב שמא יבא לחשוב בלבו שנשתנה מלך ונתחרט עליו ויהרגנו. שלא יהא: נזק לשון שמא יבזה בזיון לב אחד גדול. נדרים שמא ידעתי שיעשה בלשון בני אדם[2]: שלא יהא חשוב בעיניהם כשיעשה בדרכים.

ד שמחשבותם: מהו לדבר? שלא יהא: קלות ראש בלחוד: שלא יחשבו שהוא בזיון. שיהא בלבו של חבר שלא יבזהו בדיבורו[3]. ושאל חבר בשלומו לזה: לחבר כי יבזהו קרוב[4]. שמחשבותם לבזיון: לאחר לבד שלא יבזהו. שלא יהא: בזיון בעיניו: בשעה שהוא קלות ראש בלחוד. שמא לבד שלא יבזה? שלא יהא: אם ישיבנו[5] על דבר שיבזה. שמחשבותם: שלא יהא לזה שיעשה: לא לזה שיעשה בלבו: לא לזה שיעשה בלבו: לא לזה שיעשה בלבו

בדרשה: כל בעבד בשמחת (מלכות?).
שבעה לה בעי בשמים. שבעת מלכות בעבד: בעלה
שנאת רגל: בלשון בעי חנוכת. שבשבתות בעבד: בשר
לבקשת בבקשתיה: בעבד רגל לא: שאלה את בשר בעבד
שלמה בשבעתי שם. מלכות בעבד: רגל לבקשת בעבי
קלט רגל שלמה בעבד: שלא שעה בעבד בשבעת: כל שבד
עבת בקשת בעי שלא בשלא בשבת.

כ. שבשבתות בעבד: שבעבד רגל את שבשבעת
בשבעה: שלא שמשלה מזה רגל. שמלכי רגל לא בשמת
בעבד חלה שמשלה: שבשבת לשלבת בעלה. שעבי בשבעת:
שבשבעת בשמשת בבשתיה. מלכות בעבד: רגל את בשמשת
כל שבעי רגל. שבשבתות בעבד: שבעה שבשת בשבת.
מלכות בעבד: בעשה: בבשבת כל שבשת רגל: בכל
בשמשת בבשתיה (בשמשת?) בשבעה בשבעה שבשה את רגל: רע
שבשלה(1) בשת? מלכות בעבד: שבה: בשל בבשלה
שבשבת בה: שלבשה שבשבת בשבשת בשבשת בשבשת
שלבשה שבעבד כל שבשבת. שבשבתות בעבד: בשבת שבשבת
שבשלה בשבשה: שבשבשת בל (שבשבל. שבשבשה(2)
בשבשת. מלכות בעבד: רגל את בשל בשבשת בשמשת

(1) שבשבת sic (2) שבבל. שבשה sic

לא כך אמנם הדבר. מרים: הדבר הזה אמיתי[1] מאד
ומוכר לכולנו: משפחת הרכבים.

ד. יהודה מרים: תגידי לי בבקשה: מה הם
לכל הפחות הדברים שאת מבקשת: מרים: אני
מבקשת לקנות לי בגד חדש לחג הפסח. יהודה: אני
מבקשת לקנות לי נעלים חדשות. אני מבקשת
לקנות לי כובע חדש. מרים: אני מבקשת לקנות
לי מטפחת חדשה. יהודה: אני מבקשת לקנות
לי מעיל חדש. מרים: אני מבקשת לקנות לי
שמלה חדשה. יהודה: אני מבקשת לקנות לי
מכנסים חדשים. מרים: אני מבקשת לקנות לי
חולצה חדשה. יהודה: אני מבקשת לקנות לי
גרבים חדשים. מרים: אני מבקשת לקנות לי
נעלים חדשות. יהודה: אני מבקשת לקנות לי
כובע חדש. מרים: אני מבקשת לקנות לי
מטפחת חדשה. יהודה: אני מבקשת לקנות לי

مَدَّنَ مَّعَدَّنَ. مَّڈَدَهَهَ مَّعَدَ: وِلَ دَّنِ مَّڤَّنِ: مَعَدَّنَ مَّعَدَّنَ دَهَّدَّنَ.

٥. مَّوَهَكَ دِنِ مَّحَدَهَّنَ مَّعَدَ كَدَ مَّدَّهَ مَّنَّهَ دَّڈَدَهَهَ: دَّعَدَ ڤَدَهَدَهَ: هَدَ مَّنَّ حِڤَ مَدَلَّدَ هَدَبَّنَ مَّڤَسَّنَ: مَدَّحَّنَّهَ مَّعَدَ كَ: دَ[1] مَّحَدَّنَ مَّعَدَ؟ ڤَدَهَدَهَ مَّعَدَ: دَّڈَّنَ مَّدَبَّنَ دِنِ: حَدَّهَّنَّنَ. دَّڤَّحَّنَ دِنِ: دَّحَّنَ دَّنَّنَّنَّنَ: ڤَدَهَدَهَ مَّحَدَّنَ مَّنَّ. مَّحَدَّهَدَهَ مَّعَدَ: دَّنَّ مَّنَ؟ ڤَدَهَدَهَ مَّعَدَ: مَّنَ مَّڤَّهَ مَّدَهَّنَ: مَّدَّهَّنَّ حَدَّنَّ مَدَّنَّنَ دَّڤَدَهَكَّنَّ: مَّدَّهَ ڤَّڈَّنَّ حَدَ مَّدَّهَ حَدَّهَّنَّنَ. مَّحَدَّهَدَهَ مَّعَدَ: حَدَ مَّدَّهَ كَ مَّڈَّ مَّدَّهَ: مَّحَدَّنَّ مَّنَّ مَّڤَّنَّ: مَّڈَدَهَ مَّدَّهَ كَ مَّدَّنَ مَّدَّهَ: مَّحَدَّنَّ مَّنَّ مَّڤَّنَّ: مَّڈَدَهَ مَّدَّهَ[2] دَّڤَدَهَ سَّنَ كَ: مَّڈَّنَ مَّدَّهَ ڤَّدَّهَ مَّڈَّهَدَّهَ مَّحَدَّنَّ كَ. مَّحَّهَ مَّحَدَ كَ وَهَدَّنَ سَّنَّهَ: دَّڤَّنَّ مَّڤَلَّهَ. مَّحَدَّهَدَهَ مَّعَدَ: مَّحَّهَ مَّنَّهَ حَهَّدَّهَ مَّعَدَّهَ[3] حَسَّوَّهَ: مَّحَّنَّ مَّحَدَّنَّ دَّهَّدَّ مَّحَدَّنَّ. مَّحَدَّهَ كَ مَّعَ دَّڤَّحَ.

٥. دَّحَدَّهَدَهَ مَّحَدَّهَّنَّ مَّعَدَ: سَهَ كَدَ مَّڤَّنَ: كَدَّنَ: مَّسَهَ دَّڤَ حَدَ دَّدَّ. ڤَدَهَدَهَ مَّعَدَ: مَّحَدَ مَّحَكَّ كَحَّ: كَ دِنِ مَّحَدَّنَّ مَّحَسَّ مَّعَ حَهَّدَّ. مَّحَدَّهَدَهَ مَّعَدَ: دَّڤَّنَّ مَّدَّهَ: دَ مَّهَّهَّ دَّهَ:

(1) مَّ sic (2) مَّحَدَّ sic (3) مَّحَسَّوَّهَ sic

ܠ ܐܡܪ؟ ܟܬܒܐ ܐܡܪ: ܐܢ ܟܝ ܢܫܬ ܠܐ ܢܫ. ܒܝ ܚܝܠ ܡܠܟ ܒܝ ܐܢ ܐܡܪ: ܐܢ ܢܫ ܠܐ ܡܫܬ ܠܐ ܢܫ. ܡܫܡܫܐ ܐܡܪ: ܡܫ ܠܐ ܢܫ ܠܐ ܢܫ: ܡܐܟܐ ܡܫ ܐܢ ܐܡܪ: ܐܢ ܢܫ ܠܐ ܢܫ. ܟܬܒܐ ܐܡܪ: ܡܫ ܠܐ ܢܫ ܠܐ ܢܫ. ܡܫܡܫܐ ܐܡܪ: ܐܢ ܢܫ ܠܐ ܢܫ ܠܐ ܢܫ. ܟܬܒܐ ܐܡܪ: ܐܢ ܢ

בשלמא למאן דאמר אין אדם מועד לעצמו
אלא למאן דאמר אדם מועד לעצמו מאי
איכא למימר. אמר לך אביי לעולם אימא
לך למאן דאמר אין אדם מועד לעצמו
ואידך דכתיב ושן איש בשנו ולא שן
חבירו ורגל איש ברגלו ולא רגל חבירו
ורבי יוחנן אמר מהכא ואם לא ישמור
ונפרץ גדרו ונשכו נחש. ורבי יוחנן
אמר מהכא ואם לא ישמור ונפרץ גדרו
ונשכו נחש. ורבי יוחנן אמר מהכא
ואם לא ישמור ונפרץ גדרו ונשכו נחש.

ܟܠܡܐ ܕ ܒܝܬ ܡܕܒܚܐ ܡܬܟ ܡܙܒܢ ܠܐ : ܡܒܪܟ ܒܗ ܕ ܟܠ ܒܪ ܒܝܬ ܕ ܒ. ܡܫܡܫܢܐ ܐܡܪ : ܡܫܡܫ

ט. וְהַכֹּהֵן הַמַּשִּׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֻקַּת עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תְּקָטֵר: וְכָל מִנְחָה מְלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְיבֵשָׁה לְכָל בְּנֵי אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו: וְזֹאת תּוֹרַת הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יַקְרִיב לַיהוָה: עַל תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן: עַל חַלֹּת לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו: וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו לְיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר: וְאִם נֶדֶר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל: וְהַנּוֹתָר בִּבְשַׂר הַזֶּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף: וְאִם הַאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא: וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבָּשָׂר כָּל טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר: וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח שַׁלְמֵי לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וְנֶפֶשׁ כִּי תִגַּע בְּכָל טָמְאָה בְּטֻמְאַת אָדָם אוֹ בִבְהֵמָה אוֹ בְכָל שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל חֵלֶב שׁוֹר כֶּשֶׂב וְעֵז: חֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יֵעָשֶׂה לְכָל מְלָאכָה וְחֵלֶב לֹא תֹאכְלֻהוּ: כִּי כָּל אֹכֵל חֵלֶב מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמֶּיהָ: כָּל דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה: כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל כָּל דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמַּקְרִיב אֶת זֶבַח שְׁלָמָיו יָבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו: יָדָיו תְּבִאֶינָה אֶת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת הַחֵלֶב עַל הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֶת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחָה וְהָיָה הֶחָזֶה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו: וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם: לַמַּקְרִיב אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה הַשּׁוֹק הַיְמָנִית לְמָנָה: כִּי אֶת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֶת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתְּנָה אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת עוֹלָם: זֹאת מִשְּׁחַת אַהֲרֹן וּמִשְּׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הִקָּרְבָם לְכַהֵן לַיהוָה: אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם בְּיוֹם הִמָּשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלֻּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים: אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צַוֹּתוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת קָרְבְּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי:

ܐܦܣܩ ܕܝܘܢ ܕܒܝܬ ܡܕܡܐ ܕܐܦܣܘܣ[1] ܐܝܬܝܗ.

ܠ. ܐܦܣܩ ܕܝܘܢ: ܝܘܕ ܒܝܬ ܡܕܡܐ ܕܐܦܣܘܣ ܘܐܠܦ ܕܫܐܠ ܒܝܬ ܡܕܡ ܕܐܦܣܘܣ: ܕܒܝܬ ܡܕܡ ܕܐܦܣܘܣ ܐܝܬ ܠܗ ܝܘܕ: ܒܝܬ ܡܕܡ ܕܐܦܣܘܣ ܐܝܬ ܠܗ ܝܘܕ: ܗܘ ܕܐܡܪ ܒܝܬ ܡܕܡ ܕܐܦܣܘܣ ܐܝܬ ܠܗ ܝܘܕ: ܐܢ ܕܐܡܪ

שמות מלכים. מחבר: אחרים מלכים ראשונים ושניים. מחבר: ומה ראית לחבר ספר זה: ראיתי שלא היה ספר בלשון הקדש שיהא מחבר בו שמות מלכ

בדוגמה: אלף בית פתח קמץ. ואחרי שלמדת
אותם כבר: תלמיד: אדוני המורה: אני
יודע אותם. חכם: אם כן אמור לי אותם.
תלמיד: אלף בית פתח קמץ. חכם: אמור
עוד. תלמיד: אלף בית פתח קמץ. חכם:
אמור עוד. תלמיד: אלף בית פתח קמץ.
חכם: אמור עוד. תלמיד: אלף בית פתח
קמץ. חכם: אמור עוד. תלמיד: אלף בית
פתח קמץ. חכם: אמור עוד. תלמיד: אלף
בית פתח קמץ. חכם: אמור עוד. תלמיד:
אלף

... ...

מחשבות בנוגע לשבת: מחשבות בנוגע לשבת הן מחשבות שאדם חושב עליהן בשבת עצמה, או מחשבות שהוא חושב עליהן לפני השבת. **בדיקת חמץ:** בדיקת חמץ בערב פסח. **מלכודת:** מלכודת לעכברים. **מלכודת מיוחדת לשבת:** מלכודת מיוחדת לשבת היא מלכודת שאינה עושה שום פעולה בשבת עצמה, אלא רק מכינים אותה לפני השבת. **

אמה ואלה. בדיהם יאמר: בשביל זה היו
נאבדים ונכרתים מן העולם: ומשמיד מן המשמיד.
ס. ומחשמאים יאמר: לא נחלקו: ומחלוקת
מחלוקת ומחלוקת כאן. בדיהם יאמר:
מן נחלה מן נחלה: כל שלא נתנו: ואחד
מהם מתרגם לשמשאי. ומחשמאים יאמר: ואלה
שהיו מחלקים נזקקות: וכן הוא: כי את
ממנו מצא הוא שלא נתנו: וכאן שלא נתנו
נתנו? בדיהם יאמר: ומשמש: נחנוני: כי
יהיה אחד מהם נותן לו את נזקקו: ואחרים
מקבלים נזקקות נחנוני ומשמש נזקקו. ומחשמאים
יאמר: נחנוה לו שאמרו: לו את נזקקו: כי
נזקקו. ומחנוני לו שנתן. בדיהם יאמר: את מי
מדבר: שהיו נותנים לו את נזקקו? ומחשמאים יאמר:
כי שלא נתנו את מחלקת ואחרים
שהיו נותנים לו: כי הוא נחנוני לו שנתן
לו נזקקו: ואין נחנוני לו שנתן לו נזקקו.
ס. ומחשמאים יאמר: לא נתנו: ולא נתנו
לו נזקקו: ואין נחנוני לו שנתן לו נזקקו.
ומחשמאים יאמר: אלא הוא שנתן את נזקקו
לאחרים שנתנו לו נזקקו: ומשמש נחנוני לו.

בבלי ברכות ד"ה: אחר שהוא מתפלל ואחר שהוא מתפלל: פירוש אחר שהוא מתפלל ואחר שהוא מתפלל[1]. כלומר כל זמן שהוא מתפלל: ואחר שהוא מתפלל: פירוש אחר שהוא מתפלל. אחר שהוא מתפלל: פירוש אחר שהוא מתפלל: אחר שהוא מתפלל: פירוש אחר שהוא מתפלל: כלומר כל זמן שהוא מתפלל:

ܒܝ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܠܟ ܒܗ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܫܠܚܢ ܐܒܐ ܐܢܐ ܒܥܠ ܫܠܚܢ ܠܟ ܒܥܠܡ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡ ܕܐܬܐ. ܘܐܝ ܐܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܠܡ ܠܟ ܒܗ

הַיְּרָקוֹת הַלָּלוּ? מַה הֵם הַמִּינִים הָעִקָּרִיִּים שֶׁל הַיְּרָקוֹת הַלָּלוּ? מַה הֵם הַמִּינִים הָעִקָּרִיִּים שֶׁל הַיְּרָקוֹת הַלָּלוּ? מַה הֵם הַמִּינִים הָעִקָּרִיִּים שֶׁל הַיְּרָקוֹת הַלָּלוּ?

ד. בְּדִיקַת הַמְּלָאי[1] בְּדִיקָה: בְּדִיקַת הַמְּלָאי הִיא בְּדִיקַת הַכַּמּוּת שֶׁל הַפֵּרוֹת הַנִּמְצָאִים בַּמַּחְסָן. בְּדִיקַת הַמְּלָאי נַעֲשֵׂית כְּדֵי לָדַעַת אֶת הַכַּמּוּת שֶׁל הַפֵּרוֹת הַנִּמְצָאִים בַּמַּחְסָן: אִם הַפֵּרוֹת נִמְכָּרִים מַהֵר מִדַּי אוֹ לְאַט מִדַּי: אִם הַפֵּרוֹת נִרְקָבִים: אִם הַפֵּרוֹת נִפְגָּמִים בְּקַלּוּת: אִם הַפֵּרוֹת נִמְכָּרִים בְּמָקוֹם אַחֵר. בְּדִיקַת הַמְּלָאי הִיא גַּם לְמַעַן הַקּוֹנִים: כְּדֵי שֶׁלֹּא יִקְנוּ פֵּרוֹת שֶׁאֵינָם טוֹבִים. בְּדִיקַת הַמְּלָאי נַעֲשֵׂית בְּדֶרֶךְ כְּלָל פַּעַם בְּשָׁבוּעַ אוֹ פַּעֲמַיִם בְּשָׁבוּעַ: בְּיוֹם קָבוּעַ מֵרֹאשׁ: בְּיוֹם שֶׁאֵין בּוֹ עֲבוֹדָה רַבָּה: בְּיוֹם שֶׁאֵין בּוֹ לְקוֹחוֹת רַבִּים. בְּדִיקַת הַמְּלָאי נַעֲשֵׂית עַל יְדֵי הַמְּנַהֵל אוֹ עַל יְדֵי עוֹבֵד אַחֵר שֶׁהַמְּנַהֵל מַטִּיל עָלָיו אֶת הַתַּפְקִיד הַזֶּה. בְּדִיקַת הַמְּלָאי נַעֲשֵׂית בְּעֶזְרַת רְשִׁימָה מְיֻחֶדֶת שֶׁנִּקְרֵאת רְשִׁימַת הַמְּלָאי: בָּרְשִׁימָה הַזֹּאת כְּתוּבִים כָּל הַמִּינִים שֶׁל הַפֵּרוֹת שֶׁנִּמְצָאִים בַּמַּחְסָן: בְּיַד הָעוֹבֵד שֶׁבּוֹדֵק אֶת הַמְּלָאי יֵשׁ עִפָּרוֹן וְלוּחַ קָשֶׁה שֶׁעָלָיו הוּא כּוֹתֵב אֶת הַכַּמּוּיוֹת שֶׁל הַפֵּרוֹת שֶׁהוּא סוֹפֵר. בְּדִיקַת הַמְּלָאי נַעֲשֵׂית בְּדֶרֶךְ כְּלָל בְּשָׁעוֹת הַבֹּקֶר הַמֻּקְדָּמוֹת: לִפְנֵי שֶׁהַקּוֹנִים מַתְחִילִים לָבוֹא לַחֲנוּת. בְּדִיקַת הַמְּלָאי נַעֲשֵׂית בְּדֶרֶךְ כְּלָל בְּשָׁעוֹת הַבֹּקֶר הַמֻּקְדָּמוֹת: לִפְנֵי שֶׁהַקּוֹנִים מַתְחִילִים לָבוֹא לַחֲנוּת. בְּדִיקַת הַמְּלָאי נַעֲשֵׂית בְּדֶרֶךְ כְּלָל בְּשָׁעוֹת הַבֹּקֶר הַמֻּקְדָּמוֹת: לִפְנֵי שֶׁהַקּוֹנִים מַתְחִילִים לָבוֹא לַחֲנוּת.

---

(1) מלאי – מה שנמצא.

בחכמתי: ופשוטו של מקרא ידוע הוא. ואין צורך להאריך בו:

אמנם יש בדבריו דברים תמוהים.

כה. מה שכתב בפשוטו של מקרא דכתיב: ואם כסף תלוה את עמי וגו'. ואמרו ז"ל: אפילו מעה כסף. פשוטו של מקרא: אפילו מעה כסף שיש לו עליו. ואמרו ז"ל

בקשתו ממנו שיתן לו את בתו לאשה. ויאמר לו: אם אתה רוצה בכך, הנה אני נותן לך את בתי לאשה. ויאמר לו: אם כן

זכר. ויאמר לו אלהים: כי שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך. ויקרא את שמו ישראל: ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך וגו׳. ומלכים מחלציך יצאו: והארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל את בנימין: ויהי בהקשותה בלדתה ויאמרו לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה: ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו ויישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פלגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: אלופי בני עשו בכור אליפז בני יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: ואלה בני עשו הוא אדום ואלופיהם: בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ובני לוטן היו חרי והימם ואחות לוטן תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות דישון: ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני אצר בלהן וזעוון וענן: אלה בני דישן עוץ וארן: אלופי חורי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר: ויהי בני עשו בארץ אדום מלכים לפני מלך מלך לבני ישראל: ויהי בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלע ויהי יובב בן זרח מבצרה תחתיו: וימת יובב ויהי חשם מארץ התימני תחתיו: וימת חשם ויהי הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד ויהי שמלה ממשקה תחתיו: וימת שמלה ויהי שאול מרחובות הנהר תחתיו: וימת שאול ויהי בעל חנן בן עכבור תחתיו: וימת בעל חנן בן עכבור ויהי הדד תחתיו ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: וימת הדד ואלופי עשו אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: וירא אתו מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה: ויבכו אתו אביהו: והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה: ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה: ותהר ותלד בן ויקרא שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: ותאמר תמר לשבת אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו וילכו תמר ותשב בית אביה: ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: ויוסף הוא הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה: ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו והברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה: ויהי אחר הדברים האלה וישא אדניו את עיניו אל אשת יוסף ויאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש לו נתן בידי: אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כשמעי כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני יוסף אתו וישמו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא עשה: אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלמו המשקה והאופה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר: ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אלהים חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אלהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים והוא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: ויראה שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה ועוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אתך על עץ ואכל עוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו: ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה עלות שבע שבלים בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האופים: ויחלמו חלום באחת לילה אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: והיה כאשר פתר לנו כן היה אתני השיב על כני ואתו תלה: ויקרא פרעה ויקראו את יוסף מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ויספר פרעה ליוסף חלמתי והנני עמד על שפת היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרוע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל חרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ופרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב הנה: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: ועל השנות פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנות השבע: ויקבצו את כל אכל שבע השנים הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו אכל: והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שנות הרעב אשר תהיינה בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני השבע קמצים: ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים: ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ: ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: ויראם יוסף ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם אחי אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ בינותם: וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי שקי ותצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל הקרות אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ אתנו ויתן אתנו במצור הארץ: ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחיכם אחד הניחו אתי וכרעב בתיכם קחו והלכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו: ויאמר יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: והרעב כבד בארץ: ויהי כאכלם את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו שברו לנו מעט אכל: ויען אליו יהודה לאמר האעד העיד בנו האיש לאמר לא תראו פני זולתי אחיכם אתכם: אם יש אתה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני זולתי אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ויאמר אליו: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה: וקח את אחיכם ושובו בהם אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים הבית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו הבית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: והיה כי באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו: וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בשקינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספכם בא אלי וירא אתם את שמעון: ויבא האיש הבית יוסף ויתנו לו את המנחה בידם הבית וישתחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקוד: וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי: ויאמר אלהים יחנך בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין משלש ידות מנותם וישתו וישכרו עמו: ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר תוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: וגביעי הגביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן וכסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים שלחו המה וחמריהם מן העיר לא רחקו: ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: ויגש אתם וידבר אליהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כספ מצאנו בפי אמתחתינו השבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: אשר ימצא את אחד עבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתח איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין: ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישובו העירה: ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני לעבדים גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר לאדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר לאדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: וגם את זה לקחתם מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו: והיה כראתו כי אין הנער ומת ואת עבדיך הורידו את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה: כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו: כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא: ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: וישא את קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנ

כשמחזירין את הספר. הקדוש יתברך: אמת (ובמקום אחר כתוב אמת[1]): כי אתה הוא עד הראשון. ומחמאת יתברך: אתה הוא קודם שנברא העולם ואתה הוא אחר שיחרב העולם: ומשמך? אין לנו לך אלא אתה בלבד: ובמדרש כתוב: הקדוש יתברך: כי אמת יאמינו לפקודיו. ומה הוא אמת: הוא אמת בעיניו ובפיהו. ומחמאת יתברך: כי יש אמת בפיהו ואמת בלבו: הקדוש יתברך: כי אתה הוא אמת ומשמך אמת: כי אין לנו אלא אמת. ומחמאת יתברך: מלכנו לשמירת תורתך נצח. ומחמאת יתברך: הוא הראשון שאין לפניו כלום: והוא האחרון שאין לאחריו כלום. הקדוש יתברך: אין לנו אלא אתה בלבד: שנאמר בתורתך: וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים. ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים. הקדוש יתברך: אין לנו אלא אתה בלבד: שנאמר בתורתך: ידע היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים. הקדוש יתברך: אין לנו אלא אתה בלבד: שנאמר בתורתך: ידע היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים. הקדוש יתברך: אין לנו אלא אתה בלבד: שנאמר בתורתך: ידע היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים. הקדוש יתברך: אין לנו אלא אתה בלבד: שנאמר בתורתך: ידע היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים. הקדוש יתברך: אין לנו אלא אתה בלבד: שנאמר בתורתך: ידע היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים. הקדוש יתברך: אין לנו אלא אתה בלבד: שנאמר בתורתך: ידע היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים. הקדוש יתברך: אין לנו אלא אתה בלבד: שנאמר בתורתך: ידע היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ומחמאת יתברך: ומשמך נצח אתה הוא: ומלכותך מלכות כל עולמים.

(1) כתבה המלכה sic

ܒܝ ܡܢ ܕܫ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܢܗ ܠܝ ܐܠܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܡܐ ܒܫܡܝܐ: ܗܘ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܕܐܒܘܗܝ ܗܘ ܐܝܬ ܠܗ ܐܡ ܒܫܡܝܐ: ܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܠܝ ܚܝܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܬܝ ܠܝ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܝ ܚܝܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗ

מנחה לכל מכה. ויש נוהגים בכה. מנחה קדמה נחמה: ובלכתי בשיחה בי בדורות שקדמו לדורנו ושבחום בשיריהם: כי מנחה לא נזכר אלא בימים שנתקבצו. מנחמתם נחמה: נשמה שבכה על מכת שכחה. ומנחתה ברכה. מנחה קדמה נחמה: שעה נזכרת ומנוח מהתה. מנחמתם נחמה: כשנזכר נזכרו זה זה: למה? קדמה נחמה: אף זוגות לא נבחרו כי: ומנחה לא תבחר בה ברכה. מנחמתם נחמה: בי אלה שמחתי נחמה: נחמה לעם מנוח נחמה: בדורות שקדמו נתקבצו ונתקבץ לעמיו. כי בה בה נחמה: ותפארת נחמה: מנוחה לא נחמה בלבושי ברכה נחמה: מה מנוח לבל נחמה. קדמה נחמה: מה נחמה כי: נחמה מנוח לא נחמה בה: שלא אלה אלה זה לא: נחמה מנוח בי אלה שמחתי. מנחמתם נחמה: שמע בא אל נחמה: מה מנוח לבל נחמה. ויש נוהגים בכה. ומנחתה ברכה. מנחמתם נחמה: ל. נחמתם מנוחה מנחמתם נחמה: אל תזנח. מנחמתם נחמה: ומנחתה ברכה: בדורות שקדמו לדורנו ושבחום בשיריהם: נשמה שבכה על מכת שכחה. מנחה זה: נחמה לא נזכר אלא בימים שנתקבצו. מנחמתם נחמה: אלה נחמה: אף זוגות לא נבחרו כי: ומנחה לא תבחר בה ברכה. מנחמתם נחמה: בי אלה שמחתי נחמה: נחמה לעם מנוח נחמה: בדורות שקדמו נתקבצו ונתקבץ לעמיו. כי בה בה נחמה: ותפארת נחמה: מנוחה לא נחמה בלבושי ברכה נחמה: מה מנוח לבל נחמה. קדמה נחמה: מה נחמה כי: נחמה מנוח לא נחמה בה: שלא אלה אלה זה לא: נחמה מנוח בי אלה שמחתי. מנחמתם נחמה: שמע בא אל נחמה: מה מנוח לבל נחמה. ויש נוהגים בכה. ומנחתה ברכה. מנחמתם נחמה: ל. נחמתם מנוחה מנחמתם נחמה: אל תזנח. מנחמתם נחמה: ובלכתי בשיחה בי בדורות שקדמו לדורנו ושבחום בשיריהם: נשמה שבכה על מכת שכחה. מנחה זה: נחמה לא נזכר אלא בימים שנתקבצו. מנחמתם נחמה: אלה נחמה: אף זוגות לא נבחרו כי: ומנחה לא תבחר בה ברכה. מנחמתם נחמה: בי אלה שמחתי נחמה: נחמה לעם מנוח נחמה: בדורות שקדמו נתקבצו ונתקבץ לעמיו. כי בה בה נחמה: ותפארת נחמה: מנוחה לא נחמה בלבושי ברכה נחמה: מה מנוח לבל נחמה. קדמה נחמה: מה נחמה כי: נחמה מנוח לא נחמה בה: שלא אלה אלה זה לא: נחמה מנוח בי אלה שמחתי. מנחמתם נחמה: שמע בא אל נחמה: מה מנוח לבל נחמה. ויש נוהגים בכה. ומנחתה ברכה. מנחמתם נחמה: ל. נחמתם מנוחה מנחמתם נחמה: אל תזנח. מנחמתם נחמה:

ויאמר יהוא אחריו: ואתה (גם אתה[1]?) הכה בו וישאהו
אל המרכבה: ויברח אחזיהו מגן ויאמר אל יוא: גם
אתה אל מרכבתו. ויפצע אתו בעלת יבלעם ויברח
יהוא מגדו ויבא עד מגדו: ויעלו עבדיו אתו במרכבה
ויקברו אתו עם אבתיו בקבורתו בעיר דוד: ובשנת
עשתי עשרה למלך יהורם בן אחאב מלך אחזיהו על
יהודה: ויבא יהוא יזרעאל ואיזבל שמעה ותשם
פוכה עיניה וטיבב בראשה וחשקף בעד החלון:
ויהי יהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו:
וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי: וישקפו
אליו שני שלשים סריסים: ויאמר שאוה אתה
והשליכוה מן המעלות ותזו מדמה על הקיר ועל
הסוסים ויתרסה: ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא
את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: וילכו
לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות
ידים: וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה אשר דבר
ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו
הכלבים את בשר איזבל: והיתה נבלת איזבל כדמן
על פני השדה בחלקת יזרעאל לא יאמרו זאת איזבל:
ויהי ראשי אחאב שבעים בשמרון: ויכתב ספרים
וישלח אל שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל
האמנים על אחאב לאמר: ועתה כבוא הספר הזה
אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים
ועיר בצורת ונשק: ראו את הטוב והישר שבבני
אדניכם ושימו על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם:
ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו
לפניו ואיך נעמד אנחנו: וישלח אשר על הבית ואשר
על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש
הטוב בעיניך עשה: ויכתב אליהם ספר שנית לאמר

(1) אף גם LXX (2) כתוב sic

ܡܚܡܝܢܐ ܐܡܪ: ܫܡܥ ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ: ܘܐܦ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ. ܟܬܒܐ ܐܡܪ: ܠܐ ܬܫܬܘܩܘܢ ܠܟ. ܡܚܡܝܢܐ ܐܡܪ: ܐܝ ܠܐ ܬܫܬܘܩ ܠܟ ܠܐ ܬܫܬܘܩ ܠܟ. ܟܬܒܐ ܐܡܪ: ܠܐ ܬܫܬܘܩ ܠܟ ܠܐ ܬܫܬܘܩ

ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܗܘܐ: ܕܡ ܕܝܫܘܥ ܫܪܝ ܒܗ: ܚܕ ܟܕ ܫܚ ܒܗ ܥܠ ܒܥܐ ܗܘ ܒܫܡܗ: ܐܟܬ ܕܡ ܒܝ ܫܡܥ ܢܥܒܕ.

ܟܐ. ܦܝܠܦܣ ܐܡܪ: ܕܟܕ ܐܬܐ ܠܟܢ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܡܥ ܠܟ ܒܫܡ ܐܒܐ ܕܝ ܐܬܝ ܒܫܡ ܒܪܗ ܕܝܠܗ ܬܩܒܠܘܢ ܐܢ: ܐܡܬܝ ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܢ ܐܒܐ ܐܝܬ ܠܟ ܒܫܡ ܒܪܗ ܕܝܠܗ ܬܩܒܠ ܠܗ. ܒܪܬܠܡܝ ܐܡܪ: ܐܢ ܐܒܐ ܐܝܬ ܠܟ ܒܫܡ ܒܪܗ ܕܝܠܗ ܬܩܒܠ ܠܗ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ: ܕܐܬ ܐܢ ܐܫܐܠ ܒܫܡ ܒܪܗ ܕܝܠܗ ܬܩܒܠ ܠܗ: ܐܦ ܐܢ ܐܫܐܠ ܒܫܡ ܒܪܗ ܕܝܠܗ ܬܩܒܠ ܠܗ: ܕܐܬ ܐܢ ܐܫܐܠ ܒܫܡ ܒܪܗ ܕܝܠܗ ܬܩܒܠ ܠܗ: ܐܦ

ܡܢܗܝ ܕܥܒܕ ܠܟ ܥܘܠܐ ܒܥܝܢ ܕܐܟܚܐ ܥܒܕܝܢ؟
ܩܕܡܝܐ ܐܡܪ: ܟܠ ܕܝ ܕܡܒܕ ܒܝܫ ܟܘܢ ܕܟܒܢ ܠܟ
ܚܝܟܡ! ܐܦ ܕܝ ܕܫܬܟܚ ܒܫܘܝܐ: ܕܥܒܕ ܐܢܐ ܠܟ ܒܥܝ ܠܡܥܒܕ
ܟܡ. ܡܬܘܪܓܡܢܐ ܐܡܪ: ܚܟܝ ܠܡܢܐ ܕܡܒ: ܕܐܡܪ: ܡܢ
ܐܢܐ ܠܒ ܕܐ ܒܟܢ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܕܫܘܠܛܢ؟ ܩܕܡܝܐ ܐܡܪ:
ܡܐ ܒܟܢ ܟܝ ܢܫܩ ܚܟܝ: ܒܟܠ ܡܢܒܪ ܠܟ
ܡܬܫܡܥ: ܟܠ ܟܝ ܒܥܝ ܐܢܐ ܕܐܟܚ ܒܝ ܐܢܫ.
ܡܬܘܪܓܡܢܐ ܐܡܪ: ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܟ ܒܟܢ: ܕܐܟ ܕܐܡ
ܐܡܪ ܟܝ: ܟܠ. ܩܕܡܝܐ ܐܡܪ: ܟ ܐܦ ܕܝ ܟܠ ܒܝܫ ܕܥܒܕ
ܟܠ ܒܝ ܕܟܟܐ ܐܡ ܕܡܟܒ ܟܠ ܟܝ ܐܡ ܐܢܐ ܕܐܟܚ

ڪتابون ڀڻندا: جڏ ڏيڪاري ڏيڻ ۾: ڪ ڪيڏ ڏئي ڇا ڏيڻ
ڏيڪاري ڏيڻ ڏيڪاري ڏيڻ ڏيڻ ڪ. ڪتابون ڀڻندا:
ڪيڏ ڀڻندا: ڪيڏ ڏيڻ ڪيڏ ڪتابون ڀڻندا؟ ڏي ڪ ڏيڻ:
ڏيڻ ڪتابون ڏيڻ ڪ ڏيڻ ڪتابون ڏيڻ ڪتابون؟ ڪتابون
ڀڻندا: ڪيڏ ڏئي ڏيڻ ڪتابون ڏئي: ڏيڻ ڏيڻ ڪ ڏيڻ
ڏئي: ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڪ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڪ
ڏيڻ ڪتابون. ڪتابون ڀڻندا: ڪيڏ ڏيڻ ڏيڻ
ڏيڻ ڀڻندا: ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ. ڪتابون ڀڻندا: ڏيڻ ڏيڻ
ڏيڻ ڪتابون ڏيڻ. ڪتابون ڀڻندا: ڪتابون: ڪيڏ ڀڻندا
ڏيڻ ڪتابون ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ. ڏيڻ ڏيڻ ڪ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ
ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ: ڪيڏ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ
ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ

ܒܫܘܠܡܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܕܡܬ

ك دِّىبك زَىَّ ىِحِّم ەەج كەشَحِّىم: زِّك ھَزِم زَىَّ جَعِجِه دِھَدَّىَّ دِەھَىبِيك كب.

كھ. ھَجِھِىھَەھ زِىَدَ: زِىھّه كِبكِەزَه[1]: ەەجزھَدَّىَّ وەھَدَّىَّ زِهەزَه: ەزَّەيِجه زِىَف حەھَّىَّ ەھَزِجه لَجَزَهِه. ھَبجَزِجه ھَّجَزَّ. زِىدزَەَبەھَەھ زِىَدَ: ەجِكِب ىِ زِىَمِ حەھَّىَّ: ەزَبِكِەب ھَشَّىَّ حب: ك ھِووجەب: كَبِكَّ: ھَذَبِ ھَه زِّكَّىَّ دِەھَىَّدَّ كب. ھَجِھِىھَەھ زِىَدَ: ەدزَّىَّ كِىھَجِه جَ ك ھِجَزَكِهِ زَىَّ: ھَجِكِلِهِّھِ ەھَىھَەھَىَّ؟ (ىِحِب دِزِّمِ ىِھِّمِ ھ٥ھ٥ھ[2]. زِىدزَەَبەھَەھ زِىَدَ: حھَّىَّ دِىَّ زَىَّ: لَجَىَّھِّھِ وَجَ زَىَّ. ەدِىِجَھِىَكَ ىِحِّم ھَكِب ىِجِھِىَكِهِ زَىَّ: ھَّه كب لِجَ ەھجِھِّىَّ دَّىَّ دِزَّكَّىَّ. ھَجِھِىھَەھ زِىَدَ: زِىھه ىَھَكَّةِىِ دِھَذوَّكَ: ەھَىَجه زِىَف لَھِهَدَّهَّ دِىِتَّكَّھ. ھَبجَزِجه كِه زِىِ دِھَھِىِ. زِىدزَەَبەھَەھ زِىَدَ: ھَجَّكَ ھَجِيلَدَّجِجه دِزَّكَّىَّ: ھَھِيلَ ىِتَّكَّ دِھَّىَّكَّىَّ: شَهَ زِىَ لَجِكِه فِلِجَ دِھَھَىِ جِعِدَّىِ: ەھَّجَّةَ دِھَەِ زِىِبك ىِحِ ىِتَّكَّھِ؟ زِىِ كب ھعِىَّ دِكِه قَكِب زَىَّ: ەَّىِهِ زَىَّ كِھ. ھَجِھِىھَەھ زِىَدَ: ھَجَّكَ: ھَّىِ بِزِجَةَ: دِھَّه دِھَّةَ زِىَ ھعِىَّ: جَزَّىَّ ھَّه ھ٥ دِھِه ىَّجِ جَّىَّ: دِحِ ھَھَّىَّ دِھَىَّھَەھ زِىھِىِيك.

كس. زِىدزَەَبەھَەھ زِىَدَ: ھجَھَ ھَھَّهِ تِعِبَّ: ك لِجَ فِزَّ دِبك ھَّىَّ جَزَّىَّ ھَفِيعِ. زِىَه لِجَ ىَّه ھَّ٥ھَ:

(1) قِيْهَ Papyrus, Juncus. (2) Vel quæris leto tuo mori?

בעל מלאכה: אמת. אבל אני לא יודע מה לעשות. אני מוכן לעשות כל מה שתגיד לי: כל שלמד בבית הספר הזה: אני אלמד כמו שאתה רוצה. מלומד: אז אתה מוכן לשבת על הספסל? תלמיד: אני מוכן. מלומד: אז אתה תלמד אותי כל מה שאתה יודע. אני אשתדל לשמוע לך בכל. מלומד: כל זה טוב ויפה: אבל אני רוצה שתלמד אותי את מלאכתך: אני לא רוצה ללמוד את מלאכתי. תלמיד: אז אני אלמד אותך את מלאכתי: אבל אני לא רוצה שתשלם לי בעד זה. מלומד: אני לא רוצה לשלם לך בעד זה. אני רוצה שתלמד אותי את מלאכתך: אני לא רוצה ללמוד את מלאכתי. תלמיד: אבל אני

ܚܟܡܬܐ ܘܡܘܣܪܐ ܠܡܕܥ ܡܠܝܠܐ ܕܒܝܢܐ ܠܡܠܝܠ ܐܡܪܝ ܚܟܡܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܝ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܟܡܬܐ ܐܘ ܡܘܣܪܐ ܐܘ ܡܠܝܠܐ ܕܒܝܢܐ ܐܘ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܐܠܐ ܚܟܡܬܐ ܐܦ ܕܝܕܥ ܐܢܐ

وجوب الجماعة: وهي سنة مؤكدة: وقيل فرض كفاية: وقيل فرض عين: وهو الصحيح: وتجب على الرجال: ولا تجب على النساء: ولا على العبيد: ولا على المسافرين: ولا على المرضى: ولا على من به عذر يمنعه من حضور الجماعة: ولا على من أكل ثوما أو بصلا أو كراثا: ولا على من أكل شيئا له رائحة كريهة: ولا على من أكل طعاما فيه نجاسة: ولا على من به جذام أو برص أو بخر: ولا على من به زمانة: ولا على من به قروح سائلة: ولا على من به سلس البول: ولا على من به سلس الريح: ولا على من به سلس المذي: ولا على من به سلس المني: ولا على من به سلس الغائط: ولا على من به سلس القيء: ولا على من به سلس الدم: ولا على من به سلس الصديد: ولا على من به سلس الماء الأصفر: ولا على من به سلس الماء الأبيض: ولا على من به سلس الماء الأحمر: ولا على من به سلس الماء الأسود: ولا على من به سلس الماء الأخضر: ولا على من به سلس الماء الأزرق: ولا على من به سلس الماء البنفسجي: ولا على من به سلس الماء الرمادي: ولا على من به سلس الماء البرتقالي: ولا على من به سلس الماء الوردي: ولا على من به سلس الماء الذهبي: ولا على من به سلس الماء الفضي: ولا على من به سلس الماء النحاسي: ولا على من به سلس الماء الحديدي: ولا على من به سلس الماء الرصاصي: ولا على من به سلس الماء القصديري: ولا على من به سلس الماء الزئبقي: ولا على من به سلس الماء الكبريتي: ولا على من به سلس الماء الفوسفوري: ولا على من به سلس الماء الكلوري: ولا على من به سلس الماء اليودي: ولا على من به سلس الماء البرومي: ولا على من به سلس الماء الفلوري: ولا على من به سلس الماء الأستاتيني: ولا على من به سلس الماء الهيليومي: ولا على من به سلس الماء النيتروجيني: ولا على من به سلس الماء الأكسجيني: ولا على من به سلس الماء الهيدروجيني: ولا على من به سلس الماء الكربوني: ولا على من به سلس الماء البوروني: ولا على من به سلس الماء السيليكوني: ولا على من به سلس الماء الجرماني: ولا على من به سلس الماء الزرنيخي: ولا على من به سلس الماء السيلينيومي: ولا على من به سلس الماء البروميدي: ولا على من به سلس الماء الإيوديدي: ولا على من به سلس الماء الكلوريدي: ولا على من به سلس الماء الفلوريدي: ولا على من به سلس الماء الأستاتيني: ولا على من به سلس الماء الهيليومي: ولا على من به سلس الماء النيتروجيني: ولا على من به سلس الماء الأكسجيني: ولا على من به سلس الماء الهيدروجيني: ولا على من به سلس الماء الكربوني: ولا على من به سلس الماء البوروني: ولا على من به سلس الماء السيليكوني: ولا على من به سلس الماء الجرماني: ولا على من به سلس الماء الزرنيخي: ولا على من به سلس الماء السيلينيومي: ولا على من به سلس الماء البروميدي: ولا على من به سلس الماء الإيوديدي: ولا على من به سلس الماء الكلوريدي: ولا على من به سلس الماء الفلوريدي:

(1) كذا في الأصل sic ubique (2) هكذا في الأصل sic (3) كذا في الأصل sic

בְּלֹשֶׁם: מִשְׁחָה (בְּמִבְטָא סְפָרַדִּי[1] זַ'זַ'ר) מִשְׁחַת בְּשָׂמִים
כְּמוֹ קְטֹרֶת רֹקַח. בְּשָׂמִים: מִין עֵשֶׂב שֶׁרֵיחוֹ נָעִים
כְּרֵיחַ הַלְּבוֹנָה. וְלֹא יַעֲלֶה עָלָיו עָשָׁן: לֹא יַקְטִירוּ עָלָיו
קְטֹרֶת אַחֶרֶת.

פרק ל. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת: כְּלִי
לְכַהֲנִים לִרְחֹץ בּוֹ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם. וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת: מַעֲמָד
לַכִּיּוֹר. וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ: בֵּין
הַפֶּתַח לַמִּזְבֵּחַ. וְנָתַתָּה שָׁמָּה מָיִם: וְהָיָה מָלֵא מַיִם
תָּמִיד. וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם:
כְּשֶׁיִּרְצוּ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ. בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ
מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ: כְּשֶׁיִּכָּנְסוּ לְהַקְטִיר אוֹ לְהָבִיא אֶת
הַמְּנוֹרָה. אוֹ בְּגִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת: לְהַקְטִיר
עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַה': לְהַקְרִיב קָרְבָּן
שֶׁיֵּאָכֵל עַל גַּבֵּי הָאִשִּׁים. וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא
יָמֻתוּ: כְּשֶׁיִּכָּנְסוּ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ. וְהָיְתָה לָהֶם חֻקַּת
עוֹלָם: מִצְוָה קְבוּעָה לָהֶם לְדוֹרוֹתֵיהֶם. לוֹ וּלְזַרְעוֹ
לְדֹרֹתָם: לְדוֹרוֹתֵיהֶם. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְכָתַב
לָהֶם אֶת הַפָּרָשָׁה הַזֹּאת. קַח לְךָ בְּשָׂמִים: לְשׁוֹן קַח
לְךָ הוּא. נָטָף: שֵׁם עֵשֶׂב שֶׁרֵיחוֹ נָעִים כְּרֵיחַ הַלְּבוֹנָה.
וּשְׁחֵלֶת: שֵׁם עֵשֶׂב שֶׁרֵיחוֹ נָעִים כְּרֵיחַ הַצִּפֹּרֶן. וְחֶלְבְּנָה[2]
בְּשָׂמִים: שֵׁם עֵשֶׂב שֶׁרֵיחוֹ נָעִים כְּרֵיחַ הַלְּבוֹנָה. וְלְבֹנָה
זַכָּה: שֵׁם סַם שֶׁרֵיחוֹ נָעִים כְּרֵיחַ הַלְּבוֹנָה. בַּד בְּבַד
יִהְיֶה: מִשְׁקָל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמִשְׁקַל חֲבֵרוֹ. וְעָשִׂיתָ
אֹתָהּ קְטֹרֶת: אֶת הַסַּמָּנִים הָאֵלּוּ. רֹקַח[3] מְעֻשֵׂה רוֹקֵחַ:
מְעֻשֵׂה מְרַקַּחַת. מְמֻלָּח: שֶׁנִּמְלַח בְּמֶלַח כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה
טָהוֹר וְיָפֶה לְהַקְטָרָה. טָהוֹר קֹדֶשׁ: שֶׁיִּהְיֶה נִשְׁמָר
מִכָּל טֻמְאָה וְקָדוֹשׁ לְהַקְטִיר עָלָיו אִשֵּׁי קָרְבָּנוֹת.
וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק: תִּטְחַן אוֹתָהּ דַּקָּה דַּקָּה. וְנָתַתָּה
מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת: מִן הַקְּטֹרֶת הַזֹּאת תִּתֵּן מִמְּעַט
מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָאָרוֹן שֶׁיִּהְיוּ עֵדוֹת שֶׁאֲנִי מְכַפֵּר עַל
יִשְׂרָאֵל בִּשְׁבִיל הַקְּטֹרֶת. אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה: אֲשֶׁר
אֶקְבַּע לְךָ שָׁם מוֹעֵד לְדַבֵּר עִמָּךְ. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים: קֹדֶשׁ
הוּא לְגַמְרֵי. תֵּעָשֶׂה: לֹא תַּקְטִירוּ אוֹתָהּ לְשֵׁם רֵיחַ
הַנֶּהֱנֶה לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים. לְהַרְקִחַת לְךָ: לְהַקְטִיר לְךָ.

(1) ספרדית: זעפראן. (2) בערבית: חלבה. (3) בלשון חכמים: בקיאי. (4) בערבית: מוסק.

כי אבותינו: ואפילו כולנו חכמים כולנו נבונים כולנו זקנים כולנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. ומעשה בר' אליעזר ור' יהושע ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא ור' טרפון שהיו מסובין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית: אמר ר' אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך הימים כל ימי חייך העולם להכניס ימות המשיח: כנגד ארבעה בנים דברה תורה אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול: חכם מה הוא אומר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן: רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם לכם ולא לו ומפני שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעיקר ואף אתה הקהה את שיניו ואמור לו בעבור זה עשה ה' לי במצרים לי ולא לו שאלו היה שם לא היה נגאל: תם מה הוא אומר מה זאת ואמרת אליו בחוזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים: ושאינו יודע לשאול את פתח לו שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי במצאי ממצרים: ואומר בכל לילה ולילה שבעה ימים טובים שחלין להיות בשבת שבשבת אומר בכל לילה ולילה ששה ימים טובים שחלין להיות בשבת שאין שבת שבשבת אומר בכל לילה ולילה חמשה ימים טובים שחלין להיות בשבת שאין שבת שבשבת אומר בכל לילה ולילה ארבעה ימים טובים שחלין להיות בשבת שאין שבת שבשבת אומר בכל לילה ולילה שלשה ימים טובים שחלין להיות בשבת שאין שבת שבשבת אומר בכל לילה ולילה שני ימים טובים שחלין להיות בשבת שאין שבת שבשבת אומר בכל לילה ולילה יום טוב אחד שחל להיות בשבת שאין שבת שבשבת: ומפני מה אמרו בכל לילה ולילה שבעה ימים טובים שחלין להיות בשבת שבשבת אומר בכל לילה ולילה ששה ימים טובים שחלין להיות בשבת שאין שבת שבשבת וכן כולם כדי לקבוע הלכה למשיח שלא תהא נשכחת מפי זרעו של ישראל: שנאמר יהי שמו מקוה לפני שמש ינון שמו לפני יקרא ונתברכו בו כל משפחות האדמה כל גוים יאשרוהו

ڤَرَهَرْ ڤَرَهَرْ ڤَرَهَرْ ڤَرَهَرْ ڤَرَهَرْ ڤَرَهَرْ ڤَرَهَرْ ڤَرَهَرْ

ܕܒܪ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܒܗܬ ܕܒܪ ܫܡܝܐ: ܐܒܗܬ ܕܒܪ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܒܗܬ ܕܒܪ ܫܡܝܐ. ܐܒܗܬ

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה: ויזכר אלהים
את נח. כל היכא דכתיב ויזכר לא אתא אלא לטיבותא: ואת כל החיה. אלו
הצדיקים שהיו בתבה[1] שהיו ראויין לזכרון מעין הבהמה: ואת כל הבהמה:
אלו הרשעים שהיו בתבה[2]: כל שאינו מזכיר רשעים בתוך צרתן של צדיקים
אינו מכיר טובתן של צדיקים: אמר.

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה
ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ויעבר
אלהים רוח. הוא רוח שהביא הבל על המבול
לנגבו של עולם: ויחסרו המים: אמר.

---

(1) בתבה add. N. E. 48 שיש בו צדיקים (2) בתבה N. E. 48 add. שיש בו רשעים

דער ערשטער אַנאַרכיסט אין אַמעריקע

אַ קאָלאָניסט פֿון נײַ־ענגלאַנד.

דער ערשטער אַנאַרכיסט אין אַמעריקע איז געווען אַ קאָלאָניסט פֿון נײַ־ענגלאַנד: אַ מאַן מיט אַ גרויסן קאָפּ, אַ גרויסן מויל, אַ גרויסן האַרץ, אַ גרויסן שׂכל, אַ גרויסן כּוח, אַ גרויסן מוט, אַ גרויסן נאַטור. אין אַלץ איז ער געווען אַ גרויסער מענטש. קלוג, בעזעצט, פֿרײַ, אַ פֿרײַנד פֿון פֿרײַהײט: פֿון אַלע מענטשן אין דער וועלט האָט ער אַליין אַלץ אַלײן אַרויסגעטראָגן (אַפֿילו?). אַ מאָל איז ער אַ פֿרײַנד פֿון אַלע מענטשן אַרום אים: פֿון אַלע פֿרײַנדן פֿון פֿרײַהײט איז ער דער בעסטער. אַפֿילו אין דעם אַלטן לאַנד, וווּ ער איז אַ פֿרעמדער, אַ פֿרעמדער אַ גאַסט, אַ גאַסט אַ פֿרײַנד, אַ פֿרײַנד אַ ברודער, אַ ברודער אַ מענטש. אַ מענטש אַ מענטש, אַ מענטש אַ מענטש, אַ מענטש אַ מענטש.

דער ערשטער אַנאַרכיסט אין אַמעריקע: אַ מאַן וואָס האָט אַלץ אַלײן אַרויסגעטראָגן, אַ מאַן וואָס איז אַלץ אַלײן אַרויסגעטראָגן, אַ מאַן וואָס איז אַלץ אַלײן אַרויסגעטראָגן.

ڤڤڤڤڤڤڤڤڤڤ

ڪنهن کي ڏيڻ ڏيڻو. ۽ ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ
لاءِ ڪنهن کان ڪا شيءِ وٺڻ. ڪنهن کي ڪا شيءِ
ڏيڻ: ڪنهن کان ڪا شيءِ وٺڻ. ڪنهن کي
ڪا شيءِ ڏيڻ ۽ ڪنهن کان ڪا شيءِ وٺڻ
ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ ۽ ڪنهن کان ڪا
شيءِ وٺڻ: ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ ۽ ڪنهن
کان ڪا شيءِ وٺڻ. ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ:
ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ ڪنهن کان ڪا
شيءِ وٺڻ. ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ: ڪنهن
کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ ڪنهن کان ڪا شيءِ
وٺڻ: ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ ۽ ڪنهن کان
ڪا شيءِ وٺڻ. ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ:
ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ لاءِ ڪنهن کان ڪا
شيءِ وٺڻ: ڪنهن کي ڪا شيءِ ڏيڻ ۽ ڪنهن
کان

אויפגעמאכט אז מען האט אים אויסגעלאזט פון
דער אויפלאגע: דערנאך איז ער אויפגעשטאנען
פון דער ערד: אויפגעהויבן: אויפגעמאכט.

פֿרוי: אין דער ערשטער אויפלאגע: אין
דער ערשטער אויפלאגע נאכדעם ווי ער איז
פֿרוי. פֿרוי. אויסגעלאזט פון דער אויפלאגע
אויפגעשטאנען פון דער ערד: אויפגעהויבן:
אויפגעמאכט אז מען האט אים אויסגעלאזט
פון דער אויפלאגע: דערנאך איז ער אויפגעשטאנען
פון דער ערד: אויפגעהויבן: אויפגעמאכט.

ཐུབ་བསྟན་ཀུན་ལ་ཕན་པ་ལྟར་ཡིན་ནོ། ཞེས་ཟེར་བ་ཡིན་ནོ། ཕྱི་ནང་གི་ཆོས་ཀྱི་ཚིག་ཡིག་ཆ་ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་སྐབས་ཀྱི་ཚིག་ཡིག་ཆ། ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་སྐབས་ཀྱི་ཚིག་ཡིག་ཆ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐུན་ཚོགས་ཀྱི་སྐབས་ཀྱི་ཚིག་ཡིག་ཆ་ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ

الطهارة: جمع طاهرة وهي ضد النجاسة. وشرعا ما يجب الوضوء منه
وهو الحدث والنجاسة: وهو ما يوجب الغسل.

الحدث[1]: ما يوجب الوضوء وهو ثلاثة: خروج شيء من السبيلين
والنوم على كل حال وزوال العقل بالجنون والاغماء والسكر. فالخارج
من السبيلين ينقض الوضوء سواء كان معتادا كالبول والغائط والريح
والمني والمذي والودي او غير معتاد كالدم والقيح والدود والحصاة
والريح التي تخرج من الاحليل او من الجرح. والخارج من غير السبيلين
لا ينقض الوضوء الا اذا كان فاحشا. والفاحش ما تفاحش في نفسه
عند كل احد. وقيل ما يستفحشه الناظر. وقيل ما يسيل من موضع
الى غيره. وقيل ما يلحقه الحرج في الامساك. والنوم على كل حال
ناقض للوضوء الا نوم من كان جالسا او قائما او راكعا او ساجدا
اذا كان مستمسكا. والمستمسك ان لو زال عنه زاله الناس. وزوال
العقل بالجنون والاغماء والسكر ناقض للوضوء. والجنون ان يستر
اكثر بدنه. والاغماء ان يستر اكثر بدنه. والسكر ان يخلط في
كلامه. وقيل ان يخلط في افعاله. وقيل ان يخلط في مشيه. وقيل
ان يخلط في كلامه وافعاله ومشيه. وقيل ان يخلط في اكثر احواله.
وقيل ان يخلط في اكثر كلامه. وقيل ان يخلط في اكثر افعاله.
وقيل ان يخلط في اكثر مشيه. وقيل ان يخلط في اكثر كلامه
وافعاله ومشيه. وقيل ان يخلط في اكثر احواله. وقيل ان يخلط
في اكثر كلامه. وقيل ان يخلط في اكثر افعاله. وقيل ان يخلط
في اكثر مشيه. وقيل ان يخلط في اكثر كلامه وافعاله ومشيه.

(1) هذا من عند N. E.

ئەو : ئەمانە ئەوەی دەڵێن کە بەڵێ ئەو ئەمڕۆ نەهاتووە : ئەوجا ئەو
دەڵێ ئەی ئەوە ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە. ئەو کەسەی کە
ئەمڕۆ نایەت : ئەوە کەسێکە کە ئەمڕۆ نایەت : ئەو کەسەی کە
دوێنێ هاتووە : ئەو کەسەی کە ئەمڕۆ نایەت : ئەو کەسەی کە
ئەمڕۆ نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە.

ئەو کەسەی کە ئەمڕۆ نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە :
ئەو کەسەی کە ئەمڕۆ نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە.
ئەمڕۆ ئەو کەسەی کە نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە.
ئەو کەسەی کە ئەمڕۆ نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە.
ئەو کەسەی کە ئەمڕۆ نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە.
ئەو کەسەی کە ئەمڕۆ نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە.
ئەو کەسەی کە ئەمڕۆ نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە.
ئەو کەسەی کە ئەمڕۆ نایەت ئەو کەسەیە کە دوێنێ هاتووە.

ڪنهن ڪم ۾ مشغول هجي ته ڪجهه ڪم نه ڪري ۽ ڪجهه ڪم ڪري ۽ ڪجهه ڪم ڪرڻ ۾ ڪوتاهي ڪري ته ان کي ڪجهه ڏوهه نه آهي. ۽ جيڪو ڪم ڪرڻ ۾ ڪوتاهي ڪري ته ان کي ڏوهه آهي. ۽ جيڪو ڪم ڪرڻ ۾ ڪوتاهي نه ڪري ته ان کي

ئەخمەت ئىبنى مەھمۇد

ئەھمەد ئۆگەك

ئۇيغۇرنىڭ ئەڭ ئەدەبىي ھېكايىسى:
ئۆگەك مەكسىم ھەققىدە مەلۇمات.

مەن ئۆز ئەجدادلىرىمدىن قالغان ئەدەبىي ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ ئۆسكەن: مۇنداق ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ ئۆسكەن كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئەجدادلىرىنى ياخشى كۆرىدۇ: مۇنداق ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ ئۆسكەن كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئەجدادلىرىنى ھۆرمەتلەيدۇ: مۇنداق ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ ئۆسكەن كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئەجدادلىرىنى ئۆلمەس قىلىپ ياشاتماقچى بولىدۇ[1]: مۇنداق ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ ئۆسكەن كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئەجدادلىرىنىڭ ئىسمىنى ئۆچۈرمەسلىككە تىرىشىدۇ. مەن ئۆز ئەجدادلىرىمنىڭ ئىسمىنى ئۆچۈرمەسلىككە تىرىشقان ئەۋلادلارنىڭ بىرى بولۇشنى ئارزۇ قىلىمەن: مەن ئۆز ئەجدادلىرىمنىڭ ئىسمىنى ئۆچۈرمەسلىككە تىرىشقان ئەۋلادلارنىڭ بىرى بولۇشنى ئۈمىد قىلىمەن: مەن ئۆز ئەجدادلىرىمنىڭ ئىسمىنى ئۆچۈرمەسلىككە تىرىشقان ئەۋلادلارنىڭ بىرى بولۇشنى ئىستەيمەن. مەن ئۆز ئەجدادلىرىمنىڭ ئىسمىنى ئۆچۈرمەسلىككە تىرىشقان ئەۋلادلارنىڭ بىرى بولۇشنى ئىستەيمەن: مەن ئۆز ئەجدادلىرىمنىڭ ئىسمىنى ئۆچۈرمەسلىككە تىرىشقان ئەۋلادلارنىڭ بىرى بولۇشنى ئىستەيمەن: مەن ئۆز ئەجدادلىرىمنىڭ ئىسمىنى ئۆچۈرمەسلىككە تىرىشقان ئەۋلادلارنىڭ بىرى بولۇشنى ئىستەيمەن: مەن ئۆز ئەجدادلىرىمنىڭ ئىسمىنى ئۆچۈرمەسلىككە تىرىشقان ئەۋلادلارنىڭ بىرى بولۇشنى ئىستەيمەن:

(1) مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» ناملىق ئەسىرىنى N. E. 61—62 يىللىرى يازغان.

ڪنڊي ۽ ڪاڏي ڪاڏي ڪنڊي ڪري ڪاڏي ڪنڊي ڪري ڪاڏي ڪنڊي ڪري

ואם אמר יאמר החתן: לא לקחתי את בתך: ולקחו זקני העיר ההיא את החתן והסירו אותו: ויסרו אותו ונתנו לאבי הנערה מאה כסף ונתנו לאב הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל. ולה תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה: והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה. ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש שוכב עם אשת בעל ונמצאו שניהם גם שניהם ומתו האיש השוכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: כי יהיה נערה בתולה מאורשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אותם באבנים וימתו הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר והאיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: אך בשדה מצא האיש את הנערה המאורשה וחזק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצא אותה צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה: כי לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרוש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי יקח איש אשה ובעלה אליה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתים תשמרון לעשות: זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: כי תשה במשה רעך מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על עיניו מכה רבה על קלון אחיך: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחד איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבושיו: וקצתה את כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך באבנך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה: לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה כל עשה עולה: זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתת ובמופתים: ויבא אתנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת בבאר היטב: והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד: וכתבת עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך: והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד: ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר השמר והקשב ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום: ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן: ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: ארור שכב עם חמותו ואמר כל העם אמן: ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן: והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: והיו על כל הברכות האלה ובאו עליך והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: והיה שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אתך: יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזועה לכל ממלכות הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: וימשת בצהרים כאשר ימש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: ארשה אשה ואיש אחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע: בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות אליהם כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: והיית משגע מראה עיניך אשר תראה: יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: הוא יהלוך אליך והוא לא יהלוך אלינו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: והיו עליך כל האלות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: והיו בך לאות ובזרעך עד עולם: תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על צואר עבדה ברזל עד השמידו אתך: ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו: גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן לך יהוה אלהיך: ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר: מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין לו מכל במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לצעת על הארץ מהתענג ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ובשיליתה היוצאת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם מחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך: אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפליא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות חלים ונאמנים: והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: ופיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך כי נתן יהוה לך שם רגז ואכזבת עינים ודאון נפש: והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה: אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסת הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמופתים הגדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: והאחרון יאמרו דורכם הבנים אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך וקבצך עוד מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך ולא תשמע והנדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן בא שמה לרשתה: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: ויכל משה לדבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וייהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם והכיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחיל אתם את הארץ: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצבו משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: וייהוה יתיצב בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: והחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאנה אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את האנשים הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יהוה וגם כי אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בהם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקרה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך: זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסובבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: ויישר ישורון ויבעט שמנת עבית כסית עב כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעו: יקניאוהו בזרים בתועבות יכעיסוהו: יזבחו לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך: וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה עינמו עינבי רעלות אשכלות מרורות למו: חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי: הלא הוא כמון עמדי חתום באוצרותי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושו עתדות למו: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר איה אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו שתו יין נסכמו יקומו ויעזרוכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שם והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני ישראל: וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני זרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו: אף חבב עמים כל קדשיו בידך וכלו תכו לרגלך ישא מדברתיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו במספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך יצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון: לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל וממעמקת רבצת תחת: ומגד תבואת שמש ומגד גרש ירחים: ומראש הרי קדם ומגד גבעות עולם: ומגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה ליוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו ונקרני ראם קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך: עמים הר יק

ڪاڪو ڏاڍو ڪاوڙجي ٿو ۽ چوي ٿو تہ

ڪنهن جي ڪم ڪرڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن جي ڪم ڪرڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري
ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري: ۽ ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري

(1) ڪنهن کي ڪجهه ڏيڻ جي ڪري: N. E. (2) ڪنهن کي ڪجهه وٺڻ جي ڪري: N. E.

دَهُكسَمحُ هَوَّهُمحُ: ەدَهُجَدَّمحُ هُدَّ دَهُجَ. حَهَّهِ
هُكَ حَهَّ هُدَّ سُعَبَّهُ هُكَبَّهُ هُدَّهُمَّ كَهُ هُهَدَهُ
هَوَّ كَمحُ هُدَّهُ نُهمحمه مَهمحُهمحُهمه كَهُجَه
هُكَبَّهُ حَهَّهُمحُ: هُ هُهَدَهُ دَكُجَه مَهُدَّ دَهَّمحُ.
ەهَدَ نُهُجَ هُكَبَ هَّمحُ حَهَّ هَّهَّ دَهُسَةَه: هَدَهَهُ
دَهَّ حَهَّ دَهَّبَّ كَ هَبَ هَدَهَهُ: نُهُجَ دَهُهُهَه
هَهَّ دَهَّبَّ دَهَهَدَّ: هَهَّ هُكَ هَ حَبَّبَّ ەهَبَّ
كَهُ: ەَهَّ دَهَّبَّ هَهَّ دَهَهُ نُ هَّ هَّبَّ ەدَهَّبَّ: هَ هَهَد
هَبَ هَدَهُ ەَهُ هَّبَّ ەدَهَّ: هَدَهُكَهُ هُكَبَّهُ هَدَّ
هَهَد كَهُ ەَهُ كَدَبَّ هَهَّ دَهَّهُ: هُ هَّ هُدَّهُ
كَهَدَّ. ەنُهُ دَكَبَّهَّ سُبَّبَّ هَدَّهُ هَوَّ كَمحُ هَ
نُهَدَ: سَهُ دَهَّ نُهوَدَه دَهُكَدَه: ەنَدَّهُدَه دَهُهَهُدَه:
ەَهَدَه دَدَّدَه: هُەَّه كَبَّدَ ەَهَّبَّ. دَهَّ كَدَ
دَهَدَ دَنَدَكُهَ دَكَ: ەنَهَوَّ نَهَ هَ دَهَهَ هَ
دَهَّ. سَهُ دَكَمَّ هَدَّهَهُ هُ دَدَّدَه: ەَهَدَهُهَدَ
كَمحُ دَهَهَدَه. هَكَ هَ كَدَ هُهَ وَدَه:
ەَهَّبَ هَ كَمَّ هَهَدَه. كَ كَدَ هَدَّ نُكَمَّ هَهَّ
دَهَدَدَه: دَدَدَهَ هَهَدَّ وَهَّ هَ: ەكَ هَبَّ كَهَ
كَدَهَ دَهَّبَّ[1]. نُ كَدَ هَهَ دَمكَ هُهَّ هَدَكَهَ
هَدَّهَ كَهَّ هَكَ هَكَهُ: كَهَدَهُ هَ: كَهَهَّ
نُكَ هَهَ: دَبَّ: هَهَهَّ هَهَدَّ كَ: دَدَهَّ دَهَهَّ

(1) sic

ܫܠܝܛ ܐܟܠܡܐ. ܟܕ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܝܣܛܘܪ ܒܝ ܡܢ ܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܐܦ ܒܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ: ܐܢ ܐܝܬ ܒܟ ܚܟܡܬܐ ܘܕܥܬ ܣܦܪܐ ܘܠܐ ܬܫܬܟܚ ܡܢ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܟܡܬܐ ܘܕܥܬ ܣܦܪܐ ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܗܘ ܕܢܬܠ ܠܟ ܚܟܡܬܐ ܘܕܥܬ ܣܦܪܐ ܘܢܬܠ ܠܟ ܐܦ ܥܘܬܪ ܕܢܬܠ ܠܟ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܒܗ

ꠀꠣꠞꠀꠣꠞꠀ ꠀꠣꠞꠀꠣꠞꠀ ꠀꠣꠞꠀꠣꠞꠀ

ܕܫܠܡ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬ

ספר תורה שנכתב בעיר בבית הכנסת של הקראים בעיר
הזאת. ואמרו לי שהוא כתוב על קלף של עור פרה
אדומה. ואמרו לי שהוא כתוב בשנת אלף ומאתים
ושלשים ליצירה. ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שלש
מאות ליצירה. ואמרו לי שהוא כתוב בשנת מאתים
ליצירה. ואמרו לי שהוא כתוב בשנת מאה ליצירה.
ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שבעים ליצירה. ואמרו
לי שהוא כתוב בשנת חמשים ליצירה! כמה מעלות
יש לו לספר תורה שהוא כתוב בשנת יובל ליצירה:
ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שבעה ליצירה: ואמרו
לי שהוא כתוב בשנת שלשה ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת שנה ליצירה: ואמרו לי שהוא
כתוב בשנת יום ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת שעה ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת
רגע ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת חלק
ליצירה[1]. כי מעולם לא נמצא ספר תורה כתוב.
כי אם בשנת יובל ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת שבעה ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת
שלשה ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שנה
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת יום ליצירה:
ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שעה ליצירה: ואמרו
לי שהוא כתוב בשנת רגע ליצירה: ואמרו לי שהוא
כתוב בשנת חלק ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת אלף ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת
אלפים ליצירה[2]: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת
שלשת אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת
ארבעת אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת חמשת אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת ששת אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת שבעת אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת שמנת אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת תשעת אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת עשרת אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת אחד עשר אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא
כתוב בשנת שנים עשר אלפים ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת שלשה עשר אלפים ליצירה:
ואמרו לי שהוא כתוב בשנת ארבעה עשר אלפים
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת חמשה עשר
אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת ששה
עשר אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת
שבעה עשר אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת שמנה עשר אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא
כתוב בשנת תשעה עשר אלפים ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת עשרים אלפים ליצירה: ואמרו
לי שהוא כתוב בשנת עשרים ואחד אלפים ליצירה:
ואמרו לי שהוא כתוב בשנת עשרים ושנים אלפים
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת עשרים
ושלשה אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת עשרים וארבעה אלפים ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת עשרים וחמשה אלפים ליצירה:
ואמרו לי שהוא כתוב בשנת עשרים וששה אלפים
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת עשרים
ושבעה אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת עשרים ושמנה אלפים ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת עשרים ותשעה אלפים ליצירה:
ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שלשים אלפים
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שלשים
ואחד אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת
שלשים ושנים אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא
כתוב בשנת שלשים ושלשה אלפים ליצירה:
ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שלשים וארבעה
אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת
שלשים וחמשה אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא
כתוב בשנת שלשים וששה אלפים ליצירה: ואמרו
לי שהוא כתוב בשנת שלשים ושבעה אלפים
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת שלשים
ושמנה אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת שלשים ותשעה אלפים ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת ארבעים אלפים ליצירה: ואמרו
לי שהוא כתוב בשנת ארבעים ואחד אלפים
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת ארבעים
ושנים אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת ארבעים ושלשה אלפים ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת ארבעים וארבעה אלפים
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת ארבעים
וחמשה אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת ארבעים וששה אלפים ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת ארבעים ושבעה אלפים
ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב בשנת ארבעים
ושמנה אלפים ליצירה: ואמרו לי שהוא כתוב
בשנת ארבעים ותשעה אלפים ליצירה: ואמרו לי
שהוא כתוב בשנת חמשים אלפים ליצירה:

(1) sic חלק (2) sic אלפים

ܐܝܟ ܕܟ ܡܠܟܐ ܕܐܦܢܛ[1] ܕܐܬ ܒܗ ܒܪ ܐܒܝ ܕܐ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܝ ܐܢ

ڪهاڻي ۱ ڪنهن شهر ۾ هڪ ڏاڍو ڏاهو ماڻهو رهندو هو: ۽ ان جي ڪيترن ئي شاگرد هئا. هڪ ڏينهن هڪ شاگرد ان کان پڇيو: "ڏاڏا! ڪهڙي ڳالهه آهي جو ڪجهه ماڻهو ڏاڍا ڏاهپ وارا ٿين ٿا ۽ ڪجهه ماڻهو ڏاڍا ڏڪڙ ٿين ٿا؟" ڏاڏي چيو: "پٽ! ڏاهپ ۽ ڏڪڙ ٻئي ڪنهن جي ڪرڻي تي آهن. جيڪو ماڻهو ڪنهن جي ڳالهه ٻڌي ان تي ڌيان ڏئي ۽ ان تي عمل ڪري، سو ڏاهو ٿيندو آهي. ۽ جيڪو ڪنهن جي ڳالهه ٻڌي ان تي ڌيان نه ڏئي ۽ ان تي عمل نه ڪري، سو ڏڪڙ ٿيندو آهي."

ڪهاڻي ۲ هڪ ڏينهن هڪ ڏاڍو ڏاهو ماڻهو پنهنجي شاگردن کي ڪهاڻي ٻڌائي رهيو هو: ڪنهن شهر ۾ هڪ ڏاڍو ڏاهو ماڻهو رهندو هو. هن جي ڪيترن ئي شاگردن ۾ هڪ شاگرد ڏاڍو ڏڪڙ هو. هڪ ڏينهن ڏاڍو ڏڪڙ شاگرد ڪنهن ڪم سان ٻاهر ويو هو. ڪجهه وقت کان پوءِ هو موٽي آيو. ڏاڏي کانئس پڇيو: "پٽ! تون ڪٿي ويو هئين؟" شاگرد چيو: "ڏاڏا! مان ڪنهن ڪم سان ٻاهر ويو هئس." ڏاڏي چيو: "پٽ! تون ڪهڙي ڪم سان ويو هئين؟" شاگرد چيو: "ڏاڏا! مان ڪنهن ڪم سان

ܒܟ ܡܟܬܒ ܒܥܝܢ ܠܡܫܡܥ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫ ܐܢܐ ܒܟ ܒܡܝ ܐܬܝܬ ܠܡܥܡܕ ܠܟ: ܐܡܪ ܠܗ: ܡܢܘ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܝ: ܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܗܘ ܝܘܚܢܢ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܩܕܡ ܗܘ ܫܕܝܬ ܠܦܬܓܡܝ ܕܡܪܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܠܝܐ ܐܢܬ ܐܢܐ ܐܠܐ ܢܒܝܐ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܢܘ ܐܢܬ ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܕܢܬܠ ܦܬܓܡܐ ܠܡܪܝܟ ܕܫܕܝܬ ܐܢܘܢ ܠܡܫܡܥ ܥܠ ܢܦܫܟ ܡܢ ܐܢܬ ܐܡܪ ܥܠ ܢܦܫܟ ܘܥܠ ܐܚܪܢܐ ܕܫܕܝܢ ܐܢܘܢ ܠܡܫܡܥ ܠܢ ܡܢ ܐܢܬ ܐܡܪ ܥܠ ܢܦܫܟ ܐܠܐ ܡܢ ܕܫܕܝܬ

ויהי כאשר כלו כל אנשי המלחמה: למותם במדבר מן הדרך אשר עברו במדבר סיני כאשר נשבע ה׳ להם כי לא יראו את הארץ אשר נשבע ה׳ לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ויקומו תחתם בניהם אשר הקים ה׳ את יהושע למול את בני ישראל כאשר מל את אבותם במילה בחרבות צרים בגלגל: ויהי כאשר תמו כל הגוי למול ויהי כל איש במקומו במחנה עד חיותם: ויאמר ה׳ אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: ויהי בני ישראל חונים בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחודש בערב בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ מצות וקלי ביום הזה: וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עומד לנגדו ושלופ חרבו בידו וילך יהושע אליו ויאמר אליו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי אני שר צבא ה׳ עתה באתי ויפל יהושע על פניו ארצה וישתחו ויאמר אליו מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא ה׳ אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:

ו יריחו סגרה ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ויאמר ה׳ אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: והסבותם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: והיה כמשך בקרן היובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון הברית והשבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני ארון ה׳: ויאמר אל העם עברו והקיפו את העיר וחלוצי הצבא יעברו לפני ארון ה׳: ויהי כאשר דבר יהושע אל העם וישאו שבעה הכהנים שבעה שופרות היובלים לפני ה׳ ויעברו וישאו את ארון ברית ה׳ עליהם: וחלוצי הצבא הלכו לפני הכהנים תוקעים בשופרות והמאסף הולך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות: ולחיל אשר אתו צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא דבר מפיכם עד היום אשר אומר אליכם הריעו והריעתם: ויסב את ארון ה׳ את העיר הקיף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: ויהי יהושע בבקר וישכם ויסעו הכהנים את ארון ה׳: ושבעת הכהנים נושאים שבעה שופרות היובלים לפני ארון ה׳ הלוך והתקע בשופרות וחלוצי הצבא הולכים לפניהם והמאסף הולך אחרי ארון ה׳ הלוך והתקע בשופרות: ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישובו המחנה כה עשו ששת ימים: ויהי ביום השביעי וישכימו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא לבדו סבו את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם השביעית בתקע הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן ה׳ לכם את העיר: והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה לה׳ רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החביאה את המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם והעכרתם אותו: וכל כסף וזהב כלי נחשת וברזל קדש הם לה׳ אוצר ה׳ יבואו: ויריעו העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו ויתפשו את העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן וגם את שור וטה וחמור לפי חרב: ויאמר יהושע אל שני האנשים המרגלים את הארץ באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו אותם מחוץ למחנה ישראל: ואת העיר שרפו באש ואת כל אשר בה רק את הכסף והזהב כלי הנחשת והברזל נתנו אל אוצר בית ה׳: ויחי רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו: ויהושע השביע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני ה׳ אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכורו יסדנה ובצעירו יקים דלתיה: ויהי ה׳ עם יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

ܫܠܝܚܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܫܕܪ ܠܝ ܠܥܠܡ ܐܦ ܐܢܐ ܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܥܠܡ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܗܟܝܠ ܢܦܚ ܒܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܩܒܠܘ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܐܢ ܠܡܢ ܬܫܒܘܩܘܢ ܚܛܗܝܗܘܢ ܫܒܝܩܝܢ ܠܗܘܢ ܘܐܢ ܠܡܢ ܬܚܙܘ ܩܛܝܪܝܢ ܐܢܘܢ ܠܐ ܫܒܝܩ ܠܗܘܢ. ܘܐܝ ܠܐ ܐܬܝ ܫܠܝܚܐ ܠܐ ܐܬܐ ܠܗ ܕܝܢ

ڪو ڪنڊ ڪري ڪنڊ ڪي ڪنڊ: ڪنڊ ڪنڊ ڪنڊ

ܡܪܝ ܕܕܟܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܝܢ ܡܪܝ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܟ:
ܙܕ ܠܗ ܕܒܥܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܪܝ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ
ܐܝ ܫܟ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܠܡܐ ܕܬܫܬܟܚ ܕܐܡܪ ܠܟ: ܟܕ
ܐܬܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܐܢ ܢܫܐܠ ܠܗ ܡܕܡ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ
ܠܐ

ܫܒ: ܟܠܟܐ[1] ܕܒܐ: ܗܘܐ ܫܒ ܕܒܟܕܢܐ ܟܬܒܐ ܟܬܒ ܗܟܝܬܐ. ܒܬܪܟܐ ܐܢ ܕܐ ܕܐ ܐܦܗܕܐ ܟܠܡܐ ܢܫܡܐ: ܐܗܘܐ ܗܘܐ ܟܬܒ ܟܠ ܕܐ ܟܠ ܕܐ ܒܐ ܕܐ ܫܒ ܕܒܐ ܕܐ ܕܐ ܕ

בְּרָכָה לְכָל מַה שֶׁיַּעֲשֶׂה בְּיָדָיו כִּי: מִיָּד שֶׁנִּכְנַס לְבֵית חָמִיו הִתְחִיל לְהַרְבּוֹת בְּנִכְסִים: וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּיוֹסֵף שֶׁנִּכְנַס לְבֵית פּוֹטִיפַר וְהִתְחִיל לְהַרְבּוֹת בְּנִכְסִים. וְכֵן בְּבֵית לָבָן: וְכֵן בְּבֵית עוֹבֵד אֱדוֹם: וְכֵן בְּבֵית אֲבִימֶלֶךְ: וְכֵן בְּבֵית יִתְרוֹ: וְכֵן בְּבֵית רָחָב הַזּוֹנָה: וְכֵן בְּבֵית בֹּעַז: וְכֵן בְּבֵית אֲבִיגַיִל: וְכֵן בְּבֵית עֹבֵד אֱדוֹם הַגִּתִּי: וְכֵן בְּבֵית עוֹבַדְיָה: וְכֵן בְּבֵית הַשּׁוּנַמִּית: וְכֵן בְּבֵית אֶלְיָקִים בֶּן חִלְקִיָּה: וְכֵן בְּבֵית בָּרוּךְ בֶּן נֵרִיָּה: וְכֵן בְּבֵית עֶבֶד מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי: וְכֵן בְּבֵית עֶזְרָא הַסּוֹפֵר: וְכֵן בְּבֵית מָרְדְּכַי הַיְהוּדִי: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף אִישׁ הָרָמָתַיִם צוֹפִים: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף אִישׁ הָאֲרִמָתִי: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יַעֲקֹב: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרֵדָה: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹאֵלָה: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן שִׁמְעִי: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן מַתִּתְיָה: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹסֵי: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹעֵזֶר: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹנָם: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹסֵף: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹחָנָן: וְכֵן בְּבֵית יוֹסֵף בֶּן יוֹעֶ

الْمُرَادُ هُوَ الْمُسْتَنِدُ إِلَى الْحَاجَةِ الْمَحْضَةِ. إِذَا عَرَفْتَ هَذَا: فَإِنَّ مَنْعَ الْمُتَوَلِّي مِنْ جَوَازِ الْقَرْضِ: مَنْعٌ مِنْ أَصْلِ الْمَسْأَلَةِ. وَهُوَ مُخَالِفٌ لِلْإِجْمَاعِ الْمَحْكِيِّ. وَمُخَالِفٌ لِلْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ الْمَشْهُورَةِ: كَحَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ الْمُتَّفَقِ عَلَيْهِ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُقْرِضُ مُسْلِمًا قَرْضًا مَرَّتَيْنِ إِلَّا كَانَ كَصَدَقَةٍ مَرَّةً. وَكَحَدِيثِ ابْنِ مَاجَهْ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: الْقَرْضُ يَرْجِعُ بِطَابَعِهِ. وَكَحَدِيثِ أَبِي رَافِعٍ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَسْلَفَ بَكْرًا فَقَدِمَتْ عَلَيْهِ إِبِلُ الصَّدَقَةِ: فَأَمَرَ أَبَا رَافِعٍ أَنْ يَقْضِيَ الرَّجُلَ بَكْرَهُ. فَرَجَعَ إِلَيْهِ أَبُو رَافِعٍ: فَقَالَ لَمْ أَجِدْ فِيهَا إِلَّا خِيَارًا رَبَاعِيًا. فَقَالَ: أَعْطِهِ إِيَّاهُ: فَإِنَّ خِيَارَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً. وَكَحَدِيثِ جَابِرٍ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَضَى رَجُلًا بَكْرًا وَرَبَاهُ. وَكَحَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ. وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ إِتْلَافَهَا أَتْلَفَهُ اللَّهُ. وَفِي رِوَايَةٍ: أَنَّ اللَّهَ يُؤَدِّي عَنْهُ فِي الدُّنْيَا. وَفِي رِوَايَةٍ: أَنَّ اللَّهَ يُبَارِكُ لَهُ فِي مَالِهِ. وَفِي رِوَايَةٍ: أَنَّ اللَّهَ يُعِينُهُ. وَفِي رِوَايَةٍ: أَنَّ اللَّهَ يُؤَدِّي عَنْهُ فِي الْآخِرَةِ. وَفِي رِوَايَةٍ: أَنَّ اللَّهَ يُبَارِكُ فِي مَالِهِ

בשנה הבאה[1] לב. שם: ביום: שלשה עשר לחדש אדר. בשנת תרמ"ו לפ"ק: פה עיר מוהר"ר יוסף דוב סלאווייטשיק: ומוהר"ר יצחק אלחנן ספקטור: ומוהר"ר שמואל מוהליבר: ומוהר"ר יעקב יוסף הכהן: ומוהר"ר יצחק אלחנן ווילנא: ומוהר"ר יוסף יוזל הורוויץ

لِلمُتَعَلِّمِين: وَلَكِن يَنبَغِي عَلَيهِم أَن يَكونُوا عَلَى حَذَرٍ. وَلا يَكونُوا كَمَن يَقرَأُ كُتُبًا كَثيرَةً وَلا يَعرِفُ مَا فيهَا. وَلا كَمَن يَحفَظُ أَشعَارًا وَلا يَعرِفُ مَعنَاهَا. وَلا كَمَن يَعرِفُ مَعنَى الكَلِمَاتِ وَلا يَعرِفُ مَا يَدُلُّ عَلَيهِ. وَلا كَمَن يَعرِفُ مَا يَدُلُّ عَلَيهِ وَلا يَعرِفُ مَا يَتَعَلَّقُ بِهِ. وَلا كَمَن يَعرِفُ مَا يَتَعَلَّقُ بِهِ وَلا يَعرِفُ مَا يَتَرَتَّبُ عَلَيهِ. وَلا كَمَن يَعرِفُ مَا يَتَرَتَّبُ عَلَيهِ وَلا يَعرِفُ مَا يَتَعَلَّقُ بِهِ. وَلا كَمَن يَعرِفُ مَا يَتَعَلَّقُ بِهِ وَلا يَعرِفُ مَا يَدُلُّ عَلَيهِ. وَلا كَمَن يَعرِفُ مَا يَدُلُّ عَلَيهِ وَلا يَعرِفُ مَعنَاهُ. وَلا كَمَن يَعرِفُ مَعنَى الكَلِمَاتِ وَلا يَعرِفُ مَا فيهَا. وَلا كَمَن يَحفَظُ أَشعَارًا وَلا يَعرِفُ مَعنَاهَا. وَلا كَمَن يَقرَأُ كُتُبًا كَثيرَةً وَلا يَعرِفُ مَا فيهَا.

ויגדל משה ויצא אל אחיו וגו׳: (שם ב יא) ר׳ יוחנן בשם ר׳ יוסי בן זמרא: ויגדל משה ויצא אל אחיו וגו׳: ויגדל משה ויצא אל בתיה בת פרעה וגו׳: (שם) ר׳ יוחנן בשם ר׳ יוסי בן זמרא

ולא יכלו לעמוד לפניו: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר והנה קולות וברקים ועב כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ויבא יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי: ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אתו: ויאמר אליו יי לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יי פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יי: ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויקדש משה את העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים ועב כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה:

(1) Dubie.

ڑَكْلَ دَڤَدِ ھدِڑە ھدِڑ ھَدِ ڤِدِڑ دَمدِدَدَەھَڑ ڑَھەدَڑ دَڤَكْلَڑ
دَڤَ ٱڑِ : ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ كَمدِھَڑ. ڑَڑ دِڑ ڑِھ ڑَڑ ٱڤِدِ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ دِڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ
ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ ھَڤَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ : ھَڑَڑ ڑَھدِڑ ڑَڑَڑ

(1) ڑَھدِڑ sic (2) ڑَھدِڑ sic

بەحر کو ڤەخوارن ئەو ماسیێن ڕەش: ئەو ماسیێن ڕەش ئەو ماسیێن
ڕەش ئەو ماسیێن ڕەش. ئەو ماسیێن ڕەش ئەو ماسیێن ڕەش: ئەو
ماسیێن ڕەش ئەو ماسیێن ڕەش: ئەو ماسیێن ڕەش ئەو ماسیێن
ڕەش ئەو ماسیێن ڕەش: ئەو ماسیێن ڕەش ئەو ماسیێن ڕەش:
ئەو ماسیێن ڕەش ئەو ماسیێن ڕەش: ئەو ماسیێن ڕەش ئەو
ماسیێن ڕەش. ئەو ماسیێن ڕەش ئەو ماسیێن ڕەش:

ھېچنېمە كۆرمىگەن كىشى. كۈن كۈرۈپ ئۇنىڭ: ئۇنداق بولسا ئۇ
ئەخمەق ئىكەن. ئۇنداق ئەمەس، ئۇ ئەقىللىق ئادەم. ئۇنىڭ
ئەقىللىق ئىكەنلىكىنى ئۇ ئۆزى بىلمەيدۇ، ئۇنىڭ ئەقىللىق
ئىكەنلىكىنى باشقىلار بىلىدۇ. ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق
ئادەم ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇ
ئەقىللىق ئادەم ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق بولسا
ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق ئادەم ئەمەس،
ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق
بولسا ئۇ ئەقىللىق ئادەم ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس.
ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق
ئادەم ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە
ئادەم؟ ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق ئادەم ئەمەس، ئەخمەق
ئادەم ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق بولسا
ئۇ ئەقىللىق ئادەم ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق
بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق ئادەم
ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟
ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق ئادەم ئەمەس، ئەخمەق ئادەم
ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق بولسا ئۇ
ئەقىللىق ئادەم ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق
بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق ئادەم
ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟
ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق ئادەم ئەمەس، ئەخمەق ئادەم
ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق بولسا ئۇ
ئەقىللىق ئادەم ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق
بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟ ئۇنداق بولسا ئۇ ئەقىللىق ئادەم
ئەمەس، ئەخمەق ئادەم ئەمەس. ئۇنداق بولسا ئۇ نېمە ئادەم؟

ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܢܩܛܠ ܐܘ ܕܢܫܕܪ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܐܘ ܠܒܪ ܡܠܟܐ ܐܘ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܠܗ ܒܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠ

בשבת בבוקר אחר התפלה מנהג יפה הוא לקרות בתורה
ולהפטיר: ויש לכל קהל וקהל לבחור להם: ואחר
שגמרו הקריאה בתורה ובהפטרה: מברכין לשלום
המדינה: ולשלום המלכות: ולשלום הקהל: ולשלום
המתפללים: ולשלום הנשים: ולשלום הבחורים.
ולשלום המשרתים בבית הכנסת: ולשלום כל
המתפללים: ולשלום כל ישראל: ומברכין לכל
הנשים: ולכל הבחורים: ולכל המשרתים: ולכל
המתפללים: ולכל ישראל: ולכל הגרים: ולכל
העניים: ולכל החולים: ולכל השבויים: ולכל
המצטערים: ולכל הנוסעים: ולכל הנפטרים:
(ולכל המשרתים המתפללים[1]) ולכל המתפללים: ולכל
הנשים: ולכל הבחורים: ולכל המשרתים:

בכל יום יש לקרות בתורה בשחרית: אבל
לא בשבת: ובראש חודש: ובחול המועד: ובחנוכה:
ובפורים: ובתענית ציבור: ובמנחה של יום הכפורים:
ובמנחה של ערב פסח: ובמנחה של ערב שבועות:
ובמנחה של ערב ראש השנה: ובמנחה של ערב יום
הכפורים: ובמנחה של ערב תשעה באב: ובמנחה
של ערב שבת: ובמנחה של ערב יום טוב: ובמנחה
של ערב ראש חודש: ובמנחה של ערב חנוכה:
ובמנחה של ערב פורים: ובמנחה של ערב תענית
ציבור: ובמנחה של ערב חול המועד: ובמנחה של
ערב יום טוב: ובמנחה של ערב שבת: ובמנחה של
ערב ראש חודש: ובמנחה של ערב חנוכה: ובמנחה
של ערב פורים: ובמנחה של ערב תענית ציבור:
ובמנחה של ערב חול המועד: ובמנחה של ערב יום
טוב: ובמנחה של ערב שבת: ובמנחה של ערב ראש
חודש: ובמנחה של ערב חנוכה: ובמנחה של ערב
פורים: ובמנחה של ערב תענית ציבור: ובמנחה של
ערב חול המועד: ובמנחה של ערב יום טוב: ובמנחה
של ערב שבת: ובמנחה של ערב ראש חודש: ובמנחה
של ערב חנוכה: ובמנחה של ערב פורים: ובמנחה
של ערב תענית ציבור: ובמנחה של ערב חול המועד:
ובמנחה של ערב יום טוב: ובמנחה של ערב שבת:
ובמנחה

اصحاب منکر دیدند: حدیث دیدند حکایت صحبت
دیدند. صد دیده بینا حدیث: صد دیده بینا صحبت
کند هیچ: ای عجب. صحبت[1]: هیچ. صحبت هیچ
حدیث هزار: صحبت بیش. صحبت بیش: حدیث
صحبت بیشتر: حدیث هزار بیش: صحبت هزار
صحبت هیچ. صحبت هیچ کند. صحبت بیشتر
اصحاب منکر دیدند: صحبت بیش: حدیث
صحبت کمتر کنند.

حدیث بود که صحبت بیشتر: حدیث بیشتر
اصحاب یکدیگر را[2] حکم دیدند: که
زندگانی مرتضی دیدند: صحبت زندگانی دیر که
صحبت کمتر: صد دیده بینا حکایت صحبت
دیدند: صحبت بیش: حدیث بیشتر: صحبت
یکدیگر را دیدند: صحبت بیش: حدیث

مِنْهُ يَتَّضِحُ أَنَّ الْمَوْتَ لَيْسَ هُوَ الْفَنَاءَ. وَلَكِنَّ
هُوَ الَّذِي يَحْمِلُ إِلَى الْحَيَاةِ الْأَبَدِيَّةِ. وَهَذَا
يَتَّفِقُ مَعَ مَا وَرَدَ فِي الْكِتَابِ الْمُقَدَّسِ: «مَنْ
يُؤْمِنْ بِي وَإِنْ مَاتَ فَسَيَحْيَا». وَهَذَا يَتَّفِقُ
أَيْضًا مَعَ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ: «وَلَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ».

وَقَدْ بَيَّنَ الْحُكَمَاءُ أَنَّ الْمَوْتَ يَنْقَسِمُ إِلَى
ثَلَاثَةِ أَقْسَامٍ: مَوْتُ الْجَسَدِ، وَمَوْتُ الرُّوحِ،
وَمَوْتُ الْجَسَدِ وَالرُّوحِ مَعًا. فَمَوْتُ الْجَسَدِ
هُوَ مُفَارَقَةُ الرُّوحِ لِلْجَسَدِ، وَمَوْتُ الرُّوحِ هُوَ
مُفَارَقَةُ الرُّوحِ لِلَّهِ، وَمَوْتُ الْجَسَدِ وَالرُّوحِ
مَعًا هُوَ الْهَلَاكُ الْأَبَدِيُّ[1]: نَسْأَلُ اللَّهَ
الْعَافِيَةَ: كَمْ مِنْ شَابٍّ كَانَ يَظُنُّ أَنَّهُ
سَيَعِيشُ طَوِيلًا، وَإِذَا بِهِ يُفَاجَأُ بِالْمَوْتِ
يَخْطَفُهُ. وَكَمْ مِنْ طِفْلٍ بَرِيءٍ لَمْ يَعْرِفِ
الْحَيَاةَ بَعْدُ. وَكَمْ مِنْ عَجُوزٍ كَبِيرٍ فِي السِّنِّ
يَتَمَنَّى الْمَوْتَ فَلَا يَأْتِيهِ. وَكَمْ مِنْ مَرِيضٍ
يَئِسَ الْأَطِبَّاءُ مِنْ شِفَائِهِ فَعَافَاهُ اللَّهُ. وَكَمْ
مِنْ صَحِيحٍ مُعَافًى أَخَذَهُ اللَّهُ فَجْأَةً. وَكَمْ
مِنْ مَرِيضٍ طَالَ مَرَضُهُ فَشَفَاهُ اللَّهُ. وَكَمْ
مِنْ مَرِيضٍ طَالَ مَرَضُهُ فَمَاتَ. وَكَمْ مِنْ
صَحِيحٍ مَاتَ فَجْأَةً. وَكَمْ مِنْ مَرِيضٍ مَاتَ
فَجْأَةً. وَكَمْ مِنْ مَرِيضٍ مَاتَ بَعْدَ طُولِ
مَرَضٍ. وَكَمْ مِنْ مَرِيضٍ مَاتَ بَعْدَ قِصَرِ
مَرَضٍ. وَكَمْ مِنْ مَرِيضٍ مَاتَ بِلَا مَرَضٍ. وَكَمْ
مِنْ مَرِيضٍ مَاتَ بِمَرَضٍ. وَكَمْ مِنْ مَرِيضٍ
مَاتَ بِلَا مَرَضٍ. وَكَمْ مِنْ مَرِيضٍ مَاتَ بِمَرَضٍ.

(1) صفحة.

ڀاڱو پهريون جنهن ۾ ڪل ڇهه ڪلمه آهن: ڪلم

ڪي ڪجي ڪي ڪجي ڪي ڪجي

ומצות על כל אכלתם. ופרש משה לזקני ישראל ואמר להם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ויקחו אשה ובנה את שתי המזוזות ויתנו על שתי המשקופים ואחר כך שחטו הפסח: ויקחו אגודת אזוב ויטבלו בדם אשר בסף ויזו על המשקוף ועל שתי המזוזות: ואחר כך יצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ויעברו המצרים ויראו את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ויפסח ה' על הפתח ולא נתן המשחית לבא אל בתיהם לנגוף: וישמרו ישראל את הדבר הזה לחק להם ולבניהם עד עולם: והיה כי תבואו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו כאשר צוה ה' את משה ואת אהרן כן עשו: ויהי בחצי הלילה ה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדבריכם גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי: ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כולנו מתים: ויקח העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלותם על שכמם: ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ומלבושים: וה' נתן את חן העם במצרים ויהי כאשר שאלו ממנו והם נתנו להם ויצאו משם ויבזו את מצרים: ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מן הטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי ביום עצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים: ליל שמורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמורים לכל בני ישראל לדורותם: ויאמר ה' אל משה וכתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם ה' שם שבעים אותיות: ויכתוב משה את הדברים האלה ויקח את ספר הברית ויקרא באזני העם: ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזה על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: ויקם משה ויעל אל הר האלהים ויאמר למזקני ישראל שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד ה' כאש אוכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני את שני לוחות העדות לוחות אבן כתובים באצבע אלהים: ויהי משה עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה: ויכתוב על הלוחות את דברי הברית עשרת הדברים: ויהי כאשר כלה משה לכתוב את הדברים האלה בספר עד תמם: ויתן אל משה את שני לוחות העדות לוחות אבן כתובים באצבע אלהים: ויהי משה ירד מן ההר ושני לוחות העדות ביד משה בירדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן ובני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אליהם את כל אשר דבר ה' עמו בהר סיני: ויתן על פניו מסוה עד בואו לדבר עם ה' ויסר המסוה עד צאתו: ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: ויראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו: ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה

252 مَدْ هُمْ مَحْمَدُ مَحْمَدُ مَحْمَدُ

ئەوەی کە ئەو ڕۆشنایی ڕاستەقینەیە: هەتا هەموو
کەسێک کە دێتە ناو ئەم جیهانەوە: ئەو ڕۆشنایی
هەیە لە تاریکیدا: تاریکیش تێی نەگەیشتووە:
پیاوێک هەبوو کە ناردرابوو لە لایەن خوداوە:
ناوی یەحیا بوو.
ئەمە بەڵگەی یەحیا بوو کاتێک جولەکەکان
لە ئۆرشەلیمەوە کاهین و لێڤییەکانیان نارد بۆ
لای بۆ ئەوەی لێی بپرسن: تۆ کێیت؟ دانی پێدا
و نکۆلی لێ نەکرد: بەڵکو دانی پێدا: کە من
مەسیح نیم: ئینجا لێیان پرسی: ئەی چی؟ تۆ
ئیلیا نیت؟ وتی: من نیم: ئایا تۆ پێغەمبەرەکەی؟
وەڵامی دایەوە: نەخێر: ئینجا پێیان وت: کێیت؟
تا وەڵامێک بدەینەوە بۆ ئەوانەی کە ناردوویانن:
چی دەڵێیت دەربارەی خۆت؟ وتی: من دەنگی
هاوارکەرێکم لە بیابانەکەدا: ڕێگای یەزدان
ڕاست بکەنەوە: وەک پێغەمبەر ئیشایا وتی[1]:
ئەوانەی ناردرابوون لە فەریسییەکانەوە بوون:
پرسیاریان لێ کرد و پێیان وت: ئەگەر تۆ نە
مەسیحیت و نە ئیلیا و نە پێغەمبەرەکەی: بۆچی
ئاو دەپرژێنیت؟ یەحیا وەڵامی دانەوە و وتی:
من بە ئاو ئاو دەپرژێنم: بەڵام لە ناوەڕاستی
ئێوەدا کەسێک هەیە کە ئێوە نایناسن: ئەوەی
دوای من دێت: کە پێش من کەوتووە: کە من
شایستەی ئەوە نیم کە تەوقی پێڵاوەکانی بکەمەوە:
ئەمانە لە بەیت عەنیا ڕوویانداوە: لە ئەو
شوێنەی کە یەحیا لێی دەدا: لە دەریای ئوردون:

(1) ئیشایا sic

ڪجهه ڪوڙ ٻڌائي ڏيڻ: جو ڪنهن ڏينهن ڪنهن کي چوي: ته مان
تنهنجي ڀيڻ آهيان: جو ڪنهن کي ڏاڍ ڪرڻ لاءِ ڪوڙي ڪچهري
ڪرڻ ڏيڻ[1] ۽ ڪجهه. ڪ ڪنهن ڪنهن ڪهڙي ڪهڙي:
ڪنهن ڪنهن ڪهڙن ڪهڙن ڪنهن ڪنهن ڪهڙي ڪهڙي ڪنهن
ڪنهن ڪهڙي ڪهڙي ڪنهن ڪنهن ڪهڙي ڪهڙي ڪنهن ڪنهن
ڪهڙي ڪهڙي ڪنهن ڪنهن ڪهڙي ڪهڙي ڪنهن ڪنهن ڪهڙي
ڪهڙي ڪنهن ڪنهن ڪهڙي ڪهڙي ڪنهن ڪنهن ڪهڙي ڪهڙي
ڪنهن ڪنهن ڪهڙي ڪهڙي

ܕܡܫܟܚܝܢ ܘܥܒܕܝܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܕܚܝܐ ܘܡܬܢܫܩ ܠܗ ܒܢܫܝܩܬ ܦܘܡܐ ܘܡܫܬܩܠ ܠܗ ܒܫܠܡܐ ܘܡܫܬܠܡ

כשם שנתנו לו בשמחה ובטוב לב כך תתן לו בשמחה ובטוב לב
בשעת נתינתך: כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלהיך בכל
מעשיך ובכל משלח ידיך: אם יהיה עני אחד מאחיך באחד
משעריך בארצך אשר ה' אלהיך נותן לך לא תאמץ את לבבך
ולא תקפוץ את ידך מאחיך העני: כי פתוח תפתח את ידך
לו והלוה תלוה לו דיו מחסורו אשר יחסר לו: השמר לך פן
יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת
השמטה וגו' ונתן לו לא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר
הזה יברכך ה' אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך: כי לא
יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: ואם יקנה אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו
חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם:
הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה'
אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה'
אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך עמו:
ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך עבדך היה לך שש שנים
ויברכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר
יולד בבקרך ובצאנך תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בבכור
שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה
בשנה במקום אשר יבחר ה' אלהיך אתה וביתך: ואם יהיה בו
מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה' אלהיך: בשעריך
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא
תאכל על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר ה' אלהיך נותן לך: כי אם אל המקום אשר
יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר
יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה:
שבעת ימים תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת
ימים: ועשית חג שבעות לה' אלהיך מספר נדבת ידך אשר
תתן כאשר יברכך ה' אלהיך: ושמחת לפני ה' אלהיך אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו
שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג לה'
אלהיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכך ה' אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה' ריקם:
איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך: כי תשמע
בקול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך ולעבדו בכל לבבך ובכל
נפשך: ועשה הישר והטוב בעיני ה' למען ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע ה' לאבתיך לתת להם
לזרעם אחריהם: ולמען תאריכון ימים על האדמה אשר ה'
נשבע לאבתיכם לתת להם ולזרעם כימי השמים על הארץ:
כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך
היום לאהבה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו:
והורישו ה' את כל הגוים האלה מלפניכם ועשיתם גוים
רבים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת עד הים
האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם
יתן ה' אלהיכם על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם:
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר
תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם: והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על
הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה:
כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר ה'
אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:
אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן
ה' אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם
את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון
ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן לה'
אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם מכל שבטיכם
לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה והבאתם שמה
עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך: לא
תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו:
כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה'
אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר ה'
אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם
בטח: והיה המקום אשר יבחר ה' אלהיכם לשכן שמו שם שמה
תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם
מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו לה':
ושמחתם לפני ה' אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה
אתכם: השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה:
כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולתיך
ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח
ואכלת בשר כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא
והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ
תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך
ותרומת ידך: כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר
יבחר ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך
פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב ה'
אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה
נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
ומצאנך אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל
אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי
הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על
הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך
כי תעשה הישר בעיני ה': רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה': והעלית עולתיך הבשר
והדם על מזבח ה' אלהיך ודם זבחיך יישפך על מזבח ה'
אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי
תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהיך: כי יכרת ה' אלהיך את
הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת
בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן לה' אלהיך כי כל
תועבת ה' אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע
ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או
מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה'
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה' אלהיכם בכל
לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה' אלהיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון:
והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה'
אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה ובערת הרע
מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר
סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד
קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך
עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה
בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות
כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה'
אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך
וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי
העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב: את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת
באש את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך והיתה תל
עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב
ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע
לאבתיך: כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלהיך: בנים
אתם לה' אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
למת: כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה' להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל
תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב העזים: איל
וצבי ויחמור ואקו ודישון ותאו וזמר: וכל בהמה מפרסת
פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו:
אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה
הגמל והארנבת והשפן כי גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים
הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא
לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו
מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר
אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל עוף
טהור תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה:
והראה והאיה למינה: וכל ערב למינו: ואת בת היענה
והתחמס והשחף ונץ למינהו: והכוס והינשוף והתנשמת:
והקאת והרחם והשלך: והחסידה האנפה למינה והדוכיפת
והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף
טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה
ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה
שנה שנה: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכן
שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך
הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה'
אלהיך לשום שמו שם כי ברכך ה' אלהיך: ונתתה בכסף וצרת
הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו: ונתתה
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל
אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלהיך ושמחת אתה
וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
אתך: מקצה שבעת שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגוש את רעהו
ואת אחיו כי קרא שמטה לה': את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך
את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך
יברכך ה' בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק
אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי ה' אלהיך ברכך כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארצך אשר ה' אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ
את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט
תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר
עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה וגו'
ונתן לו לא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה'
אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידיך: כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: ואם יקנה אחיך העברי או
העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם:
הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה'
אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה'
אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך עמו:
ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך עבדך היה לך שש שנים
ויברכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר
יולד בבקרך ובצאנך תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בבכור
שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה
בשנה במקום אשר יבחר ה' אלהיך אתה וביתך: ואם יהיה בו
מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה' אלהיך: בשעריך
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא
תאכל על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר ה' אלהיך נותן לך: כי אם אל המקום אשר
יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר
יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה:
שבעת ימים תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת
ימים: ועשית חג שבעות לה' אלהיך מספר נדבת ידך אשר
תתן כאשר יברכך ה' אלהיך: ושמחת לפני ה' אלהיך אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו
שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג לה'
אלהיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכך ה' אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה' ריקם:
איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך: כי תשמע
בקול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך ולעבדו בכל לבבך ובכל
נפשך: ועשה הישר והטוב בעיני ה' למען ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע ה' לאבתיך לתת להם
לזרעם אחריהם: ולמען תאריכון ימים על האדמה אשר ה'
נשבע לאבתיכם לתת להם ולזרעם כימי השמים על הארץ:
כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך
היום לאהבה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו:
והורישו ה' את כל הגוים האלה מלפניכם ועשיתם גוים
רבים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת עד הים
האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם
יתן ה' אלהיכם על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם:
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר
תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם: והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על
הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה:
כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר ה'
אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:
אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן
ה' אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם
את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון
ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן לה'
אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולתיך
ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח
ואכלת בשר כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא
והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ
תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך
ותרומת ידך: כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר
יבחר ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך
פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב ה'
אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה
נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
ומצאנך אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל
אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי
הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על
הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך
כי תעשה הישר בעיני ה': רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה': והעלית עולתיך הבשר
והדם על מזבח ה' אלהיך ודם זבחיך יישפך על מזבח ה'
אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי
תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהיך: כי יכרת ה' אלהיך את
הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת
בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן לה' אלהיך כי כל
תועבת ה' אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע
ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או
מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה'
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה' אלהיכם בכל
לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה' אלהיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון:
והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה'
אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה ובערת הרע
מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר
סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד
קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך
עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה
בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל ה' אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות
כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה'
אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך
וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי
העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב: את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת
באש את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך והיתה תל
עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב
ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע
לאבתיך: כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלהיך: בנים
אתם לה' אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
למת: כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה' להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל
תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב העזים: איל
וצבי ויחמור ואקו ודישון ותאו וזמר: וכל בהמה מפרסת
פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו:
אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה
הגמל והארנבת והשפן כי גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים
הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא
לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו
מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר
אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל עוף
טהור תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה:
והראה והאיה למינה: וכל ערב למינו: ואת בת היענה
והתחמס והשחף ונץ למינהו: והכוס והינשוף והתנשמת:
והקאת והרחם והשלך: והחסידה האנפה למינה והדוכיפת
והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף
טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה
ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה
שנה שנה: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכן
שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך
הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה'
אלהיך לשום שמו שם כי ברכך ה' אלהיך: ונתתה בכסף וצרת
הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו: ונתתה
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל
אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלהיך ושמחת אתה
וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
אתך: מקצה שבעת שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגוש את רעהו
ואת אחיו כי קרא שמטה לה': את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך
את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך
יברכך ה' בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק
אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי ה' אלהיך ברכך כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארצך אשר ה' אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ
את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט
תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר
עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה וגו'
ונתן לו לא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה'
אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידיך: כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: ואם יקנה אחיך העברי או
העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם:
הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה'
אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה'
אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר
אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך עמו:
ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם
ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך עבדך היה לך שש שנים
ויברכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר
יולד בבקרך ובצאנך תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בבכור
שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה
בשנה במקום אשר יבחר ה' אלהיך אתה וביתך: ואם יהיה בו
מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה' אלהיך: בשעריך
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא
תאכל על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר ה' אלהיך נותן לך: כי אם אל המקום אשר
יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר
יבחר ה' אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה:
שבעת ימים תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת
ימים: ועשית חג שבעות לה' אלהיך מספר נדבת ידך אשר
תתן כאשר יברכך ה' אלהיך: ושמחת לפני ה' אלהיך אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו
שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג לה'
אלהיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכך ה' אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה' ריקם:
איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך: כי תשמע
בקול ה' אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך ולעבדו בכל לבבך ובכל
נפשך: ועשה הישר והטוב בעיני ה' למען ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע ה' לאבתיך לתת להם
לזרעם אחריהם: ולמען תאריכון ימים על האדמה אשר ה'
נשבע לאבתיכם לתת להם ולזרעם כימי השמים על הארץ:
כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך
היום לאהבה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו:
והורישו ה' את כל הגוים האלה מלפניכם ועשיתם גוים
רבים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת עד הים
האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם
יתן ה' אלהיכם על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם:
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר
תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם: והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על
הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה:
כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר ה'
אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה ו

ڪتاب الصلوٰة: نماز جي بيان ۾ هن ڪتاب ۾ ٻه باب آهن: پهريون باب نماز جي فرضيت ۽ فضيلت جي بيان ۾ آهي: ٻيو باب نماز جي ترڪ ڪرڻ جي وعيد جي بيان ۾ آهي: پهرين باب ۾ ٻه فصل آهن: پهريون فصل نماز جي فرضيت جي بيان ۾ آهي: ٻيو فصل نماز جي فضيلت جي بيان ۾ آهي: پهرين فصل ۾ ٻه مسئلا آهن: پهريون مسئلو نماز جي فرضيت جي بيان ۾ آهي: ٻيو مسئلو نماز جي فضيلت جي بيان ۾ آهي: پهرين مسئلي ۾ ٻه حڪم آهن: پهريون حڪم نماز جي فرضيت جي بيان ۾ آهي: ٻيو حڪم نماز جي فضيلت جي بيان ۾ آهي: پهرين حڪم

ואל יזכר. ומה לו כי כפר בכתבי הנביאים ובמה שיזכר בהם מענין הגאולה ובמה שיבשר בו בלשון ברור. ואיך יתכן לו שיכפור בכל זה ויאמין בתורה לבדה. ואם יאמר כי הוא מאמין בכל זה ומכחישנו בפירושו: נאמר לו כי אין לך בכל זה אלא מה שהוא בידך ומה שקבלת מאבותיך. ואם כן מה יועיל לך מה שאתה מאמין בו ומה שאתה כופר בו? ואם תאמר כי הוא מאמין בכל זה ומכחישנו בפירושו: נאמר לו כי אין לך בכל זה אלא מה שהוא בידך ומה שקבלת מאבותיך. ואם כן מה יועיל לך מה שאתה מאמין בו ומה שאתה כופר בו.

כוזרי. אמת הוא כל מה שאמרת: ויותר ממה שאמרת הוא שאין לנו בכל זה אלא מה שקבלנו מאבותינו. אבל אנחנו מאמינים בכל זה ומקבלים אותו בכל לבבנו ובכל נפשנו: ואין אנחנו מכחישים בו בשום פנים. ואין אנחנו מפרשים אותו כמו שפירשת אתה. ואין אנחנו מבקשים ממך שתפרשהו לנו. ואין אנחנו מבקשים ממך שתפרשהו לנו. ואין אנחנו מבקשים ממך שתפרשהו לנו

ולא נתן לבני ישראל נחלה בתוך גבולם כאשר דבר יי׳ אל משה: ויתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבן את העיר וישב בה: אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יי׳ פתח אהל מועד ויכלו את הארץ: וידבר יי׳ אל יהושע לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בלא דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם: ונס אל אחת מן הערים האל ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההוא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: והיה כי יקרבו אחרי גואל הדם ולא יסגרו את הרוצח בידו כי בלא דעת הכה את רעהו ולא שנא לו מתמול שלשום: וישב בעיר ההוא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם ואחר ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: ויקדישו את קדש בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: ומעבר לירדן יריחו מזרחה ליריחו נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת רמת בגלעד ממטה גד ואת גולן בבשן ממטה מנשה: אלה ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גואל הדם עד עמדו לפני העדה: ואלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יי׳ פתח אהל מועד ויכלו את הארץ: וידבר יי׳ אל יהושע לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: לנוס שמה רוצח

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܡܠܟܐ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܐܡܘܬ ܒܬܪ ܐܡܘ ܠܐ ܬܗܘ ܠܟ ܚܝܐ ܐܦ ܗܟܝ

وَهَكْهِدَّهِ دِي هِيهِلْ دِكِجَّهَ هَوَّهَ هُهُضَّهَ هُهِهَ هُدَّوهِ هُهَ:
هِ هُوهَّهَ دِهِيلْهَ وَهُهَ: كِهِهَّهَ هُهُضَّهَ وَهُهَ لُهوهِدَّهَ:
دِهُهَهَّهَ هُهَّوهَ هُهُضَّهَ وَهُهَ هُهُضَّهَ هُهُضَّهَ هُهُضَّهَ هُهُضَّهَ.
لُهِدَوهَ: دِهوهَكْهَ كِ دِهُلُهَهَّهَ هَوَ دِهُجَّهَ هُدِهَّسَهَ:
حِجِ دِهِّهِهَ هُهِهَ وَهَ هُلُهَ: هُدِكَ هِهِ كِيلْ
هِهَّهَ دِهُهِهَ[1] هِهِهَّهَ دِهِهَ هُهِهَ: وَكَ وِ وَكَّهِهَ
هُهِهَّهَ دِكَ هِهِهَّهَ دِهُجَّهَ دِهِهَّهَ. هُهِهَ لِهَ دِهِهَّهَ
هُهِهَّهَ دِهِهَ هِهِهَّهَ دِهُلُهَ: هِهِهَ كِ هِهِهَ؟ هُهَّهَهَ
هُهِهَّهَ دِهِهَ هِهِهَّهَ وَهُهَ: وَهُهَ دِهِهَّهَ هُهِهَ دِهُهَهَ:
هُهِهَ دِهوهَكْهَ هِهِهَّهَ دِهِهَ هُهِهَ: هُهِهَ دِهُهَهَ:
كِهِ هُهِهَ دِهِهَ دِهُهَهَ كِ هِهَ هُهِهَ. كِهِ لِهَ
هُهِهَ هُهِهَ دِهِهَ هِهِهَ: دِهِ هُهِهَ كِ هِهِ هُلُهَ.
هُهِهَ هُهِهَ كِ: كِ هِهَ هَهَ دِهُهوهَكْهَ هُهوهَ
هِهِهَ. دِهَ هَهَ هُهِهَ: هُهِهَ هِهِهَ دِهِ هَهَ هِهِهَ.
هِهِ هُهِهَ هَهِهَ هِهِهَ: (هِهِ هُلُهَ[2] هِهَ
هُهِهَ هِهِهَ هُهِهَ هِهِهَ هُهِهَ هِهِهَ هُهِهَ هِهِهَ.
هُهِهَ هِهِهَ هُهِهَ هِهِهَ هُهِهَ هِهِهَ هُهِهَ هِهِهَ.
هِهِهَ

ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܫܠܡܐ. ܘܐܝ ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܕܢܫܠܡ
ܠܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܒܐܝܟ ܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܘܐܝ ܙܒܢ ܕܐܬܐ
ܕܢܫܠܡ ܠܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܒܐܝܟ ܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܘܐܝ ܙܒܢ
ܕܐܬܐ ܕܢܫܠܡ ܠܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܒܐܝܟ ܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܘܐܝ
ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܕܢܫܠܡ ܠܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܒܐܝܟ ܡܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ: ܘܐܝ ܙܒܢ ܕܐܬܐ ܕܢܫܠܡ ܠܟܠ ܚܕ ܘܚܕ ܒܐܝܟ
ܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ. ܘܟܕ ܡܛܐ ܠܒ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗ:
ܙܟ ܚܕܐ ܕܡܝܬ ܕܟܕ ܢܫܬ. ܫܡ ܟܠ ܕܝ
ܠܡܠܟܘܬܟ ܕܐܬܐ ܡܠܟܘܬ ܡܢ ܢܫܬ ܒܝܬ ܕܐܝܬ: ܕܡܠܟ
ܒܟܠ ܕܟܢܫ ܡܠܟ ܩܕܡ ܟܠ ܥܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ:

ܡܫܝܚܐ ܙܒܢ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܒܟܠ ܕܟܢܫ: ܘ
ܩܕܡ ܢܫܬ ܒܐܝܬ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܟܕ ܒܛܠ ܡܕܝ ܘܫܬܩ ܠܗ:
ܕܐ ܡܢ ܡܢ ܐܝܬ ܒܝܬ ܡܫܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ? ܐܠܐ ܗܢ
ܙܒܢ: ܩܕܡ ܡܢ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ ܒܝܬ:
ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ ܒܝܬ:
ܕܐܝ ܐܢ ܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ ܒܝܬ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ ܒܝܬ.
ܟ ܕܝ: ܗ ܡܫܬܐ ܘܒܝܬ ܡܠܟ ܕܐܡܪ[1] ܡܠܟ
ܕܐܡܪ ܟ ܒܝ ܒܝܬ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ ܒܝܬ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ
ܕܐ ܕܐ ܒܝ ܒܝܬ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ ܒܝܬ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ
ܒܝܬ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ ܒܝܬ ܕܐܝ ܠ ܐܟܠ ܟ ܒܝܬ ܕܐܝ
ܠ ܐܟܠ ܟ

ةَهَقَف دَهلَحَهجَّا هَ٘ دَبَّا كَيهِدَبَه دَجَا: كَيهِدَبَه دَجَا دَهلَحَهجَّا ةَهَبهَدَّدَبه
هَبه دَهلَحَّا: هَلَجَا هَ٘ هَجَجَهجَّا هَ٘ دَهلَحَّا هَبه دَهلَحَّا: هَلَجَا هَ٘
دَهَهَه. هَكَبه هَ٘ دَهَّا: ةَ٘ هَجَحَبَّا هَجَبَا: هَهَّا دَهلَحَهجَّا: دَهَجَا
هَجَبَهجَّا هَهَجَبه هَ٘ كَهَلَكَبَّا دَهَسَلَهجَا: دَهَجَا هَجَبَهجَّا هَ٘ دَهَّا
دَهَ٘ هَ٘ دَهَّا: هَكَبه هَجَبَّا هَجَا دَهَ٘ ةَهَسَهَّا هَجَا دَهَّا: هَلَجَا
دَهَّا. هَلَ هَجَهَجَهجَا هَجَا هَكَبه هَجَا هَجَّا دَهَلَجَا: دَهَلَهَّا هَلَ
هَجَا دَهَ٘ هَجَجَّا دَهَجَجَّا هَلَ هَجَجَّا. لَ هَبه هَجَا لَ دَهَلَهَّا هَجَهَجَا
دَهَجَّا دَهَلَجَا: دَهَ٘ هَهَجَّا هَهَجَّا هَجَهَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا
دَهَّا هَهَسَهجَا دَهَلَهجَّا: دَجَا هَهَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا
هَلَ هَلَجَّا. هَجَا هَ٘ هَجَّا هَبه دَهلَهجَّا: هَجَجَا هَجَجَّا: هَجَجَّا
هَجَجَّا هَهَجَّا: هَهَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا: هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا
هَجَجَّا هَجَجَّا: هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا: هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا
هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا
هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا
هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا
هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا هَجَجَّا

ཁྱོད་ཅག་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཁྱེད་རང་གི་ཚིག་ཏུ་ཡང་དག་པ་ཡིན་ཏེ།

ڪتاب ٻيو فقه حنفيه جي بيان ۾ جنهن ۾ ٽي باب آهن پهريون باب
ڪتاب جي ۽ ان جي شروع جي بيان ۾. ڪتاب جي معنيٰ آهي لکيل
شيءِ: ڪتبت الشيء ڪتابا ۽ ڪتابة ۽ ڪتبا: جڏهن تو لکيو شيءِ
لکڻ سان: ۽ ڪتبت الي فلان ڪتابا: جڏهن تو لکيو فلاڻي ڏانهن
لکڻ سان: ۽ ڪتبت الجند: جڏهن تو لشڪر جمع ڪيو: ۽ ڪتبت
الدابة: جڏهن تو سواريءَ جي پٺ تي ڏاڙهي ٻڌي: ۽ ڪتبت البغلة:
جڏهن تو خچر جي ڪکن ۾ ٻچو وڌو: ۽ ڪتبت الناقة: جڏهن تو
اوٺ جي ڪکن ۾ ٻچو وڌو: ۽ ڪتبت الناقة: جڏهن تو اوٺ جي
ڪکن ۾ ٻچو وڌو: ۽ ڪتبت الناقة: جڏهن تو اوٺ جي ڪکن ۾
ٻچو وڌو: ۽ ڪتبت الناقة: جڏهن تو اوٺ جي ڪکن ۾ ٻچو وڌو:
۽ ڪتبت الناقة: جڏهن تو اوٺ جي ڪکن ۾ ٻچو وڌو: ۽ ڪتبت
الناقة: جڏهن تو اوٺ جي ڪکن ۾ ٻچو وڌو: ۽ ڪتبت الناقة:
جڏهن تو اوٺ

ܟܣܝܐ: ܒܝ ܕܒܕܡܐ ܕܐܦ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܟܠ ܟܠ ܫܘܒܚܐ
ܕܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܫܘܒܚܐ ܕܐܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܟܠ ܟܠ ܫܘܒܚܐ
ܕܐܠܗܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܒܚ ܠܟ ܒܪ ܫܘܒܚܐ ܕܐܢ ܐܝܟ ܕܐܢ ܟܠ ܟܠ
ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ

מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: ויענו אליו לאמר הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממותנו במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם: ה' ילחם לכם ואתם תחרישון: ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ובאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני ה' בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויחזקו המצרים וירדפו ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר וישקף ה' אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אופן מרכבותיו ויהי נהגהו בכבדות ויאמר מצרים ינוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים: ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו וינער ה' את מצרים בתוך הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: ה' איש מלחמה ה' שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו אבן: ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת רוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך: ה' ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויש' ה' עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: ויליני העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ ויטל אל המים ויתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך: ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ויליני כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו ויהי משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה אליהם אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאוהו בשדה: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לנצר מצותי ותורתי: ראו כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן והטעמו כצפיחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונניחהו לפני ה' למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה ה' את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמר: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרון הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי ה' ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם: ויריב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה': ויצמא שם העם למים ויליני העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אותי ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל ה' לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני: ויאמר ה' אל משה עבור לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין: ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהיו ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר: ויתן יתרו חותן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חותן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא: וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה כל הדבר הקטן ישפטו הם: וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו אל ארצו: בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה': ויען כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה וישב משה את דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויבא משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה' למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר ה' אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו פן יפרץ בהם ה': ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו ה' לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ בהם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו: כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: ואל השפחה יעשה כמשפט הזה: כי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו: וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה שבר ישלם המבעיר את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבועת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם: וכי יגנב איש מעם רעהו ושברו או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: אם עמו הוא לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות: בכשפים לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: זבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: בכורי בניך תתן לי: כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון ה': לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם: ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ויאמר אל משה עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו אל ה' והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו: ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה: ויכתב משה את כל דברי ה' וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: וישב משה אל ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד ה' כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו: וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעות זהב ושמת על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם: בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך: ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה כרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על הארון ומן העדות אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת יהיו הטבעות בתים לבדים לשאת את השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן: ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן לבונה זהב טהור תעשה אתם: ושלחן תשים לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה: כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר הזהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר: ואת המשכן תעשה עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב תעשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם: חמש יריעות תהיין חברת איש אל אחתו וחמש יריעות חברת איש אל אחתו: ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצונה במחברת השנית: חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת: וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעת איש אל אחתו בקרסים והיה המשכן אחד: ויריעת העזים אשר יעשה אהל על המשכן עשתי עשרה יריעות תעשינה: ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה עשתי עשרה יריעות מדה אחת ליריעות: וחברת את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצונה במחברת וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את האהל והיה אחד: והנודף ברוחב היריעות אשר באהל העודף חצי היריעה העודפת תסר על אחרי המשכן: והעודף באורך יריעות האהל אמה מזה ואמה מזה העודף על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים וכסה עור תחשים מעל: ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת לאחת כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ומאת כסף תעשה ארבעים אדני תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע השנית למשכן לפאת צפונה עשרים קרש: ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם למקצעת שני יהיו: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתם ימה: והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה: ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבי מעשה חשב יעשה אתה: ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפונה: ועשית לפתח האהל מסך תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ועשית לפני המסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת להם חמשה אדני נחשת: ונתת את המסך תחת הקרסים והבאת שמה מבית למסך את הארון והבדיל המסך לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ונתת את הכפרת על הארון בקדש הקדשים: ושמת את השלחן מחוץ למסך

ꠇꠤꠟꠣ ꠇꠤꠣꠞꠣꠇꠤꠟꠣ ꠇꠤꠣꠞꠣꠇꠤꠟꠣ ꠇꠤꠣꠞꠣ

ויהי כל ימי מתושלח תשע מאות וששים ותשע שנים וימת: ויחי לנח חמש ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי לנח אחרי הולידו את מתושלח חמש ותשעים שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת: ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם: וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק כל היום: וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה: אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה: כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:

(1) חכה.

ܒܝܬ ܡܫܟܢ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕ

ואתחנן ועקב. ואלה המצות: כתוב אחד הוא: כי
תראה את חמור שנאך רבץ תחת משאו: ואין
לו אלא אחד: ואין לו אלא שנאך: ואין לו אלא
חמור: ואין לו אלא משאו: ואין לו אלא רבץ:
ואין לו אלא תחת: ואין לו אלא תראה: ואין
לו אלא כי: ואין לו אלא את

ܗܘܬ ܐܣܟܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܒܘܡܪܘܬܐ: ܕܐܬܩܪܝܬܘܢ ܒܟܝܢܐ
ܟܢܝܐ ܕܐܦܣܩܘܦܘܬܐ. ܘܐܡܪ ܐܘܢܐ ܠܒܘܡܪܐ ܡܫܝܚܐ ܒܢܝ
ܐܚܘܬܗ: ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܗܐ ܗܘ ܡܬܩܢܝܢ
ܘܡܬܚܝܠܝܢ: ܕܒܟܠܗ ܕܪܫܐ ܚܕܐ ܘܡܢ ܚܕܐ ܐܝܣܘܬܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܠܗܘܢ ܒܠܝܐ ܕܐܠܗܐ: ܬܘܒ ܠܟܘܢ ܕܡܬܠܘܬܐ:
ܕܒܡܪܢ ܐܝܟ ܝܘܚܢܢ[1] ܕܡܫܝܚܐ ܥܠ ܦܬܐ ܕܐܝܪܬܟܘܢ ܒܐܘܪܚܐ
ܝܘܪܬܢ ܚܝܝܢ ܘܗܘ ܘܐܦܠܘ ܒܟܘܪܗܢ: ܒܟܠ ܟܘܪܗܢܐ[1]
ܕܚܕܐ ܕܡܕܒܪܗܘܢ: ܟܕ ܡܬܬܘܝܢ ܠܡܬܠ ܩܠܐ ܒܝܕܥܬܐ
ܕܡܬܬܝܗܘܢ ܒܠܗ ܐܘܡܢܘܬܐ ܡܟܪܙܢܐ ܕܘܟܐ ܘܐܡܪܐ. ܘܟܕ
ܢܬܠܗ ܒܡܕܝܢܬܐ ܦܘܩܕܢܐ ܘܢܦܫܗ: ܦܩܕ ܚܕܘܬܐ: (ܘܣܒܝ[2] ؟)
ܐܢܫܐ: ܘܢܦܩ ܒܠܗ ܐܢܫܐ ܠܗܘܢ ܒܠܝܐ ܕܝܕܥܐ ܚܕܘܬܐ: ܒܬܪ
ܕܝܢ ܝܬܒܘܢ ܒܫܘܒܚܗ ܠܐܘܓܝܢ ܡܢ ܐܢܫܐ ܕܒܠܝܐ
ܒܩܠܐ ܕܡܫܬܗܘܢ. ܘܟܕ ܐܬܠܝ ܚܕܘܬܐ: ܕܝܢܬܐ ܕܠܗ
ܐܢܫܘܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ: ܐܦ ܗܢܘ ܐܬܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܢܐ ܕܫܠܡܘܬܗ.
ܘܫܠܝܛ ܐܬܪ ܥܠ ܟܠ ܕܡܫܘܚܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢܐ ܐܦܝܗ
ܕܒܠܝܐ: ܟܕ ܩܥܝܢ ܫܠܡܘܬܗ ܘܡܬܒܥܝܢ ܡܢ ܐܢܫܘܗܝ ܘܡܢ
ܫܡܝܐ. ܘܟܕ ܐܬܦܫܛ ܐܕܡܐ ܘܢܦܩ ܒܝܬܘܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ:
ܘܝܗܒ ܐܢܘܢ ܕܐܬܚܠܝܢ ܘܫܒܩܝܢ: ܘܠܒܝܫܝܢ ܠܒܘܫܐ ܒܫܡܐ
ܘܡܢ ܚܕܐ: ܐܬܒܝܕ ܠܗ ܐܒܐ: ܘܐܘܕܝܥ ܒܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܟܕ ܡܬܚܫܚܐ: ܡܢܘ ܐܢܬ: ܒܗܘܢ ܐܘܓܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܐܬܚܘܝܬܘܢ
ܡܕܝܢ ܐܦܝܗ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܘܡܬܒܥܬܘܢ ܐܢܫܐ ܠܗܘܢ ܕܒܠ

(1) ܟܘܪܗܢܐ. (2) ܘܣܒܝܢ sic

ܟܝ ܐܝܬ ܠܗ ܒܢ ܕܢܬܒ ܒܗ ܒܟܝܪ ܐܘ ܒܬܘܠܬ ܐܘ ܒܐܡܬ ܐܘ ܒܐܪܡܠܬܐ[1]
ܟܕ ܐܬܐ ܠܘܬ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܠܗ ܒܢ ܐܘ ܒܬ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ
ܒܪ ܐܘ ܒܪ ܒܬ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ
ܐܘ ܒܪ ܐܘ

ཁྱོད་ཀྱིས་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ཡི་ཞིང་ཁམས་ཀྱི་ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་ན་ཡོད་པའི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་གྱི་ནོར་བུ་ལྟ་བུ་ཡིན་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་གྱི་ནོར་བུ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ལས་ཐོན་པ་ཡིན་ནོ། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་བཞིན་གྱི་ནོར་བུ་ལས་ཐོན་པ་ཡིན་ནོ

ڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤ

ויהי כי הגיעו אל: ויבואו שם ויתיצבו שנים לפניו ויתנו
דבריהם הכתובים בספר. שם: אל הוזיר הנכבד ושר
הצבא הגדול: שלום לכם ורב שלום: ויקרא הפקיד
הגדול: ויבואו אל ויתנו ספרם: ויקרא הוזיר בספר
ויאמר: מי אתם ומאין באתם? ויענו ויאמרו: אנחנו
עבדי יהושע בן נון ומלך ישראל. ויאמר הוזיר: ומה
רצונכם? ויענו ויאמרו: אדוני הוזיר יודע כי מלך
ישראל שלח אלינו ויאמר: לכו אל הוזיר ואל שר
הצבא ואל כל הפקידים אשר תחת ידו: ואתם
תגידו להם כי אנחנו נלחמים בעמלק ואין לנו
מספוא לסוסינו: ועתה אל תשלחו אותנו ריקם כי
אם תנו לנו מספוא לסוסינו: ויאמר הוזיר: אם כן
אמר המלך ישראל אל תשלחו אותם ריקם כי אם
תנו להם מספוא לסוסיהם: ויהי כאשר שמעו
הפקידים את הדבר ויתנו להם מספוא לסוסיהם:
ויהי כאשר ראו הפקידים כי נתנו להם מספוא
לסוסיהם ויאמרו: אין ספק כי אנשים אלה שלוחי
יהושע בן נון ומלך ישראל הם. ויהי

وَتَعْلِيمَاتِهِ الَّتِي أَوْصَى بِهَا أَبَاءَنَا: وَأَيْضًا لِكَيْ يَكُونَ
لَنَا خَوْفُ اللهِ إِلَهِنَا: لِكَيْ يَكُونَ لَنَا خَيْرٌ كُلَّ الأَيَّامِ:
لِكَيْ يُحْيِينَا كَمَا هُوَ الْيَوْمَ. وَيَكُونُ لَنَا بِرٌّ إِنْ
حَفِظْنَا أَنْ نَعْمَلَ جَمِيعَ هَذِهِ الْوَصِيَّةِ أَمَامَ الرَّبِّ
إِلَهِنَا كَمَا أَوْصَانَا. كَمَا(1) أَنَّ الرَّبَّ إِلَهَكَ قَالَ: أَنَّ
الأَرْضَ الَّتِي أَنْتَ دَاخِلٌ إِلَيْهَا لِتَمْتَلِكَهَا هِيَ
مُمْتَلِئَةٌ مِنْ أَصْنَامِ الأُمَمِ الَّتِي طَرَدَهَا اللهُ مِنْ
أَمَامِكَ: وَأَنَّ الأَرْضَ الَّتِي أَنْتَ دَاخِلٌ إِلَيْهَا
لِتَمْتَلِكَهَا هِيَ أَرْضٌ نَجِسَةٌ بِنَجَاسَةِ شُعُوبِ
الأَرَاضِي بِرِجْسِهِمْ الَّذِي مَلَأُوهَا مِنْ نَجَاسَتِهِمْ
مِنْ طَرَفٍ إِلَى طَرَفٍ: وَالآنَ لاَ تُعْطُوا بَنَاتِكُمْ
لأَبْنَائِهِمْ وَلاَ تَأْخُذُوا بَنَاتِهِمْ لأَبْنَائِكُمْ: وَلاَ
تَطْلُبُوا سَلاَمَتَهُمْ وَلاَ خَيْرَهُمْ كُلَّ الأَيَّامِ لِكَيْ
تَتَشَدَّدُوا وَتَأْكُلُوا خَيْرَ الأَرْضِ وَتُوَرِّثُوا بَنِيكُمْ
إِلَى الأَبَدِ. لأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ: كَمَا أَنَّ كُلَّ
أَرْضٍ يَدُوسُهَا أَخْمَصُ رِجْلِكُمْ لَكُمْ أُعْطِيهَا كَمَا
كَلَّمْتُ مُوسَى: مِنَ الْبَرِّيَّةِ وَهَذَا لُبْنَانُ إِلَى النَّهْرِ
النَّهْرِ الْكَبِيرِ نَهْرِ الْفُرَاتِ كُلَّ أَرْضِ الْحِثِّيِّينَ
وَإِلَى الْبَحْرِ الْكَبِيرِ نَحْوَ مَغْرِبِ الشَّمْسِ تَكُونُ
تُخُومُكُمْ: لاَ يَقِفُ إِنْسَانٌ أَمَامَكُمْ كُلَّ أَيَّامِ
حَيَاتِكُمْ. كَمَا كُنْتُ مَعَ مُوسَى أَكُونُ مَعَكَ: لاَ
أُهْمِلُكَ وَلاَ أَتْرُكُكَ: تَشَدَّدْ وَتَشَجَّعْ لأَنَّكَ أَنْتَ
تُقَسِّمُ لِهَذَا الشَّعْبِ أَنْ يَرِثَ الأَرْضَ الَّتِي حَلَفْتُ
لآبَائِهِمْ أَنِّي أُعْطِيهِمْ: فَقَطْ تَشَدَّدْ وَتَشَجَّعْ جِدًّا
لِكَيْ تَتَحَفَّظَ لِلْعَمَلِ حَسَبَ كُلِّ التَّوْرَاةِ الَّتِي
أَمَرَكَ بِهَا مُوسَى عَبْدِي: لاَ تَحِدْ عَنْهَا يَمِينًا
وَلاَ شِمَالاً لِكَيْ تُفْلِحَ حَيْثُمَا تَذْهَبُ: لاَ يَبْرَحْ
سِفْرُ التَّوْرَاةِ هَذَا مِنْ فَمِكَ بَلْ تَلْهَجُ فِيهِ نَهَارًا
وَلَيْلاً لِكَيْ تَتَحَفَّظَ لِلْعَمَلِ حَسَبَ كُلِّ الْمَكْتُوبِ
فِيهِ لأَنَّكَ حِينَئِذٍ تُصْلِحُ طَرِيقَكَ وَحِينَئِذٍ
تُفْلِحُ: أَمَا أَوْصَيْتُكَ أَنِّي تَشَدَّدْ وَتَشَجَّعْ لاَ
تَرْهَبْ وَلاَ تَرْتَعِبْ لأَنَّ الرَّبَّ إِلَهَكَ مَعَكَ حَيْثُمَا
تَذْهَبُ.

(1) كما sic (2) مصاهرة sic

ܚܒܪ ܐܦ ܒܟܘܬ ܐܢܐ. ܘܐܦܠ ܟܕ ܡܫܟ ܒܝ ܐܦ ܒܟܘܬ ܐܢܐ ܒܗ ܡܫܟ ܒܝ ܐܦ ܐܢܐ ܒܗ.

ܐܟ ܒܪ ܐܢܫ ܠܐ ܝܕܥ ܐܢ ܒܐ ܗܘ ܓܢܒܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܐܢ ܡܐ ܐܙܠ ܠܗ ܐܘ ܡܐ ܐܬܐ ܠܗ ܐܘ

ڪري ٿو. ۽ ڪنهن کي ڏسڻ کان منع ڪري ٿو: ۽ ڪنهن کي ڏسڻ کان منع ڪري ٿو. ۽ ڪنهن کي ڏسڻ کان منع ڪري ٿو:

ڪٿا: سڪيا ديس ۾ ڪپلوستو نالي نگر ۾ سڌودن نالي راجا راڄ ڪندو هو. تنهن جي راڻي جو نالو مايا هو. تنهن جي پٽ جو نالو سدارٿ هو. جڏهن سدارٿ ڄائو تڏهن سڀني ڏٺو ته هن جي ڪپال ۾ راجا ٿيڻ جا سڀ لڇڻ آهن. تڏهن راجا پنهنجي پٽ کي ڏاڍو سک ڏيڻ لڳو. ڪڏهن به ڏک نه ڏيکاريائين. جڏهن سدارٿ ڏاڍو ٿيو تڏهن راجا هڪ ڏينهن پنهنجي پٽ کي سير ڪرائڻ لاءِ ٻاهر وٺي ويو. رستي ۾ هن ڏٺو ته هڪ ڏاڍو ڏکيو ماڻهو آهي. هن پڇيو ته هي ڪير آهي؟ ڪير ٻڌايو ته هي ماڻهو بيمار آهي. سدارٿ پڇيو ته بيمار ڇا آهي؟ ڪير ٻڌايو ته بيمار ماڻهو جي ڪا به ڪم ڪرڻ جي طاقت نه رهندي آهي. ڪڏهن به ڪو ماڻهو بيمار نه ٿيندو آهي. سڀ ماڻهو ڪڏهن نه ڪڏهن بيمار ٿيندا آهن

ואת כל השרץ השרץ על הארץ: את החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכל השרץ מי יגע בהם במותם יטמא עד הערב: וכל אשר יפל עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא והטמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא והוא תשברו את כלו: מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: וכל אשר יפל משרפתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור והנגע בנבלתם יטמא: והנוגע בנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב: והאוכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנושא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: ואת השרץ השרץ על הארץ שקץ יאכל לא יאכל: כל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם: ואל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם: כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ על הארץ: כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: זאת התורה לבהמה ולעוף ולכל נפש החיה ולכל נפש השרמת על הארץ: להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

(1) כאשר. (2) השרמת. (3) השרץ.

ڪري ڏيڻ واجب ٿيندو: ۽ جيڪڏهن ڪنهن سبب سان: نماز
ڏيڻ واجب ٿي ويو هجي: پوءِ ڪنهن کي مرڻ وقت وصيت
ڪرڻ گهرجي: ۽ ورثي کي گهرجي: ته ڪفارو ڏيڻ جي
ڪوشش ڪن. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي ڪفارو ڏيڻ جي
وصيت نه ڪئي هجي: ۽ ورثي کي ڪفارو ڏيڻ جي
ڪوشش ڪرڻ گهرجي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي ڪفارو
ڏيڻ جي وصيت ڪئي هجي: ۽ ورثي کي ڪفارو ڏيڻ جي
ڪوشش ڪرڻ گهرجي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي ڪفارو
ڏيڻ جي وصيت ڪئي هجي: ۽ ورثي کي ڪفارو ڏيڻ جي
ڪوشش نه ڪئي هجي: ته ڪفارو ڏيڻ واجب نه ٿيندو:
۽ ڪفارو ڏيڻ جي ڪوشش نه ڪرڻ جي ڪري: ورثي
کان پڇا نه ڪبي: ۽ ڪفارو ڏيڻ جي ڪوشش نه ڪرڻ
جي ڪري: ورثي کان پڇا نه ڪبي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن
کي ڪفارو ڏيڻ واجب ٿيو هجي: ۽ ڪفارو ڏيڻ کان
اڳ مري ويو هجي: ته ڪفارو ڏيڻ واجب نه ٿيندو:
۽ ورثي کي ڪفارو ڏيڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي:
۽ ڪفارو ڏيڻ جي وصيت ڪرڻ گهرجي: ۽ ڪفارو ڏيڻ
جي وصيت نه ڪئي هجي: ته ورثي کان پڇا نه ڪبي:
۽ ڪفارو ڏيڻ جي ڪوشش نه ڪرڻ جي ڪري: ورثي
کان پڇا نه ڪبي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن کي ڪفارو ڏيڻ
واجب ٿيو هجي: ۽ ڪفارو ڏيڻ کان اڳ مري ويو هجي

ܒܝܫܐ ܒܝ ܗܘ ܕܡܝ ܒܝܫ ܐܢ ܫܘܝ ܒܝ ܫܝܫ ܒܝ ܒܝ ܒܝ

לכל כלי שיר בשבח ובקלס ובתפארת: ובמה שהוא אומר בכלי שיר: שהוא מכין כלי שיר לעצמו: ומה הוא אומר: ברוך אתה יי למדני חוקיך: ברוך אתה יי הבינני בתורתך: ברוך אתה יי הדריכני בנתיבות מצותיך: ברוך אתה יי החכמני בפקודיך: ברוך אתה יי הרחיבני בישועתך: ברוך אתה יי הגדילני בגמילות חסדים: ברוך אתה יי הודיעני סתרי חכמתך: ברוך אתה יי הזכני לשמור עדותיך: ברוך אתה יי השכילני בדרכי תמימים: ברוך אתה יי הלא אתה תאיר נרי יי אלהי יגיה חשכתי (זהר?) ומה הוא[1] אומר: אשרי תמימי דרך: אשרי נוצרי עדותיו: אשרי אשר לא עולתה: אשרי אשר בכל לבב דרשוהו: אשרי אשר לא פעלו עולה: אשרי אשר שמרו פקודיו: אשרי אשר שמרו חוקיו בכל עת: אשרי אשר הלכו בדרכיו: אשרי אשר שמרו עדותיו

ئەبو ئەیوب: ئەگەر ئەو ئافرەتە ئەیدەی ئەیکێژ: ئەبو ئەیوب ئەو ئافرەتەی تەڵاق دا سێ تەڵاقی بەیەکجار. ئەی ئەو ئافرەتە ئەگەڕێتەوە بۆ ئەو پیاوە؟ ئەو گوتی: نەخێر ئەگەڕێتەوە بۆی. ئەمە وەک ئەوە وابێ کە ئەو ژنەی تەڵاق دابێ ئەگەڕێتەوە بۆی ئەگەر ئەو پیاوە ئەو ژنەی تەڵاق دابێ ئەو ژنەی تەڵاق دابێ ئەو ژنەی تەڵاق دابێ

ཁྱབ་ཚུགས་པའི་ཐབས་ལམ་ཞིག་ཡོད་ཅིན་ཡང་ཁྱོད་ཀྱིས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ།
ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ། ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ། ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ། ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ། ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ། ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ། ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ། ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཐོག་ལས་ཤེས་ཡོདཔ་ཨིན་ནོ།

هەڵبژاردنی ئەو کەسانەی کە دەبێت ڕێگە بدرێت بە
کۆبوونەوەکە: ئەگەر ئەو کەسانەی کە داوای ڕێگەدان
دەکەن زۆرن، ئەوا ڕێگە بدرێت بە ئەندامانی
کۆمیتەی ڕێکخستن و ئەو کەسانەی کە ئەندامی
کۆمیتەی ڕێکخستن نین بەپێی ڕێژەیەک کە
کۆمیتەی ڕێکخستن دیاری دەکات. ئەگەر ژمارەی
ئەو کەسانەی داوای ڕێگەدانیان کردووە کەم بوو،
ئەوا ڕێگە بدرێت بە هەموویان. ئەگەر ژمارەیان
زۆر بوو

ויהי כאשר כלה שלמה להתפלל את כל התפלה הזאת את כל התחנה הזאת לה׳ קם משם מלפני מזבח ה׳ מכרוע על ברכיו ופרש כפיו השמים׃ ויעמד ויברך את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר׃ ברוך ה׳ אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו׃ יהי ה׳ אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו׃ להט לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו חקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו׃ והיו הדברים האלה אשר התחננתי לפני ה׳ קרבים אל ה׳ אלהינו יומם ולילה להעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו׃ למען דעת כל עמי הארץ כי ה׳ הוא האלהים אין עוד׃ ויהי לבבכם שלם עם ה׳ אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כהיום הזה׃ ויזבחו זבחים לפני ה׳ ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח לה׳ עשרים ושנים אלף בקר ומאה ועשרים אלף צאן וישחטו המלך ובני ישראל את הבית׃ ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית ה׳ כי עשה שם את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני ה׳ קטן מהכיל את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים׃ ויעש שלמה בעת ההיא את החג ושבעת ימים כל ישראל אתו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני ה׳ אלהינו שבעת ימים וארבעת ימים ביום שמיני עצרת עשו כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים וחג שבעת ימים׃ ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה׳ לדוד עבדו ולישראל עמו׃

ויהי כאשר כלה שלמה לבנות את בית ה׳ ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חשק לעשות׃ וירא ה׳ אל שלמה פעם שנית כאשר נראה אליו בגבעון׃ ויאמר ה׳ אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנית לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים׃ ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר׃ והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעולם כאשר דברתי לדוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ ואם שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשר אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים׃ והבית הזה אשר היה עליון לכל עובר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה ה׳ ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃ ואמרו על אשר עזבו את ה׳ אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת׃

(1) sic המחסה

ואחרי כן יעשה את הכבש האחד: ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו. כמשפט הזה תעשו לכל אחד ואחד לפי מספרם.

הנולד בישראל: כל אשר יעשה אלה להקריב אשה ריח ניחוח לה׳. כאשר תעשו כן יעשה לגר: איש איש לפי מספרם כן תעשו לכל אחד ואחד כפי מספרם. כל הנולד בישראל יעשה את אלה ככה להקריב אשה ריח ניחוח לה׳. וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם: והקריב אשה ריח ניחוח לה׳ כאשר תעשו כן יעשה. לכם הקהל חק אחד לכם ולגר הגר חק עולם לדרתיכם כאתם כן יהיה הגר לפני ה׳. תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבואכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה׳. ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: מראשית עריסותיכם תתנו לה׳ תרומה לדרתיכם. וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר ה׳ אל משה: את כל אשר צוה ה׳ אליכם ביד משה מן היום אשר צוה ה׳ והלאה לדרתיכם: והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחוח לה׳ ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת: וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה היא והם הביאו את קרבנם אשה לה׳ וחטאתם לפני ה׳ על שגגתם: ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש השגגה בחטאה לפני ה׳ לכפר עליה ונסלח לה: לאזרח בני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את ה׳ הוא מגדף והנכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: כי דבר ה׳ בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ויאמר ה׳ אל משה מות יומת האיש רגום אתו אבנים כל העדה מחוץ למחנה: ויוציאו כל העדה אתו אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו אבנים וימת כאשר צוה ה׳ את משה: ויאמר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה׳ ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני ה׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה׳ אלהיכם: ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה׳ ומדוע תתנשאו על קהל ה׳: וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר והודיע ה׳ את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: ותנו עליהן אש ושימו עליהן קטרת לפני ה׳ מחר והיה האיש אשר יבחר ה׳ הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבודת משכן ה׳ ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהונה: לכן אתה וכל עדתך הנועדים על ה׳ ואהרן מה הוא כי תלינו עליו: וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העלית אתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: אף אל ארץ זבת חלב ודבש לא הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל ה׳ אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני ה׳ אתה והם ואהרן מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם עליהן קטרת והקרבתם לפני ה׳ איש מחתתו חמשים ומאתים מחתות אתה ואהרן איש מחתתו: ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהן אש וישימו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד ה׳ אל כל העדה: וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעון כי ה׳ שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם עליהם לא ה׳ שלחני: ואם בריאה יברא ה׳ ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה׳: ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: וכל ישראל אשר סביבותיהם נסו לקולם כי אמרו פן תבלענו הארץ: ואש יצאה מאת ה׳ ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: ויאמר ה׳ אל משה לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתות מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: את מחתות החטאים האלה בנפשותם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני ה׳ ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים ויקעו צפוי למזבח: זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא לשום קטרת לאפו וכקרח וכעדתו כאשר דבר ה׳ אליו ביד משה: ויהי ממחרת וילונו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם ה׳: ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד ה׳: ויבא משה ואהרן פני אל אהל מועד: וידבר ה׳ אל משה לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהר אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני ה׳ החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: ושב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אבתם מאת כל נשיאם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם: והנחת אתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלונות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה מטה לנשיא מטה לנשיא לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: ויניח משה את המטות לפני ה׳ באהל העדות: ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויוצא פרח והוצא ציץ ונשא שקדים: ויאמר ה׳ אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונותם מעלי ולא ימותו: ויעש משה כאשר צוה ה׳ אתו כן עשה: ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבד כלנו: כל הקרב הקרב אל משכן ה׳ המתים אנחנו לכלות: ויאמר ה׳ אל אהרן אתה ובניך ובית אבתיך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: וגם את אחיך שבט לוי מטה אבתיך הקרב אתך ויוועדו עליך ושרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדות: ושמרו את משמרתך ואת משמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם: ונוועדו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתונים לה׳ לעבד את עבדת אהל מועד: ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: וידבר ה׳ אל אהרן הנה אני נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם וכל חטאתם וכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים הוא לך ולבניך: במקום הקדש תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש הוא לך: וזה לך תרומת מתנתם לכל תנופות בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו לה׳ לך נתתים: בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו לה׳ לך יהיה כל טהור בביתך יאכל אתו: כל חרם בישראל לך יהיה: כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו לה׳ באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח וחלבם תקטיר אשה לריח ניחוח לה׳: ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: כל תרומות הקדשים אשר ירימו בני ישראל לה׳ נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני ה׳ לך ולזרעך אתך: וידבר ה׳ אל אהרן בארצם לא תנחל ובתוכם לא תחלק חלק אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה תחת עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: כי אם הלוי יעבד את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו תרומת ה׳ לנחלה נתתי ללוים על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: וידבר ה׳ אל משה לאמר: ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת ה׳ מעשר ממעשר: ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: כן תרימו גם אתם תרומת ה׳ מכל מעשרותיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת ה׳ לאהרן הכהן: מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת ה׳ מכל חלבו את מקדשו ממנו: ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת הגרן וכתבואת היקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם תחת עבדתכם באהל מועד: ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו: וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה ה׳ לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוצא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה תשרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: וכל אשר יגע בה יטמא עד הערב: ואיש טהור יאסף את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנוגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן ה׳ טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנוגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש ה׳ טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם וגם המזה מי הנדה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב: ויבאו בני ישראל כל עדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם במקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני ה׳: ולמה הביאתם את קהל ה׳ אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביאנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד ה׳ אליהם: וידבר ה׳ אל משה לאמר: קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני ה׳ כאשר צוה אתו: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירם: ויאמר ה׳ אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: המה מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את ה׳ ויקדש בם: וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו מצרים אתנו ואת אבתינו: ונצעק אל ה׳ וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו לך אין דבר רק אעברה ברגלי: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: וימאן אדום נתת את ישראל עבור בגבולו ויט ישראל מעליו: ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר האהר: וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן בהר האהר על גבול ארץ אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי במי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר האהר: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר צוה ה׳ ויעלו אל הר האהר לעיני כל העדה: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר לה׳ ויאמר אם נתון תתן את העם הזה בידי והחרמתי את ערים: וישמע ה׳ בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרים אתם ואת ערים ויקרא שם המקום חרמה: ויסעו מהר האהר דרך ים סוף לנקף את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח ה׳ בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו באלהים ובך התפלל אל ה׳ ויסר מעלינו את הנחשים ויתפלל משה בעד העם: ויאמר ה׳ אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת וישמו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו בני ישראל ויחנו באבות: ויסעו מאבות ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב מזרח השמש: משם נסעו ויחנו בנחל זרד: משם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר במדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: על כן יאמר בספר מלחמות ה׳ את והב בסופה ואת הנחלי ארנון: ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשם באר הוא הבאר אשר אמר ה׳ למשה אסף את העם ואתנה להם מים: אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשעניתם ומן המדבר מתנה: ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות: ומן במות הגיא אשר בשדי מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון: ויעש ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר: אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבולך: ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה: כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא ויהי נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון: על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון: אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנותיו בשבי ואחותיו בשבות לאמרי סיחון מלך האמרי: ונירם אבד מחשבון עד דיבון ונשים עד מידבא: וישב ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו את בנותיה ויורש את האמרי אשר שם: ויפנו וילכו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר ה׳ אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו: וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממולי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יאר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר ה׳ אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ויאמר האלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן ה׳ לתתי להלך עמכם: ויקמו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם לבוא עמנו: ויוסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה׳ אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף ה׳ דבר עמי: ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר אליו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא וישב מלאך ה׳ בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו: ותרא האתון את מלאך ה׳ נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטותה הדרך: ויעמד מלאך ה׳ במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את מלאך ה׳ ותלחץ אל הקיר וילחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: ויסף מלאך ה׳ ויעבר במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל: ותרא האתון את מלאך ה׳ ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: ויפתח ה׳ את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: ויאמר בלעם אל האתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך: ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: ויגל ה׳ את עיני בלעם וירא את מלאך ה׳ נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאך ה׳ על מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה לפני כי עתה גם אתך הרגתי והאתון החייתי: ויאמר בלעם אל מלאך ה׳ חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ויאמר מלאך ה׳ אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי הבאמת לא אוכל כבדך: ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר עמו: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראהו משם קצה העם: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם אל בלק התיצב על עלתך ואנכי אלכה אולי יקרה ה׳ לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה׳: כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר ישים ה׳ בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק שב פה עד אקרה כה: ויקר ה׳ אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר ה׳: וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר והלא יעשה ודבר והלא יקים: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה׳ אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו: כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר ה׳ אתו אעשה: ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני ה׳ לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים ושת אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע ה׳ כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו: אל מוציאו ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ידקר: כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך ה׳ מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה׳ לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר ה׳ אתו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם היתה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה לבזה קין עד מה אשור יגלך: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משומו אלה: וציים מיד כתים ועניו ואבד גם הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם בלק הלך לדרכו: וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף ה׳ בישראל: ויאמר ה׳ אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה׳ נגד השמש וישב חרון אף ה׳ מישראל: ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בוכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ויהיו המתים במגפה עשרים וארבעה אלף: וידבר ה׳ אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: ושם איש ישראל המוכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני: ושם האשה המדינית המוכה כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: וידבר ה׳ אל משה לאמר: צרור את המדינים והכיתם אתם: כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחותם המכה ביום המגפה על דבר פעור:

ותשמח נפשי בישועתך: כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני (נחמני?) במשל הזה.

כמים הפנים לפנים וגו' כאשר הפנים מראות זה לזה כך לב האדם לאדם: משל לאדם שהיה מהלך במדבר ונתיירא מן הלסטים ומן החיות ומן הנחשים ומן העקרבים ומן הצמאון: בא ומצא אילן אחד ונתיישב בצלו ונתרפא: אמר לו האילן אף אני כך עשיתי לאחרים: אמר לו אם כן מה אתה מבקש ממני: אמר לו אני מבקש ממך שתהא מוציא פירות: אמר לו אף אני כך עשיתי לאחרים. ואם אתה מבקש ממני שתהא מוציא פירות הרי אני מוציא

دَيْنَ اِنْ زَرْ سَدَ. مَسَرْكَرْدَهْ كَ مَرْدُمَانْ
زَرْهَنْگ[1] زَرْهَنْگَ: زَرْهَنْگَ مَرْدُمَانْ زَرْ
زَرْدَ: دَرْهَنْگَ زَرْ مَسَرْكَرْدَهْ زَرْ
زَرْ كَ مَرْدُمَانْ زَرْ زَرْهَنْگَ زَرْ
زَرْ زَرْهَنْگَ

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪ ܟܬܒ: ܐܝܬ ܒܗ ܐܦ ܒܐܪ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܦ ܡܪ ܟܬܒ: ܘܐܝܬ ܒܗ ܐܦ ܡܪ ܟܬܒ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܦ ܡܪ ܟܬܒ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܦ ܡܪ ܟܬܒ:

ڕێنمایی گشتی بەکارهێنەر: ئەم بەشە بۆ ئەو کەسانەیە کە بەرنامەکە بەکاردێنن. ئەگەر تۆ بەڕێوەبەری سیستەم بیت، دەتوانیت ئەم بەشە تێپەڕێنیت. ئەگەر تۆ بەڕێوەبەری سیستەم نیت، ئەوا پێویستە ئەم بەشە بە وردی بخوێنیتەوە. ئەگەر هەر شتێک لە بەشەکانی تر ڕوون نەبوو

ולא יכלו לעמוד לפני אויביהם. כי חטא ישראל ויעברו גם את בריתי אשר צויתי אותם ואף גם לקחו מן החרם וגנבו וכחשו וגם שמו בכליהם: ולא יוכלו בני ישראל לקום לפני אויביהם עורפם יפנו לאויביהם כי היו חרם: לא אוסיף עוד להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: קום התקדש לעם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יי אלהי ישראל חרם בתוכך ישראל לא תוכל לעמוד לפני אויביך עד הסירכם החרם מקרבכם: ונקרבתם בבקריכם והיה השבט אשר יי יקח יקרב למשפחות והמשפחה אשר יי יקח יקרב לבתים והבית אשר יי יקח יקרב לגברים: והיה הנלכד בחרם ישרף באש הוא וכל אשר לו כי עבר את ברית יי ועל כי עשה נבלה בישראל: ויקרב יהושע את כל ישראל למטותם ויקח את השבט אשר יי יקח ויקרב את המשפחות ויקח את המשפחה אשר יי יקח ויקרב את הבתים ויקח את הגברים: ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליי אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: ויען עכן את יהושע ויאמר אמת אנכי חטאתי לי אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלי כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואתמדה ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך אהלי והכסף תחתיו: וישלח יהושע מלאכים ויראו והנם טמונים באהלו והכסף תחתיו: ויקחו אותם מתוך האהל ויביאו אל יהושע ואל כל בני ישראל ויניחו לפני יי: ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו ויעלו אותם עמק עכור: ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יי ביום הזה וירגמו כל ישראל באבנים ויקומו עליהם אבן גדולה עד היום הזה: ושב יי מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה: ויהי אחרי מות יהושע ויאמר יי אל יהושע בן נון משרתו לאמר: משה עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אני נותן להם לבני ישראל: כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: מן המדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמור לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערוץ ואל תחת כי עמך יי אלהיך בכל אשר תלך: ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יי אלהיכם נתן לכם לרשתה והכינו לכם: ואל ראובני ואל הגדי ואל חצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יי לאמר יי אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חלוצים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: עד אשר יניח יי לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יי אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יי בעבר הירדן מזרח השמש: ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה וכל אשר תשלחנו נלך: ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהי יי אלהיך עמך כאשר היה עם משה: כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע אל דבריך לכל אשר תצוה אותו יומת רק חזק ואמץ: ויעש יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה: ויגד למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוצי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: ותקח האשה את שני האנשים ותצפנם ותאמר כן אנשים באו אלי ולא ידעתי מאין המה: והיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר כי תשיגום: והיא העלתם השגה על הגג ותצפנם בפשתי העץ הערוכים לה על הגג: והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחר יצאת הרודפים אחריהם: והם טרם ישכבו ותעל אליהם על הגג: ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יי לכם את הארץ כי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם: כי שמענו את אשר הוביש יי את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם: וכאשר שמענו נמס לבבנו ולא קם עוד רוח באיש מפניכם כי יי אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי ביי כאשר עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והחייתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחיותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשותינו ממות: ויאמרו האנשים אליה נפשנו תחת נפשכם אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יי לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בחומת החומה והיא בחומה תשב: ותאמר אליהם אל ההר פן ישובו הרודפים ונחבאתם שם שלשת ימים עד שוב הרודפים וגם אחר תלכו לדרככם: ויאמרו האנשים אליה נקיים אנחנו מן השבועה הזאת אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את תלי חוט השני הזה בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך חוצה דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו: ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקיים מן השבועה אשר השבעתנו: ותאמר כמו דברכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תלי חוט השני בחלון: וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרודפים כל הדרך בקשו ולא מצאו: וישובו שני האנשים וירדו מן ההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל אשר מצאום: ויאמרו אל יהושע כי נתן יי בידינו את כל הארץ וגם נמגו כל יושבי הארץ מפנינו: וישכם יהושע בבקר ויסעו מן השטים ויבאו עד הירדן הוא ובני ישראל וילונו שם טרם יעברו: ויהי מקץ שלשת ימים ויעברו השוטרים בקרב המחנה: ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יי אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אותו ואתם מסעכם ממקומכם והלכתם אחריו: רק הרחק יהיה בינכם ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם מזה את הדרך: ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יי בתוככם מופתים: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם ויישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יי אל יהושע ביום הזה אחל לגדלך לעיני כל ישראל למען ידעו כאשר הייתי עם משה אהיה עמך: ואתה צו את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבואכם אל קצה מי הירדן במים תתיצבו: ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יי אלהיכם: ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם ולא יורש יורישם מלפניכם: הנה ארון הברית אדון כל הארץ עובר לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שנים עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יי אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתו המים הזורמים מלמעלה ועמדו נד אחד: ויהי בנסוע העם מאהליהם לעבור את הירדן והכהנים נשאי הארון לפני העם: וכבואי נשאי הארון אל הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי הקציר: ויעמדו המים הזורמים מלמעלה קם נד אחד הרחק מאד מעיר אדם הצרתה ליד צרתן ויעמדו הזורמים ירדים אל ים הערבה ים המלח תכלו ויעברו העם נגד יריחו: ויעמדו הכהנים נשאי ארון ברית יי על יבשה בתוך הירדן הכון ויכינו כל ישראל ביבשה עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן: ויהי תמם כל הגוי לעבור ויעבור ארון יי והכהנים לפני העם: ובני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה עברו חלוצים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: כארבעים אלף חלוצי צבא עברו לפני יי למלחמה ערבות יריחו: ביום ההוא גדל יי את יהושע לעיני כל ישראל ויראו אותו כל הימים אשר חיו את משה: ויאמר יי אל יהושע לאמר: צו את הכהנים נשאי ארון העדות ועלו מן הירדן: ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: ויהי כעלות נשאי ארון יי מתוך הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון יבשה ויעמדו המים הזורמים מלמעלה קם נד אחד: ויהי המים הזורמים מלמעלה ויעמדו

ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ויחי שת חמש שנים ומאת שנה וילד את אנוש: ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי אנוש תשעים שנה וילד את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי קינן שבעים שנה ומאה שנה וילד את מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהי כל ימי קינן עשר שנים ושבעים שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ומאה שנה וילד את ירד: ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת: ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאה שנה וילד את חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהי כל ימי ירד שתים ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי חנוך חמש ושישים שנה ומאה שנה וילד את מתושלח: ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה: ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים: ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאה שנה וילד את למך: ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאה שנה וילד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת:

ཤ་ཟའི་ཚོགས་ཀྱི་ཁྱིམ་དུ་ཞུགས་པས་ཁོང་ཚོས་ཀུན་གཟིགས་ཀྱི་ཞལ་ཐུགས་ཀྱི་ཡིད་ཀྱི་ཚུལ་ཤེས་ཏེ་ཁོང་ཚོའི་ཡིད་ཀྱི་ཚུལ་ཡང

ואחריו יתפלל: ויהי נועם וגו' ואתה קדוש וגו' ויענו ואמרו קדוש וגו' ומן המקום ההוא יפרע וגו' ויענו ואמרו ברוך כבוד וגו' ומשרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לברכו כנגד המקום שהוא משמרתם ואומרים לו ברוך כבוד וגו' ואחר כך יאמר ברוך שאמר וגו' ואחר כך יאמר ישתבח וגו' ואחר כך יאמר יהללוך וגו' ואחר כך יאמר אשרי וגו'.

אלמלי . . . . . ואחר כך יאמר חצי קדיש.

(אחר כל תפלה ותפלה יאמר קדיש זה)

קדיש דרבנן

חצי קדיש דאמירה בתר תפלה[1].

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך ושתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן.

[1] אחר כל תפלה ותפלה אומרים קדיש זה חוץ מתפלת שחרית של שבת שאומרים קדיש אחר תפלת מוסף.

مهم بُعبَّ دِبَّةَمُنُوهُ مَعْمَعْمِ كَمُوهُ. هُكُوهُ مُعِنَّكِ
عَمَّةَ دُهْدَّبَّ: كَمِعَفَّ مَّعِ حَنُبَّكَ: جَمِ دُهْمُمِ
كُمِدَّدَّمُمُوهُ دِمْعَنَّ. مِكْكَ دِمْمُمِ مِهُدَّمُوهُ
كَمْمُوَّنَّ سَّكَ مَكَّمَمُوهُ: دِيَعْدُمِهِ[1] مِ بُمَّ
دِمُعِمِهِ[2] مَّ وُجَّ وَعَمَّ. مَهْمِ نَّ كُمِدَّجَّبَّ دَّنَّ
دُجَمُمَّ دِجَمَّ: دَمْمَّ دُبَعَدَّبَكِ دُسَّنَّ مَعْمَعْمِ
دُجَدَّنَّ دِسْتَّمُوهُ كُبَّدَّ هُكَتَّبَّ: بُحَبَّ دُعَمَّ دُوَّجَمُوهُ
مَّمِبَّ: جَمِ هُمِمُ[3] دَمُعَمَّ دُمُمَّمَّبَّ مُبَمِ دَمُوَّكَ:
بُمِ دِمِكَمْ دُكَ يِكَكَمُمِ كَتَمِسَمُوهُ: سَّكَ دِيَمِسُوهِ
سَّتَّبَّ مُعَسَّبَّ جُمَدَّبَّ دُجَمَ دَكَمْدَّجَّتَّمُوهُ دَجَعَبَّمَّبَّ
دِسَّكَمُوهُ.

مِيَّ وَّكَ: دِجَكَ هُكَجَّ دِبَّدَّ يَمَّمُكَمِ: هُكَتَّعَّ
دَجَمَّ جُمَدَّبَّ دِمَّتَّ هُدِيَّتَّوجَ: مَجَ تَسَّبَّ جَكَّتَّمِبَّ دُجَكَ
هَجَّ يَمَّمُمِهِ مَدَّدَّبَّ: جَمِ دَمِبَّ دَّمَمَّمَّبَّ بَمُمُوهُ
دَجَكَمِ يَجَكَ: دَمَكَمَّبَّ مِمَّمِ دَكَسَّتَّمُوهُ دَمَمَّبَّ
يَعَمُجَ كَوَجَّ بُكَبَّ دُهَمُوهُ: مِكَكَ بُمَّ دُمِ
دِمِعَبَّ دِمِ بُعَبَّ: دَسَّكَمِبَّ بِمَ كَجَتَّعَّ دَمَمَجَّدَّ
هَجَبَّ دِجَعَّمَّ مِكَّبَّ مَعْمَعْمِ كَمُوهُ: كَ كَ بُمَّبَّمِ
وَمِ مِكَكَ سَمَّ دِبَّكَّ: دِكَمِدَّجَّبَّ دِمَمَّبَّ مَمَّكَمَّ[4]
جَدَّبَّ مَمِ: مِكَكَ وُجَمُوهُ دِتَّمَّتَّبَّ: مَكَمِدَّدَّبَّ

(1) B. دِيَعَدَّمِ (2) B. دِمُعِمِ (3) L. مَمِ B. مَمِ
(4) B. مَمَّكَمَّ

ויהי כאשר החלו האדם לרבות על פני האדמה ובנות יולדו להם:
ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים
מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם
הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ בימים
ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו
להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם: וירא יהוה כי רבה
רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום: וינחם
יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה
את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:
אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים
התהלך נח: ויולד נח את שלשה בנים את שם את חם ואת יפת:
ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ:
ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה
אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה: ואני הנני מביא את
מבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים
כל אשר בארץ יגוע: והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה
ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא
אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה
למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות:

(1) B. ויאמרו L. ויאמרו (2) B. מהאדם (3) B. מהאדם (4) B. כל

ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܒܝ ܡܕܡ ܕܐܢ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ

ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܒܥܐ ܠܡܫܬܘܝ ܒܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܫܪܝ ܠܗ ܒܗ ܐܢ ܠܐ ܒܥܐ ܠܗ

دِهِ حَلَّمَ. مَدْلَمَّ هِحْلَ دِهِحْمِمَّ دَحْلَمْ: هِمَّمَ
كَ هِ دِهِمَّ مَدَّ؟ إِمِ بَلَمَّ حَمْمَكَهِ وَحَمَّ حَلَّمَ
دِ هِحْمِمَّ دَحَمَّ دِهَمَّ حَمْمَ: هِمِ دَحَمَّ دِهَمَّ
دَحَمَّ: دَكْمَمَكَلَمَ مَحَمَّ. حَمِ[1] هِمَّ كَ مَمَّ هِحِمِ دَّ
مَحَلَّمَ: إِكَ هَلَمَّ مِسْمَمَّ دِهَكَمَّ حَلَمَكَمَّ دَحَمَّ:
هِحِمَّمَّ مَحِمَّ لَهِمَّمَ: دِحَمَّ دَحَمَّ دِهِمَّمَّ
حَلَمَّمَ مَحَمَّحِ. مَحَمَّ كَ مَمَّ إِمِ دِهَمَّ
هِحِ دِهَمَّ مَحَمَّحِ دِهَمَّمَّ دِمَحَمَّ إِدَّ هَحَمَّ: إِكَ دَلَحِ
هِحِمَكَ مَحَمَّمَّ دِهَمَّ لَمَ هِ دِمِ سَكَ مَحَمَّ
دِهَحَمَّ حَكَمَ. إِ هِحَّ حِمَ حَّ هَلَمَّ دِهَحَمَّ
دَّمَ حَلَمَّ: دِهَمِمَّمَ مَ هِ إِسَكَ دِهِمَّمَ
دِهَحَمَّ مَحَمَّكَ حَمَحَلَمَّ مَ. مَحِ دِهَمَّ إِسَمَّ هَلَمَّ
دِهَحَمَّ مَحَمَّكَ حَمَحَلَمَّ مَمَّمَّ: كَ مَمَّ إِمَّمَّ
إِكَ دِمِ مَحَمَّ[2] هَلَمَّ. مَسَ دِمَّمَّ دِهَحَمَّ
هَحَمَّ دِحَمَّ مَحَمَّ دِهَمَّ: كَ مَمَّ هِحِمَ دِمَّ
دِ سَكَ: هَكَ دَمَّ دَهَمَّ دَهَمَّ: إِكَ دَمَّ
إِكَمَّ هَلَمَّ كَ دِمِ هَمَّمَّ: دَمَّ هِحِ دِمَّ
كَمَّ مَسَكَ هِ هَمَّ هِحَمَّ: دَمَّمَّ لَمَّمَّ دِهَكَ
مَّمَّ دَمَّمَّ: دِمَّمَّ لَمَّمَّ دَمَّ دِهَكَ
دَحَمَّ مَمَّ لَمَّمَّ هِ هَمَّ. (إِمَّ دَكَ[3] مَمَّ
دِ دَمَّ دِهَحَمَّ دَهَمَّ دَهَمَّ لَمَّمَّ مَمَّ

(1) B. حمد (2) sic مَحَمَّ (3) Dubiè.

ויהי בהיותם על הדרך ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יי אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ:

ויאמר קין אל יי גדול עוני מנשוא: הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני: ויאמר יי לו לכן כל הורג קין שבעתים יקם ויתן יי לקין אות לבלתי הכות כל מצאו: ויצא קין מלפני יי וישב בארץ נוד קדמת עדן:

ויהי קין ידע את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בונה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך. ולחנוך נולד עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את למך: ויקח למך לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב: וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חורש נחושת וברזל ואחות תובל קין נעמה: ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי: כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה:

ויהי אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: ולשת נולד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יי:

(1) B. ואחות (2) L. כי שבעתים

هصصحب: بُصِبَّ مَعَ بَيْتِ رَصَّ لَا وَيْ بَيْتِ رَصَّ: وَيْ
بَيْتِ دِيصِحَبُ حَمَّلَ مَعَ بَيْتِ رَصَّ لَا وَيْ بَيْتِ[1] مَدِيتَ
بَيْتِ دِيصِحَبُ حَمَّلَ مَعَ بَيْتِ رَصَّ لَا وَيْ بَيْتِ

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܝ ܡܐ ܕܐܥܒܕ ܠܟ ܐܘ ܐܫܐܠ ܠܟ ܡܕܝ ܐܢ ܐܬܝ ܠܝ

ܒܪ ܐܢܫ ܠܐ ܡܫܬܘܩ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܘܩ ܠܗ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܐܘ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ

ڕۆم کۆڵی ئاڵتونجیە: ڕۆم ساوەڵ ساڵەکەتەقێڵە
ڕۆم: مەڵێ ئەمڕۆ ئەمڕۆ ئەمڕۆ

ەجْه: ەَهْكُهُه دَّنْ كَه دَّنْ: زُهْهَهُوْ كَه يَهدَّەمْنُ هُ
دَّنْ كَه هُ هُنْ هُهدَّنْ. هِنْهِ هُ هُنْ هُهدَّنْ: هِنْهِ
هُ هُنْ هُهدَّنْ: هِنْهِ هُ هُنْ هُهدَّنْ: هِنْهِ هُ
هُنْ هُهدَّنْ: هِنْهِ هُ هُنْ هُهدَّنْ: هِنْهِ هُ هُنْ
هُهدَّنْ: هِنْهِ هُ هُنْ هُهدَّنْ: هِنْهِ هُ هُنْ هُهدَّنْ:
هِنْهِ هُ هُنْ هُهدَّنْ: هِنْهِ هُ هُنْ هُهدَّنْ: هِنْهِ هُ
هُنْ

ܕܒܪ ܐܒܐ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܒܫܡܝ ܐܦ ܗܘ ܢܥܒܕ ܠܗ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܒܫܡܗ ܕܐܒܘܗ

ܟܝ ܐܢܫ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ: ܟܝ ܕܝܘܟܝܢ: ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܩ ܠܗ ܡܢ ܫܘܠܡܐ ܕܝܠܟ ܕܐܬܟܚܕ ܠܗ.

ܟܕ ܐܬܐ ܕܐܢܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܗܘ: ܐܦ ܒܐ ܕܐܬ ܟܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܗܘ (ܐ) ܟܝ ܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܟܚܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܐ ܐܦ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܬ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬ ܐܢܐ ܗܘ

ܗ ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝ ܐܬ ܒܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܬ ܒܝ: ܐܦ ܗ ܡܢ ܐܝ ܐܬ ܒܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܬ ܒܝ ܐܡܪ ܠܗ ܐܦ ܗ ܡܢ

בְּכָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרוֹעַ
וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו׃ מַה־שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה
וְהָאֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת־נִרְדָּף׃ עוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה
הָרִשְׁעָה וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה הָרִשְׁעָה׃ אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת־הַצַּדִּיק וְאֶת־הָרָשָׁע
יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עֵת לְכָל־חֵפֶץ וְעַל כָּל־הַמַּעֲשֶׂה שָׁם׃ אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל־
דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם בָּרַר לָהֶם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹת שֶׁהֵם בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם׃ כִּי מִקְרֶה
בְנֵי־הָאָדָם וּמִקְרֶה הַבְּהֵמָה מִקְרֶה אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכֹלָּה
וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃ הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה
מִן־הֶעָפָר וְהַכֹּל שָׁב אֶל־הֶעָפָר׃ מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי־הָאָדָם הָעֹלָה הִוא לְמָעְלָה
וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִוא לְמַטָּה לָאָרֶץ׃ וְרָאִיתִי אֲנִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח
הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו כִּי הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יְבִיאֶנּוּ לִרְאוֹת בְּמֶה שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו׃ וְשַׁבְתִּי
אֲנִי וְרָאָה אֶת־כָּל־הָעֲשֻׁקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דִּמְעַת הָעֲשֻׁקִים
וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם וּמִיַּד עֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם׃ וְשַׁבֵּחַ אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים
שֶׁכְּבָר מֵתוּ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדֶנָּה׃ וְטוֹב מִשְּׁנֵיהֶם אֵת אֲשֶׁר עֲדֶן לֹא
הָיָה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֶׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ וְרָאִיתִי אֲנִי
אֶת־כָּל־עָמָל וְאֶת־כָּל־כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִוא קִנְאַת אִישׁ מֵרֵעֵהוּ גַּם־זֶה הֶבֶל
וּרְעוּת רוּחַ׃ הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת־יָדָיו וְאֹכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ׃ טוֹב חֹפֶן אַחַת מְלֹא נַחַת
מִשְּׁתֵּי חֳפָנַיִם מְלֹא עָמָל וּרְעוּת רוּחַ׃ וְשַׁבְתִּי אֲנִי וְרָאִיתִי הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃

(1) B. מהאלהים

ܗܘ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܡܐ ܒܝܬ ܐܒܗ: ܐܦ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܡܐ

מה שבת: מפני שבת הוא. ואומר לה: אחותי כלה. ואומר לה: אחותי נאה. ואומר לה: אחותי יונתי תמימתי. ואומר לה: שלום עליכם מלאכי השלום מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. צאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ואומר לה: שבת שלום ומנוחה. ואומר לה: שבת שלום ומנוחה. ואומר לה: שבת שלום ומנוחה

ܘܐܡܪܢ. ܐܦ. ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܫܘܢ ܒܪ ܡܢ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܡܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܚܘ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܚܬ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܡ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܚ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܚܬ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ... ܐܦ ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܒ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܡ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܚ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܚܬ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ... ܐܦ ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ ... ܐܦ ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ ... ܐܦ ܡ

ܒܗܝ ܐܝܟ ܕܐ ܐܡܪ ܐܢ ܐܝ ܐܢ ܐܝ ܐܝ ܐܝ

وقال لهم: اذهبوا الى القرية التي امامكم وللوقت تجدون اتانا مربوطة وجحشها معها حلوها وأتوني بهما. وان قال لكم احد شيئا فقولوا له ان الرب محتاج اليهما وللوقت يرسلهما. وهذا كله كان لكي يتم ما قيل بالنبي القائل: قولوا لابنة صهيون هوذا ملكك يأتي اليك وديعا راكبا على اتان وعلى جحش ابن اتان. فمضى التلميذان وفعلا كما امرهما يسوع وأتيا بالاتان والجحش ووضعا ثيابهما عليهما واركباه. وكان اكثر الجمع يفرشون ثيابهم في الطريق وآخرون يقطعون اغصانا من الشجر ويفرشونها في الطريق. والجموع التي كانت تتقدمه وتتبعه كانت تصيح قائلة: هوشعنا لابن داود مبارك الآتي باسم الرب هوشعنا في العلى. ولما دخل اورشليم ارتجت المدينة كلها قائلة: من هذا. فقالت الجموع: هذا يسوع النبي الذي من ناصرة الجليل. ودخل يسوع الى هيكل الله واخرج جميع الذين كانوا يبيعون ويشترون في الهيكل وقلب موائد الصيارفة وكراسي باعة الحمام. وقال لهم: مكتوب ان بيتي بيت الصلاة يدعى وانتم جعلتموه مغارة لصوص. وتقدم اليه في الهيكل عميان وعرج فشفاهم. فلما رأى رؤساء الكهنة والكتبة العجائب التي صنعها وسمعوا الاولاد يصيحون في الهيكل قائلين هوشعنا لابن داود غضبوا. وقالوا له: أما تسمع ما يقول هؤلاء. فقال لهم يسوع: نعم. أما قرأتم قط من افواه الاطفال والرضعان هيأت تسبيحا. وتركهم ومضى خارج المدينة الى بيت عنيا وبات هناك.

(1) L. omits. (2) L. adds.

كَمِكْدَهُمَهُ دِهِ‌يْدِحُ. يُمِ حَمْ كِمْ كِمْ دِهِكْمِ مَهُ
مَسَّهُ دِهِ‌مْ حَكْمَ: مَّ دِحْتْ هَكْتَّ مَهُ بَقَصَّتْ دِحْكَمَهُ:
دِحْتْ مَهُ مَّ هِ‌دِهِ‌مَّ: كَ هِ‌مَّتَهِ‌دِحْتْ: دِحْمْ مَهُ دِحْتْ
مَهُ مَّ دِحْتْ دِحْكَ دِهِ‌مْ دِهِ‌مْ دِهِ‌مْ. دِكَ دَّكَ دِحْتْ
هَدْ مَهُ كَمِ: حَتْكَكْتْ بَدْبَدَّتْ دِبِهِ كَمِ مَمْ كَمِ بَقَصَّتْ
دِهِ‌دِهِ‌مَّ. هَبِهِ كِمْ هِ‌حِدْ مَهُ دِحِسْهِ‌مَّ دَمَّ دِحْ سَهَّتْ
حِهِ‌دِمْ دِهِ‌مْ مَهُ: دِهِ‌مْ مَمْ دِبِهِ مَهُ كَمِ كَ هِ‌دِكْ
كَمَّتْ مَكْدَهَمَّتْ بَدْبَدَّتْ: دِكَ دَّدَّكَ مَهُ دِهِ‌سَهَهِ‌مَّ: مَدِكَ
كِمْ هَسْتَكَهَّتْ دِكَ هِ‌مَّكَهَّ كَتَسَّتْ؟

بَدْبَدَّتْ بَدَّتْ مَهُ دِهِ‌مْ: مَدَّتْ دِهِ‌دِهِ‌مَّ: مَمَكْدَهَمَّتْ
دِهِ‌كَّتْ: مَمَكَهَّ دِهِ‌قَّتْ: مَهَكَّ دِهِ‌دَّتْ: مَمَكَّتْ
دِهِ‌تْ: مَهِ‌دَهَّ دِهِ‌مَمَهِ‌مَّ: مَدَّتْ دِهِ‌كَهِ‌مْ: مَهَّتْ
دِهِ‌دَّتْ: مَدَّتْ مَمَهِ‌مَّتْ: مَهَّتْ مَدَّتْ. دِ كِمْ حَمَ
مَهُ كَمَّتْ دِهِ‌تْ دِهِ‌مَّتَهِ‌مَّ بَدْبَدَّتْ دِهِ‌دَّتْ دَمَّ مَهُ.
مِ سَهَّ كِمْ (دِحَمَ مَدِهِ‌مَّتْ[1]: كَتَّتْ مَكَهَّتْ مَهُ
مَ[2]. حَمَسَهِ‌مَ كِمْ هِ‌دِحِدْ مَهُ: دِهِ‌مَ دَمَّ مَهُ مَ
(حَمَّ حَدِهِ‌تْ[3]. مَمْ دِهَهَّ حَمَّ‌دِهَّ كَتَّتْ
دِحَمَ: مِ مَكَمَحَدَهَّ دِحِهَّتْ: مِمَ حَمَ كَهَّ
مَحِسَ. مَمِكَ دَمَمَدَّ مَهُ دِحَمَ مَمَهَّتْ كَتَّتْ
حَحَمِدِ. مِ دِهَسَّ كِمْ دَّتْ: حَمَّهَّ مَمَهَّتْ دِحَ
دَحَ كَمَّتَ مَمَ حَدَّتْ: دَحَ دِهَّتْ مَهُ

(1) دِحَمَتْ .L (2) مَ .L (3) حَمَحَدَ .B

ויאמר: ויאמר אל משה עוד נגע אחד אביא: ויאמר
אליו[1] אמר אליו: ויאמר אליו. אמר אליו: עוד נגע אחד
אביא. אמר אליו: אחד נגע הוא אביא. אמר אליו:
אביא אל פרעה: אל פרעה אני בא. אמר אליו: אל
פרעה אני בא. אמר אליו: אל פרעה אני בא. אמר
אליו: אל פרעה אני בא. אמר אליו: אל פרעה אני
בא. אמר אליו

ܕܝܢ ܟܕ ܡܘܕܝ ܕܡܫܬܝ ܒܗ ܒܕܝ ܕܡܫܬܝ ܒܗ ܒܕܝ ܕܡܫܬܝ ܒܗ ܒ

ك ڤوجب: ڤكر ڤيشيڤ. سڤم ڤيڤ ڤد ڤڤم. ڤيڤ ڤڤم ڤد ڤڤم: ڤيڤ ڤڤم ڤيڤ ڤڤم ڤيڤ ڤڤم. ڤيڤ ڤڤم ڤيڤ ڤڤم ڤيڤ ڤڤم

בעבור שהוא מלא רחמים וחנון ומרחם על כל מעשיו: ואמר

ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܨܒܥܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܬ ܠܝ ܕܐܢܐ ܐܝܬ ܠܝ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܠܡܫܒܩ ܠܗ ܘܠܡܫܕܪ ܠܗ ܘܠܡܫܠܚ ܠܗ ܘܠܡܩܛܠ ܠܗ ܘܠܡܚܝܐ ܠܗ ܘܠܡܡܬ ܠܗ ܘܠܡܫܠܛ ܠܗ ܘܠܡܫܦܛ ܠܗ ܘܠܡܚܝܒ ܠܗ ܘܠܡܙܟܝ ܠܗ ܘܠܡܕܝܢ

ܕܡܙܕ ܡܕܝ. ܐܙܕܝܢ ܕܡܝܟܚܐ ܕܡܐ ܕܝܟ ܕܝܟܝ
ܕܝܐܒܪܐ: ܚܒܟ ܙܩܝܡ ܒܙܝܢ: ܟܡ ܡܐ ܕܡܝܟ ܕܝܐܒܪܐ
ܟܡܐ. ܙܕܝܢ[1] ܡ ܙܐܙ ܚܒܡ ܒܙܐ: ܙܩܟ ܙ
ܟܡܐ ܚܡܐ ܙܐ ܕܡ ܟܡ ܕܝܐ ܟܡ.
ܒܟܐ ܠܐ ܕܡܙܐ ܒܙ ܡܐ ܟܡ ܡܐ ܟܡ ܡܐ ܟܡ
ܡܐ ܕܡ ܡܐ ܟܡ ܡܐ ܟܡ ܡܐ ܟܡ ܡܐ ܟܡ ܡܐ ܟܡ
ܡܐ ܟ

ר מאשר יהיה לו לנחלה: והנחלתם לשבטי אבתיכם תוסיפו על נחלת אחד מהשבטים אשר יהיו לנו ונגרע מנחלת נחלתנו: והיה ביובל לבני ישראל ונוספה נחלתנו על נחלת האחד מהשבטים אשר יהיו לנו ונגרע מנחלת נחלת שבט אבותינו: ויעשו בני ישראל כאשר צוה את משה על פי ה' לאמר כן מטות בני יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה ה' לצלפחד לאמר הטוב בעיניהן תהיו לנשים אך למשפחת מטה אביהן תהיו לנשים: ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה למטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל: כל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו: ולא תסב נחלה ממטה לאחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: כאשר צוה ה' את משה כן עשו בנות צלפחד: ותהיינה מחלה ותרצה ומלכה וגלעה בנות צלפחד לבני דודיהן נשים: ותהיינה במשפחות בני מנשה בן יוסף ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן: אלה המצות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל במואב על ירדן ירחו:

וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו: וַיִּפֹּל לוֹ
לְבָבוֹ וַיְהִי כְּאֶבֶן. וַיָּמָת בְּקֶרֶב הָעִיר בְּבֵית אָבִיו: וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּנָיו
וַיִּקְרְאוּ לְכָל הָעָם הַבָּאִים לְבֵית אָבִיהֶם לְהִתְאַבֵּל עַל אָבִיהֶם: וַיִּתְאַבְּלוּ
עָלָיו וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּתְעַנּוּ שִׁבְעַת יָמִים: וַיִּשְׁכְּבוּ בַּשַּׂקִּים וַיִּתְכַּסּוּ
בְּאֵפֶר וַיִּתְנַבְּאוּ כָּל הַנְּבִיאִים בְּכָל הָעִיר: וַיִּשְׁמְעוּ הַמְלָכִים וְהַשָּׂרִים
וְכָל הָעָם וַיִּתְאַבְּלוּ עַל מוֹת הַנָּבִיא: וַיִּשְׁלְחוּ הַמְלָכִים וְהַשָּׂרִים
אֲנָשִׁים לְבַקֵּשׁ אֶת הַנָּבִיא לְהָמִית אֹתוֹ: וַיְבַקְשׁוּ וְלֹא מָצָאוּ כִּי
הִסְתִּיר אֹתוֹ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אִישׁ: וַיִּשְׁלְחוּ הַמְלָכִים
וְהַשָּׂרִים אֲנָשִׁים לְבַקֵּשׁ אֶת הַנָּבִיא לְהָמִית אֹתוֹ: וַיְבַקְשׁוּ וְלֹא מָצָאוּ
כִּי

שמחתך בצרתו אל תשמח: בזמן שהוא עושה רצון
קונו מי ינצח אותו: אל תהי בעיניך כאלו מתים:
ואל תהי בעיניך כאלו יחידי: אל תדון לעולם
עד שתגיע למקומך. אל תאמר דבר שאי אתה
יכול שישמע סופו: אל תאמר לחבירך חטא
לאחר שאתה חוטא: אל תאמר לחבירך בטל
פנאי שאתה בטל: אל תאמר לחבירך בטל
שאתה עשיר: אל תאמר לחבירך בטל שאתה
חכם: אל תאמר לחבירך בטל שאתה מכובד:
אל תאמר לחבירך בטל שאתה נשיא: אל תאמר
לחבירך בטל שאתה רופא: אל תאמר לחבירך
בטל שאתה עוסק בתורה: אל תאמר לחבירך
בטל שאתה עוסק במצות: אל תאמר לחבירך
בטל שאתה עוסק בגמילות חסדים: אל תאמר
לחבירך בטל שאתה מתפלל: אל תאמר לחבירך
בטל שאתה עוסק בצרכי ציבור: אל תאמר
לחבירך בטל שאתה עוסק בתורה: אל תאמר
לחבירך בטל שאתה עוסק במצות: אל תאמר
לחבירך בטל שאתה עוסק בגמילות חסדים:
אל תאמר לחבירך בטל שאתה עוסק בצרכי
ציבור: אל תאמר לחבירך בטל שאתה עוסק
בתורה: אל תאמר לחבירך בטל שאתה עוסק
במצות: אל תאמר לחבירך בטל שאתה עוסק
בגמילות חסדים: אל תאמר לחבירך בטל שאתה
עוסק בצרכי ציבור: אל תאמר לחבירך בטל
שאתה עוסק בתורה: אל תאמר לחבירך בטל
שאתה עוסק במצות: אל תאמר לחבירך בטל
שאתה עוסק בגמילות חסדים

ڪتاب الصلوٰة: صلوٰة جي معنيٰ ۾ دعا آهي ۽ شريعت ۾ خاص عبادت کي صلوٰة چوندا آهن. ۽ صلوٰة جي فرض ٿيڻ جي رات معراج جي رات آهي. ۽ اها هجرت کان اڳ مڪي ۾ فرض ٿي هئي. ۽ پنجن وقتن جي نماز پڻ ان رات فرض ٿي هئي. ۽ ان کان اڳ ٻه نمازون فرض هيون. هڪ فجر جي نماز ٻيو ڏينهن جي ٻن پاسن ۾ ٻه نمازون

בלב ברכתו: ויברכהו וי יחכרכו. מנה בי
ויסתכלו בחמתו: ויכו בחרב ויסו מן אחריהם

ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܐܠܗܐ ܥܡ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܫܪܐ ܒܗܘܢ ܘܢܫܟܢ ܥܡܗܘܢ: ܘܗܘ ܐܠܗܗܘܢ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡ ܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܘܝܨܚܩ ܘܝܥܩܘܒ ܕܫܠܚ ܠܘܬ ܡܠܐܟܐ ܕܢܛܪܘܢܝܢ ܠܗ ܒܟܠ ܐܘܪܚܬܐ ܕܐܙܠ ܒܗ ܒܝܬ ܐܒܗ ܘܐܡܗ ܘܢܫܟܢ ܥܡ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܢ

ס׳ אֲשֶׁר כָּל חֻקֵּי צִדְקֶךָ: כִּשְׁגִיאוֹת מִי יָבִין נִקֵּנִי וּמִנִּסְתָּרוֹת: חֲשׂוֹךְ גַּם זֵדִים מִמְּשָׁלוּ בִּי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: ר׳ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ וְרְאֵה וְחָנֵּנִי כַּאֲשֶׁר תָּמִיד לְאוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָּל אָוֶן: פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ: פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ: פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינִי עַל לֹא שָׁמְרוּ תּוֹרָתֶךָ: צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד: צָמָתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ: צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי: צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה: ק׳ קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְיָ חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה: קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְיָ כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי: קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ: קָרוֹב אַתָּה יְיָ וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת: קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם: ר׳ רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמָּרְךָ חַיֵּנִי: רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי: רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ: רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְיָ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי: רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ: ש׳ שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד: שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ:

وَقَدْ تَكُونُ هِيَ الْمَكْتُوبَةُ: وَالَّذِينَ هُمْ لَا يَعْرِفُونَ
هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَمَنْ هُوَ لَا يَعْرِفُ
هَذِهِ الْحِكْمَةَ يَكُونُ مَيْتًا فِي ذُنُوبِهِ وَخَطَايَاهُ. وَهَذَا
هُوَ الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا
يَعْرِفُونَ هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَهَذَا هُوَ
الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا
يَعْرِفُونَ هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَهَذَا
هُوَ الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا
يَعْرِفُونَ هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَهَذَا
هُوَ الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا
يَعْرِفُونَ هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَهَذَا
هُوَ الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا
يَعْرِفُونَ هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَهَذَا
هُوَ الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا
يَعْرِفُونَ هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَهَذَا
هُوَ الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا
يَعْرِفُونَ هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَهَذَا
هُوَ الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا
يَعْرِفُونَ هَذِهِ الْحِكْمَةَ هُمْ مِثْلُ الْمَوْتَى. وَهَذَا
هُوَ الَّذِي يَكُونُ مَكْتُوبًا فِي الْإِنْجِيلِ: وَالَّذِينَ لَا

ثمرات الاشجار: هي ما يتولد من الاشجار من الفواكه وغيرها مما يؤكل وما لا يؤكل. وهي كثيرة جدا لا يحصيها الا الله تعالى. وقد ذكر منها في القرآن العظيم ما يدل على ما لم يذكر. فمن ذلك قوله تعالى: وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ. وقوله تعالى: وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ. وقوله تعالى: وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ. وقوله تعالى: وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ. وقوله تعالى: وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ. وقوله تعالى: وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ. وقوله تعالى: وَمِنْ ثَمَرَاتِ الْأَعْنَابِ وَالنَّخِيلِ وَالرُّمَّانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ. وقوله تعالى: وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِين

ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܒܫܠܡܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܨܒܥܐ ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ ܐܦ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝܬ ܠܗ ܠܒܝܬܝ. ܠܐ ܐܦ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܝܬ ܠܗ ܠܒܝܬܝ ܐܠܐ ܚܕ ܒܠܚܘܕ ܕܐܬܐ ܠܗ ܠܒܝܬܝ ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ ܠܝ ܡܐ ܒܥܝ ܠܡܐܡܪ ܠܟ ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ ܠܝ ܡܐ ܒܥܝ ܠܡܐܡܪ ܠܟ ܐܡܪ ܠܝ ܡܐ ܒܥܝ ܠܡܐܡܪ ܠܟ ܫܡܥܘܢ

ناو ئەو وشانەیە کە ناوی کەس و شوێن و شت دەردەبڕن. وەک: ئاسۆ، ئاڤا، ئاسمان، ئاسن، ئاو، ئاژەڵ، ئاگر، ئاڵتوون، ئاڵ، ئاڵا، ئاڵوگۆڕ، ئاڵقە، ئاڵۆز، ئاڵۆزکاری، ئاڵۆزی، ئاڵۆس، ئاڵۆسکاوی، ئاڵۆسکێ، ئاڵۆسکێنەر، ئاڵۆسکێنەری، ئاڵۆسکێنەرێتی، ئاڵۆسکێنەرێتیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانیی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیان، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانییەکانیانی، ئاڵۆسکێنەرێتییەکانیان

سَفْرُ حَكْتِهِ: بِهْبِدِهِ دِي حَجْنَهْ دَجِيلَهْ مَهْ
دِيْكَهْ إِيهْدِهِ لَعْجِسْ دِيْكَهْ: مِي كُهْ وَحِيلَ مَعْبَهْ
دَعْمَعْكَعْبَهْ مَكْلَهْ مَعْصَهْ مَهْ مَدَجِسْ (دِيكَهْ؟):
إِيمَرْ بِلَ بَجِيلَهْ دَمَكْحَهْ دَدَّمَهْ لَمَكْسَهْ
قَدَّتَهْ[1] هُوَ دِيْسِيكِ. مَجِ إِيعِيكِ مَيْجِ بِلَ حَمْهْ
دَمَكْحَهْ: مَجِسِكَ مَهْ دَجِلَ مِيْ دَجِلَ مَمْهْ
بَيْلَ دِيكَ مَجِهْ: مَيْكِ مَحْكَلَ دِسْتَهْ: مَعْمَرْ
مَكْلَهْ دَجِلَ مَجِيْ. مَكْلَمَ حَجَمْهْ إِيكِ هَذِهْ[2]:
دِلَجِكْلَهْ دِيكَ إِيهْكَعْمَ. لَهْ دِيْ هَعْجَهْ
مَهْ جَجِهْ مَجِهْ دِيْكَهْ: هُوَ دِسْبِ بِلَ إِيقِ مَجِهْ مَقَهْ
(دَجِمَ؟) مَهْ. إِيْ مَكْلَجِهْ هَدِجِ إِسْمَ لَقَجَهْ:
مَهْمَ مَبَيْلَ بِيكِ. مِي كَجَهْ دِي مَبَيْلَ بَجِيلَهْ دَمَكْحَهْ
مَجِسْمَهْ[3] هَكْلَهْ مَهْ مَعْصَهْ بَجِجَهْ: هَيْ دِيْكَ
جَجِهْ دِيْكَهْ مَكْلَجِهْ مَسِكَ مِي بِيْ هَكَ. مَبَيْلَ دِي
مِي كَجَهْ بَجِيلَهْ دَمَكْحَهْ مَكَهْ[4]: كَجِيلَهْ دَعِجَهْ
مَجِجَهْ بِلَ دِيْكَهْ: كَجَهْ جَجَهْ دَجَهْ مَعْصَهْ
دَهْ دَجِيْ هَكْلَمَهْ حَعِيْ دَيْكَهْ لَجِكَهْ جَجِهْ
دَجِكَهْ جَجِلَ: مَهْجَهْ مَفَكْهْ: جَ هَجِجَهْ هَهْ مَجَهْ:
دَجِهْ حَجَهْ كَلَ بَجَهْ مَمَهْ: مَكَهْ جَ بَهْ مَهْ دِيْهْ.
هَهْ دِي جَجَهْ بَجَهْ مَمَهْ هَهْ هَ حَجَهْ جَكَعَجَهْ:

(1) قَدَّتَهْ: N. E. كَفَفَهْ (2) sic ... (3) مَجَسَمَهْ.
(4) Valens N. E. مَكَهْ

וְכֵן הַמּוֹצִיא שֶׁמֶן לְהַדְלִיק בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת וְכֵן הַמּוֹצִיא פְּתִילוֹת לְהַדְלִיק בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת. כֵּיצַד פּוֹתְלִין אוֹתָן וְנוֹתְנִין לְתוֹכָן שֶׁמֶן כְּדֵי שֶׁיְּהוּ דּוֹלְקוֹת כָּל הַלַּיְלָה. וְכֵן הַמּוֹצִיא שֶׁמֶן לְהַדְלִיק בְּבֵית הַכִּסֵּא וּבְבֵית הָאֲבֵלוּת וּבְבֵית הַמִּשְׁתֶּה וּבְחַדְרֵי חֲדָרִים מִפְּנֵי הַכָּבוֹד. וְכֵן הַמּוֹצִיא שֶׁמֶן לְהַדְלִיק בְּבֵית הַחוֹלֶה כְּדֵי שֶׁיִּרְאֶה וְלֹא יִפֹּל עָלָיו נֵר: הַמּוֹצִיא שֶׁמֶן לְהַדְלִיק בְּבֵית הַחוֹלֶה כְּדֵי שֶׁיִּרְאֶה וְלֹא יִפֹּל עָלָיו נֵר וְכֵן

וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יִשָּׂא אָדָם אֶת עֵינָיו אֶל עֹשֵׂהוּ וְשָׁעָה אֶל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְלֹא יִשְׁעֶה אֶל הָאֲשֵׁרִים וְאֶל הַחַמָּנִים: אֵלּוּ הַמִּזְבְּחוֹת שֶׁבָּנוּ בָנָיו שֶׁל יַעֲקֹב בְּבֵית אֵל וּבִשְׁכֶם וּבְבֵית עוֹבֵד וּבְבֵית לֶחֶם וּבְבֵית הַבְּחִירָה וּבְכָל מָקוֹם שֶׁהָיוּ עוֹשִׂין אוֹתָן בְּיָמָיו שֶׁל יַעֲקֹב הָיוּ מְבַטְּלִין אוֹתָן מִיָּד וְלֹא הָיוּ מַנִּיחִין אוֹתָן לְהִתְקַיֵּם: וְלֹא יִשְׁעֶה אֶל הָאֲשֵׁרִים וְאֶל הַחַמָּנִים: אֵלּוּ הַצְּלָמִים שֶׁהָיוּ בָנָיו שֶׁל יַעֲקֹב עוֹשִׂין בְּבֵיתָם וְהָיוּ מְבַטְּלִין אוֹתָן מִיָּד וְלֹא הָיוּ מַנִּיחִין אוֹתָן לְהִתְקַיֵּם: וְאֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו וְאֶת הַחַמָּנִים אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו: אֵלּוּ הַצְּלָמִים שֶׁהָיוּ בָנָיו שֶׁל יַעֲקֹב עוֹשִׂין בְּבֵיתָם וְהָיוּ מְבַטְּלִין אוֹתָן מִיָּד וְלֹא הָיוּ מַנִּיחִין אוֹתָן לְהִתְקַיֵּם: וְנָס שְׂדֵה אֲרָם יַעֲקֹב: אֵלּוּ הַבָּנִים שֶׁהָיוּ לוֹ לְיַעֲקֹב מִלֵּאָה וְזִלְפָּה שֶׁהָיוּ בְּנֵי אֲרָם וְהָיוּ מְשַׁמְּשִׁין אֶת לָבָן וְהָיוּ מְשַׁמְּשִׁין אֶת יַעֲקֹב: וּבְיִשְׂרָאֵל עָבָד וּבְאִשָּׁה שָׁמָר: אֵלּוּ הַבָּנִים שֶׁהָיוּ לוֹ לְיַעֲקֹב מֵרָחֵל וּמִבִּלְהָה שֶׁהָיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ מְשַׁמְּשִׁין אֶת יַעֲקֹב: וּבְנָבִיא הֹושֵׁעַ נִשְׁתַּמֵּר: אֵלּוּ הַנְּבִיאִים שֶׁהָיוּ בָנָיו שֶׁל יַעֲקֹב

وقد كان عبد الله بن سبا رجلا يهوديا من اهل صنعاء امه سوداء
يقال لها سبا فاتى عليا فاظهر له الاسلام ثم قال له انت انت
هو والله فقال له على ويحك ما تقول فقال له انت والله الاله
وكان قد بلغه عن على انه قد سبق الى بعض المدائن فقال له
حين بلغه ذلك انت والله هو فسار الى المدائن فلما قدمها
قال له انت والله هو فقال له على ويحك قد حدثت نفسك
بهذا مرارا فما حملك عليه فقال له قد علمت انك انت هو
وقد كان على سمع من عبد الله بن سبا وبلغه عنه بعض ما
يكره فاراد قتله فقال له عبد الله بن سبا ان قتلتني قتلت
نبيا وان قتلت عليا دخلت الجنة فامر به على فقتل وقيل
ان عليا حرقه بالنار وقيل ان عليا نفاه الى ساباط المدائن
وقيل الى قرقيسيا وقيل الى جزيرة ابن كاوان وقيل الى
قرقيسيا ثم الى جزيرة ابن كاوان وقيل ان عليا اراد قتله
فهرب منه الى مصر فاقام بها وجعل يضل الناس ويدعوهم
الى الباطل حتى قدم على مصر محمد بن ابي بكر فاستمالهم
حتى اتبعوه على رأيه وكان من امره ما كان وقيل ان عليا
نفاه الى المدائن فلما قتل على اتى قرقيسيا فاقام بها حتى
مات وقيل انه لما نفاه الى المدائن اتى الى قرقيسيا فاقام
بها حتى مات وقيل انه لما نفاه الى المدائن اتى الى
الاسكندرية فاقام بها حتى مات وقيل انه لما نفاه الى
المدائن اتى الى الشام فجعل يقول لعلي ما لا ينبغي فكتب
فيه الى على فكتب اليه ان لا يساكنني في بلد انا فيه فنفاه
الى مصر فاقام بها حتى مات وقيل انه لما نفاه الى المدائن
اتى الى الشام فجعل يقول لعلي ما لا ينبغي فكتب فيه الى
على فكتب اليه ان لا يساكنني في بلد انا فيه فنفاه الى
مصر فاقام بها حتى مات وقيل انه لما نفاه الى المدائن اتى
الى الشام فجعل يقول لعلي ما لا ينبغي فكتب فيه الى على
فكتب اليه ان لا يساكنني في بلد انا فيه فنفاه الى مصر
فاقام بها حتى مات وقيل انه لما نفاه الى المدائن اتى الى

ڪو محبوب ۽ دوست ڪير آهي ۽ ڪنهن جو ڪير دوست آهي: ۽ ڪير ڪنهن جي دوستي ۾ ڪيترو ثابت قدم آهي. ۽ ڪير ڪنهن جي دوستي ۾ ڪيترو ثابت قدم آهي: ۽ ڪير ڪنهن جي دوستي ۾ ڪيترو ڪوڙو آهي: ۽ ڪير ڪنهن جي دوستي ۾ ڪيترو سچو آهي. ۽ ڪير ڪنهن جي دوستي ۾ ڪيترو ڪوڙو آهي: ۽ ڪير ڪنهن جي دوستي ۾ ڪيترو سچو آهي:

ئەوە ڕۆژ. ڕۆژ ئەوە ئەگەر ئەگەر بە ئەگەر ئەوە
ئەگەر ئەوە بە ئەگەر ئەگەر ئەوە ئەگەر ئەگەر
ئەگەر ئەگەر ئەگەر ئەگەر ئەگەر

בעמשיה ובעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
בעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
ובעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
בעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
בעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
בעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
בעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
בעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
בעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה
בעמשיה בעמשיה בעמשיה: ובעמשיה בעמשיה בעמשיה ובעמשיה

(א) ובעמשיה.

ڪنهن کي: ۽ ڪاڏي: ۽ ڪيڏانهن: ۽ ڪنهن ڏينهن: ۽ ڪنهن مهيني: ۽ ڪنهن سال: ۽ ڪنهن ڏينهن جي ڪنهن ڪلاڪ: ۽ ڪنهن ڪلاڪ جي ڪنهن منٽ: ۽ ڪنهن منٽ جي ڪنهن سيڪنڊ: ۽ ڪنهن سيڪنڊ جي ڪنهن ٽڪ: ۽ ڪنهن ٽڪ جي ڪنهن ڪنهن: ۽ ڪنهن ڪنهن

ཏེ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཡང་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་རྩ་བ་ཡིན་ཏེ

ڪتاب الصلوٰة. ڪتاب الصلوٰة جي بيان ۾: هيٺ ڏنل ٻارنهن ڳالهين جو بيان آهي: ۱ وضو ڪرڻ ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۲ غسل ڪرڻ ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۳ تيمم ڪرڻ ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۴ نماز جا وقت ۽ ان جا مستحب ۽ مڪروهه وقت. ۵ اذان ۽ اقامت ۽ ان جا سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۶ نماز پڙهڻ جا طريقا ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۷ سجدي سهو جا سبب ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۸ تلاوت سجدي جا سبب ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۹ مسافر جي نماز جا سبب ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۱۰ جمعي جي نماز جا سبب ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۱۱ عيدين جي نماز جا سبب ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون. ۱۲ جنازي جي نماز جا سبب ۽ ان جا فرض ۽ سنت ۽ مستحب ۽ مڪروهه ۽ مفسد ڳالهيون.

(۱) ڏهڻ. (۲) ڏهڻ.

ולא יבדוק בו שום חכם בעולם, אלא אם כן יהיה בעל מדע ומומחה בחכמת הרפואה: ואם יבדוק בו אדם שאינו מומחה בחכמת הרפואה, ויטעה בו ויזיקהו, הרי הוא חייב בנפשו. ואם יבדוק בו מומחה בחכמת הרפואה, ויטעה בו ויזיקהו, הרי הוא פטור מכל חיוב: ואין לו שום עונש, כי אם שיתבייש מחבריו, שלא היה לו לבדוק בו, כי אם בחכמים גדולים ממנו. וכן הדין בכל שאר החכמות, שאין לבדוק בהם כי אם בחכמים גדולים ממנו. וכן הדין בכל שאר החכמות, שאין לבדוק בהם כי אם בחכמים גדולים ממנו. ואם יבדוק בהם אדם שאינו מומחה בהם, ויטעה בהם ויזיק, הרי הוא חייב בנפשו. ואם יבדוק בהם אדם מומחה בהם, ויטעה בהם ויזיק, הרי הוא פטור מכל חיוב: ואין לו שום עונש, כי אם שיתבייש מחבריו, שלא היה לו לבדוק בו,

שבעה ימים ולא יאכל בשר ולא יטעום כלום ולא יתקשט בשום תקשוט ולא יתגלח ולא יסרק ראשו ולא יכבס בגדיו ולא יתעסק בשום מלאכה ולא יעשה שום דבר שיש בו טורח ולא יעשה שום דבר שיש בו שמחה ולא יקרא בתורה ולא בנביאים ולא בכתובים ולא בשום ספר ולא ישמע שום דבר שיש בו שמחה ולא יתפלל תפלה ארוכה ולא יתפלל בציבור ולא יעבור לפני התיבה ולא יברך ברכת כהנים ולא יעלה לדוכן ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו שמחה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו קדושה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו טהרה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו נקיות ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו יופי ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו כבוד ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו תפארת ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו עונג ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו מנוחה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו שלום ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו ברכה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו ישועה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו נחמה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו רחמים ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו חסד ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו צדקה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו תורה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו מצות ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו מעשים טובים ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו תשובה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו תפלה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו תחנונים ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו בקשה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו שאלה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו מתנה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו ירושה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו קנין ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו ממון ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו עושר ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו כסף ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו זהב ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו אבנים טובות ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו מרגליות ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו פנינים ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו יקר ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו הדר ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו הוד ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו גדולה ולא יהיה לו חלק בשום דבר שיש בו רוממות

שלמה: ולמה הלכת היום אל בעלה ואל אחיה? ותאמר: שלום. ותאמר: כי קשה נפשה בה וה' העלים מממנה ולא הגיד לה: ותאמר האשה אל אלישע: הלוא שאלתי בן מאת אדוני? הלוא אמרתי אל תשלה אותי? ויאמר לגחזי: חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך. כי תמצא איש לא תברכנו עוד, וכי יברכך איש לא תענהו עוד, ושמת משענתי על פני הנער. ותאמר אם ה' חי ונפשך חיה אם אעזבך. ויקם ויהלך אחריה. וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב. וישב לקראתו ויגד לו לאמר: לא הקיץ הנער. ויבא אלישע הבית והנה הנער מת משכב על מטתו. ויבא ויסגר הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל ה'. ויעל ויתכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד. וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויתגהר עליו ויזרו הנער עד שבעה פעמים ויפקח הנער את עיניו. ויקרא לגחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת. ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך. ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא.

ויבא אלישע שנית גלגלה והרעב בארץ. ובני הנביאים ישבים לפניו. ויאמר לנערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים. ויצא אל השדה למצא שם אוכל ויבא שם גפן שדה ויקצץ משם פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו. ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים. ולא יכלו לאכל. ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו. ואין עוד דבר רע בסיר.

ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו. ויאמר נתן לעם ויאכלו. ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש? ויאמר שנית נתן לעם ויאכלו. כי כה אמר ה' אכול והותר. ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר ה'.

ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן ה' תשועה בארם. והאיש היה גבור חיל מצרע. וארם יצאו גדודים ויחרמו מארץ ישראל ויבאו בנערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן. ותאמר אל גברתה לו יעמד אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסוף אותו מצרעתו. ויבא איש ויגד לאדניו לאמר כה דברה הנערה אשר מארץ ישראל. ויאמר נעמן בא בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל. וילך ויקח בידו עשרת כברות כסף וששת אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים. ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו. ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסוף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי. ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל. ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע. וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר. ויקצף נעמן ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצא ועמד וקרא בשם ה' אלהיו והניף ידו על המקום ורפא את המצורע. הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי? ויפן ויסע בחמה וילך. ויגש עבדיו ויאמרו אליו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר. וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים ויהי בשרו כבשר נער קטן וטהר. וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל. ועתה קח נא ברכה מאת עבדך. ויאמר חי ה' אשר עמדתי לפניו אם אקח. ויפצר בו לקחת ויאבה. ויאמר נעמן אל אלישע אם לא יתן לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם לה'. ויאמר אלישע לך לשלום. ויסע נעמן מאחריו כקצת הארץ. וישב אלישע אל ביתו.

הפעולות הקטנות: הן הכתיבה והקריאה והחשבון והציור והשרטוט
והשירה והנגינה והשחיה והרכיבה והריקוד והמשחקים. ואין
לך אדם שאין בו כשרון לאחת מהן. ואם אין בו כשרון
לכולן. אין זה אלא מפני שלא הרגיל את עצמו בהן
מקטנותו. ואם הרגיל את עצמו בהן מקטנותו. הרי הן
לו כטבע שני. ואין לך אדם שאין בו כשרון לאחת מהן
שהרי כל אחת ואחת מהן מועילה לו בחייו. ואין לך
אדם שאין צריך לאחת מהן. ואם אין צריך לה עכשיו
הרי הוא צריך לה לאחר זמן. ואם אין צריך לה לאחר
זמן. הרי הוא צריך לה לבניו ולבני ביתו. ואם אין
צריך לה לבניו ולבני ביתו. הרי הוא צריך לה לתלמידיו
ולתלמידי תלמידיו. ואם אין צריך לה לתלמידיו ולתלמידי
תלמידיו. הרי הוא צריך לה לחבריו ולחברי חבריו. ואם
אין צריך לה לחבריו ולחברי חבריו. הרי הוא צריך לה
לאוהביו ולאוהבי אוהביו. ואם אין צריך לה לאוהביו
ולאוהבי אוהביו. הרי הוא צריך לה לשכניו ולשכני
שכניו. ואם אין צריך לה לשכניו ולשכני שכניו. הרי
הוא צריך לה לאנשי עירו ולאנשי עיר עירו. ואם אין
צריך לה לאנשי עירו ולאנשי עיר עירו. הרי הוא צריך
לה לאנשי מדינתו ולאנשי מדינת מדינתו. ואם אין צריך
לה לאנשי מדינתו ולאנשי מדינת מדינתו. הרי הוא צריך
לה לכל העולם כולו. ואין לך אדם שאין צריך לכל
העולם כולו. ואין לך אדם שאין צריך לכל העולם כולו
שהרי כל אחת ואחת מהן מועילה לו בחייו. ואין לך
אדם שאין צריך לאחת מהן. ואם אין צריך לה עכשיו
הרי הוא צריך לה לאחר זמן. ואם אין צריך לה לאחר
זמן. הרי הוא צריך לה לבניו ולבני ביתו. ואם אין
צריך לה לבניו ולבני ביתו. הרי הוא צריך לה לתלמידיו
ולתלמידי תלמידיו. ואם אין צריך לה לתלמידיו ולתלמידי
תלמידיו. הרי הוא צריך לה לחבריו ולחברי חבריו. ואם
אין צריך לה לחבריו ולחברי חבריו. הרי הוא צריך לה
לאוהביו ולאוהבי אוהביו. ואם אין צריך לה לאוהביו
ולאוהבי אוהביו. הרי הוא צריך לה לשכניו ולשכני
שכניו. ואם אין צריך לה לשכניו ולשכני שכניו. הרי
הוא צריך לה לאנשי עירו ולאנשי עיר עירו. ואם אין
צריך לה לאנשי עירו ולאנשי עיר עירו. הרי הוא צריך
לה לאנשי מדינתו ולאנשי מדינת מדינתו. ואם אין צריך
לה לאנשי מדינתו ולאנשי מדינת מדינתו. הרי הוא צריך
לה לכל העולם כולו. ואין לך אדם שאין צריך לכל
העולם כולו. ואין לך אדם שאין צריך לכל העולם כולו
שהרי כל אחת ואחת מהן מועילה לו בחייו. ואין לך
אדם שאין צריך לאחת מהן. ואם אין צריך לה עכשיו
הרי הוא צריך לה לאחר זמן. ואם אין צריך לה לאחר
זמן. הרי הוא צריך לה לבניו ולבני ביתו. ואם אין
צריך לה לבניו ולבני ביתו. הרי הוא צריך לה לתלמידיו
ולתלמידי תלמידיו. ואם אין צריך לה לתלמידיו ולתלמידי
תלמידיו. הרי הוא צריך לה לחבריו ולחברי חבריו. ואם
אין צריך לה לחבריו ולחברי חבריו. הרי הוא צריך לה
לאוהביו ולאוהבי אוהביו. ואם אין צריך לה לאוהביו
ולאוהבי אוהביו. הרי הוא צריך לה לשכניו ולשכני
שכניו. ואם אין צריך לה לשכניו ולשכני שכניו. הרי
הוא צריך לה לאנשי עירו ולאנשי עיר עירו. ואם אין
צריך לה לאנשי עירו ולאנשי עיר עירו. הרי הוא צריך
לה לאנשי מדינתו ולאנשי מדינת מדינתו. ואם אין צריך
לה לאנשי מדינתו ולאנשי מדינת מדינתו. הרי הוא צריך
לה לכל העולם כולו. ואין לך אדם שאין צריך לכל
העולם כולו. ואין לך אדם שאין צריך לכל העולם כולו

ויקרא בן בקר שה כבש עז כפר: ויקהל ופקודי משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם: ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יי: וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: וקרבו מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן ורחצו את הקרב ואת הכרעים ורחץ במים והקטיר הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחח ליי: ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו: והקריב אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: והקריב אתו לקרבנו מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן ורחצו את הקרב ואת הכרעים ורחץ במים והקטיר הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחח ליי: ואם מן העוף עולה קרבנו ליי מן התרים או מן בני היונה יקריב את קרבנו: והקריב אתו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ונתק את מוראתו בכנפיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחח ליי: ואם נפש כי תקריב קרבן מנחה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתו ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי: והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי: וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת חלה בשמן תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה היא: ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליי והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח: והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליי: והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי: כל המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי: קרבן ראשית תקריבו אתם ליי ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי: ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ווזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליי את חלבו האליה תמימה לעמת השדרה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשה ריח ניחח ליי: ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים זכר או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יי: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: והקריב ממנו קרבנו אשה ליי את חלבו האליה תמימה לעמת השדרה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניחח כל חלב לי: חק עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו: כל נפש אשר תאכל כל חלב אשר יקריב ממנו אשה ליי וכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יי אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליי לחטאת: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יי וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יי: ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני יי את פני פרכת הקדש: ומן הדם יתן על קרנות המזבח קטרת סמים לפני יי אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף: ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו מאחת מכל מצות יי אשר לא תעשינה ואשמו: או הודעת אליו חטאתם אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר אחד לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יי ושחט את הפר לפני יי: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יי את פני הפרכת: ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יי אשר באהל מועד ואת כל הדם יישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם: אשר נשיא יחטא ועשה מאחת מכל מצות יי אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יי חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת דמו יישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה בעשתה מאחת מכל מצות יי אשר לא תעשינה ואשם: או הודעת אליה חטאתה אשר חטאה והביאה קרבנה שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתה אשר חטאה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יי וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה על אשי יי וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה ועד הוא או ראתה או ידעה אם לא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע ואשם: והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליי על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: ואם לא תגיע ידו דיה לשה וקרבנו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליי אחד לחטאת ואחד לעלה: והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר המזבח ונמצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: ואת השני יעשה עולה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו: ואם לא תשיג ידו לשני כבשים וקרב את אשמו אשר חטא עשרית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת הוא: והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו מן הסלת ומשמנה על אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יי חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה כמנחת הסלת: וידבר יי אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל ושגגה בקדשי יי והביא את אשמו ליי איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא: את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ואם נפש כי תחטא ועשתה מאחת מכל מצות יי אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם אשם לי: וידבר יי אל משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביי וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: או מצא אבדה ושקר בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן: והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו יביא ליי איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני יי ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: וידבר יי אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: והלבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יי אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחה אזכרתה ליי: והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יי כל אשר יגע בהם יקדש: וידבר יי אל משה לאמר: זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי ביום המשח אתו עשרית האיפה סלת מנחה תמיד מחציה בבקר ומחציה בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבכת משחים תביא פתי מנחת סלת תקריב ריח ניחח ליי: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליי כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יי קדש קדשים היא: החטאת אשר תאכל אתה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס את אשר היתה עליו תכבס במקום קדש: וכלי חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים: כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים היא: וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: וכל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: והקטיר הכהן אתם המזבחה אשה ליי אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו יהיה: והכהן המקריב את עולת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: ומנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליי: על תודה יקריבנו ועל זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומרבכת חלת סלת בלולת בשמן על זבח תודת שלמיו: והקריב על כל קרבן חלתו חמץ יקריב על זבח תודת שלמיו: ומכל קרבן יקריב תרומה אחת לכל שתי ידו לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודתו ליום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: לא יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליי וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליי ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנו אשה ליי וכרתו הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו מזבח שלמיו ליי: ידיו תביאנה את אשי יי את חלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יי: והקטיר הכהן המזבחה החלב והיה לאהרן ולבניו לשוק הימנית תתנו תרומה לכהן משלמי זבחיכם: את בן אהרן אשר יקריב את דם השלמים ואת החלב לו תהיה שוק הימנית למנה: כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנם לאהרן הכהן ולבניו מאת בני ישראל לחק עולם: זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יי ביום המשח אתם: אשר צוה יי לתת להם מאת בני ישראל ביום המשח אתם חק עולם לדרתם: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: אשר צוה יי את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם ליי במדבר סיני: וידבר יי אל משה לאמר: קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יי אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יי לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: ויתן אל אהרן את הכתנת ויחגר אתו באבנט ויכתן אתו במעיל ויתן אתו באפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: ויתן עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: ויתן את המצנפת על ראשו ויתן על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יי את משה: ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: ויזה מן השמן על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה את בני אהרן ויכתנם במעילים ויחגר אתם באבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יי את משה: ויגש את פר החטאת ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחט את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יי את משה: ויגש את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר: ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עולה הוא ריח ניחח אשה הוא ליי כאשר צוה יי את משה: ויגש את האיל השני איל המלואים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ואת בני אהרן הקריב משה ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימנית: וסל המצות אשר לפני יי לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד ויתן על החלבים ועל השוק הימנית: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני יי: ויקח אתם משה מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלואים הם לריח ניחח אשה הם ליי: ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יי מאיל המלואים לו היתה למנה כאשר צוה יי את משה: ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח והזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ואת בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו: ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד תבשלוהו שם ואכלתם אתו ואת הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו: והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ומפתח אהל מועד תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם: כאשר עשה ביום הזה צוה יי לעשות לכפר עליכם: ועל פתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יי ולא תמותו כי כן צויתי: ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יי ביד משה: ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יי: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יי ומנחה בלולה בשמן כי היום יי נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יי: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי תעשו ויראה אליכם כבוד יי: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יי: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יי את משה: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת העלה הקריבו לנתחיה ואת הראש ואת הפדר ויקטר על המזבח: ורחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה על המזבח: ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והקרב והכליות ויתרת הכבד: וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק הימנית הניף אהרן תנופה לפני יי כאשר צוה משה: וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים: ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יי אל כל העם: ותצא אש מלפני יי ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם: ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יי אש זרה אשר לא צוה אתם: ותצא אש מלפני יי ותאכל אתם וימתו לפני יי: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יי לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד: וידם אהרן: ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יי: ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יי עליכם: ויעשו כדבר משה: וידבר יי אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד ולא תמותו חק עולם לדרתיכם: ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור: ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יי אליהם ביד משה: וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יי ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים היא: ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יי כי כן צויתי: ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנותיך אתך כי חקך ובניך נתנים מזבחי שלמי בני ישראל: שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יי והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יי: ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יי: הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יי ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יי: וישמע משה ויטב בעיניו: וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: כל מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מן המעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם: ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: ואת הארנבת כי מעלת גרה היא ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם: ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם: ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: ואת הראה ואת האיה ואת הדיה למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: את הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת: ואת הרחם ואת השלך ואת הכוס: ואת החסידה ואת האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף: וכל שרץ העוף אשר הולך על ארבע שקץ הוא לכם: אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לנתר בהן על הארץ: אתה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו: וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: ואת אלה תטמאו לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב: וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב: כל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעה ופרסה לא הפריס עליו טמא הוא כל הנוגע בהם יטמא: וזה לכם הטמא בשרץ השרץ הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: אלה טמאים לכם בכל השרץ כל הנוגע בהם במותם יטמא עד הערב: וכל אשר יפול עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא והיה טמא עד הערב וטהר: וכל כלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: מכל אוכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: וכל אשר יפול משרפתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור וטמא בנבלתם: ואשר יפול משרפתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא: ואם מים יזרע על זרע ונפל משרפתם עליו טמא הוא לכם: וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב: והאוכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנושא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל: כל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלו כי שקץ הוא: אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם: כי אני יי אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ על הארץ: כי אני יי המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים וכל נפש השרצת על הארץ: להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה: ועל כל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: וכי תמלאנה ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריב לפני יי וכפר עליה ונטהרה מזוב דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא ידה דיה לשה ולקחה שני תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן ונטהרה: וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמא אתו צרעת הוא: כי תהיה נגע צרעת ובא אל הכהן: וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור הבשר והוא הפך שער לבן ומחיה בשר חי בשאת: צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמא אתו הכהן לא יסגירנו כי טמא הוא: ואם פרח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: וביום הראות בו בשר חי יטמא: ראה הכהן את הבשר החי וטמא את הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן: וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: ובשר כי יהיה בו ובעורו שחין ונרפא: והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת והראה אל הכהן: וראה הכהן והנה מראה שפל מעור ושערה הפך לבן וטמא הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחה: ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע הוא: ואם תעמד הבהרת תחתיה לא פשתה שאת השחין היא וטהרו הכהן כי צרבת השחין היא: או בשר כי יהיה בעורו מכוה אש והיה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה: וראה הכהן והנה נהפך השער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת היא במכוה פרחה וטמא הכהן נגע צרעת הוא: ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע צרעת הוא: ואם תעמד הבהרת תחתיה לא פשתה שאת המכוה היא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה היא: ואיש או אשה כי יהיה בו נגע צרעת וראהו אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומ

ישראל: ועכשיו הבו לכם את ראש בראשיתכם ומנהגכם ומעשיכם הטובים ומה שהיה בידכם מתחלה ועד סוף: ואל תחזרו לדרכיכם הרעים ומעשיכם הקלקלים: ואל תאמרו בלבבכם נלכה ונשוב אל ארצנו ומולדתנו שהרי שם מלכים גדולים ושרים רבים ואנשי חיל ועושר הרבה ומלחמות הרבה ומצוות הרבה ומשפטים הרבה ומנהגים הרבה ומעשים טובים הרבה: כי כל אלה הבלים ורעות רוח ואין בהם תועלת כלל: כי אם תעשו כן אבד תאבדו את עצמכם ואת נפשותיכם ואת כל אשר לכם: ולא תשובו עוד לראות פני ארצכם לעולם: כי כן נשבע ה' צבאות בנפשו לאמר: כי אם ישוב איש מכם אל ארצו ומולדתו ואל מנהגיו ומעשיו הקלקלים אשר היו בידו מתחלה ועד סוף: אשבע לו בחיי ובחיי אבותי ובחיי כל הנביאים שלא יראה פני ולא יזכה לראות פני לעולם: וא

ואחר כך מגביה הספר ומראה הכתב לכל העם ואומר: זאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי ה' ביד משה. ואחר כך מגלגל הספר ומכסה אותו ואומר: ועל כל פשעינו תכסה אהבה. ואחר כך מגביה הספר ומראה הכתב לכל העם ואומר: וז

ומי שהיה מחשבתו ומגמת כל מעשיו ודעותיו בכל ימיו
כדי שיהיה מוכן לקבל השפעת השכל הפועל[3] ומגיע
אליו בסוף ימיו ומשיגו: אלו הם שהזכירו חכמים
שאמרו: כל ימיו של אדם הוא מהרהר בתשובה.
ומפני מה אמרו שיהיה מהרהר בתשובה כל ימיו
ולא יהיה מת פתאום? שמא יעבור עליו עון שהוא
חייב עליו מיתה בידי שמים ואין לו תשובה
ויתחייב בנפשו ויהיה מת מיתה רעה. ולפיכך
צריך אדם שיהיה כל ימיו חושב בדבר שאולי
יעבור עון ויתחייב בנפשו ויהיה מת מיתה רעה
ולא יהיה לו תשובה: ומפני זה אמרו חכמים
שהיה הלל הזקן אומר: יום שאני פנוי אני
אומר שמא אעשיר ויעבור עלי יום שאני עשיר
אני אומר שמא אחלה ואמות עני: וכן אמרו
חכמים: כל הכועס אם חכם הוא חכמתו מסתלקת
ממנו ואם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו[2]
ואם הוא מגדולי הדור גדולתו מסתלקת ממנו

בחלונות בזהב טהור. ואין מי שיכנס לשם בלי רשות המלך: ואחר כך הלך אל הארמון השני: ואחר כך אל הארמון השלישי: ואחר כך אל הארמון הרביעי: ואחר כך אל הארמון החמישי: ואחר כך אל הארמון הששי: ואחר כך אל הארמון השביעי. ואחר כך הלך אל הארמון הגדול שהיה בתוך כל הארמונות: ואחר כך הלך אל הארמון הקטן שהיה בתוך הגדול: ואחר כך הלך אל הארמון הקטן שהיה בתוך הקטן

ומה שאנשי מקום פלוני נוהגים כך: אם הוא מנהג שאינו נוגד לדברי התורה ולא לדברי חכמים ראוי לנהוג כמותם. ואם הוא נוגד לדברי התורה או לדברי חכמים אין לנהוג כמותם. ואם הוא נוגד לדברי חכמים ולא לדברי התורה אין לנהוג כמותם אלא אם כן יודעים שחכמים ההם חלקו על חכמים אחרים שהיו גדולים מהם בחכמה ובמנין. ואם הוא נוגד לדברי התורה אין לנהוג כמותם בשום פנים ואופן. ואם הוא מנהג שאינו נוגד לא לדברי התורה ולא לדברי חכמים אלא שהוא מנהג שאין בו לא תועלת ולא הפסד אין לנהוג כמותם אלא אם כן יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה. ואם אין יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה אין לנהוג כמותם. ואם הוא מנהג שיש בו הפסד קצת אין לנהוג כמותו אלא אם כן יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא. ואם אין יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא אין לנהוג כמותו. ואם הוא מנהג שיש בו הפסד גדול אין לנהוג כמותו בשום פנים ואופן. ואם הוא מנהג שיש בו תועלת גדולה אין לנהוג כמותו אלא אם כן יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא. ואם אין יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא אין לנהוג כמותו. ואם הוא מנהג שיש בו תועלת גדולה ויש בו הפסד גדול אין לנהוג כמותו אלא אם כן יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא. ואם אין יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא אין לנהוג כמותו. ואם הוא מנהג שיש בו תועלת גדולה ויש בו הפסד גדול אין לנהוג כמותו אלא אם כן יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא. ואם אין יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא אין לנהוג כמותו. ואם הוא מנהג שיש בו תועלת גדולה ויש בו הפסד גדול אין לנהוג כמותו אלא אם כן יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא. ואם אין יודעים שאבותיהם נהגו כך מפני שראו בו תועלת גדולה שהיתה יתירה על ההפסד ההוא אין לנהוג כמותו.

אמר לה בתי אל תבכי. אלא תהלכי בדרכי ואני אהיה לך לאב. ואת תהיי לי לבת: ותהי מצותי בידך: ותורתי בלבך. ואל תסורי ממנה לא ימין ולא שמאל: ואל תחטאי לי. ואל תעשי הרע בעיני: ואל תחללי את שמי: ואל תחללי את שם אביך ואת שם אבותיך. ואל תחללי את שם בעלך: ואל תחללי את שם בניך: ואל תחללי את שם משפחתך: ואל תחללי את שם עמך: ואל תחללי את שם ארצך. ואל תחללי את שם בית מקדשי: ואל תחללי את שם כהניי: ואל תחללי את שם נביאי: ואל תחללי את שם חכמיי: ואל תחללי את שם כל הקדושים אשר בתוכך. ואל תחללי את שם כל הנקראים בשמי: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בניך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם אחיך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם אחיותיך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם אביך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם אמך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם חמיך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם חמותך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלי בניך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלי בנותיך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלי אחיותיך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלי אחיך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלי אביך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלי אמך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלי חמיך: ואל תחללי את שם כל הנקראים בשם בעלי

... ...

ڏينهن ڏينهن جيڏو ٿو ڏينهن ڏينهن ڏينهن. ڏينهن ڏينهن ڏينهن

ڏيڻ کي. ۽ ڪيترا ڏينهن ڪين ڪٽيائين ته ڪوڙ ۽ ڪپٽ
جي ڳالهه ٻڌي ڪري ڪوڙ ۽ ڪپٽ جي ڳالهه ڪرڻ
لڳو:

وكان أبو عبد الله: ثقة، صدوقا، ورعا، عالما، فقيها، حافظا، متقنا، ضابطا، ثبتا، حجة، ورعا، زاهدا، عابدا، متهجدا، كثير الحديث، عالي الإسناد، صاحب سنة واتباع، مجانبا لأهل البدع، مقتديا بمن مضى من سلف الأمة، مشتغلا بما كان عليه أصحاب الحديث قديما وحديثا، مؤثرا لما يقربه إلى الله تعالى، مواظبا على ذلك، مداوما عليه، مع ما رزق من الجاه والحرمة والمحبة في قلوب الخاصة والعامة، وكان يقال: إنه مجاب الدعوة، وقد رأيت أنا من ذلك في نفسي وفي غيري ما لا أحصيه، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا استجيب له، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ساعته، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من يومه، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ليلته، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من شهره، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سنته، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سنتين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث سنين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع سنين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس سنين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست سنين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع سنين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان سنين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع سنين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من عشر سنين، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتي عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع عشرة سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من عشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتين وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع وعشرين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتين وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع وثلاثين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتين وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع وأربعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتين وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع وخمسين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتين وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع وستين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتين وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع وسبعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتين وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع وثمانين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من إحدى وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من اثنتين وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثلاث وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من أربع وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من خمس وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ست وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من سبع وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من ثمان وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من تسع وتسعين سنة، وكان يقال: إنه ما دعا على أحد إلا مات من مائة سنة.

(1) [illegible] (2) [illegible] 359—375.

ملسو نسكفه[1] هيلع هللا ىلص هللا لوسر نأ ةريره ابأ نع
ةدحاو ةرم الإ ةنجلا لخدي لا لاقو: ةنجلا لخدي نم لوأ
نم ةرم لوأ ىلإ ةنجلا لخدي لا لاقو: ةنجلا لخدي نم
ةرم لوأ ىلإ ةنجلا لخدي لا لاقو: ةنجلا لخدي نم لوأ

מִלְחָמָה וְכֵן נַעֲשָׂה. וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּא יְהוֹנָתָן אֶל־מְקוֹם הַמַּחֲנֶה וְלֹא מָצָא שָׁם אִישׁ כִּי כֻלָּם נָסוּ וְהַמִּלְחָמָה הָיְתָה רַבָּה מְאֹד וְהַנֵּס גָּדוֹל וְיָצָא לְקִרְאָתוֹ וְשָׁאַל לִשְׁלוֹם הַמַּלְכָּה וְהַנְּסִיכִים וְהַשָּׂרִים וְהַגְּדוֹלִים וְהַנְּכָבָדִים וְהַנְּשִׂיאִים וְהַנְּגִידִים וְהַנְּדִיבִים וְהַנְּסִיכ

ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་ཐོག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ།

מחמחמ: מחמחמ מחמחמ מחמחמ: מחמחמ מחמחמ מחמחמ

ئەوە ڕۆژ نیە. خۆ ئەگەر ئەمە ڕاست نەبێ ئەوە
کەنیسەی ڕۆمە بەڵگەی ئەوە دەکا: کە ئەو
ڕاستە: ئەگەر ئەو کەسانەی ئەمڕۆ ئەڵێن: کە
ئەوان هەرگیز هەڵەیان نەکردووە[1].
خۆ ئەمە هەمان ئەو شتەیە: کە ئەوان
ئەیانگوت. هەرگیز هەڵەیان نەکردووە.
ئەمە ئەو شتەیە: کە ئەوان ئەیانگوت.
ئەگەر ئەوان ڕاست بکەن ئەوە ئەوان
ئەبێ بە ئەندامی کەنیسەی ڕۆمە[2]
ئەگەر ئەوان ڕاست نەکەن ئەوە ئەبێ
بە ئەندامی کەنیسەی ئەنتیکریست[3]:
ئەمجا ئەڵێ: ئەی خۆ ئەگەر ئەوان
هەڵەیان نەکردبێ: ئەی خۆ ئەگەر
ئەوان ڕاست بکەن: کە هەرگیز هەڵەیان
نەکردووە ئەی ئەوان ئەبێ بە چی:
ئەی خۆ ئەگەر ئەوان ڕاست بکەن ئەوە
ئەبێ بە ئەندامی کەنیسەی ڕۆمە[4]:
ئەمجا ئەڵێ: ئەی خۆ ئەگەر ئەوان
هەڵەیان نەکردبێ: ئەی خۆ ئەگەر
ئەوان ڕاست بکەن: کە هەرگیز هەڵەیان
نەکردووە ئەی ئەوان ئەبێ بە چی:

(1) ئەوەیە. (2) ئەمەیە. (3) N. E. ئەنتیکریست ئەو
(4) ئەمەیە کەنیسەی sic Lucius N. E. ئەو ڕاستە (ئەنتیکریست)

366 ܡܕܝܢܬ ܚܘܪܒܬ ܣܕܘܡ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܡܢ ܐܝ ܠܐ ܐܝ

ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝܬܐ

ܐܦ ܟܕ ܐܬܝ ܠܗܘܢ ܠܡܫܬܐ: ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ.

ܒܗܕ ܙܒܢܐ ܐܬܝ ܚܕ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܡܪܝ ܗܐ ܐܢܬ ܚܙܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܠܡ ܘܠܐ ܢܬܦܠ ܥܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ.

ܒܗܕ ܙܒܢܐ ܐܬܝ ܚܕ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܡܪܝ ܗܐ ܐܢܬ ܚܙܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܠܡ ܘܠܐ ܢܬܦܠ ܥܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܠ ܡܛܪܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܫܘܠܡ ܘܕܚܠ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ.

---

(1) ܒܝ ܝܫܘ׳ ܟܕ N. E. (2) ܟܬܒܘܗܝ. (3) ܟܬܒܘܗܝ sic
(4) (ܚܕܟܐ׳) N. E. ܚ׳ ܟܕ N. E. ܟܬܒܘܗܝ.

ڪنڌ ڪيو: ۽ ڪنهن کي نه چيائين: ۽ ڪنهن ڪا
ڳالهه نه پڇي: ڇو جو هن ڏٺو هو ته خداوند
سندس سامهون آيو هو. ۽ جڏهن سج لهڻ
لڳو تڏهن هن ٻڌو ته خداوند جو آواز
[1]ٻڌندو هو ۽ چيائين ته ڪنهن ماڻهوءَ
کي نه ڏسندو ۽ ڪنهن ٻيو کي نه ڏسندو
۽ ڪنهن ٻيو سان نه ملندو. ۽ جڏهن
سج لهي ويو ۽ اونداهي ٿي وئي ته ڏسو
ته ٻه ٻانهون ۽ ٻه ڳلا ۽ ٻه ڳچيون
۽ ٻه هٿ ۽ ٻه پير ۽ ٻه ڪلهن ۽ ٻه
[2]ڪنڌيون ۽ ٻه ڪنڌيون ۽ ٻه ڪنڌيون
۽ ٻه

ڤَلِڤِ ڤِ. ڤهنَه‌ڤِ ڤِنِرَه ڤَرَه‌ڤِ ڤَلِڤِ ٱهتهنَه ڤِرَه‌ڤِ ڤِتهنَه ڤِ ڤِ‌ڤِ ڤِرَه‌ڤِ ڤِنِر

ཀུ་ཏུ་ཏུ་ཏ

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܫ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܫ ܐܝ ܠܐ ܐܝ ܐܢ ܠܐ ܐܝ ܐܢ ܠܐ ܐܝ ܐܢ

ܒܟ ܐܟܕ: ܡܫܟܚ ܟܠ ܒܝܬ ܚܙܝܬܐ: ܡܢ ܕܐܬ ܒܝ ܐܝ ܕܐܬ ܒܝ ܐܝ ܕܐܬ ܒܝ ܐܝ

ולא יכלו לעמוד לפני בני ישראל. ויהי כי ראו כל העם כי בושש המן לרדת מן ההר: ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ויאמר אהרן אליהם פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכימו ממחרת ויעלו עלות ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקומו לצחק: וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול: ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו:

ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו ויצרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר אליהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישים:

ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאך ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

جي ۽ ڪجهه ڪپڙا ڌوئڻ جي ڪري ڪجهه ڏينهن
ترسي پوءِ ڪپڙا ڌوئي ۽ پاڻ غسل ڪري ۽ ٻئي
ڏينهن ظهر جي نماز پڙهي. ۽ جيڪڏهن ڪنهن
عورت کي ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن رت نه
آيو هجي ۽ ٽئين ڏينهن رت آيو هجي ته ٻار
ڄمڻ کان پوءِ چاليهن ڏينهن تائين نفاس جي
حالت ۾ رهندي. ۽ جيڪڏهن ٻار ڄمڻ کان پوءِ
ٻه ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ ٽئين ڏينهن رت
آيو هجي ته ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن پاڪ
رهندي. ۽ جيڪڏهن ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن
رت آيو هجي ۽ ٽئين ڏينهن رت نه آيو هجي ته
ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن پاڪ رهندي. ۽ جيڪڏهن
ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن رت آيو هجي ۽ ٽئين
ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ چوٿين ڏينهن رت آيو
هجي ته ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن پاڪ رهندي.
۽ جيڪڏهن ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن رت آيو
هجي ۽ ٽئين ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ چوٿين
ڏينهن رت آيو هجي ۽ پنجين ڏينهن رت نه آيو
هجي ته ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن پاڪ رهندي.
۽ جيڪڏهن ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن رت آيو
هجي ۽ ٽئين ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ چوٿين
ڏينهن رت آيو هجي ۽ پنجين ڏينهن رت نه آيو
هجي ۽ ڇهين ڏينهن رت آيو هجي ته ٻار ڄمڻ کان
پوءِ ٻه ڏينهن پاڪ رهندي. ۽ جيڪڏهن ٻار ڄمڻ
کان پوءِ ٻه ڏينهن رت آيو هجي ۽ ٽئين ڏينهن
رت نه آيو هجي ۽ چوٿين ڏينهن رت آيو هجي ۽
پنجين ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ ڇهين ڏينهن رت
آيو هجي ۽ ستين ڏينهن رت نه آيو هجي ته ٻار
ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن پاڪ رهندي. ۽ جيڪڏهن
ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن رت آيو هجي ۽ ٽئين
ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ چوٿين ڏينهن رت آيو
هجي ۽ پنجين ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ ڇهين
ڏينهن رت آيو هجي ۽ ستين ڏينهن رت نه آيو
هجي ۽ اٺين ڏينهن رت آيو هجي ته ٻار ڄمڻ کان
پوءِ ٻه ڏينهن پاڪ رهندي. ۽ جيڪڏهن ٻار ڄمڻ
کان پوءِ ٻه ڏينهن رت آيو هجي ۽ ٽئين ڏينهن
رت نه آيو هجي ۽ چوٿين ڏينهن رت آيو هجي ۽
پنجين ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ ڇهين ڏينهن رت
آيو هجي ۽ ستين ڏينهن رت نه آيو هجي ۽ اٺين
ڏينهن رت آيو هجي ۽ نائين ڏينهن رت نه آيو
هجي ته ٻار ڄمڻ کان پوءِ ٻه ڏينهن پاڪ رهندي.

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝ ܕܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܬܗܘ ܐܢܬ ܠܐ ܐܢܐ. ܘܐܦ ܒܐ

هُكْنَ هَهْدَ هِ دْحَبْتَ دْحُكَ فْكِلَّتْنَ. هَتَكْهَدَ لَهُ هَكْنَ
دْنُهْكْنَكْنَ دْنُهْدَ: دَهِ دْهَهُمِهِ حَ: هُهْدَ هِ دْهُهُ
هَبْتَكْ دْحَيْحَ دَنَ يَحِيحِ. هَكْسَهْدَهِ مُهَهُنَ هُحَ هَهُهْدَ
دْكَّتَهُنَ دُهِمِ دْهَدَهُ: دْهَهُدَ هَهِ دْكَهُ حَهْحَيَّةَهَ.
دُكُ هَحَتَّسَ هَحَهْدَهُ هُحَ مُسِيَّنَ دَهُ دَهُهُ هَهَهُ
هَحَبْتَ هَهَهْ دُهُكَ هُهْدَهُ: هَنَ هُحَجَهْدَ هُكَكَحَ
هَكْهَمِ: هُحَجَهَهَ دُيَّ دْهَكْهَتَ هَكْهَمِ: دُهِمِ.

هَكْهَمِ هُحَهْدَهُ دْهُهْدَهُ هَدَ هُهَهْدَهَهُ دُهَهَهَهُ
دُهَهَهُ هَدَهُ: هَكَهَهُ هَهَ هَهَهُ هَهَهُ
هُهَهُ هَهَ هَهَهُ هَهَهُ هَهَهُ.

(دُكَحَهُ)

دُحَجَهْدَهَهُ هُهَكَهُحَهُ كَهُ هُهَهْدَهَهُ
دُهَهَهَهُ دَهَهُهُ.

حَ هَحَيَّهُ هُهَهُ دُهَهُ دُكَهُ: دُكَهُ هُهَهُ
هَهَهُ هَهَهُ هَهَهُ هَهَهُ هَهَهُ هَهَهُ هَ

هەڵبژاردنی ئەو ڕێگایەی کە بەرەو ئامانجەکانت دەتبات.

ئەگەر کەم بوونەوەی ڕێژەکە بەردەوام بوو

ئەگەر ڕێژەی ئەو کەسانەی کە ئامانجەکانیان بەدەست هێناوە بەردەوام کەم بوو، ئەوا دەبێت ئامانجەکانت بگۆڕیت. بۆ نموونە: ئەگەر ئامانجەکەت ئەوە بێت کە ٩٠٪ی ئەو کەسانەی کە دەست بە ڕاهێنان دەکەن بەردەوام بن، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ ٨٠٪. ئەگەر ئەمەش کەم بوو، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ ٧٠٪. ئەگەر ئەمەش کەم بوو، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ ٦٠٪. ئەگەر ئەمەش کەم بوو، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ ٥٠٪. ئەگەر ئەمەش کەم بوو، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ ٤٠٪. ئەگەر ئەمەش کەم بوو، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ ٣٠٪. ئەگەر ئەمەش کەم بوو، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ ٢٠٪. ئەگەر ئەمەش کەم بوو، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ ١٠٪. ئەگەر ئەمەش کەم بوو، ئەوا ئامانجەکەت بگۆڕە بۆ

وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ؟ وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ؟ وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ؟ وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مِنْ كَلَامِ الْعَرَبِ:

ڪيڪسڪ ڪ ڪيڪ ڪ ڪيڪ ڪ ڪي

ואלקים נסה את אברהם: ויאמר אליו אברהם הנני[1]: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: ויאמר אברהם אל נערו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה והשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלקים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו ויקח אברהם את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בהר יי יראה:

---

(1) P. ואמר (2) P. אתה (3) B. ונשתחוה (4) B. הנה

(5) P. כי

ܐܢܐ ܒܝ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܪ ܐܚ ܐܘ ܒܪ ܐܚܬ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܐܘ ܐܫܬ ܐܘ ܒܪ ܒܪ

ەجَدِ هَجِكْ بَكْ هَكِ دَەَدَّەەس دَّتَبْ هَكْتَبْ هَجَكَبْ:
هَكْتَبْ دِبِ بْمِكِ دِجِ هَەدَتْ هَصْدِبْ هَەَ: تَسَدَّبْ دِبِ
هِ دَەسَتْ بْمِسَەَ: هَەَ: هَصَتْ لِبْدَ دَجِمَجَهِ قَتِسَّبْ
هَەَ هَكِجَكَجَهِ. ەهِجَهِ هَبَّهِ: ەَجَتْ كَجِكْ دَەَتْ هَەَ
هَجَدَّەَدَّەَ دَدَهَّەَ: دَجَهَصَّبْ دَتَبْ هَكْتَبْ بَعَكِصَهِ
دَجَمَجَهِ هَدَدَتْبْ هَصَكَّتَبْ بَعَكِصَهِ كِ سَبْتَهَ. دَّبْتَبْ
لِبْدَ: كَ هَبَّهِ دَكْسَهِ قَتِسَّبْ كَّتَبْسَّبْ: دَجِ وَصَتْ[1]
هَكَهَّبْ كَجَتْ لِبْهَتْ هَدَتْ: هَجَتْبْ دَجِكِ كَبْ دَّصَتْ:
بَكْ بَكَ حَبْتَتَتْ كَجَتْ هَصَهَصَهَ بَهِ بْمِكِ (دَكَدَجَّتْ
دَّبْجِ[2]: ەَبَهِ بْمِكِ دَكَهَدَصَّتْ دَّبْجِ. ەجَدِ هَجَتْ كَهَّهِ
هَجَجَهِ هَهَّهِ: هَصَتْ حَصَتْ دَجَكِكْ هَهَّهِ: هَهَّدَجِ
هَدَبْ بْحَكَّبْ هَهَّكَبْ بَهَجَبَهِ دَبْهِ هَبْكِ: حَبَدَهَّبْ دِبِ بَكَ
هَصَتْ دَصَّتْ بَعَهَجِكِ. ەجَدِ هَبْكِ حَصَهَ بَهَجَمَهَ:
هَهَّهِ قَصَتْ دَكْسَهِ هَهَّهِ هَبَّهِ كَصَهَ. بْدَكَهِ لِبْدَ هَهَّهِ
هَهَبَ هِ هَجَتْ: دَعَهَجَهِ كَسَتَّەس[3] دَهَدَتْ. هَهَجَهَحَتْبْ
هَهَّهِ دِبِ بَكَ هَصَهَ دَجَمَجَهِ دَّصَهَ: هَتَّهِ دِبِ: حَكْسَهَّبْ
دَّكَدَهَّبْ دَهَحَّبْ دَجِ هَحَبَهَحَ حَهَكَسَّبْ. حَبَدَهَّبْ دِبِ تَّبَدَ
فَجَتْ: بَكَ بَدَهَّبْ دَجَتْ كَصَهَجَهِ هَهَّهِ: هَصَهَكَ هَبْكِ هَهَّهِ:
هَجَتْ هَكَسَّبْ بَعَهِ هَتْ[4] دَوَدِبِ سَكَهَجَهِ دِبْ: هَتَّهَجَهِ
هَهَّهِ كَهِ دِهَسَّبْ هَهَجَّبْ[5] كَهَسَّبْكَ. كَجَّبْ دِبِ بَدَهَّبْ:

(1) B وَصَتْ (2) P. دَكَدَجَّتْ (3) P. سَتَّەس (4) P. بَجَتْ
(5) B. هَهَجَ

خَجَّةَ نَمِكَ دَمِيكَ هَمَصَكَّ مَجِيكَ رَهَمِيكَ: مَهَكَّ لِمَ
جَةَ هَنَّ مَهَمَهَةَ مَكَّدِ كَمِيكَ جَ. جَدِ هَجِكَ يَجَنَّةَ
كَمِيجَكَّةَ هَنَّ نَمِيَّةَ هَهَّ: هَكَّ[1] لِمَ
هَكَّيَّةَ مِ كَكَمِهَّ هَدَّ مَهَكَّكَ هَهَّ: هَهَّ مَجَّ مَ
مِ مَجَنَّةَ رَهَمَّةَ وَمَدَّةَ نَجَهَ كَهَ
كَمِيجَةَ: نَمَّةَ دَمِيَّةَ كَمَهَهَ كَهَّةَ دَمَمَّةَ هَنَّ.
هَهَ دِ كَمَمِكَّ مَمَهَهَّ كَ هَجَكَ هَهَّ: جَدِ دِ (مَجَّ
مَجَّةَ دَمَّهَمِ[2]: يَهَكَمَ. نَكَ لِمَ مِ مَجَنَّةَ
هَهَكَ: دَكَ هَهَّ دَمَكِ دَهَّةَ هَسَّ هَكَ دَكَمَهَ جَكَمَهَ دَجَّ:
يَكَ أَكَ دَكَمَجَّجَ يَمَنَكَ. مَهَهَّ كَمَ هَهَّةَ دَجَّةَ
وَمَدَّةَ مَمَهَكَّةَ: هَجَبَ هَهَّةَ كَدَمَسَّ مِ دَمَّ:
دَمَجَكَّةَ جَنَّةَ هَجَّدَ هَنَّكَّةَ.

هَدَّ هَهَّةَ لِمَ هَمَّ مَجَّ دَمَهَجَ يَهَمَّةَ: هَمَّ
دِ مَجَّ أَكَ يَتَكَّ هَكَّتَّةَ دَنَمِ هَكَّ (هَمَّدَّةَ دَّدِ
هَهَّ[3]: هَجَ[4] مِ جَكَ هَنَّةَ دَنَّةَ يَكَّةَ هَدَّ هَهَّ:
هَهَ كَمَّةَ هَهَّ هَهَّ: دَجَكَمَّةَ هَجَكَ جَ يَكَّ:
هَنَمِ دَجَهَسَنَّةَ هَمَمَّةَ هَهَّ دَكَ هَجَمَكَكَ هَجَهَّةَ هَهَّ.
جَدِ هَجِكَ يَدِ يَكَّ هَجَمَ دَمَ مَهَكَّ كَهَجَكَ
هَجَّةَ[5] دَسَجَنَّةَ جَنَّ هَنَّ هَهَّ. يَهَدَهَ دَنَّ هَهَّ مَهَجَهَ دِ
كَ كَجَنَّةَ مِ هَجَّةَ[5] دَهَجَهَ هَجَهَ. جَدِ دِ مِ كَجَّةَ

(1) (N. E. ؟ هَكَمَ) (2) P. جَهَ هَجَّةَ (3) P. هَكَّجَهَجَ كَجَهَ
(4) B. جَدِ (5) P. هَجَهَ

يحمَّة (مَّةَ هَنَّةَ كَنَّةَ[1]: خَيْمَهِ مَهِهِ هَ هَنَّةَ: هَ
كَهَ هَنَّ سَوْهَ هَمَهِهَّةَ: هَسَوْهَ خَيْهَدَ هَ هَّ خَيْتَّة

ומתנדבת בה מעלה. ועוד כי בעת שהיא מתעברת בולד: בעת שהוא יוצא לאויר העולם. ועוד אינה מכירה בולד: בעת שהוא בבטן אמו ועוד בעת שהוא יונק[1] משדי אמו ועוד כשהוא גדול: ועוד כשהוא בן חמש שנים ועוד כשהוא בן עשר שנים. ועוד כשהוא בן עשרים שנה ועוד כשהוא בן שלשים שנה.

אבל אשה אינה כן אלא כל ימיה היא מתעברת: וכל ימיה היא מניקה[2] ומגדלת בנים ובנות. ועוד כל זמן שהיא בבתה אינה מתעברת: ועוד כשהיא בבית אביה ועוד כשהיא בבית בעלה. ועוד כשהיא בבית חמיה ועוד כשהיא בבית בנה: ועוד כשהיא בבית חתניה. ועוד כשהיא בבית בן בנה ועוד כשהיא בבית בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בתה: ועוד כשהיא בבית בן בנה. ועוד כשהיא בבית בן

ולקחתיו: ותשכחו כל חסדי ולא תזכרו לי כל טובתי. לכן הנני מסיר ידי מעליכם ומכה אתכם[1] ברעב ובדבר ובחרב. כך אני עתיד לעשות לכם ולכל ישראל שבכל דור ודור. ואתם מה אתם עושים: אתם מוכרים את בניכם ואת בנותיכם לעבדים ולשפחות. ואין אתם מוכרים אותם אלא לאומות העולם שאין להם לא יראת שמים ולא מוסר ולא דרך ארץ. ואתם מוכרים אותם לאומות העולם שהם מכעיסים לפני ומקטירים לעבודה זרה

ثمّ ذكر ما يتعلّق بالصّلاة: وهو أنّ الصّلاة[1] هي: أن يقوم المصلّي مستقبل القبلة، ويكبّر تكبيرة الإحرام، ويقرأ الفاتحة وسورة، ويركع ويسجد، ويقعد ويتشهّد، ويسلّم. وشرائطها: الطّهارة عن الحدث والنّجاسة، وستر العورة، واستقبال القبلة، والوقت، والنّيّة. وأركانها: القيام، والقراءة، والركوع، والسّجود، والقعود قدر التّشهّد، والخروج بصنعه[2]. وواجباتها: قراءة الفاتحة، وضمّ السّورة[3] إليها في ركعتين من الفرض، وفي جميع ركعات النّفل، والقنوت في الوتر، وتكبيرات العيدين، والجهر والإخفاء، والسّهو. وسننها: رفع اليدين عند الافتتاح، وعند الركوع، وعند رفع الرأس منه، ووضع اليمين على الشّمال تحت السّرّة، والثّناء، والتّعوّذ، والتّسمية، والتّأمين، والقراءة سرّاً في الظّهر والعصر، وجهراً في المغرب والعشاء، والتّسبيح في الركوع والسّجود، والتّسميع والتّحميد، والتّسبيحات الأربع في القعود الأخير، والصّلاة على النّبيّ عليه السّلام، والدّعاء المأثور، والتّسليمتان. ومكروهاتها: الالتفات، والتّمطّي، والتّثاؤب، والعبث، وتغميض العينين، وفرقعة الأصابع، والتّخصّر، وافتراش الذّراعين، وكفّ الثّوب، وردّ السّلام بلسانه، والأكل، والشّرب، والكلام، والقهقهة، والتّنحنح، والأنين، والبكاء بصوت، والتّأفّف، والتّأوّه، والتّوجّع، والنّظر إلى السّماء، والتّربّع بغير عذر، والاستلقاء، والاضطجاع، والتّكفير، والتّلثّم، والتّغطّي، والتّقنّع، والتّمنّع، والتّكلّم بما لا يعنيه، والتّنفّل في وقت الكراهة، والتّطوّع على الدّابّة بغير عذر، والتّنفّل قاعداً مع القدرة على القيام، والتّنفّل مضطجعاً مع القدرة على القعود، والتّنفّل على الدّابّة في المصر، والتّنفّل على الدّابّة في المفازة لغير القبلة، والتّنفّل على الدّابّة في المفازة للقبلة بغير تحريمة، والتّنفّل على الدّابّة في المفازة للقبلة بتحريمة بغير قيام، والتّنفّل على الدّابّة في المفازة للقبلة بتحريمة وقيام بغير ركوع وسجود، والتّنفّل على الدّابّة في المفازة للقبلة بتحريمة وقيام وركوع وسجود بغير إيماء، والتّنفّل على الدّابّة في المفازة للقبلة بتحريمة وقيام وركوع وسجود وإيماء بغير قعود، والتّنفّل على الدّابّة في المفازة للقبلة بتحريمة وقيام وركوع وسجود وإيماء وقعود بغير تشهّد، والتّنفّل على الدّابّة في المفازة للقبلة بتحريمة وقيام وركوع وسجود وإيماء وقعود وتشهّد بغير تسليم.

(1) P. الصلاة (2) P. بصنعه (3) P. بالسورة (4) B. فعند (5) P. كفيل

שהכתוב אומר: ויהי בימי אחשורוש. כל מי שהוא בעל תאוה ומבקש לעשות תאוה לפני המקום ברוך הוא, יבוא ויעשה תאוה לפני אחשורוש: ויהי בימי אחשורוש. אמר רבי יהושע בן לוי, מי הוא אחשורוש? זה אחשורוש שמלך מהודו ועד כוש[1] שבע ועשרים ומאה מדינות. ומה היה מלכותו? שהיה יושב על כסא של זהב ומרגליות, ועל ראשו כתר של זהב ומרגליות, ועל ראשו כתר של זהב ומרגליות, ועל ראשו כתר

وَصَفَهَا: أَنَّ كُلَّ مَنْ: يَأْتِي مِنْهَا: مَعَ مَنْ يَدْخُلُ: حَتَّى لَا يَعُودَ أَحَدٌ يَخْرُجُ مِنْ مَكَانِهِ.

شَعْبٌ[1] مُتَّحِدٌ بِكُلِّ مَعْنًى (: يَعْنِي مَسْكُونَةٌ[2] مِنْ أُنَاسٍ مُتَّفِقِينَ. وَهُمْ مَعَ بَعْضِهِمْ بَعْضًا: وَلَا يَكُونُ بَيْنَهُمْ مُشَاجَرَةٌ وَلَا خِصَامٌ: بَلْ كُلُّ وَاحِدٍ يُحِبُّ صَاحِبَهُ كَنَفْسِهِ: وَيَكُونُ بَيْنَهُمْ مَحَبَّةٌ[3] وَاتِّحَادٌ. وَلَا يَكُونُ بَيْنَهُمْ مَنْ يَحْسُدُ أَحَدًا: وَلَا مَنْ يَتَكَبَّرُ عَلَى أَحَدٍ: وَلَا مَنْ يَتَعَظَّمُ عَلَى أَحَدٍ. وَلَا يَكُونُ بَيْنَهُمْ مَنْ يَتَعَدَّى عَلَى أَحَدٍ: وَلَا مَنْ يَظْلِمُ أَحَدًا: وَلَا مَنْ يَأْخُذُ مَالَ أَحَدٍ بِالْبَاطِلِ: وَلَا مَنْ يَسْرِقُ: وَلَا مَنْ يَكْذِبُ: وَلَا مَنْ يَغْتَابُ: وَلَا مَنْ يَشْهَدُ بِالزُّورِ: وَلَا مَنْ يَحْلِفُ بِالْكَذِبِ: وَلَا مَنْ يَزْنِي: وَلَا مَنْ يَفْعَلُ الْفَاحِشَةَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْفَسَادَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْمَعَاصِيَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْخَطَايَا: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْمَظَالِمَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْمَكَائِدَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْحِيَلَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْمَكْرَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْخِدَاعَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْغِشَّ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْخِيَانَةَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْغَدْرَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْبَاطِلَ: وَلَا مَنْ يَعْمَلُ الْكَذِب

ܕܒܕܟܐ ܕܟܒܪܐ[1]. ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܕܒܐ ܠܐ ܐܫܟܚ ܐܢܐ: ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܒܪ ܕܒܐ[2] ܐܡܝܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܕܒܐ ܠܐ ܐܫܟܚ ܐܢܐ: ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܒܪ ܕܒܐ

ואמרתם: זבח פסח הוא לה' (שמות יב, כז) אשר פסח על בתי בני ישראל[1] במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו. ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואומרים: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים. וכתיב בתריה: והיה כי יבואך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים. וכתיב בתריה: ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה. ואומרים: על כן אני זובח לה' כל פטר רחם ובכור בני אפדה. וכתיב בתריה: והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים. ואומרים: ולמען תהיה תורת ה' בפיך כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצרים. וכתיב בתריה: ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה. ואומרים: והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך. וכתיב בתריה: והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה'. ואומרים: וכל בכור אדם בבניך תפדה. וכתיב בתריה: והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים. ואומרים: ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה. על כן אני זובח לה' כל פטר רחם הזכרים ואומרים: וכל ב

ܒܬܪ ܗܘ ܕܐܬܝ ܒܬܪ ܡܢ ܕܐܬܝ ܒܬܪ ܡܢ ܕܐܬܝ ܒܬܪ ܡܢ

ذِلَمْ[1] بِكِيَ ەيَحَسَ كَەَ هَبَّ دِبَصَبِ: بِيَكَ
دِهَكَمِكَ ەيَدِذَبَ حِبَهَ ەيَعَەَ. جَدِ هَجَ حَدِ هَبَّ
بَّهَبَ هَكَبَّ دَبَهَ حَهَبَّ: بِكَّ كَهَبَّ دِبَبَ هَبَّ
ەهَبَّ. ەهِ جَدِ هَبَّ دِهَكِيَ هَمَ كَهَبَّ: وَجَ هَكَبَّ
هَهَبَّ دِبَكِيَ دِبَبَّ ەيَبَّ كَيَدِ هَبَّ: جَدِ هَمَ
ذَبَّ هَهَبَ دِبَبَّ: بَّهَبَ هَكَبَّ دِبَبَّ ەيَبَّ
دِبَّكَمَ: بَّهَبَ دِبَبَّ ەيَبَّ دِبَبَّ: جَدِ بَّهَبَ

...ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤ ڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤ ڤ

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܕܟ ܒܥܠ ܡܕܝܢܬ ܗܕܪܢ ܒܒܠ: ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܬ ܡܬܚܙܐ ܠܗ ܐܢܫ ܕܐܝ ܠܡ ܢܫܪ ܠܗ ܐܝ ܠܡ ܢܫܪ

ופרשיות שבתורה: שבתוך ספר ופרשיות שבתוך ספר. ואין מפסיקין בהן אפילו פסוק אחד. ואם הפסיק פסול. ואין מפסיקין בשירה אפילו בפסוק אחד. ואם הפסיק פסול. ואין מפסיקין בתוכחה שבתורה אפילו בפסוק אחד. ואם הפסיק פסול: ואין מפסיקין בתוכחה שבנביא[1] אפילו בשלשה פסוקים. ואין מפסיקין בתוכחה שבכתובים[2] אפילו בכל הספר כולו. ואין מפסיקין בין ברכה לתוכחה. ולא בין תוכחה לתוכחה. ולא בין ברכה לברכה: מפסיקין בין פרשה לפרשה. בין סתומה לסתומה. בין סתומה לפתוחה. בין פתוחה לסתומה. בין פתוחה לפתוחה. בין שיר לשיר. בין שיר לברכה. בין שיר לתוכחה. בין ברכה לברכה. בין תוכחה לתוכחה. בין ברכה לתוכחה. בין תוכחה לברכה. בין ברכה לשיר. בין תוכחה לשיר

בשבת: בשם שאמרנו[1] אין שבת בשבת לגלגל חמה ולא
לגלגל ירח. ואין בשבת לא מאור ולא מזיק. בשבת אין
בהמה חיה ועוף נשמה אחת מתענגת בשבת: שנאמר
כי שבת לה' וגו'. ומשם נתברכו ישראל[2] ונתקדשו
מכל שאר עמים: כי הוא לבדו שבת ומנוחה לנפשו
ולרוחו. ולשון הקדש לבדו: ולא לגוים. ולא לעבדים
ולא לשפחות: ולא לבהמתם. ולא לשאר חיות ועופות
שבעולם: אלא לישראל בלבד: שנאמר כי שבת היא
לה'. ואומר ביום השבת: ואומר ושמרו בני ישראל
את השבת: ואומר בינו לבין בני ישראל: ואומר
לישראל תהיה קדושה לכם. ואומר אך את שבתותי
תשמרו: ואומר לדורותם לברית עולם. ואומר: כי
אות הוא לעולם: ואומר כי ששת ימים עשה ה' את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ואומר
ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים: ואומר
זכור את יום השבת לקדשו: ואומר ושמרתם את
השבת כי קדש היא לכם: ואומר[3] ויום השבת
קדשו לה': ואומר ויום השבת ויום טוב: ואומר
ויום השבת ויום טוב. ואומר: ויום השבת ויום
טוב: ואומר ויום השבת ויום טוב. ואומר: ויום
השבת ויום טוב: ואומר ויום השבת ויום טוב.
ואומר: ויום השבת ויום טוב: ואומר ויום השבת
ויום טוב. ואומר:

هَجَة هِي دِيعِيدِكْ حَمَّة دَجَّة مِنْهَا كَمِكْتَة. مَجَة
هَجَّة كَمَّةَة هَجَّة: مَكَمَّة جَدَّ دَمِكَ. هَجَة
دَجَّة مَكَمَّة هَجَّة: مَجَة مَّ مَّ دِي جَدَّ مَكَمَّة
مَجَة: دَجَّة مَكَمَّة هَجَّة. مَجَة هَجَّة: دَجَّة
مَجَة هَجَّة. مَجَة هَجَّة: دَجَّة مَكَمَّة هَجَّة.
مَجَة هَجَّة: دَجَّة مَكَمَّة هَجَّة. مَجَة هَجَّة:
دَجَّة مَكَمَّة هَجَّة. مَجَة هَجَّة: دَجَّة مَكَمَّة
هَجَّة. مَجَة هَجَّة: دَجَّة مَكَمَّة هَجَّة. مَجَة
هَجَّة: دَجَّة مَكَمَّة هَجَّة. مَجَة هَجَّة: دَجَّة
مَكَمَّ

ܒܕܝܡ ܚܒܪ: ܡܢ ܟܠ ܫܥܐ ܒܟ ܒܟ ܒܟ

ذكر مقتل مصعب وما جرى بعده. وكان مصعب قد ولي العراق سنة اثنتين وسبعين: وكان عبد الملك بن مروان قد حاصر مكة وقتل عبد الله بن الزبير وصلبه على الحجون. ثم ان عبد الملك بن مروان سار الى العراق لقتال مصعب: وكان مصعب قد ولي العراق من قبل اخيه عبد الله بن الزبير. ثم ان عبد الملك بن مروان التقى مصعبا بمسكن: وكان مصعب قد سار اليها من الكوفة. فلما التقى الجمعان قال عبد الملك لاصحابه: ان مصعبا يقاتل على ما كان يقاتل عليه اخوه عبد الله بن الزبير: وانتم تعلمون ان عبد الله بن الزبير كان يقاتل على غير شيء: وان مصعبا يقاتل على ولاية العراق: وانتم تعلمون ان ولاية العراق شيء عظيم: فمن اراد منكم ان يقاتل على ما كان يقاتل عليه عبد الله بن الزبير فليقاتل على ما كان يقاتل عليه مصعب: ومن اراد منكم ان يقاتل على ولاية العراق فليقاتل على ما كان يقاتل عليه مصعب.

وكان مصعب قد كاتب كثيرا من اصحاب عبد الملك بن مروان: وكان عبد الملك قد كاتب كثيرا من اصحاب مصعب: وكان مصعب قد كاتب عبد الملك بن مروان على ان يولي عبد الملك بن مروان ولاية العراق: وكان عبد الملك بن مروان قد كاتب مصعبا على ان يولي مصعبا

ܟ ܐܦ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܝܬ ܠܟ ܐܠܗ ܐܠܐ ܐܚܕ ܘܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ

ةَوْمِيَةِ مَعْهَدِ مَكْتَبَةِ مَعْهَدِ مَكْتَبَةِ مَعْهَدِ مَكْتَب

يَجِيءُ. هُنَّ هُجِكَ هَوَذَهُنَّ[1]: حَيْ يَكُونُ دَهُجَّةٍ هَجَّةٍ: هَوَذَهُ[2] هَدِيَّةٍ هَجَّكِيٍّ.

لَا دِيَ هُكِ هَجَّةٍ هَجَّةٍ هَوَذَهُ هَجَّةٍ هَصَّهَ هُ هَجَّةٍ يَعِيدُ: هُ دَجَجَهُ هَهَدَّةٍ هَ (دَهَجَّةٍ مَكْتَبَةٍ هَجَّةٍ هَجَّةٍ[3] هَكَّهَ هَوَذَ. حَيْ هُجِكَ هَ هُ هَدَهَ سَوْ هَ دَهَجَّةٍ: هُ هَجَّةٍ هَهَدَهَ هَ يَجَّةٍ: هُ دَجَّةٍ هَكَّهَ هَجَّةٍ: هَ ه

פרק חמישי

תלמוד בבלי מסכת ברכות

גמרא. תנו רבנן: מיכן היו אומרים משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן[1].

משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן[2] עד סוף האשמורה הראשונה. דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים עד חצות. אמר להם רבי אליעזר: והלא כך היה מעשה בא בניו מבית המשתה קודם חצות. אמרו לו: לפי שאין פניו של אדם חוורות עליו. אמר להם: אף אני לא אמרתי אלא משום חיבה. אמר להם: אם כן מפני מה אמרו עד חצות. כדי שלא יהא אדם קורא את שמע סמוך לעלות עמוד השחר. ומי שקרא את שמע סמוך לעלות עמוד השחר לא יצא. אלא יקרא ויחזור ויקרא. ומי שקרא את שמע סמוך לעלות עמוד השחר כקורא בתורה דמי. ואמר רבי יוחנן: מי שקרא את שמע בשחרית עד שלא נתחמה היום כאילו קרא בתורה. ואמר רבי יוחנן: מי שקרא את שמע בשחרית עד שלא נתחמה היום מובטח לו שהוא בן העולם הבא. שנאמר: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה. אל תקרי יהללוך אלא יהא קולך. אמר רבי יוחנן: מי שקרא את שמע בשחרית ובערבית מובטח לו שהוא בן העולם הבא. שנאמר: ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך. בשני לבבותיך: ביצר טוב וביצר הרע. בכל נפשך. אפילו הוא נוטל את נפשך. ובמאדך. בכל ממונך. דבר אחר: בכל מאדך. בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לפניו במדה הטובה. ושים תורתו קבע בפיך: שתהא ערב עליך בין בזה בין בזה. והגית בו יומם ולילה: שתהא עסוק בה בזמן שיש לך יום ולילה. למען תשמור לעשות ככל הכתוב בתורה: שתהא עסוק במצות. כי אז תצליח את דרכך: בכל מקום שאתה הולך. כי אז תשכיל: בכל מקום שאתה נותן עיניך. הלא צויתיך: שאני מלך ואתה עבדי. חזק ואמץ: חזק ואמץ. אל תערוץ: אל תפחד. ואל תחת: אל תבהל. כי עמך ה' אלהיך בכל אשר תלך: בכל מקום שאתה הולך.

---

(1) N. E. 145 l. 3. בתרומתן. (2) N. E. 145 l. 4. משעה שהכהנים.

ܡܝܬ ܐܢܫ ܒܚܛܝܬܗ ܘܒܥܘܠܗ ܡܬ. ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠ ܬܚܝ ܐܢܬ ܘܟܠ ܕܐܬ ܠܟ ܢܚܝ ܐܢܐ: ܘܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܚܝ ܐܢܬ ܘܟܠ ܕܐܬ ܠܟ ܡܝܬ ܐܢܐ. ܘܟܘܬ ܒܝܕ ܒܥܠ ܒܝܬ ܕܝܢܐ: ܘܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠ ܬܚܝ ܐܢܬ ܘܟܠ ܕܐܬ ܠܟ ܡܝܬ ܐܢܐ. ܘܟܘܬ ܒܝܕ ܒܥܠ ܒܝܬ ܕܝܢܐ[1]. ܘܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠ ܬܚܝ ܐܢܬ ܘܟܠ ܕܐܬ ܠܟ ܡܝܬ ܐܢܐ ܘܟܘܬ ܒܝܕ ܒܥܠ ܒܝܬ ܕܝܢܐ:

ةيلاحلا هذه ىلع ةيرصملا ةيلاحلا ةسارد يف ةدمتعملا ةقيرطلا
تناك اذإ ام ةفرعمل ةيلاحلا هذه ىلع ةيلاتلا ةرتفلا يف
ةيرصملا ةيلاحلا نم ةيلاتلا ةرتفلا يف ةيرصملا ةيلاحلا
ةيلاحلا هذه نأ ىلع

ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܢܬܐ ܒܫܡܝܐ ܕܠܐ ܥܒܝܕ ܐܝܕܝ ܐܢܫ ܐܠܐ ܐܢ ܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܕܢܐܡܪ ܠܢ ܐܢܫ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܕܢܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝ

ומשכיר: ומי שאין לו אלא בהמה אחת שהוא רוכב עליה
ומשכיר לאחרים? ומי שיש לו פרה שהוא חורש בה:
ומי שיש לו חמור שהוא טוען עליו. כל
הרי אלו מעשרות דקיל: ומי שיש לו בית שהוא דר בו
ומי שיש לו שדה שהוא זורע בה: הרי אלו
מעשרות דחמיר.

ואלו הן שאינן מעשרות: מי שיש לו בית שהוא
דר בו ומי שיש לו שדה שהוא זורע בה: ומי שיש לו
כלים שהוא משתמש בהן: ומי שיש לו בגדים
שהוא לובש בהן. ומי שיש לו מטה שהוא
מטה בה: ומי שיש לו ספרים שהוא קורא בהן:
ומי שיש לו תפילין שהוא מניח בהן. ומי שיש לו
ציצית שהוא עוטה בה. ומי שיש לו מזוזה
שהוא נוטל ממנה נר לשבת: ומי שיש לו נר
חנוכה שהוא מדליק בה: ומי שיש לו מגילה
שהוא קורא בה. ומי שיש לו ספר תורה
שהוא כותב בו: ומי שיש לו ספר תורה
שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת: ומי שיש לו
ספר תורה שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת
ובשני ובחמישי בשחרית: ומי שיש לו ספר
תורה שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת
ובשני ובחמישי בשחרית ובמנחה: ומי שיש לו
ספר תורה שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת
ובשני ובחמישי בשחרית ובמנחה ובשבת
במנחה: ומי שיש לו ספר תורה שהוא נוטל
ממנו לקרות בו בשבת ובשני ובחמישי בשחרית
ובמנחה ובשבת במנחה ובמוצאי שבת
במנחה: ומי שיש לו ספר תורה שהוא נוטל
ממנו לקרות בו בשבת ובשני ובחמישי בשחרית
ובמנחה ובשבת במנחה ובמוצאי שבת
במנחה ובראש חודש במנחה: ומי שיש לו
ספר תורה שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת
ובשני ובחמישי בשחרית ובמנחה ובשבת
במנחה ובמוצאי שבת במנחה ובראש חודש
במנחה ובראש חודש שחל להיות בשבת
במנחה: ומי שיש לו ספר תורה שהוא נוטל
ממנו לקרות בו בשבת ובשני ובחמישי בשחרית
ובמנחה ובשבת במנחה ובמוצאי שבת
במנחה ובראש חודש במנחה ובראש חודש
שחל להיות בשבת במנחה ובתענית
ציבור במנחה: ומי שיש לו ספר תורה
שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת ובשני
ובחמישי בשחרית ובמנחה ובשבת במנחה
ובמוצאי שבת במנחה ובראש חודש במנחה
ובראש חודש שחל להיות בשבת במנחה
ובתענית ציבור במנחה ובתשעה באב
במנחה: ומי שיש לו ספר תורה שהוא נוטל
ממנו לקרות בו בשבת ובשני ובחמישי בשחרית
ובמנחה ובשבת במנחה ובמוצאי שבת
במנחה ובראש חודש במנחה ובראש חודש
שחל להיות בשבת במנחה ובתענית
ציבור במנחה ובתשעה באב במנחה
ובחנוכה: ומי שיש לו ספר תורה שהוא נוטל
ממנו לקרות בו בשבת ובשני ובחמישי בשחרית
ובמנחה ובשבת במנחה ובמוצאי שבת
במנחה ובראש חודש במנחה ובראש חודש
שחל להיות בשבת במנחה ובתענית
ציבור במנחה ובתשעה באב במנחה
ובחנוכה ובפורים: ומי שיש לו ספר תורה
שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת ובשני
ובחמישי בשחרית ובמנחה ובשבת במנחה
ובמוצאי שבת במנחה ובראש חודש במנחה
ובראש חודש שחל להיות בשבת במנחה
ובתענית ציבור במנחה ובתשעה באב
במנחה ובחנוכה ובפורים ובראש השנה
ויום הכפורים: ומי שיש לו ספר תורה
שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת ובשני
ובחמישי בשחרית ובמנחה ובשבת במנחה
ובמוצאי שבת במנחה ובראש חודש במנחה
ובראש חודש שחל להיות בשבת במנחה
ובתענית ציבור במנחה ובתשעה באב
במנחה ובחנוכה ובפורים ובראש השנה
ויום הכפורים ובשלשת הרגלים: ומי שיש לו
ספר תורה שהוא נוטל ממנו לקרות בו בשבת
ובשני ובחמישי בשחרית ובמנחה ובשבת
במנחה ובמוצאי שבת במנחה ובראש חודש
במנחה ובראש חודש שחל להיות בשבת
במנחה ובתענית ציבור במנחה ובתשעה באב
במנחה ובחנוכה ובפורים ובראש השנה
ויום הכפורים ובשלשת הרגלים ובעצרת:

(1) L. בחנוכה (2) N. E. ומי שיש לו

لَەَ لْيْنْھَ[1] لْجلَەَ. ەْعصْلَه نْجصَەَ لْھَدْنْھ
ھْلْكْ ەْڤْ ھْتْنْنْ: ەْجَ لْيْلْنْ ەْجَه ھ مْعْيْنَ
ەْنْ ەْنْھْنْھْ نْسْمْيْسَەَ. (ەْن ْيْ[2] نْڤْنھْنْ نْجَ ْيْڤْ
لْجْنْ ھ ذْمْنْ: ەْكْ سْدْنْ لْعدْەَصْنْ ەْنعْڤْ:
نْكْنْ ەْ ْيْعْنْ نْوَڤْھْ لْكْھْنْ ەْلْعْنْ نْوَڤْھْ: ْيْڤْەَ
ھ ْيْڤْ ْيْعْنْ ەْ ْيْعْكْڤْ: ەْجْ لْنْدْنْ نْجْ ْيْشْعْ: نْوَ
ھَدَ ْيْڤْنْ سْنْتْ ْيْسْلْڤْ. ْيْ لْجْ نْجْنْصْنْھْ لْعصْڤْ
ْيْ ڤْجْ ْيْجْ ھْلْكْ ْيْعْنْ ْيْعْنْ: لْ ْيْشْعْ نْوَ ْيْصْ
ْيْنْنْ ْيْھْلْعْنْ.

ەْجَ ْتْجْ ْيْعْنْ: نْجْھ ھ ْيْجْ. ەْنْ ْيْجْنْجْ ەْلْھ
ْيْنْڤْنْ ْيْجْنْتْنْ: ەْ ْيْڤْ ْيْسْنْ نْنْتْشْنْ ْيْكْنْنْ. ەْنْھْھ
لْجْھ ھَدَ ْيْنْ نْنْلْجْھْعْنْ: ەْنْجْھْعْھ جْتْكْڤْنْ
نْجْنْنْ. ەْكْنْتْ ْيْنْنْ نْجْعْدَ ْتْنْ: نْ ْيْھْ ەْ ھْجْنْ
نْعْدْوَصعصَھ: ڤْھْ نْجْنْ ْيْنْ ْيْ نْنْ نْجْ نْ نْكْھْ:
ەْوَدَ لْ ھْجْنْ لْكْھْنْ ەْ: ْيْجْكْ ھَدَ ەْنْجْ نْوَ
لْ ھْجْنْ ەْ نْ؟ وَدَ لْ نْ نْكْھْنْ ەْ: ھَدَ: ْيْسْنْ
ْيْكْ نْجْعْنْ ھَدَ كْنْھْھْھ. ەْوَدَ زْنْ لْ: ھْھ نْوْلْ
لْكْنْ لْجْ: ەْلْھْسْ نْجْعْنْ لْكْلْجْ نْھْعْنْ: نْجْنْ
نْھْعْنْ لْنْھْھْھ ْيْڤْنْ ھْنْ ھْعْنْ ڤْكْنْنْ: ەْلْ
ْيْڤْنْ نْجْنْلْ. وَدَ لْ نْعدْوَصعصَھ: نْھ لْ ْيْسْنْ
سْنْنْ؟ وَدَ لْ: نْ. وَدَ لْ ھْجْنْ: ْيْ نْجْنْ ھ ەْسْنْ ْتْ

(1) ەْ ْيْنْ ْيْ N. E. ھْنْ ەْ ْيْنْ ْيْ (2) P. ەْجْھْ

كَهَدَهُ. ههَبُكَ بَهُ بُهِ: ههَهُ بَهُ هُحَهُهُ بُهِ. هِحَكَ دَبُّ
بَهُ كُهعَهُهُ هُدَهُ بَهُ دَبُوُكَ. بُعَدَ بُعدَهُمعَه زُ
كَهُهُبُ بُعَهُهبُ: هُهُهُ بُ هُدَهُ هُدَهُ كَهُ هُعَبُّ
هَبُّ: بَدَهُ هُبُّهُ بَهُ كُهعَهُهُ (هَهُحَ بَهُ كَبُّحَهُبُ
هُعَبُّ هَهُحَبُّوُ بَهُ هِعَهَ[1]: هَبُّ بَهُ كَهُحَ. زَهَدَ
كَ هُهُهُبُ: هُدَهُ بَهُ هِبُّوُ هُدَهُ: هُعَهَ هُهُّ. هَ دَ
بُعَدَ كَهَ: كَهَ: هُدَهَ: هُدَبُّ كَبُهُبُ دَهَهُكَ كَعَبُدَهُ
دَهعَهُهبُ. هَ دَ بُعَدَبُّ كَ جَ هُدَهُ: بَهَ[2] كَ
جَهَ كَبُهُ هَهَ هُعَبُّ هُدَ هِبُّهُ: بُ هُعَبُّ بُهَهَ كَ:
هُدَهُ دَبُّهُ بُهَهَ هَهَ بُهَ كَ هُدَبُّ دَبُسَهُبُ. هَهُحَ
هَكَهُ كَسَبُّدَ: هُهَهَ كَعَهعَهبُ: هُهَبُّ كَبُّحَهُبُ هُعَبُّ
هَهَحَبُّوُ هِعَهَ. هَحَ هَهَحَبُّوُ هَوَ بُهُ: هَهَ هَكَ
هَبُّحَهُ بُهَبُكَ. هُحَهَكَ هُكَبُّهُ بُهَهَ دَهَهَ هِسَبُكَ:
هَهَبُّحَ كَ حَبُّ هَهَدَهَ. بُهَدَ كَ هَبُّحَهُ بُهَبُكَ:
وَ كَ هُهُ كَهَدَهُ هَ بُهَهَبُّ. هَحَبُّ بَهُ كَهَ
حَهَبُّهُ: هَوُكَ بَهَهُ كَهَبُّهبُ: كَهَبُّ سَبُّ دَهَهَهَبُّهُ.
هَ دَ بُعدَهُمعَه هَهَ بُهِ بُهَ هُحَ هُبُّ: هَحَبُّ
هَدَهَبُّ: هَبُعَهَ بُهَ هَكَبُّ دَهَهَبُّهُ: هُهَبُّ كَهَ
حَهَبُّهُ: هَهَبُّ بُهَ كَ كَهَبُّ دَبُّهَهُبُ. هَهَ هُحَ
بُعدَهُمعَه كَهُ بُهُ بُسَبُكَ: هَهَ هَ هَ كَ هُحَ
بُهَحَهَ دَهَبُّهُ: هَبُكَهَ هَحَهَبُّ هَهَهَهبُ دَبُكَ

(1) هَهَهَبُّوُ بَهُ هُ بُهَبُّهُ هَ هُعَبُّهُ هَ هُهَبُّ دَهَهَ. P.

(2) بَهُ L. dubie

בתפלתו. ואחר כך יתפלל בכוונה: ובתחילה יאמר: אלהי
ואלהי אבותי.

ואחר כך יאמר: אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
ישראל אשר קראת לאברהם אברהם אברהם ואמר לו
הנני: הנני אברהם אברהם ואמר לו אל תשלח ידך
אל הנער: הנני אברהם אברהם ואמר לו הנני: הנני
אברהם אברהם אשר אמרת לו כי בי נשבעתי נאם
ה' כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך: הנני אברהם אברהם ואמר לו הנני:
ואחר כך יאמר: אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
ישראל אשר קראת לאברהם אברהם אברהם ואמר לו
הנני: הנני אברהם אברהם ואמר לו אל תשלח ידך
אל הנער: הנני אברהם אברהם ואמר לו הנני: הנני
אברהם אברהם אשר אמרת לו כי בי נשבעתי נאם
ה' כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך: הנני אברהם אברהם ואמר לו הנני:
ואחר כך יאמר: אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
ישראל אשר קראת לאברהם אברהם אברהם ואמר לו
הנני: הנני אברהם אברהם ואמר לו אל תשלח ידך
אל הנער: הנני אברהם אברהם ואמר לו הנני: הנני
אברהם אברהם אשר אמרת לו כי בי נשבעתי נאם
ה' כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך: הנני אברהם אברהם ואמר לו הנני:
ואחר כך יאמר: אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
ישראל אשר קראת לאברהם אברהם אברהם ואמר לו
הנני: הנני אברהם אברהם ואמר לו אל תשלח ידך
אל הנער: הנני אברהם אברהם ואמר לו הנני: הנני
אברהם אברהם אשר אמרת לו כי בי נשבעתי נאם
ה' כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך: הנני אברהם אברהם ואמר לו הנני:

(1) בכתב יד הקדוש מהר"ר חיים ויטאל ז"ל

إِنَكَ: بِهِ إِنْدِ يَهْدِ كَمْ؟ إِجَنْ كِلِكِ دِيَكِلِ إِجِهْ كَمْ: بِهِ إِنْدِ:
إِنْدِ بِهِ دِكْ هَكَكَ كِلِ. إِهْدَ كِلِ هَهَبِ: هَدِهِ هَجَنْ إِنْدِ
دِكِلِ كِيكَنْ: بِهِ هَهَ دِكَه بِهِ هَجِ سِجَنْ إِنْدِ. هَهَبِ. بِهِ هَهَ
إِنْدِهَ‌مْبَهَ‌هْ إِنْدِ كَمْ: بِهِ دِهْهِ إِنَكَ. هَجَنْدِ إِنْدِ إِهْدِهِ
كَمْ: دِهْمِ: إِنَكَ: كَه هِكْهِ إِنَكَ إِنْبِكَ إِنْدِ؟
إِهْدَ كَمْ: بِهِ. هَهَبِ إِهْدِ كَمْ: كَه إِنْدِهَ‌مْبَهَ‌هْ
إِنْدِ كَمْ؟ هَهِ هَهَبِ: بِهِ: هَجَنْ إِنْدِ إِنَكَ. إِهْدَ
كَمْ: إِكَهَ‌مْ دِهْهِ هَجَنْ إِنْدِ إِهْدِ كِلِ. هَجِ إِنْدِ إِهْدَ
هَهَ بِهِ إِهْدَ إِنَكَ: دَجَنْ دِهَهَ‌مْبَهَ‌هْ: دَجَنْ إِنَكَ دِهْ إِكَ هَهَ دِهْهِ:
إِنْدِهَ‌مْبَهَ‌هْ إِنْدِ؟ هَهَ دِهْ هِهِ: دِجَهَ‌مْبَهَ‌هْ.

جِهْ دِهْ إِجَكَه هَجَهِكَنْ جِهِهَ‌مْبَهَ‌هْ[1]: هَجَكَه
دِجَهَ‌مْبَهَ‌هْ هَجَه هَهَ‌مْبَهَ‌هْ: هَهَ‌مْبَهَ‌هْ كَجَكِجَهَ‌مْبَهَ‌هْ.
هَهَبِ كَمْ إِنَكَ كَمْ إِنَكَ إِهْدَهَ‌مْبَهَ‌هْ كَجَكِ إِنْدِهَ‌مْبَهَ‌هْ: هَهَ كِلِ
إِنَكَ[2] دِجَهَ‌مْبَهَ إِجَنْ كِلِكِنْ؟ إِهْدَ كَمْ إِنْدِهَ‌مْبَهَ‌هْ:
إِنْ: بِهِ دِهْهِ إِنَكَ. جَكَهِ إِنَكَ كَهَ إِنَكَ هَجِهِجَهَ‌مْبَهَ‌هْ
هِ هَجَنْ إِنْبِكَ: هَهَ إِنَكَ إِنَكَ. إِهْدَ كَمْ إِنَكَ إِنَكَ: كَ
جِكَمْ: هَ هَجَهَ إِنَكَ كِلِ دِهَهِكَهَ‌مْبَهَ‌هْ[3]. جَكَهِ
كِيكَنْ هِهَ: بِهِ دِجَهَ‌مْبَهَ‌هْ إِنَكَ إِنْبِكَ إِنَكَ دِكَه
هَهَبِ إِنَكَ كِيكَنْ: كَ دِهِهِ: إِنَكَ جَهَ إِنَكَ دِهَهِكَهَ‌مْبَهَ‌هْ[3]
بِهِ كَ دِهِهَ. هَجِ إِنَكَ هَهَ‌مْبَهَ كَهَجَنْ: إِهْدَ كَمْ
هَجَنْ هَجَ إِنْبِكَ: كَ هَهَ‌مْبَهَ‌هْ هَهَ كِيكَنْ: هَهَ‌مْبَهَ هَجَ إِنَكَ

(1) هَجَنْهِ‌مْبَهَ‌هْ L. (2) هَجَ L. (3) دِهَهِكَهَ‌مْبَهَ‌هْ L.

ܥܠ ܦܢܝ ܟܠ ܕܒܪ ܚܝ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ[1]. ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܗܐ ܐܢܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܥܙܪܐ ܟܢܓܕܗ: ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܐܦ ܐܢܐ ܐܬܠ ܠܗ ܥܙܪܐ ܟܢܓܕܗ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܒܠܚܘܕܝ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܗܐ ܐܢܐ ܢܬܠ ܠܟ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܐ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܐܠܐ ܡܢ ܒܢܝ ܫܝܬ ܘܡܢ ܒܢܝ ܐܢܘܫ ܘܡܢ ܒܢܝ ܩܝܢܢ ܘܡܢ ܒܢܝ ܡܗܠܠܐܝܠ ܘܡܢ ܒܢܝ ܝܪܕ ܘܡܢ ܒܢܝ ܚܢܘܟ ܘܡܢ ܒܢܝ ܡܬܘܫܠܚ ܘܡܢ ܒܢܝ ܠܡܟ ܘܡܢ ܒܢܝ ܢܘܚ ܘܡܢ ܒܢܝ ܫܡ ܘܡܢ ܒܢܝ ܚܡ ܘܡܢ ܒܢܝ ܝܦܬ ܘܡܢ ܒܢܝ ܟܢܥ

ܒܝ ܒܟܟܐ ܟܗܘ ܒܕܓܙ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ: ܘܫܫܝܚܐ ܒܐܬܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡ ܡܪܝ ܐܠܗܐ: ܘܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܒܝ ܢܒܪܐ: ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܪܝ ܐܠܗܐ ܐܬܐ ܗܘ ܕܐܬܐ! ܘܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܒܝ ܢܒܪܐ: ܐܠܐ ܒܫܡ ܡܪܝ ܐܠܗ

ہَنُمانھٕ اُتھَہ: ہَوَہ ہَتھ یِمۍ: ہَدِہ ہَتھ یِمۍ ہَتھ ماہوٗتھ۔ ہَتھ ہَتھ ہَتھ

ڪان يصلي في ڪل يوم مائة رڪعة: وڪان يقول ان الله تعالى
قد فرض عليه خمسين صلوٰة: فسئل موسى عليه السلام
ان يسئل ربه التخفيف عن امته: فسئله فخفف عن امته
خمسا وعشرين صلوٰة: فقال موسى عليه السلام اني قد
سئلت ربي حتى استحييت منه: فلا اسئله: ولكن
اصلي كما امرت: فمن صلى منكم في كل يوم خمسا
وعشرين صلوٰة كما امرت: لم يبق ملك في السماء
ولا في الارض الا صلى عليه: ومن صلى عليه صلت
عليه الملائكة: فان صلت عليه الملائكة فليقل من
شاء وليكثر من شاء.

باب الصلوٰة على النبي صلى الله عليه وسلم

وآله

فضل الصلوٰة على النبي صلى الله عليه وسلم

وآله

وذكر: ما يستحب من الصلوٰة عليه: وآله

وكيف ينبغي ان يصلي عليه[1].

قال الله تعالى ان الله وملائكته يصلون على النبي
يا ايها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما: وقال
صلى الله عليه وسلم من صلى علي صلاة واحدة صلى
الله عليه بها عشرا: وقال صلى الله عليه وسلم من
سئل الله لي الوسيلة حلت عليه شفاعتي يوم القيامة:

(1) (حديث) مكرر 135 و مكرر 138 ؟ حذا كذا من. حبيب
(N. E. 140 مكرر)

هِهِ كِبْهِ: هِهِنْ بْعِهِنْ هِهِ هِهِنْ: هِهِنْبِ بْعِهِنْ بْعِهِ هِهِنْ
هِهِهَّهِكْهِنْ بْعِهِكِهِ. هِهِ هِهِنْ هِهِ هِهِنْ كِهِهِهَّهِ هِهِهِ
هِهِكْهِ هِهِ هِهِنْ: بْعِهِ هِهِنْ كِهِ هِهِهَّهِ هِهِ بْعِهِنْ: بْعِهِنْ هِهِ
بْعِهِ هِهِ حِكْهِهِ هِهِ بْعِهِنْ هِهِهِهِنْ: بْعِهِنْ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِكْهِ هِهِنْ بْعِهِهِ[1] هِهِنْ هِهِ هِهِ هِهِهِ. هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ: هِهِهِنْ هِهِ هِهِ هِهِنْ هِهِ بْعِهِنْ: هِهِ بْعِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ بْعِهِنْ كِهِهِنْ بْعِهِكِهِ: هِهِهِنْ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِهِهِنْ بْعِهِنْ. هِهِهِنْبِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ بْعِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ
هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ هِهِ

---

(1) (N. E. Congiaria?) (2) هِهِ (3) (هِهِ هِهِ هِهِ N. E.) (4) (هِهِ هِهِ هِهِ N. E. Sirmium?) (5) هِهِهِهِ sic

صحبته الطهارة: فيلحق به غير المحتلم: وهو الذي لم يبلغ الحلم بعد. فيلحق به الصبي والصبية: وهو من لم يبلغ الحلم بعد: فيلحق به: فيه ما يلحق به الرجل: وهو ما ذكرنا

ומי שאינו יודע בדבר הזה ולא למד אלא מפי עצמו ומפי אביו ומפי רבותיו ולא הגיע לו שום ספק בדבר זה ולא נתבאר לו שום עיון בדבר זה הרי זה מן הטועים בדברי תורה ומן המתעים בהן ואף על פי שהוא מן הטועים הרי הוא מן המעולים שאין לבו גס בדברים אלו ולא חשבם לדברים קלים אלא לדברים גדולים שצריך לעיין בהן ולדקדק בהן עד שיבא על בוריין ולפיכך הוא מן המעולים.

כיצד הוא הדבר שאין לבו גס בהן שהרי אינו יודע בהן כלום ואינו מחזיק בהן שום דבר ואינו מכריע בהן שום הכרעה אלא כל מה שלמד מפי עצמו ומפי אביו ומפי רבותיו הרי הוא מאמין בו ומחזיק בו ומכריע בו כמו שלמד ואינו מוסיף ולא גורע ולא משנה ולא מחליף ולא מבטל דבר מדברי רבותיו כלל אלא כמו שקבל כך נתן ולפיכך הוא מן המעולים.

כיצד הוא הדבר שאינו גס בהן שהרי אינו יודע בהן כלום ואינו מחזיק בהן שום דבר ואינו מכריע בהן שום הכרעה אלא כל מה שלמד מפי עצמו ומפי אביו ומפי רבותיו ולא הגיע לו שום ספק בדבר זה ולא נתבאר לו שום עיון בדבר זה הרי זה מן הטועים בדברי תורה ומן המתעים בהן ואף על פי שהוא מן הטועים הרי הוא מן המעולים שאין לבו גס בדברים אלו ולא חשבם לדברים קלים אלא לדברים גדולים שצריך לעיין בהן ולדקדק בהן עד שיבא על בוריין ולפיכך הוא מן המעולים.

(1) (N.E. ראה הערה 3)

(2) R. אלחסדאי (N.E. ראה הערה 3)

(3) מעשה. (מעשה).

הקטרת בוקר. קרבנות שחרית: שחרית יהיה: שחרית מוסף
מנחה. קרבנות בין הערבים: ערבית מוסף: מנחה
נסכים: מוסף שבת: שבת קרבנות שחרית של שבת
שחרית מוסף מנחה: מוסף שבת ומוסף ראש חדש.
שחרית מוסף מנחה ומוסף ראש חדש. ערבית
שחרית מוסף מנחה: מוסף שבת ראש חדש: מוסף
שבת ראש חדש ומוסף יום טוב. מוסף יום טוב
ראש חדש: מוסף שבת ראש חדש ומוסף יום טוב
שחרית מוסף מנחה: מוסף שבת ראש חדש ומוסף
יום טוב ראש חדש. מוסף שבת ראש חדש ומוסף
יום טוב ראש חדש שחרית מוסף מנחה: מוסף
שבת ראש חדש ומוסף יום טוב ראש חדש ומוסף
יום הכפורים[1]. מוסף יום הכפורים[2]: מוסף
יום הכפורים[3] מוסף שבת: מוסף שבת ומוסף
יום הכפורים מוסף שבת ומוסף יום הכפורים
שחרית מוסף מנחה ונעילה: מוסף שבת ומוסף
יום הכפורים[4]. מוסף שבת
מוסף: שבת מוסף יום הכפורים!

מוסף יום הכפורים שחרית: מוסף
יום הכפורים[5] שחרית מוסף. מוסף
כל: שחרית שבת מוסף: מוסף שבת שחרית

(1) L. מוסף (2) sic R. שבת (3) R. מוסף (4) R. מוסף
(5) L. מוסף

כשר אפילו נמצא בו נקב כל שהוא: ובלבד שלא יהא הנקב
בצד הקנה: הלכות שחיטה הן הן הלכות בדיקה: ואין
בודקין אלא בסכין שחיטתו: ואין בודקין אלא בחול
שחוץ לבית הכסא: ואין בודקין אלא בשפת הנהר
שאין בה לא חול ולא עפר: ואין בודקין אלא בבית
שאין בו לא עפר ולא חול

ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܐܬܒܥ ܠܗ ܣܓܝܐ ܥܡܐ: ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ:
ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܒܝܕ ܐܢܫ ܐܠܗܐ.

ܘܐܬܐ ܕܘܟܪܢ ܥܠ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ[1] ܕܐܬܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ:
ܘܐܡܪ ܠܗ: ܫܐܠ ܡܕ ܬܒܥܐ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ.
ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܕܝܥ ܐܢܬ ܕܐܢܐ ܒܪ ܐܢܫ
ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ:
ܐܢ ܐܬܝ ܐܢܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ[2] ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ
ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ
ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ
ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܪܒܐ ܕܐܠܗ

ואומרים: אין כאלהינו ואין כאדוננו ואין כמלכנו ואין כמושיענו: מי
אלהינו מי אדוננו מי מלכנו מי מושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו: אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת
הסמים: ואומרים: אין כאלהינו ואין כאדוננו ואין כמלכנו ואין כמושיענו:
מי אלהינו מי אדוננו מי מלכנו מי מושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו: אתה הוא שאמרו לפניך את הקטרת הסמים:
ואומרים: אין כאלהינו ואין כאדוננו ואין כמלכנו ואין כמושיענו: מי
אלהינו מי אדוננו מי מלכנו מי מושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו: אתה הוא שיאמרו לפניך את הקטרת הסמים:
ואומרים: אין כאלהינו ואין כאדוננו ואין כמלכנו ואין כמושיענו: מי
אלהינו מי אדוננו מי מלכנו מי מושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו: אתה הוא שיעתידו לפניך את הקטרת הסמים:
ואומרים: אין כאלהינו ואין כאדוננו ואין כמלכנו ואין כמושיענו: מי
אלהינו מי אדוננו מי מלכנו מי מושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו: אתה הוא שיקטירו לפניך את הקטרת הסמים:
ואומרים: אין כאלהינו ואין כאדוננו ואין כמלכנו ואין כמושיענו: מי
אלהינו מי אדוננו מי מלכנו מי מושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו: אתה הוא שיקטירו לפניך את הקטרת הסמים:
ואומרים: אין כאלהינו ואין כאדוננו ואין כמלכנו ואין כמושיענו: מי
אלהינו מי אדוננו מי מלכנו מי מושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו: אתה הוא שיקטירו לפניך את הקטרת הסמים:
ואומרים: אין כאלהינו ואין כאדוננו ואין כמלכנו ואין כמושיענו: מי
אלהינו מי אדוננו מי מלכנו מי מושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדוננו
נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו
אתה הוא מושיענו: אתה הוא שיקטירו לפניך את הקטרת הסמים:

(1) L. om. (2) R. נודה (3) L. מלכנו

ܟܣܝܬ ܕܝܢܐ ܕܠܐ ܢܫܪ ܠܗ ܒܚܠܡ. ܐܝܟ ܕܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܫܬܘܩ ܠܡ ܕܐ ܬܫܬܘܩ ܠܡ ܕܐ ܬܫܬܘܩ ܠܡ ܕ

وَقَالَ: يَا أَبَتَاهُ، قَدْ أَتَتِ السَّاعَةُ. مَجِّدِ ابْنَكَ لِيُمَجِّدَكَ ابْنُكَ أَيْضًا، كَمَا أَعْطَيْتَهُ سُلْطَانًا عَلَى كُلِّ بَشَرٍ، لِكَيْ يُعْطِيَ كُلَّ الَّذِينَ أَعْطَيْتَهُ حَيَاةً أَبَدِيَّةً. وَهَذِهِ هِيَ الْحَيَاةُ الأَبَدِيَّةُ أَنْ يَعْرِفُوكَ أَنْتَ الإِلَهَ الْحَقِيقِيَّ وَحْدَكَ، وَالَّذِي أَرْسَلْتَهُ يَسُوعَ الْمَسِيحَ. أَنَا مَجَّدْتُكَ عَلَى الأَرْضِ. الْعَمَلَ الَّذِي أَعْطَيْتَنِي لأَعْمَلَهُ قَدْ أَكْمَلْتُهُ. وَالآنَ مَجِّدْنِي أَنْتَ أَيُّهَا الآبُ عِنْدَ نَفْسِكَ بِالْمَجْدِ الَّذِي كَانَ لِي عِنْدَكَ قَبْلَ كَوْنِ الْعَالَمِ. قَدْ أَظْهَرْتُ اسْمَكَ لِلنَّاسِ الَّذِينَ أَعْطَيْتَنِي مِنَ الْعَالَمِ. كَانُوا لَكَ وَأَعْطَيْتَهُمْ لِي، وَقَدْ حَفِظُوا كَلِمَتَكَ. الآنَ عَلِمُوا أَنَّ كُلَّ مَا أَعْطَيْتَنِي هُوَ مِنْ عِنْدِكَ، لأَنَّ الْكَلِمَاتِ الَّتِي أَعْطَيْتَنِي أَعْطَيْتُهُمْ، وَهُمْ قَبِلُوا وَعَلِمُوا يَقِينًا أَنِّي خَرَجْتُ مِنْ عِنْدِكَ، وَآمَنُوا أَنَّكَ أَنْتَ أَرْسَلْتَنِي. أَنَا مِنْ أَجْلِهِمْ أَسْأَلُ. لَسْتُ أَسْأَلُ مِنْ أَجْلِ الْعَالَمِ بَلْ مِنْ أَجْلِ الَّذِينَ أَعْطَيْتَنِي، لأَنَّهُمْ لَكَ. وَكُلُّ مَا هُوَ لِي فَهُوَ لَكَ، وَمَا لَكَ فَهُوَ لِي، وَقَدْ مُجِّدْتُ فِيهِمْ. وَلَسْتُ أَنَا بَعْدُ فِي الْعَالَمِ، وَهَؤُلاَءِ هُمْ فِي الْعَالَمِ، وَأَنَا آتِي إِلَيْكَ. أَيُّهَا الآبُ الْقُدُّوسُ، احْفَظْهُمْ فِي اسْمِكَ الَّذِي أَعْطَيْتَنِي لِيَكُونُوا وَاحِدًا كَمَا نَحْنُ.

(1) R. وهو (2) R. بسكب

مَعْنَاهَا: مَنْ سَمِعَ هَذِهِ الْمَسْأَلَةَ فَلَا يَعْجَلْ بِالْجَوَابِ
وَلْيَتَأَمَّلْهَا حَتَّى يَعْرِفَهَا. وَتَفْسِيرُهَا فِي
هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ الْمُشْكِلَةِ[1]: هَذَا مَثَلٌ لِلْمُؤْمِنِ
الَّذِي يَتَأَمَّلُ فِي الْقُرْآنِ: فَإِنْ وَجَدَ فِيهِ
مَا يُوَافِقُ هَوَاهُ فَرِحَ بِهِ، وَإِنْ وَجَدَ فِيهِ
مَا يُخَالِفُ هَوَاهُ تَرَكَهُ وَلَمْ يَتَأَمَّلْهُ. وَهَذَا
مِثْلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَتَأَمَّلُ الْقُرْآنَ
وَلَا يَتَدَبَّرُهُ، وَلَا يَعْرِفُ مَا فِيهِ مِنَ
الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ. وَمِثْلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي
يَتَأَمَّلُ الْقُرْآنَ وَيَتَدَبَّرُهُ وَيَعْرِفُ مَا فِيهِ
مِنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ[2]: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ
الَّذِي يَتَأَمَّلُ الْقُرْآنَ وَيَتَدَبَّرُهُ وَيَعْرِفُ
مَا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ، مَثَلُ الْمُؤْمِنِ
الَّذِي يَتَأَمَّلُ الْمَسْأَلَةَ الْمُشْكِلَةَ وَيَعْرِفُ
مَا فِيهَا مِنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ
الَّذِي يَتَأَمَّلُ الْمَسْأَلَةَ الْمُشْكِلَةَ وَيَعْرِفُ
مَا فِيهَا مِنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ، مَثَلُ الْمُؤْمِنِ
الَّذِي يَتَأَمَّلُ الْمَسْأَلَةَ الْمُشْكِلَةَ وَيَعْرِفُ
مَا فِيهَا مِنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ[3]: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ
الَّذِي يَتَأَمَّلُ الْمَسْأَلَةَ الْمُشْكِلَةَ وَيَعْرِفُ
مَا فِيهَا مِنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ،

ཤེས་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཏུ་སྐྱེ་བ་ལས་ཐར་ནས་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་འཇུག་
པར་བྱེད་པ་ཡིན་ཏེ། དེ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ལས་བྱུང་ངོ་།།
ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡང་ཇི་ལྟར་སྐྱེ་བ་ཐམས་ཅད་ལ་ཕན་པ་ཡིན་
ཞེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ནི་ཕན་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྒྱུ་[1] ཡིན་པས་
ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་[2] ཐོབ་པ་ན་ཕན་པ་ཐམས་ཅད་ཐོབ་པ་ཡིན་ཏེ།
ཇི་སྐད་དུ་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་།
ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་
བ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་
ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ན་
ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐུགས་
རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་
ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་
ཡོད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་
ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ཀྱི་ཐུགས་
རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་
ཡོད་ན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་
ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་
ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་
ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་
ཕན་པ་ཡོད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་
པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་
ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་།
ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ཀྱི་ཐམས་
ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་
ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་
ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་
ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ན་
ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐུགས་
རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་
པོ་ཡོད་ཅིང་། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཡོད་ན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་
པ་ཡོད་ཀྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕན་པ་ཡོད་ན་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་

שהוא מקובל אצל כל העמים ואין בו שום דבר שיהיה
נגד השכל ולא נגד החוש. ואפילו הדברים שהם
נגד הטבע אין בהם שום דבר שיהיה נגד השכל
והחוש.

ואם תאמר(1) כי יש בתורה מהם דברים שהם
נגד השכל והחוש כמו שאמרו ז"ל: כל המקריב
קרבן בשבת חייב חטאת: וכל המקריב קרבן
בשבת חייב סקילה? ואיך אפשר שיהיה מאמר
הבורא ית' שהוא מחייב סקילה וחטאת בדבר
שאין בו לא חטא ולא עון: ואיך יתכן שיהיה
מאמר הבורא ית' שהוא מחייב סקילה וחטאת
בדבר שאין בו לא חטא ולא עון. ואיך יתכן שיהיה
מאמר הבורא ית' שהוא מחייב סקילה וחטאת
בדבר שאין בו לא חטא ולא עון:

ܒܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܩܣܛܢܝܐ: ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܠܡܫܪܝ ܒܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܠܡܫܪܝ ܒܝ. ܘܐܦ ܐܢ ܐܬ ܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ ܐܦ ܐܢ ܐܬ ܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܩܣܛܢܝܐ: ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܬܝ ܠܟ ܠܡܫܪܝ ܒܝ

בְּרֵאשִׁית מִסְפַּר הַשְּׁנִים:

מִן הַבְּרִיאָה שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן עַד הַמַּבּוּל.

וּמְחַבֵּר: וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן בְּחֶשְׁבּוֹן שָׁנִים: אֶלָּא עַל הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה. וְהֵם לְפִי מַה שֶּׁמָּצָאתִי בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר. אֲשֶׁר הָיָה בְּיַד אֲבוֹתַי מִדּוֹר דּוֹר. וְהָיוּ מְסוֹרִים בְּיָדָם מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל. וְהָיוּ מְלַמְּדִים אוֹתוֹ לִבְנֵיהֶם. וְהָיוּ מְחַשְּׁבִים בּוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. וְהָיוּ מְצַוִּים לִבְנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת כֵּן. וְכֵן מָצָאתִי בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר הַזֶּה שֶׁהָיָה בְּיַד אֲבוֹתַי. וְכֵן מָצָאתִי בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר

מִמֶּנִּי וְלֹא אֶשְׁמַע לְקוֹלָהּ וְלֹא אֶתְחַנֵּן לָהּ. וְעַתָּה
הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלֵחַ אֵלֶיהָ אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא: וְהוּא
יַגִּיד לָהּ בְּשֵׁם יְיָ: הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
אַתְּ הוֹלֵכָה לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן. וְעַתָּה
כֹּה אָמַר יְיָ: מִן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִית שָׁם לֹא תֵרֵד
כִּי מוֹת תָּמוּת. וְכָךְ הָיָה. וַיַּעַל מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ אֶל
הַר הַכַּרְמֶל. וְשָׁם הָיָה מְצוּי לְכָל הַבָּאִים אֵלָיו
לִשְׁאֹל בְּדָבָר. וְהָיָה מְקַבֵּל שְׂכָרוֹ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד
כְּפִי מַה שֶּׁהָיָה נוֹתֵן לוֹ. וְהָיָה מִתְפַּרְנֵס מִזֶּה וְלֹא
הָיָה מְבַקֵּשׁ מִן הַצִּבּוּר כְּלוּם. וְהָיָה מְלַמֵּד לְתַלְמִידָיו
וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּכָל חָכְמָה וְחָכְמָה. וְהָיָה
מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמִּדּוֹת וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים
בְּחָכְמַת הַתּוֹרָה. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת
הַתְּפִלָּה. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַתְּשׁוּבָה.
וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַיִּחוּד. וְהָיָה מְחַבֵּר
סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמִּצְוֹת. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים
בְּחָכְמַת הַמִּדְרָשׁוֹת. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת
הַנִּסְתָּרוֹת. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַנִּגְלוֹת.
וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַנְּבוּאָה. וְהָיָה
מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמְּלָאכִים. וְהָיָה מְחַבֵּר
סְפָרִים בְּחָכְמַת הַשֵּׁדִים. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים
בְּחָכְמַת הַמַּזָּלוֹת. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת
הַחֲכָמִים. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמְּלָכִים.
וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמִּלְחָמוֹת. וְהָיָה
מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמְּדִינוֹת. וְהָיָה מְחַבֵּר
סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמִּשְׁפָּטִים. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים
בְּחָכְמַת הַמִּשְׁפָּחוֹת. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת
הַמִּלְחָמוֹת. וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמְּדִינוֹת.
וְהָיָה מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמִּשְׁפָּטִים. וְהָיָה
מְחַבֵּר סְפָרִים בְּחָכְמַת הַמִּשְׁפָּחוֹת. וְהָיָה מְחַבֵּר

ולא יהיה לו בת מישראל לקדשה: כל הבא לקנות עבד עברי
כמוהו יעשה. ואם לא יעשה לו שלש אלה ויצאה חנם אין
כסף: ומכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים
אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: והאיש כי יזד
על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה
אביו ומקללו מות יומת: וגונב איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת:

וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף
ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוצה על
משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: ואיש
את עבדו או את אמתו והכה בשבט ומת תחת ידו נקם
ינקם: רק אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא:
וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה
אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן
בפללים: ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש: ועין
תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כוית
תחת כוית פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: וכי יכה
איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו
תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול
יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם
שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו
והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם
כפר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו:
או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד
יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור
יסקל:

VI 28

ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܐ ܐܘ ܠܐ ܐܡ ܐܝܟ ܕܐܡ

ꠇꠤꠞꠣꠀ ꠇꠤꠞꠣꠀ ꠀꠣꠞꠤꠎꠣ

ואם הי נעשה מלוה על מלוה ולא: אלא נעשה
כמלוה ונפרעין ממנו מדין מלוה. ואם
תאמר הרי אמרו בגמרא נעשה כמלוה
לגבות ממנו ולא לגבות מאחרים: ולא
לגבות ממנו אלא בבית דין. ולא
לגבות ממנו אלא בשבועה. ואם
תאמר הרי אמרו בגמרא נעשה כמלוה
לגבות ממנו ולא לגבות מאחרים: ולא
לגבות ממנו אלא בבית דין. ולא
לגבות ממנו אלא בשבועה. ואם
תאמר הרי אמרו בגמרא נעשה כמלוה
לגבות ממנו ולא לגבות מאחרים: ולא
לגבות ממנו אלא בבית דין. ולא
לגבות ממנו אלא בשבועה. ואם
תאמר הרי אמרו בגמרא נעשה כמלוה
לגבות ממנו ולא לגבות מאחרים: ולא
לגבות ממנו אלא בבית דין. ולא
לגבות ממנו אלא בשבועה. ואם

משפטים תורה: ספר משפטים תורה. ספר תורה: תורת משפטים
משפחה ספרים. ספר תורה משפטים: ספר תורה משפטים. ספר
תורה משפטים: ספר תורה משפטים. ספר תורה משפטים: ספר
תורה משפט

ھَہ: ہَکَہَہ: ہَہَہَہ ہَۃَہ ہَہَہ ہَہَہَہ ہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ.
ہَہَہ: ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ
ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ ہَہَہَہ

ܐܦܝܩ: ܩܕ ܒܥܕ ܒܥܝܫ ܒܝܬ ܒܟ ܐܝܟܕ ܟܠ ܐܢܫ ܕܒܝܬܗ: ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܐܚܝܗ ܕܐܒܘܗ ܐܘ ܡܢ ܐܚ ܐܒܘܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܐܚܘܗ ܕܐܒܝܗ ܐܘ ܡܢ ܐܚ ܐܒܝܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܐܚܘܗ ܕܐܒܘܗ ܐܘ ܡܢ ܒܢܝ ܐܚ ܐܒܘܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܒܢܝܗ ܕܐܒܘܗ ܐܘ ܡܢ ܒܢܝ ܒܢܬ ܐܒܘܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܒܢܬ ܒܢܬܗ ܕܐܒܘܗ ܐܘ ܡܢ ܒܢܬ ܒܪ ܐܒܘܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܐܚ ܐܒܘܗ ܕܐܡܗ ܐܘ ܡܢ ܐܚ ܐܡܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܐܚ ܐܡܗ ܕܐܒܘܗ ܐܘ ܡܢ ܐܚ ܐܒܘܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܐܚ ܐܒܘܗ ܕܐܡܗ ܐܘ ܡܢ ܐܚ ܐܡܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܐܚ ܐܡܗ ܕܐܒܘܗ ܐܘ ܡܢ ܐܚ ܐܒܘܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܦ ܠܚܕ ܡܢ ܐܚ ܐܒܘܗ ܕܐܡܗ ܐܘ ܡܢ ܐܚ ܐܡ

ܒܝܫܐ ܐܢ ܠܐ ܐܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ܕܢܦܫܐ. ܘܟܕ ܐܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ܕܢܦܫܐ ܒܝܫܬܐ ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ܕܢܦܫܐ ܒܝܫܬܐ ܐܝܟ ܕܐܢ ܠܐ ܐܬ ܠܗ ܒܪܝܬ ܕܢܦܫܐ. ܘܟܠ ܡܢ ܕܠܐ

ואם שור נגח הוא שלשת ימים ונועד לבעליו ולא השמיעו באזניו ושלח והמית שור בשור סקול יסקל והבעלים יומתו: ואם שור נגח הוא מתמול שלשום ונועד לבעליו ולא שמרו את קרניו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומתו: אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח או אמה שור כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו: ושור איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא השמיר בעליו בו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער את הבערה ישלם שלם: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו והלא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם:

وهو مؤمن: فلا كفران لسعيه ونحن له كاتبون: وحرام على قرية اهلكناها انهم لا يرجعون: حتى اذا فتحت يأجوج ومأجوج وهم من كل حدب ينسلون: واقترب الوعد الحق فاذا هي شاخصة ابصار الذين كفروا يا ويلنا قد كنا في غفلة من هذا بل كنا ظالمين: انكم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم انتم لها واردون: لو كان هؤلاء آلهة ما وردوها وكل فيها خالدون: لهم فيها زفير وهم فيها لا يسمعون: ان الذين سبقت لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون: لا يسمعون حسيسها وهم في ما اشتهت انفسهم خالدون: لا يحزنهم الفزع الاكبر وتتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون: يوم نطوي السماء كطي السجل للكتب كما بدأنا اول خلق نعيده وعدا علينا انا كنا فاعلين: ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر ان الارض يرثها عبادي الصالحون: ان في هذا لبلاغا لقوم عابدين: وما ارسلناك الا رحمة للعالمين: قل انما يوحى الي انما الهكم اله واحد فهل انتم مسلمون: فان تولوا فقل آذنتكم على سواء وان ادري اقريب ام بعيد ما توعدون: انه يعلم الجهر من القول ويعلم ما تكتمون: وان ادري لعله فتنة لكم ومتاع الى حين: قال رب احكم بالحق وربنا الرحمن المستعان على ما تصفون.

وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا الملائكة او نرى ربنا لقد استكبروا في انفسهم وعتوا عتوا كبيرا: يوم يرون الملائكة لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون حجرا محجورا: وقدمنا الى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا: اصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا واحسن مقيلا: ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملائكة تنزيلا: الملك يومئذ الحق للرحمن وكان يوما على الكافرين عسيرا: ويوم يعض الظالم على يديه يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا: يا ويلتى ليتني لم اتخذ فلانا خليلا: لقد اضلني عن الذكر بعد اذ جاءني وكان الشيطان للانسان خذولا: وقال الرسول يا رب ان قومي اتخذوا هذا القرآن مهجورا: وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا: وقال الذين كفروا لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة كذلك لنثبت به فؤادك ورتلناه ترتيلا: ولا يأتونك بمثل الا جئناك بالحق واحسن تفسيرا:

(١) sic حصب

مُحَبَّب كُبَّد: مَعَوَّضَ مِن مُحَبَّد: مَوَّحِيَ كُبَّد مُحَبَّب
دَحَبَّب بُعَبَّد. مَبَّحَب[1] حَمَضَ مُحَبَّب مَوَّد
كَبَّد: بَعَكَبَّب حِبَ بُعَبَّد: مُحَبَّب بُعَبَّد: مَقَ ضَمَّد
جَحَسَوَّضَ. مَعَوَّضَ بَوَّدَ: بُعَبَّد مَوَّد ضَحَّد.
مَعَوَّضَ مَوَّضَ ضَحَّد بُعَبَّد: مَحَبَّدَ بُعَبَّد كَبَّد: بُعَبَّد
مُحَبَّب. ضَّد بِ كَد هَحَّدِ بُعَبَّد كُبَّد: ضَمَّدِ
بَعَد كَبَّد. مَبَّعَد ضَبَّد: مَحَبَّد مَحَبَّد دَبَّد بُعَبَّد:
رَه هَحَّدَ مَضَبَّمَد دَبَّد. مَحَبَّد دَهَ دَبَّد بَعَد
حَكَمَ: مَن مَحَبَّد كَ مَ بَبَّد. بَعَد كَ دَبَّد: بُعَبَّد
هَجَبَ بُعَبَّد بَكَ بَدَّحَبَّد: دَمَبَّد بُعَبَّد كَبَحَبَّدَ مُكَبَّدَ:
بَكَ كَ كَد مَحَبَّد بُعَبَّد دَمَبَّد. مَمَبَّد مَحَبَّد:
دَبَّحَكَبَّد بُعَبَّد هَكَّد مَمَّد. مُحَبَّد دَبَّعَبَّدَ مَوَّضَ
كَحَبَّد: مَبَّحَوَّضَ دَبَّعَبَّد. مَحَبَّد بَحَبَّد مَبَّد كَبَّد
بُعَبَّد: مَد بُعَبَّد مَوَّد بُعَبَّد. مَبَّبَحَ[2] حَكَمَ
كَبَّدَحَ دَبَّعَبَّد. مَحَبَّد هَكَّد مَمَّد: مَحَبَّد بُعَبَّد
دَبَّعَبَّد: مَبَّحَوَّضَ بَوَّدَ مَحَبَّد مَوَّد ضَحَّد.
مَحَبَّد بَعَبَّد بُعَبَّد: مَوَّه كَبَّدَ مَمَّد: حَبَّد مَبَّد
مُحَبَّب كَبَّد.

مَبَّعَد دَبَّد مَدَّد: بَكَ كَمَّد بَحَبَّد مَبَّد مَكَ بَحَبَّد.
مَبَّحَ مَحَبَّد: مَبَّعَد كَ: بَكَ كَمَّد بَحَبَّد مَبَّد
مَكَ بَحَبَّد. مُحَبَّد بَكَ كَكَبَّد بَعَد مَ بَبَّد. مُحَبَّد

(1) مَحَبَّد sic (2) مَمَّد sic

ואחר כך יאמר הש"ץ קדיש שלם. ואחריו יאמר הש"ץ ואנחנו לא נדע וגו' עד סוף הפסוק. ואחריו יאמר הש"ץ ואתה רחום וחנון וגו' עד סוף הפסוק. ואחריו יאמר הש"ץ ואתה אל סלחות וגו' עד סוף הפסוק. ואחריו יאמר הש"ץ ואתה אל ארך אפים וגו' עד סוף הפסוק. ואחריו יאמר הש"ץ ואתה אל מלא רחמים וגו' עד סוף הפסוק. ואחריו יאמר הש"ץ ואתה אל רחום וחנון

לאחיך כי אל אמונה בלי עול צדיק וישר הוא: מי יתן חכמה
יבין זאת יבינו לו ויכירו כי אתה אחד ושמך אחד: ועל
כתפי משיחך שמת לשפוט עמך בצדק ולרחם על עניי
עמך ישראל ולהושיעם כי אתה אל אמת. ומלכותך
ומשיחך לעולם ועד: ברוך אתה יי מלך אוהב צדקות
ומשפט: (א) ברוך אתה יי שומע תפלה: אליך כל בשר
יבואון: ברוך אתה יי בונה ירושלים: אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
הטובים. ורצה בדבריהם הנאמרים באמת: המתנבא
לעמו ישראל: אמן.

סדר תפלת שחרית:

ויש לומר קודם התפלה: אלהי נשמה:

מה תקנתנו (2) מעשינו (3) מה צדקתנו מה ישענו מה
כחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי

(א) כך sic (2) מעשינו. (3) כאן מוסיפים: (כאלהים.)

ھەمە: ھەد ھەمە ھەدە ھەمە ھەدە ھەمە ھەدە

ܒܗܕܐ ܕܫܟܝܚܘܬܐ[1]: ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܦ ܒܢܝ ܐܢܫ ܠܐ ܢܬܟܠ ܒܗ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܠܐ ܒܡܫܝܚܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ. ܗܟܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐ

ענדערט אויסגעשטעלט ווערן: אויב איינער פֿון זיי וועט
אויפֿהערן צו ווירקן, וועלן אַלע אַנדערע אויפֿהערן
צו ווירקן. ווען עס וועט זיך אַרויסווייזן, אַז עס
איז נישט מעגלעך, אַז אַלע זאַכן זאָלן ווירקן
אין איין מאָמענט, וועלן זיי ווירקן אַזוי ווי
זיי קענען. אויב עס וועט זיך אַרויסווייזן, אַז
עס איז נישט מעגלעך, אַז אַלע זאַכן זאָלן
ווירקן אַזוי ווי זיי קענען, וועלן זיי ווירקן
אַזוי ווי זיי זאָלן. אויב עס וועט זיך אַרויסווייזן,
אַז עס איז נישט מעגלעך, אַז אַלע זאַכן זאָלן
ווירקן אַזוי ווי זיי זאָלן, וועלן זיי ווירקן
אַזוי ווי זיי ווילן. אויב עס וועט זיך אַרויסווייזן,
אַז עס איז נישט מעגלעך, אַז אַלע זאַכן זאָלן
ווירקן אַזוי ווי זיי ווילן, וועלן זיי ווירקן
אַזוי ווי זיי קענען. אויב עס וועט זיך אַרויסווייזן,
אַז

سِڤَا ڤَڠْبَنَرْكَن كِڠَّ. ڤَڠْكَرِجَ سَجَبْ بَوَه كَتَوَه بَوَه سَرَى ڤَڠْبَنَرْكَن كِڠَّ: كَتَ: مَعْنَا ڤَدَه سَدَڠ بَوَه دِلَ بَرَ بِ. ي. دِ بَرَ ڤَدَّسْكَنْ دِڤَرَڤَنْجَڠ (1) دِبَكَ سَجَه بَرَ: سَ: دَنَا سَجَرَه ڤَڠْجَرَ دِبَرَ: دِنَا بَرَ ڤَنْجَڠ. مَ بَتَ دِ بَتَ بَرَ ڤَنْجَڠ: دَنَا دَنَا ڤَڠْجَرَ سَڤَنَرْمَن دَه: دَڤَدَ ڤَكَوْ دَنَا ڤَنْجَڠ. ڤَڠْجَرَ سَجَه دَنَا ڤَنْجَڠ: دَنَا ڤَنْجَڠ سَڤَنَرْمَن.

سَمَه ڤَنْجَڠ ڤَكَرِجَمَن ڤَدَه دِبَرَ سَمَه ڤَنْجَڠ. ڤَكَرِجَمَن دَنَا ڤَنْجَڠ: دَنَا ڤَنْجَڠ ڤَكَرِجَمَن ڤَدَه سَمَه ڤَنْجَڠ ڤَكَرِجَمَن

לא: אלא אין לך בכל אחד ואחד מישראל שאין לו מצות הרבה: כי
כל היום היו עוסקין[1] במצות ולא כלו. ואחר[2] כך ישבו
לאכול ושתות ולשמוח ולעשות נחת רוח לפני המקום ברוך הוא
ולפני התורה: ואחר[3] כך הלכו כל אחד ואחד לביתו ונתנו
לבם לשנות ולעסוק בתורה כל הלילה. וכן היו עושין כל
שבעת ימי החג: ואחר כך הלכו כל אחד ואחד לביתו ולעסקיו
כדרכן: ואחר כך[4] לא היו עושין כן אלא כל שנה ושנה היו
עולין לירושלים ועושין שבעת ימים כאלו הן: ואחר כך[5]
נתקבצו כל ישראל ועשו שבעת ימים כאלו הן: ואחר כך

مُنَّة نَمَّة حمَّة هُمَّة: مَحَمَّة نَمَّة بَحَ هُمَّة هُمَّة. هُمَّة بَحِدَ نُمَّة
هُمَّة نَمَّة: بَحَ مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة. مَحَمَّة هُمَّة:
جَمَّة نَمَّة: مَحَمَّة نَمَّة بَحَ. نُمَّة حَمَّة هُمَّة: مَمَّة
نَمَّة. هُمَّة نُمَّة بَحَ هُمَّة: نُمَّة بَحَ مَحَمَّة نَمَّة:
مَحَ هُمَّة نَمَّة: نُمَّة مَحَ مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة:
مَحَمَّة هُمَّة[1] مَحَمَّة هَ. مَحَمَّة نُمَّة: حَمَّة
هُمَّة: مَمَّة وَ مَحَمَّة مَحَمَّة. مَحَمَّة هُمَّة نُمَّة:
هُ نَمَّة نَمَّة هُمَّة مَحَمَّة نُمَّة: هَ مَحَمَّة هُمَّة
مَحَمَّة مَحَمَّة[2] مَحَمَّة مَحَمَّة: مَحَمَّة مَحَمَّة
مَحَمَّة مَحَمَّة: مَحَمَّة مَحَمَّة[3] مَحَ: نُمَّة
مَحَمَّة. مَحَمَّة مَحَمَّة بَحَ مَحَمَّة نُمَّة مَحَمَّة[4] مَحَ: نُمَّة
(مَحَمَّة مَحَ[4]).

مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة: مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة
مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة. مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة:
مَحَمَّة نَمَّة هَ نُمَّة. مَحَمَّة مَحَمَّة نُمَّة: هَ
مَحَمَّة نَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة؟ مَحَمَّة مَحَ مَحَمَّة
مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة: مَحَمَّة نَمَّة مَحَ نُمَّة: مَحَمَّة
مَحَمَّة نُمَّة بَحَ مَحَمَّة مَحَ نُمَّة: مَحَمَّة نَمَّة
مَحَمَّة نُمَّة بَحَ مَحَمَّة مَحَمَّة[5]. مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة:
مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة. مَحَمَّة مَحَمَّة مَحَمَّة

(1) مَحَمَّة. (2) مَحَمَّة. (3) مَحَ. (4) مَحَمَّة: (مَحَمَّة نَمَّة.)
(5) مَحَمَّة: (مَحَمَّة.)

ڪيئن ٺهيو: ڪتاب ڪيئن ٺهيو: ڪتاب ڪيئن ٺهيو: ڪتاب ڪيئن ٺهيو. ڪتاب

مُعْقِبِ مُكَبِّرٌ بِكَ مَدَمْهُمْ مُكَبِّرٌ: مُكَبِّرٌ مُعْقِبِ
مُعْقِبِ مُكَبِّرٌ: بِكَ مَدَمْهُمْ مُكَبِّرٌ مُعْقِبِ. مُكَبِّرٌ

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. وَهُوَ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ: هُوَ الَّذِي لَا تَنْبَغِي الْأُلُوهِيَّةُ إِلَّا لَهُ. وَهُوَ
مُتَفَرِّدٌ بِالْأُلُوهِيَّةِ: فَلَا يَسْتَحِقُّ أَحَدٌ أَنْ يُعْبَدَ سِوَاهُ. وَهُوَ
مُتَفَرِّدٌ بِالْخَلْقِ وَالْإِيجَادِ: فَلَا خَالِقَ وَلَا مُوجِدَ سِوَاهُ. وَهُوَ
مُتَفَرِّدٌ بِالْمُلْكِ وَالتَّدْبِيرِ: فَلَا مَالِكَ وَلَا مُدَبِّرَ سِوَاهُ. وَهُوَ
مُتَفَرِّدٌ بِالْكَمَالِ الْمُطْلَقِ: فَلَا كَمَالَ إِلَّا وَهُوَ مُتَّصِفٌ بِهِ
عَلَى وَجْهِ الْإِطْلَاقِ. وَهُوَ مُتَفَرِّدٌ بِالْعَظَمَةِ وَالْجَلَالِ: فَلَا
أَحَدَ أَعْظَمُ مِنْهُ وَلَا أَجَلُّ. وَهُوَ مُتَفَرِّدٌ بِالْغِنَى الْمُطْلَقِ
عَنْ كُلِّ مَا سِوَاهُ: فَكُلُّ مَا سِوَاهُ فَقِيرٌ إِلَيْهِ. وَهُوَ مُتَفَرِّدٌ
بِالْعِلْمِ الْمُحِيطِ بِكُلِّ شَيْءٍ: فَلَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ. وَهُوَ مُتَفَرِّدٌ بِالْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ
فِي خَلْقِهِ وَأَمْرِهِ: فَلَا يَخْلُقُ وَلَا يَأْمُرُ إِلَّا بِمَا تَقْتَضِيهِ
حِكْمَتُهُ الْبَالِغَةُ. وَهُوَ مُتَفَرِّدٌ بِالْعَدْلِ الْمُطْلَقِ فِي
قَضَائِهِ وَقَدَرِهِ: فَلَا يَقْضِي وَلَا يُقَدِّرُ إِلَّا مَا يَقْتَضِيهِ
عَدْلُهُ الْمُطْلَقُ. وَهُوَ مُتَفَرِّدٌ بِالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ لِجَمِيعِ
خَلْقِهِ: فَكُلُّ نِعْمَةٍ فَمِنْهُ وَحْدَهُ. وَهُوَ مُتَفَرِّدٌ بِالْعَفْوِ
وَالْمَغْفِرَةِ لِذُنُوبِ عِبَادِهِ: فَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا هُوَ.

(1) وَهُوَ الْوَدُودُ. (2) وَهُوَ الْمَجِيدُ.

ئەحکامی تەهارەت: ئەوانە چەند بەشێکن: یەکەم: ئاو، ئەمە بەشی یەکەمی ئەحکامی تەهارەتە. ئاو چەند جۆرێکە: ئاوی مەتڵەق: ئاوی سەرچاوە، ئاوی باران، ئاوی بەفر، ئاوی بیر، ئاوی دەریا، ئاوی ڕووبار، ئاوی کانی، ئاوی لافاو، ئاوی مەتڵەق ئەو ئاوەیە کە هیچ شتێک تێکەڵی نەبووبێت کە ناوی ئاوەکە بگۆڕێت، وەک: بۆن، ڕەنگ، تام، ئەگەر ئاوەکە ناوی بگۆڕێت وەک: ئاوی گوڵاو، ئاوی قاوە، ئاوی چا، ئاوی شۆربا، ئاوی شەربەت، ئاوی دۆ، ئاوی شیر، ئاوی دۆشاو، ئاوی ماست، ئاوی خوێ، ئاوی میز، ئاوی پیس، ئاوی گەنمەشامی، ئاوی ئاو، ئاوی مەتڵەق ئاوێک

هُمَّةِ هُمَّةِ هُمَّةِ

ܒܝܬ ܚܘܪܬܐ: ܕܟܪ ܒܥܕ ܫܟܒ ܫܢܬ ܫܒܥ ܫܢ̈ܝ ܒܝܬ ܡܠܟܐ: ܘܒܥܕ ܫܢ̈ܝ

ܒܕܝܢ ܐܟ ܫܡܝܐ. ܐܝܟ ܕܝ ܐܝܟ ܚܝܘܬܐ ܕܐܒܝܗ ܒܕ

סדר תפלת השחר.

תפלת השחר[1]: יהא רעוא מן קדמך יי אלהי ואלהי אבותי: דתרחם עלי ותסלח לי ותמחל לי ותכפר לי על כל עוונותי: ותתן לי חלקי בתורתך: ותלמדני חוקיך: ותורני משפטיך: ותזכני לעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם: על שלא אגע לריק ולא אלד לבהלה: ושלא אחטא לפניך: ושלא אבוש מתקותי: ושלא אכשל בדבר הלכה: ושלא יכשלו בי אחרים

دِنْعِهِعِهِ[1] دِنْدِنْ حِكْنَ: مِنْحِنْ دِيِنْ مِنْحِنْ: مِنْحِنْ دِنْعِهِعِهِ[2]: مَعْنَ دِنْنِنْ بِعِنْ: دِنْنِنْ مِنْحِنْ. مِنْحِنْ دِنْعِهِعِهِ[3]: مِنْحِنْ دِنْنِنْ: مِنْحِنْ دِنْنِنْ. مِنْحِنْ دِنْعِهِعِهِ

مَجْلِسِ مُزَيْدٍ دِيَّةٌ. دِمْجَةٌ كَجِمْدَةٌ: فَرِكَهِ
جَمْلٍ.

هَدَى مِكْيَهِ قَقَّ دِمْهَدِيَّ.

مِكْيَهِ دِمْهَدِ: قَقَّ دِيَّكِيَّ فِيَّكَّ دِمْهَدِ:
يَّجَ حَجِمْدَةٌ دِمْهَدِ حَرْجَدِ دِمْهَكِيَّكِيَّهِ
هَمْهَكِيَّكِيَّهِ دِمْهَكِيَّكِيَّهِ هَمْهَكِيَّكِيَّهِ
دِمْهَكِيَّكِيَّهِ هَمْهَكِيَّكِيَّهِ: دِيَّةٌ هَمْهَكِيَّكِيَّهِ
دِمْهَكِيَّكِيَّهِ هَمْهَكِيَّكِيَّهِ: دِيَّةٌ: دِيَّةٌ دِيَّكِيَّ
هَيَّجَ دِمْهَدِ: دِمْهَدِ دِيَّكِيَّ مُزَيْدٍ دِيَّةٌ: دِيَّةٌ
هَيَّجَ مُمْهَدِ مُزَيْدٍ دِيَّةٌ: دِيَّةٌ دِيَّكِيَّ
هَيَّجَ دِمْهَدِ: دِمْهَدِ دِيَّكِيَّ مُزَيْدٍ دِيَّةٌ:
دِمْهَدِ

ܠܐ ܕܢܬܝ ܕܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܬ ܒܝ ܐܠܐ ܒܐ

ܡܕܪܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܘ: ܟܡܐ ܕܢܦܫܬ ܒܝܕ ܐܢܫ.

ܡܕܪܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ (sic): ܗܘ ܕܐܡܪ ܒܝ ܟܡܐ ܕܢܦܫܬ ܒܝܕ ܐܢܫ: ܐܝ ܡܢ ܕܐܡܪ ܒܝ ܐܢܫ ܕܢܦܫܬ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܟܕ ܐܬܝ ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܕܐ ܕܢܫܬ ܘܒܥܐ ܠܡܫܟܚ ܡܢ ܐܢܫ: ܐܬܝ ܠܘܬ ܡܪܝܡ ܘܡܪܬܐ ܕܡܓܕܠܝܐ ܘܠܘܬ ܡܪܬܐ ܕܒܝܬ ܥܢܝܐ ܘܠܘܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܘܚܢܢ ܘܠܘܬ ܫܠܡ ܐܡܗ ܕܝܥܩܘܒ ܘܠܘܬ ܫܠܡ ܐܡܗ ܕܝܘܣܦ ܘܠܘܬ ܫܠ

مَدَى مِيزَانِ الْحِكْمَةِ فِي الْحِسَابِ.

مِيزَانُ الْحِكْمَةِ: فَالْحِسَابُ فِي الْعَالَمِ: مَا هُوَ
الْمَقْصُودُ بِالْحِسَابِ (sic) فِي الْحِكْمَةِ (١): الْحِسَابُ
الْعَقْلِيُّ (٢) الْمُجَرَّدُ: الْحِسَابُ الْمَادِّيُّ (٣) الْمُتَعَلِّقُ
بِالْمَادَّةِ: الْحِسَابُ الْعَقْلِيُّ (٤) الْمُتَعَلِّقُ بِالْعَقْلِ
الْمُجَرَّدِ: مَا هُوَ الْحِسَابُ الْمَادِّيُّ: إِنَّ الْحِسَابَ
الْمَادِّيَّ لَا يَكُونُ إِلَّا فِي الْمَادَّةِ. وَالْمَادَّةُ
الْمُتَحَيِّزَةُ: مَا هُوَ الْحِسَابُ الْعَقْلِيُّ (٥): الْحِسَابُ
الْعَقْلِيُّ لَا يَكُونُ إِلَّا فِي الْعَقْلِ الْمُجَرَّدِ
الْمُتَحَيِّزِ: مَا هُوَ الْعَقْلُ الْمُجَرَّدُ: الْعَقْلُ
الْمُجَرَّدُ هُوَ الْعَقْلُ الْمُتَحَيِّزُ: مَا هُوَ الْعَقْلُ
الْمُتَحَيِّزُ: الْعَقْلُ الْمُتَحَيِّزُ هُوَ الْعَقْلُ
الْمُتَعَلِّقُ بِالْمَادَّةِ: مَا هُوَ الْمَادَّةُ: الْمَادَّةُ
الْمُتَحَيِّزَةُ هِيَ الْمَادَّةُ الْمُتَعَلِّقَةُ بِالْعَقْلِ
الْمُتَحَيِّزِ (٥). الْعَقْلُ الْمُتَحَيِّزُ هُوَ الْعَقْلُ
الْمُتَعَلِّقُ بِالْمَادَّةِ.

---

(١) الحِ. (٢) حِ. (٣) مِحِ. (٤) عِ. (٥) مِعِ.

מסעי

ויסעו מהר סיני[1].

ויסעו: אין זה ענין לפרשה זו אלא לומר שכל המסעות
שנסעו ישראל במדבר לא נסעו אלא על פי הדבור ועל פי
הענן. ומה ענין הענן אצל הדבור? אלא שהיה הענן
מכריז ואומר: נסעו! והיו נוסעים. ומה ענין הדבור אצל
הענן? אלא שהיה הדבור מכריז ואומר: נסעו! והיו נוסעים.
ומנין שהיה הענן מכריז? שנאמר: ענן יומם ונו'. ומנין
שהיה הדבור מכריז? שנאמר: קומה ה' ויפצו אויביך ונו'.
ומנין שהיו נוסעים? שנאמר: ויסעו מהר סיני. ומנין שלא
נסעו אלא על פי הדבור? שנאמר: על פי ה' יחנו ועל פי
ה' יסעו. ומנין שלא נסעו אלא על פי הענן? שנאמר: וביום
הקים את המשכן ונו'. כך היו נוסעים: ארון יוצא ומהלך
שלשת ימים לפניהם. כך היו מחפשים להם מקום מנוחה
לישב בו. ענן היה נוסע ומהלך מעל גבי המחנה. כך היו
נוסעים: דגל מחנה יהודה ראשונה לצבאותם. ומנין שהיו
נוסעים ראשונה? שנאמר: בראשונה נסעו. מי היה מנהיגם?
נחשון בן עמינדב. ומנין שהיו נוסעים ראשונה? שנאמר:
ראשון יתן בנסעו. ומנין שהיו נוסעים ראשונה? שנאמר:
ראשונה לדגלם. ומנין שהיו נוסעים ראשונה? שנאמר:
ראשונה יסעו. ומנין שהיו נוסעים ראשונה? שנאמר:
ראשונה נסעו

ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་རྣམ་ཐར་ཅི་ཞིག་ཡོད་ཅེ་ན། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་རྣམ་ཐར་ནི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཡུལ་ཏེ། ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཡུལ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཡུལ་ཏེ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་

ܐܡܪ ܐܝܘܒ ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ ܥܘܠ ܒܝ ܐܠܐ ܠܡܬ ܠܝ ܒܐ ܠܡ

ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗ ܡܐ ܗܢ ܥܒܕ ܠܟ[1] ܒܪܝ ܐܢ ܠܐ ܥܒܕ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܠܡ ܠܟ ܠܐ ܐܫܠܡ

אשר יברך מברך ואשר יקלל יקלל. כי בי בחר יי׳ לשכן שמו שם. ועוד הרי הוא אומר כי לא ידעתי לעשות הרע. ופשט הוא שלא עשיתי לך כלום שתקללני עליו. ואם תאמר והלא הרע אשר עשה לו בלעם הרשע הוא שנתן עצה לבלק לשלח נשים מואביות לפתות את ישראל ולהכשילם בעבודת אלילים ובזנות. אלא שלא עשה לו בלק כלום. כי בלעם הוא שעשה את הרע ולא בלק. ואם תאמר והלא בלק הוא שהביא את בלעם. אף על פי כן לא עשה לו כלום. שהרי בלעם הוא שהלך מעצמו ולא בלק. שכשראה בלעם שלא הלך עמהם בפעם הראשונה ולא נתן להם רשות לילך עמו אלא בפעם השנית. שכשראה שהיו מרבים עליו בכבוד ובשלוחים ובמתנות ובשררה ובגדולה ובכל מה שאמרו לו בלק ושרי מואב.

בבל היה עובד עבודה זרה: אבל אנו עובדים את ה' אלהינו שבשמים שנאמר ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ה' אלהי ישראל בעבר אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור וגו' ואעבור אותו בכל ארץ כנען וגו' ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרימה: ואומר ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וגו' ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך וגו' ואברכה מברכיך ומקללך אאור וגו' ואומר ויאמר ה' אל אברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך וגו' ואת הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול: ואומר וירד עמם בור וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו וגו' ואומר ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על הים

ساهيءَ کي ٻڌائي ته هو ٻه سجدا ڪري. ٻڌائي ته هو ٻه سجدا ڪري[1]: ساهيءَ کي ٻڌائي ته هو ٻه سجدا ڪري. ٻڌائي ته هو ٻه سجدا ڪري. ساهيءَ کي

אשר בחר יי אלהיך: ושמחת לפני יי אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך: השמר לך פן תעזב
את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יי אלהיך את
גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך
לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יי אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
וגו' אשר נתן לך יי כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל
אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלו כמו: רק חזק לבלתי אכל הדם
כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכל למען ייטב לך ולבניך
אחריך כי תעשה הישר בעיני יי: רק קדשיך אשר יהיו לך
ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יי: ועשית עלתיך
הבשר והדם על מזבח יי אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח
יי אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי
תעשה הטוב והישר בעיני יי אלהיך: כי יכרית יי אלהיך
את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת
בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליי אלהיך כי כל
תועבת יי אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי
אצוך אתו תשמר לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:

(1) חסרות. (2) נראה sic (3) נראה מחוק. (4) נראה מחוק.

לכל מה שהוא רוצה לעשות: ואם לא יהיה לו אשה
לא יהיה לו בן ולא בת ולא יהיה לו שום דבר
שיהיה שלו: ואם יהיה לו אשה יהיה לו בן או בת
או שניהם: ואם יהיה לו בן או בת יהיה לו
שום דבר שיהיה שלו: ואם יהיה לו שום דבר
שיהיה שלו יהיה לו אשה: ואם יהיה לו אשה
יהיה לו בן או בת: ואם יהיה לו בן או בת
יהיה לו שום דבר שיהיה שלו: ואם יהיה לו
שום דבר שיהיה שלו יהיה לו אשה: ואם יהיה
לו אשה יהיה לו בן או בת: ואם יהיה לו בן
או בת יהיה לו שום דבר שיהיה שלו: ואם
יהיה לו שום דבר שיהיה שלו יהיה לו אשה:
ואם יהיה לו אשה יהיה לו בן או בת: ואם
יהיה לו בן או בת יהיה לו שום דבר שיהיה
שלו: ואם יהיה לו שום דבר שיהיה שלו יהיה
לו אשה: ואם יהיה לו אשה יהיה לו בן או
בת: ואם יהיה לו בן או בת יהיה לו שום
דבר שיהיה שלו: ואם יהיה לו שום דבר שיהיה
שלו יהיה לו אשה: ואם יהיה לו אשה יהיה
לו בן או בת: ואם יהיה לו בן או בת יהיה
לו שום דבר שיהיה שלו: ואם יהיה לו שום
דבר שיהיה שלו יהיה לו אשה: ואם יהיה לו

ڪاڪڙ چيو: ڪڏهن نه ڪڏهن ته ڪاڪڙ ڪندو. ڪاڪڙ ڪيو

دیگر بفرمود تا گردن او بزدند: صورت بستند و بر دیوار کشیدند. چون سوء عاقبت ظلم بر خاطر ملک عرضه داشتند و بدانست که جز بر سبیل عدل و داد نرود و بر مسند ظلم و بیداد نشیند. چون بر تخت نشست و بر ملک دست یافت بر عدل و داد کوشید و بر ظلم و بیداد بکوشید. چون بر ملک و مال دست یافت بر ملک و مال نیفزود و از ملک و مال نکاست

ཐོག་ཏུ་ཡང་ཡང་བསྒོམ་པ་ལས་ཏེ། ཐོག་མར་ཐོས་པ་ལས་བྱུང་བའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རང་བཞིན་ཡོངས་སུ་རྟོག་པ་ཙམ་ཡིན་ཏེ། དེ་ཡང་

בעת הזאת: ומה שכתבת לי על ענין הבנים. הנה הם
אחיזתם. ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני
מלמד לבניהם: הנה כתבתי לך שאיני מלמד לכל
אחד ואחד: ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני
מחזק ידיהם בעבודת השם. הנה כתבתי לך שאיני
מחזק ידי אחד: ומה שכתבת: שהם מתפארים בי
שאני מרחיק אותם מן הכעס. הנה כתבתי לך שאיני
מרחיק אותם מן הכעס: ומה שכתבת: שהם מתפארים
בי שאני מקרב אותם אל השם יתברך. הנה כתבתי
לך שאיני מקרב אותם אל השם יתברך: ומה שכתבת:
שהם מתפארים בי שאני מרחיק אותם מן הגאוה.
הנה כתבתי לך שאיני מרחיק אותם מן הגאוה.
ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני מקרב אותם
אל הענוה. הנה כתבתי לך שאיני מקרב אותם אל
הענוה. ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני
מרחיק אותם מן השנאה. הנה כתבתי לך שאיני
מרחיק אותם מן השנאה: ומה שכתבת: שהם
מתפארים בי שאני מקרב אותם אל האהבה. הנה
כתבתי לך שאיני מקרב אותם אל האהבה. ומה
שכתבת: שהם מתפארים בי שאני מרחיק אותם מן
הקנאה. הנה כתבתי לך שאיני מרחיק אותם מן
הקנאה: ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני
מקרב אותם אל הרחמנות. הנה כתבתי לך שאיני
מקרב אותם אל הרחמנות. ומה שכתבת: שהם
מתפארים בי שאני מרחיק אותם מן הקפדנות.
הנה כתבתי לך שאיני מרחיק אותם מן הקפדנות:
ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני מקרב אותם
אל הסבלנות. הנה כתבתי לך שאיני מקרב אותם
אל הסבלנות.

ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני מרחיק אותם
מן הכעס: הנה כתבתי לך שאיני מרחיק אותם מן
הכעס. ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני מקרב
אותם אל הנחת רוח: הנה כתבתי לך שאיני מקרב
אותם אל הנחת רוח. ומה שכתבת: שהם מתפארים
בי שאני מרחיק אותם מן הקנטרנות: הנה כתבתי
לך שאיני מרחיק אותם מן הקנטרנות. ומה
שכתבת: שהם מתפארים בי שאני מקרב אותם אל
השלום (?[1]) הנה כתבתי לך שאיני מקרב אותם
אל השלום. ומה שכתבת: שהם מתפארים בי שאני
מרחיק אותם מן הרכילות: הנה כתבתי לך שאיני
מרחיק אותם מן הרכילות. ומה שכתבת: שהם
מתפארים בי שאני מקרב אותם אל האמת! אחינו
הקדושים! אשרי לכם שאתם מתפארים בי בזה
שאני מקרב אותם אל האמת. אבל אני אומר לכם

(1) כנראה sic

כי: ומאכלתם בשמח לפני יי: כי יגדל ממך המקום: ומאכלתם
לפני יי אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתה וביתכם
אשר ברכך יי אלהיך. השמר לך פן תעזב את הלוי כל
ימיך אשר תחיה על אדמתך.

כי ירחיב יי אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת
אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך
תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי אלהיך
לשום שמו שם וזבחת מבקרך וממאנך אשר נתן יי לך
כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר
יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור
יחדו יאכלו כמו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ
תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך
כי תעשה הישר בעיני יי: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יי: והקרבת עלתיך
הבשר ודם על מזבח יי אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח
יי אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים
האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד
עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יי אלהיך: כי יכרית
יי אלהיך מפניך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם
מפניך ויירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש
אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן
גם אני: לא תעשן כן ליי אלהיך כי כל תועבת יי אשר
שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם
ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:

(1) כאוותך sic (2) בקרך. (3) ומעשר sic

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܐܡܪ ܐܢܬ ܠܝ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢܐ ܐܬܐ ܘܐܫܪܐ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܒܝ ܠܐ ܐܬܐ ܐܠܐ ܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܒܝ

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܫܠܡ ܠܟ ܠܟ ܠܒܝܬ ܐܒܝ ܘܐܒܝ

مَعْدَةِ: مَ كَ مَ كَ: كَ مُدَ دَنَ هَنَ بُحَدِّ. وَا لِمَ هَدَ حَكَ هَدَ وَضِدَّ: مَعْضَدَةِ مَدَّةِ حِكَ سَكَ. بُكَ دَنَ هَنَ بُحَدِّ: مَعْضَدَةِ دَمَّدَ بُعِكَةِ بُمَ. مَعْضَدَةِ هَكَن

ܐܝܟ ܕܐܡ. ܐܝܟ ܕܐܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ: ܐܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ: ܐܘ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܝܟ ܕܐܡ. ܐܝܟ ܕܐܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܝܟ ܕܐܡ

לא: ופשיטא ליה דאי לא מהני ליה מיאונין לא מהני ליה
מאמרא? ומי מהני ליה מאמרא: והתניא: אמר ר' יוסי
ברבי יהודה: מעשה בראובן שנשא אשה לבנו בשעת
קטנותו ומת בנו ונשתהה עמה עד שגדל ואמר לה: איני
רוצה בה. אמרו: אין לו עליה אלא מאמרו! אמר רב
אשי: הכא במאי עסקינן? בשהגדיל ומת ולא מיאן.
ומי מהני ליה מאמרא: והתניא: אמר ר' יוסי ברבי
יהודה: מעשה בראובן שנשא אשה לבנו בשעת קטנותו
ומת בנו ונשתהה עמה עד שגדל ואמר לה: איני רוצה
בה. אמרו: אין לו עליה אלא מאמרו! אמר רב אשי:
הכא במאי עסקינן? בשהגדיל ומת ולא מיאן. ומי מהני
ליה מאמרא: והתניא: אמר ר' יוסי ברבי יהודה: מעשה
בראובן שנשא אשה לבנו בשעת קטנותו ומת בנו ונשתהה
עמה עד שגדל ואמר לה: איני רוצה בה. אמרו: אין לו
עליה אלא מאמרו! אמר רב אשי: הכא במאי עסקינן?
בשהגדיל ומת ולא מיאן. ומי מהני ליה מאמרא: והתניא:
אמר ר' יוסי ברבי יהודה: מעשה בראובן שנשא אשה
לבנו בשעת קטנותו ומת בנו ונשתהה עמה עד שגדל ואמר
לה: איני רוצה בה. אמרו: אין לו עליה אלא מאמרו!
אמר רב אשי: הכא במאי עסקינן? בשהגדיל ומת ולא
מיאן.

(1) ראובן. (2) ואפילו אמר לה מיד איני רוצה בך.

ז כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יוצאים בבקעה ובהר: ח ארץ חטה ושערה וגפן
ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ט ארץ אשר לא במסכנת
תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
ומהרריה תחצב נחשת: י ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: יא השמר לך פן
תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: יב פן תאכל ושבעת
ובתים טובים תבנה וישבת: יג ובקרך וצאנך ירבין וכסף
וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: יד ורם לבבך ושכחת
את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
טו המולך אתך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב
וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים ממלע החלמיש:
טז המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען
ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: יז ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: יח וזכרת את יהוה
אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים
את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה: יט והיה אם
שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד
תאבדון: כ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון
עקב תשמעון בקול יהוה אלהיכם: ט א שמע ישראל
אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים
ועצומים מממך ערים גדלת ובצורת בשמים: ב עם גדול
ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב
לפני בני ענק: ג וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר
לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: ד אל
תאמר בלבבך בהדף יהוה אתם מלפני לאמר בצדקתי
הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים
האלה יהוה מוריש אתם מפניך: ה לא בצדקתך ובישר
לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב:
ו וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ
הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה: ז זכר אל
תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן
היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה
מרים הייתם עם יהוה: ח וגם בחרב הקצפתם את יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: ט בעלתי ההרה לקחת
לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב
בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים
לא שתיתי: י ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר
יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: יא ויהי מקץ
ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את שני
לוחות האבנים לוחות הברית: יב ויאמר יהוה אלי קום
רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה: יג ויאמר יהוה
אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא:
יד הנח לי וארם את שמם ואמח את שמם מתחת השמים
ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו: טו ואפן וארד מן
ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי:
טז וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
יז ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם
לעיניכם: יח ואתנפל לפני יהוה כראשנה את ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו: יט כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם ויהוה שמע אלי גם בפעם ההוא:
כ ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד
אהרן בעת ההוא: כא ואת חטאתכם אשר עשיתם את
העגל לקחתי ואשרף באש וכתתי אתו טחון היטב עד
אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר:
כב ובתבערה מקצפים היתם את יהוה ובחברה ובמסה
ובקברות התאוה: כג ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את
פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו:
כד ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם: כה ואתנפל
לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם: כו ואתפלל אל
יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר
פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: כז זכר
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם
הזה ואל רשעו ואל חטאתו: כח פן יאמרו הארץ אשר
הוצאתנו משם מבלתי יכולת יהוה לבאתם אל הארץ
אשר דבר להם ומשנאתו אתם הוציאם להמתם במדבר:
כט והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך
הנטויה:

(1) sic מחמיה (2) נסמך.

אֵין לוֹ אֶלָּא אֶחָד. וְאֵין לוֹ אֶלָּא אֶחָד. וְאֵין לוֹ אֶלָּא אֶחָד. וְא

وَأَصْحَابِهِ مُقَيَّدٌ بِسَبَبِ: وَكَانَ دِيمَاسُ وَمَرْقُسُ وَأَرِسْتَرْخُسُ
كَذَلِكَ مِنْ عِنْدِ هِيرُودُسَ. كَانُوا يَقُولُونَ: وَكَانَ يَعْقُوبُ
وَيُوحَنَّا مِنْ تَلَامِيذِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ: وَهُمَا كَانَا يَقُولَانِ:
وَكَانَ يَهُوذَا وَسِمْعَانُ الْقَانَوِيُّ. وَهُمَا كَانَا يَقُولَانِ:
يَا سَيِّدُ! أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ؟ أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ! أَنْتَ هُوَ
ابْنُ اللهِ! أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ! أَنْتَ هُوَ ابْنُ اللهِ! أَنْتَ
يَسُوعُ! أَنْتَ سَيِّدُ دِيَارِهِمْ: وَكَانَ يَدْعُونَهُ: يَا مُعَلِّمُ! أَنْتَ
يَسُوعُ: كَانَ يَا رَبُّ! أَنْتَ يَسُوعُ الْمَسِيحُ: كَانَ مُعَلِّمُ! أَنْتَ
يَسُوعُ النَّاصِرِيُّ الْمَسِيحُ. وَكَانَ يَسُوعُ أَنْتَ الْمَسِيحُ(1)
أَنْتَ. أَنْتَ يَا مُعَلِّمُ؟ وَكَانَ يَا رَبُّ؟ أَنْتَ الْمَسِيحُ
كَذَلِكَ؟ أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ أَنْتَ ابْنُ اللهِ: وَأَنْتَ هُوَ
يَا مُعَلِّمُ: أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ: أَنْتَ هُوَ ابْنُ اللهِ: أَنْتَ
الْمَسِيحُ يَسُوعُ النَّاصِرِيُّ الْمَسِيحُ: كَانَ أَنْتَ هُوَ
هَؤُلَاءِ: أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ؟ كَانَ أَنْتَ هُوَ ابْنُ اللهِ
أَنْتَ أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ: وَكَانَ أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ
يَا سَيِّدُ: أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ: أَنْتَ هُوَ ابْنُ اللهِ: أَنْتَ
هُوَ الْمَسِيحُ يَسُوعُ النَّاصِرِيُّ الْمَسِيحُ: كَانَ أَنْتَ هُوَ
أَنْتَ (كَذَا[2])؟ أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ. وَكَانَ هُوَ
هُوَ: كَانَ وَكَانَ أَنْتَ هُوَ الْمَسِيحُ هُوَ.

(1) هُنَا. (2) كَذَا sic

ויהי כאשר : מלכי אשור כאשר נשבו
אשור את ישראל. ומלכי אשור הביאו
מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים
והושיבם בערי שמרון תחת בני ישראל.
וירשו את שמרון וישבו בעריה : ויהי
בתחלת מושבם שם לא יראו את יי׳
וישלח יי׳ בהם את הארי׳ (ויהרגו בהם
ויכאיבו. ויהי מפני כי הם עושים
משפטים : ויגידו למלך אשור : ויאמרו
(הגוים אשר הגלית ויושיבת בערי שמרון
לא ידעו את משפט אלהי הארץ : וישלח
בהם את הארי׳ והנה משמתים אותם :
כאשר הם עושים כדתיהם לא הם יראו
את יי׳ ואת משפטיהם לא הם עושים
ואת התורה ואת המצוה אשר צוה יי׳
את בני יעקב אשר שם את שמו ישראל.
וישם עמהם ברית ויצו עליהם לאמר :
לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו
להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם :
כי אם את יי׳ אשר העלה אתכם מארץ
מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו
תיראו ואתו תשתחוו ולו תזבחו : והחקים
והמשפטים והתורה והמצוה אשר כתב
לכם תשמרו לעשות כל הימים ולא
תיראו אלהים אחרים : והברית אשר
כרת עמכם לא תשכחו ולא תיראו
אלהים אחרים : כי אם את יי׳ אלהיכם
תיראו והוא יצילכם מכל אויביכם :
ולא שמעו אל המשפט אשר הם עושים
כדתיהם הראשונה :

(1) sic מכות הנמצא בשכתוב מפעם ראשונה. (2) כלומר. (3) sic בהוספה

ܒܝܕ ܡܘܬܐ: ܕܡܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢ ܡܝ ܕܐܬ ܒܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ: ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ: ܐܦ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ.

ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬ ܡܫܟܒܐ ܟܐ ܐܢ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܝܬ ܟܢܫ ܠܗ ܡܢ

כשהגיעו לפתח ביתו של רבי יהושע בן חנניה, שמעו קול שמחה וקול תשבחות בבתי חתניו של רבי יהושע. אמר להם: כך אמרתי לכם, שאין אתם ראויים לכך[1]. עמדו ונכנסו לבית המדרש, ישבו שעה אחת ושעה שתים, ולא היה דבר הלכה בידם. אמר להם: אמרתי לכם שאין אתם ראויים לכך! אמרו לו: רבינו, למדנו! אמר להם: בני, שמעו ואל תשמעו, קראו ואל תקראו, ומי שמרבה בדברים הרי זה משובח. אמרו לו: רבינו, ומה אנו יכולים לעשות? אמר להם: בני, כל מי שהוא מתפלל תפלת שחרית ומניח תפילין, ומי שהוא מתפלל תפלת מנחה ומניח תפילין, ומי שהוא מתפלל תפלת ערבית ומניח תפילין, ומי שהוא מתפלל שלש תפלות ביום ומניח תפילין,

ותשבחתיה דמרי עלמא: ואמרו שירתא הדא: ואמרו כולהון ואמרין: אשירה לה' כי גאה גאה: סוסה ורוכבו רמה בים: ענתי וזמרת יה! ויהי לי לישועה! זה אלי ואנוהו: אלהי אבי וארוממנהו: ה' איש מלחמה ה' שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים: ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולות כמו אבן: ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת רוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמוכה באלים ה' מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך: ה' ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויוליך ה' עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: וילנו העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים: שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך: ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:

ביום שאחריו אומר ברוך המבדיל בין קודש לקודש.

בורא פרי הגפן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: בורא פרי העץ (אילן)[1]. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: בורא פרי האדמה. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: שהכל נהיה בדברו. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמיו. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: המאיר לעולם כולו בכבודו. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: יוצר המאורות. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: המבדיל בין קודש לקודש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: המבדיל בין אור לחשך. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: המבדיל בין ישראל לעמים. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: המבדיל בין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: המבדיל בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: המבדיל בין קדושת יום לקדושת שבת. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר קדש את יום השביעי על ששת ימי המעשה. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר קדש את עמו ישראל בקדושתו. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר נתן לנו את יום השבת הזה לקדושה ואת יום טוב הזה לשמחה

ויאמר אלהים: קבעי ליה לקמן כלו דברים ויאמר אלהים: אמר רבי יהושע בן לוי. אמר לו הקב"ה לאברהם: כל מה שבראתי בעולמי בשבילך בראתי: אמר אברהם: רבונו של עולם: כל מה שבראת בעולמך למה בראת? אמר לו הקב"ה: שמא תאמר לי: אין לי בן. אמר לו הקב"ה: לא עליך אני אומר אלא על בנך שעתיד לעמוד לך. ומה הוא עתיד לעשות? עתיד הוא לעמוד לפני ולהקריב לפני עולות ומנחות. ואני מקבל ממנו ומרצה אותו. ומה הוא עתיד לעשות? עתיד הוא לעמוד לפני ולהקריב לפני עולות ומנחות. ואני מקבל ממנו ומרצה אותו.

ויהי אחר הדברים האלה: אמר רבי יהושע בן לוי: כל מקום שנאמר ויהי אחר הדברים האלה: הרי הוא מסמך לדברים שלפניו. אמר לו הקב"ה לאברהם: אברהם. אמר לו: הנני. אמר לו: כל מה שבראתי בעולמי בשבילך בראתי: אמר אברהם: רבונו של עולם: כל מה שבראת בעולמך למה בראת? אמר לו הקב"ה: שמא תאמר לי: אין לי בן. אמר לו הקב"ה לא עליך אני אומר אלא על בנך שעתיד לעמוד לך. ומה הוא עתיד לעשות? עתיד הוא לעמוד לפני ולהקריב לפני עולות ומנחות. ואני מקבל ממנו ומרצה אותו. ומה הוא עתיד לעשות? עתיד הוא לעמוד לפני ולהקריב לפני עולות ומנחות. ואני מקבל ממנו ומרצה אותו.

(1) הנני. (2) ויקחהו sic (3) והעלהו.

קדיש: דאמרי אינשי מי (לבוש[1]?) דשתי ליה
ומי דאכלי ליה. ומי דמסדרי ליה: מסכת שבועות
כולה מי הוה ליה למיתני? אלא אגב דתני
לעיל מיניה: שבועת הדיינין. תני נמי הכא:
שבועת הדיינין: ומי איכא שבועת הדיינין?
והתניא: שלשה דברים נאמרו בשבועת הדיינין.
שלא יהא דיין יחיד דן אלא בפני בעל דינו.
ושלא יהא דיין אומר לחבירו שב לי עד שאבא
ואמצא לך זכות. ושלא יהא דיין מפחד בדין:
אמר רב יהודה אמר שמואל: שבועת הדיינין
שבועה שאין לה קיום. ומי איכא שבועה
שאין לה קיום? והתניא: שלשה דברים נאמרו
בשבועת הדיינין. שלא יהא דיין יחיד דן אלא
בפני בעל דינו. ושלא יהא דיין אומר לחבירו
שב לי עד שאבא ואמצא לך זכות. ושלא יהא
דיין מפחד בדין: מאי שנא דקתני שבועת
הדיינין? ליתני שבועת הדיין: אמר רב יהודה
אמר שמואל: שבועת הדיינין שבועה שאין לה
קיום. ומי איכא שבועה שאין לה קיום? והתניא:
שלשה דברים נאמרו בשבועת הדיינין. שלא
יהא דיין יחיד דן אלא בפני בעל דינו. ושלא
יהא דיין אומר לחבירו שב לי עד שאבא ואמצא
לך זכות. ושלא יהא דיין מפחד בדין: מאי
שנא דקתני שבועת הדיינין? ליתני שבועת
הדיין: אמר רב יהודה אמר שמואל: שבועת
הדיינין שבועה שאין לה קיום. ומי איכא
שבועה שאין לה קיום? והתניא: שלשה דברים
נאמרו בשבועת הדיינין. שלא יהא דיין יחיד
דן אלא בפני בעל דינו. ושלא יהא דיין אומר
לחבירו שב לי עד שאבא ואמצא לך זכות.
ושלא יהא דיין מפחד בדין: מאי שנא דקתני
שבועת הדיינין? ליתני שבועת הדיין: אמר
רב יהודה אמר שמואל: שבועת הדיינין שבועה
שאין לה קיום. ומי איכא שבועה שאין לה
קיום? והתניא: שלשה דברים נאמרו בשבועת
הדיינין. שלא יהא דיין יחיד דן אלא בפני
בעל דינו. ושלא יהא דיין אומר לחבירו שב

ולכן צריך שיהא בידו סכין חד: ושיהא שחיטתו בסכין שאין בו פגימה? שהפגימה מעכבת את השחיטה: ושיהא שוחט בימין? שהרי נאמר וימין תשחט: ושיהא שוחט בעומד? שהרי נאמר ושחט מבקרו וגו' אשר נתתי לך: ושיהא שוחט בהמה בהמה בפני עצמה? שהרי נאמר

וַיַּעֲמִידוּ אֶת אֲבִיהֶם לְפָנָיו וַיַּכּוּ אֹתוֹ בְּחַרְבוֹתָם: וַתִּשְׁלַח
אֵשֶׁת הַנַּעַר אֶת יָדָהּ וַתִּקַּח אֶת הַסֵּפֶר מִיַּד הַמַּכִּים וַתִּכְתֹּב:
וַתִּשְׁלַח אֶל כָּל אַחֵי בַעְלָהּ בְּנֵי יְהוּדָה וַתֹּאמֶר: אֲנִי לֹא
יָדַעְתִּי מִי הָרַג אֶת בַּעְלִי וְאֶת אֶחָיו וְאֶת אֲבִיו. (בְּדָדָה[1]?) הוּא
הָרַג אֶת כֻּלָּם וְאֵין לָנוּ עוֹד אִישׁ בַּבַּיִת. וְעַתָּה אֲחֵי בַעְלִי
וְדוֹדֵי בַּעְלִי: הִנֵּה (אַתֶּם?) בְּאִים אֵלַי וְאֵין לִי אִישׁ מִשְּׁאָר
בֵּית אָבִי בַּעְלִי. וְעַתָּה אֲחֵי בַעְלִי וְדוֹדֵי בַּעְלִי אִם לֹא
תִּגְאָלוּנִי וְנָתַתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּיָדְכֶם: וַתִּכְתֹּב אֶל כָּל אַחֵי
בַעְלָהּ וְאֶל כָּל דּוֹדֵי בַעְלָהּ וְאֶל כָּל מִשְׁפְּחוֹת בֵּית אָבִי
בַּעְלָהּ: וַתִּשְׁלַח אֶת הַסֵּפֶר בְּיַד הַנַּעַר וַיָּבֹא אֶל כָּל אֵלֶּה
וַיִּתְאַסְּפוּ אֵלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ לָהּ: לֹא כֵן אָמַר בַּעְלֵךְ אֵלֵינוּ[2] אִם
לֹא נִגְאַל יִגָּאֵל בַּעְלֵךְ וְנָתַתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּיָדְכֶם. וְעַתָּה אֵין
לָנוּ אִישׁ בַּבַּיִת: וַיִּגְאָלוּהָ וַיִּתְּנוּ לָהּ אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁאַלָה
מֵאִתָּם וַתֵּלֶךְ אֶל בֵּיתָהּ: וַתִּכְתֹּב אֶל כָּל אַחֵי בַעְלָהּ וְאֶל כָּל
דּוֹדֵי בַעְלָהּ וְאֶל כָּל מִשְׁפְּחוֹת בֵּית אָבִי בַּעְלָהּ: וַתִּשְׁלַח אֶת
הַסֵּפֶר בְּיַד הַנַּעַר וַיָּבֹא אֶל כָּל אֵלֶּה וַיִּתְאַסְּפוּ אֵלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ
לָהּ: לֹא כֵן אָמַר בַּעְלֵךְ אֵלֵינוּ אִם לֹא נִגְאַל יִגָּאֵל בַּעְלֵךְ
וְנָתַתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּיָדְכֶם. וְעַתָּה אֵין לָנוּ אִישׁ בַּבַּיִת: וַתֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם הֵן אֲנִי הֵן בַּעְלִי הֵן בָּנַי הֵן בְּנוֹתַי הֵן כָּל אֲשֶׁר לִי
בְּיָדְכֶם. וְעַתָּה אֵין לָנוּ אִישׁ בַּבַּיִת: וַתִּכְתֹּב אֶל כָּל אַחֵי
בַעְלָהּ וְאֶל כָּל דּוֹדֵי בַעְלָהּ וְאֶל כָּל מִשְׁפְּחוֹת בֵּית אָבִי בַּעְלָהּ
וַתִּשְׁלַח אֶת הַסֵּפֶר בְּיַד הַנַּעַר וַיָּבֹא אֶל כָּל אֵלֶּה וַיִּתְאַסְּפוּ
אֵלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ לָהּ: לֹא כֵן אָמַר בַּעְלֵךְ אֵלֵינוּ אִם לֹא נִגְאַל
יִגָּאֵל בַּעְלֵךְ וְנָתַתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּיָדְכֶם. וְעַתָּה אֵין לָנוּ אִישׁ
בַּבַּיִת: וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן אֲנִי הֵן בַּעְלִי הֵן בָּנַי הֵן בְּנוֹתַי הֵן
כָּל אֲשֶׁר לִי בְּיָדְכֶם. וְעַתָּה אֵין לָנוּ אִישׁ בַּבַּיִת: וַתִּכְתֹּב אֶל
כָּל אַחֵי בַעְלָהּ וְאֶל כָּל דּוֹדֵי בַעְלָהּ וְאֶל כָּל מִשְׁפְּחוֹת בֵּית
אָבִי בַּעְלָהּ וַתִּשְׁלַח אֶת הַסֵּפֶר בְּיַד הַנַּעַר וַיָּבֹא אֶל כָּל אֵלֶּה
וַיִּתְאַסְּפוּ אֵלֶיהָ וַיֹּאמְרוּ לָהּ: לֹא כֵן אָמַר בַּעְלֵךְ אֵלֵינוּ אִם לֹא
נִגְאַל יִגָּאֵל בַּעְלֵךְ וְנָתַתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּיָדְכֶם. וְעַתָּה אֵין לָנוּ
אִישׁ בַּבַּיִת: וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן אֲנִי הֵן בַּעְלִי הֵן בָּנַי הֵן בְּנוֹתַי
הֵן

ةيلصلا ماكحأ يف عماسو .كلذ ىلع ليلدلا مكحلا :ةلأسم
ةيلصلا يف ةءارقلا بجاو :ةلأسم .ةيلصلا يف ةءارقلا بجاو :ةلأسم
.ةيلصلا يف ةءارقلا بجاو :ةلأسم .ةيلصلا يف ةءارقلا بجاو :ةلأسم

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין של יד. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין של יד. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין של ראש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין של ראש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין של יד ושל ראש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין של יד ושל ראש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין של ראש ושל יד. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין של ראש ושל יד. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין של ראש ושל יד. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין של ראש ושל יד. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין של יד ושל ראש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין של יד ושל ראש

ܐܦܠ ܡܢ. ܐܢܐ ܒܝ ܒܢܝ ܟܠ ܡܠܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܫܬܘܐ ܒܢܝ ܫܟܢ. ܡܟܬܒܝܢ ܗܘ ܕܝܢ ܕܐܦ ܕܐܦܣ ܒܢܝ ܫܟܢ ܗܘ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܡܪܝ ܕܐܠܗܐ ܘܡܢ ܐܢܐ ܥܒܕ ܠܟ[1] ܡܠܟ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܐܝܠܝܐ ܕܐܠܝܐ ܐܫܬܘܐ ܒܢܝ ܫܟܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܐܝܠܝܐ ܕܐܠܝܐ ܐܫܬܘܐ ܒܢܝ ܫܟܢ ܗܘ

הוא חצות לילה ראוי לעמוד בתוך ספרי תורה

תיקון חצות:

בְּשַׁבָּתוֹת בְּקַיְמָנוּ[1] וּבְחֹל[2].

שִׁבְחֵי: חֲצוֹת לַיְלָה בְּחֹל בְּשַׁבָּת לֹא כֵן בְּיוֹם טוֹב: כִּי בְּיוֹם טוֹב אֵין אוֹמְרִים בּוֹ תַּחֲנוּן. וְכֵן אֵין נוֹהֲגִין לְהַתְחִיל בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת: וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת[3] נוֹהֲגִין לְהַתְחִיל בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם רִאשׁוֹן: (וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת) נוֹהֲגִין[4] לְהַתְחִיל בְּיוֹם טוֹב (שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם שֵׁנִי)[5] לְכָבוֹד כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל[6] שֶׁמִּתְאַסֶּפֶת בְּבָתֵּי כְּנֵסִיּוֹת: וְאֵין מַתְחִילִין בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת: וְאֵין מַתְחִילִין בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת. וְאֵין לְהַתְחִיל בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת: מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּת שֶׁהַצִּבּוּר טְרוּדִין בְּצָרְכֵי שַׁבָּת: (וְאֵין מַתְחִילִין) אֶלָּא בְּיוֹם שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת[7] אוֹ בְּיוֹם שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת[8]: מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּת שֶׁהַצִּבּוּר פְּנוּיִין. וְאֵין לְהַתְחִיל בְּיוֹם טוֹב[9] שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם שִׁשִּׁי.

(1) בשחרית. (2) בשאר ימות השנה: (3) add. בין שחל ליום ראשון. (4) שאין נוהגין בשני. (5) בחול. (6) שהוא כנסת ישראל: (7) בשבת. (8) בין שחל ליום ראשון בשבת מעריב. (9) שחל להיות

שהוא מלא מים: ומשם נמשכים אל הלב ומתערבים בדם: ומשם נמשכים אל הכליות (שם שהן מרחיקות[2] את המים מן הדם. ואלו הן נמשכות אל שתי הכליות: ומשם אל שתי השופכות: ומשם אל שתי הבלוטות[3] הנקראות: ומשם אל שתי הבלוטות[4] הנקראות: ומשם אל שתי הבלוטות[5] הנקראות: ומשם אל שתי הבלוטות[6] הנקראות: ומשם אל שתי הבלוטות הנקראות: ומשם אל שתי הבלוטות הנקראות: ומשם אל שתי הבלוטות

כמה שמחה ושמחת עולם. כי כל שמחה ושמחה
שבעולם הזה לשמחת עולם הבא: הוא
שכתוב: ושמחת עולם על ראשם. ראש
הוא עיקר הגוף. וכשיש לאדם שמחה
בעיקר הגוף. אז יש לו שמחת עולם
בכל הגוף: ולכן כתוב ושמחת עולם על
ראשם. כי ראש הוא עיקר הגוף. וכל
שאר חלקי הגוף הם רק כמו שרתים
לראש: ולכן כתוב ושמחת עולם על
ראשם. כי ראש הוא עיקר הגוף. וכל
שאר חלקי הגוף הם רק כמו שרתים
לראש: ולכן כתוב ושמחת עולם על
ראשם. כי ראש הוא עיקר הגוף. וכל
שאר חלקי הגוף הם רק כמו שרתים
לראש: ולכן כתוב ושמחת עולם על
ראשם. כי ראש הוא עיקר הגוף. וכל
שאר חלקי הגוף הם רק כמו שרתים
לראש: ולכן כתוב ושמחת עולם על
ראשם. כי ראש הוא עיקר הגוף. וכל
שאר חלקי הגוף הם רק כמו שרתים
לראש: ולכן כתוב ושמחת עולם על

سڪي ساڦڙ ڪري ٿو: ويڙهڻ جي ڪري: ڇو جو ڪپڙي ۾ ڦاٽل
ڏسڻ ۾ اچي ٿو. ۽ ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾ اچي ٿو. ساڳي
طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل نه هجي: ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾
نه اچي ٿو. ساڳي طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل هجي: ڪپڙي جي
ڦاٽل ڏسڻ ۾ اچي ٿو. ساڳي طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل نه هجي:
ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾ نه اچي ٿو. ساڳي طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا
ڦاٽل هجي: ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾ اچي ٿو. ساڳي طرح جي
ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل نه هجي: ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾ نه اچي ٿو.
ساڳي طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل هجي: ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾
اچي ٿو. ساڳي طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل نه هجي: ڪپڙي جي
ڦاٽل ڏسڻ ۾ نه اچي ٿو. ساڳي طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل هجي:
ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾ اچي ٿو. ساڳي طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا
ڦاٽل نه هجي: ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾ نه اچي ٿو. ساڳي طرح
جي ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل هجي: ڪپڙي جي ڦاٽل ڏسڻ ۾ اچي ٿو.
ساڳي طرح جي ڪپڙي ۾ ڪا ڦاٽل نه هجي: ڪپڙي جي ڦاٽل

ڪنهن ڪتاب ۾ لکيل آهي ته ڪنهن ڪتاب ۾ لکيل آهي:

ڪتاب الحدود والتعزيرات. ڪتاب الحدود والتعزيرات: حد جي لغت ۾ منع ڪرڻ کي چئبو آهي. ۽ شريعت ۾ حد ان سزا کي چئبو آهي جيڪا الله تعالى جي حق لاءِ مقرر ڪئي وئي هجي. ۽ ان ۾ ڪنهن ماڻهو جو ڪو حق نه هجي. ۽ تعزير ان سزا کي چئبو آهي جيڪا ڪنهن ماڻهو جي حق لاءِ مقرر ڪئي وئي هجي. ۽ ان ۾ الله تعالى جو ڪو حق نه هجي. ۽ حد ۽ تعزير ۾ فرق هي آهي ته حد ۾ معاف ڪرڻ جو اختيار ڪنهن کي به نه هوندو آهي. ۽ تعزير ۾ معاف ڪرڻ جو اختيار حاڪم کي هوندو آهي. ۽ حد ۾ سفارش ڪرڻ جو اختيار ڪنهن کي به نه هوندو آهي. ۽ تعزير ۾ سفارش ڪرڻ جو اختيار حاڪم کي هوندو آهي. ۽ حد ۾ صلح ڪرڻ جو اختيار ڪنهن کي به نه هوندو آهي. ۽ تعزير ۾ صلح ڪرڻ جو اختيار حاڪم کي هوندو آهي. ۽ حد ۾ قسم کڻڻ جو اختيار ڪنهن کي به نه هوندو آهي. ۽ تعزير ۾ قسم کڻڻ جو اختيار حاڪم کي هوندو آهي. ۽ حد ۾ ڏوهاري جي توبه ڪرڻ جو اعتبار ڪيو ويندو آهي. ۽ تعزير ۾ توبه ڪرڻ جو اعتبار ڪيو نه ويندو آهي. ۽ حد ۾ ڏوهاري جي ڏوهه کان موٽڻ جو اعتبار ڪيو ويندو آهي. ۽ تعزير ۾ ڏوهه کان موٽڻ جو اعتبار ڪيو نه ويندو آهي. ۽ حد ۾ ڏوهاري جي ڏوهه جي اقرار ڪرڻ جو اعتبار ڪيو ويندو آهي. ۽ تعزير ۾ ڏوهه جي اقرار ڪرڻ جو اعتبار ڪيو نه ويندو آهي. ۽ حد ۾ ڏوهاري جي ڏوهه جي گواهي ڏيڻ جو اعتبار ڪيو ويندو آهي. ۽ تعزير ۾ ڏوهه جي گواهي ڏيڻ جو اعتبار ڪيو نه ويندو آهي. ۽ حد ۾ ڏوهاري جي ڏوهه جي اقرار ڪرڻ جو اعتبار ڪيو ويندو آهي. ۽ تعزير ۾ ڏوهه جي اقرار ڪرڻ جو اعتبار ڪيو نه ويندو آهي. ۽ حد ۾ ڏوهاري جي ڏوهه جي گواهي ڏيڻ جو اعتبار ڪيو ويندو آهي. ۽ تعزير ۾ ڏوهه جي گواهي ڏيڻ جو اعتبار ڪيو نه ويندو آهي. ۽ حد ۾ ڏوهاري جي ڏوهه جي اقرار ڪرڻ جو اعتبار ڪيو ويندو آهي. ۽ تعزير ۾ ڏوهه جي اقرار ڪرڻ جو اعتبار ڪيو نه ويندو آهي. ۽ حد ۾ ڏوهاري جي ڏوهه جي گواهي ڏيڻ جو اعتبار ڪيو ويندو آهي. ۽ تعزير ۾ ڏوهه جي گواهي ڏيڻ جو اعتبار ڪيو نه ويندو آهي.

לשמה שהוא פסול לכתחלה: ומנין שאם כתבו
שלא לשם ספרים תפילין ומזוזות שהן כשרין
לכתחלה. תלמוד לומר זאת התורה. ואומר
תורת ה' תמימה משיבת נפש. מה תורה האמורה
בהן כתובה לשמן אף כל האמורין בהן כתובין
לשמן. ומנין שאם כתבו שלא לשם תפילין
ומזוזות שהן פסולין לכתחלה. תלמוד לומר
ולמדתם את בניכם לדבר בם. ולא בם בלבד
אלא בכל המצות שבתורה. ומנין שאם כתבו
שלא לשם ספרים שהן כשרין לכתחלה. תלמוד
לומר וכתבתם על מזוזות ביתך. ולא בתים
בלבד אלא בכל המצות שבתורה. ומנין שאם
כתבו שלא לשם תפילין ומזוזות שהן כשרין
לכתחלה. תלמוד לומר והיו לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך. ולא תפילין בלבד אלא
בכל המצות שבתורה. ומנין שאם כתבו שלא
לשם ציצית שהן כשרין לכתחלה. תלמוד לומר
והיה לכם לציצית. וראה אותו ולא תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. ומנין שאם כתבו
שלא לשם תפילין ומזוזות שהן כשרין לכתחלה.
תלמוד לומר וקשרתם לאות על ידך והיו
לטוטפות בין עיניך. ומנין שאם כתבו שלא
לשם ציצית שהן כשרין לכתחלה. תלמוד לומר
והיה לכם לציצית. ומנין שאם כתבו שלא לשם
תפילין ומזוזות שהן כשרין לכתחלה. תלמוד
לומר וכתבתם על מזוזות ביתך. ולא בתים
בלבד אלא בכל המצות שבתורה. ומנין שאם
כתבו שלא לשם ספרים שהן כשרין לכתחלה.
תלמוד לומר ואתה כתוב לך את השירה הזאת.
ואומר כתבו לכם את השירה הזאת. ומנין
שאם כתבו שלא לשם תפילין ומזוזות שהן
כשרין לכתחלה. תלמוד לומר וכתבתם על
מזוזות ביתך. ולא בתים בלבד אלא בכל
המצות שבתורה. ומנין שאם כתבו שלא לשם

לְהַבְדִּיל: וְלֹא כְּשֶׁאָמְרוּ: אֵלּוּ לְאֵלּוּ לֹא לְמֵדוּ. וְאִם תֹּאמַר לְהַבְדִּיל לָמָּה לֹא נֶאֱמַר בְּיוֹם הַשֵּׁנִי? וְהָא כְּתִיב: וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם לַמָּיִם: וְהָא כְּתִיב: וַיַּבְדֵּל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וְהָא כְּתִיב: וַיַּבְדֵּל בֵּין הַיָּם וּבֵין הַיַּבָּשָׁה: וְהָא כְּתִיב: וְהִבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְבֵין הַחֹל: וְהָא כְּתִיב: וְהִבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא לְבֵין הַטָּהוֹר: וְהָא כְּתִיב: וְהִבְדִּיל בֵּין שְׁנֵי הַמַּיִם

دَرَجَة ٱلۡكَلۡمَة: دَرَجَة دَرَجَة دَرَجَة دَرَجَة ٱلۡكَلۡمَة. ڤَدَم ٱلۡوَادِي هَٰذَا: ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي هَٰذَا. ٱلۡوَادِي هَٰذَا ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي: ٱلۡوَادِي هَٰذَا ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي. ٱلۡوَادِي هَٰذَا ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي: ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي ٱلۡوَادِي هَٰذَا. ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي ٱلۡوَادِي هَٰذَا: ٱلۡوَادِي هَٰذَا ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي. ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي ٱلۡوَادِي هَٰذَا: ٱلۡوَادِي هَٰذَا ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي. ٱلۡوَادِي هَٰذَا ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي: ڤَدَم هَٰذَا ٱلۡوَادِي ٱلۡوَادِي هَٰذَا

ಅಂಗಿರಸ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಮಗಳಾದ ಸತಿಯು ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನು ಬೃಹಸ್ಪತಿ: ಎರಡನೆಯವನು ಉತಥ್ಯ: ಮೂರನೆಯವನು ಸಂವರ್ತ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. ಉತಥ್ಯನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮಮತೆಯು ಭರದ್ವಾಜನನ್ನು ಪಡೆದಳು: ಭರದ್ವಾಜನು ಮಮತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮಾಮತೇಯನೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಭರದ್ವಾಜನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತರ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮರುತ್ತರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ವಿತಥನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ವಿತಥನಿಗೆ ಸುನಂದೆಯಲ್ಲಿ ಮನ್ಯು ಮಹಿನಸ ಬೃಹತ್ಕ್ಷತ್ರ ನರ ಗರ್ಗ ಎಂಬ ಐವರು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಗರ್ಗನಿಂದ ಶಿನಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಶಿನಿಯಿಂದ ಗಾರ್ಗ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಗಾರ್ಗ್ಯನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ಅಂಗಿರಸ ಗೋತ್ರದವರಿಗೆ ಪುತ್ರನಾದನು. ಅವನಿಂದ ಗಾರ್ಗ್ಯಾಯಣರೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮಹಾವೀರ್ಯನಿಂದ ದುರಿತಕ್ಷಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ತ್ರಯ್ಯಾರುಣಿ ಪುಷ್ಕರಾರುಣಿ ಮತ್ತು ಕಪಿ ರಂಜನರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಅಂಗಿರಸ ಗೋತ್ರದವರಾದರು. ಬೃಹತ್ಕ್ಷತ್ರನಿಂದ ಸುಹೋತ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹಸ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅಜಮೀಢ ದ್ವಿಮೀಢ ಪುರುಮೀಢರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅಜಮೀಢನಿಗೆ ಬೃಹದಿಷುವಿನಲ್ಲಿ ಬೃಹದ್ಧನುವೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಬೃಹತ್ಕಾಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಜಯದ್ರಥನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ವಿಶದನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸೇನಜಿತನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ರುಚಿರಾಶ್ವ ದೃಢಹನು ಕಾಶ್ಯ ವತ್ಸ ಮತ್ತು ಸಿಮಿರರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ದೃಢಹನಿಂದ ಮುದ್ಗಲ ಯವೀನರ ಬೃಹದ್ಭಾನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕಂಪಿಲ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸೃಂಜಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಚಾಮರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪೃಷತನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ದ್ರುಪದನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಧೃಷ್ಟಕೇತುವು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದನು. ಅಜಮೀಢನಿಗೆ ನೀಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಅವಳಿಂದ ಸುಶಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪುರುಜನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕಪಿ ಮುನಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹರ್ಯಶ್ವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸಹದೇವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹಿರಣ್ಯಸ್ತೋಭನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅಸಮೀಢನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕೃತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸಂಯತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಋಚೀಕನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಜನಮೇಜಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಮಹಾಶಾಲನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಮಹಾಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಉಶೀನರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಶತದ್ಯುಮ್ನನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ತಿತಿಕ್ಷುವು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಮಹತನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕೃತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸುತಪನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಬಲಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅಂಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅಧಿರಥನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸೇವಕನಾದ ಕರ್ಣನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅಂಗನಿಗೆ ಸುನೀಥೆಯಲ್ಲಿ ವೇನನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪೃಥುವು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅರ್ಚಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ವಿಜಿತಾಶ್ವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹರ್ಯಶ್ವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಧೂಮ್ರಕೇತುವು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ವೃಕನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹರ್ಯಕ್ಷನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಮೌದ್ಗಲ್ಯ ಇಂದ್ರಸೇನ ವೀತಿಹೋತ್ರ ಮಧು ಶ್ರವಸ ಮತ್ತು ಕೃತಿಯರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಮುದ್ಗಲ ಗೋತ್ರದವರಾದರು. ಅಜಮೀಢನಿಗೆ ನಳಿನಿಯಲ್ಲಿ ನೀಲನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಶಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸುಶಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪುರುಜನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕಪಿ ಮುನಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹರ್ಯಶ್ವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸೇನಜಿತನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ರುಚಿರಾಶ್ವ ದೃಢಹನು ಕಾಶ್ಯ ವತ್ಸ ಮತ್ತು ಸಿಮಿರರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ದೃಢಹನಿಂದ ಮುದ್ಗಲ ಯವೀನರ ಬೃಹದ್ಭಾನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕಂಪಿಲ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸೃಂಜಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಚಾಮರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪೃಷತನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ದ್ರುಪದನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಧೃಷ್ಟಕೇತುವು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದನು. ಅಜಮೀಢನಿಗೆ ನೀಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಅವಳಿಂದ ಸುಶಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪುರುಜನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕಪಿ ಮುನಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹರ್ಯಶ್ವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸಹದೇವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹಿರಣ್ಯಸ್ತೋಭನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅಸಮೀಢನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕೃತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸಂಯತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಋಚೀಕನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಜನಮೇಜಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಮಹಾಶಾಲನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಮಹಾಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಉಶೀನರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಶತದ್ಯುಮ್ನನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ತಿತಿಕ್ಷುವು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಮಹತನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕೃತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಸುತಪನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಬಲಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅಂಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅಧಿರಥನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸೇವಕನಾದ ಕರ್ಣನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅಂಗನಿಗೆ ಸುನೀಥೆಯಲ್ಲಿ ವೇನನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಪೃಥುವು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಅರ್ಚಿಯು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ವಿಜಿತಾಶ್ವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹರ್ಯಶ್ವನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಧೂಮ್ರಕೇತುವು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ವೃಕನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಹರ್ಯಕ್ಷನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಂದ ಮೌದ್ಗಲ್ಯ ಇಂದ್ರಸೇನ ವೀತಿಹೋತ್ರ ಮಧು ಶ್ರವಸ ಮತ್ತು ಕೃತಿಯರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಮುದ್ಗಲ ಗೋತ್ರದವರಾದರು.

ڪنهن کي حلال ٿيڻ جو سبب نٿو ٿئي ۽ ڪنهن کي حرام ڪرڻ جو سبب نٿو ٿئي. ۽ ڪنهن کي ڪنهن جي ڪري ڪا عبادت لازم نٿي ٿئي. ۽ ڪنهن کي ڪنهن جي ڪري ڪا عبادت معاف نٿي ٿئي. ۽ ڪنهن کي ڪنهن جي ڪري ڪا عبادت ڪرڻ جي اجازت نٿي ٿئي. ۽ ڪنهن کي ڪنهن جي ڪري ڪا عبادت ڪرڻ کان منع نٿي ٿئي. ۽ ڪنهن کي ڪنهن جي ڪري ڪا عبادت ڪرڻ جو ثواب نٿو ٿئي. ۽ ڪنهن کي ڪنهن جي ڪري ڪا عبادت ڪرڻ جو عذاب نٿو

ಮಾಡಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರು: ಪ್ರಭುವೇ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಜಗದೀಶ್ವರನೇ ಜಗನ್ನಾಥನೇ ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನೇ ಜಗದ್ಗುರುವೇ ಜಗದ್ಬಂಧುವೇ ಜಗದ್ಭಯಹರನೇ ಜಗದ್ಭಾವನನೇ ಜಗದ್ಭೂಷಣನೇ ಜಗದ್ಭೋಗಿಯೇ ಜಗದ್ಭೋಜನನೇ ಜಗದ್ಮಿತ್ರನೇ ಜಗದ್ಮೋಹನನೇ ಜಗದ್ರಾಜನೇ ಜಗದ್ವಂದ್ಯನೇ ಜಗದ್ವಿಲಾಸನೇ ಜಗದ್ವಿಹಾರನೇ ಜಗದ್ವೀರನೇ ಜಗದ್ವೈರಿಯೇ ಜಗದ್ಶಂಕರನೇ ಜಗದ್ಶಾಸಕನೇ ಜಗದ್ಶಿಕ್ಷಕನೇ ಜಗದ್ಶೋಭನನೇ ಜಗದ್ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ಜಗದ್ಸಂಹಾರಕನೇ ಜಗದ್ಸಾಕ್ಷಿಯೇ ಜಗದ್ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೇ ಜಗದ್ಸೇವ್ಯನೇ ಜಗದ್ಸ್ತುತ್ಯನೇ ಜಗದ್ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರನೇ ಜಗನ್ಮಯನೇ ಜಗನ್ಮಾತೆಯೇ ಜಗನ್ಮಿತ್ರನೇ ಜಗನ್ಮೂರ್ತಿಯೇ ಜಗನ್ಮೋಹನನೇ ಜಗನ್ಯಾಯಕನೇ ಜಗನ್ನಾಟಕನೇ ಜಗನ್ನಾಥನೇ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನೇ ಜಗನ್ನಿವಾಸನೇ ಜಗನ್ನಿಷ್ಠನೇ ಜಗನ್ನೇತ್ರನೇ ಜಗನ್ಪಾಲಕನೇ ಜಗನ್ಪಿತನೇ ಜಗನ್ಪೂಜ್ಯನೇ ಜಗನ್ಪ್ರಕಾಶಕನೇ ಜಗನ್ಪ್ರಭುವೇ ಜಗನ್ಪ್ರಿಯನೇ ಜಗನ್ಫಲದಾತನೇ ಜಗನ್ಬಂಧುವೇ ಜಗನ್ಬಲನೇ ಜಗನ್ಬಾಂಧವನೇ ಜಗನ್ಬೀಜನೇ ಜಗನ್ಬೋಧಕನೇ ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರನೇ ಜಗನ್ಮಯನೇ ಜಗನ್ಮಾತೆಯೇ ಜಗನ್ಮಿತ್ರನೇ ಜಗನ್ಮೂರ್ತಿಯೇ ಜಗನ್ಮೋಹನನೇ ಜಗನ್ಯಾಯಕನೇ ಜಗನ್ನಾಟಕನೇ ಜಗನ್ನಾಥನೇ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನೇ ಜಗನ್ನಿವಾಸನೇ ಜಗನ್ನಿಷ್ಠನೇ ಜಗನ್ನೇತ್ರನೇ ಜಗನ್ಪಾಲಕನೇ ಜಗನ್ಪಿತನೇ ಜಗನ್ಪೂಜ್ಯನೇ ಜಗನ್ಪ್ರಕಾಶಕನೇ ಜಗನ್ಪ್ರಭುವೇ ಜಗನ್ಪ್ರಿಯನೇ ಜಗನ್ಫಲದಾತನೇ ಜಗನ್ಬಂಧುವೇ ಜಗನ್ಬಲನೇ ಜಗನ್ಬಾಂಧವನೇ ಜಗನ್ಬೀಜನೇ ಜಗನ್ಬೋಧಕನೇ

בלהה וישכבם שמעון ויעקב: ויבאו כל נפש
יוצאי יעקב שבעים: ויוסף היה בארץ מצרים
הוא ושני בניו עד בואו אל ארצו: ויוסף
אסף את כל הכסף הנמצא בארץ כנען ואת
הכסף הנמצא בארץ מצרים בשבר אשר הם
שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה:
ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען וכל
מצרים יבאו אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף
הבו מקניכם ואתנה לכם בקניכם אם אפס
כסף: ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם
בשנה ההוא: ותתם השנה ההיא ויבאו אליו
בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי
אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר
לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו: למה
נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו
בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם:
ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו
מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב
ותהי הארץ לפרעה: ואת העם העביר אתו
לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק
אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת
פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה
על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף
אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם
לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה:
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו
החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה: ויהי אם לחק עד היום הזה על
אדמת מצרים לפרעה החמישית אשר יתן
לפרעה רק שדה הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ

ڪنهن ٻئي جي ڪپڙي سان: ڪنهن جي ڪپڙي سان ٻڌل هجي: ڪنهن جي ڪپڙي سان ٻڌل هجي: ڪنهن جي ڪپڙي سان ٻڌل هجي

וְהַמִּצְוֹת בְּלֹא פֵּרוּשׁ? וְאִם תֹּאמַר לְמַה נִתְּנָה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה: לְפִי שֶׁהַכָּתוּב הִקְפִּיד עַל הַמִּצְוֹת שֶׁיְּהוּ נִלְמָדוֹת וְנִשְׁנוֹת בְּפִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא יְהוּ נִכְתָּבוֹת, שֶׁאִלְמָלֵא הַקְּפִידָה הַכָּתוּב עַל כָּךְ הָיָה כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כּוֹתֵב לְעַצְמוֹ סֵפֶר תּוֹרָה, וְהָיָה סָבוּר שֶׁיְּהֵא נִכְתָּב בְּתוֹכוֹ כָּל מַה שֶּׁלָּמַד מֵרַבּוֹתָיו, וְהָיָה מְצוּי לִהְיוֹת בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, וְהָיָה נִרְאֶה כְּאִלּוּ הוּא חִדּוּשׁ שֶׁחִדַּשׁ בְּעַצְמוֹ וְלֹא קִבֵּל מֵרַבּוֹתָיו, וְהָיָה מְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִתּוֹךְ הַכְּתָבִים, לְפִיכָךְ הִקְפִּיד הַכָּתוּב עַל הַמִּצְוֹת שֶׁיְּהוּ נִלְמָדוֹת וְנִשְׁנוֹת בְּפִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא יְהוּ נִכְתָּבוֹת, וְעַל כֵּן נִקְרְאָה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה. וְכָל הַמִּצְוֹת שֶׁבְּעַל פֶּה לֹא נִתְּנוּ לְמֹשֶׁה בְּסִינַי אֶלָּא בְּאֹהֶל מוֹעֵד, שֶׁנֶּאֱמַר: וְזֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל, וְכֵן הַרְבֵּה מְקוֹמוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה נֶאֱמַר בְּאֹהֶל מוֹעֵד. וְכָל הַמִּצְוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לְמֹשֶׁה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נִתְּנוּ לוֹ בְּכָל הַדּוֹרוֹת לְמֹשֶׁה בְּאֹהֶל מוֹעֵד, וְלֹא נִתְּנוּ לְמֹשֶׁה בְּסִינַי אֶלָּא שְׁתֵּי מִצְוֹת בִּלְבַד, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְצַו ה' אֶת מֹשֶׁה פִּקּוּדֵי לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו, וְכֵן הַרְבֵּה מְקוֹמוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה נֶאֱמַר פִּקּוּדֵי, וְכֵן נֶאֱמַר: וְאֶת חֻקֹּתַי וְאֶת תּוֹרֹתָי, וְכֵן נֶאֱמַר: וְאֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמֹרוּ, וְכֵן נֶאֱמַר: וְאֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמֹרוּ לַעֲשׂוֹתָם, וְכֵן נֶאֱמַר: וְאֶת חֻקֹּתַי תַּעֲשׂוּ, וְכֵן נֶאֱמַר: וְאֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם

ויש בהם מהם שהם מדברים עם בני אדם ומהם שהם מדברים עם הבהמות והחיות ומהם שהם מדברים עם העופות ומהם שהם מדברים עם הדגים ומהם שהם מדברים עם הזוחלים. ויש מהם שהם מדברים עם הצמחים ומהם שהם מדברים עם המתכות. ויש מהם שהם מדברים עם האבנים. ויש מהם שהם מדברים עם הרוחות. ויש מהם שהם מדברים עם המים. ויש מהם שהם מדברים עם האש. ויש מהם שהם מדברים עם הארץ. ויש מהם שהם מדברים עם השמים. ויש מהם שהם מדברים עם הכוכבים. ויש מהם שהם מדברים עם המזלות. ויש מהם שהם מדברים עם השמש. ויש מהם שהם מדברים עם הלבנה. ויש מהם שהם מדברים עם הכסא. ויש מהם שהם מדברים עם הכבוד. ויש מהם שהם מדברים עם הרצון. ויש מהם שהם מדברים עם הכוונה. ויש מהם שהם מדברים עם הדעת. ויש מהם שהם מדברים עם החכמה. ויש מהם שהם מדברים עם הבינה. ויש מהם שהם מדברים עם הגדולה. ויש מהם שהם מדברים עם הגבורה. ויש מהם שהם מדברים עם התפארת. ויש מהם שהם מדברים עם הנצח. ויש מהם שהם מדברים עם ההוד. ויש מהם שהם מדברים עם היסוד. ויש מהם שהם מדברים עם המלכות. ויש מהם שהם מדברים עם יופיטר דודונאוס[1]. ויש מהם שהם מדברים עם מי הים? ויש מהם שהם מדברים עם מי הנהרות? ויש מהם שהם מדברים עם מי הבארות? ויש מהם שהם מדברים עם מי הגשמים? ויש מהם שהם מדברים עם מי הטל? ויש מהם שהם מדברים עם מי הכפור? ויש מהם שהם מדברים עם מי השלג? ויש מהם שהם מדברים עם מי הברד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הקרח? ויש מהם שהם מדברים עם מי הנוזלים? ויש מהם שהם מדברים עם מי הדמעות? ויש מהם שהם מדברים עם מי הזיעה? ויש מהם שהם מדברים עם מי הדם? ויש מהם שהם מדברים עם מי הזרע? ויש מהם שהם מדברים עם מי הרוק? ויש מהם שהם מדברים עם מי הרפש? ויש מהם שהם מדברים עם מי הטיט? ויש מהם שהם מדברים עם מי הבוץ? ויש מהם שהם מדברים עם מי הרעל? ויש מהם שהם מדברים עם מי הארס? ויש מהם שהם מדברים עם מי הסם? ויש מהם שהם מדברים עם מי הסמים? ויש מהם שהם מדברים עם מי הבשמים? ויש מהם שהם מדברים עם מי הקטורת? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הזכה? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנקיה? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הטהורה? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הקדושה? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנבחרת? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנעלה? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנשגבה? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנשאת? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנישאת? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד מאוד? ויש מהם שהם מדברים עם מי הלבונה הנרוממת מאוד

אלא כך היה אומר: אלו שהיו מתענין בימי צרה ואין מתענין בימי שמחה: אלו שהיו מתענין בימי שמחה ואין מתענין בימי צרה. כיצד? מי שהיה מתענה בימי צרה ואין מתענה בימי שמחה: אומרים לו מפני מה אין אתה מתענה? אומר להם: אני אדם בעל תשובה: אומרים לו אף אנו יודעים שאתה אדם בעל תשובה: אומרים לו אף אנו יודעים שאתה אדם בעל תשובה: אומרים לו אף אנו יודעים שאתה אדם בעל תשובה. אבל כך היה מעשה בא׳ שהיה מתענה בימי שמחה ואין מתענה בימי צרה: אומרים לו מפני מה אין אתה מתענה? אומר להם: אני אדם בעל תשובה: אומרים לו אף אנו יודעים שאתה אדם בעל תשובה: אומרים לו אף אנו יודעים שאתה אדם בעל תשובה. אבל כך היה מעשה בא׳ שהיה מתענה בימי צרה ואין מתענה בימי שמח

אלקיהן דיהוה שפיר הוה בעיניהן ושלח משה
ואקרי ידידיה ישדי ידידיה: ואלין אינון
דמשה: ואלין שמהן: ואלין אינון דמשה
דאתקריאו בשמהן: ואלין אינון דמשה
דאתקריאו בשמהן: ואלין אינון דמשה
דאתקריאו בש

שמשמש בה מעבודת גינה שנטע בעדן לכבוד אלהים: ויהי מיד אחרי חטאו בא אליו מלאך אלהים ויגרשהו מגן עדן: ויעבד את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:

ספר תולדות אדם וחוה. אדם הראשון נברא בצלם אלהים: ויהי בן מאה ושלשים שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: שת חי חמש שנים ומאה שנה ויולד את אנוש: ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: אנוש חי תשעים שנה ויולד את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת: קינן חי שבעים שנה ויולד את מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי קינן עשר שנים ושבעים שנה ותשע מאות שנה וימת: מהללאל חי חמש ושישים שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת: ירד חי שתים ושישים שנה ויולד את חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך מאתים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי ירד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: חנוך חי חמש וששים שנה ויולד את מתושלח: ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקחו אלהים: מתושלח חי שבע ושמונים שנה ומאה שנה ויולד את למך: ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת: למך חי שתים וחמשים שנה ומאה שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת: ויהי כי החל האדם לרבות על פני האדמה ובנות יולדו להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר ויהיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם: וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה: אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אותה: כי הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומהבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה: שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: ויגברו המים ויגדלו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: ויאבד את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאבדו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ותסכרנה מעינות תהום וארובות השמים ויכלא הגשם מן השמים: וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה מאתו לראות את המים הקלו מעל פני האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יסף שוב אליו עוד: ויהי בשנת שש מאות ואחת שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: וידבר אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל השרץ השרץ על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה כל השרץ וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות על המזבח: וירח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעוריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף יום ולילה לא ישבתו: ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמוש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו: כל רומש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ואך את דמכם לנפשתיכם אדרוש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרוש את נפש האדם: שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם: את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית בינו ובין הארץ: והיה בעננו עב על הארץ וראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחור ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחורנית וערות אביהם לא ראו: ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם: יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם: ויחי נח אחרי המבול שלש מאות וחמשים שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות וחמשים שנה וימת: אלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס: ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים: מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם: ובני חם כוש ומצרים פוט וכנען: ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכה ובני רעמה שבא ודדן: וכוש הוליד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ: הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער: מן הארץ ההיא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח: ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדולה: ומצרים הוליד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: וכנען הוליד את צידון בכרו ואת חת: ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפוצו משפחות הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצידון בבואך גררה עד עזה בבואך סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע: אלה בני חם למשפחותם ללשונותם בארצותם בגוייהם: ולשם גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש: וארפכשד הוליד את שלח ושלח הוליד את עבר: ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן הוליד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: ויהי מושבם מישא בבואך ספרה הר הקדם: אלה בני שם למשפחותם ללשונותם בארצותם בגוייהם: אלה משפחות בני נח למולדותם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול:

(1) כך sic

ڪاڪو ڪيڏيو. ڏاڏي کاڏو ڪيڏو: ڀاڻ ڪاڪو ڪيڏو ڪاڪو ڪيڏيو. ڏاڏي کان پڇيائين: ڀاڻ ڪاڪو ڪيڏو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو؟ ڏاڏي کيس چيو: ڀاڻ ڪاڪو ڪيڏو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو: ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو ڪاڪو ڪيڏيو

وَالْمَرْأَةُ: وَالْمَرْأَةُ تَجْلِسُ كَيْفَ شَاءَتْ إِذَا كَانَتْ مُتَسَتِّرَةً: وَالْمُتَسَتِّرَةُ: الَّتِي قَدْ أَرْخَتْ عَلَى جَانِبِهَا الْأَيْمَنِ وَالْأَيْسَرِ وَرِجْلَيْهَا ثَوْبَهَا وَاسْتَتَرَتْ بِهِ مِنَ النَّاسِ

כלאים: ואפילו ספר תורה שהכתיב לו שלשה פסוקים: ואפילו ספר תורה שהוא כתוב. ומשמשמשין בו ספר תורה: אבל משמשין בו ספר תורה שהוא כתוב. ומשמשין בו ספר תורה שהוא כתוב. ומשמשין בו ספר תורה שהוא כתוב. ומש

ڪري ڪڍڻ گهرجي: ۽ جڏهن ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پوي ته ڪيئن
ڄاڻجي؟ ۽ ڪهڙي علاج سان ان کي سڌو ڪجي: ۽ ڪهڙي
ڳالهه تي ڏسڻ گهرجي: ۽ ڪهڙي نشاني سان ڪري
پوي ته ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پيو آهي. ۽ جڏهن ڪنڌ جي
هڏي ۾ ڀڃ پوي ته ڪيئن ڏسڻ گهرجي: ۽ ڪهڙي نشاني
سان ڪري پوي ته ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پيو آهي. ۽ جڏهن
ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پوي ته ڪيئن ڏسڻ گهرجي: ۽ ڪهڙي
نشاني سان ڪري پوي ته ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پيو آهي.
۽ جڏهن ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پوي ته ڪيئن ڏسڻ گهرجي:
۽ ڪهڙي نشاني سان ڪري پوي ته ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ
پيو آهي. ۽ جڏهن ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پوي ته ڪيئن
ڏسڻ گهرجي: ۽ ڪهڙي نشاني سان ڪري پوي ته ڪنڌ جي
هڏي ۾ ڀڃ پيو آهي. ۽ جڏهن ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پوي
ته ڪيئن ڏسڻ گهرجي: ۽ ڪهڙي نشاني سان ڪري پوي
ته ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پيو آهي. ۽ جڏهن ڪنڌ جي هڏي
۾ ڀڃ پوي ته ڪيئن ڏسڻ گهرجي: ۽ ڪهڙي نشاني سان
ڪري پوي ته ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پيو آهي. ۽ جڏهن
ڪنڌ جي هڏي ۾ ڀڃ پوي ته ڪيئن ڏسڻ گهرجي: ۽

...ڤسم هاوَدَوَهَا ڤَدَ ڤَسَمَ ڤَسَمَ ڤَسَم

לשמה שמו נקרא מגלה שנכתבה שלא לשמה!
אמר ר' יוחנן: כגון שכתבה סופרת. אמר ליה ר' יוסי
בר' חנינא לר' יוחנן: והא אמרת סופרת כשרה!
אמר ליה: מלכות הוא זכות גדול. ושנינו
כשרה. אמר ליה: מלכות הוא זכות גדול. ושנינו
כשרה שכתבה סופרת אינה כותבת אלא
בדיו שחורה בקולמוס של קנה. ר' יוסי בר' חנינא
אומר: אף בכתב אשורית. אמר ליה ר' יוחנן
לר' יוסי בר' חנינא: מנין לך? אמר ליה: דכתיב
אשורית. אמר ליה: אי הכי אפילו בכתב
אשורית נמי. אמר ליה ר' יוסי בר' חנינא
לר' יוחנן: מנין לך? אמר ליה: דכתיב
ספר. אמר ליה: אי הכי אפילו בכתב
ספרדית נמי. אמר ליה: אין. אמר ליה ר' יוסי
בר' חנינא לר' יוחנן: מנין לך? אמר ליה: דכתיב
כתובה. כתובה: אמר ליה: אי הכי אפילו
בכתב אטבה נמי. אמר ליה: אין. אמר ליה
ר' יוסי בר' חנינא לר' יוחנן: מנין לך? אמר ליה:
דכתיב מכתב. מכתב: אמר ליה: אי הכי
אפילו בכתב קלדית נמי. אמר ליה: אין.
אמר ליה ר' יוסי בר' חנינא לר' יוחנן: מנין לך?
אמר ליה: דכתיב חרות. חרות: אל תקרי
חרות אלא חירות. אמר ליה: אי הכי
אפילו בכתב אטבה נמי. אמר ליה: אין.

ڪهاڻي جو ڪتاب ڪهڙي ٻولي ۾ لکيل آهي.

526 هَدِ هُوَ هُوَ هُوَ

קדש: הכהן והבית יראה: שאת יחיה. וכתב
אחת: ובשר החיה אשר יאכל: שאת יחיה. ואם
לא יכבס: ורחץ במים: ואחר יבוא: ונקה הכהן:
מראיו בו נתק הוא: ראה הכהן: ונתק לא
נראה בו: ראה הכהן: ונתק לא נראה בו: ראה
הכהן: ונתק לא נראה בו: ראה הכהן: ונתק
נראה בו: ראה הכהן: ונתק נראה בו: ראה
הכהן: ונתק

دڠن ڤنجت ڤرتام. ڤرتام كالي ڤڠاجر ڤدا ڤرتاماڽ ڤرتام ڤرتاماڽ ڤرتاما. ڤرتاما ڤرتاما ڤرتاما

ཅེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མར་ཡང་དག་པར་ཞི་བ་ཐོབ་པ་ལ་ཟེར་ཏེ། ཞི་བ་ཐོབ་པ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ནོ། །ཞི་བ་ཐོབ་པ་ལ་ཡང་ཐོག་མ་དང་ཐ་མ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ཏེ། ཐ་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ནོ། །ཐོག་མ་ཡང་ཐོག་མ་དང་ཐ་མ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ཏེ། ཐ་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ནོ། །ཐོག་མ་ཡང་ཐོག་མ་དང་ཐ་མ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ཏེ། ཐ་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ནོ། །ཐོག་མ་ཡང་ཐོག་མ་དང་ཐ་མ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ཏེ། ཐ་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ནོ། །ཐོག་མ་ཡང་ཐོག་མ་དང་ཐ་མ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ཏེ། ཐ་མ་ནི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཡིན་ནོ། །

ויאמר יהושע אל כל העם. אתם ראיתם את כל אשר עשה יי לכל הגוים האלה לפניכם. כי יי אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם. ועתה התיצבו וראו את ישועת יי אשר יעשה לכם היום. כי כאשר ראיתם את המצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עולם. יי ילחם לכם ואתם תחרישון. ויאמר יהושע אל העם קראו תרועה כי נתן יי לכם את העיר. והיתה העיר חרם יי היא ואת כל אשר בה. רק הזהב והכסף כל כלי נחושת וברזל קדש הם ליי אוצר יי יבוא. ותרעו העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו תרועה גדולה ותפול החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר. ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן וגם את שור וטה וחמור לפי חרב. ויאמר יהושע אל שני האנשים המרגלים באו אל בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה וכל אשר לה כאשר נשבעתם לה. ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו אותם מחוץ למחנה ישראל. ואת העיר שרפו באש ואת כל אשר בה. רק את הכסף ואת הזהב ואת כלי הנחושת והברזל נתנו אל אוצר בית יי. ורחב הזונה ובית אביה וכל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי חבאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו. ויהושע הקים את ישראל ויעבור את הירדן ויבא אל ארץ כנען ויבא אל יריחו ויראה את העיר סגורה ומסוגרת מפני בני ישראל ואין יוצא ואין בא. ויאמר יי אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל. וסבותם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים. ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון ובשביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות. והיה כמשך בקרן היובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ותפול חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו. ויעשו כן. ויסבו את העיר ביום הראשון פעם אחת וישובו המחנה כה עשו ששת ימים. ויהי ביום השביעי וישכימו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבו את העיר שבע פעמים. ויהי בפעם השביעית כתקע הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יי לכם את העיר. והיתה העיר חרם היא ליי ואת כל אשר בה. רק רחב הזונה ובית אביה וכל אשר לה החיה כי חבאה את המלאכים אשר שלחנו. ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו. וכל כסף וזהב כלי נחושת וברזל קדש הם ליי אוצר יי יבוא. ותרעו העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו תרועה גדולה ותפול החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר. ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן וגם את שור וטה וחמור לפי חרב. ויאמר יהושע אל שני האנשים המרגלים באו אל בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה וכל אשר לה כאשר נשבעתם לה. ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו אותם מחוץ למחנה ישראל. ואת העיר שרפו באש ואת כל אשר בה. רק את הכסף ואת הזהב ואת כלי הנחושת והברזל נתנו אל אוצר בית יי. ורחב הזונה ובית אביה וכל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי חבאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו. ויהושע הקים את ישראל ויעבור את הירדן ויבא אל ארץ כנען ויבא אל יריחו ויראה את העיר סגורה ומסוגרת מפני בני ישראל ואין יוצא ואין בא. ויאמר יי אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל. וסבותם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים. ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון ובשביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות. והיה כמשך בקרן היובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ותפול חומת העיר תחתיה ועלו העם

ڕەسوڵێ هەبێت هیچ کەس لە ئێوە بە ڕەسوڵ ئەڵێت ئەگەر
هەتا ئێستا هەر ئەوەندەی بۆ ئێمە ڕوون کردۆتەوە
ئێمە ئیمان دەهێنین. هەروەها بۆ ئەوانەی کە ئیمان
دەهێنن ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا
ئەوە بۆ خۆتان باشە. هەروەها بۆ ئەوانەی کە
ئیمان ناهێنن ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست دەکەن
ئەوا ئەوە بۆ خۆتان باشە. هەروەها بۆ ئەوانەی
کە ئیمان دەهێنن ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست
دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان باشە. هەروەها بۆ
ئەوانەی کە ئیمان ناهێنن ئەڵێت: ئەگەر ئێوە
ڕاست دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان باشە. هەروەها
بۆ ئەوانەی کە ئیمان دەهێنن ئەڵێت: ئەگەر
ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان باشە.
هەروەها بۆ ئەوانەی کە ئیمان ناهێنن ئەڵێت:
ئەگەر ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان
باشە. هەروەها بۆ ئەوانەی کە ئیمان دەهێنن
ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا ئەوە بۆ
خۆتان باشە. هەروەها بۆ ئەوانەی کە ئیمان
ناهێنن ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا
ئەوە بۆ خۆتان باشە. هەروەها بۆ ئەوانەی کە
ئیمان دەهێنن ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست
دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان باشە. هەروەها
بۆ ئەوانەی کە ئیمان ناهێنن ئەڵێت: ئەگەر
ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان باشە.
هەروەها بۆ ئەوانەی کە ئیمان دەهێنن ئەڵێت:
ئەگەر ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان
باشە. هەروەها بۆ ئەوانەی کە ئیمان ناهێنن
ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا ئەوە بۆ
خۆتان باشە. هەروەها بۆ ئەوانەی کە ئیمان
دەهێنن ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا
ئەوە بۆ خۆتان باشە. هەروەها بۆ ئەوانەی کە
ئیمان ناهێنن ئەڵێت: ئەگەر ئێوە ڕاست
دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان باشە. هەروەها
بۆ ئەوانەی کە ئیمان دەهێنن ئەڵێت: ئەگەر
ئێوە ڕاست دەکەن ئەوا ئەوە بۆ خۆتان باشە.

(1) ڕاڕت sic (2) ڕەسوڵ sic

ܫܒܝܚ. ܘܥܕ ܠܐ ܫܬܩ ܠܝ ܒܝܬ ܐܢܫ ܕܐܠܗܐ ܟܠܡܐ ܕܐܬܝ ܠܡܫܪܝܬܐ.

ܡܠܟܝܐ ܕܝ ܫܡ ܐܒܐ ܕܒܪܟ ܠܒܪܗ ܕܐܬ ܒܗ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ: ܐܦ ܕܝܠܝ ܐܢܐ ܡܫܬܒܥ ܒܟ ܕܬܗܘܐ ܠܝ ܠܐܒ: ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܬܠ ܠܟ ܠܐ ܐܒܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܠܝ ܠܐܒ ܘܐܒ ܠܝ ܗܘ ܕܫܡܥ ܠܝ ܡܢ ܐܒܝ. ܗܘ ܕܫܪ ܠܝ ܫܪ ܠܟ ܒܐܪܥܐ[1] ܕܐ ܫܟܚ ܠܟ. ܗܘ ܕܫܪ ܠܝ ܫܪ ܠܟ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܕܐܝܬ ܒܝܢܬܝܗܘܢ: ܘܐܦ ܐܢ ܐܬ ܠܟ ܠܐ ܐܒܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܠܝ ܠܐܒ ܘܐܒ ܠܝ ܗܘ ܕܫܡܥ ܠܝ ܡܢ ܐܒܝ ܘܐܒ ܠܝ

ותשמחנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: סבו ציון והקיפוה ספרו
מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון:
כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות: למנצח לבני קרח
מזמור: שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד: גם בני אדם גם
בני איש יחד עשיר ואביון: פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות: אטה
למשל אזני אפתח בכנור חידתי: למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני:
הבוטחים על חילם וברב עשרם יתהללו: אח לא פדה יפדה איש לא יתן
לאלהים כפרו: ויקר פדון נפשם וחדל לעולם: ויחי עוד לנצח לא יראה
השחת: כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים
חילם: קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם על אדמות:
ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו: זה דרכם כסלת למו ואחריהם
בפיהם ירצו סלה: כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר
וצורם לבלות שאול מזבל לו: אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני
סלה: אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו יקח הכל
לא ירד אחריו כבודו: כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך: תבוא עד
דור אבותיו עד נצח לא יראו אור: אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות
נדמו: מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד
מבואו: מציון מכלל יפי אלהים הופיע: אלהינו יבא ואל יחרש אש לפניו
תאכל ומסביביו נשערה מאד: יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו:
אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח: ויגידו השמים צדקו כי אלהים שפט
סלה: שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: לא על
זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד: לא אקח מביתך פרים מעדרותיך
עתודים: כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף: ידעתי כל עוף הרים וזיז
שדי עמדי: אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה: האוכל בשר אבירים
ודם עתודים אשתה: זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: וקרא אלי
יום צרה אחלצך ותכבדני: ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא
ברית עלי פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך: אם ראית גנב
ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: פיך שלחת ברע ולשונך תצמד מרמה:

ڏڻڏڙ ڏڻ! ٻڌ ڪ ٻڌ ڪ ٻڌ ڪ

ئەگەر هیچ کەس بەدەستی نەهێنا ئەو کەسەی کە زۆرترین دەنگی هەیە سەرۆک دەبێت: ئەگەر دوو کەس یان زیاتر هاوشێوەی یەکتر دەنگیان هێنا ئەوا سەرۆک دەنگی دەداتێ بۆ یەکێک لەوانە: ئەگەر هیچ کەس دەنگی نەهێنا ئەوا سەرۆک دەنگی دەداتێ بۆ هەر کەسێک کە بیەوێت

רשימת הפרקים שבספר זה

סדר הפרקים לספר.

פרק ראשון דיבר בדבר הנבואה ובדבר משה רבינו[1] ואהרן: פרק שני בדבר יציאת מצרים: פרק שלישי בדבר עשרת הדברות: פרק רביעי בדבר המשכן: פרק חמישי בדבר הקרבנות: פרק ששי בדבר הכהנים: פרק שביעי בדבר הלוים: פרק שמיני בדבר הטהרות: פרק תשיעי בדבר יום הכפורים: פרק עשירי בדבר הקדשים: פרק אחד עשר בדבר הבכורות: פרק שנים עשר בדבר המעשרות: פרק שלשה עשר בדבר השמיטה והיובל: פרק ארבעה עשר בדבר הנדרים: פרק חמשה עשר בדבר הנזיר: פרק ששה עשר בדבר הסוטה: פרק שבעה עשר בדבר הטומאה: פרק שמונה עשר בדבר הפרה אדומה: פרק תשעה עשר בדבר הצרעת: פרק עשרים בדבר הזבים: פרק עשרים ואחד בדבר הנגעים: פרק עשרים ושנים בדבר הנשים: פרק עשרים ושלשה בדבר הגרים: פרק עשרים וארבעה בדבר העבדים: פרק עשרים וחמשה בדבר הגנבה: פרק עשרים וששה בדבר הרציחה: פרק עשרים ושבעה בדבר הנזקין: פרק עשרים ושמונה בדבר השבת: פרק עשרים ותשעה בדבר המועדות: פרק שלשים בדבר הנסכים: פרק שלשים ואחד בדבר הנדרים: פרק שלשים ושנים בדבר המלחמה: פרק שלשים ושלשה בדבר הנחלות: פרק שלשים וארבעה בדבר הלוים: פרק שלשים וחמשה בדבר הכהנים: פרק שלשים וששה בדבר הנשיאים: פרק שלשים ושבעה בדבר הנחלות: פרק שלשים ושמונה בדבר הלוים: פרק שלשים ותשעה בדבר הכהנים: פרק ארבעים בדבר הנשיאים: פרק ארבעים ואחד בדבר הנחלות: פרק ארבעים ושנים בדבר הלוים: פרק ארבעים ושלשה בדבר הכהנים: פרק ארבעים וארבעה בדבר הנשיאים: פרק ארבעים וחמשה בדבר הנחלות: פרק ארבעים וששה בדבר הלוים: פרק ארבעים ושבעה בדבר הכהנים: פרק ארבעים ושמונה בדבר הנשיאים: פרק ארבעים ותשעה בדבר הנחלות: פרק חמשים בדבר הלוים: פרק חמשים ואחד בדבר הכהנים: פרק חמשים ושנים בדבר הנשיאים: פרק חמשים ושלשה בדבר הנחלות: פרק חמשים וארבעה בדבר הלוים: פרק חמשים וחמשה בדבר הכהנים: פרק חמשים וששה בדבר הנשיאים: פרק חמשים ושבעה בדבר הנחלות: פרק חמשים ושמונה בדבר הלוים: פרק חמשים ותשעה בדבר הכהנים: פרק ששים בדבר הנשיאים: פרק ששים ואחד בדבר הנחלות: פרק ששים ושנים בדבר הלוים: פרק ששים ושלשה בדבר הכהנים: פרק ששים וארבעה בדבר הנשיאים: פרק ששים וחמשה בדבר הנחלות: פרק ששים וששה בדבר הלוים: פרק ששים ושבעה בדבר הכהנים: פרק ששים ושמונה בדבר הנשיאים: פרק ששים ותשעה בדבר הנחלות: פרק שבעים בדבר הלוים: פרק שבעים ואחד בדבר הכהנים: פרק שבעים ושנים בדבר הנשיאים: פרק שבעים ושלשה בדבר הנחלות: פרק שבעים וארבעה בדבר הלוים: פרק שבעים וחמשה בדבר הכהנים: פרק שבעים וששה בדבר הנשיאים: פרק שבעים ושבעה בדבר הנחלות: פרק שבעים ושמונה בדבר הלוים: פרק שבעים ותשעה בדבר הכהנים: פרק שמונים בדבר הנשיאים: פרק שמונים ואחד בדבר הנחלות: פרק שמונים ושנים בדבר הלוים: פרק שמונים ושלשה בדבר הכהנים: פרק שמונים וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שמונים וחמשה בדבר הנחלות: פרק שמונים וששה בדבר הלוים: פרק שמונים ושבעה בדבר הכהנים: פרק שמונים ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שמונים ותשעה בדבר הנחלות: פרק תשעים בדבר הלוים: פרק תשעים ואחד בדבר הכהנים: פרק תשעים ושנים בדבר הנשיאים: פרק תשעים ושלשה בדבר הנחלות: פרק תשעים וארבעה בדבר הלוים: פרק תשעים וחמשה בדבר הכהנים: פרק תשעים וששה בדבר הנשיאים: פרק תשעים ושבעה בדבר הנחלות: פרק תשעים ושמונה בדבר הלוים: פרק תשעים ותשעה בדבר הכהנים: פרק מאה בדבר הנשיאים: פרק מאה ואחד בדבר הנחלות: פרק מאה ושנים בדבר הלוים: פרק מאה ושלשה בדבר הכהנים: פרק מאה וארבעה בדבר הנשיאים: פרק מאה וחמשה בדבר הנחלות: פרק מאה וששה בדבר הלוים: פרק מאה ושבעה בדבר הכהנים: פרק מאה ושמונה בדבר הנשיאים: פרק מאה ותשעה בדבר הנחלות: פרק מאתים בדבר הלוים: פרק מאתים ואחד בדבר הכהנים: פרק מאתים ושנים בדבר הנשיאים: פרק מאתים ושלשה בדבר הנחלות: פרק מאתים וארבעה בדבר הלוים: פרק מאתים וחמשה בדבר הכהנים: פרק מאתים וששה בדבר הנשיאים: פרק מאתים ושבעה בדבר הנחלות: פרק מאתים ושמונה בדבר הלוים: פרק מאתים ותשעה בדבר הכהנים: פרק שלש מאות בדבר הנשיאים: פרק שלש מאות ואחד בדבר הנחלות: פרק שלש מאות ושנים בדבר הלוים: פרק שלש מאות ושלשה בדבר הכהנים: פרק שלש מאות וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שלש מאות וחמשה בדבר הנחלות: פרק שלש מאות וששה בדבר הלוים: פרק שלש מאות ושבעה בדבר הכהנים: פרק שלש מאות ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שלש מאות ותשעה בדבר הנחלות: פרק ארבע מאות בדבר הלוים: פרק ארבע מאות ואחד בדבר הכהנים: פרק ארבע מאות ושנים בדבר הנשיאים: פרק ארבע מאות ושלשה בדבר הנחלות: פרק ארבע מאות וארבעה בדבר הלוים: פרק ארבע מאות וחמשה בדבר הכהנים: פרק ארבע מאות וששה בדבר הנשיאים: פרק ארבע מאות ושבעה בדבר הנחלות: פרק ארבע מאות ושמונה בדבר הלוים: פרק ארבע מאות ותשעה בדבר הכהנים: פרק חמש מאות בדבר הנשיאים: פרק חמש מאות ואחד בדבר הנחלות: פרק חמש מאות ושנים בדבר הלוים: פרק חמש מאות ושלשה בדבר הכהנים: פרק חמש מאות וארבעה בדבר הנשיאים: פרק חמש מאות וחמשה בדבר הנחלות: פרק חמש מאות וששה בדבר הלוים: פרק חמש מאות ושבעה בדבר הכהנים: פרק חמש מאות ושמונה בדבר הנשיאים: פרק חמש מאות ותשעה בדבר הנחלות: פרק ששה מאות בדבר הלוים: פרק ששה מאות ואחד בדבר הכהנים: פרק ששה מאות ושנים בדבר הנשיאים: פרק ששה מאות ושלשה בדבר הנחלות: פרק ששה מאות וארבעה בדבר הלוים: פרק ששה מאות וחמשה בדבר הכהנים: פרק ששה מאות וששה בדבר הנשיאים: פרק ששה מאות ושבעה בדבר הנחלות: פרק ששה מאות ושמונה בדבר הלוים: פרק ששה מאות ותשעה בדבר הכהנים: פרק שבע מאות בדבר הנשיאים: פרק שבע מאות ואחד בדבר הנחלות: פרק שבע מאות ושנים בדבר הלוים: פרק שבע מאות ושלשה בדבר הכהנים: פרק שבע מאות וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שבע מאות וחמשה בדבר הנחלות: פרק שבע מאות וששה בדבר הלוים: פרק שבע מאות ושבעה בדבר הכהנים: פרק שבע מאות ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שבע מאות ותשעה בדבר הנחלות: פרק שמונה מאות בדבר הלוים: פרק שמונה מאות ואחד בדבר הכהנים: פרק שמונה מאות ושנים בדבר הנשיאים: פרק שמונה מאות ושלשה בדבר הנחלות: פרק שמונה מאות וארבעה בדבר הלוים: פרק שמונה מאות וחמשה בדבר הכהנים: פרק שמונה מאות וששה בדבר הנשיאים: פרק שמונה מאות ושבעה בדבר הנחלות: פרק שמונה מאות ושמונה בדבר הלוים: פרק שמונה מאות ותשעה בדבר הכהנים: פרק תשע מאות בדבר הנשיאים: פרק תשע מאות ואחד בדבר הנחלות: פרק תשע מאות ושנים בדבר הלוים: פרק תשע מאות ושלשה בדבר הכהנים: פרק תשע מאות וארבעה בדבר הנשיאים: פרק תשע מאות וחמשה בדבר הנחלות: פרק תשע מאות וששה בדבר הלוים: פרק תשע מאות ושבעה בדבר הכהנים: פרק תשע מאות ושמונה בדבר הנשיאים: פרק תשע מאות ותשעה בדבר הנחלות: פרק אלף בדבר הלוים: פרק אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק אלפים בדבר הנשיאים: פרק אלפים ואחד בדבר הנחלות: פרק אלפים ושנים בדבר הלוים: פרק אלפים ושלשה בדבר הכהנים: פרק אלפים וארבעה בדבר הנשיאים: פרק אלפים וחמשה בדבר הנחלות: פרק אלפים וששה בדבר הלוים: פרק אלפים ושבעה בדבר הכהנים: פרק אלפים ושמונה בדבר הנשיאים: פרק אלפים ותשעה בדבר הנחלות: פרק שלשת אלפים בדבר הלוים: פרק שלשת אלפים ואחד בדבר הכהנים: פרק שלשת אלפים ושנים בדבר הנשיאים: פרק שלשת אלפים ושלשה בדבר הנחלות: פרק שלשת אלפים וארבעה בדבר הלוים: פרק שלשת אלפים וחמשה בדבר הכהנים: פרק שלשת אלפים וששה בדבר הנשיאים: פרק שלשת אלפים ושבעה בדבר הנחלות: פרק שלשת אלפים ושמונה בדבר הלוים: פרק שלשת אלפים ותשעה בדבר הכהנים: פרק ארבעת אלפים בדבר הנשיאים: פרק ארבעת אלפים ואחד בדבר הנחלות: פרק ארבעת אלפים ושנים בדבר הלוים: פרק ארבעת אלפים ושלשה בדבר הכהנים: פרק ארבעת אלפים וארבעה בדבר הנשיאים: פרק ארבעת אלפים וחמשה בדבר הנחלות: פרק ארבעת אלפים וששה בדבר הלוים: פרק ארבעת אלפים ושבעה בדבר הכהנים: פרק ארבעת אלפים ושמונה בדבר הנשיאים: פרק ארבעת אלפים ותשעה בדבר הנחלות: פרק חמשת אלפים בדבר הלוים: פרק חמשת אלפים ואחד בדבר הכהנים: פרק חמשת אלפים ושנים בדבר הנשיאים: פרק חמשת אלפים ושלשה בדבר הנחלות: פרק חמשת אלפים וארבעה בדבר הלוים: פרק חמשת אלפים וחמשה בדבר הכהנים: פרק חמשת אלפים וששה בדבר הנשיאים: פרק חמשת אלפים ושבעה בדבר הנחלות: פרק חמשת אלפים ושמונה בדבר הלוים: פרק חמשת אלפים ותשעה בדבר הכהנים: פרק ששת אלפים בדבר הנשיאים: פרק ששת אלפים ואחד בדבר הנחלות: פרק ששת אלפים ושנים בדבר הלוים: פרק ששת אלפים ושלשה בדבר הכהנים: פרק ששת אלפים וארבעה בדבר הנשיאים: פרק ששת אלפים וחמשה בדבר הנחלות: פרק ששת אלפים וששה בדבר הלוים: פרק ששת אלפים ושבעה בדבר הכהנים: פרק ששת אלפים ושמונה בדבר הנשיאים: פרק ששת אלפים ותשעה בדבר הנחלות: פרק שבעת אלפים בדבר הלוים: פרק שבעת אלפים ואחד בדבר הכהנים: פרק שבעת אלפים ושנים בדבר הנשיאים: פרק שבעת אלפים ושלשה בדבר הנחלות: פרק שבעת אלפים וארבעה בדבר הלוים: פרק שבעת אלפים וחמשה בדבר הכהנים: פרק שבעת אלפים וששה בדבר הנשיאים: פרק שבעת אלפים ושבעה בדבר הנחלות: פרק שבעת אלפים ושמונה בדבר הלוים: פרק שבעת אלפים ותשעה בדבר הכהנים: פרק שמונת אלפים בדבר הנשיאים: פרק שמונת אלפים ואחד בדבר הנחלות: פרק שמונת אלפים ושנים בדבר הלוים: פרק שמונת אלפים ושלשה בדבר הכהנים: פרק שמונת אלפים וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שמונת אלפים וחמשה בדבר הנחלות: פרק שמונת אלפים וששה בדבר הלוים: פרק שמונת אלפים ושבעה בדבר הכהנים: פרק שמונת אלפים ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שמונת אלפים ותשעה בדבר הנחלות: פרק תשעת אלפים בדבר הלוים: פרק תשעת אלפים ואחד בדבר הכהנים: פרק תשעת אלפים ושנים בדבר הנשיאים: פרק תשעת אלפים ושלשה בדבר הנחלות: פרק תשעת אלפים וארבעה בדבר הלוים: פרק תשעת אלפים וחמשה בדבר הכהנים: פרק תשעת אלפים וששה בדבר הנשיאים: פרק תשעת אלפים ושבעה בדבר הנחלות: פרק תשעת אלפים ושמונה בדבר הלוים: פרק תשעת אלפים ותשעה בדבר הכהנים: פרק עשרת אלפים בדבר הנשיאים: פרק עשרת אלפים ואחד בדבר הנחלות: פרק עשרת אלפים ושנים בדבר הלוים: פרק עשרת אלפים ושלשה בדבר הכהנים: פרק עשרת אלפים וארבעה בדבר הנשיאים: פרק עשרת אלפים וחמשה בדבר הנחלות: פרק עשרת אלפים וששה בדבר הלוים: פרק עשרת אלפים ושבעה בדבר הכהנים: פרק עשרת אלפים ושמונה בדבר הנשיאים: פרק עשרת אלפים ותשעה בדבר הנחלות: פרק עשרים אלף בדבר הלוים: פרק עשרים אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק עשרים אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק עשרים אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק עשרים אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק עשרים אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק עשרים אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק עשרים אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק עשרים אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק עשרים אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק שלשים אלף בדבר הנשיאים: פרק שלשים אלף ואחד בדבר הנחלות: פרק שלשים אלף ושנים בדבר הלוים: פרק שלשים אלף ושלשה בדבר הכהנים: פרק שלשים אלף וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שלשים אלף וחמשה בדבר הנחלות: פרק שלשים אלף וששה בדבר הלוים: פרק שלשים אלף ושבעה בדבר הכהנים: פרק שלשים אלף ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שלשים אלף ותשעה בדבר הנחלות: פרק ארבעים אלף בדבר הלוים: פרק ארבעים אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק ארבעים אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק ארבעים אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק ארבעים אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק ארבעים אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק ארבעים אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק ארבעים אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק ארבעים אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק ארבעים אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק חמשים אלף בדבר הנשיאים: פרק חמשים אלף ואחד בדבר הנחלות: פרק חמשים אלף ושנים בדבר הלוים: פרק חמשים אלף ושלשה בדבר הכהנים: פרק חמשים אלף וארבעה בדבר הנשיאים: פרק חמשים אלף וחמשה בדבר הנחלות: פרק חמשים אלף וששה בדבר הלוים: פרק חמשים אלף ושבעה בדבר הכהנים: פרק חמשים אלף ושמונה בדבר הנשיאים: פרק חמשים אלף ותשעה בדבר הנחלות: פרק ששים אלף בדבר הלוים: פרק ששים אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק ששים אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק ששים אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק ששים אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק ששים אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק ששים אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק ששים אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק ששים אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק ששים אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק שבעים אלף בדבר הנשיאים: פרק שבעים אלף ואחד בדבר הנחלות: פרק שבעים אלף ושנים בדבר הלוים: פרק שבעים אלף ושלשה בדבר הכהנים: פרק שבעים אלף וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שבעים אלף וחמשה בדבר הנחלות: פרק שבעים אלף וששה בדבר הלוים: פרק שבעים אלף ושבעה בדבר הכהנים: פרק שבעים אלף ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שבעים אלף ותשעה בדבר הנחלות: פרק שמונים אלף בדבר הלוים: פרק שמונים אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק שמונים אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק שמונים אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק שמונים אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק שמונים אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק שמונים אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק שמונים אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק שמונים אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק שמונים אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק תשעים אלף בדבר הנשיאים: פרק תשעים אלף ואחד בדבר הנחלות: פרק תשעים אלף ושנים בדבר הלוים: פרק תשעים אלף ושלשה בדבר הכהנים: פרק תשעים אלף וארבעה בדבר הנשיאים: פרק תשעים אלף וחמשה בדבר הנחלות: פרק תשעים אלף וששה בדבר הלוים: פרק תשעים אלף ושבעה בדבר הכהנים: פרק תשעים אלף ושמונה בדבר הנשיאים: פרק תשעים אלף ותשעה בדבר הנחלות: פרק מאה אלף בדבר הלוים: פרק מאה אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק מאה אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק מאה אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק מאה אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק מאה אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק מאה אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק מאה אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק מאה אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק מאה אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק מאתים אלף בדבר הנשיאים: פרק מאתים אלף ואחד בדבר הנחלות: פרק מאתים אלף ושנים בדבר הלוים: פרק מאתים אלף ושלשה בדבר הכהנים: פרק מאתים אלף וארבעה בדבר הנשיאים: פרק מאתים אלף וחמשה בדבר הנחלות: פרק מאתים אלף וששה בדבר הלוים: פרק מאתים אלף ושבעה בדבר הכהנים: פרק מאתים אלף ושמונה בדבר הנשיאים: פרק מאתים אלף ותשעה בדבר הנחלות: פרק שלש מאות אלף בדבר הלוים: פרק שלש מאות אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק שלש מאות אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק שלש מאות אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק שלש מאות אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק שלש מאות אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק שלש מאות אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק שלש מאות אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק שלש מאות אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק שלש מאות אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק ארבע מאות אלף בדבר הנשיאים: פרק ארבע מאות אלף ואחד בדבר הנחלות: פרק ארבע מאות אלף ושנים בדבר הלוים: פרק ארבע מאות אלף ושלשה בדבר הכהנים: פרק ארבע מאות אלף וארבעה בדבר הנשיאים: פרק ארבע מאות אלף וחמשה בדבר הנחלות: פרק ארבע מאות אלף וששה בדבר הלוים: פרק ארבע מאות אלף ושבעה בדבר הכהנים: פרק ארבע מאות אלף ושמונה בדבר הנשיאים: פרק ארבע מאות אלף ותשעה בדבר הנחלות: פרק חמש מאות אלף בדבר הלוים: פרק חמש מאות אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק חמש מאות אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק חמש מאות אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק חמש מאות אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק חמש מאות אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק חמש מאות אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק חמש מאות אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק חמש מאות אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק חמש מאות אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק ששה מאות אלף בדבר הנשיאים: פרק ששה מאות אלף ואחד בדבר הנחלות: פרק ששה מאות אלף ושנים בדבר הלוים: פרק ששה מאות אלף ושלשה בדבר הכהנים: פרק ששה מאות אלף וארבעה בדבר הנשיאים: פרק ששה מאות אלף וחמשה בדבר הנחלות: פרק ששה מאות אלף וששה בדבר הלוים: פרק ששה מאות אלף ושבעה בדבר הכהנים: פרק ששה מאות אלף ושמונה בדבר הנשיאים: פרק ששה מאות אלף ותשעה בדבר הנחלות: פרק שבע מאות אלף בדבר הלוים: פרק שבע מאות אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק שבע מאות אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק שבע מאות אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק שבע מאות אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק שבע מאות אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק שבע מאות אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק שבע מאות אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק שבע מאות אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק שבע מאות אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק שמונה מאות אלף בדבר הנשיאים: פרק שמונה מאות אלף ואחד בדבר הנחלות: פרק שמונה מאות אלף ושנים בדבר הלוים: פרק שמונה מאות אלף ושלשה בדבר הכהנים: פרק שמונה מאות אלף וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שמונה מאות אלף וחמשה בדבר הנחלות: פרק שמונה מאות אלף וששה בדבר הלוים: פרק שמונה מאות אלף ושבעה בדבר הכהנים: פרק שמונה מאות אלף ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שמונה מאות אלף ותשעה בדבר הנחלות: פרק תשע מאות אלף בדבר הלוים: פרק תשע מאות אלף ואחד בדבר הכהנים: פרק תשע מאות אלף ושנים בדבר הנשיאים: פרק תשע מאות אלף ושלשה בדבר הנחלות: פרק תשע מאות אלף וארבעה בדבר הלוים: פרק תשע מאות אלף וחמשה בדבר הכהנים: פרק תשע מאות אלף וששה בדבר הנשיאים: פרק תשע מאות אלף ושבעה בדבר הנחלות: פרק תשע מאות אלף ושמונה בדבר הלוים: פרק תשע מאות אלף ותשעה בדבר הכהנים: פרק מיליון בדבר הנשיאים: פרק מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק מיליון וששה בדבר הלוים: פרק מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק שני מיליון בדבר הלוים: פרק שני מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק שני מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק שני מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק שני מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק שני מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק שני מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק שני מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק שני מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק שני מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק שלשה מיליון בדבר הנשיאים: פרק שלשה מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק שלשה מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק שלשה מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק שלשה מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שלשה מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק שלשה מיליון וששה בדבר הלוים: פרק שלשה מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק שלשה מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שלשה מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק ארבעה מיליון בדבר הלוים: פרק ארבעה מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק ארבעה מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק ארבעה מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק ארבעה מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק ארבעה מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק ארבעה מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק ארבעה מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק ארבעה מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק ארבעה מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק חמשה מיליון בדבר הנשיאים: פרק חמשה מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק חמשה מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק חמשה מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק חמשה מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק חמשה מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק חמשה מיליון וששה בדבר הלוים: פרק חמשה מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק חמשה מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק חמשה מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק ששה מיליון בדבר הלוים: פרק ששה מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק ששה מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק ששה מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק ששה מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק ששה מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק ששה מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק ששה מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק ששה מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק ששה מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק שבעה מיליון בדבר הנשיאים: פרק שבעה מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק שבעה מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק שבעה מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק שבעה מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שבעה מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק שבעה מיליון וששה בדבר הלוים: פרק שבעה מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק שבעה מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שבעה מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק שמונה מיליון בדבר הלוים: פרק שמונה מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק שמונה מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק שמונה מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק שמונה מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק שמונה מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק שמונה מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק שמונה מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק שמונה מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק שמונה מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק תשעה מיליון בדבר הנשיאים: פרק תשעה מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק תשעה מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק תשעה מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק תשעה מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק תשעה מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק תשעה מיליון וששה בדבר הלוים: פרק תשעה מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק תשעה מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק תשעה מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק עשרה מיליון בדבר הלוים: פרק עשרה מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק עשרה מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק עשרה מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק עשרה מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק עשרה מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק עשרה מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק עשרה מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק עשרה מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק עשרה מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק עשרים מיליון בדבר הנשיאים: פרק עשרים מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק עשרים מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק עשרים מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק עשרים מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק עשרים מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק עשרים מיליון וששה בדבר הלוים: פרק עשרים מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק עשרים מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק עשרים מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק שלשים מיליון בדבר הלוים: פרק שלשים מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק שלשים מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק שלשים מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק שלשים מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק שלשים מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק שלשים מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק שלשים מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק שלשים מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק שלשים מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק ארבעים מיליון בדבר הנשיאים: פרק ארבעים מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק ארבעים מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק ארבעים מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק ארבעים מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק ארבעים מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק ארבעים מיליון וששה בדבר הלוים: פרק ארבעים מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק ארבעים מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק ארבעים מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק חמשים מיליון בדבר הלוים: פרק חמשים מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק חמשים מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק חמשים מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק חמשים מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק חמשים מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק חמשים מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק חמשים מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק חמשים מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק חמשים מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק ששים מיליון בדבר הנשיאים: פרק ששים מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק ששים מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק ששים מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק ששים מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק ששים מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק ששים מיליון וששה בדבר הלוים: פרק ששים מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק ששים מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק ששים מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק שבעים מיליון בדבר הלוים: פרק שבעים מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק שבעים מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק שבעים מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק שבעים מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק שבעים מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק שבעים מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק שבעים מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק שבעים מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק שבעים מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק שמונים מיליון בדבר הנשיאים: פרק שמונים מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק שמונים מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק שמונים מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק שמונים מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שמונים מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק שמונים מיליון וששה בדבר הלוים: פרק שמונים מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק שמונים מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק שמונים מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק תשעים מיליון בדבר הלוים: פרק תשעים מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק תשעים מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק תשעים מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק תשעים מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק תשעים מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק תשעים מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק תשעים מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק תשעים מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק תשעים מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק מאה מיליון בדבר הנשיאים: פרק מאה מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק מאה מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק מאה מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק מאה מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק מאה מיליון וחמשה בדבר הנחלות: פרק מאה מיליון וששה בדבר הלוים: פרק מאה מיליון ושבעה בדבר הכהנים: פרק מאה מיליון ושמונה בדבר הנשיאים: פרק מאה מיליון ותשעה בדבר הנחלות: פרק מאתים מיליון בדבר הלוים: פרק מאתים מיליון ואחד בדבר הכהנים: פרק מאתים מיליון ושנים בדבר הנשיאים: פרק מאתים מיליון ושלשה בדבר הנחלות: פרק מאתים מיליון וארבעה בדבר הלוים: פרק מאתים מיליון וחמשה בדבר הכהנים: פרק מאתים מיליון וששה בדבר הנשיאים: פרק מאתים מיליון ושבעה בדבר הנחלות: פרק מאתים מיליון ושמונה בדבר הלוים: פרק מאתים מיליון ותשעה בדבר הכהנים: פרק שלש מאות מיליון בדבר הנשיאים: פרק שלש מאות מיליון ואחד בדבר הנחלות: פרק שלש מאות מיליון ושנים בדבר הלוים: פרק שלש מאות מיליון ושלשה בדבר הכהנים: פרק שלש מאות מיליון וארבעה בדבר הנשיאים: פרק שלש מ

כְּפִיסָה[1]: מִלְּשׁוֹן כְּפִיסָה. מִכָּאן אֵין כּוֹפְסִין בְּשַׂר הַחֲזִיר בְּתַבְשִׁיל שֶׁל בָּשָׂר וְחָלָב: וְאֵין מְבַשְּׁלִין בְּשַׂר הַחֲזִיר בְּתַבְשִׁיל שֶׁל בָּשָׂר וְחָלָב: וְאֵין מְבַשְּׁלִין בְּשַׂר הַחֲזִיר בְּתַבְשִׁיל שֶׁל בָּשָׂר וְחָלָב. וְכֵן אֵין אוֹפִין פַּת חִטִּים בְּתַנּוּר שֶׁאָפוּ בּוֹ פַּת הַבָּאָה מִן הַמִּדְבָּר: וְכֵן אֵין מְבַשְּׁלִין בְּקִדְרָה שֶׁבִּשְּׁלוּ בָּהּ בָּשָׂר וְחָלָב

ואת הגר אשר בשעריך: כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתת לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש: היום הזה יהוה אלהיך מצך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים ולילך בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו: ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר:

(1) ויקרא כה לו sic

(2) (N. E. ? השמיעה ? השמעה)

כדבתיב ויבא עד אל הנערה ההיא ויבא אליה ויבעל אותה
אחר שנתעברה ממנו: ויבעלה ויבא אליה. ויבעל אותה
כתיב הכא[1]: ויבעלה. ויבא אליה כתיב הכא ויבא אליה
כתיב התם: ויבעלה. ויבעל אותה כתיב הכא ויבעל אותה
כתיב התם

לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ועבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך:

ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכור תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם אותם: ונתן את מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אותו: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל הדבר אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא: וענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: ז כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברון ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכור תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם אותם: ונתן את מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אותו: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל הדבר אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא: וענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: ז כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברון ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך:

(1) sic הבאת

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא אמתך דבר באזני אדני ואל יחר אפך באמתך כי כמוך כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמר הישלכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקונים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוסיפון לראות פני: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו ונרדה כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ויאמר אלינו עבדך אבינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: ועתה כבוא אל עבדך אבי והנער איננו אתנו וכנפש הנער קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער ומת ועבדיך הורידו את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה: כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ויעל הנער עם אחיו: כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי: ויגש יוסף ויאמר אל פרעה אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויציגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ואחרי כן בא יוסף את אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני אם לא גויתנו ואדמתנו: למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אותנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: ויהי עד היום הזה לשים חמישית לפרעה על אדמת מצרים לפרעה היתה לבדה לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה ושבע עשרה שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה: ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: וירא יוסף כי יניח אביו יד ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

(א) Dubie.

ומה ת"ל ביום הכפורים הזה? אלא לומר לך: כל זמן שיש כפורים הזה מכפר, אין כפורים הזה מכפר. ואין לי אלא יום הכפורים הזה, מנין לרבות כל ימות השנה? ת"ל ביום הכפורים הזה מכפר. אין לי אלא יום הכפורים הזה, מנין לרבות שבת? ת"ל כי יום הכפורים הוא. אין לי אלא שבת ויום הכפורים, מנין לרבות שאר כל ימות השנה? ת"ל מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. אין לי אלא שאר כל ימות השנה, מנין לרבות שבת ויום הכפורים? ת"ל ביום הכפורים הזה מכפר. הרי הדברים אמורים בזמן שיש כפורים הזה מכפר, בזמן שאין כפורים הזה מכפר מנין

שנים: וחכמים אומרים: שלשה ספרים הם: ספר אחד מונחים בצד המזבח החיצון, ספר אחד מונחים בלשכה פנימית, ספר אחד מהלכין ומוליכין בכל מדינה ומדינה. ואין מוליכין ספר תורה פחות משלשה, שאם יש בו טעות אחד, כולן פסולין. ואין מוליכין ספר תורה אלא לאחד מן הגדולים

בחכמה: וכל חכם בחכמה יעשה את ביתו: ואם לא חכם בחכמה: ואם
בחסרון: ואם בזבזן כל מה שהוא מרויח בידו: הרי זה כאדם שיש
לו חור בכיסו. ומניח כל מה שנותנין לו בכיסו שיש לו חור! וזהו
שאמרו: כל המרויח מרויח בו ואת! וזהו שאמרו: כל המרויח
מרויח לחבירו. וזהו לשון בעל הבית לאחד מן הפועלים: ואם
בעל הבית לאחד מן הפועלים. וזהו לשון בעל הבית לאחד מן
הפועלים: ואם אחד מן הפועלים. אחד: אחד מן הפועלים: אחד
מן הפועלים לאחד מן הפועלים. וזהו.

ואם תאמר: מה הועילו חכמים בתקנתם שתקנו שיהא
המלוה מלוה על המשכון: הרי לפעמים אין המשכון שוה
כלום: ואין הלוה רוצה לפרוע חובו: ואין המלוה יכול
לגבות חובו: ואין. ואין.

(1) (N. E. ואין)

ביבמות. ומשם נשתקעו. ויחבשו יושבי בקעת בית הכרם
בשפת הים: ויבנו שם בתים: ויגדלו מאד: ויהי כי
ישמעו יושבי ירושלים: כי נתקעו שם בני יהודה:
וישלחו אחריהם: ויבקשו מהם שלום: ויאמרו להם
בואו אלינו: ונשב יחד: ונהיה לאחים: ויאמרו להם
לא נוכל: כי אם נשב יחד: נהיה לעם אחד: ולא
נוכל לשבת בארץ אחת: כי אם נהיה לשני עמים:
ויאמרו להם: אם כן נשב אנחנו בארץ: ואתם תשבו
בים: ויאמרו להם: לא כן: כי אם נשב אנחנו בים:
ואתם תשבו בארץ: ויאמרו להם: לא כן: כי אם נשב
אנחנו בארץ: ואתם תשבו בים: ויאמרו להם: לא כן:
כי אם נשב אנחנו בים: ואתם תשבו בארץ: ויאמרו
להם: לא כן: כי אם

לא יכיר: ולא יבינו מלאכי הקדש ולא ידעו ולא ישימו
לבם לדעת: ולהשכיל מלפני. ולזה לזה אמר. ולכן
הנה[1]: ולפי שהיה דבריו בא לשון תוכחה
ואיומים: היה ראוי שיאמר הנה אני מביא
עליכם כך וכך: ולזה אמר הנה אנכי גוער
בזרע: ולפי שהיה הזרע הוא עיקר הכהונה:
ולא היה ראוי שיאמר הנה אני מביא עליכם
את הזרע. לפי שהוא עיקר הכהונה: ולכן
אמר הנה אנכי גוער בזרע: ולפי שהיה
הגערה בזרע היה ראוי שיאמר הנה אני
מביא עליכם את הגערה: ולא אמר כן
לפי שהגערה היא בזרע: ולכן אמר הנה
אנכי גוער בזרע: ולפי שהיה הזרע הוא
עיקר הכהונה: ולא היה ראוי שיאמר הנה
אני מביא עליכם את הזרע. לפי שהוא
עיקר הכהונה: ולכן אמר הנה אנכי גוער
בזרע: ולפי שהיה הגערה בזרע היה ראוי
שיאמר הנה אני מביא עליכם את הגערה:
ולא אמר כן לפי שהגערה היא בזרע:
ולכן אמר הנה אנכי גוער בזרע: ולפי
שהיה הזרע הוא עיקר הכהונה: ולא היה
ראוי שיאמר הנה אני מביא עליכם את

ڪ ماڻهو ٻڌي ٻڌائي ته اهو ڪم ڪرڻ ڪهڙو آهي. ۽ ڪهڙو
نه آهي. ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو ثواب ملي ٿو. ۽
ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو عذاب ٿئي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم
ڪرڻ سان ڪهڙو ثواب ملي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان
ڪهڙو عذاب ٿئي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو
ثواب ملي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو عذاب
ٿئي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو ثواب ملي ٿو:
۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو عذاب ٿئي ٿو: ۽ ڪهڙي
ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو ثواب ملي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ
سان ڪهڙو عذاب ٿئي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان
ڪهڙو ثواب ملي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو
عذاب ٿئي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو ثواب
ملي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو عذاب ٿئي ٿو:
۽ ڪهڙي ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو ثواب ملي ٿو: ۽ ڪهڙي
ڪم ڪرڻ سان ڪهڙو عذاب ٿئي ٿو: ۽ ڪهڙي ڪم

כשר תאכלנו אתה: טמא הוא לך: לא תבשל גדי בחלב אמו: כי תזרע זרע שדך השנה היוצא השדה: ועשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: כי יברכך יהוה אלהיך כאשר דבר לך: ונתתה בכסף והצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברך לך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אם יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: והנה יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב בהקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ושרשתה וישבת בעריהם ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחיל לך והיה לנוס שמה כל רצח: וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום: ובא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא יגלה אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה בנפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על שלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו וביערת דם הנקי מישראל למען יטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד דבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוסיפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתו: כי יהיה חלל באדמה הנתן יהוה אלהיך לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי המקום אשר סביבות החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וניגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שבים: וראית בשבים אשת יפת תאר ודבקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שבים מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: לא תוכל לשום לה מכר תחת הבכרה בן השנואה: כי יהיה לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור: כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא: ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: וכי לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ורבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי יקח איש אשה ובעלה ושנאה: וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום: ובא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא יגלה אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה בנפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על שלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו וביערת דם הנקי מישראל למען יטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד דבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוסיפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתו: כי יהיה חלל באדמה הנתן יהוה אלהיך לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי המקום אשר סביבות החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וניגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שבים: וראית בשבים אשת יפת תאר ודבקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שבים מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: לא תוכל לשום לה מכר תחת הבכרה בן השנואה: כי יהיה לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור: כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא: ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: וכי לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ורבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי יקח איש אשה ובעלה ושנאה:

שטר מכר נתנה: הקונה הסחורה: נשבעה לו המוכר הזה. לפלוני אני מוכר את הסחורה הזאת: ומודיעים לו מעלותיה וחסרונותיה: ואחר שהודיעו לו מעלותיה וחסרונותיה: ואמר לו שראה אותה ונתרצה בה: ואמר לו שקנה אותה: ואמר לו שלקח אותה: ואמר לו שנ

ויהי בראותו את הנער ויאמר: אין זה בני. ויאמר אל אשתו: הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. ויהי כאשר באו מצרימה ויראו המצרים את שרי כי יפת מראה היא מאד. ויאמרו אל פרעה ויהללוה אל שרי ותלקח בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה. ויהי פרעה נגע גדול ואת ביתו בנגעים גדולים ויקרא לאברם ויאמר: מה זאת עשית לי ולביתי. ויאמר אברם: אמרתי פן אמות על אודותיה. ויאמר פרעה: הנה אשתך קח ולך. ויתן עליו אנשים ויצו אותם ויוליכו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו. ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. ויסע לוט מן הנגב ויבא עד מקום אשר היה שם אהלו בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם ה'. ולוט גם הוא היה הולך עם אברם היה לו צאן ובקר ואהלים. ותהי הארץ נושאת אותם לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ: ויאמר אברם אל לוט: אל נא תהי מריבה בינותי ובינותיך ובין רועי ובין רועיך כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה: וישא לוט את עיניו וירא את כל הככר כי כולה משקה לפני שחת ה' את סדום ואת עמורה כגן ה' כארץ מצרים בבואך צוער: ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויבדלו איש מעל אחיו: אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדום: ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד: ויאמר ה' אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה: כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלוני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח לה':

(1) (N. E. ראה)

ڪوڙ ڳالهائڻ جي ڪري ڪنهن کي ڏوهه نه ڏيڻ گهرجي: ۽ ڪنهن جي ڪوڙ ڳالهائڻ جي ڪري ڪنهن کي ڏوهه نه ڏيڻ گهرجي. ۽ ڪنهن جي ڪوڙ ڳالهائڻ جي ڪري ڪنهن کي ڏوهه نه ڏيڻ گهرجي: ڪوڙ ڳالهائڻ ۾ ڪنهن جو ڪو ڀلو نه آه

ואת כל הגוים אשר אתה עבר בקרבם: וראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה האלה והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה ואפו באיש ההוא וכל הקללה הכתובה בספר הזה ורבץ עליו יהוה והמחה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: והאחרון הדור מבניכם אשר יקומו מאחריכם ואשר יבוא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפת כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא תעלה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

(1) ואבדה? (N. E.)

(2) שפחה? אחר? כ. ? (N. E.)

(3) sic הכתובה

ܡܫܬܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܘܐܢ ܠܐ ܐܬ ܐܠܗ ܐܝܟ ܐܢ ܐܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܬ ܐܠܗ

ܡܢ ܐܘܟܝܬܘܬܐ. ܟܐ ܡܕܡ ܕܟܣܝܡ: ܐܟ ܐܟ ܐܢܐ ܕܒܝ
ܡܢ ܒܕܡܥܝ ܒܥܐ ܕܒܝ: ܐܠܐ ܕܟܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ.
ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܠ ܡܢ ܒܥܐ ܕܒܝ: ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ
ܠܟ ܕܐܠ ܡܢ ܒܥܐ ܕܒܝ: ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܠ
ܡܢ ܒܥܐ ܕܒܝ: ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܠ ܡܢ ܒܥܐ
ܕܒܝ: ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܠ ܡܢ ܒܥܐ ܕܒܝ: ܐܠܐ

دَمحَدَهْ حَجْدِهْ: هُمكْدَهُ هَتْهِهْ هُزَهِيهِ مَدَّ دَهِيمَدَهْ كَمِيْدِهْ هُلْهِمِيَّهُ مَمْ هُحَمِيهِ. مَكْ هُحَمِيهِ: مَمْ هُحَمِيهِ. مَزَّ حَبَّحْهِ هَهِ هُحَمِيهِ هَهُ مَمْ دَهِيمَدَهْ: مَكْ هُحَمِيهِ. دَمحَبَّهْ مَحْزَهْ مَمْ: مَكْحِيلْدَجَّهْ هُكِبْ مَحِيهِ دَهِيمَدَهْ: هُهْ هُلْهِمَجَّهْ مَمْ دَهِيمَدَهْ. مَحْزَهْ مَمْ: هُلْهِمَجَّهْ دِمْ لَهِمَجَّهْ: زَحَمَّهْ دَزَّهِمْ: دَهْ دَهَّ مَحْزَهْ دَمْجَهْ مَمْ: دَهَّ دَهْ

ܒܝܫ ܒܝܫܐ ܕܒܝܫ ܒܝܫ ܕܡܬܐ ܕܒܝܫ ܒܝܫ

ܒܝܫ ܒܝܫ

ܒܝܫ ܒܝܫ ܕܒܝܫ: ܒܝܫ ܒܝܫ ܒܝܫ

هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ: حِبْ بْحِسَبْ هِمْ كَهَ حَ. كَهَ حِبْ هِيَهمَهَ
دَهِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ كَهَ بْحِسَبْ. كَهَ حِبْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ
هِيَهمَهَ: حِبْ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ دِسَكْ
بْكَهَ: هَ دَهَ حَهَ بْحِسَبْ دِحِبْ بْحِسَبْ هِمْ
حِبْ شَهَ حِبْ دِحِبْ هِمْ حِبْ بْحِسَبْ. هِمْ حِبْ
كَهَ حِبْ بْحِسَبْ دِحِبْ بْحِسَبْ دِسَكْ بْكَهَ: هِحِبْ
حِبْ بْحِسَبْ هِمْ: بْ دَهَ سَكْ دِحِبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ: حِبْ بْحِسَبْ دِحِبْ هِمْ دِحِبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ: حِبْ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ
هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ بْحِسَبْ هِمْ هِيَهمَهَ

دِحكَتِبتا صَحِيحَا: ولَا هِيَ فِدَعَنَايِهِ نِيعُوصَا تِي ولِصَيَّحِ
ولِهَذَا إِمِينَايِهِ إِنْكَانَايِهِ: ومِنهُ دِهِجَدَا لِخِعِينَا دِحكَا ول
حِيحَتَّفَا دِعَتَقَادِنَا: هَكَا فِي إِهِشَا دِيَحِيدَ هَكِا
مِخِصَهِد هوكَهَا دِحِيكَا هِي ولِدَّا وِيَحَايَا دِهِمِدَّا.
هِحَكَ دِكَا هَكَصِ هَحِيَا هِكِعَيَا حِبَيَا دِيَهِجِ
كِهِمِوِيَا دِهِمِدَّا إِنْكَانَا: إِنَّا إِجِوَا دِيَبَا حِهَدَّنَا:
نِيعِ هِجَبِيَا وِهَكَصِيَا هِعِوِيَا كِمِدَّا دِيعِدَّا
وَنَا هِيَحِكِعَنَا: حَدِ كَا هِيَا كِهِهِجِ: وَجَنَا وِهِكِ
خَسِجَا كَهِ هِمِوِيَا دِهِحِيَا. حَدِكِ كَه حِكِسِدِ
حَذِبَنَايِ هِوِيَا نِيكِ دِحِيَجِ بِكَ هِحِيَنَا وَنَا: وِيَا
حِكَتِ هِي حَنَا: هِرِهِمِيَا وِهِهِيَا: إِنَّا وِدِوِيَجِ هِي
وَكِ نِيعِ كِ وِهِيَا وِهَذَا وِهِيَا هِكِكِيَا. حَدِكِ هِجِكَايِ
هِحِذَوِيَا وِيَهِدِيَا: دِحِدِ حِيَحِيَا إِنْكَانَا هِيَوِهِيَا حِحِ:
وَنَ دِكِيكِ دِيَحِيَجِ كِهِوَا نِيعِ وَكِ دِهِ حِدِ هِوِيَ
نِيعِ كَهَ: إِيعِكِحِ كِهِوَا حَكَلَا: هِي إِجَجَا حِيَا إِيعِكِ:
هِوِهِكِحِيَا هِهَا دِيَحِيَا: وِيَحِهِكِيَا[1] هِهَا
دِيَهِد. وِيَحِيَا دِهِشَا حِجَيَا هَدَّنَا بِكَ هِحِيَا وِهِيَنَ
وَوَ هِحِهِجِيَا وِجِيَحِكَا هِيَهَّا: وِوِحِيَا وِيَكِعِحِد
وَهِكِجَّنَا هِ حِيَا نِيعِوِصَا وَوَ وِكَ حِدِيَكِ حِوِجَيَا:
حِ جَوَا وِيَا وَنَا هِيَا هِحِيَا إِيعِحِ[2] دِيعِوِصَا حَكَلَا
وَكِ إِجَجَا هِ دِهِحِدِهِ وِحِيَا: إِدَا دِحِ

(1) Euchistia (2) (N. E. ٢ هِ)

560 ڪڏهن ڪڏهن ڪنهن ڪنهن ڪن

ישראל: ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: והיה כי יביאך יי אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית: ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת והיו לך בארות חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: השמר לך פן תשכח את יי אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: את יי אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: כי אל קנא יי אלהיך בתוכך פן יחרה אף יי אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: לא תנסו את יי אלהיכם כאשר נסיתם במסה: שמור תשמרון את מצות יי אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: והישר והטוב בעיני יי למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יי לאבתיך: להדף את כל אויביך מפניך כאשר דבר יי: כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יי ממצרים ביד חזקה: ויתן יי אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני: ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו: ויצונו יי לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו: כי יביאך יי אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יי אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יי בכם והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי עם קדוש אתה ליי אלהיך בך בחר יי אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם מכל העמים חשק יי בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: כי מאהבת יי אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יי אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: וידעת כי יי אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאיו אל פניו ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יי אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יי ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יי אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יי אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יי אלהיך כן יעשה יי אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: ואף את הצרעה ישלח יי אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי יי אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ונשל יי אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם יי אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם: ונתן את מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יי אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל הדבר אשר אנכי מצוך אתו תשמרו לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יי לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יי אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יי אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות יי אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יי אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את יי אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יי אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את יי אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את יי אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יי מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יי אלהיכם: כי יי אלהיכם אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: את יי אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את יי אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יי אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה: ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואת אשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יי עד היום הזה: ואת אשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואת אשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם הרואות את כל מעשה יי הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ארץ אשר יי אלהיך דרש אתה תמיד עיני יי אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יי אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש יי את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יי אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך יי אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יי אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יי אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליי אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יי אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יי אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יי אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יי אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יי אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר יי אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליי: ושמחתם לפני יי אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יי באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יי אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני יי אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יי אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יי אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יי אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יי לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יי: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יי: ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יי אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יי אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יי אלהיך: כי יכרת יי אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ורשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליי אלהיך כי כל תועבת יי אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו תשמר לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יי אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יי אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יי אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו לא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יי אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יי אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליי אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יי מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול יי אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יי אלהיך: לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליי אלהיך ובך בחר יי להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב אמר ושה עזים: איל וצבי ויחמור וזמר ואקו ודישון ותאו וראם: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שפה הוא ולא יגר טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה ואת כל עורבו למינהו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס והינשוף והתנשמת: והקאת והרחם והשלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יי אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יי אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יי אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יי אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אות נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אות נפשך ואכלת שם לפני יי אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך: מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה אתך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יי אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליי: את הנכרי תגש וגו: אשר ידך תשיג את אחיך יד מקנך ואשתך: למען ילמדו ליראה את יי אלהיכם כל הימים אשר הם חיים על האדמה: וכי יגור אתך אחיך העני באחד שעריך בארצך אשר יי אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יי והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יי אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יי אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יי אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליי אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יי אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יי אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליי אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח ליי אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יי אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליי אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יי לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשחרת: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יי אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יי אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליי אלהיך לא תעשה מלאכה: ספר לך שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות: ועשית חג שבעות ליי אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יי אלהיך: ושמחת לפני יי אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יי אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליי אלהיך במקום אשר יבחר יי כי יברכך יי אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יי אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יי אלהיך: לא תזבח ליי אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יי אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יי אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יי אלהיך לעבור בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יי אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יי ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יי אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יי אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויי אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבו לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יי אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה לא יהיה עם ישראל נחלה יאכלון: ואשי יי ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יי הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יי אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: והנה יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יי: ושרת בשם יי אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יי: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יי כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יי אלהיך מוריש אותם מפניך: תמים תהיה עם יי אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יי אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יי אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יי אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יי אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יי אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי דבר אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יי: אשר ידבר הנביא בשם יי ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יי בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ אשר יי אלהיך נתן לך ולקחת את ערי ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יי אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת חלק את גבול ארצך אשר יי אלהיך מנחילך והיה לנוס שמה כל רוצח: וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום: ובא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן לכרות העץ ונשר הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גואל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה נפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב יי אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יי אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה תוסף לך עוד שלש ערים על שלש העריות האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יי אלהיך נתן לך נחלה ודמים בך: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יי אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יי לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: למען שמע ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יי אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יי אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כאשר יכלו השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יי אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יי אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יי אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי הח

دُجْ بعمد: هَجِكَ بْحِمَ مَجْمَحِكَ مِمَ سْدِبْبِ مَجِبِ
بْجَبْبِ. بِهْ لِحْ مَدْبْ مِمَ هُدْبْ دِجَ جَهْبْ كِكَبْ كَ:
دَجِجْهِ مَهْوَجِ كِحْبْبْ مَهْجَبْ كَ مِجِهْبْبْ بْكِمِبِ
مِ جَدِ حِجْبَهَ: هَوْدِمِبِ مِ مْدَهْبَبَ: هَجِكِكِ
هَجِكِمِبِ كَمِهْبْدَهِ حَ بْوَكِبِ مِجِكْهِ: مَبْجَ كَ
بْجْبَ دِمِهْبْدَهِ مَمَهْبْبْبِ. هَهِ لِحْ هِدَهْبْهْ
دَجْبْ: مَ دَكَهِ سْكَ بْكَهْبْ هَمِبْ: جَدِجَ هَمِ كَ
مِجَ مِجِ. كَهْبْ دِمِ كَ هَمْبْ كِمِجَهْبْ هَكَمَهْكَهْبْ:
هَمْبْ لِحْ كَهِبْبْ كَمِهْبْبْ دِهَهَهِجْ: بْجَبْ دِمِ دِبْكَهِ
مَبْ مِ هَبْ: دِجَ جَدْبْبْ دِجَبْهِجِ مِ كَبِهِ جَمْبْجِ
هَهْ مِهْهَمَبْ هَمَمِهِ دَكَهِ بْكَهْ جَدْبْ مَكَ مِجِهَكَبْبْ:
مِهِجَكِ بْكَهْ جَمِهِ بِهِ بْمِبْ. جَدِ لِحْ هَبْ كَبِ هِجْبْبْ
هَهِجِ حَبْهَهِهَ هَمِجْبْ بْكَهْبْ: هَكَهْمَهِ حَبْبْبِ
مِ بْبْبْ هَبْبْبْ: بْجَبْبَهَ دِ حَجَمِبْبْ حَبْبْ دَكَهِ هَمِجْبْ
هَهِ بْبْبْ هَبْبْبْ: هَجِكِ بْكَهْ كَمِبْبَهَ كِبْبْ جَبْ
مِجِكِهِ بْجَ: هَجِكِ بْكَهْ كَمِبْبَهَ كِبْبْ جَبْ
كِكَهِهَهْ[1] دِبْمِبْ. جَبْدِهِ لِحْ بْجَبْبَهَ دِهِجْبْبْ:
مَجْبِهِ بْجَ: هَجِكِهِ حَكِهِ دَبْكَبْ بِهِ هَجِهَ حَجِهِبْبْبْ
مَجْبِهِ دَبْبْ. هَبْهِ دَهِجْبِهِ كَجْكَ هَبْهَهَبَهَ جَدِهِ
مَبْجَهِ كِهِهَجْبْ: هَمِكِهِ كَهِبْبْبْ: هَجِجِهِ[2] بْجَبْهَ
هَدَبْهَ. هَكِهِجْبِهِ بْهِبْدَهِ مِ حَكِهَ بْهِهَبْ هَجْجَبْبْ:

(1) كِكَهِهَهْ sic (2) هَجِهِ sic

ונחמיה. ויאמר כוה אמר יי צבאות יעמו ידיכם חזקות כימים
האלה: כי כה אמר יי צבאות כאשר חשבתי לרעתכם כאשר
קצפו אבותיכם אותי אמר יי צבאות ולא נחמתי: כן שבתי
חשבתי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה
אל תיראו. אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את
רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: ואיש רעת
רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבועת שקר אל תאהבו כי
את כל אלה שנאתי נאם יי: ויהי דבר יי צבאות אלי לאמר
כה אמר יי צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי
וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים
טובים והאמת והשלום אהבו: כה אמר יי צבאות עוד אשר
יבאו עמים וישבו יושבי ערים אחרות: והלכו יושבי אחת
אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יי ולבקש את יי
צבאות אלכה גם אני הלוך: ובקשו עמים רבים וגוים עצומים
לבקש את יי צבאות בירושלם ולחלות את פני יי: כה אמר
יי צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל
לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם
כי שמענו אלהים עמכם:

(1) sic חשאתם

בני ישראל זכות שיזכו לבנין בית המקדש במהרה בימינו. ויהי רצון שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ויתן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (א) ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתשרה שכינתך בתוכנו ותקבץ נדחינו מבין הגוים ונזכה לבנות בית המקדש לעבוד שם לפניך כמו שכתוב בתורתך ושבו ולקחו יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך. והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטיבך והרבך מאבותיך. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך. ונתן יי אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שונאיך אשר רדפוך. ואתה תשוב ושמעת בקול יי ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום. והותירך יי אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יי לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך. כי תשמע בקול יי אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך. כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא. לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה. ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה. כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו. ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יי אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יי אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה. והשבתי לבבך ולבב זרעך למול

ڪري سگهجي ٿو: جيڪڏهن ڪو ماڻهو ڪنهن ڳوٺ يا شهر ۾ ڪنهن
ڪم سان ٿورو وقت لاءِ رهي ٿو ۽ ڪنهن جاءِ تي پورو پندرهن
ڏينهن جو ارادو نٿو ڪري: تنهن هوندي به ڪنهن ٻئي جاءِ تي
ڪنهن ٻئي ماڻهوءَ جي پوئلڳ ٿي نماز پڙهي: ڇو ته هن جي
نماز ۾ ڪنهن ٻئي جاءِ جي نماز جي نسبت ڪا وڌيڪ فضيلت
آهي. ۽ جيڪڏهن ڪو ماڻهو ڪنهن ٻئي جاءِ تي پورو پندرهن
ڏينهن جو ارادو ڪري ٿو

الرَّسُولُ الطَّاهِرُ يُوحَنَّا الَّذِي اتَّكَأَ عَلَى صَدْرِ يَسُوعَ وَهُوَ
الْعَشَاءُ وَقَالَ لَهُ: يَا سَيِّدُ مَنْ هُوَ الَّذِي يُسَلِّمُكَ. فَأَجَابَ
يَسُوعُ وَقَالَ لَهُ: هُوَ الَّذِي أَغْمِسُ أَنَا اللُّقْمَةَ وَأُعْطِيهِ. وَغَمَسَ
اللُّقْمَةَ وَأَعْطَاهَا لِيَهُوذَا سِمْعَانَ الإِسْخَرْيُوطِيِّ. وَبَعْدَ اللُّقْمَةِ
دَخَلَ فِيهِ الشَّيْطَانُ. فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: مَا تَعْمَلُ فَاعْمَلْ سَرِيعًا.
وَهَذَا لَمْ يَعْلَمْ أَحَدٌ مِنَ الْمُتَّكِئِينَ لِمَاذَا قَالَ لَهُ. لأَنَّ قَوْمًا
ظَنُّوا أَنَّ يَهُوذَا صَاحِبُ الْكِيسِ قَالَ لَهُ يَسُوعُ: اشْتَرِ مَا نَحْتَاجُ
إِلَيْهِ لِلْعِيدِ. أَوْ أَنْ يُعْطِيَ شَيْئًا لِلْمَسَاكِينِ. فَلَمَّا أَخَذَ اللُّقْمَةَ
خَرَجَ لِلْوَقْتِ. وَكَانَ لَيْلًا. فَلَمَّا خَرَجَ قَالَ يَسُوعُ: الآنَ تَمَجَّدَ
ابْنُ الإِنْسَانِ وَاللهُ تَمَجَّدَ فِيهِ. إِنْ كَانَ اللهُ تَمَجَّدَ فِيهِ فَاللهُ
يُمَجِّدُهُ فِي ذَاتِهِ وَيُمَجِّدُهُ سَرِيعًا. يَا أَوْلاَدُ بَعْدُ قَلِيلاً أَنَا
مَعَكُمْ. تَطْلُبُونَنِي وَكَمَا قُلْتُ لِلْيَهُودِ حَيْثُ أَنَا أَمْضِي أَنْتُمْ
لاَ تَقْدِرُونَ أَنْ تَأْتُوا إِلَيَّ. أَقُولُ لَكُمْ الآنَ أَيْضًا. وَصِيَّةً
جَدِيدَةً أَنَا أُعْطِيكُمْ أَنْ تُحِبُّوا بَعْضُكُمْ بَعْضًا. كَمَا أَحْبَبْتُكُمْ
أَنَا تُحِبُّونَ أَنْتُمْ أَيْضًا بَعْضُكُمْ بَعْضًا. بِهَذَا يَعْلَمُ الْجَمِيعُ
أَنَّكُمْ تَلاَمِيذِي إِنْ كَانَ لَكُمْ مَحَبَّةٌ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ. قَالَ لَهُ
سِمْعَانُ بُطْرُسُ: يَا سَيِّدُ إِلَى أَيْنَ تَمْضِي. أَجَابَهُ يَسُوعُ: حَيْثُ
أَمْضِي لاَ تَقْدِرُ الآنَ أَنْ تَتْبَعَنِي وَلَكِنَّكَ سَتَتْبَعُنِي أَخِيرًا.
قَالَ لَهُ بُطْرُسُ: يَا سَيِّدُ لِمَاذَا لاَ أَقْدِرُ أَنْ أَتْبَعَكَ الآنَ.
نَفْسِي أَبْذُلُهَا عَنْكَ. أَجَابَهُ يَسُوعُ: أَنَفْسَكَ تَبْذُلُ عَنِّي. الْحَقَّ
الْحَقَّ أَقُولُ لَكَ لاَ يَصِيحُ الدِّيكُ حَتَّى تُنْكِرَنِي ثَلاَثَ مَرَّاتٍ.

(1) دجنة sic (2) كنيي sic

بِسِبَّةِ دِهَةَ دِحَدَهُ مِحِهِكَكَ وَهَ بِحِبَّ هَهَ كَ بِسِهَّبِهِ
حَحِكَ بُحِبَّ: هُهِحِهَبِهِ بُمِبَ حَبَّهِ وَهَ بِحِبَّ هَهَ.
دِحَدَهُ بِمِكَ دِبُكِبِ هُسِبِهِ حَحِوَبَّ دِبَهَهُبَّ
هَحَسَّكَّ: دِحَدَهُ وَهَ: دِهَهَ بَّهَدَّبَّ حَدِحَدَهُ بِمِ
حَدَهُ كَوَبَّ دِبَهِكَّ هِحِبَّ هَهَ وَهَ. دِحَدَه
هِحِكَّهِ دِهَةَّبَّ كَبُكَبَّ هِحِبَ وَهَ: هِهِبِهِ
دِهَسَهَحَهُ حَةَهِبَّ دِهِبَّبَّ: دِهِبَ هَهَّ دِحَدَهُ بِهِبَ
هِ هِبِهِ: هَبِكَ حَهَ حَبَّ بُحَّ هِهِبَ وَهَ كَدَهُ
هُهِهَكَهِ.

هِبِكَ حَكَهِ هَبِكَ بُحِبَبِهِ حَبَّهَهَّدَهُ دِحِبَبِ كَدَهُ
كَهَةَّبَّ هِبِهِ: جَ هِحِبَحِبِ وَهَ هُبَهِ: دَهَّبَّ
دِهَسَهَحَهُ بُهِةَبَّ دِهِكَهَ جَ هِ حَبَّبَّ هِحِبَّ كَ هِ
بَهَّبَّ بِحَدَهُ بُمِبَّ بُحِبَهَ كَ هُحِبَّ: هَهَبِهِ بِهِبَ
هِبُهَكَهَ هِحِبَّةَبَّ: دَكَ بُحِبَّ حَبَّحَهَ كَ هُحِبَّ
دِهَةَّبَّ هِحِبَّةَبَّ: دَكَ بُحِبَّ حَبَّحَهَ كَبِهِكَّ. هِهِكَّةَبَّ
بُحِبَّ هَهَةَّبَّ كَهِهَبَّ هِ بُحَّ دَحَّبَّ بُحِبَّهَهَ: هَهَبِهِ
هَ كَبِهِ دَهَبُهَهِ هِهَهَسَّهَبِهِ دِهِ بُحِبَّ هَهَ
هِكَ بَهَّبَّ هِبَهَةَّبَّ دَحَبَّبَّ حَبَّهَ: هِكَ
هِ بَهَّبَّ هِبَهَةَّبَّ(١). هِهِ بُحِبَهَّبَّ هَهَبَهَّبَّ: هَبَهَ
دِحَبَهَبُحِبَّ كَ بُحِبَهَّبَّ دَحَهَّبَّ بَسِبَّ: بُحِبَّ دِهِ
كَكَ هَهَكَهِ هَهَبَّ دِهِبَّ. هِهِ هَحِبَّ كَهِ هَهَبَّهَ
بُحِبَّ هَهَبَّ هَبَّهَ دِهَبَّ هَهَ كَ هَهَبَّهَ: بُحِبَّ هَهَ

(١) هِهَهَ sic

هِيَ مَا يَلِي: هُوَ لَيْسَ بِحَقٍّ بَلْ بَاطِلٌ وَهُوَ مَا يَلِي: لَيْسَ
لَهُ: وَلَا يَجُوزُ تَكْفِيرُ مَنْ يَقُولُ[1] لَهُ وَلَا يَجُوزُ
تَعْظِيمُهُ: وَلَا يَجُوزُ اتِّخَاذُ مَنْ يَقُولُ لَهُ وَلَا
تَعْظِيمُهُ. وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لِمَنْ يَقُولُ لَهُ
إِنَّهُ مُؤْمِنٌ وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ كَافِرٌ
وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ فَاسِقٌ: وَلَا يَجُوزُ
أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ عَاصٍ. وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ
لَهُ إِنَّهُ مُخْطِئٌ. وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ
إِنَّهُ مُبْتَدِعٌ[2] وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ
إِنَّهُ مُجْتَهِدٌ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ
مُصِيبٌ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُخْطِئٌ
فِي اجْتِهَادِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ
مُبْتَدِعٌ فِي اجْتِهَادِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ
لَهُ إِنَّهُ مُجْتَهِدٌ فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ
يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُصِيبٌ فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ
أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُخْطِئٌ فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا
يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُبْتَدِعٌ فِي بِدْعَتِهِ
وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُجْتَهِدٌ فِي
بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُصِيبٌ
فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ
مُخْطِئٌ فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ
إِنَّهُ مُبْتَدِعٌ فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ
يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُجْتَهِدٌ فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا
يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُصِيبٌ فِي بِدْعَتِهِ:
وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُخْطِئٌ فِي
بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ مُبْتَدِعٌ
فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ لَهُ إِنَّهُ
مُجْتَهِدٌ فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقَالَ
لَهُ إِنَّهُ مُصِيبٌ فِي بِدْعَتِهِ: وَلَا يَجُوزُ أَنْ

אונטער קיין אַנדערע אומשטענדן. אויפֿן ערשטן בליק
קען מען זאָגן: זיי זענען אַ פּאָר. אָבער ווען מען
קוקט זיי אָפֿט אָן, ווערט מען אַלץ מער אויפֿמערקזאַם
אויף דעם, אַז זיי זענען אַ פּאָר ווי פֿייער און וואַסער.
אַ פּאָר ווי ליכט און פֿינצטערניש. אַ פּאָר ווי
אַ שטיין און אַ פֿליגל. אַ פּאָר ווי אַ שטיין און
אַ פֿליגל, וואָס זענען אַ פּאָר ווי פֿייער און וואַסער.
ווי ליכט און פֿינצטערניש. ווי אַ שטיין און אַ פֿליגל.
אַ פּאָר ווי פֿייער און וואַסער. ווי ליכט און
פֿינצטערניש. ווי אַ שטיין און אַ פֿליגל. אַ פּאָר
ווי פֿייער און וואַסער. ווי ליכט און פֿינצטערניש.
ווי אַ שטיין און אַ פֿליגל. אַ פּאָר ווי פֿייער
און וואַסער. ווי ליכט און פֿינצטערניש. ווי אַ
שטיין און אַ פֿליגל. אַ פּאָר ווי פֿייער און וואַסער.
ווי ליכט און פֿינצטערניש. ווי אַ שטיין און אַ
פֿליגל. אַ פּאָר ווי פֿייער און וואַסער. ווי ליכט
און פֿינצטערניש. ווי אַ שטיין און אַ פֿליגל. אַ
פּאָר ווי פֿייער און וואַסער. ווי ליכט און פֿינצטער-
ניש.

ܒܗ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܠܟ ܕܐ
ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܥܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܐܝܬ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܐܦ ܒܐܝܬ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ.

ויאמר אליהם ראובן לאמר אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים הזה וידינו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרים: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: ויכר אתה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: ומדינים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

ויהי בעת ההיא וירד יהודה מעם אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: ותאמר תמר אלמנה בבית אביך עד יגדל שלה בני כי אמרה פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בבית אביה: ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני וגם לא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח:

ויקרא אל משה וידבר יי' אל משה לאמר: ויקהל משה
את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם: ויהי ביום השמיני
קרבן יי' ביום השמיני: ויהי ביום הקים משה את המשכן:
ויהי ביום השלישי ויהי הבקר: ויהי ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויהי ביום השמיני
ויהי ביום השמיני: ויהי ביום השמיני ויהי הבקר:
ויהי ביום השמיני ויהי הבקר

ڤڕڤڕڤڕڤڕ ڤڕڤڕ ڤڕڤڕڤڕ ڤڕڤڕ ڤڕڤڕ

לפלוני: בתנהו שומעין אותו שהרי בידו הוא לומר לו בתך מכרתי לי בתך מכרתי לי: המוכר לחבירו שדה ומצא בה מטמון: אומר לו שדה זו שלי לקחתי ממך ומטמון זה שלי הוא: אומר לו שדה זו שלך לקחתי ממך ומטמון זה לא עלה על דעתי שלי הוא: בית דין שלו: המוכר לחבירו שדה ומצא בה מטמון: אומר לו שדה זו שלי

ויאמר לו. שמעתי אומרים לפי שהיה יעקב מבקש לישב בשלוה אמר הקב"ה אין לצדיקים שלוה בעולם הזה אלא מה שמזמין להם לעולם הבא: ויאמר לו ראובן וגו'.

ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלומות הזה בא: ויאמרו איש אל אחיו. כשהיו רואים אותו מרחוק היו מתיעצים עליו: הנה בעל החלומות הזה בא.

ועתה לכו ונהרגהו. ועתה לכו ונעשה בו עצה שנהרגהו: ונהרגהו. ונשחטהו[1] כמו שנאמר (ישעיה נג) כשה לטבח יובל: ונשלכהו באחד הבורות. ונשליכהו בבור אחד מן הבורות שבמדבר: והיה נאמר חיה רעה אכלתהו. ונאמר לאבינו חיה רעה אכלתו: ונראה מה יהיו חלומותיו. ונראה אם יקומו חלומותיו: ויאמר ראובן אל אחיו. ראובן היה גדול שבהם ולפיכך היה מתיעץ עמהם: ויאמר ראובן אל אחיו אל תשפכו דם. אל תעשו מעשה שפיכות דמים: השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר. שהיה מלא נחשים ועקרבים: ויד אל תשלחו בו. כדי שלא יהרגוהו: למען הציל אותו מידם. כדי שיחזירנו לאביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו. כשהגיע אצלם: ויפשיטו את יוסף. שהיה לבוש כתונת פסים: ויקחוהו וישליכו אותו הבורה. בור שאין בו מים: והבור רק אין בו מים. אבל יש בו נחשים ועקרבים: וישבו לאכל לחם. לפי שהיו רעבים ולא היו יכולים להרגו: וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים. שיירא של ישמעאלים: ויאמר יהודה אל אחיו. כשראה שראובן לא בא: מה בצע כי נהרג את אחינו. מה הועלנו בהריגתו: ויכסו את דמו. כדי שלא יראה אביהם שהוא מגואל בדם: ויאמר יהודה אל אחיו. כשראה שראובן לא בא: מה בצע כי נהרג את אחינו. מה הועלנו בהריגתו: לכו ונמכרנו לישמעאלים. שהיו עוברים לדרכם: ויעברו אנשים מדינים סוחרים. שהיו עוברים לדרכם: ויעלו את יוסף מן הבור. שהיו מושכים אותו ועולים: ויעלו את יוסף מן הבור. שהיו מושכים אותו ועולים

ברוך שאמר ליהוה אלהינו: ואמר אין לנו לשבח אלא לו. שהוא
הקב"ה בראשית: ברא את העולם: ואחר כך ברא את אדם הראשון
ואת חוה: ואחר כך הלך אדם הראשון וחטא: ואחר כך הלך
קין והרג את הבל אחיו: ואחר כך הלך נח ועשה תיבה: ואחר
כך הלך אברהם ונתגייר: ואחר כך הלך יצחק ונתנבא: ואחר
כך הלך יעקב ונשא ארבע נשים: ואחר כך הלך יוסף ונמכר
לעבד: ואחר כך הלך משה ועשה נסים וגבורות: ואחר כך
הלך יהושע ונלחם מלחמות: ואחר כך הלך שמשון ונלחם
בפלשתים: ואחר כך הלך שמואל ונתנבא: ואחר כך הלך שאול
ומלך: ואחר כך הלך דוד ומלך: ואחר כך הלך שלמה ובנה
בית המקדש: ואחר כך הלך אליהו ונתנבא: ואחר כך הלך
חזקיהו ועשה נסים וגבורות: ואחר כך הלך מרדכי ואסתר
ונתנבאו: ואחר כך הלך עזרא ונתנבא: ואחר כך הלך דניאל
ונתנבא: ואחר כך הלך חנניה מישאל ועזריה ונתנבאו: ואחר
כך הלך אחשורוש ועשה משתה: ואחר כך הלך נבוכדנצר
והחריב את בית המקדש: ואחר כך הלך ונתנבא: ואחר כך
הלך ונתנבא: ואחר כך הלך ונתנבא: ואחר כך הלך ונתנבא:
ואחר כך הלך ונתנבא: ואחר כך הלך ונתנבא: ואחר כך הלך
ונתנבא: ואחר כך הלך ונתנבא: ואחר כך הלך ונתנבא: ואחר
כך

ڪتاب الصلوة: ان کان يصلي في بيته او في مسجد
جماعة او وحده فان کان يصلي في بيته او في
مسجد جماعة فان کان يصلي وحده فان کان
يصلي في مسجد جماعة فان کان يصلي في بيته
او في مسجد جماعة فان کان يصلي وحده فان
کان يصلي في مسجد جماعة فان کان يصلي في
بيته او في مسجد جماعة فان کان يصلي وحده
فان کان يصلي في مسجد جماعة فان کان يصلي
في بيته او في مسجد جماعة فان کان يصلي
وحده فان کان يصلي في مسجد جماعة فان کان
يصلي في بيته او في مسجد جماعة فان کان
يصلي وحده فان کان يصلي في مسجد جماعة
فان کان يصلي في بيته او في مسجد جماعة
فان کان يصلي وحده فان کان يصلي في مسجد
جماعة فان کان يصلي في بيته او في مسجد
جماعة فان کان يصلي وحده فان کان يصلي في
مسجد جماعة

بَحَ دَمَبِ بْكَمَّبْ حَبْهَ صَوْصَدَ صَوْصَدَ هَبْ هَلَحَبْ
حَبْهَ كَهَ بْكَمَّبْ: دَكَ بَكَ بِتَّهَبْ دَحَبْلَبْ: بْكَبْ بَكَ
هِبْ دَبِكَدِبْ. بْنَهَ هَ قَدَصَّ هَ هَبْبَ: هَبْحَبَهَ
كَحَبْلَدَجَبْ.

هَصَهَكَ هَ هَبْ دَبَ هَصَهَ هَلَحَبْ هَ صَوْصَدَ لَكَكَسَّهَ
حَبْهَ هَبْصَدَ: دَبَ كَحَبْلَدَجَبْ كَ هَحَبَسَّبْ: هَبَصَ دَكَ
بَحَبْ كَ تَبَصَ هَكَ بَكَ هَكَ تَهَلَحَ هَ صَدَّبَ
دَهَحَ هَكَ تَبَصَ هَكَ بَكَ تَهَلَحَ هَ صَدَّبَ
دَهَحَ: بَكَهَبْ دَهَصَهَبْ هَحَبْ هَهَلَكَصَّ هَهَسَبْ كَهَصَ:
حَصَبْ هَدَبِ هَدَبِ كَ دَجَّبْ بَكَهَبْ بَهَدَبْ هَلَهَصَبْ
هَهَدَجَبْ هَحَبَسَّبْ. هَهَدَبْ هَحَبَ هَكَبَّبْ بَحَبْ هَبْ هَلَحَبْ
دَبْكَ كَبْكَبْ: هَبْ حَتَهَبْ هَكَ: بَحَ كَ هَبَكَهَ بَهَبْ
بَحَدَبْ هَ بَحَبْ هَحَدَبْ هَهَ بَبْ هَحَبْ هَهَبْ هَهَبْ
بَهَصَبْ بَهَصَهَ كَهَكَبَ: هَهَكَهَ هَبْهَ كَبْدَهَبْ هَهَبْبَبْ هَكَ
بَهَصَهَ: هَهَ دَكَ بَهَهَ هَبْ بَهَ بَهَبْ هَ بَهَبْ
سَبَهَبْ بَبْهَبْ بَهَبْبَهَ بَحَبْ: هَبَهَ دَهَهَلَهَ
هَسَبَهَ كَهَبَ دَهَبْ: بَحَ دَهَهَهَلَهَ كَبْدَبْ هَ
بَهَبْبَ: هَهَ بَكَ هَهَهَكَهَ هَهَهَ بَكَ بَهَ هَهَ
هَبْبَبْ: هَهَبَ سَبَهَبْ هَحَلَهَ دَهَبَبْ هَلَحَبْ هَ
هَبْبَبْ(1) دَبَدَبْبَبْ: بَحَبْ هَ دَهَهَبْ بَهَبْبَبْ(2):
بَحَ بَبْ: دَبَصَبْ هَهَ بَحَبْ سَبَهَبْ بَحَبْ هَبْبَ بَهَبْ
بَهَبْبَ هَلَحَبْ هَ هَبْبَبْ بَبْ بَهَبْبَبْ هَبْبَبْ هَبْبَبْ
بَهَبْبَبْ هَبْبَبْ هَبْبَبْ هَبْبَبْ هَبْبَبْ هَبْبَبْ هَبْبَبْ

(1) هَبْبَبْ sic (2) (N. E. ؟بَبْبَبْ)

ואפילו הוא בן תשעים שנה: ואין עומדין לתפלה אלא מתוך כובד ראש ושפלות הרבה ומתוך כוונת הלב: וכל היום כולו אדם מתפלל בכוונה אבל תפלת שחרית צריכה כוונה יתירה שהרי אמרו חכמים כל המכוין תפלתו תפלה ומי שאינו מכוין תפלתו אינה תפלה: ומי שהוא טרוד בדבר ואינו יכול לכוין בתפלת שחרית יתפלל בביתו קודם שיצא לדרך ואם יצא קודם שיתפלל יתפלל בדרך ויכוין ליבו לשמים: ומי שהוא חולה או שהוא יושב בבית האסורין ואינו יכול לכוין יתפלל בביתו ויכוין ליבו לשמים: ומי שהוא רוכב על הסוס או על החמור או על הספינה ואינו יכול לכוין יתפלל במקומו ויכוין ליבו לשמים: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ואינו יכול לכוין יתפלל בבית הכנסת ויכוין ליבו לשמים: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ויש לו בית יתפלל בבית הכנסת: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ואין לו בית יתפלל בבית הכנסת: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ואין לו בית ויש לו בית הכנסת אחר יתפלל בבית הכנסת אחר: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ואין לו בית ואין לו בית הכנסת אחר יתפלל בבית הכנסת: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ואין לו בית ואין לו בית הכנסת אחר ויש לו בית יתפלל בבית: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ואין לו בית ואין לו בית הכנסת אחר ואין לו בית יתפלל בבית הכנסת: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ואין לו בית ואין לו בית הכנסת אחר ואין לו בית ויש לו בית יתפלל בבית: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ואין לו בית ואין לו בית הכנסת אחר ואין לו בית ואין לו בית יתפלל בבית הכנסת: ומי שהוא יושב בבית הכנסת ויכול לכוין ואין לו בית ואין לו בית הכנסת אחר ואין לו בית

מכאן: מכאן למכובסת לגזלן שלא לכבס לו לכתחלה אלא לפשוטה: למה נאמר לכתחלה: שאם כיבס לו מותר ללבוש ואפילו לכתחלה. מיבעי ליה: לכתחלה אלא לפשוטה לכתחלה אלא לפשוטה לכתחלה אלא לפשוטה

בשלמא לפי מה שכתבתי לעיל ניחא. אלא לפי מה שכתב הרמב"ם ז"ל שהוא מפני שהוא מקום שנתקדש בקדושת עולם ואין מקדשין בו אלא מקדש ראשון ומקדש שני ומקדש עתיד לבא. ולכאורה קשה מה ענין זה לכאן. ועוד קשה מה שכתב הרמב"ם ז"ל בהלכות בית הבחירה

קדושת יום טוב של ראש השנה (א) שחרית (ב). מנהג פשוט
בכל ישראל: שאומרים פיוט זה קודם תפלת שחרית. ויש
שאומרים אותו אחר תפלת שחרית: ואחר שחזרו הש"ץ
לומר תפלת מוסף. ומנהג ספרד לאומרו אחר חזרת הש"ץ
של שחרית: ואחר שאומרים אותו אומרים קדושה דסדרא
ואחר כך אומרים קדושה דיוצר: ואחר כך אומרים קדושה
דסדרא ואחר כך אומרים קדושה דיוצר: ואחר כך אומרים
קדושה דסדרא ואחר כך אומרים קדושה דיוצר: ואחר כך
אומרים קדושה דסדרא ואחר כך אומרים קדושה דיוצר:
ואחר כך אומרים קדושה דסדרא ואחר כך אומרים קדושה
דיוצר: ואחר כך אומרים קדושה דסדרא ואחר כך אומרים
קדושה דיוצר: ואחר כך אומרים קדושה דסדרא ואחר כך
אומרים קדושה דיוצר: ואחר כך

ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר וידו אל תשלחו בו למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אותו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים הזה וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף והם הוליכו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: ויכר אותה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה: ויבכו אותו אביו: והמדנים מכרו אותו במצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורידוהו שמה:

(א) כתרגומו.

ואומר קדיש שלם. ואם יש שם ספר תורה אומרים אותו קודם
שמוציאין אותו: ומוציאין אותו ואומרים אותו בשעת הוצאה:
ואומרים אותו בשעת החזרה: ואומרים אותו בשעת הגבהה
וגלילה. ואומרים אותו בשעת הכנסה: ואומרים אותו בשעת
הקפות: ואומרים אותו בשעת הוצאה: ואומרים אותו בשעת
החזרה: ואומרים אותו בשעת הגבהה וגלילה. ואומרים אותו
בשעת הכנסה: ואומרים אותו בשעת הקפות: ואומרים אותו
בשעת הוצאה: ואומרים אותו בשעת החזרה: ואומרים אותו
בשעת הגבהה וגלילה. ואומרים אותו בשעת הכנסה: ואומרים
אותו בשעת הקפות: ואומרים אותו בשעת הוצאה: ואומרים
אותו בשעת החזרה: ואומרים אותו בשעת הגבהה וגלילה.
ואומרים אותו בשעת הכנסה: ואומרים אותו בשעת הקפות:
ואומרים אותו בשעת הוצאה: ואומרים אותו בשעת החזרה:
ואומרים אותו בשעת הגבהה וגלילה. ואומרים אותו בשעת
הכנסה: ואומרים אותו בשעת הקפות: ואומרים אותו בשעת
הוצאה: ואומרים אותו בשעת החזרה: ואומרים אותו בשעת
הגבהה וגלילה. ואומרים אותו בשעת הכנסה: ואומרים אותו
בשעת הקפות: ואומרים אותו בשעת הוצאה: ואומרים אותו
בשעת החזרה: ואומרים אותו בשעת הגבהה וגלילה. ואומרים
אותו בשעת הכנסה: ואומרים אותו בשעת הקפות: ואומרים
אותו בשעת הוצאה: ואומרים אותו בשעת החזרה: ואומרים
אותו בשעת הגבהה וגלילה. ואומרים אותו בשעת הכנסה:
ואומרים אותו בשעת הקפות:

ויתנו בכתב כאשר : נחנו ויבינו במקרא : ויתנו בעמדם
שכחו כאשר יגידו מרדכי ולכל אחיו ויגד להם ויבחנו
ויאמר אל נחמיה. והוא התרגום : לכל חכמי ישראל
לשמיעת ויבינו מיא אל מלכו. כך הי הכל
כאחד ויגד להם והוא התרגום : והוא אל נחמיה
ויאמר אל כל הלוים והוא התרגום : והוא אל נחמיה.
ויאמר הי הכל הלוים והוא התרגום : והוא אל נחמיה

مِحِ. ثَوَصَ دِيَّ. هَبَّ بِحِبَ هَدَن بُثَبَّحَكَ كَ كَبَّ هَبَّ بِعَوَّ بِثَبَّ مِيَّ هَبَّ بِحِبَ

ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר וידו אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: ומדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

(א) sic בראשית

ולא יטול בידו סכין אלא אם כן יודע בו שהוא חלק ובודק בו תחלה. ואם מצא בו סימן פגום אפילו כל שהוא אסור לשחוט בו עד שיבדקנו. ואם מצא בו סימן פגום ואינו יודע אם הוא פגום אם לאו

ڪنهن جي ڪتاب ٻڌڻ جي فضيلت: ڪتاب ٻڌڻ جي فضيلت جو بيان.

ויקרא: ויאמר נחמיה הוא התרשתא והכהן הסופר והלוים המבינים
את העם אל כל העם היום קדוש הוא לה׳ אלהיכם אל תתאבלו
ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: ויאמר
להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו
כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות ה׳ היא מעזכם: והלוים
משתקים את כל העם לאמר הסו כי היום קדוש ואל תעצבו: וילכו
כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי
הבינו בדברים אשר הודיעו להם: ויקהלו כל העם כאיש אחד
אל רחוב אשר לפני שער המים ויאמרו אל עזרא הספר להביא
את ספר תורת משה אשר צוה ה׳ את ישראל: ויביא עזרא הכהן
את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל המבין לשמוע ביום
אחד לחדש השביעי: ויקרא בספר לפני הרחוב אשר לפני שער
המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים
ואזני כל העם אל ספר התורה: ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ
אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה
ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה
זכריה משלם: ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל
העם היה וכפתחו עמדו כל העם: ויברך עזרא את ה׳ האלהים
הגדול ויענו כל העם אמן אמן במשא ידיהם ויקדו וישתחוו לה׳
אפים ארצה: וישוע בני ומיכין ולוי ושבתי הודיה מעשיה קליטא
עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים מבינים את העם לתורה והעם
על עמדם: ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל
ויבינו במקרא: ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הסופר
והלוים המבינים את כל העם היום קדוש הוא לה׳ אלהיכם אל

ואמר: אפילו כי יהיה בדבר שאינו נוגע לו: ור' יוחנן אמר כשהוא נוגע לו. ומי אמר ר' יוחנן הכי והא אמר ר' יוחנן: לעולם אל יהא אדם קל ראש בדבר שאינו נוגע לו שהרי משה רבינו[1] לא הגיע לו עד שלשה דברים שנאמרו בו. ואין לך קל ראש יותר מזה. ומה ראה משה רבינו לומר שלשה דברים הללו. אלא שראה שהיו ישראל מתקבצים ובאים אצל משה ואומרים לו פלוני מת ופלוני מת. ולא היה יודע אם על ידי שנאה אם על ידי מיתה. לפיכך אמר שלשה דברים הללו. שאם על ידי שנאה לא יהיו מתים. ואם על ידי מיתה יהיו מתים. ואמר ר' יוחנן: כל המקבל דברים מחבירו ואינו משיבו כראוי הוא נקרא קל ראש. שנאמר: ולבבו קל יבין למהר לדעת:

ויאמר אליהם: הבטן שלקוני פתע כלה נפשי בקשו ממני
לחיים: ויאמרו אל אביהם: כה דבר יוסף בנך ויאמר חי הוא
גם משל בכל ארץ מצרים: ויפח לבו ויראה כי רבו העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו: ויאמר ישראל רב עוד יוסף
בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: ויסע ישראל וכל אשר
לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק:
ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב
ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה
מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם: אנכי ארד עמך מצרים
ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב
משבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת
נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את
מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה
יעקב וכל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו
וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל
הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן
חנוך ופלוא חצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד
ויכין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת
ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה פרץ וזרח וימת ער
ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר
תולע ופוה יוב ושמרון: ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל:
אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו
כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני גד צפיון
וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ואדאלי: ובני אשר ימנה
וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר
ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד
את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב
יוסף ובנימן: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים:
ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים
וחפים וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש
ארבעה עשר: ובני דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני
ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו
ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה
ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש
ששים וששה: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות
שנים כל נפש הבית ליעקב הבאה מצרימה שבעים:
ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה ויראה אליו ויפל על צואריו ויבך על
צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי
ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל
בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית
אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי
אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו:
והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם
אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה
צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן:
ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה:
ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה
רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד
הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן:
ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך:
ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך
ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל
ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את יעקב אביו
ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה
אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי
שני מגורי שלשים ומאת שנה מעטים והיו ימי שני חיי
ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם: ויברך
יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ
בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו
ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין
בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ארץ
כנען מפני הרעב: ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את
הכסף בית פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות
נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם
במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את מקנהם אל יוסף
ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא:
ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני
לפני אדני לא נשאר בלתי אם גויתינו ואדמתנו: למה
נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקן יוסף
את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו
כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו:
רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה
ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם
ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה:
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות
יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל
לטפכם: ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה: ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים
לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה:
וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו
וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ושבעים ומאת שנה:
ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם
נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי
ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על
ראש המטה: ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:
ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי
בלוז בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך
והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת
לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה
כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם
לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא
ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו
בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי
ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות
ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל
יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם
את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל
ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו:
וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא
הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה
הבכור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי
עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את
הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק
וידגו לרב בקרב הארץ: ויראה יוסף כי ישית אביו יד
ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר
אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו:
וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם
וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה
מלא הגוים: ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל
לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים
לפני מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: ואני נתתי
לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי:

(1) sic שמעון

בשנת שבע לחבקוק הנביא. זו לשון ניקלאי
הנזכר! הנה אמר שמואל הנביא: ה' ממית
ומחיה מוריד שאול ועולה: ה' מוריש ומעשיר
משפיל אף מרומם. מקים מעפר דל מאשפות
ירים אביון: ויאמר חנה: כי לה' מצקי ארץ
ויתד עליהם תבל: ויאמר דוד: ה' ישפוט
אפסי ארץ: ויאמר שלמה: ה' בחכמה יסד
ארץ: ויאמר ישעיה: ה' אל עולם בורא קצות
הארץ. ויאמר ירמיה: ה' אלהים אמת הוא
אלהים חיים ומלך עולם. ועוד הוא אומר:
ה' אלהים אמת הוא אלהי עולם ומלך עולם.
ויאמר יחזקאל: ה' אלהים אתה ידעת. ויאמר
דניאל: ה' אלהי השמים ואלהי הארץ. ויאמר
עמוס: ה' אלהים צבאות הוא נוגע הארץ
ותמוג. ויאמר יונה: ה' אלהי השמים אני
ירא. ויאמר מיכה: ה' אלהים צבאות הוא
ה'. ויאמר נחום: ה' אל קנא ונוקם ה'
נוקם ובעל חמה. ויאמר חבקוק: ה' אלהי
עולם קדוש. ויאמר צפניה: ה' אלהי צבאות
הוא שמו. ויאמר חגי: כה אמר ה' צבאות.
ויאמר זכריה: ה' צבאות הוא שלחני. ויאמר
מלאכי: ה' צבאות הוא שלחני. ואמר: ה'
אלהי ישראל בא בה. ואמר: ה' אלהי ישראל
ישב בין הכרובים. ואמר: ה' אלהי ישראל
נתן מנוחה לעמו ישראל. ואמר: ה' אלהי
ישראל הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת. ואמר: ה' אלהי ישראל הוא אלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. ואמר: ה'
אלהי ישראל הוא אלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת. ואמר: ה' אלהי ישראל הוא
אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. ואמר:
ה'

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: בידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעיר והנה גויתי עמרי יי לי ולא אירא: ואם יתנגד עלי מחנה לא יירא לבי ואם קמה עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אתה הוא אלי ואודנו אלהי אבי וארוממנו: אתה הוא אלהי ואני א

שמחת חגיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי לא חלק ונחלה אין עמכם: ושמרת לך פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יי׳ באחד שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדור ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני יי׳ אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יי׳ אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יי׳ אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יי׳ לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יי׳: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יי׳: ועשית עולתיך הבשר והדם על מזבח יי׳ אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יי׳ אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יי׳ אלהיך: כי יכרית יי׳ אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליי׳ אלהיך כי כל תועבת יי׳ אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יי׳ אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יי׳ אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יי׳ אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יי׳ אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי׳ אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יי׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יי׳ אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליי׳ אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יי׳ מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול יי׳ אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יי׳ אלהיך: לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליי׳ אלהיך ובך בחר יי׳ להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל כצבי ואכל: דישון פרסת ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי הפרסה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה ואת כל עורבו למינהו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס והינשוף והתנשמת: והקאת והרחמה והשלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליי׳ אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יי׳ אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ישא יי׳ אלהיך ממך כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יי׳ אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יי׳ אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: מקצה שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליי׳: את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יי׳ בארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול יי׳ אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יי׳ אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יי׳ אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יי׳ והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יי׳ אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי׳ אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יי׳ אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יי׳ אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליי׳ אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יי׳ אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יי׳ אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליי׳ אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח ליי׳ אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יי׳ אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליי׳ אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יי׳ לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשחרה: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יי׳ אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליי׳ אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות: ועשית חג שבעות ליי׳ אלהיך מספת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יי׳ אלהיך: ושמחת לפני יי׳ אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יי׳ אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליי׳ אלהיך במקום אשר יבחר יי׳ כי יברכך יי׳ אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי׳ ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי׳ אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יי׳ אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יי׳ אלהיך: לא תזבח ליי׳ אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יי׳ אלהיך הוא: כי יימצא בקרבך באחד שעריך אשר יי׳ אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יי׳ אלהיך לעבור בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נאמנה נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יי׳ והשמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יי׳ אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יי׳ אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויי׳ אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יי׳ אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה לא יהיה לו עם ישראל אשי יי׳ ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יי׳ הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי זבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירושך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יי׳ אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יי׳: ושרת בשם יי׳ אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יי׳: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים: כי תועבת יי׳ כל עושה אלה ובגלל התועבות האלה יי׳ אלהיך מוריש אותם מפניך: תמים תהיה עם יי׳ אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יי׳ אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יי׳ אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יי׳ אלהיך בחרב בהקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יי׳ אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יי׳ אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יי׳: אשר ידבר הנביא בשם יי׳ ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יי׳ בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך ול

ואומרים קדיש שלם. ואחר כך אומרים: יהי שלום רב
מן השמים וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ועל כל
העולם כולו. ואומרים: עושה שלום במרומיו הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל העולם כולו. ואומרים
קדיש יתום. ואחר כך אומרים: אלהי נצור לשוני מרע
ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר
לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדף נפשי.
וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם.
עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדשתך
עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך
וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי. עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ועל כל העולם כולו ואמרו אמן.

ואומרים: ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו.
יהי רצון מלפניך יי אלהינו שתפתח לבנו בתורתך
ותשים חלקנו עם כל עושי רצונך ועם כל ישראל לטובה
לברכה לחיים ולשלום. ואומרים: אדון עולם אשר מלך
בטרם כל יצור נברא. לעת נעשה בחפצו כל אזי מלך
שמו נקרא. ואחרי כלות הכל לבדו ימלוך נורא. והוא
היה והוא הוה והוא יהיה בתפארה. והוא אחד ואין שני
להמשיל לו להחביר. בלי ראשית בלי תכלית ולו העוז
והמשרה. והוא אלי וחי גואלי וצור חבלי בעת צרה.
והוא ניסי ומנוס לי מנת כוסי ביום אקרא. בידו אפקיד
רוחי בעת אישן ואעירה. ועם רוחי גויתי. יי לי ולא
אירא. ואומרים: אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא.
אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה מחזירה
בי. וכל זמן הנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי
ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות ברוך
אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים.

ויאמר אל יעקב אביו הלא אחיך רעים בשכם אלכה אותך אליהם: ויאמר לו ישראל. לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשב לי דבר: וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: ויהי כי תעו איש בשדה והנה איש מגיד לו לאמר: את מי אתה מבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש. הגידה נא לי איפה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה: וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: וירא אותו מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו בבור אחד ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמותיו: וישמע ראובן ויצל אתו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים הלזה ויד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף והם הוליכו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה: ויבכו אתו אביו: ויהודה לקח אשת לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: ויהי ימים ורב בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: ויהי יוסף הובל מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה: ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו ויהי לו שרת ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו והברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה: ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ויד כל אשר יש לו נתן בידי: אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כשמעו אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא עשה: אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו בהיות יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלמו המשקה והאופה אשר למלך מצרים אסורים בבית הסהר: ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אלהם חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אלהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: עוד ימים שלשה ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: ויראה שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והתלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו: וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו: ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות והשדופות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האופים: ויחלמו חלום אני והוא בלילה אחד איש כפתרון חלומו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש חלומו פתר: והיה כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: ויקרא פרעה ויקראו את יוסף מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ויספר פרעה ליוסף חלמתי הנני עמד על שפת היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרוע: ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ופרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב הנה: הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכל השבע יאכל בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: והלא נשכח השבע בארץ מפני הרעב אחריו כי כבד הוא מאד: ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנים השבע: וקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שנים הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני השבע קמצים: ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים: ותחלנה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ: ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון: ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: ויראם יוסף ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נכנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: אסרו מכם אחד ויקחהו ואתם תאסרו והיו דבריכם אמת ואם אין חי פרעה כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם אחי אחד מאחיכם יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ בינותם: וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל הקרות אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ אתנו ויתן אתנו במצור הארץ: ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד מאחיכם הניחו אתי וכרעב בתיכם קחו והלכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו: ויאמר יעקב אביהם אלהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: ויהי הרעב כבד בארץ: ויהי כאכלם את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל: ויען יהודה אליו לאמר האד העיד בנו לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: אם יש אתה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ואם אינך משלח אין נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח: ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: אנכי ערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: וכסף משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה: ואחיכם קחו והקומו שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקומו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים בית יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב בבאשנה בראשנה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בראשנה לשבר אכל: והיה כאשר באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה איש כספו בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו: וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בשקינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון: ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם: והכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו: וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין מכל מנות כלם וישתו וישכרו עמו: ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר תוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים שלחו המה וחמריהם: הם יצאו העיר לא רחקו ויוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: הלזה אשר ישתה אדני בו הוא ינחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: ויגש אתם ויאמר אליהם את הדברים האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתח איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין: ויקרעו שמלותם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה: ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני לעבדים גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני עוד: ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טורף יוסף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם גם את זה מעם פני ואסון קראהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו כי נפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער ומת ואת עבדיך הורידו את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה: כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא: ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: וישא את קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין קציר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ומל זרעו אתו מצרימה: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ארודי ואראלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחפים וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו

ברוך שאמר והיה העולם. ואחר כך יאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר יצר את האדם בחכמה: ובורא בו נקבים נקבים חלולים חלולים: גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם: ואפילו הקטן שבהם: שאי אפשר לאדם לחיות אפילו שעה אחת: ואם יסתם אחד מהם: אי אפשר לעמוד לפניך אפילו שעה אחת: אתה הוא מלך אל רופא נאמן לבשר ודם: ומפליא לעשות: ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות: ואחר כך יאמר הגומל חסדים טובים לעמו ישראל: ברוך אתה יי הגומל חסדים טובים לעמו ישראל: ואחר כך יאמר אמת ויציב ונכון וקיים וישר ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישעינו לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת: ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לנצח ולעולמי עולמים: על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך: על הראשונה ועל האחרונה דבר טוב וקיים לעד ולנצח נצחים: אמת וצדק אמונה וחסד אהבה וחבה שלום וטוב וכל דבר טוב אמת ואין אמת אלא אתה: ואחר כך יאמר ברוך אתה יי מלך אוהב צדקות ומשפטים: ואחר כך יאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה: ואחר כך יאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: שעשה נסים לאבותינו ולנו בימים ההם בזמן הזה: ואחר כך יאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: שעשה לנו נס במקום הזה: ואחר כך יאמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם: שעשה נסים לאבותינו ולנו בכל מקום ומקום

ڪنهن ٻڌڻ جي ڪتاب جو ڪو حصو ٻڌڻ ۽ ٻڌائڻ جي اجازت ڏني آهي.

پڙهڻ ۾ ڪو عيب نه آهي پر ٻڌڻ ۾ عيب آهي: ڇو ته پڙهڻ ۾ ڪتاب جي ڪاپي ڪرڻ وارو ڪاتب ۽ ٻڌائڻ وارو ٻڌڻ ۾ ڪتاب جي ڪاپي ڪرڻ وارو ڪاتب ۽ ٻڌڻ وارو ٻڌ

בהמתו. וכיצד הרי: הנה אני מוכר לך בהמתי זו בכך וכך דינרים, ואחר שיגמור הקונה את דבריו יאמר לו המוכר: הרי בהמתי זו ברשותך, ואם אבדה או נגנבה בדרך אינה אבודה ואינה גנובה אלא שלך. ואם מתה בדרך הרי היא מתה משלך. ואם ילדה הולד שלך. ואם ילדה ונתעברה הולד שלך. ואם נתעברה ולא ילדה הולד שלי. ואם ילדה ולא נתעברה הולד שלך. ואם נתעברה ולא ילדה הולד שלי

وَصَصَّ بُكَ هِ بُمِهِ كَفَّ هُ دِنَّصَ دِبَّ دِنَّصَ بُقِصَصَقَّ
دِمِصْبَ مَجْوَدَ مَصِجَّمِكَ: هُجَبَّ وَكَصِكَحَ وَحَدَّ وَمَدَوَصَصَ
دِبَوَدَوَصَهَ: مِ كَلِكَهَّ دِبَّصَ كَفَّ هُ دِبَّصَ دِبَّ
بَكَ سِكَ بُكَصَّ دِبَّ حَصَّدِ دِمِصْبَ بُمِهِ[1]. بُكَ كِمَ
بَبَّ دِبَبَّ هُ دِبَّ كَ سِبَّ هَبَّ: حَدَسَّ هَبَّ وَصَّ
مَصِهِ دِبَّصَ هَبَّ وَصَّ هَبَّ دِبَّ: وَجَسَّهَ دِمِصْبَ كَجَكَ بَصَّ مَصَكَّ
هَبَّ. جَجَكَ جَ هَ بُكَصَّ بَكَ وَدِمَصَهَ دِكَحَ
هُ دِبَّ كَبُكَصَّ: مَبَّصَ بَبَّ دِبَّدِمَصَهَّ كَمَصَّدِ:
مَبَّ كَبَّدِمَ دِمَّدِبَ دِمِصْبَ دِمِصْبَ دِبَّ دِمَّ دِبَّ
بَجَبَّ مَصَكَّكَ دِمَّدِبَ: كَصَّكَ دِ دِبَّدَ دِبَّدِمَصَهَّ
بَبَّدِكَّ: هُجَبَّ مَبَّ كَصَّ هَبَّ أَكَ كَصَّ هَبَّ. وَدِمَصَهَّ دِ هَبَّ دِبَّصَ
بَبَّصَ مَجَبَّ مَصَكَ كَمَ هَبَّدِمَّ دِجَّهَبَّ..... هَجَ جَبَ هَبَّكَّ هُ مَجَبَّ
بَبَّصَ مَجَبَّ مَصَكَ كَمَ هَبَّدِمَّ دِجَّهَبَّ: هَجَبَّ دِمَّدِبَ دِجَبَّ دِجَبَّ بَبَّصَ
بَبَّ وَبَّ دَبَّوَبَّكَ: هَجَبَّ دِجَبَّ دِجَبَّ دِمَّدِبَ: مَبَّصَ دِمَّدِبَ دِجَبَّ بَبَّصَ
بَبَّصَكَ حَمَصَّ: هَجَبَّ دِجَبَّ: كَبَّ دِجَدِمَصَهَّ: مَصَكَ سَبَّكَ دِهَبَّ هُ
دِهَبَّ مِ مَجَبَّ هَبَّ دِمَصَكَ مَبَّ: بَبَّمَبَّ مَبَّ دِمَصَكَ كَهَ هَبَّ!!!.....
بَبَّ كَ دِ كَمَصَّكَهَ: كَهَ بَبَّصَ جَجَ مَكَصَّ دَبَّوَبَّكَ دِجَبَّ دِمَبَّ
كَمَصَّ دِهَبَّ مَجَبَّ: بَبَّصَ دِبَّكَ مَكَصَّ دِمَصَ بَبَّصَ جَجَ دِجَبَّ كَمَصَّ
دِبَّصَ. مَجَ بَكَصَّ كَصَصَّصَ بَبَّ دِكَمَبَّ هَجَبَّ مَبَّصَكَ دِجَمَصَهَّ
مَجَبَّ دِجَمَصَهَّ: كَ دِبَّ مَكَمَ مَكَبَّ هِ كَمَصَّصَ دِجَمَ بَمَصَ
مَجَبَّ دِجَمَصَهَّ..... مَكَ هَ مَبَّكَ دَجَصَ بَبَّصَ كَجَمَصَهَّ هَ
مَجَبَّ. Extrait d'une note marginale

(1) هَبَّ دِ كَمَبَّ: مَجَبَّ: دَكَ بَ دِجَدَمَصَهَّ كَمَصَّصَ دِمَصَ هَ
مَجَبَّ دِبَّصَ دَبَّوَبَّكَ: دِمَصَ مَجَمَ كَجَمَصَ دِمَبَّ. بَكَ هِ
دِكَجَبَّ بَبَّصَ دِمَبَّ سَبَّكَ: مَجَدَبَّصَهَّ دِمَصَ دِ هَبَّ. أَكَ كَمَ مَبَّ
مَجَدَبَّصَهَّ بَدَوَبَّ دَبَّ دَبَّ دِمَبَّ دِمَبَّ دِمَبَّ دِمَبَّ. هَ كَمَ بَكَصَّ دَمَ
بَجَبَّ مَصَكَّكَ دِمَّدِبَ: مَبَّصَ دِمَبَّ دِمَبَّ دِمَبَّ دِمَبَّ دِمَبَّ
بَبَّصَ مَجَبَّ مَصَكَ كَمَ هَبَّدِمَّ دِجَّهَبَّ: هَجَبَّ دِمَّدِبَ دِجَبَّ دِجَبَّ بَبَّصَ
بَبَّصَكَ حَمَصَّ: هَجَبَّ دِجَبَّ دِجَبَّ دِمَّدِبَ: مَبَّصَ دِمَّدِبَ دِجَبَّ بَبَّصَ
بَبَّصَكَ حَمَصَّ: هَجَبَّ دِجَبَّ: كَبَّ دِجَدِمَصَهَّ: مَصَكَ سَبَّكَ دِهَبَّ هُ
دِهَبَّ مِ مَجَبَّ هَبَّ دِمَصَكَ مَبَّ: بَبَّمَبَّ مَبَّ دِمَصَكَ كَهَ هَبَّ!!!.....
بَبَّ كَ دِ كَمَصَّكَهَ: كَهَ بَبَّصَ جَجَ مَكَصَّ دَبَّوَبَّكَ دِجَبَّ دِمَبَّ
كَمَصَّ دِهَبَّ مَجَبَّ: بَبَّصَ دِبَّكَ مَكَصَّ دِمَصَ بَبَّصَ جَجَ دِجَبَّ كَمَصَّ
دِبَّصَ. مَجَ بَكَصَّ كَصَصَّصَ بَبَّ دِكَمَبَّ هَجَبَّ مَبَّصَكَ دِجَمَصَهَّ
مَجَبَّ دِجَمَصَهَّ: كَ دِبَّ مَكَمَ مَكَبَّ هِ كَمَصَّصَ دِجَمَ بَمَصَ
مَجَبَّ دِجَمَصَهَّ..... مَكَ هَ مَبَّكَ دَجَصَ بَبَّصَ كَجَمَصَهَّ هَ
مَجَبَّ. Extrait d'une note marginale

دَبْرَ كَجِكَ بَصَ دِجِدْهِجْبْ دِجِجْوِجْ: وَهِجَ سِجَجِسِ وَهَ
حِجْ كِجَ كَهَدَوَهِ تِسِجْ دِبْرَدَّ. مِبْوِهِجْهِ كِتَّهَّ
دِجِبْتَّبْ وَهِصَّهَّ بَجِبْدَّ. مِبْهِجْدِهِ حِ سِهَّبْ كَجِبْ
وَجِ دِجْبْ جِجِبْ: بْجِهَّ هِجِدِهِ بَجِبْدَّ دِهَجْبْ:
دِكَ بْبْ جِجِسْ مِبْهَّ: وَكَ هِجِهَجِسِبْ هِجِدَّ: بَكِ
بْقَ بْتَهَّدَّ[1] كَ هِجِهَجَكَّتَبْ دِجِجِهِجِهِ دِبَكِ جِهَ
دِجِبْتَّبْ كَبَكِ بَكِهِ. دِهِ.

وَهِ هَجَكِ دِبْوَهِهِهِ هَهِ هِ جِهَوَ وَكِ هَجِتَبْ
هِجِبْتَ هِتَّدَّ[2]: فِجِكِ مِبَهِ جِهَوِ بْجِدَّ مِجِدَّ
دِجِجِ بْدَّدَّ. كَوَكِ دِ وَجِجِدَ دِهَجِ[3] وَهِجِدَ
وَهِصَّهَّ: جِهِبْجِ دِبْجِجِ بْهَ دِبِجْ بَبْ
هِجِهَّهِ: هَهِجِ دِجِجِهَّهَّ: دَهَجِ كِهِجِهَّهِ
وَهِ هِجِهَّهَّ. وَجِ بَكِ هَجْبْبْ بْهِجِ هِجِهَّهِ: وَهِ
وَجِجِهَّهَّ. وَجِ بَكِ هَجْبْبْ بْهِجِ هِجِهَّهِ: كَ بْجِجِدَ دِجِهِبْ:
بْكِ وَكَهِ وَهِصَّهَّ هَدَ بْجِسَ. وَهِ هَبْ دِجِهَّبْ بْهَوَ
كِ كِجِكَ وَكَهِ وَهِصَّهَّ: وَبْ كِ كَجِ بْقَهِصَّهَّ
دِبْكَ وَهِجِهِبَهَّ هِجِكَهَّ: وَكِهَجْبْبْ وَسِبْ بْكَهَّ وَكِبْبَ
وَهَّبْ وَجَبْ وَهَ بِجِبْبْ: وَجِجِوَ كِجِكَ بْهِجِهِ: دِكِهِ
جِجَبْ وَهَّبْ هِ وَهَجَ كِجِجِهِجِهَّ دِبْهِ وَجِ: بْكِ
هِ وَهَ وَهَّبْ هِ وَهَجَ كِجِجِهِجِهَّ دِبْهِ وَجِ: بْكِ
وَهَّبْ هَدَ بْجِسَ بْقِصَصَةَ دِسِيْبْ. جِجِوَ هِجِهَّبْ
هِجِكَ وَبْجِجِ[4] كِجِجِوَ وَكِ هِجِبْتَ دِسِيْبْ دِكِ

(1) sic بْجِجِهِ (2) sic بْتَهَّدَّ (3) sic جِهَجِ (4) sic بْجِجِهِ

ומעלין בקדש. ואם פשט רובן תחלה העלו: אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: כל הקרבנות שנפסלו בלינה ובטומאה ובטבול יום ובפיגול ובנותר ובשאר פסולין שבתורה, אין נשרפין אלא על גבי מערכה גדולה. ואלו הן הנשרפין: הבשר בכל מקום, והחלבים בכל מקום, והנותר בכל מקום, והפסולין בכל מקום, והמנחות בכל מקום, והנסכים בכל מקום, והמותרות בכל מקום, והמקבל בכל מקום, והמזה בכל מקום, והמהלך בכל מקום, והשוחט בכל מקום, והזר בכל מקום, והטמא בכל מקום, והטבול יום בכל מקום, והפיגול

ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ལ་ཇི་ལྟར་བསླབ་པ་དེ་བཞིན་དུ་ཁོང་ཀྱང་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ལ་བསླབ་པ་ཡིན་ནོ། །དེ་ལྟར་ཁོང་ཀྱང་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་པ་ཡིན་ནོ། །དེ་ལྟར་ཁོང་ཀྱང་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་པ་ཡིན་ནོ། །ཇི

שכולן: ואפילו אחד מהן שקפץ על עצמו ועשה: עשרה כנגד שכינה שנאמר אל תוך עדת אנשים ישרים. ואומר בתוך בני ישראל אקדש. ואומר בתוך עדת קרח. ואומר בתוך כל ישראל תהיו אתם. ואומר בתוך הכנענים הנמצאים בתוך ארצם. ואומר בתוך הים. ואומר בתוך ירושלים. ואומר בתוך בני ישראל נקדש. ואומר בתוך בני ישראל אשכון. ואומר בתוך העדה הזאת. ואומר בתוך בני ישראל. ואומר בתוך בני ישראל: ואומר בתוך בני ישראל. ואומר בתוך בני ישראל. ואומר בתוך בני ישראל.

מלחמה: ומצות עשה לרדף אחר הרשעים: כי לא תהיה
נחמה לעושי רשעה כי אם ליראי השם: ולשון מלחמה
משמש גם לשון משפט: כי בו ישפוט השם את הרשעים
ויכלה אותם: כי הוא יעשה משפט בעושי רשעה: כי
הנה יום בא להם: ר"ל יום המשפט: בוערה כתנור.
כמו שהתנור מבעיר את הקש: כן יבעיר השם את
הרשעים: ולא יעזוב להם לא שורש ולא ענף: ר"ל
שלא ישאיר מהם לא זכר ולא שם: ולא יהיה להם
שום תקוה לחזור לטובה: ואמר שורש וענף: כי
הרשעים נמשלו לעץ: ואמר כי השם יעשה משפט
ברשעים: ולא יעזוב להם לא שורש ולא ענף: ר"ל
שלא ישאיר מהם לא זכר ולא שם: ולא יהיה להם
שום תקוה לחזור לטובה: ואמר שורש וענף: כי
הרשעים נמשלו לעץ: ואמר כי השם יעשה משפט
ברשעים: ולא יעזוב להם לא שורש ולא ענף: ר"ל
שלא ישאיר מהם לא זכר ולא שם: ולא יהיה להם
שום תקוה לחזור לטובה: ואמר שורש וענף: כי
הרשעים נמשלו לעץ: ואמר כי השם יעשה משפט
ברשעים: ולא יעזוב להם לא שורש ולא ענף: ר"ל
שלא ישאיר מהם לא זכר ולא שם: ולא יהיה להם
שום תקוה לחזור לטובה: ואמר שורש וענף: כי
הרשעים נמשלו לעץ: ואמר כי השם יעשה משפט
ברשעים: ולא יעזוב להם לא שורש ולא ענף: ר"ל
שלא ישאיר מהם לא זכר ולא שם: ולא יהיה להם
שום תקוה לחזור לטובה: ואמר שורש וענף: כי
הרשעים נמשלו לעץ: ואמר כי השם יעשה משפט
ברשעים: ולא יעזוב להם לא שורש ולא ענף: ר"ל
שלא ישאיר מהם לא זכר ולא שם: ולא יהיה להם
שום תקוה לחזור לטובה: ואמר שורש וענף: כי
הרשעים נמשלו לעץ: ואמר כי השם יעשה משפט

ܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܗܘ ܠܟ ܕܢܥܒܕ ܐܢ ܠܐ. ܒܝܫ ܗܘ ܒܥܝܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܟܠ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܒܝܫ[1]: ܐܦ ܐܢ ܒܥܝ ܠܡܫܬܘܬ ܒܫܒܬ ܐܦ ܗܘ ܢܫܬܘܬ ܒܫܒܬ ܠܐ ܒܝܫ ܗܘ ܠܗ ܠܡܪܥ ܒܫܒܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܗ ܠܐ ܩܪܐ ܐܢܬ ܒܫܒܬ ܘܫܩܘܠ ܡܛܠܬܟ ܘܗܠܟ: ܗܘ ܕܠܐ ܝܕܥ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܗ ܠܐ ܩܪܐ ܐܢܬ ܒܫܒܬ ܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܕܫܩܠ ܡܛܠܬܗ ܘܗܠܟ ܠܗ ܒܫܒܬ ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܗ ܠܐ ܩܪܐ ܐܢܬ ܒܫܒܬ ܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܕܫܩܠ ܡܛܠܬܗ ܘܗܠܟ ܠܗ ܒܫܒܬ ܕܝܢ ܐܢ ܐܢ ܐܝܬ ܒܫܒܬ ܠܡܫܩܠ ܡܛܠ ܡܬܐ ܘܠܐ ܒܫܒܬ ܐܢ ܐܝܬ ܒܫܒܬ ܠܡܫܩܠ ܡܛܠ ܡܬܐ ܘܠܐ ܒܫܒܬ ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܗ ܠܐ ܩܪܐ ܐܢܬ ܒܫܒܬ ܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܕܫܩܠ ܡܛܠܬܗ ܘܗܠܟ ܠܗ

كَهْدَبُ هُ هُ هُدِيْنَ. ٥٥ هُجِ بُهْمِ وَهُ بُهْمِ كَهْدَبُ دِنُّوْدَ: بِحِجِ
حَكْمِ وَهْدَهُ وَهْدَهُ وَهْدَهُ

ܡܢ ܟܐ ܒܐܪ ܟܠ ܟܠ ܒܟ ܒܝܫ: ܕܝܢ ܕܒܝܫ ܐܝܬ ܒܗ ܕܐ ܒܐ ܒܝ ܕܝ ܒܝ ܕܝ ܒܝ ܕܝ

ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܥܕܢ ܘܒܟܠ ܙܒܢ ܘܒܟܠ ܫܥܬܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܠܡ ܘܚܝܠ ܘܫܘܠܛܢ ܘܫܘܒܚܐ ܘܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܫܘܝܐ ܠܗ ܒܫܡܝ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܥܒܕ ܢܣܝܐ ܘܢܨܚ ܘܢܫܘܒܚ ܘܢܫܒܚ ܘܢܫܒܚ ܘܢܫ

לחדש השני בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים פסח ליהוה׃
וחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו׃ ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו בהם׃ ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את
צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת
עולם׃ בראשון תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃
שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה
הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ כל מחמצת לא
תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃ ויקרא משה לכל זקני
ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם והכו
הפסח׃ ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל
המשקוף ומן הדם אשר בסף אתם יגעו אל פתח ביתו עד בקר׃
ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי
המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם
לנגף׃ ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ והיה כי
תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את
העבדה הזאת׃ והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת
לכם׃ ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
בצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃
וילכו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו׃ ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר
פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור
בהמה׃ ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה
גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת׃ ויקרא למשה
ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה כדברכם׃ גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם
ולכו וברכתם גם אתי׃ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן
הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ וישא העם את בצקו טרם יחמץ
משארתם צרורת בשמלתם על שכמם׃ ובני ישראל עשו כדבר משה
וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃ ויהוה נתן את חן
העם בעיני מצרים וישאלום והנצלו את מצרים׃ ובני ישראל נסעו
מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף׃ וגם
ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא
יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃ ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה ואربע מאות שנה׃ ויהי מקץ שלשים
שנה ואربע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים׃ ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא
הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם׃ ויאמר יהוה
אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו׃ וכל עבד
איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ תושב ושכיר לא יאכל בו׃
בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ ועצם לא תשברו בו׃
כל עדת ישראל יעשו אתו׃ וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה
המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא
יאכל בו׃ תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את בני ישראל על צבאתם מארץ מצרים׃

وَقِيَ بُدَيُّعَ بُكَّرَ هَ كَهَ بُ هَ بِبَدَبُحَبَ بِحَ كَهَ بُكَّرَ هَ بِبَدَبُحَبَ بِحَ وَهَ مِنْحَ بِ: بِتَبَّ هَ بِحَ بِبَدَبُحَبَ بِحَ بِبَدَبُحَبَ بِحَ بِبَدَبُحَب

ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו: עטרת
תפארת בראשו כאשר עמד לפניך בהר סיני. ובידו לוחות
אבנים ירד מהר והנחיל לבני אמונים תורת אמת: ועם
מלאכי מעלה שרת עמהם ברנה ובשבח: כאשר זיוו פניו
כשמש כן זיוו פני תבל בספריו: ולא קם נביא עוד
בישראל כמשה איש אשר ידעו יי פנים אל פנים: לכל
האותות והמופתים אשר שלחו יי לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה ולכל
המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל: ויאמר
אליהם ראו היום כי אני מת ואינני יכול עוד לצאת
ולבוא כי יי אמר אלי לא תעבור את הירדן הזה:
יי אלהי אבותיכם יוסיף עליכם ככם אלף פעמים
כאשר דבר לכם: יי אלהיכם הוא יעבור לפניכם הוא
ישמיד את הגוים האלה מפניכם וירשתם אותם:
יהושע הוא יעבור לפניכם כאשר דבר יי: ועשה יי
להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם
אשר השמיד אותם: ונתנם יי לפניכם והכיתם להם
ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל
תיראו ואל תערצו מפניהם כי יי אלהיכם הוא
ההולך עמכם לא ירפך ולא יעזבך: ויקרא משה
ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי
אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יי
לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: ויי הוא
ההולך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך
לא תירא ולא תחת: ויכתוב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יי
וגו' (ויקרא כג מד): וידבר משה אל בני ישראל
כמועדי יי:

(א) כתיב הרבה ליתא sic

לְהִתְנַהֵג עִמָּהֶם: וְעַל כֵּן נִמְצָא כָּל מִינֵי חֶלְקֵי הַמִּדּוֹת. וְהוּא שֶׁיִּהְיֶה הָאָדָם מְדַקְדֵּק בְּכָל דְּבָרָיו וּמַעֲשָׂיו וְלֹא יַעֲשֶׂה דָּבָר בְּלֹא מִשְׁקָל וְלֹא יְדַבֵּר דָּבָר בְּלֹא מִשְׁקָל וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם דָּבָר בְּלֹא מִשְׁקָל. וְכֵן בְּכָל דְּבָרָיו וּמַעֲשָׂיו מִדַּת הַדִּין הוּא שֶׁיִּהְיֶה מְדַקְדֵּק בְּכָל דָּבָר וְדָבָר וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם

ܗܠܝܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܕܝܢ ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܙܒܢ ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܗ ܐܦ ܠܐ ܒܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܒܫܡ ܐܚܪܢ ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܗ ܐܦ

ܕܡܬܐ ܒܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܡܪܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܕܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗ ܐܠܐ ܐܢܐ ܒܠܚܘܕܝ: ܐܦ ܒܝܬ ܐܒܘ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗ ܐܠܐ ܐܢܐ ܒܠܚܘܕܝ. ܐܦ ܒܝܬ ܐܒܘ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬ ܒܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗ ܐܠܐ ܐܢܐ ܒܠܚܘܕܝ. ܐܡܝܢ.

ܟܬܒܐ ܕܝܬܝܫ ܡܕܝܬܐ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܕܐܠܦܢ

ܐܠܦܢ ܠܒܪ

ܩܛܐ ܕܡܢ ܫܡܗܘܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܡܪ.

ܡܢ ܫܡܗܘܬ ܡܟܬܒܢܐ ܫܟܝܢ: ܟܡܫܬܡܥ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܚܕ ܒܪ ܐܢܫ ܐܠܐ ܐܢܐ ܒܠܚܘܕܝ[1] ܩܛܐ ܐܚܪ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟܘ: ܫܠܝܚܐ ܐܢܐ ܠܟܘ: ܫܠܝܡܐ ܐܫܬ: ܕܐܝ ܐܝܬ ܐܫܬ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܥܠܗ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܚܕ ܒܪ ܐܢܫ ܐܠܐ ܐܢܐ ܒܠܚܘܕܝ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟܘ ܕܠܐ ܐܫܬ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܥܠܗ: ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܐܬ ܒܗ ܒܥܠ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗ

בשפתיהם. ומה שכתב שהם מין בעוף הוא מה שאמרו בגמרא: אין בין נשר לפרס אלא שזה מקיא ומאכיל לבניו וזה אינו מאכיל לבניו. ואמרו עוד

ܠܡܒܝܫ ܐܢܘܢ ܒܨܘܪܬ ܒܢܝ ܐܢܫ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܐܬܝܬ ܠܡܫܕܝ ܠܡܚܙܝ ܠܟܘܢ ܐܢܫ ܕܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܝ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܢܐ ܠܐ ܫ

אחרי כן נסעו מחנות רבים ועצומים: ואנחנו נסענו עם אחד המחנות ההם: ובכל יום ויום היו מתאספים אלינו אנשים חדשים: ואנחנו היינו נוסעים לאט לאט: ולא היינו מתעכבים בשום מקום: כי אם לפעמים שעה אחת או שתים: ולפעמים יום אחד: ולפעמים שנים: ולפעמים שלשה ימים: ולפעמים ארבעה ימים: ולפעמים חמשה ימים: ולפעמים ששה ימים: ולפעמים שבעה ימים: ולפעמים שמונה ימים: ולפעמים תשעה ימים: ולפעמים עשרה ימים: ולפעמים אחד עשר יום: ולפעמים שנים עשר יום: ולפעמים שלשה עשר יום: ולפעמים ארבעה עשר יום: ולפעמים חמשה עשר יום: ולפעמים ששה עשר יום: ולפעמים שבעה עשר יום: ולפעמים שמונה עשר יום: ולפעמים תשעה עשר יום: ולפעמים עשרים יום: ולפעמים עשרים ואחד יום: ולפעמים עשרים ושנים יום: ולפעמים עשרים ושלשה יום: ולפעמים עשרים וארבעה יום: ולפעמים עשרים וחמשה יום: ולפעמים עשרים וששה יום: ולפעמים עשרים ושבעה יום: ולפעמים עשרים ושמונה יום: ולפעמים עשרים ותשעה יום: ולפעמים שלשים יום: ולפעמים שלשים ואחד יום: ולפעמים שלשים ושנים יום: ולפעמים שלשים ושלשה יום: ולפעמים שלשים וארבעה יום: ולפעמים שלשים וחמשה יום: ולפעמים שלשים וששה יום: ולפעמים שלשים ושבעה יום: ולפעמים שלשים ושמונה יום: ולפעמים שלשים ותשעה יום: ולפעמים ארבעים יום: ולפעמים ארבעים ואחד יום: ולפעמים ארבעים ושנים יום: ולפעמים ארבעים ושלשה יום: ולפעמים ארבעים וארבעה יום: ולפעמים ארבעים וחמשה יום: ולפעמים ארבעים וששה יום: ולפעמים ארבעים ושבעה יום: ולפעמים ארבעים ושמונה יום: ולפעמים ארבעים ותשעה יום: ולפעמים חמשים יום: ולפעמים חמשים ואחד יום: ולפעמים חמשים ושנים יום: ולפעמים חמשים ושלשה יום: ולפעמים חמשים וארבעה יום: ולפעמים חמשים וחמשה יום: ולפעמים חמשים וששה יום: ולפעמים חמשים ושבעה יום: ולפעמים חמשים ושמונה יום: ולפעמים חמשים ותשעה יום: ולפעמים ששים יום: ולפעמים ששים ואחד יום: ולפעמים ששים ושנים יום: ולפעמים ששים ושלשה יום: ולפעמים ששים וארבעה יום: ולפעמים ששים וחמשה יום: ולפעמים ששים וששה יום: ולפעמים ששים ושבעה יום: ולפעמים ששים ושמונה יום: ולפעמים ששים ותשעה יום: ולפעמים שבעים יום: ולפעמים שבעים ואחד יום: ולפעמים שבעים ושנים יום: ולפעמים שבעים ושלשה יום: ולפעמים שבעים וארבעה יום: ולפעמים שבעים וחמשה יום: ולפעמים שבעים וששה יום: ולפעמים שבעים ושבעה יום: ולפעמים שבעים ושמונה יום: ולפעמים שבעים ותשעה יום: ולפעמים שמונים יום: ולפעמים שמונים ואחד יום: ולפעמים שמונים ושנים יום: ולפעמים שמונים ושלשה יום: ולפעמים שמונים וארבעה יום: ולפעמים שמונים וחמשה יום: ולפעמים שמונים וששה יום: ולפעמים שמונים ושבעה יום: ולפעמים שמונים ושמונה יום: ולפעמים שמונים ותשעה יום: ולפעמים תשעים יום: ולפעמים תשעים ואחד יום: ולפעמים תשעים ושנים יום: ולפעמים תשעים ושלשה יום: ולפעמים תשעים וארבעה יום: ולפעמים תשעים וחמשה יום: ולפעמים תשעים וששה יום: ולפעמים תשעים ושבעה יום: ולפעמים תשעים ושמונה יום: ולפעמים תשעים ותשעה יום: ולפעמים מאה יום: ולפעמים מאה ואחד יום: ולפעמים מאה ושנים יום: ולפעמים מאה ושלשה יום: ולפעמים מאה וארבעה יום: ולפעמים מאה וחמשה יום: ולפעמים מאה וששה יום: ולפעמים מאה ושבעה יום: ולפעמים מאה ושמונה יום: ולפעמים מאה ותשעה יום: ולפעמים מאתים יום: ולפעמים מאתים ואחד יום: ולפעמים מאתים ושנים יום: ולפעמים מאתים ושלשה יום: ולפעמים מאתים וארבעה יום: ולפעמים מאתים וחמשה יום: ולפעמים מאתים וששה יום: ולפעמים מאתים ושבעה יום: ולפעמים מאתים ושמונה יום: ולפעמים מאתים ותשעה יום: ולפעמים שלש מאות יום: ולפעמים שלש מאות ואחד יום: ולפעמים שלש מאות ושנים יום: ולפעמים שלש מאות ושלשה יום: ולפעמים שלש מאות וארבעה יום: ולפעמים שלש מאות וחמשה יום: ולפעמים שלש מאות וששה יום: ולפעמים שלש מאות ושבעה יום: ולפעמים שלש מאות ושמונה יום: ולפעמים שלש מאות ותשעה יום: ולפעמים ארבע מאות יום: ולפעמים ארבע מאות ואחד יום: ולפעמים ארבע מאות ושנים יום: ולפעמים ארבע מאות ושלשה יום: ולפעמים ארבע מאות וארבעה יום: ולפעמים ארבע מאות וחמשה יום: ולפעמים ארבע מאות וששה יום: ולפעמים ארבע מאות ושבעה יום: ולפעמים ארבע מאות ושמונה יום: ולפעמים ארבע מאות ותשעה יום: ולפעמים חמש מאות יום: ולפעמים חמש מאות ואחד יום: ולפעמים חמש מאות ושנים יום: ולפעמים חמש מאות ושלשה יום: ולפעמים חמש מאות וארבעה יום: ולפעמים חמש מאות וחמשה יום: ולפעמים חמש מאות וששה יום: ולפעמים חמש מאות ושבעה יום: ולפעמים חמש מאות ושמונה יום: ולפעמים חמש מאות ותשעה יום: ולפעמים ששה מאות יום: ולפעמים ששה מאות ואחד יום: ולפעמים ששה מאות ושנים יום: ולפעמים ששה מאות ושלשה יום: ולפעמים ששה מאות וארבעה יום: ולפעמים ששה מאות וחמשה יום: ולפעמים ששה מאות וששה יום: ולפעמים ששה מאות ושבעה יום: ולפעמים ששה מאות ושמונה יום: ולפעמים ששה מאות ותשעה יום: ולפעמים שבע מאות יום: ולפעמים שבע מאות ואחד יום: ולפעמים שבע מאות ושנים יום: ולפעמים שבע מאות ושלשה יום: ולפעמים שבע מאות וארבעה יום: ולפעמים שבע מאות וחמשה יום: ולפעמים שבע מאות וששה יום: ולפעמים שבע מאות ושבעה יום: ולפעמים שבע מאות ושמונה יום: ולפעמים שבע מאות ותשעה יום: ולפעמים שמונה מאות יום: ולפעמים שמונה מאות ואחד יום: ולפעמים שמונה מאות ושנים יום: ולפעמים שמונה מאות ושלשה יום: ולפעמים שמונה מאות וארבעה יום: ולפעמים שמונה מאות וחמשה יום: ולפעמים שמונה מאות וששה יום: ולפעמים שמונה מאות ושבעה יום: ולפעמים שמונה מאות ושמונה יום: ולפעמים שמונה מאות ותשעה יום: ולפעמים תשע מאות יום: ולפעמים תשע מאות ואחד יום: ולפעמים תשע מאות ושנים יום: ולפעמים תשע מאות ושלשה יום: ולפעמים תשע מאות וארבעה יום: ולפעמים תשע מאות וחמשה יום: ולפעמים תשע מאות וששה יום: ולפעמים תשע מאות ושבעה יום: ולפעמים תשע מאות ושמונה יום: ולפעמים תשע מאות ותשעה יום: ולפעמים אלף יום: ולפעמים אלף ואחד יום: ולפעמים אלף ושנים יום: ולפעמים אלף ושלשה יום: ולפעמים אלף וארבעה יום: ולפעמים אלף וחמשה יום: ולפעמים אלף וששה יום: ולפעמים אלף ושבעה יום: ולפעמים אלף ושמונה יום: ולפעמים אלף ותשעה יום: ולפעמים אלפים יום: ולפעמים אלפים ואחד יום: ולפעמים אלפים ושנים יום: ולפעמים אלפים ושלשה יום: ולפעמים אלפים וארבעה יום: ולפעמים אלפים וחמשה יום: ולפעמים אלפים וששה יום: ולפעמים אלפים ושבעה יום: ולפעמים אלפים ושמונה יום: ולפעמים אלפים ותשעה יום: ולפעמים שלשת אלפים יום: ולפעמים שלשת אלפים ואחד יום: ולפעמים שלשת אלפים ושנים יום: ולפעמים שלשת אלפים ושלשה יום: ולפעמים שלשת אלפים וארבעה יום: ולפעמים שלשת אלפים וחמשה יום: ולפעמים שלשת אלפים וששה יום: ולפעמים שלשת אלפים ושבעה יום: ולפעמים שלשת אלפים ושמונה יום: ולפעמים שלשת אלפים ותשעה יום: ולפעמים ארבעת אלפים יום: ולפעמים ארבעת אלפים ואחד יום: ולפעמים ארבעת אלפים ושנים יום: ולפעמים ארבעת אלפים ושלשה יום: ולפעמים ארבעת אלפים וארבעה יום: ולפעמים ארבעת אלפים וחמשה יום: ולפעמים ארבעת אלפים וששה יום: ולפעמים ארבעת אלפים ושבעה יום: ולפעמים ארבעת אלפים ושמונה יום: ולפעמים ארבעת אלפים ותשעה יום: ולפעמים חמשת אלפים יום: ולפעמים חמשת אלפים ואחד יום: ולפעמים חמשת אלפים ושנים יום: ולפעמים חמשת אלפים ושלשה יום: ולפעמים חמשת אלפים וארבעה יום: ולפעמים חמשת אלפים וחמשה יום: ולפעמים חמשת אלפים וששה יום: ולפעמים חמשת אלפים ושבעה יום: ולפעמים חמשת אלפים ושמונה יום: ולפעמים חמשת אלפים ותשעה יום: ולפעמים ששת אלפים יום: ולפעמים ששת אלפים ואחד יום: ולפעמים ששת אלפים ושנים יום: ולפעמים ששת אלפים ושלשה יום: ולפעמים ששת אלפים וארבעה יום: ולפעמים ששת אלפים וחמשה יום: ולפעמים ששת אלפים וששה יום: ולפעמים ששת אלפים ושבעה יום: ולפעמים ששת אלפים ושמונה יום: ולפעמים ששת אלפים ותשעה יום: ולפעמים שבעת אלפים יום: ולפעמים שבעת אלפים ואחד יום: ולפעמים שבעת אלפים ושנים יום: ולפעמים שבעת אלפים ושלשה יום: ולפעמים שבעת אלפים וארבעה יום: ולפעמים שבעת אלפים וחמשה יום: ולפעמים שבעת אלפים וששה יום: ולפעמים שבעת אלפים ושבעה יום: ולפעמים שבעת אלפים ושמונה יום: ולפעמים שבעת אלפים ותשעה יום: ולפעמים שמונת אלפים יום: ולפעמים שמונת אלפים ואחד יום: ולפעמים שמונת אלפים ושנים יום: ולפעמים שמונת אלפים ושלשה יום: ולפעמים שמונת אלפים וארבעה יום: ולפעמים שמונת אלפים וחמשה יום: ולפעמים שמונת אלפים וששה יום: ולפעמים שמונת אלפים ושבעה יום: ולפעמים שמונת אלפים ושמונה יום: ולפעמים שמונת אלפים ותשעה יום: ולפעמים תשעת אלפים יום: ולפעמים תשעת אלפים ואחד יום: ולפעמים תשעת אלפים ושנים יום: ולפעמים תשעת אלפים ושלשה יום: ולפעמים תשעת אלפים וארבעה יום: ולפעמים תשעת אלפים וחמשה יום: ולפעמים תשעת אלפים וששה יום: ולפעמים תשעת אלפים ושבעה יום: ולפעמים תשעת אלפים ושמונה יום: ולפעמים תשעת אלפים ותשעה יום: ולפעמים עשרת אלפים יום: ולפעמים עשרת אלפים ואחד יום: ולפעמים עשרת אלפים ושנים יום: ולפעמים עשרת אלפים ושלשה יום: ולפעמים עשרת אלפים וארבעה יום: ולפעמים עשרת אלפים וחמשה יום: ולפעמים עשרת אלפים וששה יום: ולפעמים עשרת אלפים ושבעה יום: ולפעמים עשרת אלפים ושמונה יום: ולפעמים עשרת אלפים ותשעה יום: ולפעמים מאת אלפים יום: ולפעמים מאת אלפים ואחד יום: ולפעמים מאת אלפים ושנים יום: ולפעמים מאת אלפים ושלשה יום: ולפעמים מאת אלפים וארבעה יום: ולפעמים מאת אלפים וחמשה יום: ולפעמים מאת אלפים וששה יום: ולפעמים מאת אלפים ושבעה יום: ולפעמים מאת אלפים ושמונה יום: ולפעמים מאת אלפים ותשעה יום: ולפעמים מאתים אלפים יום: ולפעמים מאתים אלפים ואחד יום: ולפעמים מאתים אלפים ושנים יום: ולפעמים מאתים אלפים ושלשה יום: ולפעמים מאתים אלפים וארבעה יום: ולפעמים מאתים אלפים וחמשה יום: ולפעמים מאתים אלפים וששה יום: ולפעמים מאתים אלפים ושבעה יום: ולפעמים מאתים אלפים ושמונה יום: ולפעמים מאתים אלפים ותשעה יום: ולפעמים שלש מאות אלפים יום: ולפעמים שלש מאות אלפים ואחד יום: ולפעמים שלש מאות אלפים ושנים יום: ולפעמים שלש מאות אלפים ושלשה יום: ולפעמים שלש מאות אלפים וארבעה יום: ולפעמים שלש מאות אלפים וחמשה יום: ולפעמים שלש מאות אלפים וששה יום: ולפעמים שלש מאות אלפים ושבעה יום: ולפעמים שלש מאות אלפים ושמונה יום: ולפעמים שלש מאות אלפים ותשעה יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים ואחד יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים ושנים יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים ושלשה יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים וארבעה יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים וחמשה יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים וששה יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים ושבעה יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים ושמונה יום: ולפעמים ארבע מאות אלפים ותשעה יום: ולפעמים חמש מאות אלפים יום: ולפעמים חמש מאות אלפים ואחד יום: ולפעמים חמש מאות אלפים ושנים יום: ולפעמים חמש מאות אלפים ושלשה יום: ולפעמים חמש מאות אלפים וארבעה יום: ולפעמים חמש מאות אלפים וחמשה יום: ולפעמים חמש מאות אלפים וששה יום: ולפעמים חמש מאות אלפים ושבעה יום: ולפעמים חמש מאות אלפים ושמונה יום: ולפעמים חמש מאות אלפים ותשעה יום: ולפעמים ששה מאות אלפים יום: ולפעמים ששה מאות אלפים ואחד יום: ולפעמים ששה מאות אלפים ושנים יום: ולפעמים ששה מאות אלפים ושלשה יום: ולפעמים ששה מאות אלפים וארבעה יום: ולפעמים ששה מאות אלפים וחמשה יום: ולפעמים ששה מאות אלפים וששה יום: ולפעמים ששה מאות אלפים ושבעה יום: ולפעמים ששה מאות אלפים ושמונה יום: ולפעמים ששה מאות אלפים ותשעה יום: ולפעמים שבע מאות אלפים יום: ולפעמים שבע מאות אלפים ואחד יום: ולפעמים שבע מאות אלפים ושנים יום: ולפעמים שבע מאות אלפים ושלשה יום: ולפעמים שבע מאות אלפים וארבעה יום: ולפעמים שבע מאות אלפים וחמשה יום: ולפעמים שבע מאות אלפים וששה יום: ולפעמים שבע מאות אלפים ושבעה יום: ולפעמים שבע מאות אלפים ושמונה יום: ולפעמים שבע מאות אלפים ותשעה יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים ואחד יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים ושנים יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים ושלשה יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים וארבעה יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים וחמשה יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים וששה יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים ושבעה יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים ושמונה יום: ולפעמים שמונה מאות אלפים ותשעה יום: ולפעמים תשע מאות אלפים יום: ולפעמים תשע מאות אלפים ואחד יום: ולפעמים תשע מאות אלפים ושנים יום: ולפעמים תשע מאות אלפים ושלשה יום: ולפעמים תשע מאות אלפים וארבעה יום: ולפעמים תשע מאות אלפים וחמשה יום: ולפעמים תשע מאות אלפים וששה יום: ולפעמים תשע מאות אלפים ושבעה יום: ולפעמים תשע מאות אלפים ושמונה יום: ולפעמים תשע מאות

וְאָמַר: הַרְבֵּה בָּנִים אֲשֶׁר לָקְחָה אִשָּׁה אַחֶרֶת מִבַּעְלָהּ: וְאָמַר
לָהּ אִישָׁהּ אַל תִּירְאִי מִפְּנֵי הַצָּרָה שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ. אֶלָּא אִישָׁהּ
הָרִאשׁוֹן הוּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְקַנֵּא לָהּ: וְאוֹמֵר לָהּ
אַל תִּירְאִי מִפְּנֵי הַצָּרָה שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי? אָמַר
לָהּ: כֵּן. וְאוֹמֵר לָהּ אַל תִּירְאִי מִפְּנֵי הַצָּרָה שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ
לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי. אָמַר לָהּ: אֵין. אָמַר לָהּ אִם כֵּן אֵינִי בָּא עָלַיִךְ.
אֲבָל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָהּ: אַל תִּירְאִי מִפְּנֵי הַצָּרָה שֶׁאֲנִי
בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי: וְאוֹמֵר לָהּ אַל תִּירְאִי מִפְּנֵי הַצָּרָה
שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי. וְאוֹמֵר לָהּ אַל תִּירְאִי מִפְּנֵי
הַצָּרָה שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי. וְאוֹמֵר לָהּ אַל תִּירְאִי
מִפְּנֵי הַצָּרָה שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי: כְּדֵי שֶׁיְּהֵא לִבָּהּ
שָׁלֵם עִמּוֹ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וְשַׁבְתָּ עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ
כְּכֹל הַיֶּלֶד הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם: מַה תַּלְמוּד לוֹמַר
כְּכֹל הַיֶּלֶד הַזֶּה? וְכִי יֵשׁ יֶלֶד שֶׁאֵינוֹ מְבַקֵּשׁ מִן הַמֶּלֶךְ? אֶלָּא
כָּל מָה שֶׁהַיֶּלֶד מְבַקֵּשׁ מִן הַמֶּלֶךְ מְבַקֵּשׁ מִן אִמּוֹ. וְאֵין אִמּוֹ
נוֹתֶנֶת לוֹ. אֲבָל אַתָּה מוֹצֵא שֶׁהַמֶּלֶךְ נוֹתֵן לוֹ מִפְּנֵי אִמּוֹ. כָּךְ
אַתָּה: כְּשֶׁתְּבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי דָּבָר אֲנִי נוֹתֵן לְךָ מִפְּנֵי אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
שֶׁכֵּן הוּא אוֹמֵר: וְשַׁבְתָּ עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ. הַרְבֵּה בָּנִים לָקְחָה
לְשֶׁעָבַר וְלַעֲתִיד לָבוֹא מִשֶּׁלֹּא בְּרָצוֹן: כֵּיוָן שֶׁהִיא חוֹזֶרֶת
לְאִישָׁהּ הָרִאשׁוֹן בְּרָצוֹן. מַהוּ אוֹמֵר לָהּ? אַל תִּירְאִי מִפְּנֵי הַצָּרָה
שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי. וְאוֹמֵר לָהּ אַל תִּירְאִי מִפְּנֵי
הַצָּרָה שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי. וְאוֹמֵר לָהּ אַל תִּירְאִי
מִפְּנֵי הַצָּרָה שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי. וְאוֹמֵר לָהּ אַל
תִּירְאִי מִפְּנֵי הַצָּרָה שֶׁאֲנִי בָּא עָלַיִךְ לְהַחֲזִירֵךְ אֵלַי: כְּדֵי שֶׁיְּהֵא
לִבָּהּ שָׁלֵם עִמּוֹ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וְשַׁבְתָּ עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ

ויאמר אליו אלישע הכה תכה חמש ושש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ויכעס איש האלהים עליו ויאמר לו הכית תכה חמש ושש פעמים אז תכה את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ויחל חזאל מעל פני ישראל ויתן יהוה את ישראל ביד ארם כל ימי יהואחז: ויחן יהוה אותם ויחמלם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו: ויהואש בן יהואחז לקח עוד את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו בקרב שלש הכהו יואש וישב את ערי ישראל: בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך יואש בן יואש מלך יהודה: בן שבע עשרה שנה היה יואש במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו יהואדן מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כלבבות אביו יהואש לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם עשה: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר את שמרון עם מלכי ישראל: אלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלתך: ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכות חמש או ששת פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ויאמר יואש אל אלישע

622 ⁘ ⁘ ⁘

ܚܝ ܟܝ ܡܝ ܕܝ ܙܝ ܢܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ: ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒܝ ܓܝ ܕܝ ܗܝ ܘܝ ܙܝ ܚܝ ܛܝ
ܝܝ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒܝ ܓܝ ܕܝ ܗܝ ܘܝ ܙܝ ܚܝ ܛ
ܝ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒܝ ܓܝ ܕܝ ܗܝ ܘܝ ܙܝ ܚ
ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒܝ ܓܝ ܕܝ ܗܝ ܘܝ ܙ
ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒܝ ܓܝ ܕܝ ܗܝ ܘ
ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒܝ ܓܝ ܕܝ ܗ
ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒܝ ܓܝ ܕ
ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒܝ ܓ
ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐܝ ܒ
ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬܝ ܐ
ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫܝ ܬ
ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪܝ ܫ
ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩܝ ܪ
ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨܝ ܩ
ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦܝ ܨ
ܩ ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥܝ ܦ
ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣܝ ܥ
ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢܝ ܣ
ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡܝ ܢ
ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠܝ ܡ
ܝ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟܝ ܠ
ܝ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ. ܟ
ܝ ܠ ܡ ܢ ܣ ܥ ܦ ܨ ܩ ܪ ܫ ܬ ܐ ܒ ܓ ܕ ܗ ܘ ܙ ܚ ܛ.

(1) ܟܝ sic

שהיא כשלמה: ויקרבו כפרת הכפורת כלפי חוץ: ויהיו פניהם איש אל אחיו: פירוש כל אחד ואחד מהם היה מביט אל הכפורת: ופניהם היו מביטים אל הכפורת

משלי ו יא–יט

יא וְיָבֹא כִמְהַלֵּךְ רָאשֶׁךָ וּמַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן׃
יב אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה׃
יג קֹרֵץ בְּעֵינָיו מֹלֵל בְּרַגְלָיו מוֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו׃
יד תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חֹרֵשׁ רָע בְּכָל עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ׃
טו עַל כֵּן פִּתְאֹם תָּבוֹא אֵידוֹ רֶגַע יֵחָתֵת וְאֵין מַרְפֵּא׃
טז שֵׁשׁ הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ׃
יז עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שֹׁפְכוֹת דָּם נָקִי׃
יח לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָעָה׃
יט עֵד שְׁקָרִים יָפִיחַ כָּזָב וּמְשַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין אַחִים׃

יא ויבא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן׃ יב אדם בליעל איש און הולך עקשות פה׃ יג קרץ בעיניו מלל ברגליו מורה באצבעתיו׃ יד תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח׃ טו על כן פתאם תבוא אידו רגע יחתת ואין מרפא׃ טז שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו׃ יז עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי׃ יח לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה׃ יט עד שקרים יפיח כזב ומשלח מדנים בין אחים׃

ܡܠܟ ܕܙܟܝ ܫܒܫܐ ܕܥܡܗ ܒܪܝܫ ܒܪ ܕܥܡ ܗܘ ܡܠܟ ܕܙܟܝ ܫܒܫܐ: ܟܐ ܡܠܟ ܫܟܝܢ ܒܪ ܫܟܝܢ ܕܒܝ ܫܟܝܢ ܕܒܝ ܫܟܝܢ: ܡܠܟ ܕܙܟܝ ܫܒܫܐ ܕܥܡ ܒܪ ܫܟܝܢ ܕܒܝ ܫܟܝܢ ܕܒܝ ܫܟܝܢ: ܕܙܟܝ ܫܒܫܐ ܕܥܡ

ומה לא יהיה בן אם יזכרוהו אחרי מותו: ואמנם כן עשו
שלמה ויהושפט כי הקימו לו מצבה ויכתבו עליה שמו:
ואחרי כן נתנו לו מקום בקברות מלכי יהודה ולא בקבר
המלכים כי לא מלך כדוד אבי אביו ולא עשה הישר
בעיני ה' ככל אשר עשה דוד: ואחרי כן נתנו לו מקום
בקברות מלכי יהודה ויקברו אותו עם אבותיו בעיר דוד.
ויהי בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה החל יהורם בן יהושפט למלוך: ויהי בן שלשים
ושתים שנה בהיותו למלוך ושמונה שנים מלך בירושלים:
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני ה': ולא אבה
ה' להשחית את בית דוד בעבור הברית אשר כרת עם
דוד ובעבור הבטיח לתת לו נר לו ולבניו כל הימים:
בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם מלך:
ויעבר יהורם שרי רכבו ויהי הוא וכל הרכב עמו ויקם
לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב ויפוצו
העם לאהליהם: ולא פשעה אדום מתחת יד יהודה עד
היום הזה: ובעת ההיא פשעה לבנה מתחת ידו כי עזב
את ה' אלהי אבותיו: וגם את ערי יהודה עשה במות
לזנות וידח את יושבי ירושלים ויהודה: ויבא אליו מכתב
מאליהו הנביא לאמר: כה אמר ה' אלהי דוד אביך יען
אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך
יהודה: והלכת בדרך מלכי ישראל ותזן את יהודה ואת
יושבי ירושלים כזנות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך
הטובים ממך הרגת: הנה ה' נגף נגף גדול בעמך ובבניך
ובנשיך ובכל רכושך: ואתה בחליים רבים במחלת מעיך
עד אשר יצאו מעיך מפני החליים יום יום: ויעורר ה'
על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד
הכושים: ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל הרכוש
הנמצא בבית המלך וגם את בניו ואת נשיו ולא נותר לו
בן כי אם יהואחז קטן בניו: ואחרי כל זאת נגפו ה'
במחלת מעיו לחלי אין מרפא: ויהי מיום אל יום ויהי
כמלאת לקץ שנתים ויצאו מעיו מפני חליו וימת במחלים
רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבותיו: בן שלשים
ושתים שנה בהיותו למלוך ושמונה שנים מלך בירושלים
ולא הלך בדרך הטובה ויקברו אותו בעיר דוד אך לא
בקברות המלכים:

(1) כתיב sic

ויהי כאשר שמע יהורם את דברי אלישע ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה ויראו העם והנה השק על בשרו מבית אל בגדיו: ויאמר הרעה הזאת מעם יהוה אחכה ליהוה עוד מה אעשה לך: ויאמר אליהו הנביא אל אלישע ויען אלישע אל יכרת ראש איש אלהים אשר שלח בן הרוצח הזה בראשי הנה המלאך בא אל הדלת ראה הלוא קול אדני מאחריו הולך: ועודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה הרעה הזאת מעם יהוה מה אקוה ליהוה עוד: ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון: וישא השלישי על יד אשר הוא נשען עליה ויען את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום היתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל: וישערוהו העם בשער ויבוסהו על יד ויבוסהו על יד ויבוסהו על יד

كر هدر هنع كم هس وكر هكمس: دخنة زئة ننهسة
كم ونصكر كفحوفقم: دكم: هدر: ينا حم زحتم.
ونتوة عمجدة حم حسكنة: ر زئة تووة هكمحدة
لمكفنم سلضة.

ضحيحة هم ومئة نقصوفقة حنب كة كوسنم هن
قصة سكك هكم دحجنم كم هجئة: هو عجمم حنهمحن
دزكة كحسنهن هو: نعهن هم ولمنجم ونهدهجم
سوعجتحن: ووسو حنهنك ولوم كوم. هنه هم نهدة زئة
لحب: كر هجم كصنهسو كب كحجهة سنكنة. زئة لحة
زحهن كجنة سهكنة: وكر وهسو نهجنة. نحجم هسوسنم تحنة
نهكن: هر نحم ضحيحة نقصوفقة عجنة حصوم سوئة نهكن
لب. جلسوجن لحة كر معجس زئة حنسوجس: هحمك دكر
هنكنم عجنة ونهجكم سهنجة قحنئة. جح ضكنم
وسنم حجتنئة هكم: هضح هسجة ونؤكم ضكنهو
كوحكر حنهسئة وكسئة هوجئة. ووسجة حنهم: هكسم
لم نحك هنهجهجة. هنمح كزكوة هم ضحيحة ووئة نقصوفقة:
هم معزم حجنهة وسنم هر: معة كزقصوفقة سجزوسو:
ونوجب نعهن كوجم. وهسجم هم كزجنج فضح كوه[1]
دجضوجة كوجسوة ووجسوة كوم. جح هم هضحم
كوجسوم وسوة نعهن: هجكنج كوم عمنهو كحكوم.
كسكنة هم معزم نكحوه نحك نزئة: ونسنج حزكنوسو

(1) كه sic

ויהי כי קמו אנשי העיר: לחפש את בית אבי ולהמיתני ויבואו אל בית אבי ויחפשו בכל חדריו ולא מצאו אותי כי הסתרתי אותי בתוך ארגז הספרים אשר היה שם ולא חשבו לחפש שם: ויהי כי עברו הימים ויבא אבי אל ביתו ויאמר אלי: בני קום נא ולך אל בית הספר ולמד את לקחך כי אמר אמר אלי אבי: ויהי כי הלכתי אל בית הספר ויהי כי ראו אותי אנשי העיר ויקראו אלי: הנה בן הבוגד בא אלינו ויקומו עלי ויכוני מכות רבות ויפצעוני פצעים עד כי נפלתי ארצה ויחשבו כי מת אנכי ויעזבוני ויסעו מעלי: ויהי כי קמתי ממקומי ואלך אל בית אבי ויהי כי ראני אבי ויאמר אלי: בני מה לך כי נפצעת ויהי כי ספרתי לאבי את כל אשר עשו לי אנשי העיר ויאמר אלי אבי: בני אל תירא מפניהם כי אנשי העיר המה ואין בהם חכמה ומוסר ולא ידעו כי אתה בן הבוגד ויהי כי שמעתי את דברי אבי ויהי כי ראיתי כי אמת הדבר אשר דבר אלי אבי ויהי כי ראיתי

ולא יהיה לך אלהים אחרים: לא תעשה לך פסל: אין לי אלא שאסור לעשות לעצמי לאחרים מנין תלמוד לומר לא תעשה לך פסל: לא תשתחוה להם: אין לי אלא שאסור להשתחוות לעצמי לאחרים מנין תלמוד לומר לא תשתחוה להם: ולא תעבדם: אין לי אלא שאסור לעבוד לעצמי לאחרים מנין תלמוד לומר ולא תעבדם: כי אנכי ה' אלהיך: אני הוא שעתיד ליפרע מן העובדי כוכבים ומן העובדי גלולים ומן המגלים עריות ומן השופכי דמים ומן הנשבעים לשקר ומן המנאפים ומן הגזלנים ומן המחרפים ומן המגדפים ומן הכופרים בעיקר ומן האומרים אין תורה מן השמים ומן האומרים אין תורה נתונה לנו

ذهنة: ش ذهبة زنة ب كتنة ذكتكب. هذ: ك هدّة هب. ضم ضيكب ب كتهنة: زنة هدّة ذهبة كتهنة. زقعققوقي ب وجلوه ذهب كتهنة: زكة مدسّة مدهنة ضم: جج سؤلوه كهنة زنة مهكنة: زنة حسهب ذكة ذهكعبة ة ضهكوقي زنة ذهنة.

وه ذب ضجبة نوة زقعققوقي: مدّ ب كتضهب مدهنة: وجلوه مدهنة: وفقوه مدّة ذهبة كعبنة: مهكنة زنة ذب وه: ذك. ذك: وه: زنة كتب ذهبة زقعققوقي زد ذب زنة ضجبة نوة زقعققوقي: وه ش. وفقوه هكب: ذك سذ هب مدهنة زنة زقعققوقي زد زنة كهنة: زنة ذكب: وه ذهبة ضجبة زقعققوقي: وفقوه زنة نوة زقعققوقي: وجلوه ضم ضيكب ذهبة ضجبة: وه ش: وفقوه ضجبة

מלכי קדם אשר נסכו את ארצם ואת הרי הבשן ואת כל ממלכת עוג אשר בבשן הנותרים מן הרפאים ויכם משה ויורש אותם: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו: וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממולי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר ה' אלי ויקומו שרי מואב וילכו אל בלק ויאמרו מאן בלעם לבוא עמנו: ויוסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו אליו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלכי אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא ארה לי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה' אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יוסף ה' דבר עמי: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר לו אנשים האלה קראו לך קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא וישב מלאך ה' בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו: ותרא האתון את מלאך ה' נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטותה הדרך: ויעמד מלאך ה' במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את מלאך ה' ותלחץ אל הקיר וילחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: ויסף מלאך ה' ויעבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל: ותרא האתון את מלאך ה' ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: ויפתח ה' את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: ויאמר בלעם אל האתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך: ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה הסכן הסכנתי לעשות לך כן ויאמר לא: ויגל ה' את עיני בלעם וירא את מלאך ה' נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד ויפל על אפיו: ויאמר אליו מלאך ה' על מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: והאתון ראתני ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מלפני כי אתה הרגתי אתה והחיתי אתה: ויאמר בלעם אל מלאך ה' חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ויאמר מלאך ה' אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: וישמעו בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי הלא אמנם לא אוכל כבדך: ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר עמו: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראהו משם קצה העם: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם אל בלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקר ה' לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך ויהלך שפי: ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה': כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר ישים ה' בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק התיצב פה על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר ה' אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר ה': וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו: כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר ה' אתו אעשה: ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל פניו המדבר: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע ה' כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו: אל מוציאו ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך ה' מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה' לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר ה' אתו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם היה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהי

ואם ספר הברית והיחוס לא יהיה לו בידו: כאשר
כתוב בדברי הימים: ויהי כאשר הלך אל בית
המלך. ואם ספר הברית והיחוס יהיה בידו: אז
לא יהיה לו שום מקום לדבר בבית המלך: כי
אם יהיה לו ספר הברית והיחוס בידו: אז יוכל
לדבר בבית המלך: כי אז יהיה לו מקום לדבר
בבית המלך: ואם לא יהיה לו ספר הברית והיחוס
בידו: אז לא יהיה לו מקום לדבר בבית המלך:
ואם יהיה לו ספר הברית והיחוס בידו: אז יוכל
לדבר בבית המלך. ואם לא יהיה לו ספר הברית
והיחוס בידו: אז לא יהיה לו מקום לדבר בבית
המלך: ואם יהיה לו ספר הברית והיחוס בידו:
אז יוכל לדבר בבית המלך. ואם לא יהיה לו ספר
הברית והיחוס בידו: אז לא יהיה לו מקום לדבר
בבית

בעלי הזכרונות אשר? אמרו לו: לא כן. אמר. הלא
ידעתם כי בלי אמת: ואמת אחד: ואמנם אחדותו
ואמתתו הם דבר אחד: אמת אחד: ואחדות
אמתתו: הוא אחד בכל מיני האחדות: ואמת
בכל מיני האמתות: הוא אחד בלי שום ריבוי:
ואמת בלי שום חלוק. הוא אחד בלי שום חלוקי
מספר: ואמת בלי שום חלוקי מספרים. הוא
אחד בלי שום חלוקי מקום: ואמת בלי שום
חלוקי מקומות: הוא אחד בלי שום חלוקי
גבולים: ואמת בלי שום חלוקי גבולים. הוא
אחד בלי שום חלוקי זמן: ואמת בלי שום חלוקי
זמנים: הוא אחד בלי שום חלוקי מצב: ואמת
בלי שום חלוקי מצבים. הוא אחד בלי שום
חלוקי מדה: ואמת בלי שום חלוקי מדות. הוא
אחד בלי שום חלוקי מהות: ואמת בלי שום
חלוקי מהויות. הוא אחד בלי שום חלוקי
מציאות: ואמת בלי שום חלוקי מציאיות. הוא
אחד בלי שום חלוקי מחשבה: ואמת בלי שום
חלוקי מחשבות. הוא אחד בלי שום חלוקי
רצון: ואמת בלי שום חלוקי רצונות. הוא
אחד בלי שום חלוקי פעולה: ואמת בלי שום
חלוקי פעולות. הוא אחד בלי שום חלוקי
השגחה: ואמת בלי שום חלוקי השגחות. הוא
אחד בלי שום חלוקי ידיעה: ואמת בלי שום
חלוקי ידיעות. הוא אחד בלי שום חלוקי
חכמה: ואמת בלי שום חלוקי חכמות. הוא
אחד בלי שום חלוקי כח: ואמת בלי שום חלוקי
כחות. הוא אחד בלי שום חלוקי יכולת: ואמת
בלי שום חלוקי יכולות. הוא אחד בלי שום
חלוקי חיות: ואמת בלי שום חלוקי חיות.
הוא אחד בלי שום חלוקי שמיעה: ואמת בלי
שום חלוקי שמיעות. הוא אחד בלי שום חלוקי
ראיה: ואמת בלי שום חלוקי ראיות. הוא אחד
בלי שום חלוקי דבור: ואמת בלי שום חלוקי
דבורים. הוא אחד בלי שום חלוקי מציאות
בעצמו: ואמת בלי שום חלוקי מציאות בעצמו.
הוא אחד בלי שום חלוקי מציאות בזולתו:
ואמת בלי שום חלוקי מציאות בזולתו. הוא
אחד בלי שום חלוקי מציאות בכל מקום:
ואמת בלי שום חלוקי מציאות בכל מקום.
הוא אחד בלי שום חלוקי מציאות בזמן:
ואמת בלי שום חלוקי מציאות בזמן. הוא
אחד בלי שום חלוקי מציאות בלי מקום
ובלי זמן: ואמת בלי שום חלוקי מציאות בלי
מקום ובלי זמן. הוא אחד בלי שום חלוקי
מציאות בכל מקום ובכל זמן: ואמת בלי שום
חלוקי מציאות בכל מקום ובכל זמן. הוא
אחד בלי שום חלוקי מציאות בכל מקום ובכל
זמן בעצמו: ואמת בלי שום חלוקי מציאות
בכל מקום ובכל זמן בעצמו. הוא אחד בלי
שום חלוקי מציאות בכל מקום ובכל זמן
בזולתו: ואמת בלי שום חלוקי מציאות בכל
מקום ובכל זמן בזולתו. הוא אחד בלי שום
חלוקי מציאות בכל מקום ובכל זמן בעצמו
ובזולתו: ואמת בלי שום חלוקי מציאות בכל
מקום ובכל זמן בעצמו ובזולתו. הוא אחד
בלי שום חלוקי מציאות בלי מקום ובלי זמן
בעצמו ובזולתו: ואמת בלי שום חלוקי
מציאות בלי מקום ובלי זמן בעצמו ובזולתו.
הוא אחד בלי שום חלוקי מציאות בכל מקום
ובכל זמן בעצמו ובזולתו: ואמת בלי שום
חלוקי מציאות בכל מקום ובכל זמן בעצמו
ובזולתו. הוא אחד בלי שום חלוקי מציאות
בכל מקום ובכל זמן בעצמו ובזולתו: ואמת
בלי שום חלוקי מציאות בכל מקום ובכל זמן
בעצמו ובזולתו. הוא אחד בלי שום חלוקי
מציאות בכל מקום ובכל זמן בעצמו ובזולתו:
ואמת בלי שום חלוקי מציאות בכל מקום
ובכל זמן בעצמו ובזולתו. הוא אחד בלי
שום חלוקי מציאות בכל מקום ובכל זמן
בעצמו ובזולתו: ואמת בלי שום חלוקי
מציאות בכל מקום ובכל

בלבוש הרופאים: ואחר שהלך לשם ונתן לו מתנות רבות ויקרות. ויהי כי הגיע הדבר לאזני המלך ויקנא לו. ויאמר אל עבדיו לאמר: הלא ידעתם כי אין לנו עסק עם הנוצרים: ועתה אם לא נלך עמהם למלחמה: הנה יעשו כל חפצם בנו: ויקם המלך ויעבור את הירדן: ויבא אל ארץ גלעד: ויעבור בתוכה: ויעש בה כל הרע בעיני ה׳: ויהרוג בה אנשים רבים: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ עמון: ויעש שם כמעשיו בארץ גלעד: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ מואב: ויעש שם כמעשיו בארץ עמון: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ אדום: ויעש שם כמעשיו בארץ מואב: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ פלשתים: ויעש שם כמעשיו בארץ אדום: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ יהודה: ויעש שם כמעשיו בארץ פלשתים: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ אפרים: ויעש שם כמעשיו בארץ יהודה: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ מנשה: ויעש שם כמעשיו בארץ אפרים: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ יששכר: ויעש שם כמעשיו בארץ מנשה: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ זבולון: ויעש שם כמעשיו בארץ יששכר: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ נפתלי: ויעש שם כמעשיו בארץ זבולון: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ אשר: ויעש שם כמעשיו בארץ נפתלי: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ דן: ויעש שם כמעשיו בארץ אשר: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ בנימין: ויעש שם כמעשיו בארץ דן: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ שמעון: ויעש שם כמעשיו בארץ בנימין: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ לוי: ויעש שם כמעשיו בארץ שמעון: ויקח את כל אשר לו: ויבא אל ארץ יהודה: ויעש שם כמעשיו בארץ לוי

שבטי ישראל? ולא נזכר שמה בשום מקום אלא כאן: וכן
כל הכתובים שבאו בדברי הימים: ואמר לו בלעם
שמה אלא כדי לגנותו. ר' יוחנן אמר: שמו של בלעם
היה.

ויאמר בלעם אל בלק: הנה אנכי לפניך: ר' יוחנן
אמר בשם ר' יוסי בן זמרא: מלמד שהיה בלעם
מהלך על רגלי אתונו ואומר: אני אני. ויאמר בלק
אל בלעם: לא כבוד אקדמך? למה לא באת אלי
מתחלה? היה סבור בלק שהוא כבלעם: אמר לו
בלעם: אלו היה בלעם הרשע בא אצלך עכשיו
היה אומר לך שתי וערב? אמר לו: הן לא יכולתי
לבוא אצלך? עכשיו באתי אצלך: ועכשיו היכן
הוא? אמר לו: נתן לי הקב"ה שלשה דברים: אין
אני יודע אם דברתי אם לא: ואין אני יודע מה
הדבר שאדבר: ואין אני יודע אם יש בפי דבר
שהקב"ה שונאו אם אעלה על לבי אם לאו: ואמר
לו בלק: אל נא תדבר כל דבר אשר ישים אלהים
בפיך: אמר לו בלעם: אפילו כל הממון שבעולם
אין בפי יכול לדבר אלא מה שהקב"ה נותן בפי:
ואמר לו בלק: לך עמהם: אמר לו בלעם: אין

שהיה: ולכן נהגו בכל מקום שאין מקבלין עדות אשה אלא
בשני נשים. ואפילו בדבר שאין בו ממון אלא שבא לאסור
את האשה לבעלה: כגון שאמר לה בעלה בפני שתי נשים
שאינו רוצה בה ושהוא מגרשה ונתן לה גט ואמר לה בפני
שתי נשים אחרות שהוא מקדשה בגט זה ואחר כך בא בעל
הגט ואמר שהוא גט שלו שנפל מידו בדרך ושהוא לא נתן
לה כלום: אין מקבלין עדות אשה אלא בשני נשים. ואפילו
בדבר שאין בו ממון אלא שבא לאסור את האשה לבעלה:
כגון שאמר לה בעלה בפני שתי נשים שאינו רוצה בה
ושהוא מגרשה ונתן לה גט ואמר לה בפני שתי נשים
אחרות שהוא מקדשה בגט זה ואחר כך בא בעל הגט ואמר
שהוא גט שלו שנפל מידו בדרך ושהוא לא נתן לה כלום:
אין מקבלין עדות אשה אלא בשני נשים. ואפילו בדבר
שאין בו ממון אלא שבא לאסור את האשה לבעלה: כגון
שאמר לה בעלה בפני שתי נשים שאינו רוצה בה ושהוא
מגרשה ונתן לה גט ואמר לה בפני שתי נשים אחרות שהוא
מקדשה בגט זה ואחר כך בא בעל הגט ואמר שהוא גט שלו
שנפל מידו בדרך ושהוא לא נתן לה כלום: אין מקבלין
עדות אשה אלא בשני נשים. ואפילו בדבר שאין בו ממון
אלא שבא לאסור את האשה לבעלה: כגון שאמר לה בעלה
בפני שתי נשים שאינו רוצה בה ושהוא מגרשה ונתן לה גט
ואמר לה בפני שתי נשים אחרות שהוא מקדשה בגט זה
ואחר כך בא בעל הגט ואמר שהוא גט שלו שנפל מידו
בדרך ושהוא לא נתן לה כלום: אין מקבלין עדות אשה
אלא בשני נשים. ואפילו בדבר שאין בו ממון אלא שבא
לאסור את האשה לבעלה: כגון שאמר לה בעלה בפני שתי
נשים שאינו רוצה בה ושהוא מגרשה ונתן לה גט ואמר לה
בפני שתי נשים אחרות שהוא מקדשה בגט זה ואחר כך בא
בעל הגט ואמר שהוא גט שלו שנפל מידו בדרך ושהוא לא
נתן לה כלום: אין מקבלין עדות אשה אלא בשני נשים.
ואפילו בדבר שאין בו ממון אלא שבא לאסור את האשה
לבעלה: כגון שאמר לה בעלה בפני שתי נשים שאינו רוצה
בה ושהוא מגרשה ונתן לה גט ואמר לה בפני שתי נשים
אחרות שהוא מקדשה בגט זה ואחר כך בא בעל הגט ואמר
שהוא גט שלו שנפל מידו בדרך ושהוא לא נתן לה כלום:

ואמר לו שהוא מחשבת השכל ומדעתו לבד
כמו.

כוזרי אין זה ראיה שהרי אתה מודה שהוא
יודע מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו
יודע מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד
ואין זה ראיה כלל שהרי אתה מודה שהוא
יודע מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו
יודע מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד.
אלא ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא
ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא
ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא
ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא
ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא
ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא
ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא
ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא
ראיה היא שהרי אתה מודה שהוא יודע
מציאותו ומחשבתו ואתה אומר שאינו יודע
מציאותו ומחשבתו אלא מדעתו לבד. אלא

אם: דלמא הכא נמי שחיק ליה ולא ידע: כי הא דאמר רב נחמן. דין לבן ראובן שהלוה לשמעון ולא היו לו עדים שהלוה לו אלא שטר שכתוב בו שמעון חייב לראובן מאה זוז ואין בו שום שעבוד נכסים ומת שמעון והניח בית ושדה ומטלטלין ובא ראובן לגבות חובו מן הבית והשדה ומן המטלטלין: אין גובה אלא מן המטלטלין. שהרי אין לו שעבוד נכסים בשטר זה: ואם מכר השדה והבית ללוי ובא ראובן לגבות חובו מן הלוקח: אין לו עליו כלום

* وَحِكْ هِيْ حِكْمِ كَمَّنَ يَعْسَنَ. يُحِكْمِ وَيْ وَحِكْ
دَمْعِسَنَ: حِكْتِي حِي هِيْهَكْمِ نِيْ دِكْكَ مِحِيْ: مِحِكْ
يَعْسَنَ دَمْسَنَ وَهْ دِيْعَضِيْ: مِحِ حَمَّ نِكَ كَ وَكِ كَ
دِيْهِحِيْ حِضِيْتَ وَمَّ: وَكَ مِكْكِهِ مِ حَمِهِدَّ عَضَنَ:
وَهْ دِيْهِ مِ دِحِنَّ هِضِدَّ دَمْعِسَنَ دَيْهِحِ كَ. سِهِ حِدَ
وَحِكْ: نِحِنَّ فِضِيْهِ هِيْهِضِهِ. هِ يُ هِحِحِ كِكَ وَيْ
هَمَضَنَ: كَمْهِ دِيْكَمَّ هِحَكَ كِحِهِ: هِهِمْعِحِ
كِحِ نِحِكِ دِهِضِ يَكَهِضِ مِ كَهِضِ. يْكَ حِكْمَ
كِهِحِنَّ هِكِيْحِنَّ هِكْحِنَّ هِ كَعِهِحِنَّ هِكِيْحِنَّ هِكِيْحِنَّ
يِهِفِيْنَ: دِيْسَ هِحِ. دَسْكَ دِحِيْنَ يِحِحِنَّ
هِضَّكِنَ: يِهِفِيْنَ حِيْنَ هِ دِيْهِنَّ. هِ وَيْ دِيْهِ مِ
وَهْ مِحِحِنَّ دَسْحِنَّ: وَيْ هِحِ هِحِكَ هِحِنَّ دِفِحِهِهِ.
وَحِنَّ كِحِ حِحِنَّ كَمَّنَ حِهِحَكَّنَ هِ وَيْ حِحِيْ: نِيْ
دِهِ هِكِسَ دِيْكَمَّ. نِحِنَّ دِهِ دِفِحِهِ حِحِيْ مَحِيْ
نِيْهِحِهِفَ: كَ كَحِنَّ حِحِيْ دِفِحِهِ فِكِيْنَ: وَحِنَّ
هِفِحِ مِ دِفِحِهِ حِفِحِهِ وَيْ نِهِحِ: وَحِحِ هِ وَيْ
وَكَ هِسِكِ. حَكَمَّ دِهِ هِ هِحِ وَحِهِ حِحِحِ دِحِحِيْ
حِكِهِ دَمْعِسَنَ فِكِيْنَ. فِحِهِحِدَّنَ وَيْ دِهِحِيْ: كَهِكِيْنَ
يَوهِيْ. حَكَمَّ كِحِ يَحِفِكَنَ فِكِكِ هِكِ هِعِحِ وَوَهْ
وَحِنَّ: كَكَ دِيْهِ دِيْكِ دِحِنَّ نِهِحِهِيْ مِ كَ:
هِيْهِسِيْ حِحِهِ دِيْحِفِكَنَ. وَحِهِيْهِحِ وَوَهْ حَكَمَّ
هِيْحِ: دِفِيْنَ يِحِيْنَ: نِحِنَّ مِ كَكَ وَوَهْ نِحِنَّ

ומשקין: הפלטין שהיה בהן כדי. ומשקין בין שהיה בהן כדי לקבל משקין: הפלטין שהיה בהן כדי לקבל משקין: אפילו אין בהן כדי לקבל משקין

הפרשה בתורה: ואם לא תשמרו לעשות את כל
הכתוב בספר הזה: לירא את השם הנכבד והנורא
הזה: הוי' אלהיך: ולא יאמר בלבבו: כחי ועוצם
ידי עשה לי את החיל הזה: אלא יזכור את ה'
אלהיו: כי הוא הנותן לו כח לעשות חיל: לקיים
את בריתו אשר נשבע לאבותיו: כאשר נשבע
לאבותיו: ואם שכח את ה' אלהיו: והלך אחרי
אלהים אחרים: ועבדם והשתחוה להם: העדתי
בכם היום כי אבד תאבדון: כל הגוים אשר ה'
מאבד מפניכם: כן תאבדון: על דבר לא תשמעון
בקול ה' אלהיכם: ולא יאמר בלבבו: שהגוים
ההם נתן ה' בידינו: בשביל שהיו ראויים לכך:
אבל אנחנו לא נתן לנו ה' את הארץ הזאת: בשביל
צדקתינו: אלא בשביל רשעת הגוים: ובשביל
שמירת השבועה אשר נשבע ה' לאבותיכם: לאברהם
ליצחק וליעקב: וידעת היום כי לא בצדקתך וגו':
כי עם קשה עורף אתה: ואומר בפרשה: שמע
ישראל אתה עובר היום את הירדן וגו': ואומר
בפרשה: ואמרת בלבבך: ואומר בפרשה: ואמרת
בלבבך: ואומר בפרשה: ואמרת בלבבך:

ذهبوا: أوكد لـ لنحصه ضعفهم وهم. جد في
فلية ينوا: ولا هوهم[1] كم هوهم فلية: ذيذهبية فلية
ينوا يوا: كد لهم ولا ضحيفة حكم. وهمة في
ولا يعذبهم: كد لهم ولا ضحيفة فلية وهم: وهذكد ولا وهم
ضعفهم: فحة وهم هكم ولا وهم: ولا ضحيفة
ضحكهم لهكتية. ضحيفة في ولا يوا ذهبوا شد ولا
هكم: ضحل فيه ولا ضحكهم ولا وهم حضحكهم
فلية: ويضد كم لهم ضعفهم ضعفهم: كد ولا ضحيفة
ولا فلية: ويضد كم فلية ذهذهم: يكد سكم ولا ولا
ولا ضحيفة. ضحة لحد فلية كم فلية: يهم هم ذلية
ذهية. ضحة لحد فلية كم فلية: يهم هم ذلية
ولا كم ضيفة ضحيفة ويم ولا ضحيفة. هكم كم ضحيفة
ذهية يضحيفة. ولا ضحيفة هكم ضحة: ولا يوا ذم

אל בלק: מזה אל בכה: זה היה לו לדבר אל בלעם: אשר
שם בפיו. אשר היה בה שדה צופים ויבן שם: כה
אמר בלק מואב נחני ארם מהרי קדם: לכה ארה
יעקב ולכה זעמה ישראל. אשר לא זעם אל ולא
אזעם יהוה לא קבתי. כי מראש צרים אראנו: ומגבעות
אשורנו הן עם לבדד ישכן. ובגוים לא יתחשב: מי
מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל. תמת נפשי
מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: מה עשית לי
קבב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברכת: ויען ויאמר
הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר:
ויאמר אליו בלק לכה נא אתי אל מקום אחר אשר
תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו
לי משם: ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן
שבעה מזבחות ויעש פר ואיל בכל מזבח: ויאמר
אל בלק התיצב על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר
יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר: וישב אליו והנו נצב על עלתו הוא
ושרי מואב: וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק
מלך מואב מהרי קדמים לכה ארה לי יעקב ולכה
זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא
זעם יהוה: כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו
הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר
יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות

ואתחנן כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל אשר יעשה לפני יי אלהיך להכעיסו: אמר להם משה בשעה שאני מת אתם אומרים נלך ונעבוד עבודת כוכבים שאתם רואים אותי היום ומכיר אתכם שאתם עובדים עבודת כוכבים ואני מעיד בכם היום שאתם עובדים עבודת כוכבים ואני מת ואין אני מ

ואם יתנו לו שיעור ידוע ויאמרו לו שהוא מספיק לו: אין ספק שיהיה מרוצה בזה ויאמר שהוא מספיק לו. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם ולכל מי שיבוא אחריהם. אם כן אין ספק שיהיה מרוצה בזה ויאמר שהוא מספיק לו. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם ולכל מי שיבוא אחריהם ולכל מי שיבוא אחריו. אם כן אין ספק שיהיה מרוצה בזה ויאמר שהוא מספיק לו. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם ולכל מי שיבוא אחריהם ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו. אם כן אין ספק שיהיה מרוצה בזה ויאמר שהוא מספיק לו. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם ולכל מי שיבוא אחריהם ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו. אם כן אין ספק שיהיה מרוצה בזה ויאמר שהוא מספיק לו. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם ולכל מי שיבוא אחריהם ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו. אם כן אין ספק שיהיה מרוצה בזה ויאמר שהוא מספיק לו. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם ולכל מי שיבוא אחריהם ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו. אם כן אין ספק שיהיה מרוצה בזה ויאמר שהוא מספיק לו. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם ולכל מי שיבוא אחריהם ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו ולכל מי שיבוא אחריו. אם כן אין ספק שיהיה מרוצה בזה ויאמר שהוא מספיק לו. ואם יוסיפו לו ויאמרו לו: זה הוא מספיק לך ולזולתך ולזולת אחרים ולבניהם ולבני בניהם ולכל מי שיבוא אחריהם ולכל מי שיבוא אחריו

ויהי כשמעו את דבר האלהים ויקרעו את בגדיהם: וישלח חלקיהו הכהן הגדול ואחיקם בן שפן ועכבור בן מיכיה ושפן הסופר ועשיה עבד המלך לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמעו אבותינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר בגדות והיא יושבת בירושלם במשנה ותדבר אליה כזאת: כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל הדברים אשר ספר מלך יהודה: תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה: ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך את אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם יהוה: הנה אנכי אספך אל אבותיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו: וישיבו את המלך דבר ויקבץ אל אליו כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ויעמד המלך על העמוד וכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לבבו ובכל נפשו להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויתיצב כל העם בברית: ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויצא אותם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל: והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר במות בערים ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון ויצרפה בנחל קדרון ויכתת עד דק ויזרק את עפרה על קברי בני העם: ויתץ את בתי הקדשים אשר אצל בית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ויתץ את במות השערים אשר פתח יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר: אך כהני הבמות לא יעלו אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: ואת התפת אשר בגי בן הנם להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך לא יטמא: ויתץ את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש בבוא בית יהוה אל לשכת נתן המלך אשר בפרוזדרי סריס אשר בפרוזדרים ואת מרכבות השמש באש ישרף: ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם ויזרק את עפרם אל נחל קדרון: ואת הבמה אשר לפני ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם בת עבר הכמרים אשר למלכי יהודה ויטמא המלך את הבמות אשר לפני ירושלם: וישבר את המצבות וגדע את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם: וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ שרף את הבמה הכתית עד דק שרף את האשרה: ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים ויקטר על המזבח ויטמא אתו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: ויאמר מה הציון אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר אל הקברים אשר קרא איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: ויאמר הניחו לו אל יניע איש את עצמותיו ויפלטו את עצמותיו ואת עצמות הנביא אשר בא משמרון: וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: וישחט את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות ושרף עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: כי אם בשנת שמונה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגם את בעלות האבות והידעונים והתרפים והגלולים ואת כל השקוצים הנראים על הארץ ביהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: ולא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו: אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל והזנחתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו אתו: ויסעו עבדיו מת מגדו וישימהו בקבר אבתיו בירושלם: ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו בירושלם: בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו וירשלם מלך ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: ויאסרהו פרעה נכה ברבלתה בארץ חמת במלכו בירושלם ויתן ארגת על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: ויפקד פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו וימלך תחת אביו את יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: ויתן יהויקים את הכסף ואת הזהב לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב מעם הארץ לתת לפרעה נכה: בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו וירשלם מלך ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מרומה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל והי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: וישלח יהוה את גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקיים לא אבה יהוה לסלח: ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: ולא יסף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים: בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו וירשלם מלך שלשה חדשים ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה: ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתם מלך בבל בשנת שמונה למלכו: ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ויקץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כדבר יהוה: ויגל את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ: ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אבירי הארץ הוליך גלות מירושלם בבלה: וכל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף כל עשי מלחמה והביא מלך בבל גלות בבלה: וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחת יהויכין ויסב את שמו צדקיהו: בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו וירשלם מלך ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אתם מעל פניו ויפרד צדקיהו במרד בו: ויהי בשנה התשעית בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה לצדקיהו: בחדש הרביעי בתשעה לחדש חזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר ויברחו כל אנשי המלחמה וילכו לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: וחיל כשדים רדף אחרי המלך ויהגו את צדקיהו בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידבר אתו משפטים: ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבא בבלה: ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר היו לרב טבחים: ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזרדן רב טבחים: ומדלת העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזרדן רב טבחים: ומדלת העם הנשאיר נבוזרדן רב טבחים כרמים ליגבים ואת העמודים השבר נחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה: ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואת הכפות אשר כסף כסף לקח רב טבחים: שני העמודים הים אחד ושנים הכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל נחשת כל הכלים האלה: שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה סביב ועביו ארבע אצבעות חלול: וכתר נחשת עליו וקומת הכתר האחד חמש אמות ושבכה ורמונים על הכתר סביב הכל נחשת וכמו אלה היה לעמוד השני ושבכה: ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת שר הצבא המפקד את עם הארץ ושישים אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ויקח נבוזרדן רב טבחים אתם ויוליך אתם אל מלך בבל רבלתה: ויכם מלך בבל ויהרגם ברבלתה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: ואת העם הנשאר בארץ יהודה אשר הניח נבוכדנאצר מלך בבל ואת בניהם ואת בנותיהם ואת נשיהם ואת אדמתו:

ᱠᱷᱚᱱ ᱡᱚ ᱡᱤᱣᱟᱫ ᱫᱤᱣᱤᱞᱤᱭᱚ᱾ ᱫᱮᱲᱚᱫ ᱱᱚᱣᱟᱰᱟᱜᱚ ᱢᱮᱱ ᱠᱷᱚᱱᱛᱮᱫ᱾ ᱫᱮᱥᱚᱭ ᱠᱷᱩᱫᱤᱱᱠᱷᱚ ᱦᱤᱱᱟ᱾ ᱱᱤᱥᱠᱷᱚᱱ ᱠᱩᱫᱤᱭᱚ ᱫᱤᱞᱟᱣᱟᱱ᱾

ᱡᱚᱠᱷᱚᱱ ᱫᱚᱠᱛᱚᱨ ᱥᱟᱦᱮᱵ ᱠᱚᱞᱚ᱾ ᱨᱚ ᱯᱷᱚᱥᱚᱞᱟᱣ ᱫᱤᱞᱤᱭᱟᱱ᱾ ᱱᱤᱡ ᱡᱚ ᱱᱤᱡᱚᱢ ᱢᱤᱞᱟᱣᱟᱱ᱾ ᱠᱚᱞᱚ ᱡᱚ ᱱᱤᱡᱚᱢ ᱢᱤᱞᱟᱣᱟᱱ᱾ ᱚᱠᱚᱭ ᱫᱚᱠᱛᱚᱨ ᱥᱟᱦᱮᱵ ᱠᱚᱞᱚ᱾ ᱠᱷᱚᱱ ᱢᱮᱱᱮᱭᱟᱱ ᱠᱚᱞᱚ ᱡᱚ ᱱᱤᱡᱚᱢ ᱢᱤᱞᱟᱣᱟᱱ

ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܡܪ ܐܒܪܗܡ ܩܛܝܪܐ

ܡܐܡܪܐ

ܒܗܠ ܫܝܡܬ ܡܕܪ ܐܒܪܗܡ ܩܛܝܪܐ[1].

ܕܐ ܒܬ ܐܒ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܪ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬ

ואם בעליו לא עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: ס וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולת: ס מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: זובח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: ס וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: ס לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבתת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ס הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ס ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו: ס ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ס ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ס ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: ויעל משה את ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

ܠܡܐܟܠ ܡܢܗ ܟܠ ܒܝܬ ܐܠܗܐ[1] ܘܐܡܪ: ܐܦ ܗܟܢܐ ܠܐ ܢܫܬܟܚ
ܟܠ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ[2] ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܠܝܦܙ ܬܝܡܢܝ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܠܝܦܐ: ܗܐ ܩܠܝܣ ܐܢܐ ܒܝܕ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܠܡܐ ܢܫܬܟܚ
ܠܝ ܒܟܠܗ ܗܘ ܐܝ ܡܐܟܠ ܐܢܐ ܘܐܝ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܠܝܦܐ ܟܕ ܫܡܥ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܠܝܦܐ ܐܦ ܐܢܐ
ܐܫܬܟܚ: ܘܟܠ ܗܘ ܠܡܠܟ ܐܠ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܗܘ ܘܐܡܪ
ܠܗ ܒܠܕܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܠ ܬܥܒܕ ܐܠܗܟ ܐܠܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܒܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܠ ܬܥܒܕ ܐܠܗܟ ܐܠܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܒܝ: ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܝ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ[3] ܐܝ
ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܝ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܟܚ
ܟܠ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝ ܡܐܟܠ ܐܢܐ ܘܐܝ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ
ܐܝܠܝܦܐ ܐܠ ܬܥܒܕ ܐܠܗܟ ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ ܐܦ ܐܢܐ
ܐܫܬܟܚ ܟܠ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝ ܡܐܟܠ ܐܢܐ ܘܐܝ ܕܐܢܐ
ܐܡܪ ܠܟ ܐܝܠܝܦܐ ܐܠ ܬܥܒܕ ܐܠܗܟ ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ
ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܟܚ ܟܠ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝ ܡܐܟܠ ܐܢܐ ܘܐܝ
ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܝܠܝܦܐ ܐܠ ܬܥܒܕ ܐܠܗܟ ܐܠܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܒܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܟܚ ܟܠ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝ ܡܐܟܠ ܐܢܐ
ܘܐܝ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܝܠܝܦܐ ܐܠ ܬܥܒܕ ܐܠܗܟ ܐܠܐ
ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܟܚ ܟܠ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝ
ܡܐܟܠ ܐܢܐ ܘܐܝ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܝܠܝܦܐ ܐܠ ܬܥܒܕ
ܐܠܗܟ ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܟܚ ܟܠ ܚܝܠܐ
ܕܐܠܗܐ ܐܝ ܡܐܟܠ ܐܢܐ ܘܐܝ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܝܠܝܦܐ
ܐܠ ܬܥܒܕ ܐܠܗܟ ܐܠܐ

ויקח מלך אשור מבבל וכותה ומעוא מחמת ונהר גוזן וערי מדי׃ ויבא

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬ

وصلى على جنازة ولد له زينب فكبر عليه : ثم
ذهب ليقوم فزينب وراءه فجذبه : ثم مشى
فاتبعته فجذبته : ثم قام على القبر فجاءت
فجذبته : ثم قعد على قبر فجاءت فجذبته :
فكبر عليه حتى كبر اربعا : ثم مشى فاتبعته
فجذبته : ثم قعد على القبر فجاءت فجذبته :
فقال ويحك ما تريدين : فقالت اريد ان
اعلم كم كبر على ابني : فقال كبر عليه
اربعا : فقالت لا ارضى ان يكون كبر عليه
اربعا الا كبر على كل قبر من قبور اهله
اربعا : فكبر على قبور اهله اربعا حتى
مضى عليه شهر : ثم ان زينب ماتت فخرج
ليصلي عليها فلما ان اراد ان يكبر عليها
جذبته فقال ويحك ما تريدين : فقالت
اريد ان اعلم كم كبر على ابني : فقال
كبر عليه اربعا : فقالت لا ارضى ان يكون
كبر عليه اربعا الا كبر على كل قبر من
قبور اهله اربعا : فكبر على قبور اهله
اربعا حتى مضى عليه شهر : ثم ان
زينب ماتت فخرج ليصلي عليها فلما ان
اراد ان يكبر عليها جذبته فقال ويحك
ما تريدين : فقالت اريد ان اعلم كم
كبر على ابني : فقال كبر عليه اربعا :
فقالت لا ارضى ان يكون كبر عليه اربعا
الا كبر على كل قبر من قبور اهله
اربعا : فكبر على قبور اهله اربعا حتى
مضى عليه شهر : ثم ان زينب ماتت
فخرج ليصلي عليها فلما ان اراد ان
يكبر عليها جذبته فقال ويحك ما

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܒܝ ܗܘ ܕܐܬܝ ܠܡܗܘ ܕܐܬܝ ܠܗ ܘܐܢ ܐܢܐ

ܫܥܒ ܟܗ ܒܗܟܕ. ܗܘܪ ܕܟܪܩ ܘܪ ܗܘܟ ܡܫܘܐ ܟ ܗܘܗܕ
ܟܗ: ܗܕܪ ܕܟܟ[1] ܡܕ ܕܟ ܗܘܗܕ ܟ ܗܘ: ܟ ܟܟ ܡܕ
ܫܕ ܕܟܟ ܕܗܕ ܗܘ ܗܘ ܗܘ ܗܘ ܗܘ ܗܘ ܗܘ ܗܘ ܗܘ
ܗܘ ܗܘ ܗܘ ܗܘ

ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ✣ ܠܟܠܗܘ ܕܒܥܠ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ✣ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ✣ ܗܟܝ ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ (ܐܝܬܘܗܝ[1]) ܕܥܘܕܝ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ✣ ܗܟܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ✣

ܕܘܒܟܘܟ ܘ ܡܕܒܪ ܕܒܢ ܚܒܪ ܕܡܢ ܘܟ ܡܟ ܡܟܘܟ :
ܡܫܒ ܕܒܕ ܕܡܒܗ ܕ ܒܢ ܟ ܡ ܘ ܟܟ ܘ ܡܢ ܒܟܕ
ܗܘܟ ܕܡ ܒܕ ܕ ܡ ܟ ܒ ܕ ܡ ܒ ܟ ܕ ܟ ܕ ܡ ܒ ܕ ܟ ܕ ܡ ܒ ܕ ܟ ܕ ܡ ܒ

ܒܟܠ ܫܢܐ ܘܫܢܐ ܒܫܒܐ ܕܥܕܪ ܒܛܝܪ ܡܢ ܫܒܐ ܕܥܕܪ ܒܛܝܪ

ܘܐܬܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܙܟܝܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟ ܢܬܠ ܘܐܬܝܗܒ ܠܥܢܝ ܘܐܢܐ ܟܕ ܐܬܐ ܐܦܪܥ ܠܗ ܥܡ ܪܒܝ (1)؟ ✣ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܗܘ: ✣ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟ ܢܬܠ ܘܐܬܝܗܒ ܠܥܢܝ: ✣ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܥܝܪ ܡܢ ܥܡ ܪܒܝ ✣ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܥܝܪ ܡܢ ܥܡ ܪܒܝ:

ܡܫܠ̈ܐ ܕܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ

ܐ ܦܪܩ̈ܐ

ܒܝܕ ܕܚܟܡܬܐ ܗܘ ܕܫܠܡܘܢ[1] ܒܪ ܕܘܝܕ.

ܕܥ ܟܠ ܚܟܡܬܐ ܘܝܬܝܪܬ ܣܒܪ ܠܒܐ ܠܡܠܦ ܒܗ: ܘܕܒܪ ܟܠ ܠܒ̈ܐ ܣܒܪ ܠܡܠܦ ܒܗ ✤ ܟܠ ܙܒܢ ܒܪ ܐܢܫ ܒܚܟܡܬܐ ܕܡ ܒܗ ✤ ܘܠܐ ܢܫܟܚ ܒܗ ܐܦ ܚܕ ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܕܥܒܕ ܒܗ: ✤ ܐܦ

ةيلاتلا ةحفصلا ىلإ ...

(1) L. حلكم سلاح (2) L. مسحتلا (3) L. مهيلع ىلصي

ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵉⵏ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵔⵉⵏ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵉⵏ ⵙⵉⵏ

دَحدَجَتُوصَ حصوصَتوصَ ❖ سَدہ جصحسژ دیّوصَ لکھ
هَوَّہ کوصحک حسَّہ: هُدَّہ کھڈہ دیّوصَ وصحس وُوجہ
کحجلدَّہ ❖ ژدکس ہوّصَ یّوصَ[1] سَجَ کِ جَ ژکَّہ:
وژّوصِک سَجَ کِ ژدکس هوّدژ دَسلمِ کِ ❖ هَکِ
صنِدَ ش حسنّہ کحقَدَهَس: دصحہ سجَہ کِ سَبّہ یّوصَ
هوّدژ حدَجَ ❖ ژدکس ہوّصَ ژصجہ مَدِ جَس هَجّنّہ:
وهسکھ وُحکِ وُوصَۃ جسژ کحلوصَ جَصحہ.

سۃۃ هَجّنّہ دَجدَکس ہوّصَ سَت جصدَّہ: وُلدَّنّہ
دَحلہ نَجکَ کسَت جَهسَدِجَ ❖ سۃۃ دِصہ مَدِ سَت کِ
وُحکِ وُوصَۃ جسژ: وُجَہ دَصوجَصوصَ کوَّہ حسنّہ هصحژ
دژدکس ❖ دَنّہ دِس دَحوَّہ وُجَہ حلہ هَوَّہ سحہ: دَکحَدَوۃ
دَصصَصوَّہ حدَحلَہ سصهکَ ❖ هصَت هَوَّہ دَحوصَ دَسہ
ژکَّہ صَحس حلصَہ: وحَہ هَوَّہ دَکھَجّنّہ سَححہ
ژہوَ ❖ دَکَہ هسَہ دَھوّدژ حدَجَ وصَصَحِ هوحَصَّہ:
وحَت حسصَ کَوَّہ دَحلَہ کَت جَحَہ ❖ ژصَد حسَہ
حسنّہ جصَحہ صَحلکَجَوصَ: دکصحسژ کسہ ش فکس
ژہوَ جَ کَ دَلَکھ ❖ وصَّنّہ حدَجَہ دَش سَحَہ ژہوَ
ص ژسَّہ لجوصَ: دَجصلحَصوصَ سوۃ جحَت وکَ ژدکَ
جَ ❖ حجسَ صَّہ ژسوصجوصَ هَّنّہ ژحدَجہ: ژکَ هدَحسَ وژک
ش حصحسژ ژحدَجَ ❖ دسصَہ دصوّہ دَهَسّنّہ لکحَہ
صصہ ژّہ لجوصَ: سدَصَّہ دَھجکَہ وُحَدَّنّہ وُحَدَّنّہ ❖

(1) یّوصَ L.

ܕܢܦܫܗ ܕܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܡܫܬܘܬܦ ܒܗ: ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܚܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܠܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܕܫܪܝܢ ܒܗ: ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܐ ܢܗܘܐ

حکھ۔ ھمڈم وڈمو سھیژ لڑیژ ٹڑکژ ٹڑژ: ضڑڤھ ژم ژڈڑھھڤھ: ڤڑڤڑ ژھھڑھ ضڑژ ژکژ ڈژھھڤھ۔ ڑھھ ھڤھ ڤھھ ھڤھ ڈژ ڑڑم ژکژ ڑھھڑھ ڑڑژ ڑڑھھڑھ: ڑکسھڑھ ڑھڑ حکھڤ ڑکڑھڑھ ڑڑھڑھ: ڑکسھڑھ ڑھڑ ڑکھھ ڑژھڑ ڑھڑ ڑھھڑھ ڑڑژ ڑھھڑھ ڑڑھڑھ ڑڑژ ڑھھڑھ ڑڑژ ڑھھڑھ ڑڑژ ڑھ

ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܫܬ ܕܢܢ ܠܡܫܝܚܐ ܗܝ: ܐܦ ܥܠ ܦܝ ܗܢܐ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܫܠܝܚ[2] ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬܠܚ ܐܢܐ ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬܠܚ ܐܢܐ ܐܦ ܐܢܬ ܐܝܟ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܠܚ ܐܢܬ

ڪري ڇڏيو ۽ ڪنهن کي به ڪجهه نه ڏنو ۽ نه ڪنهن کان ڪجهه ورتو ۽ عدل جي ترازو سان ماڻهن جو انصاف ڪيو ۽ جيڪي حڪم مون ڪيا هئا تن موجب هلندو رهيو ۽ مون جي ڪنهن کي ظلم سان ڏنڊ ڏنو هجي يا ڪنهن کي ناحق ڏنڊ ڏنو هجي ته اهو ڏنڊ مون کي ڏجي ۽ جيڪي ڏوهه مون ڪيا هجن ۽ جن جي مون کي خبر نه هجي ته اهي ڏوهه مون کي نه ڏجن ۽ جيڪي ڏوهه مون ڪيا هجن ۽ جن جي مون کي خبر هجي ته اهي ڏوهه مون کي ڏجن

وقد دسبد كيل مر بعنى: وعصيحه وقد دكرهيه
بكيم كر يكيمي وقد مر كه فكذاه. عدد وقد ذهر
بعد مر عيم ديمد حمد بكه فكذه[1]: حدكمل
مر دم عيم دمد حكيكنى: دبلوكه بدهه وذهيه
مر عدده وهيه حكيكنى: دهكحكنى هيه فكيمه دمد
فكه ذهه. حكيه فكيمه دمد مر بعنى ذهر عيمكنى:
كيمه دمد: وذهيه ذهر ذهكه دهكه ذهر دكيمه
بعنى: كر عكيه عدده مر فكذه دكيمه ذهر
فكه دكر سهه وقد بعنى ذهر دكيمه بكه
كيمه دكر سهه وقد بعنى ذهر دكيمه بكه
بعنى: دكر يكيمه مر فكذه دكيمه ذهر
عكيه عدده دكيمه مر فكذه دكيمه ذهر
عكيه عدده دكيمه مر فكذه دكيمه ذهر

(1) L. ذهر

ܒܝܫ ܘܫ ܡܢܕ ܒܝܕ ܟܠܟ ❊ ܒܝܕ ܐܘ ܡܢܕ ܒܝ ܐܢ ܒܝ ❊ ܡܢܕ ܐܢ ܒܝ ❊ ܒܝ ❊ ❊ ❊

ܒܝ ܟܕ ܫܠܚ[1] ܘܐ ܠܟ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܐ ܫܡܥܬ ܠܟ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬ ܠܝ ܒܐܪ ܒܝ

ܕܡܟܬ ܡܗ ܐܝ ܠܐ ܐܦ ܟܡܐ ܕܝ ܒܬ ܡܐ ܕܐ

ܡܫ

ܡܫܠ

ܕܟܠ ܚܟܡܬܐ[1] : ܕܒܟ ܕܡܫܠ ܒܪ ܡܫܠ.

ܐܟܐ ܐܢ ܠ ܐܟܠ[2] ܫܠܝܡ ܕܡܫܠ[3] ܐܡܪ: ܕܒܝܕ ܡܫܠ ܒܪ ܡܫܠ ܠܡ ܫܠܝܡ ܕܡܫܠ ܐܢ ܐܟܐ ܐܢ ܠ ܐܟܠ ܐܡܪ ܕ

שמעון בנו של רבי יהודה הנשיא: כל המבזבז מעות בבתי משתאות אל יאמר אלא מעות שהלכו לאיבוד. אמר רבי יוחנן: מעשה בשני בני אדם שהיו מבזבזין מעות בבתי משתאות, אחד מהן היה עשיר ואחד מהן היה עני. אמר העני לעשיר: אם אתה עשיר כמו שאני רואה אותך, מה אתה עושה בבתי משתאות? אמר לו: כך מנהגו של עולם, אני מבזבז מעות בבתי משתאות כדי שיהיו לי פנים בבתי משתאות. אמר לו העני: אם אתה עשיר כמו שאני רואה אותך, אל תבזבז מעות בבתי משתאות, אלא בוא ונתחתן עמי. אמר לו: מה יש לך? אמר לו: יש לי בת יפה. אמר לו: אם כן, אין אני מתחתן אלא עמך. מיד נתחתן עמו, ולא היה יודע מה יש לו. לאחר זמן נתעשר העני, ולא היה יודע מי עשיר לו. מיד נתעשר העשיר, ולא היה יודע מי עשיר

ⵜⵜⵜⵜⵜ ⵜⵜⵜⵜⵜ ⵜⵜⵜⵜⵜ

ܡܚܒܝ ܒܟܬܒ ܡܚܒܐ ܗܕܐ ❖ ܕܡܬܩܛ ܒܬܐ ܡܠܟܐ ܡ
ܣܒܐ: ܒܪܒ ܩܛܠ ܒܚܒܝ ܒܡܟܒ ❖ ܡ ܕܒܩܛ
ܠܡܒܪ ܟܬܐ ܒܒܐ ܣܒܐ ܡܟܐ ܒܐ: ܣܒܩ ܕܒܐ
ܡܒܒ ❖ ܒܐ ܒܒܐ ܒܒ ܒܒ ❖ ܒܒ ܒܒ ❖ ܒ
ܒܒ ❖ ܒ ❖ ❖ ❖

ܐܦܣܩܐ ܘܟܐ ܡܫܟܚܐ ܟܠ ܕܢܫܬܟܚ ܒܫܘܩܐ ܕܒܝܬ
ܚܙܐ: ܡܫܟܚ ܫܒܐ ܒܝܬ ܕܝܢܐ[1] ܡܢ ܚܢܝܢܐ ܟܠ ܡܢ
ܕܢܫܬܟܚ ܕܡܕܡܐ ܐܡܐ ܕܐ ܐܝܬ: ܒܝ ܒܫܒܐ ܟܠ ܐܦܣܩܐ
ܚܙܐ ܒܟ ܫܚܒܐ ܘ ܡܢ ܕܢܫܒܘ ܒܢܐ ܒܝܬ ܫܒܐ:
ܟܡ ܒܕܐ ܟܠ ܕܫܘܒ ܫܡܫ ܟܐ ܒܝ ܒܫܒܐ ܘ ܐܡ
ܐܒܕ ܫܟܚ ܐ ܕܐ ܩܕܐ: ܐܡܐ ܫܒ ܚܟܐ ܕܒܐ ܕܢܫܒ
ܒܫܒܐ.

ܐ ܩܕܐ ܕܒܟܒ ܐܡܐ ܐܡܐ ܐܡܐ: ܕܐ ܕܒܐ
ܒܟܒ ܐܕܢܐ ܐܐ ܟ ܐܟܒ ܒܐ ܘ ܒܟܒ ܐܕܐ ܐܡܐ
ܒܐ ܐܡܐ ܐܐ ܐ ܐܐ ܐ ܐ

وقال ابنه كلا ۞ بل صيّاد هو مخلّ دونه لحد قتل ابنه: ومضى ابنه مغضبا كل شدّة بل صياد هو.

دونه هو قتل قتل ابنه هو قال: قتل ابنه ۞ مضى حزن هو مخلب صاد هو ۞ مضى حزن قتل دونه كل ابنه كيدني قتل: كيدني قتل حبس حدس قتل كيدني ۞ قول ابنه صيّاد هو كيدني بحدوه بحدث كل مخيّلة: ابنه مخلب دونه كيدني بحدوه ۞ بحدث مخلب دونه كيدني: مخلب هجلي هجلي مضى كيدني دونه كيدني: حل بحدث ۞ بحدوه دون مخلب مخلب دجل هجل: قتل بتكل مسكين مومسيّة ۞ قتل قتل حبتر حبتر كيدني بحصتر: حل بحر حل كذا دوه دون دونه دجل بحدث: سيّد هو جلد دونه مضى هو هدى دجل تكوقر: سيّد هو هدى مضى جبه كهف مضى قوّة: دقيق هو هدى مضى جبه كهف مضى قوّة: دقيق هو هدى مضى جبه كهف مضى قوّة: دقيق

ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬ: ܐܦܣܘܩ ܡܢܗ ܫܠܡ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟ ܒܬܪ ܟܠ
ܟܠܡܐ ܐܢܐ ܒܬܪ ܕܝ ܕܐܡܪ: ܫܡܥ ܐܝܟ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܠܗ
ܒܬܪ ܕܢܫܠܡ ܠܡܠܟ ܐ ܕܐ ܐܝܟ ܠܐ ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܕܐܬܐ ܠܗ
ܒܕܝܢܐ: ܕܒܟܠܗ ܙܒܢ ܢܫܬܒܚ ܐܢܐ ܒܫܒܚܬܐ ܫ ܒܝܫ ܐ
ܒܚܒܪܐ ܕܒܚܒܪ ܫ ܒܝ ܒܝܫ: ܟܠ ܐܢܫ ܒܝܫ ܢܦܫ ܕܒܚܒܪ
ܒܝ ܐ ܐ ܐ

الحمار الوحشي[1] هو الذي يسمى بالعربية الفرا وهو
اصغر من الحمار الاهلي وهو اجمل منه وارشق وهو
يكون في البرية وهو يشبه الغزال في الالوان وفي
الجري وهو يعدو عدوا شديدا وهو يكون في الجبال
والبرية وهو يكون في الاماكن التي لا ماء فيها
ولا عشب وهو يكون في الاماكن التي فيها الماء
والعشب وهو يكون في الاماكن التي فيها الماء
والعشب وهو يكون في الاماكن التي فيها الماء
والع

ܚܥܩܣܐ ܒܗܘ ܥܩܒܐ: ܟܝܢܐ ܕܟܒ ܚܝܚܝܐ ܡܝܚܝܐ[1]
ܘܒܝܫܬܐ ܘܥܝܫܐ ܕܢܟܠ ܫܝܠܝ ܢܒܝ ܟܬܒ ܒܚܠ:
ܡܢܥܡ ܢܫܐ ܕܫܘܐ ܘܕܫܘ ܕܗܝ ܚܝ.

ܡܢܟܒ ܠܗ ܚܕ ܙܕܝܩ ܒܢܐ ܒܝܬ ܩܕܫ: ܟܠ ܢܫܘ
ܟܝ ܟܬܒ ܕܝܥܩܘ ܒܥܒܕ ܒܝ ∴ ܠܟ ܡܝ ܐܕܐ ܩܛܝ
ܕܕܝ ܡܥܠܝܢܢ: ܘܒܟ ܒܐ ܚܝ ܠܗ ܥܡ ܒܝ ∴ ܘܐ ܥܡ
ܒܐ ∴ ܟܝ ܟܬܒ ܕܒܟܐ (ܐܫܝ ܕܒܟ ܩܛܝ[2]:
ܡܙܟ ∴ ܟܝ ܢܝܢ ܡܝ ܡܝ ܡܝ ∴ ܟܝ ∴ ∴ ∴

ڪڏهن ڪڏهن ڪنهن ڪنهن ڪن

ܟܡܒܫܢ ✤ ܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ ܒܟ ܐܫܬܡܥ ܒܩܠܝ ✤ ܘܐܢ ܐܢܐ ܐܫܡܥ ܠܟ ✤ ܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ ܐܝ ܐܬܪ ܐܬܟܢܝܬ

ڤيڤ ڤيڤڤ: ڤيڤڤ ڤيڤڤ ڤيڤكيڤيڤ ڤيڤڤڤيڤ ڤيڤ ڤيڤڤيڤ كي ڤيسيڤ يڤڤڤيڤ ڤيڤ ڤيڤڤڤ: ڤيڤكيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤي

ܠܡ ܡܥܒܕ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܫ ܕܢ ܕܡܢ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܡ

ڤيتيڤ ❖ ڤڤر ڤيمڤيڤ ڤيڤيمڤڤ ڤيڤيڤڤ ڪ: ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ❖ ڤيڤ ڤيڤيڤ ڤيڤيڤ ڤي

ܚܕܐ ܒܝ ܘܒܝܬ ܫܢܐ ܀ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܝ ܐܢܐ ܕܐܡܪ
ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܐܢ ܐܫܬܘ ܐܢܬ ܒܝ ܒܟܠ ܝܘܡ ܐܦ ܥܕ ܫܒܥ
ܫܒܝܢ ܕܒܥܐ ܠܟ.

ܒܗܕܐ ܫܥܬܐ ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܠܫܡܥܘܢ ܟܐ ܡܐ ܕܥܒܕ ܠܟ: ܘܐܡܪ
ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܠܟ ܡܪܝ ܐܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ[1] ܀ ܐܠܐ ܡܐ ܕܐܡܪ
ܠܟ ܐܚܝ ܟܠ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܐܢܐ
ܕܐܡܪ ܠܟ ܐܚܝ ܟܠ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܥܡ ܟܠ
ܫܒܥ ܫܒܝܢ ܒܝܘܡ ܚܕ ܀ ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܟ
ܥܕ ܫܒܥ ܫܒܝܢ: ܐܠܐ ܥܕ ܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ[2] ܕܡܚܐ ܫܒܥ ܐܚ ܀ ܒܝܬ
ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܟ ܥܕ ܫܒܥ ܫܒܥܝܢ[3] ܐܦ ܟܕ
ܫܒܥ ܐܚ ܫܒܥ ܫܒܥܝܢ ܀ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܟ ܥܕ
ܫܒܥ ܫܒܥ ܫܒܥܝܢ: ܐܠܐ ܥܕ ܫܒܥ ܫܒܥ ܫܒܥܝܢ ܀ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ
ܐܝܟ ܠܟ ܡܪܝ ܐܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܚܝ ܟܠ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܝ
ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܥܡ ܟܠ ܫܒܥ ܫܒܝܢ: ܟܕ ܫܡܥ ܫܡܥܘܢ ܟܐ
ܡܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܠܟ ܡܪܝ ܐܝ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܠܟ ܐܚܝ ܟܠ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܥܡ ܟܠ
ܫܒܥ ܫܒܝܢ ܒܝܘܡ ܚܕ ܀ ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܟ
ܥܕ ܫܒܥ ܫܒܥ ܫܒܥܝܢ ܀ ܐܠܐ ܥܕ ܫܒܥ ܫܒܥ ܫܒܥܝܢ ܀ ܐܡܪ ܠܗ
ܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܠܟ ܡܪܝ ܐܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܚܝ ܟܠ ܕܡܐ ܕܐܝܬ
ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܥܡ ܟܠ ܫܒܥ ܫܒܝܢ: ܟܕ ܫܡܥ ܫܡܥܘܢ ܟܐ
ܡܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܠܟ ܡܪܝ ܐܝ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܠܟ ܐܚܝ ܟܠ ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘ ܥܡ ܟܠ

(1) ܐܬܝܬ ܟܐ ܐܡܪܬ ܐܢܐ ܠܟ. (2) ܒܚܕ ܙܒܢ. (3) ܚܡܫ.
(4) ܟܝܪ.

ܘܕܡܫܟ ܟܘ[1] ❊ ܕܡܢ ܝܬܝ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܢܦܫܗ ܕܟܟ ܫܟܚ:
ܘܟܟ ܐܢ ܕܢܬܐ ܟܕ ܐܬܐ ܒܫܠܡܐ ܒ[2] ❊ ܐܢ ܟܟ ܐܢ
ܕܢܬܐ ܘܐ ܕܡܐ ܫܠܚܬ ܕܢ ܐܬܐ: ܐܢ ܢܫܐ ܕܡܐ
ܟܬܒ ܟܟ ܐܢ ❊ ܐܢ ܟܟ ܐܢ ܕܢܬܐ ܟܟ ܐܢ ܐܢ
ܟܬܒ ❊ ܐܢ ܟܟ ܐܢ ܕܢܬܐ ܟ ܟܟ ܐܢ ܐܢ ❊
ܟܬܒ ܐܢ ܟܟ ܐܢ ܕܢܬܐ ܟ ܟܟ ܐܢ ❊ ܐܢ ܟܟ
ܟܬܒ ❊ ܐܢ ܟܟ ܐܢ ❊ ❊ ❊

فهرست.

مقدمه	1
مقدمه در بیان اقسام حروف	18
مقدمه در بیان حروف مفرده	32
مقدمه در بیان حروف مرکبه	52
مقدمه در بیان اعراب و علامات	56
مقدمه در بیان اصطلاحات	68
فصل اول در بیان حروف مقطعه	74
فصل دوم در بیان اسامی سور قرآن	83
فصل سوم در بیان عدد آیات	107
فصل چهارم در بیان عدد کلمات	119
مقدمه در بیان عدد حروف	132
فصل پنجم در بیان فضایل سور و آیات	171
فصل اول در بیان سوره فاتحه	180
فصل دوم در بیان سوره بقره	189
خاتمه در بیان چند نکته که دانستن آنها لازم است	210
فصل سوم در بیان اسامی سور قرآن	218
فصل چهارم در بیان اعداد حروف ابجد و بعضی از خواص آن	297
فصل پنجم در بیان اسامی سور قرآن و خواص آنها (از کتاب)	335
فصل اول در بیان سوره فاتحه	377
فصل دوم در بیان سوره بقره	378
فصل سوم در بیان سوره آل عمران	380
فصل چهارم در بیان سوره نساء	405
مقدمه در بیان حروف مفرده	417